



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

### Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

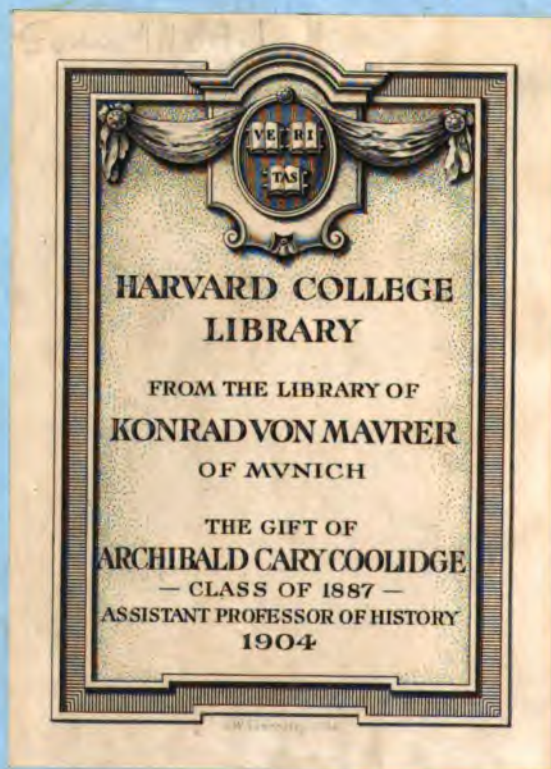
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

### About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HX JH1J K

Scan 4935.5



Die Magare von Doroschitz-Legendarium, I, 875. 88.





ORKNEYINGA SAGA  
SIVE  
HISTORIA ORCADENSIIUM  
A PRIMA ORCADUM PER NORVEGOS  
OCCUPATIONE AD EXITUM SEculi DUODECIMI

\*—————\*  
SAGA  
HINS HELGA MAGNUSAR  
EYIA JARLS  
SIVE  
VITA SANCTI MAGNI  
INSULARUM COMITIS

\*—————\*  
Ex Mss. LEGATI ARNA-MAGNÆANI  
CUM  
VERSIONE LATINA, VARIETATE LECTIIONUM  
ET INDICIBUS, CHRONOLOGICO, REALI  
ET PHILOLOGICO

EDIDIT  
JONAS JONÆUS ISL.

—————\*—————\*—————\*—————\*  
HAFNIÆ,  
ANNO MDCCCLXXX. 1780  
SUMTIBUS ILLUSTRIS. P. FRID. SUHM.

—————  
Typis SANDER & SCHRÖDER.

✓ Scan 4935.5  
~~Scan 4784.1~~

Harvard College Library  
Von Maurer Collection  
Gift of A. C. Coolidge  
Jan. 13, 1904

610

na og erom er pader hans hærde dñ.

*Fraq: II. Fol: II.*

bidu fir ut l'edang' ap oltu nō. z achu fite t' dam'kat. On'ep  
lagu. i. l'ol'gu. v'ugu. u. langkep i' h'p'm'ka z ac t'ap' o'p. Gokk n  
z langkep' n' i' h'ut' l'uph z ap' o'p' t'ap' n' z s' up' i' h'p'm'ka.

*Frag: III. Fol: X.*

Frag. III. Fol. X.

**B**es in reque i perfar ne. n. j. magh. s. hatte quia. i. h.  
 swen yroalk. i. p. v. k. p. i. o. a. k. m. v. a. p. p. e. s. i. a. p. m. v. m. a. y. v. s.  
 do neperid ie pagen swa koller odder ny heli p. i. c. e. t. t. w. a. r. t. i. t.  
 Carmos. p. s. v. k. a. u. l. d. f.

*Frag: IV Fol: XV.*

**S**vaer sagt ar a dogum hār hūn harys. hūder. oocneyar. enad d par pikunga bōh. Sigr.  
h. hūn pyri. 3. oocneyar. h par. s. apidem glāu y bader. g. mōa. Jals. & pē. Sigund.  
bæchour. s. hē. n. pām. & pūc h oc iardom to pōman. s. R. pōlt. oc yar lēng. 3. ribr l

Cod. Leg. Arnae. Magn. N. 235.

*Fol: X.*

**M**ade þellnarn zū ūða-san. þamka  
 z mē lina z tno nardo þiella uþi  
 þi þalleri mēn. þa ūð þ þærðr z uan  
 þerqu þullr



THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO



THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO



THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
THE UNIVERSITY OF CHICAGO





## L. S.

**P**ost editas diu *Origines Islandiæ & Torfæi* uberiores in *Seriem Regum Daniæ Notas*, novus prodit liber; Quem, haud aliter ac illos, Heroi togato Dno P. Fr. de *Subm* literatus debet orbis. Nec parum utilitatis historiæ præsens opus confert, quippe quod remotissima *Orcadensium* gesta per tria, & aliquid amplius, secula pertexit; unicum fere hac in re, quod nobis superest fide dignum monumentum, sed hætenus ineditum &, ob pauca apographorum exemplaria, rarissime obvium.

Perenne seculi sui decus *Thorm. Torfæus*, dum tractatum de jure Regni Danico Norvegici in *Orcades* indubio scripsit, eo quidem usus est, plurima vero contraxit, dēmpsit, adjecitque, quod vel levi



utriusque libri collatione, absque mea monitione, unicuique verum esse apparebit.

Et Anglia scriptorum ad Orcades antiquas pertinentium, qui publicam viderint lucem, valde pauper est.

Insulanos quod attinet, ante tria secula conquesti, sexcentis se, quibus archiva & bibliothecæ tabescunt pereuntque, modis, domestica, eaque satis ampla, monumenta amisisse doluerunt.

Scotia, Orcadum hodie domina, res a majoribus gestas prælo inondum evulgavit; sic sua habere sibi gaudet, exteris ferme ignota.

Iustæ hinc eruditorum querelæ atque desiderium melioris olim fontis obtinendi, ortum est. Annuit igitur Musægeta noster, mihi-que injunxit curam præsentis operis edendi. Ut par erat, obsecutus *Orkneyinga Sagam* cæteris præmissi, etenim res illa, a fixa in Orcadibus per Nordmannos sede, adsertoque sibi earum dominio, ad exitum usque seculi duodecimi, insulanas narrat. Auctor incertus, incerto æque tempore scripsit. Sed antiquissimum opus esse, & *Snorrone* prius, vel *Polybius* ille noster docet, *Orkneyinga Sagam*, in vita *Olai Sancti*, expresse in narratorum fidem testatus. Et characteres, qui in bono historico adesse requiruntur, nostro neutiquam defuisse *Torfæus* dudum commonstravit; Talis viri iudicium omne habet paucis dictum, quod dicere possum, & hoc ex ejus præmissa *Orcadibus* præfatione afferre nobis liceat.

" Auctor egregium gentis suæ institutum (o: rerum domi forisque

" gestarum consignationem) secutus, ex vetustis carminibus & traditio-

" num



num memoria, ea, quæ sua tempora præcesserunt; huc congestisse videtur: reliqua ipsum vel vidisse, vel ab aliis visa accepisse, tempus, quo vixit, *Sverreri, Haralldoque Maddadio*, me conjectore, ævum, perſuadet. Carmina quæ secutus est, quædam, eaque antiquissima, Comes *EINAR DE CESPITE* ipse fecit: Quædam & longe plura, Islandi complures, quos Comites posteriores in aulis suis, more regibus principibusque recepto, sustentarunt magnoque in honore habuerunt. Primus eorum *ARNOR THORDI* filius erat, *Comitum Poëta* ideo appellatus, quod comitibus *Thorfinno Sigurði Craffi Rögnvalldoque Brusfi* filiis operam suam longo tempore addixerit, quorum gesta carmine, magnam partem adhuc superſtite celebravit; De quo traditur quod *Thorfinnus* acri prælio cum filio fratris sui *Rögnvalldo* occupatus, eum in terram expoſuerit, procul dubio, ut absque periculi metu, quæ ab utraque parte gererentur, accurate obſervare carmineque deinceps prodere poſſet, non ſecus ac Sanctus *Olaſus* in prælio *Siklaſtadenſi* poëtas tres Islandos, teſtudine ſeptos, ad prælii ordinem ſingulorumque alacritatem attendere juſſit, rhythmisque in poſterum duraturis committere. Fuit autem *ARNOR* poëta celeberrimus, natus in Islandia, filius *Thordæ Koſbeinii*, ejus, cujus controverſiæ, lites, jurgia, mutuæ injuriæ præliaque cum inſigni viro *Biarno Hitdalarum athleta* dicto, fuſe deſcripta ſunt, ambo in Islandia nati, ſancto *Olaſo* familiares fuerunt. Hic idem *ARNOR* ad *Magnum Bonum* Daniæ Norvegiæque regem proſectus, cum, præſente etiam patruo Regis, *Haralldo* ſtrenuo, carmine quodam laudum ejus præconia publice decantaret, eumque aliis Regibus nimis præferre videretur, monitus eſt ab *Haralldo*, hujus regis laudes ita temperaret, ut alios non viruperaret. Cui tamen *Haralldo* artem ſuam adeo commendavit, ut ab eo poſt mortem quoque celebrari vellet





” vellet munereqve confestim ornaretur. Id quod *ARNOR* etiam fide  
 ” & elegantiâ pari præstitit.

” Alter poëta, cujus in hoc opere fit mentio, fuit *HALLUS*  
 ” *THORARINI BREIDMAGII* seu obesi ventris filius, in aulam  
 ” Comitis *Rögnvalldi Kati* receptus. Tertius fuit *EIRICUS* quidam,  
 ” qui *Sveno Asleifs* filio militabat. Quartus fuit *BOTOLFUS BEGLA*,  
 ” natione Islandus, sed incola Orcadum factus, qui si in Islandiam  
 ” nihil horum transtulit, aliis tamen popularibus suis, quæ expiscari  
 ” poterat, forte impertivit; Ut *HALLDOREM*, *Thorkeis Nu-*  
 ” *tricii*, dum Comitem *Eimarem* occideret, domesticum, omittam.  
 ” Sed omnibus hisce certiora, Comitum liberi propinquivque qui in  
 ” Islandiam migrarunt, de patribus suis, majoribus ac propinquis affere  
 ” suisque posteris tradere poterant. Adderem his *Buium* Islan-  
 ” dum, quem vita illius tum *ATHEUM* tum *CANEM* ab ini-  
 ” micis appellatum esse, gigantei roboris fuisse, patriæque ob te-  
 ” merata Ethnicorum sacra, a quibus abhorruerit, *Haralldi Pulchri-*  
 ” *comi* tempore profugisse, ac deinde in *Eimaris de Cespite*, Orcadum  
 ” Comitis, aula moram nexuisse tradit: Diceremque res Comitis illius  
 ” eum latere nequivisse, sed in patriam reduci, (rediisse enim traditur)  
 ” uberrimam differendi materiam præbere potuisse, nisi *Buii* hujus vita  
 ” pura fabula esset. Adeo ut risum mereatur *THOMAS DEMP-*  
 ” *STERUS*, qui cum in *ARNGRIMI*, Crimogæa lib. II. *Buium*  
 ” idola abominatum, sanum quoddam flammis absumsisse, legisset,  
 ” Islandorum Apostolum, in *MENOLOGIO SCOTICO*, mira quidvis  
 ” scribendi licentia, ex eo effinxit. Hæc quamvis ad auctoritatem Scri-  
 ” ptoris nostri fidemque adstruendam abunde sufficient; alium tamen  
 ” indu-



indubitatum veritatis testem producam; Consensum nimirum illius cum externis scriptoribus qui eum numquam viderunt, nec ille eos. Meminit *BUCHANANUS Magni Nudipedis* Norvegiæ Regis & Episcoporum *Catanesensium* duorum, quorum prior ab *Haralldo* comite Orcadensium oculis & lingua privatus, alter a rusticis exustus est; de quibus lib. I. hujus Cap. XXXVIII & XLVIII. poterint inspicere *CHRONICON MANNLÆ* nostro centum annis recentius, si placet, conferatur. Istic *Lagmannus* & *Olafus Godredi Crovanis* filii habentur. *Olafus* nostro *Bitlingus*, Cap. XVIII. XXXV & XXXVIII. cognominatur, filiamque *Ragnhildem Sumarláðio Haukdio*, Dalorum in sinu Scotiæ præfecto, elocasse traditur, quorum filii *Duggall*, *Rögnvalldus* & *Engull* memorantur. Consentit *CHRONICON MANNLÆ* ad annum MCII Cap. XXXVIII. *Rögnvalldi Gudriodi* Hæbударum regis filii noster præterea meminit, eumque *Olafi Bitlingi* nepotem, ex *Ingebiorge* comitis *Haconis Pauli* filia memorat, Cujus Imperii principium ad annum salutis MCLXXVIII. obitum ad MCCXXVIII. idem Chronicon retert. De *Alano Galvidiæ* regulo, *Olaso* insularum rege, *Husfacho*, nobis *Uspaco*, ad eundem annum mira notorum cum eodem Chronico harmonia, in ceteris etiam magnus consensus, adeo ut hæc nostra cum illo, in se invicem illustrandis mutuas operas præstent. Quodsi libri hujus Cap. XI. de bello, quo Rex Hiberniæ *Brianus* occubuit, *JACOBI WARÆI ANTIQ. HIBERNICARUM* Cap. IV conferre libuerit, mirus utrobique consensus apparibit, nam *Sitricus* illis, nobis *Sigtryggus*, idem quod victoriosus, & qui *Broder* nobis, *Bruodarus* illis, & classis Daniæ præfectus hic piratarum antesignanus, utrique *Briani* interfector. Victoriæ vero penes *Brianum* utrique statuit eumque ex vulnere mortuum. Multa etiam hic occurrunt



" currunt, quæ historiæ Scotiæ lucem fœnerantur, conferenti obvia.  
 " Dissensus ab aliis semel quidem aut iterum occurrit; Sed tanti hic  
 " non est, ut fides auctori expropter derogari debeat, magis quam  
 " aliis optimæ notæ scriptoribus cum quibus idem illi quoque commune.  
 " Illud forte offendit, quod insulis illis minus populosis, inque mari  
 " procelloso ita sparsis, ut multis auxiliis, teste *BUCHANANO*, se  
 " tueri nequeant, tantæ vires, tot trophæa, tamque ingentes adversus  
 " potentissimum Scotiæ regnum, progressus adscribantur, cum tantum  
 " eis licuisse, fidem excedat. Verum diversus temporum istorum a  
 " præsentium indole habitus fidem auctoris tueretur. Strata tum myo-  
 " paronibus piraticis cuncta maria, oblectaque totius occidentis litora  
 " & maritima undique facis direptionibus incendiisque vastata: Sed nec  
 " a paucioribus hæc insularis facta sunt omnia, cum plurimi iique  
 " potentissimi Norvegiæ proceres ac cives illis se adjunxerint, qui pa-  
 " triis sedibus pulsi, principibus diversis, vel pretio vel parte prædæ  
 " conducti, meruerunt. Hæc igitur mirum, si horum populares,  
 " propinque comites Orcadenses, eorundemque sacrorum consortes  
 " & Christianis natura hostes, auxilio tot fortissimorum virorum, immane  
 " creverint, insigni Scotorum Hibernorumque damno. Hinc enim  
 " *Olafo Albo* Dublinum regiaque potestas quæsitæ; hinc auctus viribus  
 " potentiaque filius ejus *Thorsteinnus* Rufus, qui adjuncto sibi *Sigurdo*  
 " Orcadum Comite, potentior factus est, quam ut possit resisti. Parta  
 " tunc utrique opimarum Scotiæ provinciarum possessio, sequentes Or-  
 " cadum Comites docuit, quibus artibus quorumque subsidiis amissa  
 " iterum possint recuperari. Evidens exemplum præsentis (3: Orcadum)  
 " scripti Cap. X. exhibet *Broderam* & *Uspacum*, piratas, bello Brismico  
 " diversas partes secutos. Nec similia alibi defunt, *Hachius* &  
*Hagbar-*



” *Hagbardus* fratres & piratæ Norvegi, universam Sveciam bello in  
” suam potestatem redegerunt. *Sölvius Högnü* de Niardeya, exi-  
” gne insulæ Norvegicæ domini filius, pari eam vi sibi subjecit longo-  
” que tempore rexit. Recentius simul & notius exemplum *Rolfus*  
” præbet (*Rollo* aliis, primus Normanniæ Dux, post susceptum baptis-  
” mum *Robertus* appellatus) qui amplissimum & vastissimum Galliæ im-  
” perium piratica manu adortus, nobilissimas provincias Regi *Carolo* ex-  
” torfit. *Alani Galvidiæ* Comitis, *Sumarildique Aragatheliæ Thani* in-  
” gentem potentiam *CHRONICON MANNIÆ BUCHANANUS*que  
” celebrant, quorum ille ad Scotiæ sceptrum anhelabat. Hic Norvegiæ in  
” culmine fortunæ consistenti, minatus est, idque sequioribus seculis,  
” cum piratarum potentia defuisset. Quanta mole Norvegiæ duabus  
” distinctis expeditionibus Orcadenses incubuerint, quantisque eam sue-  
” cessibus attriverint, Cap. IX. & penultimum explanant. Nihil igitur de  
” Comitum Orcadensium potestate fictum aut absurdum hic habetur.  
” De cætero Comitum Orcadensium genealogiam Auctor hic noster in-  
” tactam non omisit. Sed eam a vetustissimis septentrionis heroibus  
” *Fornio*, ejusque abnepote *Thorio* & abneopte *Gore*, *Noris*, Nor-  
” vegiæ eponymi, fratre, multis tamen gradibus interruptam, texuit,  
” atque a *Rögnvaldo Mariarum Comite*, perpetua serie, ad obitum *Hæ-*  
” *raldi Maddadi*, qui anno Christi MCCVI. in fata concessit, histo-  
” riam eorum continuavit, forte etiam ea quæ de Episcopo Catanesiæ  
” *Adamo* habentur, adjecit. „

Quod vero ad textum attinet, ille, quam potui, summa fide  
& cura datus. Negotium vero tanto gravius facessivit, quanto pau-  
ciora exempla melioris notæ obtineri potuerunt. Sunt equidem  
in Bibliotheca *Arnæ Magnæana* plura (nam aliunde meliora spe-

\*\*

rari





rari vix possunt), sed manca pleraque & recens exscripta, illa, vero hæc sunt.

- 1) Fragmentum membraceum, formæ vulgo quartæ quod in Bibliotheca Legati Magnæani No. 325. hodie conservatur. Hæc, in folio quindecimo & seqq. Textum nobis dedit ab initio ad pag. 28 lin. 11. Et quamvis sæculo XIV. exaratum sit, antiquissimum tamen est omnium quæ ad manus sunt, exemplarium, dignumque visum, cujus specimen æri incideretur.
- 2) Codex chartaceus ejusdem Bibliothecæ No. 48 formæ maximæ scilicet folii. Ex quo Textus, in fragmento membraceo desinens, ad finem Historiæ desumptus est. Exscriptum est boni cujusdam codicis, accurata *Asgeiris Jonæ* manu, qui magnis Duumviris *Torfæo* & *Arnæ Magnæo* fidelem in exscribendis mediæ ævi monumentis operam diu præstitit. Auctoritatem auget facta post a b. *Torfæo* hujus cum codice Flateyensi collatio.

Cum his duobus contulimus Codices a) No. 101 & 102 in folio. Quorum uterque Chartaceus scriptus est manu *Asgeiris Jonæ*. Integram isti complectuntur historiam, sed a quonam autographo desumptam, omnino incertum est. b) No. 332 in 4to, fragmentum scilicet Chartaceum exigui momenti. c) diversa tria fragmenta membracea No. 325. d) Fragmentum No. 333 in 4to.

Denique Cod. in fol. No. 103 Chartaceum, qui Versionem Danicam, sæculo XVI. factam ab auctore incerto, complectitur,  
 contu-

contulimus. Quæ versio, quamvis virum lingvæ minus gnarum arguat, (\*) nec in vocibus hodie obsoletis, aut difficilioribus enucleandis usum, quemquam præbeat, est tamen multi ponderis; Etenim plurima habet quævis vîsa nobis exemplaria carent, & diversa ab iisdem interdum tradit. Hæc in Indice Comitum, historiæ suffixo notavimus, & quatuor primæ Capita latine ad finem appendimus.

Cognatam huic *Magni*, vulgo *Sancti*, vitam subungere visum fuit. Forma, Dictio, verba, omnia quæ in ea sunt, scriptorem produnt virum monasticæ vitæ addictum. Nec, licet *Gunnlogi* scriptis, *Carli*quæ *Jonæ* dignitate multum cedat & fabulosa (nam & hæc antiquitas, in re præsertim sacra, necessaria credidit) veris misceat, contemnenda est. Etenim haud pauca docet, quibus mores, (& historiæ ut illos cognoscamus operam impendimus) lucem multam fœnerantur, quæ aliunde non ita facile peterentur.

Textum dedit Codex Chartaceus No. 350 in quarto, legati *Magnæ*ani. Quo cum collatæ sunt chartæ.

a) No. 351. 352, eadem forma.

b) Charta Illustriss. herois de *Subm*, nitida fidaque *Oddi Jonæ* manu exarata, quam in variantibus litera O notavi,

\*\* 2

c) Co-

(\*) Evincit hoc iudicium b. *Arnæ Magnæ* qui propria manu illi adscripsit; Exemplar vitæ plenum & male scriptum, emi in Auctione *Rosenkrantziana* 1702.



c) Codex membraneus No. 335 in 4to. Ille sat antiquus, sed dictione concisa magis scriptus, multas nescit laudes in quas Textus amplissimo eloquentiæ fluvio se diffundit. Habet tamen, quæ collati nesciunt; & hæc pag. 534 inferuimus.

Textu ita adornato, versionem latinam aggressus sum, & ejus rationem reddere necessum est. Multos scio fore, quæis Ielladis Latiiqve elegantia desiderari videbitur, nec immerito. At horum fidis auribus deponere velim, putare me addiscenda primum domestica esse, & nativo habitu spectanda, adepta vero illorum sufficienti cognitione adscititiam venustatis formam, quantum liberit, illis conciliari posse. Quam ob causam arrisit verbalis illa, quam magnis nominibus *Junio*, *Sonnero*, *Gibsonio* aliisque primis in re litteraria viris, præ culta, magis placuit. Hanc fecutus quam bene rem egerim aliorum judicio relinquo.

Quæ in Carminibus sæpius insertis difficillima erant, illorum haud pauca ad S. V. Dominum *Johannem Finneum*, jam cum laude summa Scalholtensem in Islandia Episcopum, contuli. Qui, ut semper ingenuis conatibus officiosè favet, ita hac quoque in re operam suam perlubenter nobis præbuit. Tanti viri eruditionem orbis literatus diu veneratus est, & me plurima illi debere grata menet publice hic testor.

Ad *Torfæi Orcades* Chronologiam, quæ in margine libri superne conspicitur, adornavimus.

Appendicem adjecimus 1) Orcadensium Diploma anno 1403. scriptum. Quod cum magni in historia usus sit, & liber  
in



in quo reperitur raro obveniat, lectoribus haud ingratum fore autumamus. Marginalia, quæ hic apparent, a nobis sunt adjecta, nam editio *Wallaceana* iis caret.

- 2) Historiam Norvegiæ detectæ s. Tractatum a nostratibus vulgo dictum *Fundinn Norvegr*. Ab vita *Olai Tryggonis* cui insertus est, in nominibus dicitur, & initium Historiæ Orcadum in Codice 103 superius laudato facit. Hinc operæ præteritum duximus, ut illud fragmentum his quoque subnecteretur.

Indices, qui etiam opus nostrum sunt, tres demum subnectuntur. Unus Jarlorum, ordine, quo sibi successerunt: nominum priorum alter. Tertius voces, apud alios scriptores huc usque impressos, vix occurrentes continet.

Singulis cura, quam potuimus, maxima impensa est; & magnus Musageta noster Dnus *Petrus Fridericus de Subm* hæc non modo dignatus est perlegere, lecta vero mutare, corrigere & augere; sed, digna prælo judicata, suis impensis in lucem dari iussit, præmiiqve pro labore lautissimum mihi numeravit. Verbo: *Illi* me totum debeo, & Tu mi Lector! gratum *Illi* animum debes, ob tantam in scientias liberalitatem.

Scripsi HAFNIÆ die XXII Februarii  
Anno Dni MDCCLXXX.

JONAS JONÆUS.



# ORKNEYINGA SAGA.

# HISTORIA ORCADENSIIUM.

## Frá Jörlum,

**S**va er sagt at á dögum *Haralldz* hins hárfagra bygdur *Orcnæyar*, enn ádr var þar víkinga-böli. *Sigurdr* het hinn fyrsti iarl i *Orcnæyum*; hann var son *Æysteins Glumru* oc brodir *Rögnvalldz Möra Jarls*. Eptir *Sigurd Guttormr* sun hans æinn vætr. Æptir hann tok iarl-dom *Torf-Æinarr* sun *Rögnvalldz* iarls oc var længi iarl oc ríkr madr. *Halfdan Háleggrr* sun *Haralldz* hins hárfagra fór a hendr *Torf-Æinari* oc rak hann á braut or *Orcnæyum*. *Einarr* kom aptr oc drap þá (a) *Rögnvalld* i (b) æy. Eptir þat for *Haralldr* kongr med herr i *Orcnæyar*. *Æinarr* flýdi þá upp a *Scotland*. *Haralldr* konungr let *Orcnæyinga* sveria ser æyda oc aull opul sín. Eptir þat sættuz þeir iarl oc *Haralldr*; gerdiz hann þá konungs madr oc tok land oc len af konungi oc skyldi eigi giallda skatta af, því at þar var herskátt miök. Jarl gallt konungi LX marka gullz. Þa hæriadi *Haralldr* á *Scotland*, sem getit er i Glumdrápu. Eptir *Torf-Einar* redu fyrir landi syner hannz, *Arnkell*, *Erlendr*, *Þorfinnr haufakliufr*. Á þeirra dögum kom af *Noregi* *Æiríkr blóðæyx* oc voro þá iarlar honom lydsýllder. *Arnkell* oc *Erlendr* fello i hernadi. Enn *Þorfinnr* red landi oc vard gamall. Syner hans voro *Arnfridr*, *Havardr*, *Lödver*, *Liotr*, *Scule*. Moder þeirra var

(a) Halfdan. 103. 332.

(b) Rímansey. 332.

## De Comitibus.

**F**eruntur regnante Haralldo pulchricomo colere cepisse Orca-  
des, in quibus antea piratarum erat receptaculum. Si-  
gardus insularum primus comes erat, Eysteinis Glumræ filius,  
frater Rögnvalldi, comitis Meriæ; successit ei filius Guttormus  
annumque imperavit. Post hunc comitatum nactus est Torf-Einar,  
comitis Rögnvalldi filius, gessitque diu, vir potens. Halfdanus  
Altipes, Haralldi pulchricomi filius, Torf-Einarem invasit & ex  
Orcadibus expulit; Rediit Einar & Halfdanem interfecit; Duxit  
exinde in Orcades exercitum rex Haralldus, unde Einare in Sco-  
tiam fugato, Orcadenses homagium solvere & singulos fundos ju-  
ramento sibi addicere fecit. Reconciliabantur postmodum comes  
& Haralldus, unde ille regi subditus, ditionem fevdo accepit,  
vectigalia non solveret, insulæ enim hostium incursionibus perquam  
obnoxia. Pendebat regi sexaginta marcas auri. Haralldus eo  
tempore Scotiæ arma inferebat, teste Glumdrápa. Præerant  
ditioni post Torf-Einarem filii, Arnkell, Erlendus & Torfinnus  
Hausæliufus, (cavariarum sector). Eorundem tempore è Norvegia  
venit Erius Blodöx, cui tunc comites, & quo ad militiam, & quoad  
tributa solvenda unacum subditis parebant. Arnkell & Erlen-  
dus in bello cecidere; Thorfinnus vero ad senectam usque insulis  
præfuit; Habuit filios Arnfidum, Havardum, Laudverem, Liotum

var *Grelaug*, dotter *Dungadar* iarls af *Katanese*. Moder hennar var *Groa*, dotter *Þorsteins Rauds*. Á dögum *Þorfinns* iarls kvamo af *Noregi* synir *Æyriks blodaxar* þá er þeir höfðu flyet fyrir *Haconi* iarli; var þá í æyjunum mikill yfergánger þeirra. *Þorfinn* iarl varð fottdaudr. Æptir hann redo landi synir hans, oc ero frá þeim miklar saugr. Laudver lifði þeirra lengzt oc red þá æinn landi. Sun hans var *Sigurðr digri* iarl, hann var ríkr oc hermaðr mikill. Á hans dögum for *Olafr Tryggvason* or vestr víking med lífi sínu, hann lagði til *Ornæyia*, han tók höndum *Sigurð* iarl í *Rörvagi*, hann lá þar fyrir æinfcipa. *Olafr* konongr baud þá fiörlausn iarli at hann skyldi taka tru retta oc scírn oc geraz hans maðr oc biöda kríftni um allar *Örcnæyiar*. *Olafr* konongr tok í gísling sun hans er *Hundi* het eða *buelpr*. Þápan for *Olafr* til *Noregs* oc gerðiz þar konongr oc var *Hundi* med honom nockora vgrir oc andapiz þar. Enn sípan væitti *Sigurðr* iarl æinga lyðscylldo *Olafr* konongi; hann geck at eiga dottur *Melkohns* Skotta konungs, oc var þeirra sun *Þorvidr* iarl hinn ællri, *Sumarlidi*, *Brusi* oc *Einarr*. V vetrum æptir fallt *Olafrs* konungs *Tryggva* sunar for *Sigurðr* iarl til *Írlandz*; han setti sunu sína ællri til lanz. *Þorfinn* sendi hann til *Scotlanz* til *Scotta* konungs moðr fedr síns. Í þeirri ferd fell *Sigurðr* iarl í *Brians* orrofto. Æn er þat spurðiz til *Örcnæyia*, þa voro þeir synir hanz til iarla tekner, *Sumarlidi*, *Brusi*, *Æinar*, oc scíptu í þridiunga med fer laundum. *Þorfinn Sigurðarson* var þa V vetra er fader hans fell. Æn er fall iarls spurðiz til *Scotta* konungs; Þá gaf *Scotta* konongr *Þorfinni* frænda sínum *Katanæs* oc *Sudrland* oc iarls nafn med, oc feck honom menn til at stýra ríki med honom. *Þorfinn* iarl var þegar bráðgörr í uppvexti oc allum þroska. Hann var sterkr maðr oc líótr oc mikill væxti. Þegar er hann vox upp, var auðsætt at hann var ágiarn, hardr, grimmr

& Sculium, quorum mater Grelauga, comitis Dungadi in Kata,  
 neso filia; ejus mater Groa Thorsteinis Rufi filia. Thorfinno  
 - Comite, venire e Norvegia Erii Blodoxii filii & Comite Hacone  
 exulantes, qui tunc in insulis multum grassabantur. Comes Thor-  
 finnus morbo decessit. Succedere ei in officio filii, de quibus pro-  
 lixa historia. Laudver fratribus superstes, populum solus rege-  
 bat; Ei filius comes Sigurdus Crassus, dives & militiæ peritus.  
 Hoc tempore rex Olaus Tryggvii, e piratica occidentali cum ex-  
 exercitu reversus, classem ad Orcades appulit, & Comiti Sigurdo,  
 qui unicam navem in sinu Rörvagi detinuit, comprehenso, reti-  
 nenda vitæ conditionem declaravit veræ fidei & baptismi an-  
 plexum, addito, ut, sibi subditus, religione Christiana singulos  
 Orcadenses imbueret. Abduxit secum rex Olaus obsidis loco fili-  
 um Comitis, Hundium sive Hvelp (catulum); in Norvegiam ex-  
 inde vectus, regni sceptrum moderanda suscepit; Post aliquot anno-  
 rum apud hunc moram Hundius obiit, quo mortuo comes Sigur-  
 dus regi Olao clientelare obsequium neutiquam præstitit; Uxorem  
 duxit filiam Melkolmi, regis Scotiæ, suscepitque ex ea filios,  
 Thorfidum, Comitum Sigurdum seniore, Sumarlidum, Brusum  
 & Einarem. Quinque post obitum regis Olai Tryggvii hyemi-  
 bus, ivit in Hiberniam Comes Sigurdus, filiosque natu majores  
 ditioni præfecit, Thorfinnum in Scotiam ad avum ipsius mater-  
 num regem Scotiæ misit & itinere nondum exantlato in prælio  
 Brianico cecidit; Quod cum in Orcadibus audiretur, filii ipsius Sumar-  
 lidus, Brusus & Einar, Comites constituti, insulas in tres partes inter  
 se dividerunt. Eo, quo cadebat pater, Comes Sigurdus, anno, filius  
 Thorfinnus quinquennis erat; Verum rex Scotiæ, cæde Comitis audita,  
 cognato Thorfinno Katanesum & Sudurlandiam, unacum Comitis ti-  
 tulo concessit & viros, qui eum in regendo juvarent, tradidit. Comes  
 Thorfinnus omnibus animi corporisque viribus cito maturus, quævis  
 A 3 cepit

grimmr oc forvitr. Þeir bræðr *Æinarr* oc *Brusi* varo olíkir í scaplýndi. *Brusi* var samsmadr mikill oc vitr, málsniallr oc vinfæll. *Æinar* var stírdlátr oc fálatr, óþýdr, ágiarn, oc hermaðr mikill. *Sumarlípi* var líkr *Brusa* í scaplyndi oc var hann ællztr oc lifpi scæmst þeirra bræðra; hann varð föttþauðr. *Æptir* andlát hanz talpi *Þorfinnr* til síns luta *Orcnæyia*, því at *Þorsfr* hafpi *Katanæs* oc *Sudrland*, þat ríki er átt hafpi *Sigurðr* fadir hanz oc talpi *Æinarr* þat mýclo meira enn þridiung *Orcnæyia* oc villði hann eigi unna *Þorfinni* sciptis, enn *Brusi* let uppi scipti fyrer sína hönd oc vil ec segir hann ecki ágyrnaz at hafa meira af landi enn þann þridiung er ec á at retto. Þá tok *Æinarr* under sic tva luti æyia. Giörðist hann þá ríkr maðr oc fiölmennr; var hann opt i hernadi á sumrum oc hafpi utbod mikil fyrer landi, enn allmisiafnt var til fengiar í víkingunne. Þá tok buendum, at leidaz þat starf, enn iarl hellt fram með frækiu allum álagum oc let æyngum manni hlýða motí at mæla. Hann var hinn mesti offtopa maðr. Þá gerdiz í æyionom hallæri mikit af starfi oc fekoftnadi þeim er buendr höfsu. *Æn* i þeim luta lanz er *Brusi* hafpi var ár mikit oc hóglífi, buandum var hann vinfæll.

## Frá Aumundi og Þorkatli.

**M**aðr het *Aumundi*, ríkr oc audigr, hann bió í *Hroffey* í *Sandvíc* á *Laufandanæsi*. *Þorkell* het sun hanz, hann var allra manna giörviligastr í *Orcnæyium*. Þat var eitt var at iarl hafpi utbod sem hann var vanr. enn buendr kurrudu illa oc báru þetta fyrer *Aunnunda* oc báðu hann mæla ser nockora forstöð vid iarl; hann segir at iarl er óálýdin oc qvæðr ecki tiá muni at bidia sic næinna muna

tepit incrementa, vir fortis, torvus & statura magnus; Mox ubi adolevit, eum avarum, truculentum, ferocem atque sagacem esse apparuit. Einar & Brusius disparis erant indolis; hic vir erat perquam pacificus, sapiens, disertus ac populari favore beatus; ille rigidus, taciturnus, inimitis, avarus & militiæ deditus. Sumarlidius Brusio quoad indolem similis natuque maximus, fratres fatis antecessit & vitam morbo finiit. Post mortem ejus in Orcadibus partem suam poposcit Thorfinnus, cum autem ipse Katanesiam & Sudrlandiam, regnum quod paruerat patri Sigurdo, teneret, id Einar multo majoris quam tertiam Orcadum partem aestimavit & divisionem Thorfinno denegavit, eandem vero ex parte sua indulgit Brusius, dicens, plus provinciæ quam tertiam partem, quæ jure sibi cederet, se non avere; hinc Einar duas insularum partes sibi subjecit & dives evasit, hominum multitudine simul stipatus; æstivo sæpe tempore militiæ vacavit & naves multas militibus instructas eduxit, prædandi fortuna nequaquam favente; hinc indigenas laboris istius tæduit, comes autem strictissime omnia sua imperata urgens, nullius contradictionem passus est, vir insolentissimus. Misera tunc fames insulas vexavit; in causa fuere labores & impensæ incolarum. Verum provincia Brusii annonæ felicitate paceque beata fuit; unde eum indigenæ amaverunt.

## De Amundio & Thorkele.

**A**mundius, vir potens & opulentus, incoluit in Hroffley, territorii Laufandanesiæ prædium Sandvik. Filius ejus Thorkell singulos in Orcadibus corporis dotibus antecellebat. Vere quodam comes, ut solitus erat, expeditionem navalem injunxit, incolæ vero murmura-  
runt, Amundio hoc questi sunt & ut apud comitem quodam modo pro se intercederet, rogarunt; Respondit ille comitem intractabilem esse  
&



muna um þetta, er vinatta varr iarls god at sva buno, æn mer þiki vid vanda buit at ver verdum rángfátter vid scaplindi hvarra tveggio; mun ec mer ongu affciptra segir hann. Þá bidiá þeir *Porkel*; hann var traudr til oc het um sídir vid áæggian manna. Avmunda potti hann of brátt heitit hafa. æn er iarl átti Þing, þá mælti *Porkell* af hendi buanda, oc bad iarl vægia mönnom oc ræddi um naudsýn manna. iarl svarar vel oc kvad mikils virða scylldo ord *Porkells*. Ec hafpa nu ætlat at hafa VI. scip or landi. æn nu skal eigi meirr hafa enn III. æn þu *Porkell* bidd eigi slíkrar bónar. Buendr þaukudo væl *Porkeli* lipvæitslu sína, for iarl i viking um sumarit oc apr um haustit: ænn um varit eptir hafpi iarl enn utbod oc átti þing vid buendr. *Porkell* taladi enn af hendi buanda oc bad iarl vægia buandum. Iarl seger þá reidulíga oc sagpi at þá scylldi lutr buanda miket værsna vid hans rödu. gerpi hann sic þá sva reidan oc opan at hann mælti at þeir scylldi ecki annar hvarr epa bádir heiler af þínginu oc sleit sva því þíngi. Æn er *Annundi* spurpi hvat þeir iarl oc *Porkell* höfdu vidmællz þa bad hann *Porkell* braut fara. fór hann þa yfer á *Katanæs* til *Þorsinnz* iarls, var hann þar lengi oc fostradi hann iarl er hann var ungr oc var sípan kallapr *Porkell* *Fostri* oc var hann ágetr madr. Fleyrí voro þeir ríkismenn er flydo or *Orcneyiom* fyrir ofríki *Sigurdar* iarls, flydo flestir til *Þorsinnz* iarls enn sumær til Noregs. sumir til ymíssa landa. enn er *Þorsidr* iarl proskadiz, þá sendi hann bod til *Sigurdar* brodr síns oc beiddi af honom ríkis þefs er hann pottiz æiga i *Orcneyiom*. *Sigurdr* tok því obrátt at mídla ríki sínu; æn er *Þorsidr* spurdi þat, þa baud hann lipi ut af *Katanesi* oc for til *Orcneyia*, æn er *Sigurdr* iarl spurdi þat, þá samnar hann lipi oc ætlar at veria land. *Brusi* iarl samnar lipi oc ferr til motz vid þá oc bar sættar ord milli þeirra; vard þat at sætt at *Þorsidr* skal hafa þridiung lanz i *Orcneyiom* sva sem hann

atti

Et se nulla conditione de hoc sollicitare profuturum; Amicitia, addidit, me, comitemque intercedens in præsenti bona, periculum autem ominor, nos, diversæ quippe indolis, discordes fore; nulla hujus rei mihi erit cura. Rogarunt deinde Thorkelem; qui postquam primo detrectaverat, sollicitatus, tandem promisit. Amundio is cito nimis promississe videbatur. Cæterum cum conventum haberet comes, Thorkell pro incolis oravit Et ut iisdem parceret, rogavit, necessitatem simul exponens. Comes mite dedit responsum, sequæ verba Thorkelis magni æstimaturum asseruit; Proposueram, addidit, hac vice sex naves educere, nunc vero tres tantum adhibebuntur; Verum tu Thorkell, ut (in posterum) talia fiant, ne petas. Incolæ Thorkeli pro ope sua gratias egerunt. Comes æstate ista piraticam suscepit Et sequenti autumno rediit; Vere autem proximo in conventu indigenarum milites adhuc descripsit; Thorkell etiam hac vice à parte incolarum, ut comes iisdem parceret, rogavit; ad quod ille iracundus, rem eorum ob ipsius preces multum detrimenti capturam respondit; Magnam ejus iram Et furorem prodiderunt verba, dicentis, alterum eorum à conventu incolumem non discessurum. In memorato statu conventus solvitur. Cum autem Amundius colloquium comitis Et Thorkelis inaudiret, filium ut discederet rogavit, qui in Katanesum ad comitem Thorfinnum transiit; Moratus est ibidem diu, Et comitem, immaturæ quippe ætatis, educavit, Thorkell Fostri (nutritius) exinde cognominatus; vir clarus. Plures fuisse viri divites qui præ duriori comitis Sigurdi imperio ex Orcadibus aufugerunt, plurimi ad comitem Thorfinnum, verum alii in Norvegiam, alii varias in terras. Cæterum cum maturesceret Comes Thorfinnus nuntium misit fratri Sigurdo Et regnum quod in Orcadibus jure suum esse ipsi videbatur, poposcit. Sigurdus regnum dividendo cedere detrectavit; Quod cum audiret Thorfinnus, copias ex Kataneso in Orcades eduxit; de eodem autem certior comes Sigurdus, mi-

átti at retto. æn *Brusi* oc *Sigurdr* lögðu saman sinn luta, scýlði *Einnarr* hafa forráð oc landvaurn fyrir þeim. æn æf misdaudi þeirra yrði, þá skyldi fá þeirra hafa ríki sem lengr lifði. æn fá maldagi potti eigi iafnligr. því at *Brusi* átti sun er *Rögnvaldr* hét. æn *Einnarr* var sonlaus. fætti þá *Þorsidr* sína menn til at varda-veita ríki þat er hann átti í æyrum. æn hann var optaz á *Katanese*. *Einnarr* var á sumrum í hernadi of *Irland* oc *Scotland* oc *Brættland*. Þat var eitt sumar er *Einnarr* iarl heriadi a *Irland* at hann bardiz i *Ulfreksfyrdi* við *Konofögr Ira Konong* at hann feck þar ófigr mikinn oc mannlát. Annat sumar epter for *Æycindr Uraðborn* væstan af *Irlandi* oc ætladi til *Noregs*. æn er vadr var hvaft oc stormr mikill. Þá snýr *Æycindr* til *Asmundarvags* oc lá hann þar um hrið. æn er þat spurdi *Einnarr* iarl, þá hellt hann pangat til lífi miklo, tok þar *Æycindr* oc let drapa. æn gav gríð flæstum mannom hans oc foro þeir til *Noregs* um haustit oc qvamo á fund *Olafs* konongs oc saugdo honom frá aftaki *Æycindar*. Konongr svarar fá oc fann þat þó á at honom potti mikill scadi at of *Æycindr* oc miðc giørt i moti fer oc um flæst var hann fannællr þat er honom potti moti scapi fer. *Þorsidr* iarl fætti *Þorkel Fostri* at heimta saman skatta sína. *Einnarr* iarl kændi *Þorkatli* miðc at *Þorsidr* iarl kom i æyiarnar. for *Þorsidr* scyndeliga or æyrum oc yfir á Næs; hann sagdi þat *Þorsinni* iarli at hann var þes vífs ordin at *Einnarr* iarl ætladi honom dauda æf eigi hefði frændr hans oc viner honom niðsn borit; Nu man ec seger hann æiga þann á baugo at láta þann verda fund ockarn iarl er umbæipti med ockr. æn þann lut at fara braut lengra oc þann oc at ecki se hans valld yfir. Jarl fysti þess at *Þorkell* scýlði fara til *Noregs* á fund *Olafs* konongs oc væri þar um vetrinn med konongi i kærleikum; maatu seger hann mikils virðr hvar sem þu ert eða kemr med tignum

*lites conscripsit, ditionem defensurus. Facit exercitum comes Brusius, convenit discordes, & pacem inter ipsos conciliat, ea conditione, ut Thorfinnus tertiam Orcadum partem, quæ jure illius erat, obtineret; Brusii autem & Sigurdi partes unitas Einar tueretur & ex-  
 teros hostes arceret; quod si fato alter alteri cederet, suberstes regno  
 potiretur; hoc vero pactum iniquum censebatur, Brusio enim filius no-  
 mine Rögnvalldus; Einar autem iniprolis erat. Thorfinnus suis di-  
 tionem, quam in Orcadibus habebat, tuendam demandavit, ast ipse  
 sæpissime in Katanesia mansit. Einar æstates Hiberniæ, Scotiæ &  
 Britanniæ arma inferendo transegit; Forte æstate quadam, cum Hi-  
 berniam infestaret & in Ulfreksfiord cum Hiberniæ rege Konofögr ma-  
 num confereret, multo inferior, suorum jacturam passus est. Proxi-  
 ma post hanc æstate Eyvindus Urarhorn ex Hibernia in Norvegiam  
 navigaturus, cum procellosa tempestas incideret, cursum flexit in  
 Asmundarvagum ibique navem in anchoris tenuit, quo audito comes  
 eodem, magno cum militum numero tetendit, Eyvindum captum occi-  
 dit, plurimos vero ejus comites incolumes dimisit; Hi in Norvegiam  
 sequenti autumno transierunt, regem Olaum convenerunt eique cæ-  
 dem nuntiarunt; Idem de ea pauca, quam tamen pro magno detri-  
 mento, perquam offensus, habere compertus est, plurima animo suo  
 contraria tacens. Comes Thorfinnus Thorkeli Fostrio colligendorum  
 suorum vectigalium curam demandavit. Comes Einarus Thorkelem  
 in Orcades venisse Thorfinno valde imputavit, unde Thorkell ex in-  
 sulis in promontorium repente transiit & indicavit comiti Thorfin-  
 no, se certum redditum, comitem Einarem ei mortem intentasse, ni  
 cognati & amici ipsi aperuissent. Nunc, addidit, studebo, conamine  
 qualicunque, ut in conventu meo & comitis res nostræ mutantur; fors  
 vero erit ut longius abeam, a potestate ejus liber. Hortabatur comes  
 ut in Norvegiam veberetur Thorkell, regem Olaum conveniret, &  
 apud eum, amatus, hyemaret; Ubicunque, ait, degeris, vel veneris,*

tignum mönnum. æn ec vœit bæggia yckar ſcaplyndi þitt oc iarls at þit monud ſcamma ſtund . . . . . til bioz þá *Porkell* oc for um haustit til *Noregs* á fund *Olafs* konungs oc var þar um vætrinn med *Olafi* konongi i kærleikum miclom; hafði hann *Porkel* miðc vid mál ſin; Þótti honom, ſem var, *Porkell* vitr madr oc ſcaurungr mikill; fann konongr þat miðc í redu hans at hann miſjafnadi miðc fráſögn um iarlana oc var vinr mikill *Þorfinnz*. æn lagði ſep á *Einar* iarl æn ſnemma um varit ſendi konongr ſcip væſtr um haf á fund *Þorfinnz* iarls oc ordfending at iarl ſcyldi koma á Konings fund, æn iarl lagðiz æi under höfud færdina, þviat vinattumál fylgdu ordfending.

## Frá Þorfinne.

*Þorfinnr* fór auſtr til *Noregs* oc kom á fund *Olafs* konungs. fæt þar góðar þvidtakr; dvaldiz þar lengi um ſumarit; en er hann biðz væſtr, þa gaf *Olaf* konongr honom lánſcip mikit oc gott med allom reida. *Porkell Foſtri* rep þá til ferðar med honom oc gaf iarl honom þat ſcip er hann hafði væſtan haft um ſumarit; ſcilduſt þeir konongr oc iarl viner med kærleikum miclom. *Þorfinnr* iarl kom um haustit til *Orknæyia*. Æn er *Einar* iarl ſpurði þat, þá hafði hann frölment oc lá á ſcipum. *Brufi* iarl for til fundar vid þá báða bróðr oc bar fætt í millum þeirra. Kom enn ſva at þeir fættuz oc bundu þat æidum. *Torkell Foſtri* ſcyldi þá i fætt vera oc vinattu vid *Einar* iarl oc var þat mælt at hvar þeirra ſcyldi auþrum væita væitzlu oc ſcyldi iarl fyrri ſækia i Sandvic til *Porkells*. æn er *Einar* var þar á væitzlu, þa var þar væitt hit kappſamligſta. Jarl var ekki kátr.

*apud nobiles magni æstimaberis; nosco autem utriusque, tuam & comitis indolem, vos non diu . . . . Thorkell igitur paratus & autumnno in Norvegiam delatus, regem Olavum convenit, & apud eum hyemavit, & ab eo, gratia ipsius valens, ad consilia plurima adhibitus est; censuit enim Comes, quod & vere, ipsum esse virum sapientem & gravem; collegit ex colloquio disparem ejus de comitibus relationem; amicum esse infucatum Thorfinni, verum Einarum & ipsum similitudines intercedere; primo autem vere rex navem occidentem versus ad comitem Torfinnum misit cum nuncio ut ad se veniret, comes vero iter non neglexit, nuncius enim ad jungendam amicitiam incitantia verba ferebat.*

## De Thorfinno.

**T**horfinnus orientem versus in Norvegiam delatus, regem Olavum convenit, apud quem, humaniter exceptus, diu æstatis moratus est. Verum ubi iter occidentem versus parat, rex ei navem longam, magnam bonamque, cum universis armamentis donavit. Comes Thorkellem Fostrium se comitaturum, navi, qua ea æstate ab Orcadibus vectus fuerat, donavit. A rege, inter summa utrinque amicitie documenta discessit & autumnno in Orcades venit; quod cum audiret comes Einar, multitudine stipatus in navibus excubabat. Comes Brusius, pacem impetraturus, ambos fratres convenit, unde adhuc effecit ut compositam pacem juramentis stabilirent; Thorkell nutritor pace amicitiaque comitis Einaris frueretur, pacto addito, ut alter alterum convivio exciperet & quidem Thorkell comitem in prædio Sandvica prius; qui inter lautissimum ibidem convivium tristis erat. Triclinium foribus in utraque extre-

kátr. þar var scali mikill oc dyrr á báðum endum. Þann dag er iarl scyllði brant buaz þá scyllði Þorkell fara með hönum til væitzlu. Þorkell sander menn á hniofn fram á væigin þar sem þeir scylldu fara um dagin; æn er þeir qvamo aptr, þá sögðu þeir at þeir fundu þar þrennar sátr oc vapnada menn, oc hyggju ver þat satt at sægja at svik munu vera. Æn er Þorkell spurpi þetta, þá frestadi hann buninge oc heimti at fer menn sína. Jarl bat hann buaz; qvat mál at ríða. Þorkell segir at hann ætti mart at annaz; hann geck stundum ut, æn stundum inn. Æll-dar varo á golfino; þá geck Þorkell inn um adrar dyrr oc eptir honom madr austfyrdskr at ætt, Íslændskr oc het *Halkvardr*, hann lauk aptr hurdinne. Þorkell geck innar mille ællezins oc þefs sem iarl sat. Jarl spurpi: ertu nu buinn? Þorkell sægir: nu er ec buinn; þá hió hann til iarls i höfupit oc steyptiz; han fram á golfit. Þá mællti Þorkell; her sá ec alla velta fángarás er þer dragit eigi iarl af ælizinom; hann kiærði til spaurdu oc kærði under hnacka bænit iarli oc kipti honom upp at pallinom. Þorkell oc þeir förunautar gengu þá ut scyndiliga um adrar dyrr enn þeir gengo inn, stóðu þar uti menn Þorkells með alvæpni; enn menn iarls toko til hans oc var hann þá dauðr; enn allom felluz hændr til hæfnda, var þat oc bráðum bar oc vardi æyngann mann þessa værks af Þorkatli; voro menn oc flæstir vapnlausir inne, æn margir áðr vinir Þorkells godir; bar þat til með audnu þeirri at Þorkatli vard auðit lengra lífs, fór Þorkell þá til scips síns, æn iarlsmenn i brott. Þorkell figldi þá daga þegar auðr i haf oc var þat epter vetrnætr, oc kom hann með heilu til Noregs oc fór þegar á fund Olafs konongs oc feck þar godar vidtraukr, let konungr yfir þessu verki væl. Var Þorkell með konongi um vetrinn.

Frá

mitate instructum. Die quo iter pararet comes, Thorkell eum ad convivium comitaretur. Is speculatores in viam qua irent misit, qui reversi, tribus locis armatos insidiatores se invenisse nuntiaverunt, fraudem subesse pro certo asserentes. Cæterum cum hæc audiret Thorkell, iter parare differens, suos accersit; comes ut itineri se accingat rogat, dicens tempus adesse quo equitarent, cui ubi Thorkell sibi multa curæ esse respondit, nunc egressus, nunc ingressus est; foci in pavimento accensi. Thorkell exinde per alias fores ingreditur, & ipsum secutus ex orientali Islandiæ quadrante oriundus vir, nomine Hallvardus, januam clauserat, inter ignem sedemque, in qua comes, introgressus, quærenti an paratus esset, affirmat, ac ejusdem caput cædit, ut in pavimentum prorueret; Tunc Thorkell; heic vidi omnes ad repentinum actum tardissimos cum ex igne comitem non eripiatis. Tigillum exinde arreptum occipiti supposuit & comitem ad pulpitem raptim extraxit; cum comitibus deinde, alias per fores quam ingressi erant cito exiit; extra has affecle ejus armati steterunt. Comitem autem domestici assumerunt exanimatum; ast omnes, stupefacti, manus ab ultione abstinere; facinus, momento quippe patratum, a Thorkele nemo speravit; plurimi quoque intus inermes; multi vero antea ejus amici. Contigit hoc fato Thorkeli longiore vita frui. Hic dein ad naves suas se contulit, comitis autem affecle abierunt; Thorkell sequentibus statim diebus, post initium licet hyemis alto se commisit & in Norvegiam sospes delatus regem Olaum confestim convenit, humaniter exceptus hocque facinore gratior, apud eum hyemavit.

De



## Frá Jarli.

Eptir fall *Einars* iarls tók *Brusi* iarl þann luta lanz er áþr hafpi haft *Æinarr* iarl; því at þat var med margra manna vitni med hverium scildaga þeir *Einarr* oc *Brusi* hafðu felag gert. Þorfinni þótti þat rettað at hálfar æyiar hefpi hvarr þeirra; æn þó hafpi *Brusi* þann vetr tva luti lanz. Æptir um varit kallar Þorfinnr til lanz vid *Brusa* at hann vill hafa helming, æn *Brusi* gallt eigi iáqvædi til þess, áttu þeir þing oc stæfnr at þessum málum; gengu þá til viner þeirra at semia þetta mál oc kom sva at Þorfinnr let fer ecke annat líka ænn hann hefpi helming æyia. *Brusi* segir. ec unda at hafa þridiung æyia þann er ec tok i faudr arf minn, kalladi oc æingi til i hendur mer; æn nu hefi ec tekit annan þridiung í arf eptir brodr minn at rettum málðaugum; æn þo at ec se vanfær til at dæila kappi vid þic broder, þá mun ec þó annars í læita enn iáta undan mer land eða ríki at sva buno. Þeir scylldu sva málstæfnu þessa. Æn er *Brusi* sá at hann myndi eigi hafa afla til at standa iafnfætis vid Þorfinn, því at hann hafpi miklu meira ríki oc þó af Skotta konongi traust modr fedr sínum; þá red *Brusi* þat af at fara or landi austr á fund *Olafs* Noregs konongs oc hafpi med fer *Rögnvalld* son sinn; var hann þá X vetra; æn er iarl hitti konong þá tok hann vel vid honom; æn er iarl bar upp æyrindi sín fyrer konongi oc segir allan mála vöxt þann sem var med þeim bræðrum oc bad konong væita fer styrk til at hallda ríki sínu, baud fram þar í mót fullkomna vináttu sína. Kongr svarar oc tok þar fyrst til máls er var *Haralldr* hinn hárfagri at hann hafpi eignaz ódul aull i Orcnæyium, æn iarlar hafðu opt haft laund þau sípan sem at leni æn alldrigi at æign; æn þat er til iarteina segir hann, at þá er *Æiríkr Blóðæyx* oc sýner hans varo i Orc-

## De Comite.

**P**ost eadem comitis Einaris, provinciam quæ ejus antea fuerat comes Brusius occupavit, pactum enim communionis multi testes audierant; Thorfinnus justissimum censuit dimidium insularum quovis obtinere, Brusius tamen nihilo minus ea hyeme duas partes retinuit; vere sequenti dimidium insularum a Brusio exposcit Thorfinnus, ille vero denegavit; circa litem hanc conventus in foro indixerunt, ad eandem vero compefcendam comitum amici intercesserunt, ast sine fructu, nam Thorfinnus eo solum contentus fuit, quod dimidio insularum potiretur. Ad id Brusius; contentus, inquit, eram triente insularum, quem pater mihi reliquit & nemo aume exposcit, nunc vero alter, juxta pactum justum hereditas mihi a fratre venit; quamvis autem, frater, te cum certando impar sim, attamen, ne provinciam vel regnum in statu præsentis abalienem, tentabo. His dictis conventui finis. Cæterum cum Brusius sibi vires Thorfinno, is quippe regnum habebat multo majus & avo suo regi Scotorum confidebat, pares, deesse animadverteret, consilium cepit, ut, relicta patria, orientem versus in Norvegiam vectus, regem Olavum conveniret, adducens secum filium, decem tunc annos natum, Rögnvalldum. Verum, ubi regem convenit, benigne excipitur, ei negotium ac statum controversiæ inter se & fratrem exponit, ejusque ad retinendum regnum opem implorat, integram suam amicitiam auxilii loco promittens. Cum responderet rex, ab Haralldo pulchricomo orsus est, eum scilicet proprietatis jure omnes in Orcadibus fundos acquisivisse, Comites autem sæpe postmodum earundem præfectos, nunquam vero possessores extitisse; cæterum, inquit, argumento est, quod cum Ericus Blodöx, cum filius, in orcadibus maneret, comites iis obsequium debebant. Cum Olavus Tryggvii eo veniret,

í Orknæylum, varo iarlar þeim lyðscylder; oc er *Olafr Tryggvason* frændi minn kom þar, þa gerðiz *Sigurðr* iarl fader þinn hans madr. Nu hæfi ec tækit æptir *Olafr Tryggvason* allann arf. Nu vil ec gera þer þann kost at þu geriz minn madr, mun ec þá fá æyiar þer í len, skal ec þá fræista, ef ec væiti þer minn styrk, hvart betr skal at halldi koma eða *Þorfinni* broður þinum styrkr eða traust Scotta konungs. Æn ef þu vilt eige þennan kost, þá mun ec epter leita þeim eignum eða óþalum er vorer frændur hafa haft eða átt vestr þangat. Þessar röður hugtæsti hann með sér oc bar fyrer vini sína, leitadi hann þá ráðs við þá hveriu hann scyldi iáta hvart hann scyldi at þessu sættaz við *Olafr* konong og geraz hans madr, æn hitt er mer ófynna hver minn luti verdr at scilnadi varum æf ec qvæð næi við; því at konongr hæfir bært gört tilkallit at hann þyckiz æiga æyiarnar, æn við storröði hans oc þat at ver erum her komnir, þá mon honon lítit fyrer at gera þat af minum kosti sem hann vill; æn þò at iarli þotti á hvaru tveggja anmarki, þá tok hann þann upp at leggja allt á konungs valld bedi sic oc ríki sitt, tok þa *Olafr* konongr vald af honom yfir allom ærfða landom sínum, gerðiz iarl hans madr oc batt þat fvardaugum.

*Þorðr* iarl spurði er *Brusi* brodir hans var farinn austr á fund *Olafs* konungs at sækja traust af honom; æn fyrer því at *Þorðr* hafði farit fyrri á fund *Olafs* konungs oc komit sér þar í vinattu, þá þottiz hann þar æiga vel fyrir buit oc vissi at þar mundu margir flytia hans mál, gerir *Þorðr* þat ráð at hann býr ferd sína sem skyndiligaz oc for til *Noregs* oc ætlar at sem minstr scyldi værpa misfari þeirra brædra oc ækki scyldi hans æyrindi til lykta komit ádr *Þorfinnr* hitti konong, æn þat vard á annan vög enn iarl hafði ætlat, því er *Þorðr* iarl kom á fund *Olafs*

ret, Comes Sigurdus, pater tuus, ei se submisit; tota hæreditas ab Olao Trygvii mihi obvenit; dabo tibi conditionem ut clientem meum te profitearis, quod si feceris, insulas, feudum tibi concedam, experturus, modo opem tibi feram, utrum mea tibi, an Thorfinno fratri tuo regis Scotiæ ops & subsidium magis conducat. Verum si conditionem hanc rejeceris, possessiones sive fundos cognatorum nostrorum occidentem versus recuperare tentabo. Sermone hunc meditatus Comes, amicis aperuit & consilium quodnam affirmaret expetiit; an regi Olao lubens se submitteret; ast, addidit, in dubium revoco qualis status fiat rerum mearum discessuri, modo recusaverim, rex enim insulas se jure repetiturum declaravit; verum propter magnas ejus vires, præter quod hic veninus, rem meam pro lubitu mutare non gravabitur. Cæterum licet Comes utramque difficilem censeret, in conditionem tamen, omnia se nempe & regnum regi submittendi descendit; quo facto, singulos fundos hæreditarios regi dedit eique juramento se addixit.

Audiit Comes Thorfinnus fratrem Brusium regem Olaum conveniendi causa, opem ab ipso impetraturum, orientem versus profectum esse; propterea autem quod regem prior inviserat, ibidemque amicitiam sibi consiliaverat, rei suæ bene provisum eandemque a multis procuratam fore existimavit; Consilium cepit iter quam citissime instituendi inque Norvegiam eundi, censens temporis intervallo non multum discrepare iter fratris, nec ejus negotium peragi ante quam ipse regem conveniret; ast spes eum fefellit, nam cum regem conveniret, pactum inter illum & comitem

*Olafs* konongs, var lokit og gört allt sáttmál með þeim konungi og *Brusa* iarli, vissi og eigi *Þorfinn* iarl at *Brusi* iarl hafði uppgæfit sitt ríki fyrr enn hann kom til *Olafs* konongs, æn þegar er *Þorfinn* kom til konongs, þá hóf konongr upp hit sama ákall til ríkis i Orknæyllum sem hann hafði haft við *Brusa*, og beiddi hann *Þorfinn* þess sama at hann skyldi jára konungi þeim lúta lanz er hann atti ápr. Jarl svarar vel orðum hans og sagði sva, at honum þótti miklo scipta um vinatto konongs, ef þer herra þikiz þurfa lidveitzlu mína móti æprum höfþingium, þa hafi þer fullt til þess unnit, æn mer er æi hent at veita yðr handgaungu, því at æc em ápr iarl Scotta konungs og lýðskyldr honum. Æn er konongr fann undandrætt í svaorum iarls um þá málaleitan er hann hafði ápr upphafit, þá mælti konongr: æf þu iarl vill eigi geraz minn madr, þá er hinn kostr at ec setia þann mann yfer Orkneyjar sem ec vil. Æn ec vil at þu vætiter þá svardaga at kalla eigi til landa þeirra og láta hann í frídi vera fyrir þer sem ec set yfir land, æn æf þu villt æyngan þenna kost, þá mun þá sva segia sá er landi röðr sem ófríðar muni at þer van vera, má þer þá eigi undarlicr þikia þó at dalr komi móti holi; iarl svarar og bad konong gefa sér frest at hugsa þetta mál. Konongr gerði sva at hann gaf iarli stund og orlof at ræða um þetta við vini sína, Þá beiddi iarl þess at konongr skyldi liá honum frest til annars sumars og föri iarl hæim þa fyrst, er hæima ráðanæiti mitt segir hann og hann veri bernskr madr fyrir alldrs sökum; konongr bad hann kiosa. *Þorkell Fostri* var þá með konungi; hann sendi menn til iarls læyneliga og bad hann eigi þat fyrir ætlaz hvat sem honum var í hug at sciliaz ósáttir við kononginn at finni sva sem hann var þa kominn í hendr honum. Nu þóttiz iarl síá at æinbægðr var kostr at láta konong þá fyrir ráða, þótti honum eigi kostligastr at eiga ænga von síálfr til ættleyfðar sinnar,

æn

uitam omnino ratum; nescit etiam, donec regem convenit,  
 Brusium regnum dedisse. Ad regem delatus, audit eum  
 pari modo ac Brusius antea, regnum in Orcadibus, eum nempe  
 insularum partem quam prius possederat, poscere; humaniter ipsi  
 respondit, verbis sequentibus; magni, inquit, interest mei tuæ  
 amicitiae; si, domine, mea ope adversus alios principes indigere  
 videaris, omnino promeruisti; non vero consultum est mihi tui  
 praefectum agere, in antecessum enim regi Scotiae submissus,  
 ipsius Comes extiti. Cæterum cum comitem ad pactum, quod  
 prius proposuerat, ineundum difficulter induci comperiret rex, sequen-  
 tia addit. Si, Comes, te mihi submittere nolueris, restat con-  
 ditio ut quencunque voluerim Orcadibus praeficiam; lubet autem  
 te iurejurando polliceri quod provincias istas nunquam reposcas  
 & insulis a me praefectum neutiquam infestes; Quod si neutram  
 amplecti volueris, dicet satrapa insularum hostilitates a te spe-  
 randas, unde, quod altum deprimatur, ne mireris. Respondens  
 comes, otium a rege dum rem deliberet expetit, quod, unacum  
 venia amicos consulendi, impetrat. Rogat exinde ut in sequen-  
 tem aestatem differri rex permittat, domum interim rediret, cau-  
 sans plurimos suos consiliarios domi esse, seque ætatis immaturæ.  
 Rex, ut eligat, jubet. Thorkell Fostri, tunc temporis apud  
 regem, mittit clam ad comitem, rogantes, ne, quicquid animus  
 alias jvaserit, a rege dissentiente hac vice, in potestate quippe  
 ejus constitutus, discedat. Censet hinc Comes unicam esse con-  
 ditionem regis arbitrio cuncta committere, nullamque sui patrimonii  
 spem superesse, quæ non sit iniqua; Ast regnum ab iis qui nati hæredes

æn væita fvardaga til þess at þeir hefði í ró ríki þat er æcki voro tilbornir; æn fyrir því at honom þotti ægi sýnt um ferd sína, þá kaus hann þat at ganga til handa konungi oc geraz hans madr, sva sem *Brusi* brodir hans hafði gort. Konongr fann þat at þat var miclo scapstörri madr enn *Brusi* oc trudi hann því *Þorfinni* verr enn *Brusa*. Sá konongr þat at *Þorfinnr* mundi pikiaz æiga af Scotta konungi þott hann brygdiz i þæslu fáttnali, scaldi konongr þat af sinni vitru at *Brusi* geck truliga at öllu fáttnáli oc mælti þat æina umb er hann etladi ser at hallda; æn þar sem *Þorfiðr* var þá geck hann glatt at allo þegar hann hafði ráðit fyrir ser hverrn lut hann scylldi upptaka oc dro um þat æyn-gann lut er konongr veitti hitt fyrsta atqvæði; æn þat grunadi konong at iarl monði ætla at gera æptir sumar fættir.

## Frá Jarlonom.

Þá er *Olafr* konongr hafði hugfest fyrir ser allt þetta mál; let hann þá bláfa til fiölmennrar stæfno, let þangat kalla iarlana. Þá mælti hann; fáttnál Orcnæyinga iarla vil ec nu birta fyrir alþýðu, þeir hafa en iátat mínu eiginordi ifir allom *Orcnæyium* oc *Hialtlandi* oc geraz míner menn oc bundit þat allt fvardaugum oc vil ec gefa þeim i laun, *Brusa* þridiung lanz, enn *Þorfinni* amman þridiung, sva sem þeir höfðu fyrr att; æn þann þridiung er átt hafði *Einar* iarl, þann let ec fallit hafa í minn gard fyrir þa sauk at hann drap *Eycind Urraborn* hirdmann minn oc felagsmann kærann. Vil ec síá fyrir þeim luta lanz þat er mer sýniz, þat vil ec oc tilscilia við yckr bröðr iarla mína at ec vil at þit takit fættir af *Þorkeli Annunda* sýni fyrir æftauku *Æinars* brodur ydvars, vil ec at fá dómr se under mer æf þit vilit því iátt hafa; æn þat var sem annat, at iarlar iátudo því  
allo

*non erant, ut pacate retineretur præstito juramento finire. Cæterum cum de discessu suo dubitaret, fratres Brusii exemplum secutus, regi se submittere eligit. Rex hujus animum Brusii longe superare comperit, cum igitur magis suspicatus, cum prævideret ipsum regi Scotiæ, fœdus licet hocce violaret, confisurum; intellexit per suam sapientiam Brusium omnia fideliter pacisci & ea tantum, quæ præstiturus erat promittere; Verum Thorfinnus in conditionem quamcunque, ubi eam acceptare statuerat, ad primum mox regis nutum, absque ambagibus, plane descendit; rex autem eum postmodum pacta quædam (his contrario) initurum suspicabatur.*

## De Comitibus.

**R**ex Olavus totam hanc rem meditatus, in conventum frequentem Comites vocavit & sequentia protulit; Pactum, ait, comitum Orcadensium vulgo nunc aperiam; Professi sunt mihi pro arbitrio totas Orcades cum Hialtlandia regendas, ipsos quoque mihi subditos esse juramento firmarunt; daba iis præmii loco quæ possessionis jure ante hac tenuere, Brusio tertiam insularum partem, Thorfinno etiam partem; trientem vero quem possederat Comes Einar, ea de causa quod Eivindum Urarhorn, satellitem meum dilectumque socium occiderit, mihi adjudicavi, eidem pro arbitrio provisorus; vobiscum etiam, fratres, comites mei, paciscor, pro cæde fratris vestri Einaris Thorkelem Amundi filium reconciliari sinatis, me, modo consentiatis, arbitro, volo. Cæterum hæc, reliqua omnia, quæ sibi relinqui voluit rex; Comites probaverunt;

*hinc*



allo sem konongr vill bettr hafa. Geck þá *Porkell* fram oc fæsti konongi dóm á þessu máli oc sleit sva þessu þingi. *Olaf* konongr dæmdi bætr fyrir *Æinar* iarl sem fyrir III. lända menn; æn fyrir sakir scylldi nidrfalla þridiungur giallda.

*Þorfinnr* iarl bad sér burtfarar læyfis; æn er þat fekz, þá bióz iarl scyndeliga; æn er hann var albuinn, þá var þat ænn hvern dag at iarl drack á sciþi, þa kom fyrir hann *Porkell Aumundason* oc lagdi haufut sitt í kne iarli oc bad hann gera af slíkt sem hann vill. Jarl spyr hann hví hann föri sva, ver erom fættir ádr segir hann at konungsdómi, oc stætt upp; hann gerði sva oc mælti, sætt þeirri man ec hlíta sem konogr gerði um mál var *Brusa*, enn þat er til þín kemr af skalltu æinn ráða. Þó at konongr hafi mer scilit eignir eda landsvíft á *Orknæyium*, þá kann ec sva scaplyndi þit at mer er ófært í æyiar nema ec fara í trunadi ydrum, ec vil þat fæsta ydr, segir hann, at koma alldregi í *Orknæyiar*, hvat sem konongr segir um þat. Jarl tok feint til orða oc mælti: Villtu helldr *Torkell* at ec döma um ockra mál enn hlíta þar um konungs dómi; þá mun ec þat hafa upphæf at sætt ockurru *Porkell* at þu scalt fara með mer í *Orknæyiar* oc vera með mer oc sciliaz ecki við mic nema mitt lof se til eda læyfi; vera scylldr at veria land mitt oc allra þeirra luta er ec vil gera láta medan vid erum báder á lífi. *Porkell* svarar: þat scal á ypru valldi iarl sem alit annat þat er ec má ráða. Geck *Porkell* þá oc til oc fæsti iarli þetta allt sem hann qvad á. Jarl segir at hann síðar mundu qveda á um fegiöllð. Tok hann þa svarðaga af *Porkeli*, snæriz hann þá þegar til færðar með iarli; fór iarl þegar á braut er hann var buinn oc sáz þeir *Olaf* konongr alldregi sípan.

*Brusi*

*hinc accedens Thorkell se facinusque regis iudicio sistit. Abierunt exinde qui convenerant. Rex Olaus Comitis Einaris pari ac trium satraparum cædes multa reparandam iudicavit; Verum infidiis triens fundorum non solvendus æquabatur.*

*Comes Thorfinnus abeundi veniam expetivit, qua impetrata, ubi reditum maturaverat, forte, cum die quodam, omnibus paratis in navi potaret, se sistens Thorkell Amundi filius, caput in genua ipsius impositum, ut pro libitu tractaret, rogavit. Comes cur ita ageret sciscitatus, nos, ait, ante hac juxta regis iudicium reconciliati sumus; surge igitur. Surrexit ille & sequentia fatus est; pacto, quo meam cum Brusio litem composuit rex, contentus ero, verum quod ad te pertinet tuo relinquitur arbitrio; Possessiones licet mihi, cum publica in Orcadibus securitate pactus sit, nosco tamen indolem tuam, mihi in insulas, fide tua destituto, venire nequaquam tutum. Tibi, pergit; me nunquam in Orcades, quicquid interim rex de eo dixerit, rediturum promittam. Comes ad hæc post aliquam moram: Mavis, ait, Thorkell, me nostram litem decidere, quam in regis iudicio acquiescere, primum erit pactum nostrum; comitaberis me in Orcades, apud me manebis; & a me, sine data mea venia, non discedes, ad defendendam meam provinciam, ac negotium quodcunque voluero, peragendum, quoad ambo in vivis sumus, obstrictus. Regerit Thorkell: hæc, Comes, quemadmodum omnia, quæ in mea, in tua erunt potestate; his dictis, accedens, Comiti cuncta quæ poscebat, pollicitus est. Comes se multam pecuniariam postea irrogaturum dixit & Thorkelem iuramentum sibi solvere fecit, & eodem statim comitante, paratus abiit & regem Olaus nunquam exinde vidit.*

*Brusi* iarl dvalldiz æptir oc bioz meirr af tómi, æn ádr hann fór í braut, þá átti *Olafr* konongr stafnu við iarl oc mælti; þat lizk mer, iarl at ec muna hafa þic at trunadarmanni þar fyrir vestan haf, ætla ec fva at þu scalt hafa tva luti landz til forráða, þá sem þu hæfir ádr haft, vil ec at þu fert nu eigi minni madr eða uríkari er þu ert (a) með höfþingium enn ádr vartu; æn ec vil fæsta trunat minn með því at ec vil at her se æptir *Rögnvaldr* sun þinn. Se ec þá æf þu hefr mitt traust oc tva luti lanz at þu mátt væl hallda því at rettu fyrir *Þorfinni* iarli. *Brusi* tok því með þaukum at hafa tva luti lanz, dvaldiz *Brusi* þar lida hríd ádr hann fór í braut oc kom um, haustit vestr til æyia. *Rögnvaldr* *Brusa* son var æptir með *Olafi* konongi. Þæssa getr *Ottar Svarti* (b).

Gagn ero þer at þægnum

Þiöd *skiauldunga* godra,

Halldit hóft á vellði

*Hialtlendingar* kændir.

Æigi vard á iördu

Ægnbrádr ádr þer náðum

Auðr sá æyium væstan

Ynglingr und sic . . . . (c)

Þá er þeir bröðr foru væstr til æyia þorfiðr oc *Brusi*, þá tok *Brusi* tva luti lanz til forráða; æn *Þorfiðr* þridiung lanz, var hann iafnar á *Katanesi* oc á *Scotlandi* enn sætti menn sína yfir æyiar. Hafði *Brusi* þá æinn landvauri í æyium; ænn í þann tíma var þar miöc herfætt, því at Nordmenn oc Daner heriudu miöc væstr þángat er þeir voro

(a) mer handgenginn. 325. (b) í drápo þeirri er hann orti um *Olaf* Kong. *In carmine intercalato quod de rege Olao composuit.* addit 332. (c) þryngi, subigeret 332.

Comes Brusius remianens, meliorem itineris suscipiendi occasionem expectavit, verum antequam discederet, rex Olaus ad se vocatum allocutus est; suadet, inquit, mihi animus, tibi, Comes, in transmarinis oris fidendum; decrevi, te duabus, quibus antea præfuiſti, insularum partibus præficere; nolo te, nunc inter magnates, inferiorem aut pauperiorem quam antea esse; Volo autem fidem meam eo firmari ut hic remaneat filius tuus Rögnvalldus, Prævideo te, meo fretum auxilio & duabus insularum partibus præfectum, quæ tua sunt, poscente licet comite Thorfinno, tueri facile posse. Brusius pro duabus insularum concessis partibus gratias egit, & non diu, antequam abiret, moratus, occasum versus in insulas autumnus devenit. Rögnvalldus Brusii apud regem Olaum remanebat; facit ejus mentionem Ottar Niger.

*Propinqua tibi est inter subditos*

*Gens Sciollungorum bonorum.*

*Adbibite mite imperium*

*Hialelandi noti.*

*Non extitit in terra*

*Terrorem cito incutiens, antequam te consequeremur,*

*Orientem versus qui insulas occasum versus*

*Juvenis sibi . . . .*

In insulas reversi Comites Thorfinnus & Brusius, hic duas ditionis partes præfecturam obtinuit, ille vero trientem & jugiter in Katanesia ac Scotia moratus suos insulis præfecit, unde Brusius easdem hoc tempore solus tuebatur, ast piratarum irruptionibus perquam obnoxias, Norvegi enim ac Dani ibidem occasum versus piraticam, cum eidem vacarent, valde exercebant, ad

voro í viking oc qvómo opt við *Orknæyar* er þeir foru vestr eða væstan oc namo næfnám, *Brusi* talpi at því við *Þorfinn* brodr finn er hann hafpi æingar utgiördir fyrir *Orknæyinn* eða *Hialtlandi*, enn hafpi scattr oc skulldir alt at sínum luta. Þá baud *Þorfinn* honom þann kost at hann scylldi hafa þridiung lanz, enn *Þorfiðr* tva luti, oc hafa æinn landvaurn fyrir bæggja þeirra hönd; æn þó at eigi yrði þetta scipti bráðfengis þá er þat þó sagt í iarla sögunni at þetta scipti hafi framfarit at *Þorfiðr* hæfpi tva luti æyia, enn *Brusi* þridiung, þá er *Knutr* hinn ríki hafpi Noreg lagt under sic, enn *Olafr* konongr var or landi farinn.

*Olafr* Kongur *Haraldsson* feck önga lyskyldu af *Þorfinne* iarle sípan er þeir skildu eptir sáttmál þeirra *Brusa* jarls allra saman (d); Giörðiz *Þorfinn* iarl nu höfþingi mikill, manna mestr á vöxt (e) líótr (f) yfersyndar, svartr á hár, skarpleitr (g) oc nockur skolbrunn (h) oc hinn hermannligsti, hann var kappsmadr mikill oc ágiarn bæpi til fiár oc metnadar, sigrsæll oc kánn í orrustom oc godr árædis; hann þá þá V vetra gamall er *Melkotr* Skota Kongr modur fadir hans gaf honom jarlsnafn oc Katanes til yfir foknar, enn þá var hann XIII. vetra er hann hafpi utgerdir fyrir landi sínu oc heriadi á ríki annara höfþingia; sva segir *Arnor Jarlaškáld*.

Hilmer raud í hialma  
hreggi (i) skilfings eggjar,  
fór ádr fimtan væri  
fetriodr hugins vetra

geort

- (d) *omittit* N. 332. (e) á vöxt. *omittit* 332. (f) yfersyndar *omittit* 332. (g) oc nefmikill, *nafstus*, *addit* 332. (h) oc hinn, hermannligzli *omittit* 332. (i) Skelkings 332.

Orcades sæpe, occidentem versus tendentes vel inde reversi appellebant & promontoria de populabantur. Brusius fratrem Thorfinnum incusavit quod naves militibus instructas ad tuendas Orcades vel Hialtlandiam nullas adhiberet, verum tributa omnia sua ex parte retineret; hinc Thorfinnus Brusio conditionem obtulit trientem retinendi, modo ipsi duas partes concederet, ex utriusque parte insulas defensuro. Caterum licet divisio hæc cito haudquaquam obtineret, docet tamen historia Comitum, Thorfinnum duas insularum partes, Brusium vero trientem sortitos esse, tempore quo Canutus Potens Norvegiam subegerat, rex autem Olaus solum verterat.

Rex Olaus Haralldi filius, post conventum Brusii cum cæteris, nulla à Comite Thorfinno debita tributa impetrabat; Comitæ jam nomen magnum inclaruit; huic statura plusquam iusta, vultus torvus, crines nigri, ora macilentia nec non sub nigra; gestu insuper militari præ plurimis conspicuus, & pecuniæ & gloriæ avidus, victoriosus, militiæ peritus, & ad aggrediendum pronus. Quinquennis ab avo materno Melkolfo Rege Scottorum comitis dignitatem & Katanesiæ moderamen dono accepit, verum quatuordecim annos natus, propriam classem expediendo, exterorum magnatum ditionibus arma intulit. Ita Arnor Jarlaskáld.

Comes in prælio tinxit  
(sanguine) aciem gladii  
priusquam quindecim  
annos natus esset, vir fortis animo

georr letz grund at veria

(k) gedfrækn oc til fækia

(l) erinn *Einars* hlýri

æingr mann (m) i skýranni.

*Þorfinnr* iarl hafði Styrk mikinn af Skotta kongi (n), dró þat miðc ríki hans fram i *Orcnæium* er fá styrkr var hönom svo nærr. Skota kongr andadiz þa er þeir brædr voru fáttr (o); tok þá ríki i *Skotlandi* *Karl Hundason*, hann þóttiz oc eiga *Katanes*, sem hiner fyrri kongar, vildi hann þar hafa skatta af sem annar stadar, enn *Þorfinnr* iarl þóttiz æi hafa of mikinn arf eptir modr fautr sinn þó hann hefði *Katanes*, þótti honom sér oc fyrri hafa gefit verit oc vildi því æinga skatta afgiallda; Giördiz nu af þessu fiandskapr mikill oc heriudu hvorer á adra. *Karl* kongr villdi setia þann höfþingia á *Katanes* er (p) *Moddan* het, hann var systfron hans oc gaf hönom iarlshafn, reid *Moddan* þa ofan (q) af *Skotlandi* oc efðiz at lidi i *Sudrlandi*, geingu þá niðsner til *Þorfinns* iarls, dró hann þá her fa man um *Katanes*; kom þá *Þorkell Fostri* utan af *Orcnæium* med mikil lid til mots við *Þorfinn* iarl; oc höfdu þeir þá (r) sýnu meira her; þegar er Skotar vissu þat at *Þorfinnr* iarl höfði lip meira, þá (s) vard þeim feinna um áráfma oc ridu sípan upp á *Skotland*. *Þorfinnr* iarl (t) lagdi under sic *Sudrland* od *Ros* oc heriadi vípa um *Skotland*, sneri þá þan aptr á *Katanes*, enn *Þorkell* ut i eyiar; leidangrs lid fór heim; iarl sat á *Katanesi* i *Dungalsbæ*, oc hafði V. langskip oc svo nockut mart lid at þau voru vel skiput. *Moddan* kom a fund *Karls* kongs i *Beruvík*, oc sagde honom sínar farar óslehtar, *Carl* kongr vard reidr miðc er heriat var a land hans, geck hann þegar á skip oc hafði XI. lang-

(k) gunnfrækn. *in bellando strenuus*. 332. (l) Öri *Einars* hlýra 332. (m) und 332. (n) frændasínum. *cognato suo*. addit 332. (o) B. oc P. addit 332. (p) *Muntan* eda *Muddan* idem. (q) á *Katanes* id. (r) sýnu *omittit* 332. (s) vildu þeir ei beriez, *configere nolueret* ib. (t) fór þá eptir þeim. *eos insequabatur*. id.

*par sibi visus regioni tuendæ,  
 Et animosus alias laceffendi;  
 Alacrior Enaris fratre  
 nemo sub cælo.*

Thorfinno à Rege Scotorum paratum ubique auxilium ipsius in Orcadès regimen multum promovit. Post reconciliationem fratrum rex Scotiæ obiit, cui in regno successit Kallius Hundii, is Katanefiam, non secus ac antecessoribus, sibi obtigisse contendens, ex eadem ut aliis tributa exegit; Verum comes Thorfinnus hæreditatem sibi ab avo materno relictam, etsi Katanefiam, utpote sibi antea datam, annumeraret, haud nimis augeri ratus, tributa solvere prorsus denegat, unde diffidiis ortis, alter alteri arma inferebat. Rex Kallius Moddanem, sororium suum, comitis titulo donabat, Katanefiæ præfecturus; Hic Scotiam australem transeundo, ingentem contraxit exercitum, de quo certior Thorfinnus milites in Katanefia conscribit, cui auxiliares Thorkilluſ Fostri de Orcadibus copias secum adducens, effecit, ut Scoti, his quippe evidenter inferiores ideoque ad aggrediendum tardiores, in Scotiam equitantes reverterentur. Comes Thorfinnus Sudurlandiam & Rosiam sibi subjiciens, Scotiam armis passim infestabat, ipse inde in Katanefiam, Thorkell in insulas, copię, quas eduxerat, domum revertebantur. Comes Dungalsbæi in Katanefia sedens, quinque naves longas tantamque manum, ut bene instructæ essent, habebat. Moddan Regem Kallium Bervicæ conveniens, ipsi expeditionis infortunium exponit, qui infestis suæ ditioni armis provocatus, undecim confestim navibus longis & ingen-



langskip oc mikit lid, oc helt þá norðr fyrir *Skotland*, hann sendi *Moddan* aptur á *Katanes* við mikit lid, oc reid hann it efra um *Skotland*, var sva stefnt at hann skyldi þadan at koma, oc skyldi *Þorfinnr* Jall þá verða i klofanum. Nu er þat at segia frá *Kalli* kongi at hann letti æi fyrr enn hann kom á *Katanes* oc var skamt á milli þeirra *Þorfinnz* Jarls; toc *Þorfinnr* iall þat ráð síðan at hann steig á skip oc hellt ut á *Petlandz* fiörd oc ætladi til *Orkneyia* oc var sva skamt á milli þeirra (u) oc er þeir sá segl *Karl* kongr er þeir sigldu austan á fiördinn oc sigldu þegar eptir þeim; (v) þeir *Þorfinnr* iarl stefndu austr með eyiom oc ætludu til *Sandvíkr*, hann lagdi austan under *Dýrnes*, (x) gerdi þegar ord (y) *Þorkeli* at hann skyldi sáfna lipi; (z) *Þorfinnr* iarl lá undir *Dýrnefi* ok hafði síð komit, enn um morguninn er lióft var finna þeir æi fyrr enn *Karl* kongr rær þar at þeim á XI. skeidum, voru þá tveir kostir fyrir höndum, sá annar at laupa á land oc leyfa skipinn óvinum sínom oc feet allt, hinn annar at leggaz til mótz við *Kong* oc láta audnu ráða; *Þorfinnr* iarl heitir þá á sína menn oc bad þá brióta upp vapn sín, qvedz æi vilia á flotta leggja, bat þá róa at röskliga, tengia þá hvarer tveggio skip sín; *Þorfinnr* iarl eggjar lid sitt miðc oc bat þá vera ákafa oc gera harda hina fyrstu hríd, kallar *Skota* fá standaz mano; þessi orrosta var bæði hörd oc löng(a) sva segir *Arnor Jarlasráld*:

(b) Andr hykk *Karl* kendu  
kyndum (c) lofut bryniu

land-

(u) at þeir *Karl* sá seglin *Þorfinns* er hann sigldi austr á fiördinn 332. 332 (v) þeir *Þorfinnr* höfðu ei set þeirra segl *Thorfinnus cum suis eorum vela non viderat*. addit 332. (x) *omittit* 333. (y) *Þorkali* 332. (z) B. hafði hinn norðztalut eyia oc sat hann þar. addit 332. (a) oc var þar lengi er eigi mátti síá hvernig hníga mundi orrostan, þessa getr *Arnor* i *Þorfinns* drápo *prælium diu anceps erat, teste Arnore in carmine de Thorfinno*. addit 332. (b) Andr hygg ek *Karli* kendu 332. andr *hneck*. *Flat*. (c) jöfr. 332.

ingentibus copiis stipatus, ad borealem contendit Scotiam, Modane cum magno exercitu in Katranefiam remisso, quæ per superiorem Scotiam vectus, inde ab uno latere, Rex vero ab altero, Thorfinno cingendo destinabatur. Nunc referendum regem Kallium in Katranefiam usque festinare, Comes autem Thorfinnus simul fere illuc delatus, id consilii cepit, ut navem conscensam in sinum Petlandicum deduceret, in Orcades trajecturus & ab hostibus non longe remotus. Unde rex Kallius, ab oriente sinum petens, vela conspiciit; Comes Thorfinus cum suis insulas orientem versus legendo, Sandvicam petenturus, ad orientem spectans Dyrnesiæ littus substitit & Thorkelem per nuncium copias statim colligere iussit. (Brufius in parte insularum boreæ proxima, sibi quippe subdita, sedebat.) Thorfinno interim, nam sero venerat, quieto, prima insequentis diei luce ex improvviso à Rege Kallio cum undecim navibus circumdato, duæ conditiones eligendæ, aut nimirum in continentem aufugiendo naves cum universis opibus hosti relinquere, aut congressus cum Rege exitum fortunæ committere hinc suos hortatur, neglecta fuga, arma capefcere adversariosque viriliter aggredi jubet, conjunctisque utrinque navibus, fovadet ut in primo mox certamine, quod Scotorum pauci sustinere poterint, strenue pugnarent. Hoc prælium & fortiter & diu gerebatur. Ita Arnor Jarlaskáll

Credo quod, quam possidebat Karl,

Olim, Regis filii lorica Rex

E

defen-

landvara lofpungs (d) kyndar  
 lauft fyrir Dyrnes auftann  
 fim sneckiom (e) hielt framme  
 flugstyggr (f) af hug dyggum  
 raufnar madr at ræfis  
 ræidr XI. skeidum.

At lögdu skip skatnar,  
 skilit, fell herr a pilior,  
 fvomu járn i (g) aumu  
 ód (h) bord Skota blódi  
 ftall (i) drepa strenger gullu  
 stál beit, enn rann sveiti,  
 broddr fló, bifpuz oddar  
 biarter, þeingils hiarta.

*Þorfinnr* jall eggjar nú ákaflega lid sitt, oc varð þar allhörd hríd, hell-  
 duz þeir lítt Skotarnar fyrir framan siglu á kongs skipinu, þá hleypr  
*Þorfinnr* jarl aptan or lyptingunne oc fram á skipit, oc bardiz (k)  
 allhraustliga, oc er hann lá at pyntiz skipanin kongs eggjadi *Þorfinnr*  
 sína menn til uppgöngu, oc er þat lá Karl kongr, þá bad hann hög-  
 gva tengslin oc leggja burt öllum skipa her sinum allbráðliga, taca  
 til ára sína oc leggja frá, þá koma þeir *Þorfinnr* jarl Stafnliám á  
 kongsskipit, bad *Þorfinnr* þá uppbera merkit oc fylgdi því mikil sveit  
 manna med honum, þá hlióp Karl kongr af skipi síno med þá menn  
 er upp stodu, en mestri luti var fallinn á því skipi, Karl kongr lióp á  
 annat skip oc bat þa taca til ára, oc lögdu þá Skotar á flóttu, enn  
*Þorfinnr* elti þá; svo segir *Arnor*:

(l) Þruma

(d) kundar 333. kuidar 101. 102. 333. (e) red. 332. (f) við hug dyggan 332.

(g) amo 332. (h) haurd 332. (i) drapa 332. (k) alldiastliga *audastir*. 332.

*defensoriis gladiis  
 ab oriente Dyrnesi,  
 quinque naves produxit  
 citissimus (fugæ nescius) forti animo  
 vir liberalis, contra Regis,  
 iratus, undecim triremes.  
 Iungebant naves viri,  
 intelligitis, in foros exercitus cadebat.  
 natabant arma per miserum,  
 quo madebat navis, Scotorum sanguinem,  
 arcuum nervi resonabant,  
 calybs mordebat, sed cruor stillabat,  
 tela volabant, movebantur mucrones  
 fulgentes; en Comitum animum.*

*Ceterum Thorfinnus cum suis, magnopere incitatis, Scotos ante  
 malum in nave regia vix subsistere patitur, unde è tabulato pup-  
 pis elevato in proram transcurrens, fortiter confligit, cuniquè  
 regios dispergi animaduertet, suos ut ascendant monet, quo viso rex  
 Kallius copulas diffecari & universam suam classem remis subito  
 abigi jubet; Thorfinnus interim harpagones in naves regias im-  
 mittit, & vexillum suum, quod ingens militum choors sequeba-  
 tur, curat evehi, unde regem cum paucis in ista nave super-  
 stitibus, plurimi enim ceciderant, in aliam transfiliantem, &  
 remorum usu cum singulis Scotis fugam quærentem, insequitur.  
 Sic Arnor.*

(l) Þruma var (m) þeygi skemri

þat var skiott (n) með spjótum

mætr við minna neyti

minn drottinn rak flóttu

(o) gall ádr grammsmenn (p) fellu

gunnmar (q) und her fátum

hann va sigr fyrer sunnan

Sandvíc; ruðu branda.

*Karl* kongr hellt undan súdr til *Breidafjardar* oc geck þar á land oc safnadi lidi af nyiu; *Þorfinnur* iarl veik aptr eptir bardagann, kom *Torkell Fostri* til motz við hann oc hafði mikit lid, sigldu þeir þá súdr til *Breidafjardar* eptir þeim *Karli* kongi, oc þegar er þeir komu við *Skotland* toko þeir at heria, þá var þeim sagt at *Moddan* iarl var á *Katanesi* i Þórsá oc hafði þar her mikinn, hann hafði oc sent til *Irlandz* eptir lipi, því at þar átti hann frændr marga oc vini oc beid þess lips, þá gera þeir það ráð at *Þorkell* fór norðr til *Katanes* með suman herinn, enn *Þorfinnr* iarl lá eptir við *Skotland* oc heriadi þar; *Þorkell* fór leineliga því at honom var alt landzfolk traust oc trutt á *Katanesi*, geck engi niofn fyrir hönom ádr hann kom i Þórsá á nattar þeli oc tok hús á *Moddan* iarli oc baro att elld; *Moddan* svaf i lopti einu, hann hliop út, oc i því er hann liop ofan fyrer loptsvalearnar, hió *Þorkell* sverdi eptir hönom oc kom á halsinn oc tok af höfudit; eptir þat gafuz menn upp, enn sumir komuz á hlaupi undan; þar var mart manna drepit, enn gefit grid sumum, dvaldiz *Þorkell* þar framma hríd ádr hann fór til *Breidafjardar*, hafði hann þá her allann með sér þann er feckzt á *Katanesi* oc um *Sudrland* oc um *Ros*, mætti hann þá *Þorfinni* jarli á *Mærbæfvi* oc sagði hönum slíkt er görz hafði

i hans

(l) þruma 332. (m) þeygit 332. (n) at 332. (o) gol 332. (p) fæli 332  
(q) um 332.

*Nulla unquam pugna brevior,  
nam momento hastis,  
eximius, minoribus copiis,  
meus dominus hostes fudit  
clangebat antequam regii ceciderunt  
aquila circa exercitum vulneratum  
Victoriam cæde comparabat à meridie  
Sandvici; Enses cruentabant.*

*Rex Kallius in Breidafiordum usque fugatus, copias iterum colligit. Thorfinnus post prælium revertitur, qui, cum Thorchillo Fostrio tunc ingenti militum corona cincto & ipsi in auxilium veniente Regem in Breidafiordum persequitur, moxque Scotiæ oris allapsus eidem arma insert, ibidem certior factus quod Comes Moddanus in Katanesia Thorsææ magno cum exercitu, ab amicis & cognatis, quos in Hibernia multos habebat, juxta ipsius petitem, auxiliarem manum expectaret, unde id consilii cepere, ut Thorchillus in Katanesiam cum aliquota copiarum parte rediret, Thorfinnus vero remanens Scotiam infestaret. Thorkillus clanculum, omnes enim Katanesiæ indigenæ ipsi erant fidi, sine prævid de ejus itinere fama progreditur, donec Thorsæam noctu perveniens, Moddanum ædibus inclusum interciperet igneque peteret, ac ipsi, cum in contignatione quadam dormiret, egressuro & de ambulacro descendenti, stricto a tergo gladio collum offenderet caputque amputaret; Quo facto, Moddanianis, qui se submisere, pax conceditur, aliis fuga subductis, aliis occisis. Cæterum Thorkillus, non diu ibi moratus, in Breidafiordum, cum universo per Katanesiam Sudurlandiam & Rosiam collecto exercitu, tendit, comitique Thorfinno in Merhafi obvio, ac-*

i hanz (r) leikum, packadi iarl honom vel sitt starf, lagu þeir bádir þar um hríd (s).

## Frá Orkneyingum.

Nu er at segia frá *Kalli* Kongi at hann fór upp á *Skotland* eptir orrofto þeirra *Þorfinns* iarls oc efdiz at lipi at nyiu, hann dró her saman funnan af Skotlandi hit vestra oc hit eystra, oc alt funnan af Satiri, þá kom oc til motz vit hann herr sá af Irlandi er *Moddan* iarl hafdi epter sent, (t) sendi hann þá víða til hófpingia eptir lipi, oc stefndi her þeim öllum til motz við *Þorfinn* iarl, oc varð fundr þeirra á *Torfnesi* fyrir funnan (u) *Bæfiörð*, þar var orofsta hörd, oc höfðu Skotar her miklu meira; *Þorfinnr* iarl var i öndverdri fylkingu sinne, hann hafði gullro-dinn healm á höfði oc gyrdr sverdi, spiót i hendi oc (v) hió oc lagdi báðum höndum; sva er fra sagt at hann væri fremztur allra sinna manna, hann geck þar að i fyrstu sem fyrer var fylking þeirra Iranna, var hann sva ákafr med sína sveit at þeir hrucku þegar fyrir oc fengu sípan aldri viðrettu, let *Karl* kongr þá fram bera merki sitt til motz við *Þorfinn* iarl, var þá harðr bardagi um hríd, oc lauk sva med því at kongr lagðiz á flóttu, enn sumer segia hann fallit hafa. Sva segir *Arnor Jarla skáld*.

Ulfstuggu raud eggjar,  
eitt þar er *Torfnes* heiter,  
Ungr olli því þeingill,  
þat var mánadag (x) frammar,  
Sungu þar til þínga  
þunn fyrir *Eckial* sunnan

fverd

(r) ferdum *itinere*. 332. (s) oc heriudu. 332. (t) *omittit* 332. (u) Breidafiörð 332 (v) oc va hann við því þeim höndum 332. (x) fránar. 332.

*ceptissima sua circumveniendo gesta exponit & cum ipso aliquantisper ibidem commoratur.*

## De Orcadenfibus.

**V**erum Rex Kallius, copias iterum, post prælium cum Comite Thorfinno reversus, per Scotlandiam orientalem & occidentalem nec non Satiriam colligit, & in auxilium simul ad quos in Hyberniam miserat Comes Moddanus venientibus, & magnatibus per legatos suppeticas passim implorat; cum universo exinde exercitu in Torfnesia australique Bæfiordi ora Comiti Thorfinno obvius militumque numero multo superior, acri pugna concreditur. Comes Thorfinnus in prima suorum acie constitutus, galea aurata, gladio cinctus, hastam tenens, utraque manu vibrat cæditque; fertur suos omnes præcessisse; Hibernorum agmen aggreditur, primo cum adherente corona adeo strenuus, ut hostes statim retrusi, exinde se non recolligere possent; Hinc Rege Kallio signum adversus Thorfinnum præferri curante, pugna acriter aliquamdiu geritur, fuga Regis, alii dicunt morte, tandem finita. Ita Arnor Jarlaskáld.

*Gladii rubefaciebat aciem,  
in loco ubi Torfnæs vocatur,  
minorennis in causa erat Rex,  
incidit in diem lunæ mane.  
strepebant ibi in congressu  
attenuati, & meridie Ekkialis,*

*Gladii*



sverd, er siklingr bardiz  
snar vid Skotlandz harra.

Hátt bar *Hialta* drottinn  
hiálm at geira (y) fálmi,  
ógnstærir raud *Irum*  
odd i ferdar broddi,  
minn drottinn (z) hlaut máttar  
mildr und *Bretzkum* skildi  
hendi *Hlödvers* frændi  
hermenn enn tok brenna.

*Þorfinnr* iarl rak flottan allt uppa *Skotland* oc lagði under sik landit hvar er hann fór oc alt sudr á *Fifi*, enn sendi *Þorkel Foftra* frá sér med sumt lipit, enn þá er Skotar vissu at iarl hafði frá sér gert sumt lipit, foru þeir þá at honom er ádr höfðu under hann gengit, oc þegar *Þorfinnr* iarl varð varr við svik þeirra, hendir hann saman menn sína oc fór i moti þeim, varð Skotum þegar seirna um áráfina er heir vissu iarl vera viðbuinn; *Þorfinnr* iarl red þegar til bardaga er hann mætti Skotum, enn þeir nenntu æi at veria sic, sloguz þegar á flóttu á merkr oc skoga, oc þá er *Þorfinnr* iarl hafði rekit flottann, heimtir hann samann menn sína oc segir at þá villði hann brenna láta allt herat þvíat hann vildi giallda Skotum sva svikin, foru jarlsmenn þá um þorp oc bæi oc brendu hvervetna sva at æi stóð koteptir, drápu (a) mennina þá er þeir fundu, enn konr oc gamalmenni droguz á merkr oc skoga med vælon oc veinun, (b) keyrdu sumt fyrir sér, oc hertoku, sva segir *Arnor Jarlaskáll*:

Týnduz

(y) fálmi 332. (z) naut 332. (a) er þá voru þeir í stadder, *in quo constituti erant* 332. 325. (b) mart folk gerdu þeir oc hertekit oc ferdu i bönd multos etiam captos vinculis constringebant. 332.

*gladii, cum Comes confligeret  
alacer cum Scotorum magnatibus.*

*In altum efferebat Hialtlandorum dominus  
galeam, in armorum strepitu,  
timoris auctor tinxit sanguine Hibernorum  
mucronem in prima acie;  
dominus meus viribus fruebatur  
liberalis sub Britannico clypeo,  
Captabat Hlödveris agnatus  
milites; sed succedebat incendium.*

*Comes Thorfinnus fusos in Scotiam usque insequitur, indigenis  
ubique ad Fifiū usque subactis, Thorkelem cum aliqua exerci-  
tus parte dimittit; Quo comperto Scoti, qui antea se submiserant,  
ipsum adoriuntur, fraude vero detecta Thorfinnus suos col-  
ligit itque Scotis obviam, qui cum scirent eum paratum, a congres-  
su desistunt, verum ille statim ipsis obuius cum his pugnam ordi-  
tur & se defendere nolentes in deserta profugat, quo facto exer-  
cituque relecto fraudem totius tribus incendio se redditurum in-  
dicat, unde pagus villasque igne peragrandō, ne easam quidem  
restare sinebant, &, viris quoscunque reperiebant, occisis, fami-  
nas decrepitosque senes in deserta sylvasque gementes detrudebant,  
quosdam captos abigentes. Refert ita Arnor Jarlaskáld.*

F

Interiero

Týnduz ból þá er brendi  
 (c) braft at þat dægr hálske,  
 stöck i reyr en rokna  
 raudr elldr Skota velldi,  
 mordkennir galt mönnum  
 mein a sumri æinu,  
 feingu þeir vid þeingil  
 þemr finnum lut minna

Eptir þetta for Þorfinnr iarl norðr epter Skotlandi til skipa sinna, oc lagdi under sic land hvar sem hann fór, fór hann þá norðr á *Katenes* oc sat þar um vetrinn, enn sumar hvert þadan i frá hafði hann leidángeruti oc (d) heriadi um sumrum med lipi sinu öllu.

## Af Framaverkum Þorfinns J.

Þorfinnr iarl gerdi þat framaverk i *Orkneyjum* at hann væitti allri hird sinni oc mörgum audrum (e) rikum mönnum allann vetr i gegnum bæpi mat oc munngat svo at engi mádr þurfti i skytning at ganga svo sem öllum höfþingiom er títt i öðrum löndum, kongum oc jörlum at veita um jol hird sinni oc gestum. (f) I þenna tíma andadiz

(c) braskat 332. breidskar opægr halski 325. (d) terris occidentalibus arma inferbat ac hyemes domi quietas sapissime transegit: heriadi um vestrlönd, enn sat optaz um kirt ávetrum. 332. 325. (e) göfugum. 325. f) Sva segir Arnor:

Ormsfelli drack allann

(A) alkostigr fen hrosta

raufn dugdi þá ræfis

Raugnvalldz nidr í gögnum. addit 332.

(A) allzkostar for frosta

raufn drygþi þa refir

Rognvallz niþ . . . 325.

*Interiere villæ cum incenderet,  
 Instabat illis diebus periculum,  
 abigebat in fumum nigricantem  
 ignea flamma Scotorum regnum,  
 Cædis vindex reddebat hominibus  
 noxas una æstate  
 Contra Comitum evadebant  
 tribus vicibus inferiores.*

*Post hæc Thorfinnus boream versus Scotiam transeundo, obviosque ubique subigendo naves suas revisit, inque Katenesiam delatus ibidem hyemat & quavis exinde æstate cum educto suo exercitu militiæ operam navat.*

## Opus præclarum Comitum Thorfinni.

**C**ome Thorfinnus in Orcadibus inclaruit, eo quod, satellites multosque divites per integram hyemem, uti omnibus in aliis regionibus mos est regibus atque Comitibus, aulicis advenisque tempore Julensi suppeditare, laute adeo cibo potusque generosiori sustentaret, ut nemini cauponas petere necessum esset. Mortuo

F 2

interea

diz *Brusi* iarl oc tok *Þorfinnr* iarl þá under sic allar eyiar; enn þat er sagt fra *Raugnvaldi Brusafyne* at hann var i oroſto á *Stiklaſtöðum* þá er (g) *Olafr* kongr fell; komz *Raugnvaldr* i brott med öðrum flót-tamönnum; hann flutti or oroſto *Harald Sigurðarſon* bróðr *Olafs* kongs, var hann fárr miöc, kom *Raugnvalldr* honom til lækningar at æins litils bonda, enn *Raugnvalldr* for auſtr um kiöl til *Janutalandz* oc þadan til *Svípiodar* á fund *Önundar* kongs; *Haralldr* var med bondanum þat til hann var græddr, feck bondi honom þá ſon ſinn til fylgðar vid hann oc for hann þá auſtr til *Janutalandz* oc þatan til *Svípiodar* huldu höfði, (h) oc þá er þeir íkildu i kiörr einum, þá qvad *Haralldr* víſu þeſſa

Nu (i) verd ec ſkog af Skogi  
 ſkreidaz litils heidar,  
 hverr veit nema ec verþa  
 víða frægr um ſípir.

*Haralldr* kom til fundar vid *Raugnvalld* iarl i *Svípiod*, foru þeir badir auſtr i *Gardaríki* oc mikit lip annat þat er verit hafpi med *Olafi* kongi; þeir lestu æi fyrr enn þeir komu auſtr i *Holmgard* á fund *Jarizleifs* kongs, tok hann vid þeim forkunnar vel fyrer ſaker hins heilaga *Olafr* kongs, gerduz þeir þá landvarnar menn hanz fyrer allir ſaman oc (k) *Erlingr* iarl ſonr *Raugnvallds* iarls.

## Magnús Olafſſon til Kongs tekinn i Noregi.

A. D. **R**augnvalldr Brusafon var eptir i Gardaríki þá er Haralldr  
 1030 Sigurðarſon for i Miklagardz ríki; hafpi Raugnvalldr þá land-  
 vörn

(g) hinn helgi 332. (h) Haraldr qvad þá þeir ridu um kiörr nockonn. 332.  
 325. (i) lét 332. lær. 325. (k) Eyllifr iarl ſonr Raugnvalldz iarls  
 Ulfſſonar 332. Eyllifr . . . 325.

*interea Comite Brusio Thorfinnus singulas insulas suæ addit ditioni. Fertur autem filius Brusii Rögnvalldus è prælio Stiklastadensi, ubi ceciderat Rex Olaus, cum aliis fugatis evadens, Haralldum Sigurdi Regis Olai fratrem, saucium valde secum abduxisse, sanandumque vili cuidam rustico tradidisse, unde Kiölum transeundo per Jamtiam in Svecia Regem Aunundum convenit. Haralldo vero donec sanaretur commorato, villicus filium suum itineris socium addit; exinde per Jamtiam in Sveciam delato clanculum, cum in virgulto quodam ab invicem discenderent, talis ei cantilena excidit.*

*Jam cogor de sylva in sylvam  
serpere parvo cum honore,  
num quis scit quo minus  
passim tandem inclarescam*

*Haralldus in Sveciam delatus Comitem Rognvalldum convenit, qui cum magna, quæ Olao Regi adhæserat cohorte, ambo orientem versus in Russiam tendentes non prius subsistunt quam Holmgardiæ Regem Jarizleifum conveniunt, à quo, sancti Olai Regis causa, ambabus ulnis excepti, Rusiæ tutores, una cum Erlingo Comite, Comitis Rögnvalldi filio constituuntur.*

## Magnus Olai Norvegiæ Rex designatur.

**R**ögnvalldus Brusii in Russia cum Haralldius Sigurdi in A. D. 1030  
regnum Constantinopolitanum se conferret, remanebat, æsti-  
F 3
voque

A. D. vörn um sumrum enn var i *Holmgardi* um vetrum; Kongr vir-  
 1030 dí hann mikils oc þar eptir öll alþýða; *Raugnvalldr* var (l) hve-  
 & feqq. riom manni meiri oc sterkari oc manna frídaztr synom, atgervi-  
 madr mikill sva at æi fanz hanz jafningi. Sva segir *Arnor Jar-*  
*laskáld* at *Raugnvalldr* ætti i Gördum X (m) orroftor

(n) Væildiz af sva at (o) allder

el (p) grafninga þelar

*Gunnar* (pp) niördr i *Gördum*

*Gunnbrádr* X hádi

A. D. (q) *Einar Þambaskelfir* oc *Kálfr Arnason* sottu *Magnus Olafsson*  
 1032 austr i *Gardaríki* var *Raugnvalldr* fyrer þeim i *Aldeigioborg*, var  
 þa vit siálfst buit at hann mundi ganga at *Kálfi* adr (r) hann  
 gerdi hann varann vit hverfu áftod um ferder þeirra, (s) segir  
*Einar* at *Kálfr* ydradiz glæps þefs er hann hafdi fellt hinn heilaga  
*Olaf* kong frá landi, vill hann þat nu bæta á *Magnusi* syne hanz,  
 seger hann *Raugnvalldi* at *Kálfr* vil hefia *Magnus* til ríkis oc efla  
 hann i moti (t) víkingom *Knytlinga*, oc epter þat sefaz *Raugn-*  
*valldr*, beider þá *Einar Þambaskelfir* þefs at *Raugnvalldr* skuli  
 ráðaz til ferdar med þeim upp i *Holmgard* (u) oc finna þar *Jar-*  
*rizleif* kong oc flytia fram eyrinde sín oc segia at þeim var sva  
 leitt ordit ríki *Knytlinga* oc mest *Alfifu* at þefs geck ecki yfir þá  
 at þeir vili þeim leingr þiona, beida þa þefs at *Jarizleifr* Kongr  
 Skuli

- (l) sem ádr var ritat addit 332. 325. (m) folk orroftor 332. 325. (n) Deil-  
 diz 332. Flat. 325. (o) aldin 332. 325. (p) gramninga 325. 332.  
 (pp) vordr 325. (q) þá er þeir. 325. 332. (r) enn Einar. 325. 332.  
 (s) let Einar segia Raugnvaldi. (t) Knytlingum 325. 332. (u) oc flytia  
 þeirra mál við Jarizleif kong oc þvijatar Raugnvalldr; eptir þat leigia  
 þeir er eiki i Aldeigioborg oc aka upp til Holmgardz oc finna þar Jarizleif  
 Kong 325 332.

voque tempore praesidii curam gerebat, hyemali vero Holmgar- A. D.  
 diae degebat, à Rege non secus ac toto populo magni aestimatus. <sup>1030</sup>  
 Hic statura, robore & formae venustate quovis esset praestan- & seqq.  
 tior, corporis exercitiis insignis adeo ut nemo ei par. Refert  
 Arnor Jarlaskáld Rögnvaldum in Russia decies conflixisse.

*Ita res actae sunt  
 ut praelio acer-  
 miles in Russia  
 decem praelia commiserit.*

Einar Tambaskielfr & Kalfus Arni orientem versus à Russia A. D.  
 Magnum Olai reducturi Rögnvalldum Aldeigoburgi obvium <sup>1032</sup>  
 habebant, qui ne Kalfum antequam itineris scopum expone-  
 bat, invaderet, vix abstinere potuit; Dicit Enar Kalfum  
 istius pœnitere sceleris, quod sanctum Olaum regno cæde pri-  
 vaverit, Magno ipsius filio idem recompensare velle; indi-  
 cavit præterea Rögnvalldo quod Kalvus Magnus ad regiam  
 dignitatem evectum adversus Knitlingorum tyrannidem cor-  
 roborare velit; quo audito Rögnvaldus placatur. Rogat tum  
 Einar Thambaskelfir, ut Rögnvalldus Holmgardiam usque iti-  
 neris socius Jarizleifum conveniat, ipsique propositum expo-  
 nat, eos nempe Knitlingorum & in primis Alfifæ imperii  
 adeo tædere ut nihil iis eveniret quo magis iisdem diutius  
 parere



- A. D. skuli fá þeim *Magnus Olafsson* til höfþingia, oc er þeir koma  
 1033 þar flytr *Raugnvaldr* þetta mál med þeim oc *Ingigerðr* Drottning oc marger adrir (v) göfgir menn; *Jarisleifr* kongr var þess traudr at fá *Magnus* i hendr Norðmönnum sva sem þeir höfðu buit vid födr hanz, en þat tokz at XII. ener gaufguzu menn fóru eida at þetta var alt trutt. *Raugnvaldi* iarli gaf *Jarizleifr* kongr upp æidinn fyrer trunadar sakir. *Kalfr* sör þann æid *Magnusi* kongi at hann skal fylgia hönom utanlandz oc innan, oc gera þá luti alla er *Magnusi* þætti þá sitt ríki meira edr friál-sara enn ádr; eptir þat toku Norðmenn *Magnus* til kongs oc gerduz hönom handgengner; dvölduz þeir (x) *Einar* i *Holm-gardi* þar til leid iol, foru þá ofan til *Aldeigioborgar* oc öfludu sér þar skipa, foru þegar austan er ísa leysti um vorit, redz *Raugnvaldr Brusafon* til ferdar med *Magnuse* Konge, foru fyrst til *Svipiodar* (y) oc þadan til *Janútalands* oc sva austan um *Kiöl* til  
 A. D. *Veradals*, oc þegar er *Magnus* kongr kom i *Þrándheim* geck allt  
 1034 folk under hann, fór hann þá ud til *Nidarofs* oc var til kongs tekinn á *Eyrar* þingi yfir alt land; eptir þetta voro skipti þeirra *Magnus* Kongs oc *Sveins* kongs. (z)

## Rögnvaldr beiddi Magnus Fararleifis.

Þá er *Raugnvaldr* iarl *Brusafon* kom i Noreg, þa spurdi hann andlát *Brusa* födr síns; hann fretti þá at *Þorfinnr* iarl hafði tekit under sic allar (a) eyiar; fystiz þá *Raugnvaldr* iarl at fara til ódala finna oc bad at *Magnus* kongr skyldi gefa honom orlof til þessá-

- (v) höfþingiar. 332. *omittit* 325. (x) *Kálfr.* 332. 325. (y) sem segir i sögu Magnus Kongs. *addit* 332. 325. (z) sem segir i æfi Noregs Kongs *addit* 332. 325. (a) Orkneyiar. *idem.*

*parere vellent, ab ipso Magnum sibi præfici expetentes, quod A. D. negotii cum ipsis Rögnvalldus, Regina Ingigerda, multique alii 1033 viri nobiles commendabant. Potuit vix persuadi Jarizleifus ut Magnum, actorum quippe adversus patrem memor, Norvegis traderet, nibilo tamen minus eo res processit, ut duodecim viri nobilissimi, interposito juramento, negotium ab omni doli suspitione liberarent, Comitem Rögnvalldum propter fidelitatem veniam Regis Jarizleifi à jurejurando liberante. Kalfus Arni juramento promisit se Magnum & intra & extra regnum secuturum, & quæcunque ipsi negotia istud augere vel liberius reddere viderentur expediturum. Hinc Norvegi Magno Regi designato ministrabant, post moram Holmgardiæ cum Einare per festum Julense, Aldeigoburgum delati, naves comparabant, soluta statim glacie, ex oriente vere sequente tendebant; Rögnvalldus Brusii cum Rege Magno sociale iter instituit, in Sveciam primum, inde Jamtiam, dein orientem versus trans Kiolum in Veradalum; cum Rex Magnus in Thrandiam veniret, indigenæ omnes ipsi se subjecerunt, inde Nidarosiam deveniens in foro Eyrensi totius regni Rex constituitur. Incidunt A. D. post hæc quæ inter reges Magnum, Sveinemque geruntur. 1034*

## Rögnvalldus a Magno abeundi veniam impetrat.

**C**um in Norvegiam veniret Comes Rögnvalldus, audita morte patris sui Brusii, quod Comes Thorfinnus universas sibi subiecisset insulas, hæreditarios fundos invisere cupit, eundi veniam à rege expetens, quod, cum illi necessarium videret, facile impetrat,

G

A. D. þessarar ferðar, *Magnus* kongr sá at þat var nauðsyn *Ragnvalldz* 1035 oc (b) tok vel under þetta mál, gaf *Magnus* kongr þá *Ragnvalldi* iarl's nafn oc þriu lánskip oc vel skiput, feck hönom þá i len þann þridiung eyia sem *Olafr* kongr hafði átt oc hann hafði fengit *Brusa* iarli föðr *Ragnvalldz* (c) hafði *Magnus* kongr *Ragnvalld* föstbroðr sinn i fullkominne vináttu sinne oc qvad honom heimilann skyldu sinn styrk nær sem hann þyrfti, skildu þeir med enom mestum kærleikum.

## Frá Ferd Rögnvallds.

*Ragnvalldr* iarl *Brusason* sigldi vestr til *Orkneyia* oc þær fyrst til búa þeirra er fader hanz hafði átt, gerði þá orðsendingar til *Þorfinnz* iarl's frenda sins, oc beiddiz at hafa þann þridiung eyia sem fader hanz hafði átt; hann let oc segia *Þorfinni* iarli at *Magnus* Kongr hafði skipat honom i len þann þridiung landa er *Olafr* kongr hafði átt, beiddiz hann nu at hafa tva luti (d) med villd *Þorfinnz* frenda sins, enn i þenna tíma átti *Þorfinnr* iarl deilr miklar við *Ira* oc *Sudreyinga*, þóttiz hann þá miðc þurfa lipinnis manna, oc veitti hann þau andsvör sendimönnum *Rögnvalldz* at hann skal ríkit taka i sitt valld þann þridiung sem hann á at rettu, enn þann þridiung sem *Magnus* kallar ser, þá járódom ver því *Olafi* kongi hinom helga meirr af því at þá vorom ver komner i greipar honom enn hitt at ofþ þætti þat rettiligt, mun þá oc samþykki ockar *Ragnvalldz* frenda bezt at ver (e) minnumz litt til um þann þridiung landa, hefir hann lengi at deildum tarit, oc ef *Ragnvalldr* vill vera mer hollr (f) godvilja madr, þá þykki mer þat (g) ríki vel komit er hann hefir fer til skemtunar.

oc

(b) stöd. 325. 332. (c) her þá M. K. Rögnvaldi &c. 325. (d) i vild at hafa við Þorfinn frændi sinn. 332. (e) innimz lðm. innunz 325. (f) franda oc styrks madr. 325. 332. (g) mitt aðfr 332. 325.

petrat cum Comitis dignitate, præter tres naves longas, bene instructas, trientis insularum, quem Rex Olaus possederat Comitique Brusio ipsius patri concesserat, præfectura a rege ditatus, perfecta ipsius, tanquam socii, amicitia colitur, promisso quandocunque indigeret auxilio, unde non disjuncta amicitia ab invicem discedunt.

A. D.  
1035

## De itinere Rögnvalldi.

Comes Rögnvalldus Brusii in Orcades navibus vectus, villas, quæ ipsius pater possederat primum invisit; a cognato suo Comite Thorfinno trientem insularum quem tenuerat pater per nuntium expetit, addito quod, Rex Olaus trientis a Rege Olao possessi præfecturam sibi mandaverit, unde duas partes, cognati sui Thorfinni venia, obtinere optat. Ast illo tempore Thorfinnum & Hibernos nec non Hæbudenses haud levia intercedebant dissidia, quapropter aliorum auxilio tunc magnopere indigere persuasus, legatis Rögnvalldi responsum dedit, trientem regni, quem jure possideret, se illius potestati submittere; verum, inquit, quem prætendit Rex Olaus, concessimus Regi Olao sancto eapropter magis, quod in manus ei incideramus, quam quod justum reputaremus; erit præterea firmissima cognati Rögnvalldi meaque amicitia, si de illo triente ditionis parum inseramus, diu quoniam separatus fuit, sed si Rögnvalldus mihi fidus & officiosus esse velit, regnum quod in sui delectamentum &

G 2

utriusque

A. D. oc báðum ockr til styrks, er mer brátt lífsinni hans við meira  
 1035 enn skattar þeir er ec tec þar af. Eptir þat foru sendimenn aptr, segia at Þorfinnr hafi íátat honom tveim lutum landa ef hann vill vera hönom styrksmaðr sem vera ætti fyrer frændsemis fókum, enn Raugnvalldr letz til þefs eins kalla er hann þottiz æiga, enn fyrer því er Þorfinnr gaf íva audvelliga upp löndin qvadz hann at vísu vilia vera honom (h) finnaðr oc fullkominn vin epter því sem frændsemi þeirra stóð til, tok enn Raugnvalldr under sic tva luti landa. (i)

## Bardagi þeirra Brædra Þorfinns oc Rögnvallds.

A. D. Snemmindisum vorit sendi Þorfinnr iarl ord Raugnvalldi fræn-  
 1036 da finom oc bæider þá at hann fære i hernat med honom oc hafa fiölmenni slict sem hann fengi, en þegar at Raugnvalldi komo þessi ord bráz hann þegar við oc dró her saman oc safnar at fer fciþum öllum þeim er hann feck, oc er hann var buinn fór hann til fundar við Þorfinn iarl, hafði Þorfinnr þá buit her sinn, toc han þá allvell við Raugnvalldi frænda finom oc lögdu þa saman lag sitt; þeir frændr heriudu um sumarit um Sudreyiar oc Irland oc Skotlandsfiord; Þorfinnr iarl lagði under sic þar sem hann for um sumarit, áttó þeir orrofto mikla þar sem Vatzfiörðr heitir; (k) orroftann tokz snemmindis oc fengu þeir frændr (l) sigr, þefs getr (m) Arnor Jarlaskálld.

Væit

(h) lífsinnadr *auxiliarem* 325. 332. (i) oc stóð med því um vetrinn. *addit* 325. 332. (k) var þar mannfall mikit. *magna ibi strages edita. addit idem.* (l) biartann 332. (m) *hic ingens lacuna in exemplari N. 332.*

*utriusque nostrum auxilium retinet, bene constitutum mihi A. D. videtur, cito enim ipsius ops tributis inde sumendis mihi 1035 utilior. Post hæc redeunt legati referuntque Thorfinnum, modo Rögnvalldus, uti propter consanguinitatem deberet, ipsi auxiliator esse velit, duas istas partes concessisse; Rögnvalldus vero sua tantum petere sibi videbatur, cum autem Thorfinnus facile adeo fundos dederit, se ipsius equidem concordem fidumque amicum, uti poscebat consanguinitas, fore indicat, unde duas partes ditionis sibi subjecit.*

## Prælium fratrum Thorfinni & Rögnvalldi.

**V***ere ineunte Comes Thorfinnus per legatos cognatum A. D. Rögnvalldum rogat ut piraticam secum suscipiat, adscita 1036 tanta, quantam comparare posset, multitudine, quo audito Rögnvalldus copias statim & naves, quot potuit, colligit, cumque paratus esset, Thorfinnum, qui tunc suum instruxerat exercitum, petit, & a cognato humaniter exceptus vires suas ei consociat. Tempore æstivo per Hæbudes, Hyberniam, finemque Scotiæ arma circumferebant, & Thorfinno quæcunque eo tempore obvia sibi subjiciente, ingens prælium, ubi Vatnsfiordus audit, committebant, ex eodem mane incepto victoriam reportantes. Facit hujus mentionem Arnor Jarlaskálld:*

A. D.  
1036

Væit ec þar er Vatzfiördr heitir  
Vask (n) i miklum háska  
míns vid mannkyns reyni  
merki drottins verka  
þíód bar skiótt af skæidum  
*Skialdborg* fira mörgum  
giörla fra ec at (o) ginde  
grár ulfr um gná saarann.

Éptir orrosto þessá vendu þeir aptur til *Orcneyia*, oc sátu um kyrt þann vetr, for sva fram VIII. Vetr at *Raugnvalldr* iarl hafpi tva luti eyia sva at *Þorfinnr* iarl vandadi ecki um, enn hvort sumar voru þeir i hernadi, stundum báper samt, en stundum sérhvor þeirra, sem *Arnor* segir:

Ymiz vann fá er unne  
Irsk fell drótt þá er sótti  
balldr edr Bretskar allder  
brá elldr Skotavelli.

Med þeim frændum var of alt vel er þeir funduz, enn ef verri menn geingu mille þeirra þa voru jafnan greiner taladar, sat *Þorfinnr* iarl löngum á *Katanesi* þar sem *Gaddgedlar* heita, þar mætiz *Skotland* oc *Eingland*.

## Af Hernadi Þorfinns Jarls.

Þat er á einu sumri er *Þorfinnr* iarl heriadi um *Sudreyiar*, oc *Skotland*, hann hafdi gert frá sér lid súdr á *Eingland* at strandhöggi,  
enn

(n) og *addit* 333. (o) gnydi 101. 102. 333.

A. D.  
1036

Scio, ubi Vattnsfjörðus audit,  
 in magno constitutus eram periculo,  
 mei apud mortales tentantis  
 signa domini laborum  
 Natio celeriter exportabat de navibus  
 testudinem virorum multorum;  
 probe conspexi avide inhiare  
 cinerei coloris lupum faucibus cadaveribus.

Post prælium hoc in Orcades redeunt hyemenique quieti transigunt. Labuntur ita octo anni, ut Rögnvalldus duas partes insularum, Thorfinno non incusante, retineret, quavis autem æstate, interdum uterque una, interdum separatim piraticam exercebant, teste Arnore.

Varia egit vir militaris  
 cum oppugnabat, cecidit gens Hibernica,  
 vel homines Britannici;  
 evertit ignis imperium Scoticum.

Inter cognatos omnia quando conveniebant bene processere, si autem peiores eos intercederent res controversæ jugiter refricabantur. Comes Thorfinnus sæpe in Katanesia, ubi Goddgedlæ audiunt & confines sunt Scotia Angliæque, sedebat.

## De militia Comitum Thorfinni.

**A**ccidit quadam æstate cum Comes Thorfinnus Hæbudes Scotiamque armis infestaret, ut exercitu in Angliam ad excursio-



A. D. enn undan hönom var rekit fe allt, enn er *Eingilsmenn* verda varer  
 1036 vid ferd víkinga, söfnuduz þeir saman oc foro at þeim; enn toko  
 af þeim fe allt, en drapu af þeim alla þá er dugandi voro enn  
 sendu aptr ræningia nockora oc bápu þá segia *Þorfinni* iarli hvorfu  
 þeir leiddu víkingum rán oc hripsan, höfdu þar um hápulig  
 ord, foro síðann á fund *Þorfinnz* iarls oc sögdu honom sínar  
 ofarar; hann let illa yfer því er menn hanz höfðu tynzt, enn  
 qvetz þar ecki mega at hafa, enn til þess qvedz hann allvel fal-  
 linn at giallda *Einglismönnum* hád oc spott þat er þeir drogu her  
 at, enn skilia qvad hann munde fyrst at sinne þeim, enn ef  
 hann veri heill at sumri sagdi hann at þeir skyldu finnaz.

## Her segir af Hernadi Þorfinns jarls.

I þann tíma var *Hördaknutr* yfir *Einglandi* oc *Danmörk*; eptir  
 þat fór *Þorfinnr* iarl til *Orkneyia* oc sat þar um vetrinn; snem-  
 ma um vorit hafði hann utbod um allt ríki sitt, sendi þá bod  
*Raugnvalldi* frænda sínom oc því játar *Raugnvalldr*. *Raugn-*  
*valldr* hafði utbod um allt sitt ríki, *Þorfinnr* iarl dro her saman  
 um *Orkneyiar* oc *Katanes*, hann hafði oc mikinn herr af *Skot-*  
*landi* oc *Irlandi* oc um allar Sudreyiar droz honom lip, helle  
 hann her þeim öllum til *Einglandz* svo sem hann hafði heitit  
 þeim; *Hördaknutr* var i *Danmörk* er þetta var típinda, enn þegar  
 at iarlar komu vid *Eingland*, toko þeir at heria oc at ræna, enn  
 þeir höfþingiar er þar voro til landvarnar setter foro á mot þeim  
 með lipi oc var þar orrosta mikil oc hörd oc fengu iarlar sigr;  
 eptir þat foro þeir víða um *Eingland* oc heriodu, drápu menn  
 oc brendu bygdina hvar sem þeir foro, þessa getr *Arnor*

Ein

*curfiones victus parandi causa præniffō, ante eum pecora A. D. 1036  
agerentur; cum autem Angli prædomum itēr comperirent,  
congregati ipsos adoriuntur, pecoraque iis furripiunt, &  
occifis omnibus frugi viris, latrones aliquot remittunt, rogant  
que, ut comiti Thorfinno referant, quomodo prædandi rapien-  
dique tædium pariant latronibus, de hoc plurima verba con-  
tumeliofa evomentes. Verum illi Comiti Thorfinno itineris  
infortunium exponebant, qui fuorum jacturam egre ferens,  
jam vindicandi tempus haud vacare, fed ad reddendam Anglis  
bis adjectam contumeliam cavillasque fe aptum fatis; hac vice  
eos disjungi, fi autem inſequentē æſtate ſoſpes eſſet, eos conven-  
turos aſſerebat.*

## Heic recenſetur militia Comit̃s Thorfinni.

**R**egebat hoc tempore Angliam Daniamque Hōrdaknutus.  
Poſt hæc Thorfinnus in Orcades revertitur, ibidemque hyemat.  
Vere ineunte per totum ſuum regnum milites conſcribit mittit-  
que nuneium cognato ſuo Rōgnvaldo, cui annuens Rōgnvalldus  
per integrum ſuum regnum copias educit; Comes Thorfinnus  
etiam per Orcades Kataneſiamque exercitum colligit, & haud  
exiguo ꝛ Scotia, Hibernia, integrisque Hæbudis ſtipatus, totas  
copiam in Angliam, uti promiſerat, dirigit. Dum hæc  
gerebantur Hōrdaknutus in Dania fuit. Comit̃es vero An-  
glie allapſi, arma ſtatim circumferre, prædarique incipiunt,  
quibus præfecti regioni tuendæ conſtituti obvium eunt, unde  
ingens acreque prælium oritur, comitibus victoriam reportan-  
tibus, qui poſtea Angliam paſſim armis peragrandō, indigenas  
ubicunque venēre, ſternunt ruraque incendio delent, hujus  
mentionem facit Arnor:

A. D.  
1036  
& seqq.

Ein var sú er Engla minner  
egghríð ne menn sípan  
(p) hart við helming meira  
(q) hríngrífr komit þingat,  
bitu fverd, enn þar þurde  
þungeor fyrer *Maun* sunnan  
*Raugnvallds* kind und rander  
ramligt folk hins gamla.  
Stöng bar iarl á Eingla  
ættgrund, enn raud stundum  
ve (r) bat víse knyia  
verþung ara tungu  
hyrr ox, haler þurru,  
herdrott (s) rak flotta  
(t) æimr hratt en lauft líoma  
limdolgs nær himne

Þorfinnr jall átti tvær folk orroftor á *Einglandi*, enn mörg  
flög oc manndráp veitti hann i öðru lagi; hann lá þar miðc  
fva allt fumar igegnum, enn um haustit for hann heim til  
Orkneyia um vetrinn.

## Kalfr flyði til Orkneyia.

I þenna tíma varð *Kalfr Arnason* landflotta fyrer *Magnuse*  
konge, for hann vestr um haf til Þorfinns iarls mágs síns,  
Þorfinnr átti þá *Ingibiörgu* iarla modr dottr *Finns Arnasonar*,  
var

(p) hart 101. 102. 333. (q) hrindiarfr 101. 333. (r) bar vísa þvyia.  
(s) herdrottin. dux exercitus Flat. (t) Æinir 101. 333.

*Una erat quæ Anglis memorabilis est  
Acies, Et hominibus exinde,  
fere cum dimidio majore parte.  
Vir munificus venit huc;  
mordebant gladii, sed detrimentum afferebat,  
attenuati, (3: gladii) ab austro Mōnæ  
Rögnvalldi exercitus sub clypeis;  
fortes subditi antiqui.*

A. D.  
1036  
& seqq.

*Vexillum inferebat Comes Anglorum  
patriæ, sed sanguine tingebat interdum  
aquila linguam; Comes jubebat  
satellitium opprimere pacem.  
ignis increfcebat, viri deficiebant,  
exercitus fugatis instabat,  
fumus spargebatur, sed sursum emittebatur fulgor  
arborum incensarum ferè in cælum.*

*Comes Thorfinnus in Anglia duo prælia justa acie commi-  
sit, multos præterea conflictus homicidiaque committens. To-  
tam fere æstatem ibidem transigebat, autumnio autem in  
Orcades ad hyemationem redibat.*

## Kalfus in Orcades aufugit.

**H**oc tempore Kalfus Arni à Rege Magno in exilium pul-  
sus, occidentem versus affinem suum Comitum Thorfinnum  
petit, qui uxorem tunc habebat Ingeborgam Comitum matrem

H 2

Comitis

A. D. var *Kalfr* þá i myklum kærleikum við *Þorfinn* iarl, hann helt  
 1046 sveit mikla sinna manna, varð jarli þá kostnadarfamt, voru  
 þeir oc þá marger er þat melltu fyrir hönom at hann skyldi  
 æi *Raugnvalld* hafa láta tva luti eyia, sva mikinn sekostnat sem  
 hann hafði sealfr, oc epter þat sendi *Þorfinnr* iarl mann út  
 i eyiar, oc beiddiz þess þridiungs af ríki iarls er átt hafði *Einar*  
 iarl *Rangmudr*, enn er su ordsending kom þá bar iarl þat fyrir  
 vini sína, epter þat kallar hann pangat sendimenn *Þorfinnz* iarls,  
*Raugnvalldr* segir at þann lut eyia sem þeir kalla til hefði hann  
 tekit i len af *Magnusi* konge, oc kongr kalladi það sína faudr-  
 leifð, nu qvad hann *Magnus* kong valld á eiga hverr þeirra þann  
 lut eyia skyldi hafa, enn æi qvadz hann lata skyldu ef þat væri  
 kongs vile at hann hefði, foru sendimenn við þetta á burt oc  
 segia *þorfinni* iarli þessi ord, segia vísa von at þetta mundi æi  
 fást þrautarlaust; enn er *Þorfinnr* iarl heirði þetta varð hann  
 reidr mið oc qvad þat ósannligt at *Magnus* kongr ætti brodr  
 arf hans, kallar þat meirr verit hafa fyrir því jattat at þeir voro  
 þa komner i greypr *Olafi* kongi, helldr enn þat veri rett arf-  
 skípti, nu þicki mer *Raugnvalldr* æi vel launa mer, er ec hefði  
 hann nu látit hafa i frelsi ríkit um hríð, ef ec skal nu ecki ná  
 brodr arfi minom nema ec beriumz til, varð *þorfinnr* jarl um  
 þetta sva reidr, at æi miklu síðar fendir hann menn i *Sudreyiar*  
 oc upp á *Skotland*, oc dró at fer lip, lýfti hann því, at hann man  
 fara á hendr *Raugnvalldi* iarli oc heinita þa vægðarlaust þat er  
 hann náði æi þá er hann leitadi með friði eptir, oc nu er þetta  
 sagt *Rögnvalldi* iarli, þá stefndi hann at fer vinum sínum oc kærar  
 þetta fyrir þeim þat er *Þorfinnr* iarl frænde hans ætlar at fara  
 með her oc ófríði á hendr honum, læitadi hann þá eptir hvern  
 styrk þeir vilja væita hönom, kallaz æi vilja láta sitt att öllu  
 greyndu, enn er hann beyddi urfæurdar um þetta mál, þá lögðu  
 menn

Comitis Finni Arnæi filiam. Florebat tum Kalfi comitisque A. D. Thorfinni amicitia. Sustentabat suorum magnum numerum 1046 Comes, quod ipsi impensas auxit haud exiguas; Exstabant tunc multi qui ei suadebant ne Rögnvalldum duos trientes insularum retinere sineret cum ipse tantas impensas facere necessariam haberet. Postea Thorfinnus per legatos in insulas missos, trientem, quem possederat Einarus Rangmudr à Comite Rögnvalldo exposcit, quod auditum Comes amicorum deliberationi submittit, advocatisque legatis Thorfinnianis respondet, se ejus partis insularum quam poscerent præfecturam à rege Magno accepisse, ipsumque regem eandem patrimonium suum appellare; iamque in regis Magni potestate situm, uter illorum eam insularum partem retineret, se vero non cedere, modo rex se retinere vellet. Talia legati reversi referunt responsa, Comitis voluntati sine periculo nequaquam satisfieri adjicientes. Quibus comes magnopere iratus, iniquum esse asserit quod rex Magnus hæreditatem ab ipsius fratre relictam retineat, idque eapropter magis concessum, quod tunc in manus ei inciderint, quam quod iusta esset hæreditatis divisio. Nunc, inquit, mihi videtur Rögnvalldus non bene rependere, quod regno ad tempus eum in pace frui permissem, si hæreditatem fraternam absque pugna recuperare nequeam. Provocabant hæc Thorfinnum adeo ad iram, ut non multo post in Hæbudas & Scotiam legatos mitteret exercitumque contraheret, manifestans quod Rögnvalldum petere, & ipsi non parciturus, id, quod cum pacate quærebat, impetrare non potuit, jam exposcere instituat. De his interim certior Rögnvalldus amicos convocat, iisque Comitem Thorfinnum exercitu belloque se petiturum queritur, & quale ab ipsis auxilium sperare sibi liceret sciscitatur, se sua, omnibus inexpertis non, cessurum asserens

A. D. menn her allmisjafnt til, sumer mæltu epter *Rögnvalldi* 1046 iarli, oc töldu vorkun at hann vildi æi midla ríkit, enn hiner voro sumer er það mæltu at vorkun væri at *Þorfinnr* vildi hafa ríkit um hríd er *Raugnvalldr* hafði ádr haft þann hlut er *Einar* iarl hafði átt, töldu þat oc óráð at *Rögnvalldr* legði til bardaga við *Þorfinn* við þat lid sem hann fengi af tveim lutum eyia, þar sem *Þorfinnr* hafði *Þridiung* oc *Katanes* oc mikinn luta af *Skotlandi* oc allar *Sudreyiar*; þeir menn voru at þat mæltu at leitat mundi um sættir, beida þess at *Rögnvalldr* iarl byði *Þorfinni* iarli helming eyia oc mætti þannveg enn semiaz frændsemi þeirra; enn er *Rögnvalldr* fann þat at sitt lagði hverr til, enn allir löttu hann uppreistar, þá birti hann vilea sinn at hann vill æi midla ríki sitt með neinu fáttmáli, letz helldr mundu at sinne gefa upp ríkit oc sækia á fund *Magnus* kongs fóstbroðr síns oc leita epter hvern styrk er kongr vill fá honom til at hallda ríki sínu; eptir þetta býr hann ferd sína oc ferr austr til *Noregs*, letter æi fyrr enn hann kemr á fund *Magnus* kongs, oc er hann er þar kominn segir hann kongi allann málavöxt, kongr fagnar vel *Rögnvalldi* Jarli oc baud honom með fer at vera sva lengi sem honom líkadi oc taca len af fer sva mikit at hann fengi vel halldit sic oc lip sitt, enn *Rögnvalldr* iarl sagði kongi at hann villdi at hann fengi hönom afla til at sækia ríki sitt; *Magnus* kongr qvadz at vífuskylldu sinn styrk tilleggia eptir því sem hann beiddiz, dvaldiz *Raugnvalldr* skamma hríd i *Noregi* ádr hann byriadi ferd sína vestr til *Orkneyia*, hafði hann þá mikit lip oc frítt er *Magnus* kongr hafði væitt honom, þat fylgdi oc með at hann sendi ord *Kalfi Arnafyne* at hann skyldi hafa æigner sínar oc landzvið i *Noregi* ef hann veitti *Raugnvalldi* iarli i skiptum þeirra *Þorfinnz* iarls.

Barda-

*asserens. Cum autem hujus decisionem expeteret, diversa valde addebant; alii Rögnvalldo faventes excusandum dicebant quamvis regnum dividere nollet, alii autem Thorfinnum licet idem ad tempus tenere contenderet, cum Rögnvalldus antea eam partem habuerit quam possederat Comes Einarus; insanum præterea consilium, Rögnvalldum, cum exercitu, quem è duabus insularum partibus compararet, cum Thorfinno præter trientem, Katanesium, magnamque Scotiæ partem, integras Hæbudas retinente, congregari. Erant quidam qui suadebant reconciliationem, & rogabant ut Comes Rögnvalldus Comiti Thorfinno dimidiam partem insularum offeret, quo modo consanguinitas eorum adhuc non violaretur. Cum autem Comes Rögnvalldus eos diversa suadere animadverteret, omnes vero à resistendo debortarentur, voluntatem suam manifestat, se nempe nulla conditione regnum divisurum, idem potius ea vice cessurum, regemque Magnum, socium suum conventurum, & quale auxilium ad retinendum regnum ipsi præstare vellet, esse quæsiturum. Post hæc itineri se accingit, inque Norvegiam tendens, non prius quam Regem Magnum convenit, subsistit, cumque eò venisset, rem, ut se habebat, regi exponit. Rex Rögnvalldum humaniter exceptum ad secum commorandum quamdiu ipsi placeret, præfecturamque tantam, quanta se suosque sustentare laute posset, à se capevandam, invitat; cui Rögnvalldus regerit se auxilium ad regnum suum recuperandum ab ipso expetere, quod ille se, juxta petatum, præstiturum promittit. Commorabatur non diu in Norvegia Rögnvalldus priusquam in Orcades iter susciperet, magno conspicuoque, quem Rex Magnus ei adjunxerat, exercitu stipatus, talibus præterea à Rege additis, quod Kalfus Arni in Norvegia prædia sua (possessiones) publicamque securitatem retineret, si in hisce litibus cum Comite Thorfinno intervenientibus, à partibus foret Rögnvalldianis.*

Præ-

A. D.  
1046



A. D.  
1046

## Bardagi fyrr Raudabiörgum.

**R**ögnvalldr iarl sigldi af Noregi vestr til Orkneyia oc kom af hafi vit Heatland oc dró at fer her oc for papan súdr i Orkneyar, stefndi til sin vinum sinum oc esldiz papan at lidi. Þorfinnr iarl var á Katanesi, oc komu honom þegar niofner um ferder Raugnvalldz iarls, dro hann at fer lip um Scotland oc Sudreyiar; Raugnvalldr let þegar fara ordfending Magnus kongs til Kálfs Arnasonar oc tok Kálfr því öllu líklega er kongr hafði mælt; Raugnvalldr iarl dró saman her sinn i Orkneyium oc ætladi yfer a nes, enn er hann kom á Petlandsfiörd, þá hafði hann XXX storskipa, Þar kom i moti honom Þorfinnr iarl oc hafði LX. skipa oc flest smá, varð fundr þeirra fyrir Raudabiörgum oc lögðu þegar til bardaga, þar var oc kominn Kálfr Arnason oc hafði VI skip oc öll stor oc lagði ecki til bardaga, oc nu tekzt hinn hardazti bardagi, eggjandi hvartvegi iarl lip sitt, enn er sva hafði framfarit um hrip, snýr mannfallinu á hendr Þorfinni iarli, var þat mest af því at bordamunnr mikill var; Þorfinnr hafði mikit skip oc vel buit oc lagði hann því fram alldiarfliga, enn er rudduz hin smærri skipin, þa var lagit at iarlskipinu á bæði bord, voru þeir þá staddir all nauðuliga, fell þá fiöldi mans af skipi iarls, enn sumer urðu miðe sárer, eggjandi Raugnvalldr iarl þá sína menn til uppgöngu, enn er Þorfinnr sá i hvert óefni komit var, let hann högva skip sitt or teinstum oc reri til lanz, hann let leggja af skipi sínu LXX. líka, þar geigu af aller þeir er óviger voru fyrir sára sáker; þá baud Þorfinnr Arnori Jarlaskáldi at ganga af skipi, hann var i iarls sveit oc i kærleikum miklum, hann geck á land oc qvað vísu:

Dreing

## Prælium apud Raudabiörg.

A. D:  
1046

**C**omes Rögnvalldus à Norvegia occidentem versus in Orcades naves dirigit, Heatlandiæque allapsus milites conscribit, exinde in Orcades vectus amicos convocat & ibidem copias auget. Comes Thorfinnus in Karanesia iter Rögnvalldi statim comperit, unde exercitum per Scotiam Hæbudasque colligit. Comes Rögnvalldus verba Regis Magni Kalso statim fecit innotescere, quibus ille haudquaquam abnuebat. Rögnvalldus exercitum in Orcadibus contraherebat, in Katanesum trajecturus; cum autem in sinum Petlandiæ deduxisset, triginta naves ingentes, sed ibidem obuius Comes Thorfinnus sexaginta, plerasque parvas, habebat. Statim autem prope Raudabiörg convenientes congregiuntur. Venerat quoque eodem Kalfus Arni cum sex navibus omnibus magnis, sed prælio se non immiscebat. Jam vero, utroque Comitum suos exhortante, acerrime aliquamdiu pugnatur, donec strages in Thorfinnianos converteretur ea propter præsertim quod naves impares valde essent altitudine. Thorfinnus magnam beneque instructam navem audacter producebat; cum autem minores evacuarentur, navis Thorfinniana utrinque cingebatur, unde in permagno constituti periculo nautæ turmatim cadebant, quidam valde sauciabantur, Rögnvalldo suos tunc ad ascensionem incitante. Tale vero discrimen animadvertens Comes Thorfinnus navim suam disjungit & ad littus deducit, ubi, septuaginta cadaveribus exportatis, omnes, quos vulnera imbelles reddiderant, exscendunt. Tunc Thorfinnus Arnorem Jarlaskálld exscendere jubebat, qui unus è satellitibus Comitum ipsiusque amicus, in terram conscendens tale carmen canebat:

I

Vir

A. D.  
1046.

Dreingr er igeðn at ganga,  
gott er at filgia drottni  
(u) elld legnig því allðri  
ófús syni *Brusa*,  
Ós er ef jarlar þessir  
ógnbráðer til ráðaz,  
(hörd man (v) vin raun verða)  
vandligr kostr fyrer höndum

*Þorfinnr* iarl skipar skip sitt af eno besta lípi er hann hafði til, eptir þat fer hann til fundar við *Kalf* oc bat hann lips, sagði sva at *Kalfr* mundi ecki fá keypta vináttu *Magnus* kongs er hann var ádr ordinn landflótti, er hann feck þá æi tilgætt er hann var ádr kominn i allmikla kærleika, máttu sva oc ætla ef *Raunvaldr* sigraz á ós, oc gangi ríki þeirra *Magnus* kongs her fyrer vestann hafit, at þu munt þá ecki her vel kominn, enn ef ver sigrumz þa skal ydr öngann lut skorta er ec á kost, erum við fyrer engum manni uppnæmer her fyrer vestan hafit ef við erum báper á æinu ráði, mantu oc æi vilja vita þat á þig at leggja hiá sem köttur i hreyfi þar er ec beriumz til frellis hvorom tveggjom, eru þær oc teingder með okkr at hvorum famer þat betr at veita lip öðrum sípan venislaufer eru i mót, enn er *Kalfr* heirdi eggian *Þorfinnz*, het hann á sína menn oc bat þá leggja til bardaga með *Þorfinne* iarli; greiddu þeir nu atrodrið báper saman *Þorfinnr* iarl oc *Kalfr*, oc er þeir komu til orrofto var herr *Þorfinnz* buin at flyia, enn fiöldi fallinn; iarl lagði fram skip sitt á moti skipi *Raunvalds* iarls oc varð þar hin hardaza orrofta, sva segir *Arnor*:

Þvarn-

(u) mín. 102. (v) ölld. *Flat.*

A. D.  
1046

*Vir est ad obviam eundum,  
 (bonum est dominum sequi)  
 neminem id unquam per me lateat,  
 haudquaquam pronus filio Brusii;  
 Nos manet, si Comites hi  
 ad ferociam veloces congregiantur,  
 difficilis conditio;  
 vix erit tutum inter amicos.*

*Comes Thorfinnus selectissimis quos habebat militibus navem suam instruit, & Kalfum exinde cum conveniret de auxilio implorat, dicens, ipsum, antea exulem amicitiam Regis Magni non redempturum, quoniam, inquit, conservare non potuisti ubi eadem permagna fruitus es; sperabis etiam si Rögnvalldus nos superet regimenque ejus & Magni heic ab occidente maris invalescat, te non bene acceptum fore, si autem nos victoriam reportamus, nulla res quæ in mea est potestate tibi deerit, nemini enim hic ab occidente maris, modo concordēs, inferiores erimus, nec tolerabis te tanquam selem in latebra recubere, quando ego pro utriusque nostri liberatione certo; est præterea inter nos tanta consanguinitas ut alterum alteri auxilium ferre præstet, cum nos & hostes nulla cognatione jungamur. Cæterum audita sollicitatione Thorfinni Kalfus suos exhortatur & ut Thorfinno auxiliares prælium ineant, jubet, unde uterque una, Comes Thorfinnus & Kalfus, aggreſſionem remis accelerant, cum autem ad præliantes venissent, exercitus Thorfinnis fugæ se dederat, magnus autem numerus ceciderat. Comes navim suam contra Rögnvalldjanam producebat, indeque acerrime pugnabatur. Ita Arnor:*

A. D.  
1046

Þvarntveggja fá ec höggva  
hirp á Petlandz fyrði,  
vor þrifuz mein at (x) meire,  
min (y) audgiafa fína,  
fiár blerr enn dreyf dreyri  
döckr á faumför klöcka,  
fkaut á skialdrim sveita  
fkockr var blopi ftockinn.

*Kálfr* lagdi at hinum smærrum skipum *Rögnvalds* oc hraut þau skiott, því at þar var borðamunr mikill, enn er leipangrs lip þat er or *Noregi* var komit fá roðin skip hea fer, þá leystu þeir skip sitt or teingslum oc lögðu á flotta fva at fá æin skip voro eptir með iarlskipi, tok þá orrostau at hallaz, fva segir *Arnor Jarlaškalld*:

Gramr mundi fá gömlu  
gunnbrápr und sic láði,  
hann feck miklu minna  
manspiöll, koma öllu  
ef ilendra (z) endils  
ættstafr hafa knetti,  
vellti herr um Hialta  
hialmprotta lip drottins.

Oc nu er meginm herinn hafpi flyit, þa lögðu þeir *Kálfr* oc *Þorfinnr* iarl báper at skipi *Raunvalldz* iarls oc fellu þá miök menn *Raunvalds* iarls, oc er *Raunvaldr* iarl fá i hvort öefni

(x) minne. 333. (y) audgiafna. 333. (z) endris 101. 102. 333.

A. D.  
1046

*Utrumque vidi cedere  
satellitum in sinu Petlandiæ,  
(malum nostrum majus increvit)  
meum dominum liberalem hac vice.*

*Mare sanguineum ferebat colorem, sed dispergebatur  
ater in navem flexilem. (cruor  
decidebat in clypei extremitatem sudor,  
manubrium sanguine erat aspersum.*

Kalfus minores Rögnvalldi naves, aggrediendo celeriter, magna quoniam navium quoad altitudinem diversitas erat, evacuabat. Cum autem à Norvegiaeductæ copię naves sibi propinquas militibus destitui viderent, suam solutam fugæ dabant, ita ut paucae præter Comitum navem remanerent. Tum imparem successum munitare incipiebat prælium:

*Comes profecto, ad pugnam citus,  
quam antiquitus habebat sibi terram,  
(passus est multo minorem  
hominum jacturam) totam subjecisset,  
si indigenas piratarum summus,  
obtinere potuisset,  
(insequebatur exercitum præter Heatlandiam)  
fortibus militibus constantem exercitum domini.*

Cum autem major exercitus pars fusa esset, Kalso, Comiteque Thorfinno navem Rögnvalldi cingentibus, Rögnvalldiani admodum cecidere; cumque videret Rögnvalldus in tali versaretur periculo

A. D. 1046 óefni komit var oc hann mátti æi sigrazjá þeim Þorfinni oc Kalfi, let hann höggva tenglin oc lagdiz á flotta, var þá álidinn miðc dagrinn oc toc at myrkva; *Raugnvalldr* iarl sigldi þegar á haf um nattina oc fva austr til *Noregs*, letti eigi fyrr enn hann kom á fund *Magnus* kongs, hann tok við honom vel sem fyrr baud honom með sér at vera, oc þar dvaldiz *Raugnvalldr* iarl um stund.

## Þorfinnr jarl lagdi under sic eyiar.

Nu er at segia frá *Þorfinne* iarle at um morguninn epter orroftona let hann róá um allar eyiar at leita flotta manna voro marger drepner enn sumer geingu til gripa, lagdi *Þorfinnr* iarl þá under sic allar eyiar, let þá hvorn mann ganga til handa sér jafnvel þa er voru eidsvarar *Raugnvalldz* iarls, settiz *Þorfinnr* iarl þá i *Orkneyiar* með fiölmenni enn dró faung at sér af *Katanesi*, enn *Kálf Arnason* sendi hann i *Sudreyiar* oc let hann þar sitia til styrks við sic; enn er *Raugnvalldr* iarl hafði dvaliz með *Magnuse* konge um hríd, segir hann kongi at hann vill leita til eyia, enn er kongr heyrdi þat, þá kalladi hann þat óráð. ligt fyrr enn vetri letti af oc siárr tæki at þidna, kallaz þo vilea fá honom lip sem hann þurfti oc gnogann skipa kost, *Raugnvalldr* svarar svo, kvetz nu æi vilea tyna lipi *Magnus* kongs, kallar þat æi meiga ráðaz nema með stóru mannsþelli ef hann drægi her á hendr þeim *Þorfinni* iarli, fva mikit ríki sem þeir hafa vestr þar, ætla ec nu at fara vestr á æinu skipa oc skipa þat sem bezt, vænter mic at þá se ecki borin niósn fyrer ofs, mun þá annathvert vera ef ec kem i eyiar at ec man koma á uvert, oc megum vær þá skiott vinna þann sigr er vær fáam trautt edr æi unnit vit lipfiölda, enn'ef vart verdr vit vora ferd, þá

látum

*periculo, & quod adversarios sperare nequiret, copulis navium dissecatis fugam capescit, diem fere eductum tenebris excipientibus. Subsequente statim nocte alto se committens pelago orientem versus in Norvegiam transnavigat, nec prius, quam Regem Magnum conveniret, subsistit, a quo humaniter ut antea exceptus, & ad moram apud ipsum invitatus ad tempus ibidem commorabatur.*

A. D. 1046

## Comes Thorfinnus insulas subigit.

**J**am de Comite Thorfinno referendum, eum mane praelium subsequentis diei curare ut per universas insulas, navibus petitis, fugitivi quærerentur, quorum multis occisis, quidam pacem amplectebantur. Comes inde Thorfinnus omnes insulas sibi subjiciens, singulos, & quidem eos qui Comiti Rögnvaldo fidelitatis juramentum præstiterant se sibi addicere faciebat, & in Orcadibus magna cum multitudine residens, ad victum necessaria de Kataneso asportabat, misso in Hæbudas Kalso Arni, qui ibi sedens ipsi auxiliaretur. Cæterum Rögnvalldus, post aliquantam apud Regem Magnum moram, se insulas repetitum indicabat, quo audito Rex, id, prius quam hyemis transiret, marique obducta glacies dissolvi inciperet, minus consultum, tunc autem se ipsi daturum quæ necesse haberet, navesque sufficienter instructas traditurum, regerebat; cui Rögnvalldus se regium exercitum jam non deperditum, nec nisi ingenti hominum jactura, si Thorfinno cæterisque, tanto quippe regno ibi ab occidente divitibus, manus inferat, posse periclitari. Nunc, inquit, una nave quam optime instructa illuc vehi instituo, quod si fiat, præviam de nostro itinere famam non delatam ire spero, aut enim, si in insulas perveniam, ex insperato superveniam, eaque conditione victoriam, quam



A. D. látum vær einn hafit gæta vor. *Magnus* kongr bat hann fara  
 1046 sem honom líkar, enn koma enn til sín þegar hann vilde; oc  
 eptir þetta býr *Raunvalldr* skip sitt oc vandar menn til, redur  
 þar til ferðar með honom hirdmenn *Magnus* kongs neckorer,  
 hafði hann á skipi æinvala lip, oc er þeir voru búnir sigldu  
 þeir í haf, þat var öndverpan vetr oc fengu vel byri.

## Raunvalldr komz at Eyium.

**R***aunvalldr* kom af hafi við *Hiatland*, spýrr hann þá at *Þorfinnr* iarl var í *Orkneyiom* oc hafði ecki fiölment, var honom þa öngar vonir ofridar um hávetri, hellt *Raunvalldr* þegar súðr í *Orkneyiar*; *Þorfinnr* iarl var í *Hrossfey* oc ugde ecki at fer, enn þegar at *Raunvalldr* kom í *Orkneyiar*, hellt hann pangat er hann spurði til *Þorfinnz* iarls oc kom svo á uvert at æi varð vart vit fyrr enn þeir höfðu tekit allar dyrr á hufunum þeim er *Þorfinnr* iarl oc hans menn voro inne; þat var nött oc voro flester menn í svefni, enn iarl sat enn þa oc drack; baru þeir *Raunvalldr* elld at bænum, enn er *Þorfinnr* iarl varð varr við ufridinn, fendi hann menn til dyranna, oc let epturfretta hverer fyrir ufripi repi, var þá sagt at *Raunvalldr* iarl væri þar kominn, menn hlupu þá til vopna, oc mátti þá ecki vörn vit koma því at öllom var varit ut at ganga, tóku hufinn þá skiótt at loga, ræddi *Þorfinnr* þá um at menn skyldi beida utgöngu þeir er gripum skyldu ná, oc þess var leitat vit *Raunvalld* iarl, leifði hann utgaungu konom ollum oc ófrialsum mönnum, enn kallar þa hirdmenn *Þorfinnz* flesta at hönom mundu æi betri lífs enn dauder, voro þeir menn udreg-

quam vix vel nequaquam cum hominum multitudine comparare possimus, reportabimus; aut, si iter nostrum comperiant, mari adhuc custodiendos nos trademus. Rex Magnus itinere, ipsius commissio arbitrio, ad se, quandocunque placeret, redire iubet. Post hæc Rögnvalldus navem suam instruit, comitatumque eligit exquisitum, cui se quidam aulici Regis Magni adjunxerunt, unde navem, selectissimis instructam militibus, inente hyeme alto committebant & ventis secundis utebantur.

A. D.  
1046

## Rögnvalldus in insulas devenit.

Rögnvalldus Hiatlandiæ primum allapsus, Thorfinnum cum paucis, (nullus enim, ipsa bruma instante, hostes sperabat,) in Orcadibus sedere audiebat, unde eodem statim tendet, Comite Thorfinno in Hrosseia securo degente. Cum autem in Orcades veniret Rögnvalldus, iter dirigebat eò ubi Thorfinnum esse exquirebat, ex improvise adeo superveniens, ut insciis omnibus, singulas domicilii, in quo Thorfinnus cum adherentibus, fores occuparent. Nox erat; dormiebant plurimi, Comite adhuc cerevisiis indulgente. Rögnvalldus cum suis ignem tectis subiciebat, verum Thorfinnus compta violentia, ad fores de ducis nomine sciscitatuos mittebat, qui Comitem Rögnvalldum eo venisse referebant, unde arma capiebant, sed defensionem non erat locus, omnes enim ab exitu coercerentur, tectis celeriter incensis; iubeat igitur Thorfinnus, ut vitam servaturi egrediendi expeterent veniam, quam feminae omnes & servi à Rögnvalldo, plurimos comitis Thorfinni satellites sibi vivos quam mortuos non salubriores asserente, impetrabant. Quibus pax concessa erat, extrahebantur.

K

filii

A. D. utregner er grid voro gefin, tok þá bærinn at brenna; **Þorfinnr** iarl tok þat ráð at hann braut undan húfunum (a) skialdpili æitt oc liop þar ut, hann hafði *Ingibiörgu* konu sína i fadmi fer, enn níðmyrkr var á oc komz hann burt med reiknum fva at jarlsmenn urdu æi varir vid, reri hann þegar um nottina til *Nes* æinn á báti; *Raugnvaldr* iarl þrændi bæinn allann oc þa menn alla er inne voru, oc engi madr ætladi annat enn *Þorfinnr* iarl mundi þar hafa látiz, oc epter þat for *Raugnvaldr* um allar eyiar oc lagði under sic, fendi þau ord yfer á *Nes* oc fva til *Sudreyia*, at hann ætlapi fer þat ríki sem *Þorfinnr* hafði haft, mælti þá engi madr i mot honom. *Þorfinnr* iarl var þa (b) á *Katanefi* á laun med vinom sínom, oc for engi frett af því at hann hefði komiz or brennu.

## Raugnvaldr jarl drepinn.

**R***augnvaldr* iarl sat i *Kyrkiovogi* oc dro þangat föng öll þau sem hann þurfti til vetrsetu, hann hafði þá fiölmenni mikit oc raufn mikla. Lidu fyrer jól for iarl med sveit mikla i *Papey* hina litlu eptir möltum er heita skyldi til jola, oc um qveldit er þeir voro i eyiunom fátu þeir lengi vid bakstr ellda, oc ræddi fá um er elldenn kyndi at elldevidrinn tæki at fætkaz; þa mælti iarl mismæli, þá erum ver oc fullgamler er þessir elldar eru brunnir, enn hann vildi fva mælt hafa at þeir væri þá fullbakadir, oc er hann fann, tok hann til orða, mismæli mæltu ec nu, oc hef ei æi mælt mismæli fyrr fva at ec muna, kemr mer nu þat i hug er *Olafr* kongr fostri minn mælti á *Sticklastöðum* þá er ec fann mismæli hans, ef fva bæri til at ec mæltu mismæli, at ec skylda fva vid-buaz at ec munda þá skamt æiga ólifat, kann oc vera at *Þorfinnr* frændi

a) standpili. 333. (b) i ovíslum standum. *varüs in locis.* 325.

*filiū capiebat ut parietem quendam testudineum frangeret ibi- A. D.  
denique excurreret, uxorem Ingibiorgam in brachiis collocans; 1046  
erant autem tenebræ densissimæ, unde funnum sequendo,  
in sciiis Rögnvalldianis, aufugit & in scapha eadem statim  
nocte in Nesum usque solus remigavit. Rögnvalldus totum,  
cum omnibus intus ramanentibus, incendio debebat domi-  
ciliū, nemine aliud existimante quam quod Thorfinnus ibi  
occubuisset. Quo facto, Comes Rögnvalldus universas insu-  
las peragrandō subegit, transmissō in Nesum Hæbudasque  
nuncio, regnum quod tenuerat Thorfinnus se sibi ipsi desti-  
nare, cui tum nulli renuebant. Degebat interim Thorfin-  
nus clanculum apud amicos in Katanesia, nec ulla de eō,  
quod ex incendio evasisset, volabat fama.*

## Cædes Comitis Rögnvalldi.

*Comes Rögnvalldus Kirkiuvogi sedens quacunque adhyema-  
tionem necessaria eodem contrahēbat, & numerosam, quæ ei adhæ-  
sit, multitudinem laute sustentabat. Paulo ante festum Julense Co-  
mes cum suis polentas per Julia (c: fest. Natalitior. Dni) calefacien-  
das revecturus in Papeyam minorem trajiciebat; vesperi  
autem, cum in insulis constituti ignibus fotoriis diu asside-  
rent, materiem igni ingerens eandem jam deficere ajebat.  
Lapsus lingvæ tunc Comiti accidit; ætate, inquit, satis pro-  
vecti sumus quando ignes isti extinguuntur; dicturus autem  
erat, eos satis fotos fore, quod animadverso, in talia pro-  
rumpit; lapsus lingvæ mihi jam eveniebat, nec prius quoad  
memini, & nunc mihi occurrit effatum nutritoris mei Regis  
Olai cum Stiklastadis lapsum lingvæ ejus comperirem, nimi-  
rum si quando lapsus lingvæ forte mihi accideret, pro rato  
K. 2 haben-*

A. D. frændi minn fe á lífi, oc i því heyrdu þeir at bærinn var horfinn  
 1046 mönnum, var þar kominn *Þorfinnr* iarl, oc baru þegar elld  
 ad húsum oc hlotu köst mikinn fyrer dyrunum; *Þorfinnr* leyfdi  
 utgöngu öllum öðrum enn jarlsmönnum, oc er menn voru ut-  
 gengner flester, geck madr i dyrnar ut i línkældum æinum  
 oc bat þá *þorfinnr* iarl sæilaz imoti honom diaknanum, enn fá  
 studdi höndunum á bálkinn oc stíkladi ut yfer bálkinn oc mann-  
 hringinn sva at hann kom hvar fjarri nidr oc þegar i brott i  
 nattmyrkrinu; *Þorfinnr* iarl bat þá epter hallda, oc seger at þar  
 fór iarl, oc er þetta hans færleikr enn einkis mans annars, foru  
 menn at leita hans oc skiptuz i sveiter, fór *Þorkell* fóstri med  
 sionum at leita oc heirdu þeir at racki gó í siofar urdinni;  
*Raugnvalldr* iarl hafði haft skickio racka sinn med ser, *Þorkell*  
 gerdi hann handtekinn oc bat vinna at iarli oc baut fe til, engi  
 vard til at helldr, þá vann *Þorkell* sialfr at hönum (c) fyrer  
 því at hann vissi at annar tveggia þeirra vard at luta fyrer  
 öðrum; *Þorfinnr* iarl kom þá at oc lastadi ecki verkit, dvölduz  
 þá i eyionum um vetrinn oc var drepinn sveit sú öll er *Raugn-  
 valldi* hafði þangat fylgt, enn um morguninn epter toku þeir  
 byrding oc hlopu af mallti, gengu þar á sípan, oc letu skiöldu  
 þá vit stafna er þeir *Raugnvalldr* iarl höfðu átta, letu oc æi  
 fleiri menn á skipi enn iarli höfðu fylgt, rero sípann til *Kyrkio-  
 vogs*, oc er þat sá sveitungar *Raugnvallds* þeir er fyrer voru,  
 hugpu þeir at *Raugnvalldr* iarl mundi þar fara oc hans menn,  
 gengu þeir á moti slipper allir, *Þorfinnr* iarl let þar taka XXX  
 manna, oc drepa, voro þeir flester hirdmenn *Magnus* kongs  
 oc viner hans; Jarl gaf grip einom hirdmanni kongs oc  
 bat

(c) enn hann hafði þess svarit at vinna öll þau verk . . . þotti sitt ríki  
 þá friðfara enn ádr; dvölduz þá i einunne &c. *Ass juramento promiserat  
 quodcunque negotium, è peracturum . . . regnum liberius quam antea vide-  
 retur.* 325.

habendum, breve vitæ spatium tunc restare; fortassis etiam A. D.  
 cognatus meus Thorfinnus adhuc in vivis est. Mox villam ho- 1046  
 minibus undiquaque circumdatam esse audiebant. Venerat illuc  
 Comes Thorfinus, qui ignem tectis confestim subiciebat, in-  
 genti strue ante fores congesta. Comes Thorfinnus omnibus,  
 præter Rögnvalldianos, exeundi veniam concedebat; Cum autem  
 plurimi exiissent, vir quidam linteas solum vestes indutus in  
 fores progreditur, & sibi, diacono ut agebat, Comitem Thor-  
 finnum cum affeclis manus adjutrices expandere rogat, verum  
 ipse sepi manus innixus eandem hominumque coronam transilie-  
 bat, ita ut procul undique humum tangeret & inter nocturnas  
 tenebras statim se subduceret. Comes Thorfinnus ut cum inse-  
 quantur jubet, & illic, inquit, ibat Comes, eratque ipsius nec  
 ullius alterius virtus; hinc, in cohortes divisi, illum quærebant,  
 Thorkelle Fostrio littora perscrutante, inter saxa maritima canem  
 latrare audiebant, nam Comes Rögnvalldus canem quem in sinu ge-  
 stari consuevit, secum habuerat. Thorkell Comitem captum a suis  
 enecari jubebat omnibus, quamvis pecunias vel præmia interpone-  
 ret, abnuentibus, unde ipse, quoniam alterutri alteri cedere neces-  
 sum sciens, Comitem occidebat, quod factum superveniens Thorfin-  
 nus non taxabat. Inter hyemales exinde in insulis moras, omnes qui  
 Rögnvalldum illuc comitati fuerant, enecabantur. Mane au-  
 tem subsequenti diei navem vectoriam assumptam & potentis  
 onerata conscendunt, clypeisque, quos possederant Rögnvalldiani,  
 in prora collocatis, non plures in navi, quam comitem secuti fue-  
 rant, constituunt, Kirkiuvogum exinde remigando tendunt,  
 quo viso, Rögnvalldiani qui domi remanserant, ipsum cum suis  
 ibi redire putantes, inermes omnes illis obviam eunt, quorum  
 triginta, plerosque regis Magni aulicos nec non amicos, captos,

A. D. bat þann fara auðr til *Noregs* at segja *Magnusi* kongi  
1046 tíðindinn.

## Gröftur Raugnvalds jarls.

**L**ík *Raugnvalds* jarls var flutt til *Papeyiar* hinnar meiri, oc var þar jardat, oc er þat mál manna at hann hafi æinn verit bezt mannaðr oc vinfælztr af öllum *Orkneyinga-förlum*, oc allri alþíðu var hann miöc harmdaudi.

Eptir þat lagði *Þorfinnr* iarl under sic allar eyiar oc mælti þá engi maðr hönom imoti.

A. D. Snemma um vorit kvamo þessi lípínðe auðr til *Noregs*  
1047 fyrer *Magnus* kong oc þotti hönum hinn mesti skadi at *Raugnvaldi* föstbroðr sínum oc kvetz þegar skyldu hefna hans er honom gæfi tom til, enn hann hafði sva mikinn uðrip vit *Svein* kong *Ulfson*. (d)

## Þorfinnr jarl kom til Haralds kongs.

**I** þenna tíma kom til *Noregs* *Haralldr* kongr *Sigurdarson* (e) föðrbroðer *Magnus* kongs, oc gaf *Magnus* kongr honom hál-fann *Noreg*. Æinn vetr, þá badu þeir ut leipangri af öllum *Noregi* oc ætludu súðr til *Danmerkr*, enn er þeir lágu i (f) *Seley*, reru tvö langskip i höfnina oc at skipi *Magnus* kongs, geck maðr af skipinu i hvítum kúfi, oc apr eptir skipinu oc

(d) er þa hafði látit taka sik til Konongs yfer Danmörk. *Qui tunc Danie regem se pronunciar curaverat. addit 325.* (e) frændi cognatus. 325. (f) Sóleyium. *idem*.

Thorfinnus curat occidi, unum Regis satellitem pace donat & A. D.  
orientem versus in Norvegiam, regi res gestas relaturum oblegat. 1046

## Sepultura Comitis Rögnvalldi.

**F**unus Rögnvalldi in Papeyiam majorem transportatum  
burnatur. Ferunt communiter Rögnvalldum, præ cæteris  
Comitibus Orcadenfibus virtutibus imbutum, plurimorum animos  
sibi devinxisse, tota autem plebs ejus mortem admodum lugebat.

Post hæc Thorfinnus universas, nemine resistente, sub-  
igit insulas.

Hæc omnia primo vere ad Regem Magnum in Norve- A. D.  
giam deferuntur, qui cædem focii sui Rögnvalldi maximum re- 1047  
putans detrimentum, quam primum tempus vacaret; tum enim  
ipsum & Regem Svenem Ulfum hostiles motus intercedebant,  
eandem vindicaturum sese promittit.

## Convenit Comes Thorfinnus Regem Haralldum.

**V**eniebat hoc tempore in Norvegiam Haralldus Sigurdi filius,  
à patruo rege Magno dimidium regnum dono accipiens, quare  
ambo Norvegiam regebant. Educebant hyeme quadam e tota  
Norvegia in expeditionem copias; cum autem anchoris retenti apud  
Seleyiam morarentur, duæ naves longæ in portum ad regiam  
remis agebantur, unde vir quidam, album indutus cucullum,  
trans-



A. D. 1047. oc sva upp flyptinguna, kongr sat yfer mat, þessi madr kvaddi kong oc laut hönom oc tok til braudhleyfs eins oc braut af oc át; kongr tok kvediu hans oc retti at honom kerit er hann fá at hann át braudit, (g) kongr leit til hans oc mælti, hverr er þessi madr? ec heiti Þorfinnr (h) seger hann; ertu Þorfinnr iarl? seger kongr, sva er kallat vestr þar seger hann oc er ec her kominn med tvær tvitugseffur skipadar helldr vel at því sem vier eigum kosti, nu vil ec róa þenna leipangr med ydr ef þer vilit þiggia at mer lip, enn allt mitt lip oc ec sealfr skal á guds valldi oc ydru herra (i) (fyrer þau stórmæli er ec hefi moti ydrum vilia brotit,) þá gengu menn til oc heyrdur tal þeirra; (k) satt er þat Þorfinnr iarl ef fund ockarn bæri saman at ec ætladi at þu skyldest æi kunna at segja frá skilnadi ockrum, enn nu er þó sva vidlátit at æi byriar minni tign at ec láta drepa þic, skalltu nu oc fara med mer, enn satt ockra man ec uppsegja i betra tomi; Þorfinnr iarl þackadi kongi oc geck á skip sitt. Kongr lá miðc lengi i Seley, dróz þá her til hans or Víkinne, hann ætladi þa þan at sigla sudr under Jotland þegar byr gæfi; Þorfinnr var löngum á tali vid kong, var kongr vel til iarls oc hafði hann miðc víð ráðagerdir sínar; þat var æirn dog at iarl geck á kongs skipit oc aptr i lyppingina, kongr bat hann sitia hiá fer, settiz iarl nidr oc drucku báder saman oc voru káter, madr geck i lyptingina i raudum kyrtli mikill oc vaskligr, sa kvaddi kong, kongr tok blídliga kvediu hans, var þat hirdmadr konngs æinn; þessi mardr tok til orða oc mælti; þic er ec kominn at finna Þorfinnr iarl, hvat vill þu mer seger jarl, ec vil vita hverio þu vill

(g) þessi madr tok vid kerinu oc mælti, grið viliom ver hafa mautunautr. *accepto is cratera, pace, aut frui volumus convivtores.* add. 325. (h) iarl Sigurdarson. add. 325. (i) omitt. 325. (k) konongr tok seint til orða oc mælti sva *Rex ubi aliquantisper conticuerat &c.* add. 325.

*transcendens, puppim versus in præstegam usque progreditur, hic regem accumbentem, se inclinando, salutat & massam panis assumitamque conedit; verum Rex resalutato, cum pane eum vesci videret, vasculum porrigit, & in eum oculos convertens, quisnam esset percontatur, cui respondenti se Thorfinnum nominari, regerit quærendo an esset Comes Thorfinnus? Ita, inquit, illic occidentem versus audit; huc etiam duas viginti interscalmiorum naves respectu facultatis nostræ bene instructas deduxi, nunc in præsentem expeditionem, modo meum auxilium acceptare volueris, vos secuturus; totus autem meus exercitus & ipsemet ego, facinorum, quæ contra vestram patravi voluntatem, causa, in Dei tuaque crimus potestate. Inter hæc quidam accedentes eorum colloquium audiebant. Porro, inquit Rex, verum est Comes Thorfinne si forte conveniremus, quod te nostra ab invicem discessui referendo non destinaverim, ita autem se res iam habet, ut nostram dignitatem te occidere non deceat, unde me nunc comitator, nostram autem reconciliationem ap-  
tiore otio declarabo. Comes Thorfinnus regi grates persolvens in navem suam redibat. Regi diu admodum in Seleya commoranti, & inde, quando flabat aura secunda, austrum versus ad Jutiam navigaturo, copiæ de Vica adducebantur. Cæterum Rex Comitem Thorfinnum sæpe secum colloquentem, humaniter & a consiliis quam plurimis habebat. Accidit forte die quodam ut Comitem in regiam navem, præstegamque puppis transgressum, sibi assidere Rex invitaret; verum cum lati ambo considerent combiberentque, vir quidam, rufam indu-  
tus tunicam, statura ingens, & fortitudinem præ se ferens præstegam ingreditur, qui a Rege salutato, humaniter, (erat enim unus ex ipsius satollitibus, exceptus) in talia prorumpit. Te, inquit, Comes Thorfinne conveniendi causa hic adsum;*

L

Comes

A. D. vill bæta mer brodr minn er þu letz drepa vestr i *Kyrkuvogi*  
 1047 med öðrum hirdmönnum *Magnus* kongs; hefer þu æi heyrtr  
 þat segir Jarl, at ec er ecki vanr at bæta þá menn fe er ec  
 læt drepa, finnz þat i því at mer picker víðaz sakir hafa til verit  
 er ec hefi mennina drepa látit, öngu skiptrir mic hverfu þu he-  
 fir vit adra menn gert ef þu bæter þenna er ec á eptet at mæla,  
 let ec oc þar fe nockut, enn ec var leikinn sialfr háduliga,  
 verdr mer þat skyldaz at mæla eptir brodr minn oc mic, vil  
 ec hafa þar sámdr fyrer, enn kongr má þat uppgefa er til hans  
 er gert ef hönom picker þat einlkis vert er hirdmenn hans  
 eru leiddr ut oc höggner nidr sem sáudir; Jarl svarar, skil ec  
 þat at þat mun mina kosti her fram draga er þu átt ecki valld  
 á mer, ertu æi sá mádr er ec gaf þar grid? at vísu seger  
 þann, kosti áttir þu at drepa mic sem adra menn; þá seger  
 Jarl, þat er satt sem mælt er at margann hendir þat er minst  
 varir, ætladi ec þa at ec munda hvörgi þess koma at ec mundi  
 þess giallda at ec veri of fridsámr vit óvine mina, enn nu gelld  
 ec þess er ec hefi þer grid gefit, æi munder þu hrópa mic fyrer  
 höfþingium i dag ef ek hefði þic drepa látit sem adra legunau-  
 ta þína; kongr leit við Jarli oc mælti, þar kemr þó enn Þor-  
 finnr iarl at þu pickiz of fá drepit hafa mina hirdmenn óbatta;  
 var kongr þá sva raudr sem dreyri; Jarl spratt þá upp oc geck  
 ofan or lyptingunne, oc á skip sitt, var þá kyrt um kveldit,  
 enn um morguninn er menn voru vaknader var kominn á  
 byr, reru menn þá þegar or höfninne, sigldi kongr þá sudr i  
*Fotlandz* haf med öllum flotanum, for skip iarls nær til hafs  
 öndverdann daginn, enn er á tók at lida daginn stefndi jarl  
 vestr i hafit, er fra honum ecki at segia fyrr enn hana kom  
 til

*Comes quidnam secum negotii haberet sciscitatur? ad quod ille ; sci-* A. D.  
*re, ait, cupio quò cædem fratris mei, inter aliorum Regis Magni* 1047  
*satellitum, necem, à te occidentem versus Kirkiuvogi procuratam*  
*recompensare velis. Nonne audiisti, regerit Comes, quod eorum*  
*cædes, quarum autor sum, pecunia pendere non solitus sim, id-*  
*que inde fluit, quod causæ, cur occiderentur, mihi sæpiissime*  
*extitisse visæ sint. Nihili, respondet ille, mihi interest quor-*  
*um cum aliis egeris, modo pro hacce, cujus cædes mihi jure per-*  
*sequenda, multam persolvas. Ipse etiam aliquantam ibidem*  
*pecuniam perdidit, contumeliose affectus ; pertinet quoque ad me*  
*potissimum fraterni meique juris persecutio, unde decentem*  
*multam exposco, in Regis autem stat potestate maleficia con-*  
*tra ipsum patrata condonare, si ipsi nihili interesse videatur*  
*satellites eductos, ovium instar cædi. Ad hæc Comes, video,*  
*inquit, mihi heic profuturum quod in tua non sim potestate ;*  
*nonne idem es quem ibi incolumem dimittebam? Equidem, ait*  
*ille, verum me uti alios tibi occidendi erat potestas. Ad quæ*  
*Comes, verum esse proverbium multis evinire quod minime spe-*  
*rant, tunc enim, inquit, me nuspiani eo venire autumabam ubi*  
*erga inimicos nimis pacatum fuisse mihi noceret, nunc autem*  
*in malum mihi vertitur tibi pacem concessisse, nam si te, uti*  
*alios tuos contubernales, occidisseni, me non coram magnati-*  
*bushodie calumniarès. Cæterum Rex in Comitum oculos con-*  
*vertens sequentia fatur ; prodix adhuc Comes Thorfinne te nimis*  
*paucos e meis satellitibus, quorum cædes non est reparata, in-*  
*terfexisse. Rege interim sanguineo prorsus rubore persuso, Co-*  
*mes repente surgit & de præstega puppis in navem suam transcen-*  
*dit, vesperi omnibus quietis. Verum insequentis diei mane,*  
*ubi expergefacti erant, aura flante secunda è portu confestim sol-*  
*vebant ; Rex austrum versus in mare Jutiæ cum universa classe*

A. D. til *Orkneyia* oc settiz þar at ríki sínu; *Magnus* kongr oc  
 1046 *Haralldr* sigldi til Danmerkr oc dyölduz þar um sumarit; vildi  
 & seqq. *Sveinn* kongr æi hallda til mots vid þá, var hann á *Ská-  
 neyri* med her sinn; Á því sumri toc *Magnus* kongr fott  
 þá er han leiddi til bana, lýfti hann þá fyrer alþýdu at hann  
 gaf *Haralldi* födrbrodr sínum allt Noregs ríki.

## Ordsending Jarls til Kongs.

**Þ**orfinnr iarl red nu *Orkneyium* oc öllu ríke sínu; *Kalfr  
 Arnason* var oc löngum med hönum, stundum var hann i  
 vestr viking oc heriadi um *Scotland* oc *Irland*, hann var oc  
 i *Einglandi* oc var um hríp fyrer *Pingamanna* lipi; Þá er  
 Þorfinnr iarl spurdi lát *Magnus* kongs sendi hann þá menn  
 austr til Noregs á fund *Harallds* kongs med vinmálum,  
 segir sva at hann vill geraz vin hans, enn er ordsending  
 kom til kongs, tok hann því vel oc het kongr honom sinne  
 vinattu, oc þá er þesse ordsending kom aptr til iarls, bió  
 hann ferd sína oc hafpi vestan tvær tvítugseffur, oc meir  
 enn hundrat manna, oc all fritt lip, for hann þa austr til  
 Noregs oc fann kong á *Hördalandi*, tók hann vid hönum  
 forkunnar vel, oc at skilnadi þeirra veitti kongr hönom go-  
 dar gíafar, for jarl þadan súdr med lande oc sva til *Dan-  
 merkr*, for hann þar um land oc fann *Svein* kong i *Álaborg*,  
 baud hann iarli til sín oc veitti hönom dýrliga veizlu, þá  
 giörði jarl þat bert at hann ætledi súdr til *Roms*, enn er  
 hann kom i *Saxland*, fann hann þar *Heimrek* keisara oc  
 tok

*navigat; navem Comes propius alto primo diei, in vesperem au-* A. D.  
*tem declinante occidentem versus cursum dirigit, unde nihil* 1047  
*de eo referendum priusquam in Orcades transvectus regnum* & seqq.  
*suum ibidem moderare iterum cepit. Rex Magnus unacum Ha-*  
*ralldo ad Daniam vectus, æstatem ibidem transigebat, quibus*  
*Rex Sveno obviam ire nolens, in Scania cum suo exercitu mora-*  
*batur. Æstate hac Rex Magnus morbo, quò exstinguitur, cor-*  
*reptus, se totum Norvegiæ regnum patruo Haralldo donare pa-*  
*lam manifestabat.*

## Nuntium Comites ad Regem.

**C**omes Thorfinnus Orcades totumque suum regnum moderaba-  
 tur; apud eum Kalfus Arnæ sæpe morabatur, interdum piratica  
 occidentem versus operam navando, Scotiæ & Hiberniæ arma  
 inferebat, in Anglia quoque Thingmannorum copiis aliquamdiu  
 præerat. Comes Thorfinnus de morte Regis Magni certior, le-  
 gatos in Norvegiam Regis Haralldi amicitiam conciliaturos mit-  
 tebat, dicens se ipsius amicum fieri velle, de quo cum nuntium  
 regi veniret, bene excipiens, suam promittebat amicitiam, quo  
 audito Comes, itineri se accingebat, & duas viginti interscal-  
 miorum naves, viris plus centum, singulis conspicuis, ornatas se  
 cum assumens, Norvegiam petendo, Regem in Hördia conveniebat,  
 ab eo humanissime exceptus, & cum discederet, magnis mune-  
 ribus ornabatur, unde regionem austrum versus legendo, in Da-  
 niam tendebat, quam transeundo regem Sveinem Aalburgi  
 conveniebat, à quo ad lautissimum, quo excipiebatur, convi-  
 vium invitatus, se Romam petiturum manifestavit. In Saxoniam  
 autem devectus & ab Imperatore Henrico humaniter exceptus.

A. D. tók hann forkunnar vel við jarli og gaf honum margar stó-  
 1047 rar gíafar, hann fekk hönom hesta marga, reid iarl þá til  
 ad  
 1064 sudrfarar, fór hann þá til *Roms* og fann Pafann og tók hann þar  
 lausn af honum allra sinna mála, vendi jarl þaðann til heimfarar  
 og kom með heilu aptr í ríki sitt, lét hann þá af herferdum,  
 lagði þá hug á stíorn lýds og landz og lagasetning, hann sat  
 jafnan í *Birgisheradi* og lét þar gera Kristz kyrkiu, dýrlegt muste-  
 ri, þar var fyrst sett Biskuppsstóll í *Orkneyjum*; Þorfinnr iarl átti  
*Ingibiörgu* jarlamodr, þau áttu tvo sönu þá er or barnæsko  
 komuz het annarr *Páll* enn annarr *Erlendr* þeir voru mikler  
 menn og frider, og meirr í móðrætt sína, menn vitrer og  
 hógværer, iarl unni þeim mikit og þar með öll alþýða.

## Frá andláti Þorfinns jarls.

Þorfinnr jarl helt öllu ríka sínu til dauðadags, er það sannliga  
 sagt at hann hafi ríkast verit allra Orkneyinga iarla, hann æig-  
 nadiz XI. jarldoma í *Skotlandi* og allar *Sudreyjar* og mikit ríki  
 á *Irlande*. Sva segir *Arnor Jarlaskáld*:

Hrafns fæpi varð hlýpa  
 her frá Þússakerium,  
 rett seg ec þíód hve þótti,  
 Þorfinne til Dýflinnar.

Þorfinnr iarl var þá V. vetra gamall er *Melkolf* Skota kongr  
 modrfadir hans gaf honum iarl nafn, enn síðan var hann iarl  
 LXX. Vetra; hann andadiz á ofanverðum dögum *Haralds Si-  
 gurdar-*

*eximiiis donis & equis haud paucis ditabatur, unde, equitan- A. D.  
do, Romam deveniens, a Papa omnium suorum peccatorum ab- 1047  
solutionem impetrabat; revertendo, Jospes in regnum suum ad  
redux, piraticam in posterum prorsus missam fecit, animo ad 1064  
rei publicæ moderamen, nec non leges ferendas, applicato. In  
provincia Birgenſi sæpe residens, templum pretiosum, Christo  
sacrum, idem ibidem exſtrui curabat, ubi in Orcadibus pri-  
ma cathedra episcopalis ſita eſt. Comes Thorfinnus Ingibor-  
gam Comitum Matrem uxorem habebat, ex qua duos, qui ad  
maturam pervenere ætatem, filios ſuſcipiebat, quorum alteri  
Pauli, alteri autem Erlandi nomen erat; hi, viri fortes, venu-  
ſti, cordati, & manſueti, in maternam magis declinabant ſa-  
miliam, quibus Comes & tota præterea plebs multum favebat.*

## De morte Comitis Thorfinni.

**C**omes Thorfinnus integrum ſuum regnum ad mortem uſque  
retinebat, qui vere etiam fertur omnium Comitum Orcaden-  
ſium fuiſſe ditiffimus; hic novem in Scotia Comitatus, integras  
Hæbudas, magnamque in Hibernia regnum adeptus eſt. Ita  
Arnor Comitum Poeta:

*Corvorum altori obedire cogeatur  
exercitus inde a Thuſſaſkerium.*

*(vera dico ex ore vulgi)*

*Thorfinno Dublinum uſque.*

*Comes Thorfinnus quinque annos natus erat cum avus ipſius ma-  
ternus Rex Scotiæ Melkolfus Comitum titulo eum nobilitaret,  
ſeptuaginta exinde annorum ducem. Mortuus circa finem regni  
Haraldi*



A. D. *gurðarsonar*, hann er jǫrðadr at Krístu kirkio i *Birgisberaðr*,  
 1047 þeirri er hann hafði gera látit, var hann | miðc harmdaudi i  
 ad  
 1064 erfða löndum sínum, enn um þau lönd er hann hafði lagt un-  
 der sig með hernadi, þá þótti mörgum ófrelsi mikít at bua  
 under ríki hans, hurfu þá mörg ríki undan þau er iarl hafði un-  
 under sig lagt, oc leitudu menn sér traustz under þá höfþingia  
 er þar voro ódalborner til ríkia, gerdiz þá brátt auðsær mið-  
 fer at frafalli Þorfinnz iarls, þessar vísur voro qvednar um  
 orrofto þeirra *Raunvalldz* iarls *Brusasonar* oc *Þorfinnz*  
 iarls :

Em ec síz itar knektr  
 jarla sætt er ec vetti,  
 jöfn fenguz hræ hrófnun,  
 hægintrudr at lægia,  
 fleit fyrer eyiar utan  
 allvalldr blá tialldi,  
 hafði hrægsvöl dufæ  
 hríma fast um lími.

Frágum *Finnz* hve magi  
 fylgdut *Kalfr* um dylgior  
 oc letz þu á síá sneckior  
 snarla lagt at jarle  
 árædi vartu æida  
 ófufs fyne *Brusa*  
 hlæpi ruþr, enn (1) redut  
 heiptminnugr *Þorfinni*.

Ofkeþ.

(1) hlyþut. *obediab* 101. 102. 333.

Haralldi Sigurdi filii, ad templum Christi, quod in provincia A. D.  
 Birgenfi exstrui curaverat, sepultus est, cujus mortem hære- 1047  
 ditariarum ditonum incolæ admodum lugebant, sed in eis, <sup>ad</sup> 1064  
 quas armis sibi subegerat, indigenis ejus imperio subesse  
 haudquaquam tutum esse videbatur, unde multæ quas sibi  
 subjecerat tum deficiebant ad magnates, quorum reg-  
 na hæreditario erant jure, confugientes, quare damnum  
 morte Comitum Thorfinni allatum cito apparuit. Prodiere de  
 pugna inter Comitum Thorfinnum & Rögnvalldum Brusii se-  
 quentes strophæ:

*Non nimis sum credulus  
 cum dico viros concordiam  
 Comitum, disturbasse,  
 cum cadavera reputem  
 corvis æque acquisita fuisse.  
 Atterebat extra insulas  
 præpotens loricas,  
 corvi fuere pruina sanguinea irrorata membra.*

*Audivimus quomodo Finni affinem  
 secutus es Kalfe in contentionibus  
 et curasti in mari navigia  
 cito applicari contra comitem.  
 ad aggressum avertendum eras  
 non pronus, cum filium Brusii  
 sterneret, verum consilium dabas,  
 acerbitatis memor vir, Thorfinno*

A. D.  
1064

Óskepnan varð uppi  
 endr þá er mörgum kendi  
 háligt róg at (m) hiugr  
 hörd þar er jarlar börduz  
 nærr reduz ástmenn (n) orer,  
 elldhríd enn varð sípan,  
 ölld feck mein hin milda  
 mörg fyrer *Raudabiörgum*.

Biört verdr fol at fortna,  
 föckr fold i lög döckann,  
 bræstr erfiti (o) austra,  
 allr brunar fiarr med fiöllum  
 ádr at eyium fripum  
 inndrottar Þorfinni  
 (þeim healpe Gud oc geyme,)  
 gædingar meire fædaz.

## Upphaf ríkis þeirra Páls oc Erlends oc ættartöl.

**N**u toku syner Þorfinnz iarls ríke epter hann, var *Páll* þeirra ellri, var hann oc fyrer þeim i ráðum, ecki skiptu þeir löndum med sér oc urdu þo lengstum vel áfátter á sin skipre; *Ingibiörg Jarlamoder* giptiz *Melkolfi Skota* konge er *Langháls* var kalladr, þeirra son var *Dungadr* Skota kongr fader *Vilbials*

(m) hiugo 333. hnigo 101. 102. (n) órer. 101. 333. (o) hiteystra. 101. 102.

A. D.  
1064

*Malum fatum se exferebat  
olim cum multos doceret  
acris calumnia cadere,  
durum (5: fatum) ubi Conites conflixere,  
fere congressi sunt amici nostri,  
sed praelium subsequabatur,  
exercitus damna tulit  
multa apud Rödebiorg*

*Lucidus profecto nigrescet sol,  
demergitur terra in mare atrum,  
disrumpitur coelum,  
totum æstuat mare ad cacumina montium  
priusquam in pulchris insulis  
Thorfinno satellitii duce  
(eos Deus auxilietur servetque)  
optimates maiores nascuntur.*

## Primordia Regiminis Pauli Erlendique nec non genealogiæ.

**C**omiti Thorfinno in regnum succedebant filii, ex quibus Pauli, utpote natu majoris, consilia plus valebant; Hi ditiones inter se non dividebant, commercii nihilominus diutissime contenti: Nupsit Ingiborga Comitum mater Regi Scotiæ Melkolfo qui Langhals cognominatus est; horum filius fuit Dungadus

M 2

Rex

A. D. *bialms* hins ágæta mans, hans son het enn *Wilbialmr*  
 1064 *Ödlingr* er aller Skotar villdu til kongs taka. *Páll* iarl  
*Þorfinns*son feck dottr *Hakonar* iarls *Ivars*sonar oc áttu þau  
 mörg börn, son þeirra het *Hacon*, þau áttu dotter þa er *Þora*  
 het, hon var gípt i Noregi *Halldori* syne *Brynjólfs* *Ulfallda*,  
*Brynjólfr* het son þeirra er átti (p) *Gyridi* *Dagsdottr*; önnr  
 dottir *Páls* het *Ingirípr* er átti *Einar* *Vorsakrákr*, *Herbiörg* het  
 hin þridia dotter *Páls*, hun var moder *Ingibiargar* *Rögnu* er  
 átti *Sigurðr* á *Vestnesi* oc voro þeirra syner *Hakon* *Pik* oc  
*Brynjólfr*. *Sigrídr* var enn dottr *Herborgar* sem *Kolbeinn*  
*Hruga* átti; *Ragnhildr* het hin fiorda dotter *Páls* iarls,  
 hun var modir *Benedíktz* födr *Ingibiargar*, modr *Erlings*  
*Erchidiakns*; *Bergliot* het enn dotter *Ragnhildar* er átti *Ha-*  
*vardr* *Gunnars*son, voru þeirra syner *Magnus* oc *Hacon* *Kló*,  
 oc *Dufniall*, oc *Þorsteinn*; þetta eru allt iarla ættir oc gæ-  
 dinga i *Orkneyium*, oc koma þessir menn aller vid söguna  
 sípar. *Erlendr* iarl *Þorfinnz* son átti þá konu er *Þora* het  
 oc var *Sumarlida* dotter *Ospaks*sonar; moder *Ospaks* var *Þordis*  
 dottir *Hallz* á *Sípu* *Erlingr* oc *Magnus* voru syner þeirra  
 enn dætr þeirra *Gunnhildr* oc *Cecilia* er *Isakr* átti, oc vo-  
 ru syner þeirra *Endride* oc *Kotr*; *Jatvör* het dotter *Erlings*  
*laungetinn*; *Bergr* het son hennar.

## Her segir af falli Harallds Kongs oc dauda dottr hans.

A. D. **Þ**á er þeir brædr *Páll* oc *Erlendr* höfdu ríki tekit i *Orkn-*  
 1066 *eyium* kom austan or *Noregi* *Haralldr* *Sigurdar*son med her  
 mikinn, hann kom fyrst vid *Hialtland*, þadan for hann til *Orkn-*  
*eyia*,

(p) Geyrryde. 333.

*Rex Scotorum, pater Wilhialmi viri inclyti; hujus filius erat A. D. alius Wilhialmus Ödlingur, quem omnes Scoti regem exopta- 1064 bant. Comes Paulus Thorfinni filiam Comitissæ Haconis Ivaris filii uxorem duxit, inter quorum multos liberos filius Hacon nominabatur. Erat illis etiam filia Thora quæ Halthori filio Brinjulfi Ulfaldii in Norvegia nupsit; horum filius Brinjulfus Giridem Dagi filiam duxit uxorem. Secundæ Pauli filię nomen erat Ingiridis quæ nupsit Einaro Worsakráko. Tertia Pauli filia Herbiorga mater erat Ingibiorgæ Ragna, quam duxit Sigurdus de Vestneso; horum filii Hacon Pik & Brinjulfus. Sigridis præterea filia erat Herbiorga, mater Haconis Barns, & Herborgæ quam duxit Kolbeinn Hrúga. Quarta Comitissæ Pauli filia Ragnhildis, mater erat Benedicti patris Ingibiorgæ matris Erlingii Archidiaconi. Bergliot insuper filia erat Ragnhildæ quæ nupsit Hávarði Gunneri, horum filii Hacon Kló, Dufniáll, & Thorsteinn. Sunt hæc omnes Comitum & optimatum in Orcadibus familiæ, quorum singulos historia infra commemorat. Comes Erlendus Thorfinni filius uxorem habuit Thoram filiam Sumarlidii Óspaki filii; Mater Óspaki erat Thordisa filia Halli de Síða; Erant horum filii Erlingus & Magnus, filię vero Gunnhildis & Cecilia quæ nupsit Isaaco; horum filii Endridus & Kolus. Erlingus filia notha erat Jatvara, cujus filius Bergus.*

## Heic memoratur cædes regis Haralldi & mors filię ejus.

**P**ostquam fratres Paulus & Erlendus regnum in Orcadibus mo- A. D. derandum suscepant, Haralldus Sigurdi filius ab oriente de Nor- 1066 vegia cum ingenti exercitu venit, & Hialtlandiæ primum allap-

A. D. 1066 *eyia*, þar let hann eptir *Ellisif* drottningu oc dottr þeirra *Mariu* oc *Ingigerdi*; or *Orkneyium* hafpi hann lip mikit, reduz iarlar báder til ferdar med konge, for kongr þadan supr til *Einglandz* oc lendi þar sem heiter *Klifland* oc vann (q) *Skardaborg*, sípan lagpi hann at vid *Hallarnes* oc átti þar orrosto oc feck sigr. midvikudag næsta fyrer *Matthias* messó átti hann orrosto i *Forvík* vid iarlana *Valpióf* oc *Mórukára*; þar fell *Mórukári*; Sunnudag eptir var sú borg gefinn i vald *Haralldi* kongi er stod vid *Stafnfurdu* bryggio, geck hann á land at skipa stadinn, þar setti hann eptir *Olaf* son sinn oc iarlana *Pál* oc *Erlend* oc *Eysteín Orra* mág sinn; i þeirre landgaungu kom i mote *Haralldi* konge *Haralldr Gudinna* son med allmikinn her, oc i þeim bardaga fell *Haralldr Sigurdarson*; eptir fall kongs kom *Eysteín Orri* frá skipum oc iarlar oc gerpu allharda hríd, þar fell *Eysteín Orri* oc miöc sva allr *Nordmanna* herr; epter þá orrosto leyfði *Haralldr* kongr *Olafi* syni (r) *Harallds* kongs oc jörlunum brotfor af *Einglandi* oc her þeim öllum er æi hafpi flyit, sigldi *Olaf* ut um hauftit af *Hrafnseyri* oc sva til *Orkneyia*; oc þann dag oc á þeirri stundu er *Haralldr* fell vard *Maria* (s) daud dotter hanss, oc er þat mál manna at þau hafi eins mans fiör haft *Olaf* var um vetrinn i *Orkneyium* oc var hann hinn meste vin iarlanna frenda sinna; þær voro brædra dætr *Þóra* moder *Olafs* kongs oc *Ingibiörg* moder iarlanna. *Olaf* for um vorit austr til *Noregs* oc var þar til kongs tekinn med *Magnusi* brodr sínum; enn er þeir brædur redu *Orkneyium* þá var samþycke þeirra mikit oc gott langa hríp, enn er syner þeirra toku at megnaz, þá gerduz þeir ofstopa menn miklir *Hakon* oc *Erlingr*; *Magnus* var þeirra kyrr-

(q) *Skardaborg*. 102. (r) sínum 333 *prave*. bráddaud. *repente mortua* 101. 102. 333. *Flat.*

*fus, atque inde in Orcades defectus, ibidem Reginam Ellisif A. D. unacum filiabus Maria & Ingigerda reliquit, & ex Orcadibus 1066 ingentes copias assumpsit, comitum utroque cum ipso Sociale iter fuscipiente. Inde austrum versus in Agliam tendit, &, ubi Klifland audit, allapsus, Skardoburgum superavit. Hallnesiæ exinde appulit, & ex inita ibidem pugna victoriam reportavit. Die Mercurii proximo ante festum Matthei Eboraci cum comitibus Walthiofo & Mörkára pugnam, hoc cadente, commisit. Die solis proxime sequenti urbs quæ ad Stafnfurdubriggiam ejus potestati submittebatur, ubi ad omnia in eadem disponenda exscendens, filium suum Olaum, Comites Paulum & Erlendum & affinem suum Eisteinem Orrium relinquit; In hac excensione Regi Haraldo Haraldus Gudini cum ingenti exercitu obviam iit; in horum certamine cecidit Haralldus Sígurdi; post eadem Regis Eisteinn Orrius unacum Comitibus & navibus superveniens, inter acrem congressum, cum toto fere Norvagorum exercitu, cecidit. Finito hoc certamine Rex Haralldus filio Regis Olao, Comitibus, totique, qui non aufugerat, exercitui, ex Anglia discedendi veniam dedit, unde Olaus autumnino Rafnsöra solvendo in Orcades devebitur. Eadem autem die, eademque hora qua cecidit Rex Haralldus, ipsius filia Maria repente mortua est, unde vulgo audit eos unius hominis vigorem habuisse. Olaus hyemem in Orcadibus transigens, cognatis sibi Comitibus amicitia devincebatur. Erant ex fratribus nepotes (sobrinæ) mater Regis Olai Thora, & Ingiborga mater Comitum. Olaus subsequenti vere in Norvegiam redux, unacum fratre Magno Rex constitutus est; cum autem fratres Orcades regerent magna & infucata inter eos diu vixit concordia, ubi autem ipsorum filii maturecebant, Hacon & Erlingus valde timebant, Magnus autem eorum*



A. D. 1066 kyrrlátaztur, allir voru þeir mikler oc sterkir oc vel menntir um alla luti; *Hacon Pálsfon* vildi vera fyrirmadr þeirra brædra, pottiz hann vera meiri burpum enn fyner *Erlendz*, því at hann var dottrson *Hakonar* iarls *Ivarsfonar* oc *Ragnbildar* dottur *Magnus* kongs *Góða*; vildi *Hakon* at viner hans hefði or skiptum meira lut þar, enn þeir at hnigu til fona *Erlendz*, enn *Erlendr* vildi ecki at fyner hans hefði lægra lut þar i eyiom; kom þá svo at þeir frendr máttu æi ásamnt vera oc var med þeim ecki óhætt; þá attu fedr þeirra lut at med þeim at þeir skyldu femia malit, var þá fundr tillagdr oc fannz þat brátt á at hvern þeirra hneygdi epter sínum sonum oc urdu æi áfátter; gerþiz nu ófampycke med þeim brædrum oc skilduz ófáttir oc potti það mörgum mikill skade.

## Sáttar fundr.

Epter þetta foru godgiarner menn i mille þeirra oc læita um sættir, var þá lagdr sáttar fundr med þeim i *Hrossfey*, á þeim funde geingu saman sættir þeirra med því moti at þá var skipat eyiom i helminga sva sem verit hafdi med þeim *Þorfinne* oc *Brusa*, stod sva um hríp, *Hákon* var þá jafnan i hernadi sípan hann þroskadiz, gerdiz hann þá offtopa madr mikill oc leitadi miðc á þá menn er þiónudu under þá fedgana, kom þá enn sva at þeir urdu ófátter, oc foruz at med fiölmenni; *Hávardr Gunnafson* oc allir adrer gædingar iarlanna báru enn samann med fer, oc báru sáttmál á milli, villdu þeir, *Erlendr* fedgar þá æi sættaz sva at *Hakon* veri þar i eyiom, enn med því at vinum þeirra potti mikit i ábyrgd um deilr þeirra, þá felldu þeir bæn at *Hakoni* at hann leti þetta æi fyrer

*eorum humanissimus erat; Hi omnes viri magni, fortes omnibus- A.D: que artibus bene imbuti fuere. Hacon Pauli filius fratribus, 1067 utpote filiis Erlendi sanguine nobilior, erat enim Comitis Hakonis & seqq. Ivaris filii & Ragnhildæ, regis Magni Boni filia, & filia nepos, præesse cupiebat, & ipsius amicos majus ibidem, quam, quantum ad filios Erlendi, iisdem cedendum, reportare cupiebat, Erlendus autem filios suos inferiores esse nolebat, unde res eo pervenit, ut sine periculo eos conversari non tutum esset; hinc patres in eo consentiebant ut causam pacate transigerent, sed in statuto conventu, cum utrumque in partem filiorum, non concordem, acclinare appareret, diffidiis inter fratres ortis, discordes, quod nulli magnum reputabant detrimentum, ab invicem discessere.*

## Conventus pacis causa.

**P**ost hac viri benigni, reconciliationem querendo, eos intercedebant, unde in statuto in Hrosseia conventu, eo modo inter ipsos transactum est, ut insula in duas partes æquales, quales Thorfinni Brusii tempore fuerant, dividerentur, quod aliquamdiu non violabatur. Hacon exinde, ubi ad maturam pervenit ætatem, piraticæ continuo operam navabat, unde ad seditiones valde inclinans, patris filiorumque subditos multum irritabat, quapropter res adhuc eo venit, ut discordes frequentesque congregerentur. Cum Havardo Gunneri cæteri omnes comitum optimates adhuc de reconciliatione conferebant, quam Erlingus, unacum filiis, si Hacon in insulis maneret, acceptare recusabat; cum autem amicis litigantium cura difficilis esse videretur, precibus ab Hacone impetrabant, ne ipsius hac vice in insulis man-

N

sionem

A. D. fyrer fættum standa, at han færi burt or eyium at finne,  
 1067 geck þá enn fættin saman, at godra manna ráði; epter þetta  
 & seqq. fór *Hakon* burt or eyiom, fyrst austr til *Noregs* oc fann þar  
*Olaf* Kong *Kyrra*, þetta var ofarliga á hans dögum, dvaldiz  
*Hákon* þar nokkra stund; síðan fór hann austr til *Svíþíódar*  
 á fund *Inga* kongs *Steinkelsfonar*, oc tok hann við honom vel,  
 hann fann þar vini sína oc frendr, hlaut hann þar hinn mesta  
 heidr af vinsældum *Hákonar* modrfödr síns, hann hafði hal-  
 dit ríke af (s) *Steinketli Svía* konge síðann er hann varð  
 landflotte fyrir *Haralde Sigurðar* syne, hafði hann þar orðid  
 hinn vinsælzti bæði af konge og landsmönnum. Annar dottr-  
 son *Hákonar* iarls *Ivarsfonar* var *Hákon*, er kalladr var hinn  
*Norræni*, hann var fader *Eiriks* hins *Spaka* er kongr var i *Dan-*  
*mörku* eptir *Eric* kong *Eymuna*; *Hakon* dvaldiz i *Svíþíód* um  
 hríp oc var *Ingi* kongr vel til hans, enn er sva hafði framfarit  
 um hríp, þá leku hönum landmuner at sækia vestr til eyia; þá  
 var i *Svíþíód* ung kristni, voru þá marger menn þeir er foru  
 með forneskiu oc þottuz af því verða fróðer oc víser margra  
 luta þeirra er eigi voru framkommer; *Ingi* kongr var vel kri-  
 stinn maðr oc voru honom leider aller forneskio-menn, lagði  
 kann mikla stund á at eyða óveniom þeim er lengi höfðu  
 fylgt heidninne, enn landzhöfþingiar oc stórbændr kurrudu illa  
 er um var vandat ófidu þeirra, kom sva þá at bændr toko sér  
 annan kong, þann er þá hellt til blóta, *Svæinn* broder drot-  
 ningar oc var kalladr *Blót-Svæinn*, fyrer hönom varð *Ingi*  
 kongr landflotta i vestra *Gautland*, enn sva lauk þeirra skip-  
 tum at *Ingi* kongr tok hús á *Svæine* oc brendi hann inne;  
 epter þat tok hann allt land under sic, eyddi hann þá enn  
 usípum mörgum.

Frá

(s) Steinkeli. 333.

*tionem reconciliationi resistere sineret, unde in concordiam adhuc bonorum virorum consilio reducebantur. Post hæc Hacon ex insulis discedebat & primum orientem versus in Norvegiam delatus, Regem Olaum Kyrre, circa regni ipsius finem conveniebat, unde post aliquantas moras orientem versus in Sveciam Regem Ingium Steinkelis filium petiit, ab eodem humaniter exceptus; heic amicos & cognatos conveniens, propter ea quod avus maternus amicis beatus esset, maximum honorem reportabat; concesserat isti præfecturam quandam Steinkell Rex Sveciæ inde ab eo tempore, quo a rege Haralldo Sigurdi exulatum iverat. Interim regis nec non indigenarum amicitiam, & intimum amorem adeptus est. Alter Comitum Haconis Ivari ex filia nepos erat Hacon Norvagus dictus, pater Erici Spakii, qui Erico Eymuni in regno Daniæ successit. Hacon ad tempus in Svecia commorabatur & Rege Ingio bene affectus; ubi autem aliquantisper ita processerat, natalis soli dulcedo eum ad repetendas insulas alliciebat. Erat in Svecia hoc tempore tenellus Christianismus, unde multi incantamenta exercebant, eapropter quod his rerum futurarum præscientiam sibi acquirere viderentur. Rex Ingius utpote christiana religione probe imbutus, omnes fascinatores abominabatur, & insolentiis, quæ gentilissimum diu secutæ fuerant, abolendis magnopere studebat, primores autem & incolæ divites cum mali eorum mores reprehenderentur murmurabant, & eò usque deveniebant, ut alium regem, Sveinem reginæ fratrem, Blot-Sveinem dictum, qui tunc sacris indulset, assumerent, rege Ingio ab hoc in Gothiam occidentalem exulante. Eum autem finem habebant eorum negotia, ut Rex Ingius Regem Sveinem ædibus inclusum interciperet combureretque, quo facto totum regnum recuperavit & varios adhuc pravorum mores abolivit.*

A. D.  
 1067  
 & seqq.

A. D.  
1067  
& seqq.

## Frá Ordum vífenda mannz.

**P**á er *Hákon Pálsfön* var í *Svǫþjóð*, hann hafði frett til at þar í lande var fá maðr er for með vífende oc spádom, hvört er hann hafði til þess fjölkynge eðr adra lute, honom gerðiz forvitne á mikil at finna þann mann oc vita hvers hann yrde vífs um forlög sín, oc eptir þetta for hann til þess mannz, oc fann hann at lyktum í fjóbygd nockorre, for hann þar at veitzlum, oc sagði bondum um árferd oc adra luti, enn er hann fann þenna mann, þá fretti hann eptir hvörsu honom mundi gangaz til ríkis, eðr annrar hamingiu, vífinda maðr spurði hvat manna hann veri, hann sagði nafn sitt oc ætt sína, at hann var dottrfön *Hakonar Ivarsfönar*; þá segir vífinda maðr, hvi mantu vilia taka af mer vífende eðr sagner, veiztu þat at hiner frendr þínar hafa lítinn hug haft á þess háttar mönnum, sem ec er, oc má þer þörf vinna, at þu leiter eptir at vita forlög þín af *Olafi* hinum *Digra* frenda þínum, er þer hafit allann trunat á, enn grunr mundi mer á vera, at hann mundi æi lítillæti til hafa, at segia þer þat, er þig forvitnar, eðr vera æi sva máttugr ella, sem þer kallit hann; þá svarar *Hakon*, ecki vil ec honom ámæla, ætla ec þat meir at ec muna æi verdleik til hafa, at taka af hönom vífendi enn hitt at æi muni hann vera sva völdugr, at ec mætta fyrer þat taka af honom vífendi; enn því hefi ec á þínn fund farit, at mer hefer þat í hug komit, at her mun hvergi þurfa at öfunda annann fyrer mannkosta sakir epr truarbragða; Sá maðr svarar, vel likar mer þat, at ec finn þat á, at þu þykiz þar æiga allt traust er ec er, oc framar enn trua þu er þer hafit með farit, oc adrir frendr þínir, er oc sva at þeim er á slíkt stunda er undarliga farit, fara met föstr oc vökr, oc ætla at þar af muni þeim veitaz þeir lutir, er þeim er forkunne á at vita, enn þó at þeir stunde

## De effatis sagacis.

A. D.  
1067  
& seqq.

**C**um Hacon Pauli in Svecia esset, audiverat ibidem virum sagacem, magia, aliisque rebus ad divinandum utentem. Cujus conveniendi magna eum cepit cupiditas, experturum num de fatis suis certior fieret; unde eum quærens, in maritimo quodam vico, convivium frequentantem, & colonis annonam nec non alia prædivinantem invenit. Cum autem eum conveniret, quomodo regni recuperatio aliæque fortunæ dona ei succederent scicitabatur? Sagax quinquam esset, interrogabat, cui respondit, nomen indicando familiamque, se nimirum esse Haconis Ivari ex filia nepotem. Quo audito sagax, cur, inquit, magiam aut omnia à me acceptabis? scis enim cognatos tuos tales homines, qualis ego sum parvi pependisse, eritque tibi necessarium, ut fata tua à consanguineo tuo Olao Crasso, in quem omnem vestram fidem collocatis, exquiras; verum suspicor eum humanitate non præditum, ut tibi quæ scire desideras, vel præfinita sunt, tanta facultate, quanta alias eum gaudere refertis, manifestet. Ad hæc Hacon respondit; nolo, ait, illum vituperare, nam meam potius vilitatem, quam ejus impotentiam in causa esse puto, cur me non liceat responsum ab eo reportare. Ast idcirco te conveni, quod mihi in mentem venerit, neutri nostrum alteri virtutem aut religionem invidere necessarium fore. Respondit ille, perplacet mihi, quod te omnem tuam fidem in me collocasse comperiam; ast fides ista, quam tu, necnon alii tui cognati tractavere, ita se habet, ut qui talibus student mirandi sint; jejunia & vigiliis celebrant, & inde se istis, quæ scire magni interest, potiri autumant. Quamvis autem in talibus operam collocent, attamen eo minus de iis, quæ scire cupiunt, cer-

A. D. stunde a slikt, þá verða þeir því sífr vífir þess er þá forvit-  
 1067 nar, sem þá skiptir meira, enn ver leggiom ofs i öngar (t) meín-  
 & seqq. gerder, oc verðum ver þo jafnan vífir þeirra luta, er ví-  
 num vorum þickir máli skipta, at þeir geingi óðuldir; nu  
 man sva fara med ockr, at þu mant þess niota frá mer, er  
 ec skil þat at þu þyckiz helldr mega taka fanninde af mer  
 enn kennimönnunum *Inga* kongs þeim er hann þyckiz allt  
 traust under eiga, skaltu koma á þriggia náttu fresti, sku-  
 lum ver þá freysta at ec kunni at segia þer nockora luti þá er  
 þic forvitnar; eptir þat skilia þeir oc dvelz *Hakon* þar i byg-  
 dinne, oc at lipnum þremur nottum, fór hann at finna vífinda  
 mann, var hann þá i hufi nockuru æinn saman, oc varpadi  
 mædiliga öndinne er hann geck inn, strök hendinne um en-  
 nit, sagði at hann hefði miklu tilkostat ádr hann yrði þeirra  
 luta vífs er hann skyldi forvitnaz; *Hakon* kvetz þá heyra  
 vilia sín forlög; spámadrinn tok þá til orða, ef þu vill þin for-  
 lög vita þá er þar langt um at tala, fyrir því at þau eru  
 mikil oc af lífi þínu oc stundan mano mikil stórtipinde  
 hliótaz, oc er þat mitt hugbod at þu verðer einvalldz höf-  
 þinge yfer *Orkneyiom* at lyktum, enn kann vera at þer  
 þycki langt at bíða, hygg ec ok þat at þar muni þitt af-  
 kvæmi ríkiá, enn af vestr fór þinne þeirri er þu ferr næst  
 til *Orkneyia* mano mikil stórtidindi afgeraz, þá er þeir luter  
 verða frammgengner er þar af mun leida, þu mant oc á  
 þinum dögum lata gera glæp þann er þu mant annat tveg-  
 gia fá bætt edr æi vid þann Gud er þu truir á, enn spor þín  
 liggia lengra ut i heim enn ec fæ set, enn þó hygg ec at  
 þu muner her bera beininn i norðr-hálfunne; Nu hefuig sagt  
 þer þá luti er ec mun at sinne, nu rædr þu hverfu þu skalt vid  
 una

(t) mannrauner edr *periculis vel* 333.

A. D.  
1067  
& seqq.

tiores fiunt, quo magis eorum interest, nos vero nullis nosmet subjicimus afflictionibus, semper tamen eorum, quæ amicis nostros non celari refert, certiores reddimur. Nunc sic nobiscum agetur, ut à me reportes, quod te aptiores à me, quam Regis Ingvii mystis, ex quibus illi tota sua spes pendere videtur, veritates edoctum fore, sperare intelligam; post tres ergo noctes venies, tunc me tibi quædam, quæ scire desideras, patefacere posse, tentabimus. Post hæc ab invicem discessere, Hacon vero in eodem vico interim commorabatur, & elapsis tribus noctibus adjatidicum redibat, qui solus in domo quadam, cum ingrederetur Hacon, suspirans, frontem manu contrectabat, dicens se multum impendisse, priusquam eorum, quæ exquireret, certior redderetur. Haconi igitur, se sua fata audire velle, asserenti, his respondit fatidicus; Si tua, ait, fata scire cupis, de iisdem prolixus erit sermo, magna etenim sunt, & de tua vita studioque multæ magni momenti relationes promanabunt; præfagit etiam mihi animus te tandem, quamvis forte expectare tædeat, monarcham universalum fore Orcadum; ibidem etiam tuam prolem regnaturam ominor; Sed de itinere quod in Orcades post hæc primum suscipis, quando succedere res istæ quæ inde promanant, multa erunt memoranda; tuis etiam diebus facinus, quod vix ac ne vix Deo, in quem credis, reparare potes, patrari facies; tua autem vestigia longius in orbem diducuntur, quam ego videre possim, puto tamen te heic in septentrione moriturum. Audiisti jam ea quæ tibi hac vice declarabo, quorsum autem tuo negotio contentus sis, a te pendeat. Huic Hacon; multa, inquit, modo vera



A. D. una þit eyrinde; *Hakon* svarar mikla sögn segir þu, ef sönn  
 1067 er, enn þat ætla ec at betr muni vera enn þu segir um minn  
 & feqq. hag, má oc vera at þu munir þetta æi med fannindum set hafa;  
 Spámadr bat hann því af trúa sem hann vildi, enn qvat  
 þetta mundu framfara.

## Af ráðagerdum Hakonar Pálsfonar.

circa Eptir þetta fór *Hákon* til fundar við *Inga* kong, oc dval-  
 A. D. diz med hönom íkamma stund, tok þá orlof af kongi til  
 1103 brautfarar; *Hákon* fór fyrst til *Noregs* á fund *Magnus* kongs  
 frenda síns oc tok hann vel við honum, þar fretter hann þau  
 típinde af *Orknæyium* at *Erlendr* iarl oc syner hanns redi þar  
 mestu oc voru all vínfælir, enn *Páll* fader hans var helldr  
 affkipta lítill um ríkit, þat þottiz hann oc spýria af þeim mön-  
 num er vestan komu oc helzt mæktu trunat fyrir honum, at  
*Orkneyingar* mundu lít lengia til at hann kæmi vestr þan-  
 gat, oc höfðu þeir frid godann oc kyrrfæti, enn ugdu ef  
*Hákon* kæmi vestr at af honum mundi standa ófridr oc sty-  
 riöld, enn er *Hákon* hugfadi þetta fyrer ser, þá þotti hönom  
 æi örvænt at þeir frendr mundi halda ríki fyrer honum, enn  
 láta hönom æi óhætt ef hann kæmi vestr þangat æi med fiöl-  
 menni, tok hann þat ráð at sækia at *Magnus* kong at hann  
 kæmi honum til ríkis i *Orkneyium*.

Rædur

*vera sint, refers, spero tamen melius quam dicis meas res A. D. constitui, fortassis etiam hæc tu vere non videris; Ad hæc 1067 & seqq. fatidicus, ex his quæcunque ipsi placeret illum credere rogabat, adjecto hæc omnia fore eventura.*

## De consiliis Haconis Pauli filii.

**P**ost hæc Hacon Regem Ingium convenit, apud eum circa aliquamdiu moratus, abeundi veniam impetrat & primum A. D. 1094 in Norvegia cognatum regem Magnum petit & ab ipso humaniter excipitur. Audiit ibidem de Orcadibus, Comitem Erlendum plurima illic, populi animis sibi admodum devinctis, regere, Paulum autem ipsius patrem de regno parum sollicitum. Videbatur etiam exquirere ab illis qui ab occidente venire fideque digna potissimum illi retulere, Orcadenfes ipsius redditum parum desiderare, tranquilla enim pace quieti fruebantur, timuere autem, si Hacon illuc veniret, ne seditionum diffidiorumque causa existeret. Cum autem hæc secum meditaretur Hacon, non absimile cognatos suos regnum retenturos, se autem, si non frequens eo veniret, ab iisdem non tutum fore ratus est, unde id consilii cepit, ut regem Magnum de auxilio recuperandi in Orcadibus regnum sollicitaret.

A. D.  
1094Rædur Hakonar fyrer Magnusi  
Kongi.

Þetta var eptir þat er *Magnus* kongr hafði látit af lífi taka *Steigarpori* oc *Eigil*, oc frelsapi landit af öllum ófripi; hann var vitr madr, oc þottiz þat skilia á rædum *Magnus* kongs er þeir rædduz vid at kongr mundi vera stórádr oc ágiarn á ríki annarra höfþingia; *Hákon* tok þær rædr fyrer konge at þat væri höfþings bragð at hafa læidángur uti oc heria vestr um haf oc læggia under sic eyiar, sem gerdi *Haralldr* hinn *Hárfagri*, segir oc ef hann fengi ríki i *Supreyium* at þadan væri hægt at heria á *Irland* oc *Skotland*, oc ef han kæmi under sic vestr löndum, þá þan væri gott at efladz med styrk *Nordmanna* á moti *Einglismönnum* oc hefna sva *Haralldr Sigurðarsonar* föðrþíns; enn er þeir tölupu þetta fanz þat á at kongi fell þetta vel i skap, kalladi at þetta være vel talat oc höfþinglega oc nær sinu skaplyndi, enn þat skaltu hugsa *Hakon*, seger kongr, ef ec geri þetta fyrer ord þín oc áeggian at fara med her vestr um haf, at þer skal æi á uvart koma þott ec bera frekann (u) aðúg til ríkia þeirra er liggia vestr þar, oc gera ec at því engann manna mun; enn er *Hakon* heyrði þenna orskurd, let hann fer fátt um sinnaz oc grunadi hvar til mælt munde, let hann þá af at eggia kong á neinar ferðer, þurfti þá oc líals við, því at epter þessa ræpu sendi kongr bod um alt ríki sitt at leipangr skyldi uti vera, gerði hann þat bert fyrer alpyðu at hann ætladi her þeim at halda vestr um haf, hvat sem síðarr geriz til tíþinda i hans ferðum; bioggoz menn þá til þessarar ferðar á öllu lande;

*Magnus*

(u) a. d. 1094. 102. 102. 332.

## Haconis coram rege Magno sermo.

A. D.  
1094

**I**ncidere hæc postquam Rex Magnus Thorem de Steig & Eigilem e medio tolli curaverat, & regnum ab omnibus diffidiis liberaverat. Erat Hacon vir cordatus, unde ex sermone regis Magni, cum colloquerentur, ipsum imperiosum esse aliorumque magnatum regna ambire percipiebat. Hacon ita colloquium cum rege instituit, facinus esse heroicum, expeditione suscepta, occidentem versus piraticam exercere & insulas, exemplo Haraldi Pulchricomi subicere; adjecto, si regnum in Hæbudas nancisceretur, inde facile esse Hiberniam & Scotiam infestare, sique regiones occidentales subigeret, commodum esse auxilio Norvagorum contra Anglos corroborari, eoque modo cadem Haraldi Sigurdii, Regis abavi, vindicare. Cum autem hæc consererent, regi perplacita esse percipiebantur, apte ut heroem deceret & juxta suum velle proposita asserenti. Scias autem Hacon, ait Rex, quod si verbis & precibus tuis adductus, per mare occidentem versus exercitum dirigam, tibi non præter spem innotescat, quamvis, absque personarum respectu, ditio- nes ibi occidentem versus fitas aliquantum urgeam. Hanc autem clausulam cum audiret Hacon sibi vix placentem, quo collinearet suspicatus est, unde a scadendo itinere destitit, nec fuit sua- sione opus, nam post hoc colloquium Rex toti regno expeditionem per nuntium injunxit, publice manifestans, se copias trans mare occidentem versus, in futurum exinde itineris successum, dedu- cturum. Unde per totam regionem huic se expeditioni incola accingebant. Rex Magnus in hanc expeditionem filium suum

A. D. *Magnus* kongr hafpi med sér sonn sinn til þessrar ferðar  
1094 VIII vetra gamlann er *Sigurðr* het, hann var vel mannaþr.

## Herferð *Magnus* kongs *Berbeins* vestr um haf.

A. D. 1095 Þá er þeir bræðr *Páll* oc *Erlendr* redu *Orkneyjum*, kom  
austan or *Noregi* *Magnus* kongr, hann hafpi her mikinn, hönom fylgdu marger lender menn, *Vípkunnr Jónsson*, *Sigurðr Hraðason*, *Serkr* or *Sogni*, *Dagr Eilífsson*, *Skapti* or *Gitzka*, *Ögmundur*, *Finnr* oc *Þorðr*, *Eyvindr Olbogi* stallari kongs, *Kali* af *Ögþum Sæbiarnarson Þorleifssonar* hins *Spaka* er *Halfrædr* meiddi, oc *Kolr* son hans, *Kali* var spekingr mikill oc kær kongi oc orti vel; þá er *Magnus* kongr kom til *Orkneyia*, þá tok hann iarlana *Pál* oc *Erlend* oc sendi þá austr til *Noregs*, enn sette *Sigurð* son sinn i *Sudreyiar* oc feck hönum ráðuneyti; *Magnus* kongr fór i *Sudreyiar* oc fylgdu hönum syner iarlanna *Magnus* oc *Erlingr* syner *Erlends* iarls oc *Hácon Páls*son, enn er *Magnus* kongr kom i eyiar tok hann at heria fyrst i *Liodhusum* oc vann þar, oc i þeirre ferð vann hann allar *Supreyiar* oc toku höndum (v) *Lögmann Gudroðarson Sudreyia* kongs, þá þan fór hann suðr under *Bretland* oc átti orrofto mikla i *Öngulseyiar* funde við jarla tva *Breezka*, *Huga* hinn *Digra* oc *Huga* hinn *Pruda*, oc er menn brutu upp vopn sín oc buigguz til orrofto, settiz *Magnus Erlends*son niðr aptr i fyrirúmi oc vapnaz æi, kongr spyrr hvi hann sæti, hann letz þar við engann mann sakir æiga, vil ec því æi beriaz, far þu under þiliur niðr oc ligg æi her fyrer  
fotum

(v) lögmann. omáttit 333.

Sigurdum, octennem artibusque bene imbutum, se cum A. D.  
habeat. 1094

## Militia regis Magni Nudipedis occasum versus.

Cum fratres Paulus & Erlendus Orcadibus præessent, ve- A. D.  
niebat cum exercitu ex Norvegia Rex Magnus, quem multi præ- 1095  
fecti provinciales comitabantur Widkunnus Jonæ, Sigurdus  
Hranii, Sercus de Sognia, Dagus Eilifi, Skaptius de Gisko,  
Augmundus, Thordus & Finus, Eivindus Olbogi stallarius  
regius, Kalius de Agdis Snæbiörni Thorleifidis Spakii filius, quem  
læsit Hallfredus; & ipsius filius Kolus; erat Kalius vir sapiens,  
Regi carus, poetaque egregius. Cum veniret in Orcadas Rex  
Magnus, Comites Paulum & Erlendum, captos austrum ver-  
sus in Norvegiam misit, filium autem Sigurdum, cui consi-  
liarios constituerebat, insulis præfecit. Regem Magnum Hæ-  
budas petentem Comitum filii, Magnus & Erlingus Comitum  
Erlendi filii, cum Hacone Pauli, comitati sunt; cum autem  
in insulas veniret Rex, Liodhusis primum arma inferebat,  
victoriam reportans; In hoc autem itinere integras Hæbudas  
superavit, capto regis Hæbudarum Gudrodi filio Lögmanno  
Inde austrum versus sub Britanniam navigavit, & acre cum  
comitibus duobus Britannis, Hugone nempe Crasso & Hugone  
Pruda in freto Ongulsöæ prælium commisit; Cum autem  
arma capefcerent adque congressum pararentur, Magnus Erlendi  
in interscalnio ante mediam navem considens, se non armavit,  
& regi, qua propter sederet interroganti, se contra neminem  
ibidem causas habere, & igitur non conflagrare velle, respondit.

A. D. fotum mǫnnum ef þu þorir æi at beriaz, því at ec'ætla þer æi  
 1095 tru til ganga. *Magnus* tok saltara oc saung um bardagann  
 en hlífþi fer ecki. Orrofta þessi var bædi hörd oc lǫng oc  
 var bæþi skotit oc höggit, var þat lengi at æi mátte síá i  
 millum hvörnveg hníga mundi. *Magnus* kongr skaut af  
 handboga oc annar madr *Háleyskr* hia honom. *Hugi Prudi*  
 bardiz hraufliga, hann var sva buinn oc bryniadr at ecki var  
 bert á hönum nema augun; *Magnus* kongr bat hinn *Háleyska*  
 at þeir skyti báder fenn til hans, gerdu þeir oc sva, kom  
 önnr örinn i nefbiörgina, enn önnr i augat, oc var þu kongi  
 kend.

## Andlát Kala.

Eptir fall *Huga* flýdu *Bretar*, *Magnus* kongt red pá figre  
 miklum, hafþi þar oc látit góða menn marga, enn fiöldi fárr  
 (x) i orrofto þessari; *Kali* hafþi fengit fárr mörg oc engi all ban-  
 væn. Eptir orroftu þessa vendi *Magnus* kongr aptr hit  
 fydra med *Bretlandi* oc *Skotlandi*, pá hafþi hann unnit allar  
*Supreyiar* oc *Öngulsey* þat er þridiungr *Bretlandz*. *Magnus*  
 kongr hafþi gert *Magnus Erlendson* skukilfvein sinn oc piónadi  
 hann jafnan at kongs bordi; eptir bardaganu i *Öngulseyar* sun-  
 di lagdi *Magnus* kongr á hann ópocka mickinn, hann hafþi  
 ecki fárr ordit þott hann hefði ecki hlífþ fer. Leyndiz hann ábrott  
 um

(x) sva var þar um kveþit.

- (a) - - - - - Egþa
- (b) alm, stöck blod i hiálma,
- (c) hríngs fló hagl i hrínga
- (d) hne ferd, enn let verða

*Hörda*

*Ad quæ Rex; descende, ait sub foros, & non hic sub pedibus mi-* A. D.  
*litum recubans, si certare non audes, nam fidelitate te non* 1095  
*duci autuuo, impedimento esto. Magnus instante prælio Psal-*  
*terium assumens cecinit & sibi non pepercit. Prælium & acre*  
*& longinquum, inter tela & ictus, ancipitem valde eventum*  
*diu promittebat. Rex Magnus & alius vir Halogalandensis,*  
*apud eum arcu jaculabatur. Hugo Prudi fortiter certabat, ita*  
*vestitus loricatedusque, ut nihil præter oculos nudum esset;*  
*Hunc ut simul secum telo peteret Rex Halöensem rogabat; di-*  
*ctum factum, nam alterius telum nasum, alterius, quod regi*  
*tribuebatur, oculum offendit.*

## Mors Kalii.

**P**ost cædem Hugonis, Britannis fufis, Rex Magnus victoriatri-  
 umphavit; amiserat etiam bonorum virorum magnum nume-  
 rum, permultis præterea sauciatis. In hoc conflictu Kalii mul-  
 ta vulnera, nulla tamen prorsus mortifera acceperat. Post  
 prælium hocce Rex Magnus secundum australes Britanniae &  
 Scotiae oras revertitur; tunc totas Hæbudas nec non Ongulscam,  
 hoc est, trientem Britanniae superaverat; Rex dapiferum suum  
 ferat Magnum Erlendi, suis mensis jugiter ministrantem, cui,  
 post prælium in freto Ongulscæ multum offensus erat. Quanvis  
 se non subduxisset, non vulneratus fuerat; hic noctu a Rege  
 clau-

*Sequens de hic carmen:*

- (a) - - - - -
- (b) - - -, aspersæ sunt sanguine galeæ,
- (c) ex arcu volabant tela in
- (d) lorica, ast curavit



A. D. 1095 um nött fra kongi, þá er hönum potti hellz færi á gefa at flyia frá kononginum, hann hliop fyrer bord oc svam til landz oc bio sva um i hvílu sinne at þar fyndiz fem madr lagi, enn er hann kom til landz, hliop hann til skogar oc var í línklaepum sínum. Hann drap fæti oc skeindiz miök er hann var berfættr oc mátti hann eigi fara lengra at sinne, hann kom at tre einu miklu oc - - þar i limar upp oc batt þar um fot sinn oc leyndiz þar i limunum nockura stund, enn um morgunin er menn gengu til manngánga oc matar a konongsfkipinu, spurði konongr hvar *Magnus Erlendzson* væri; honum var sagt at hann svaf í hvílu sinne, konungr bat vekia hann oc kvað til mundi bera fleira enn svefn er hann lá lengr enn aprir menn, enn er til rums hans var komit þá var hans saknat, þa bað kongr leita hans oc let leyia sporhunda, enn hnndarner kvomo þegar á sporit oc runn til skagar oc kvomo at tre því er *Magnus* var upp í, þá rann einn hundrinn i ring um eikina oc gó. *Magnus* hafði trekefli i hendi fer oc kastadi til hundsins oc kom á sípuna. Hundrinn lagdi halann milli fota fer oc liop ofan til skipa oc þar aprir epter, fundu konongs menn eigi *Magnus* oc leindiz hann um hríp i skogum meðan kongs menn leitudu hans; *Magnus* kom fram i hird *Melkolf's Sköta* kongs oc dvaldiz þar um hríp, enn stundum var hann i *Bretlandi* með Biskupi nockorum, hann var oc á *Einglandi*, enn ecki kom hann til *Orkneyia* meðan *Magnus* kongr lifði. *Magnus* kongr hellt sunnan með *Skotlandi*, þá komu i mot honom fendi-

(e) *Hörda* gramr i harþre

(f) hjarlfokn banar jarle.

(e) *Hördæ rex acri*

(f) *in prælio occidi.*

addit 325.

*clanculum discedens, cum ipsi optima a rege aufugiendi afful- A. D.  
gere videretur occasio, e navī in mare se projecit, inque con- 1093  
tinentem natavit, postquam in lecto suo hominem recubantem  
repræsentari fecerat. Verum in continentem delatus, in syl-  
vam excurrit, linteas suas vestes indutus; pes ejus illisus, quo-  
niam nudus, valde sauciabatur; unde hac vice longius ire ne-  
quivit. Ingentem offendit arborem, in ramos ejus ascendit &  
inter eos, postquam vulnus ligaverat, aliquantisper latitavit;  
Ceterum cum sequenti mane in nave regia lustrarentur atque  
cibarentur, quærenti regi ubinam esset Magnus Erlendi filius,  
respondebatur eum in lecto suo dormire. Fuit Rex ut eum ex-  
pergefacerent, dicens plura profecto quam somnum in causa esse  
cur diutius quam alii cubaret, cum autem ad lectum venirent  
desiderabatur; hinc rex suos eum quærere & canes vestigatores  
conducere, fecit. Canes vestigia statim invenerunt ac arborem,  
in qua Magnus, offenderunt; hinc aliquis canum arborem circum-  
ibat & latrabat, cujus Magnus baculum ligneum, quem manu  
tenebat, lateri, dejectum, illisit; canis cauda inter pedes demissa  
ad naves recurrebat, sequebantur reliqui, unde regii Magnum  
non invenere; ad tempus dum eum quærebant in sylvis latita-  
vit, inde in satellitium Regis Skotiæ Melkolfi perveniens, ali-  
quantisper ibidem, interdum autem in Britannia apud episcopum  
quendam, nec non in Anglia, commoratus est. In Orcades vero,  
donec in vivis erat Rex Magnus, non venit. Regi Magno ad  
australes Scotiæ oras tendenti obviam, veniebant legati Mel-  
P kolfi,*

A. D. sendimenn *Melkols Skota* kongs oc bádu hann sættaz, segia sva  
 1097 at *Skota* kongr vill fá honom allar þær eyiar er liggja fyrir ve-  
 stan *Skotland* oc hann færi stjórnföstu skipi milli oc meginlandz,  
 epter þat lagdi *Magnus* kongr sunnan at *Satyri* oc let draga skutu  
 yfer *Satyrís* heid, enn hann hellt um hiálmvöl oc eignadiz  
 sva alt *Satyri*, þat er betra enn hin bezta ey i *Sudreyium*, nema  
*Mön*, hun geingr vestr af *Skotlandi* oc æid miött fyrir ofann,  
 sva þar eru jafnan dregin skip yfer; *Magnus* kongr hellt papan  
 i *Sudreyiar*, enn sendi menn sína i *Skotlandz* fiördu, roá með  
 öðru landi ut enn öðru inn oc eignar fer sva allar eyiar fyrir  
 vestan *Skotland*, þá gerpi kongr þat bert at hann mundi sitia  
 um vetrinn i *Sudreyium*, enn leyfði þeim mönnum er hönum  
 potti mest naudsýn á vera heim at fara, enn er lidsmenn vissu  
 þat, þa gerduz þeir heimfúser oc kurrudu illa um brotvið  
 sína, kongr atti þá tal við ráðuneyti sitt oc þá fá hann yfer  
 sár manna, þá sánn hann *Kala* oc fretti at sárum hans, hann  
 qvadz litt gróa oc letz æi vita til hvors draga mundi, kongr  
 leitadi ráða við hann; *Kale* spurde, er ecke þat at nu skiotaft  
 vinir (y) ydar, kongr lefð ætla að stad vøre ecki, *Kale* bad  
 hann eiga vapna tak oc kanna sva lip sitt, kongr gerdi sva  
 oc saknar þá margra manna, oc seigir til *Kala*, þá qvad  
*Kale* þetta:

Hve launa þier þínir  
 þingríkir höfþingiar,  
 vestr bifast reingr i rostum,  
 reyn þu ofs kongr, hnósser.

þá svarar kongr:

Aud

((y) vorir oc ydrir fylgðar menn. *noſtri veſtrique Comites* 333.

kolfi Regis Scotiæ, pacem ab eo expetentes, dicendo regem Sco- A. D.  
 tiæ omnes insulas ab occidente Scotiæ fitas, inter quas ac con- 1097  
 tinentem nave, gubernaculo instructa, vehi possët, illi cessurum;  
 quo audito Rex ad australes Satiriæ oras appellens, phaselum  
 trans isthmum ejusdem trahi curat, ipse autem gubernaculum  
 tenet, hoc modo integram Satiriam, quæ optimæ in Hæbudis  
 insulæ, eccepta Mõna, melior est; hæc à Scotia occidentem ver-  
 sus prominet, cum continente isthmio, per quem naves jugiter  
 trabuntur, conjuncta. Hinc Rex Magnus in Hæbudas tendit  
 & suis in sinus Scotiæ missis, oras per vices legendo, omnes in-  
 sulas ab occidente Scotiæ sibi attribuit, manifestat se in Hæbu-  
 dis hyematurum & maxima necessitate adactis donum redeundi  
 veniam concedit; hoc autem cum exercitui innotesceret, do-  
 num revertendi desiderio acti, de absentia sua multum mur-  
 murant, unde Rex cum consiliariis suis collocutus, vulnera  
 suorum circumspicit; Kalius vero de ipsius vulneribus à rege  
 interrogatus, eadem parum sanari, nec se scire quousque traher-  
 ent, regerit; hunc cum Rex consuleret, quærit Kalius, nonne  
 ita est, quod jam se subducant vestri amici? quod regem se non  
 putare asserentem, Kalius rogat ut arma capefci jubeat, & exer-  
 citum lustret, quod cum faceret, multis desideratis, Kalio indi-  
 cat, sequentis tenoris semistropham proferenti.

Quomodo tibi retribuunt tui  
 Præfecturis divites optimates;  
 (occidentem versus in præliis mala moventur)  
 experire nos rex! cimelia?

Ad hæc Rex:

P 2

Divi-

A. D.  
1098

Aud hefuíc minn þann er mönnum  
margteitum red ec veita,  
húf let ec klockann klifa  
Kólgr, illa fólgin.

Eptir þetta hélt kongr vörd ef menn hlypist fra hönom. Þá er *Magnus* kongr var i *Supreyium*, þá feck hann til handa *Sigurdi* syni sínum *Biadmoryo* dottr *Myrkiartans Ira* kongs *Pialbasonar* af *Kunnaktum*, þá var *Sigurpr* IX. vetra; (z) enn mærin V. vetra; þenna vetr andadiz *Kali* or sárum, i *Öngulseyiar* fundi hafpi fallit *Sigurdr Sneis* lendr madr, af *Ögdum*, frændi *Kala*.

## Fæddr Kali.

Um vorit femma for *Magnus* kongr or *Sudreyiom* oc fyrst til *Orkneyia*, þá fretti hann andlát Jarlanna, oc hafpi *Erlendr* andaz i *Níparofi*, hann var þar jardadr, enn *Páll* i 1099 *Biörgvín*; þá gipti *Magnus* kongr *Gunnbildi* dottr *Erlends* iálrs *Kol Kalafyni* i födrbætr oc fylgdu (a) henni heiman nockorar eigner i *Orkneyium* oc bú i *Papule*; *Erlingr* son *Erlends* iarlrs segia sumer menn at fallit hafvi i *Öngulseyiar* fundi, enn *Snorri Sturluson* segir hann fallit hafa á *Ulaðstiri* með *Magnuse* konge; at brudhlaupe *Kols* gerdiz (b) *Erlendr* madr kongs oc for auðr i *Noreg* með konge oc hæim á *Agder* með konu sína oc settiz at buum sínum þar; *Kolr* oc *Gunnbildr* áttu tvö börn, het son þeirra *Kali* enn dotter *Ingirid*, bæði voru þau hin mannvænztu oc fædd upp með áft mikille.

Si-

(z) enn mærin V. vetra. *omittant* H. O. I. 102. 333. (a) hönom 333.

(b) Kolur. *manu Torfæi in margine* n. 101. *consentit* n. 325.

*Divitias meas, quibus homines  
multifariam letos cumulavi,  
(carinam flexilem feci ascendere  
fluctus) male abscondi.*

A. D.  
1098

*Post hac observabat Rex nuntii qui ab ipso defugerent. Cum  
esset in Hæbudibus Rex Magnus filio suo Sigurdo Biadmo-  
niam filiam Regis Hiberniæ Myrkiartani Thialbii filii de  
Kunnaktis, sponsam conciliavit; natus erat tum Sigurdus  
annos novem, virgo autem quingue. Hac hyeme Kalio vulnera  
mortem attulere. Ceciderat in freto Öngulsöæ Sigurdus  
Snæis satrapa de Agdis Kalii cognatus.*

### Nascitur Kalius.

**R**ex Magnus primo vere Hæbudis relictis, in Orcades de-  
vectus, mortem Comitum audivit; Erlendus Nidarosiæ animam  
efflaverat ibidemque sepultus fuerat, Paulus autem Bergis. Rex 1099  
Magnus tum Gunnhillem Comitissæ Erlendi filiam Kalio Kalii  
filio, eadem quasi patris reparaturus despondebat, quæ dotis  
nomine prædia quædam in Orcadibus cum villicatione in Papilia  
accepit. Ferunt quidem Erlingum Comitissæ Erlendi filium in freto  
Ingulsöæ cecidisse; Snorro autem Sturlæus eum in Vlatstiri cum  
rege Magno cæsum asserit. Kolus inter nuptias suas Regi ad-  
dictus, ipsum orientem versus in Norvegiam comitabatur Ag-  
das usque & in prædiis suis sedem figebat. Suscepit ex uxore  
Gunnhilde duos liberos, filium nomine Kalium, filiam Ingiri-  
dem, utrumque optimæ spei diligenterque educatum.

P 3

Sigur-

A. D.

## Sigurdr var til kongs tekin.

- Þá er *Magnus* kongr hafpi landi rápit IX. vetr, for hann or landi vestr um haf oc heriadi á *Kunnakto*, enn um sumarit epter  
 1103 fell hann á *Ulaztiri Bartolomeus* messö dag; enn er *Sigurdr* kongr spurdi fall födr síns i *Orkneyium*, for hann þegar austr til *Noregs* oc var þar til kongs tekinn með bræðrum sínum *Eysteine* oc *Olafi*; *Sigurdr* let eptir dottr *Ira* kongs fyrer  
 1104 vestann hafit. Æinum vetri edr tveimr eptir fall *Magnus* kongs komu vestann um haf *Hakon Pálsfon*, oc gáfu kongar honom iarls nafn oc ríki slíkt sem burdir hans stodu til, for hann þá vestr um haf oc tok under sic ríki i *Orkneyium*, hann hafpi jafnan fylgt *Magnusi* kongi meþan hann lifði, hann var með honom i hernapi austr á *Gautlandi*, sem segir i drápu þeirri er ort er um *Hakon Pálsfon*.

## Magnus feck jarls nafn.

Þá er *Hákon* iarl hafpi ríki haft i *Orkneyium*, kom ofan af *Skotlandi* *Nagnus* son *Erlends* iarls, oc beiddiz at taka við föðrlæifd sinne, þat líkadi bændum vel, því at hann var all vinfæll; hann átti þar marga frændr oc mága þá er gíarnan vildu honom til ríkis hallda, þá átti modr hanss fá madr er *Sigurdr* het, þeirra son var *Hakon Karl*, þau áttu þú i *Papule*; þá er *Hakon* iarl spurdi at *Magnus* iarl var kominn i eyiarnar, dró hann lip at fer oc vildi æi uppgefa; epter þat foru viner á mille oc leitudu um sætter, kom því svo at þeir sættuz at því at *Hákon* gaf upp ríki (d) allt, ef þat væri  
 at

(d) hálf. *dimidium*. 101. 102. 333. *Flat.*

## Sigurdus Rex designatur.

A. D.

**R**ex Magnus, cum Norvegiā novem annis rexisset, regno salutato & occidentem versus mari trajecto, Hiberniam infestavit, & Kunnaktæ hyemavit, insequente autem æstate in Vlat- 1103  
stiria in festo Bartholomæi cecidit. Rex vero Sigurdus in Orca-  
dibus de cæde patris sui certior, in Norvegiā se statim conse-  
rebat & unacum ipsius fratribus Eisteine & Olao Rex constitue-  
batur. Reliquit in oris transmarinis filiam Regis Hiberniæ  
Sigurdus. Uno aut duabus post cædem regis Magni annis, ve- 1104  
nientem ab occidente maris Haconem Pauli, Reges comitis ti-  
tulo, addito tanto regno, quantum hæreditario jure illi debeba-  
tur, ornare, unde mare occidentem versus trajecit & reg-  
num in Orcadibus occupavit. Regem Magnum, dum in vivis  
erat, jugiter secutus fuerat; militiæ in Gothia orientem versus  
cum eo erat, ut refert oda de Hacone Pauli composita.

## Magnus Comitis titulo salutatur.

**C**um Hacon Pauli regnum in Orcadibus tenuisset, venit ex  
Scotia Magnus Comitis Erlendi filius, patrimonium suum expe-  
tens, quod incolis placuit, amicis enim admodum beatus, mul-  
tos ibidem cognatos & affines qui ipsum ad regnum promoverē,  
lubenter voluere, habebat. Matrem ejus tum uxorem duxerat  
vir nomine Sigurdus, quorum filius Hacon Karl; hi villam  
in Papilia possidebant. Cum Comitem Magnum in insu-  
las venisse exquireret, cedere nolens, copias contraxit. Postea  
amici intercedendo concordiam querebant, unde res eo venit ut  
ea conditione conciliarentur, ut Hacon dimidium regnum, modo  
reges



A. D. atqvædi *Noregs* konge; *Magnus* fór þegar austr til *Noregs* á fund *Eysteins*, Kongs, því at *Sigurdr* var þá utfarinn i *Jor-sala* heim; *Eysteinn* kongr tok við hönom for kunnar vel og gaf honum upp födrleifd sína, hálfar *Orkneyjar*, oc iarls-nafn, for *Magnus* iarl vestr um haf á vit ríkis síns, oc urdu þa fegner frændr oc vinir oc öll alþýða, samdiz þá vel frendsemi þeirra *Hakonar* er vinir áttu hlut i; var þá ár oc fridr godr i *Orkneyjum* meþan vínatta þeirra hélzt.

## Frá Magnuse jarle.

**H**inn heilagi *Magnus* Eyia iarl var hinn ágætazti madr, mikill at vexti, drengiligr oc skýrligr at yferlitum, sigðodr i háttum, sigrfæll i orrostom, spekingr at viti; málsmiallr oc ríklundadr, ör af fe oc stórlýndr, ráðsvinnr oc hverium manne vinsælli, blýpr oc godr viðmælis við spaka menn oc goda, enn hardr oc óeyrinn við ránsmenn oc víkinga, let drepa miðc þá menn er heriudu á bændr oc landzmenn, let han taka mordingea oc piofa, oc reffapi svo ríkum sem óríkum rán oc öll óknytti, æi var hann vinnhallr i domum, virði hann meira gudlegann rett enn mannvirþingar mun, hann var storgjöf full við höfþingia oc ríka menn, enn jafnann væitti hann þó mesta huggun fálækum mömum, i öllum hlutum helt hann ríkuliga Guds bodord, piáde sinn líkama i mörgum lutum þeim er i hans loslegu lífi voro birker fyrrer gudi enn leynt fyrrer mönnum, syndi hann þá ráðagerp sína at hann bat sér einnrar hinnar dýrdligztu ættar af *Skotlandi* oc drack brudhlaup til, bygdi haun X. vetr hiá henni svo at hann spillti hvorskis þeirra lösta, oc var hreinn oc flecklaus allra saurlífis lýnda, oc er hann kendi freystni á fer, þá fór hann i kalt vatn oc bat sér

*reges Norvegiæ in id consentirent, dederet; Magnus statim, orientem versus in Norvegiam iter suscipiendo, regem Eisteinem, (Sigurdus enim eo tempore in petenda erat Hierosolyma,) convenit, qui ei humanissime excepto, patrimonium suum, dimidias Orcades (\*) comitisque titulum dedit, unde Comes Magnus, mare occidentem versus, ad invadendum regnum, traiecit, cognatis & amicis, cum toto populo, gaudentibus. Viguit autem ipse cum Hacone amicitia, cum amici eandem conservandam participarent. Comitabatur annona ubertas & tranquilla in Orcadibus pax ipsorum amicitiam.*

A.D.  
1108

## De Comite Magno.

**C**omes insularum sanctus Magnus, vir fuit præstantissimus, statura magnus, virilem fortitudinem, formamque conspicuam præ se ferens, morum integritate clarus, in præliis victoriosus, sapiens, disertus, animo munificus, liberalis, magnanimus, consilio prudens, & amicis præ quovis beatus, erga modestos probosque homines comis & affabilis, severus autem & molestus contra prædones & piratas; eos qui colonos indigenasque armis infestabant admodum occidi, homicidas & fures capi curavit, & tam divitibus quam pauperibus rapinæ, furti, omnisque doli penas imposuit; amicorum studio in judiciis non trahatur, divinum jus personarum disparitati præferens; erga principes & divites munificus fuit, semper autem pauperibus maximum solatium præstitit; præcepta divina in omnibus abunde servavit. Corpus suum multis quæ in ipsius laudabili vita deo detecta, mortalibus vero occulta, fatigavit. Manifestavit id suum consilium ut virginis cujusdam optimæ ex Scotia stirpis nuptias ambiret celebraretque; cum hac decem hyemes ita cohabitavit, ut neutrius pudorem violaret, ab omni impudi-

(\*) Hæc minus recte referri docet Torseus in Orcadibus p. 85. monstrans Magnum investituram accepisse Ao. 1103.

A. D. fer fulltings af gudi. Marger voro þeir hluter adrir oc dýrdliger mannkoster er hann fýndi sealfum gudi enn leyndi mennina.

## Frá Magnusi oc Hakone.

Þeir frændr *Magnus* oc *Hakon* höfpu landvörn nockora hríp sva at þeir voru vel samþýcker; sva er sagt i kvædi því er er ort er um þá, at þeir hafi bariz vid þann höfpingia er *Dúfniáll* het i oc var manni firnari enn brædrungr iarlanna, oc fell hann fyrir þeim. Þorbiörn het göfugr madr er þeir toku af lífi i *Borgarfyrði* á *Heatlandi*; fleiri eru þau típindi er kvædit vífar á er þeir hafi bádir samt at verit þó at her se æi greiniliga frásagt; enn er þeir frændr höfpu nockora stund landi rádit, þá var enn sem optar oc jafnan kann verda, at marger iller menn urdu til um at spilla frændsemi þeirra, dróz *Hakon* þá ógiptu menn meirr á hendur, því at hann var miðc öfundsiúcr um vinsælder oc höfþingskap *Magnus* frænds síns.

## Frá Magnuse jarle.

Tvæir menn eru þeir tilnefnder er voru med *Hakone* jarle er æinna vest geingu á milli þeirra frenda, *Sigurpr* oc *Sighvatr Socki*; þessum rógi kom sva med umtali vondra manna at þeir frændr drogu þá enn lip saman oc fór hverr i móti öprum jarlarnar med miklu lipi, þeir helldu þá báder til *Hrofseyiar* þar sem þingstöð þeirra var *Orkneyinga*, enn er þeir komu þar, þá slyktu hvarer tveggio lipi sínu, oc bioggoz til bardaga, þá voro þar

*puclitiae peccato purus & immaculatus; cum tentationem com-* A.D.  
*periret, in aquam frigidam descendens, open. d Deo imploravit;*  
*multae erant res aliae & laudandae virtutes quas ipsi Deo manife-*  
*stavit, homines autem celavit.*

## De Magno & Hacone.

**C**ognati Magnus & Hacon regionem aliquantisper concor-  
*des tuebantur. Fert de illis compositum carmen eos cum mag-*  
*nate, cui nomen Dufniáll, uno gradu remotiore quam quod co-*  
*mitum esset consobrinus, conflixisse, illumque occidisse. Thor-*  
*biörn nomen erat viro nobili, quem in Borgfiördo Hialdlandiae e*  
*medio sustulere. Plures sunt res gestae, quibus carmen eos una*  
*interfuisse, quamvis heic non distincte exponantur, indigitat.*  
*Postquam autem cognati ditionem aliquandiu moderati fuerant,*  
*evenit quod saepius & frequenter forte accidit, ut multi malig-*  
*ni homines eorum ex cognatione derivandam amicitiam violan-*  
*dam susciperent, unde Hacon infortunatis hominibus magis ac-*  
*clinabat, populari enim favori & magnificentiae cognati Magni*  
*valde invidebat.*

## De Comito Magno.

**N**ominantur duo Sigurdus & Sighvatus Sockius comiti Hakoni  
*adhaerentes qui pessime cognatos intercedebant; haec calumnia*  
*malorum hominum persuasione eo usque pervenit, ut cognati*  
*Comites, conscriptis adhuc militibus, frequentes invicem ob-*  
*viam irent; hinc uterque in Hrossöam, ubi locus erat co-* 1110  
*mitiis Orcadensium, tendit; verum uterque eo delatus, aciem*  
*componendo, ad congressum paratur; convenerant ibidem comi-*

A. D. þar iarlar oc allt stormenni oc vöro þar marger beggia vinir þeir  
 III O er allann lut áttu i at sætta þá, gengu marger þá á milli med-  
 drengskap oc godvilea, þessi fundr var á langaföstu, enn vit  
 þat er marger menn áttu lut at at skirra vandræðum med þeim  
 enn veita hverigum til óhæfu vid annan, þá bundu þeir sætt sína  
 med eidum oc handsölum, oc er þápan lipu nockorar stunder, þá  
 eindagadi *Hakon* iarl med falfi oc fagræmælum stefnudag hinum  
 sæla *Magnusi* iarli at æi skyldi snúaz edr, ónytað frændsemi  
 þeirra oc stadfastliga nygeorr fridr, skyldi þessi fundr til stad-  
 festu fridar oc sættargerpa þeirra á medal i *Paska* viku um  
 vorit i *Eigilsey*; þetta líkadi *Magnusi* iarli sem fullkominn  
 heilhuga fridr án allra grunfemda svika oc ágirndar, oc skyldi  
 hvorr þeirra hafa tvö skip oc jafnmarga menn, svördu þess  
 bádir at hallda þær sætter er hinet vitruztu menn redu upp  
 at segia þeirra á milli, enn er *Pascha* típin geck af, buaz  
 hvorer tveggio til þessa fundar, stefndi *Magnus* iarl til sin  
 þeim mönnum öllum et hann vissi vera godgiarnazta oc líc-  
 ligzta til umbota med þeim frændum, hann hafpi tvo skip  
 oc jafnmarga menn sem mælt var, oc er hann var buinn, helle  
 hann til *Eigilseyiar*, oc er þeir reru i logni oc fakyrru, þá  
 reis bodi á skipi því er iarl styrdi oc fell yfer skipit þar  
 er iarl sat, enn menn iarls undruduz miöc þenna atburð  
 er bopi fell i logni þar sem eingi maðr vísse von til  
 at fyrri hefpi fallit oc diuþt var under; þá segir iarl: æi  
 er þat kynligt at þer undriz þetta, enn þat er hugfan mín  
 at þetta se fyrirbodan lífatz míns, kann vera at þat ko-  
 mi fram er fyrer er spád um *Hakon* iarl, skulum var svo  
 hugsa

tes, omnesque magnates, multi utriusque finium amici, qui ip- A. D.  
 sis in concordiam reducendis omnem operam admovere, multis 1110  
 tunc viriliter sponteque intercedentibus. Incidit conventus iste  
 in jejuniurn novem hebdomadam. Quoniam autem multi be-  
 nigni viri in difficultates inter eos avertendas contribuere, neu-  
 tri ad nefas invicem opitulantes, reconciliationem juramento  
 dextraque sancita fide stabilivere. Post aliquantum exinde tem-  
 poris spatium Comes Hacon dolo & blandiloquio beatum Comi-  
 tem Magnum in statutum diem citavit, ne subverteretur aut  
 inutilis redderetur eorum consanguinitas & firmiter pridem  
 composita pax, hic conventus in sancitæ inter eos pacis confir-  
 mationem hebdomade veris festum Pascatos insequente in Eigils-  
 cia præfiniebatur, qui Comiti Magno tanquam perfecta integra-  
 que pax, sine omni doli aut avaritiæ suspitione placebat; habe-  
 ret etiam quovis eorum duas naves, numero comitum pares;  
 ad contractus, quos viri sapientissimi inter eos pronunciarent ser-  
 vandos uterque juramento se adstringit. Paschate autem trans-  
 acto uterque ad hunc conventum sese præparat. Comes Magnus  
 omnes quos benignissimos nec non optimæ lites inter cognatos  
 sedandi spei novit, adsciscit, duabus navibus, totque, quor præ-  
 finitum, viris stipatus, postquam se paraverat in Eigilseyam te-  
 tendit; cum autem inter ventorum silentium marisque tranquil-  
 litatem remigarent, unda ad navem, quem regebat Comes, in-  
 surgens, in eandem ubi sedebat, incidit. Nautæ Comitæ hunc  
 casum admodum mirantur quod fluctus silentibus ventis, ubi an-  
 tea extitisse nemo sciverat, subito præterea profundum, insur-  
 geret; tum Comes; non est, ait, mirandum, vos his stupere, ve-  
 rum fert meus animus hoc mortem meam præsagire; forsitan  
 eveniat, quod de Comite Hacone prædivinatum; sic rem nostram

Q 3

per-

A. D. hugfa vort mál, at ec get at *Hakon* frendi minn mun bua æi  
 1110 um heillt við oss á þessum fundi; menn iarls urdu hrygger  
 við þessi ord er hann sagði svo bráðar vonir síns líflátz oc  
 bápu hann gæta lífs síns oc fara æi á trúnat *Hakon* iarls;  
*Magnus* iarls svarar, fara skal nú at sinne oc verdi alt at  
 Gúds vilia um vorar ferðer.

## Atferð Hacon jarls at Magnuse jarli.

x. NÚ er at segja frá *Hakone* iarlí at hann stefndi at sér lípi  
 miklu oc hefer herkip mörg oc öll skiput sem til bardaga  
 skyldi leggja, enn er lipit kom saman, gerir iarl þat bert fyrer  
 mönnum at hann ætlapi at á þeim funde skyldu umskipta með  
 þeim *Magnuse* iarle, svo at þeir skyldu æi bápir fyrer *Orkn-*  
*eyium* ráða; margir hans menn letu vel yfer þessi ráðagerð  
 oc lögðu til mörg ferlig ord, voru þeir með vestum tillögum  
*Sigurðr* oc *Sighvatr Socki*, toku menn þá róðr mikinn oc foru  
 ákaflega; *Hávarðr Gunnarsson* var á iarls skipe vinr oc ráðgjafi  
 Jarlanna oc var þapum þeim jafnhollr; *Hacon* hafði leynt  
 hann þessu óráði er *Havardr* villdi víst æi víðsæma, oc er  
 hann vísse iarl svo stadfastann í þessu óráði, þá liop hann af  
 iarls skipinu á fund oc svam í ey eina óbygða; *Magnus* iarl  
 kom fyrr til *Eigilseyar* með lip sitt, oc er þeir sa ferð *Ha-*  
*konar jarls*, sa þeir at hann hafði átta herkip, þottiz hann  
 þá vita at um svik mundi búit, sótti *Magnus* iarl þá upp  
 á eyrna með lip sitt oc til kyrkiu til bænar oc var þar um  
 nóttina, enn menn hans báðu at verja hann; Jarl svarar,  
 leggja vil ec æi líf ydvalt í hættu fyrer mic, oc ef æi  
 verdr

*perpendamus; quod cognatum Haconem in hoc conventu nobis A. D.  
insidiari conjiciam: His verbis affecta, cum propinquam adeo 1110  
necis suae spem indicaret, contristati, ut, vitae suae prospiciens  
comitis Haconis fidei se non committat, rogant; quibus Mag-  
nus respondet; hac vice ibo, diriget Deus totum nostrum  
iter.*

## A adoritur Comitem Magnum Hacon Comes.

**J**am de Hacone referendum, eum ingentes copias colligere, &  
multas naves bellicas, quasi praelio congressurus esset, instruere.  
Congregato autem exercitu, comes propositum patefacit, nimirum  
in hac conventu inter ipsam & comitem Magnam ita mutan-  
dum, ut Orcadibus ambo non praesent. Placuit hac consultatio  
multis ejus affectis, haud pauca verba adjicientibus, ex quibus  
Sigurdus & Sighvatus Sockius pessima addabant; hinc nemis  
strenue incumbentes navem pro viribus propellant. Havar-  
dus Gunnari in nave comitis erat, Comitum amicus & consilia-  
rius & utrique eorum aequae fides; hunc Hacon de insano hocce  
consilio, quo Havarthus certe non acquiescere voluit, celaverat;  
cum autem comitem ejusdem adeo tenacem comperiret; e nave  
comitis exsiliens, natando in insulam quandam incultam perve-  
nit. Comes Magnus cum suo exercitu in Egilssam prius deue-  
niens, cum Comitem Haconem navigantem conspiceret, octo  
naves bellicas eum habere animadvertit & insidias strui videt,  
ut unde in insulam cum exercitu ad templum usque tendit ibi,  
denique pernoctatur; satellitibus autem ipsi defensionem offerenti-  
bus respondet; Vestram, ait, vitam pro me periculo exponere nolo, si  
pax



A. D. verdr friþr fettr med ockr frendum, þá verdr sem Guð  
 1110 vill; mönnum hans þotti sannað þat er hann hafði sagt. Nú  
 af því hann vissi fyrer um líftunder sínar; hvort er þat var  
 helldr af hugspeki hans edr gúðligri vitran, þá vildi hann  
 æi flyia oc æi fara langt frá funde óvina sinna; hann badz  
 fyrer rækiliga oc let syngia ser messu.

## Bod Magnuse Jarls.

**H**akon oc hans menn hlupu upp um morgininn oc runnu  
 fyrst til kirkionnar oc rannfökudu hana, oc fundu iarl æi,  
 hann hafði við þridia mann gengit annann veg á eyra i leyni  
 nokkot, oc er hinn helgi *Magnus* eyia jarl sá at þeir leitudu  
 hans, þá kalladi hann á þá oc segir hvar hann var, bat hann  
 þá æi annars leita, oc er *Hákon* sá hann þá liópu þeir þangat  
 með ópi oc vopna braki; *Magnus* iarl var þá á bæn sinne er  
 þeir komu til hans, oc er hann lauk bæn sinne, þá signde hann  
 sic oc mælti til *Hákonar* jarls með stadföstum hug, æi gerder  
 þú vel frendi er þú geckst á eida þína oc mikil von at þú ge-  
 rir þetta meirr af annarra illzku enn þinne, nú vil ec bió-  
 da þer þriá kofte, at þú gerir þenna nokkurn helldr enn spillir  
 eipum þínum oc láter drepa mic saklausann; menn *Hákonar*  
 spurdu hvorn hann bide? Sá er hinn fyrste at ec mun ganga  
 suðr til *Roms* edr allt ut i *Jorsalabeim*, oc sækia heim helga  
 stapi, oc hafa tvö skip or landi með því sem ver þurfum at hafa  
 oc bæta hvers tveggja ockars sál; þess mun ec sveria at koma  
 allðri til *Orkneyia*. Þessu var skiót neitat; þá mælti *Mag-*  
*nus* iarl; ná með því at líf mitt er á yðru valldi oc ec hefi i  
 mörgum lutum til sekta gert við almáttann Guð; þá sendtu mic  
 upp

*pax inter nos cognatos sanciri nequeat, Dei voluntas fiat. Comitibus ipsius quæ dixerat comprobari videbantur. Caterum cum de vitæ suæ spatio præsciret, sive ipsius fuerit præscitum sive divina revelatio, non fugere, nec procul ab hostium conventu discedere voluit, & piè precatus, missam celebrari curavit.*

A. D. 1110.

## Oblatæ a Magno conditiones.

**H**acon cum suis mane sequentis diei excurrens, templum primo petiitum peruestigat, comitem, qui ipse tertius aliorum in insula locum secretum secesserat, non inveniens; cum autem comes sanctus Magnus hostes ipsum quærere videret, ubi esset indicando, arcessitos, non alium quærere rogat; verum cum Hacon ipsum videret, vociferati, cum armorum strepitu eodem currunt, quibus venientibus comes Magnus orat, & cum à prece desisteret & cruce se signaret, Haconem, firmo animo, sequentibus alloquitur. Non, ait, bene fecisti cognate! cum juramentum tuum violares; est etiam magna spes quod hoc magis aliena quam propria malitia inductus facias; Jam tres tibi offeram conditiones, ut harum aliquam potius admittas, quam violato jurejurando me infontem occidi cures. Milites Haco-niani qualem offerret interrogant? Prima est, inquit, quod Romam austrum versus aut usque in Palæstinam progressurus, in duabus navibus, quibus nobis opus est instructis, loca sancta invisam, & pro utriusque nostri anima expiem, interpositurus jurejurandum me nunquam in insulas rediturum. Hæc cum celeriter denegaretur, comes Magnus sequentibus pergit. Quoniam mea vita in vestra sita est potestate & ego ab omnipotente

R

Deo.

A. D. upp í *Skotland* til vina okkarra beggia, oc se ec þar vard-  
 1110 veittr oc þveir menn með mer til skemtunar, se þu sva fyrer  
 at ec nái æi or þeirri vardveizlu at koma. Þessu var skiott  
 næitat; Magnus mælti; enn er epter æinn kostriinn sá er ec man  
 þer bida, oc væit Gud at ec se meir fyrer ydvarre sál enn lífe  
 mínu, lát mic aflima sem þer líkar edr augum ræna, oc set  
 mic i myrkvaðstofu; þá mælti *Hakon* iarl, þessa sætt tek ec  
 oc æi beidic framarr; höfþingiar hlupu þá upp oc mæltu til  
*Hakonar* iarls, drepa munu ver nu annann hvern yckarn  
 oc æi skulu þit bádir (e) löndum ráða; þa svarar *Hakon* iarl:  
 drepit hann helldr, því at fyrr vil ec ráða ríki oc löndum enn  
 deyia sva brátt. Sva segir *Hölabodi*, rettordrbondi i *Sudrey-*  
*ium* frá vidræðu þeirra, hann var þá með *Magnuse* annarr  
 hans manna er þeir gerdu hann handtekinn.

## Hálshöggvinn Magnus iarl.

Sva var hinn virdulegi *Magnus* iarl gládligr sem hönom væri  
 til veizlu bodit, hvarki mælti hann með stygd ne reidi or-  
 dum, oc eptir þessa ræðu fell hann til bænar oc (f) laut i gaup-  
 ner ser oc holti ut mörgum tárur i Guds augliti; þá er hinn  
 helgi *Magnus* iarl var til dauða ráðinn, baud *Hakon Ofeigi*  
 merkismanni sínom at drepa iarl, enn hann neitte með hinne  
 mestu reidi; þá neyddi hann *Lífólf* steikara sinn at bana Jarli,  
 enn hann tok at gráta hástöfum; æi skaltu gráta þetta sagdi  
 iarl, því at frægd er i at vinna slíkt, vertu með stadföstum hug,  
 því

(e) frá þessum degi. *post hunc diem*. add. 101. 102. (f) bat. *preces fu-*  
*dit*. *Flat*.

Deo in multis pœnam promerui, me in Scotiam ad utriusque A. D.  
 nostri amicos, ibidem custodiendum, cum duobus in mei oble- 1110  
 stationem viris, mittas, & ne ex ista custodia elabendi mihi  
 detur facultas, provideas; huic cito renuebatur. Adhuc, ait  
 Magnus, una restat conditio quam tibi offeram, scitque Deus  
 me magis vestræ animæ quam meæ vitæ providere, fac me pro tuo  
 arbitrio mutilari aut oculis spoliari & carceri includi. Ad hæc  
 Comes Hacon; hanc, inquit, nihil ultra expetens, accepto. Quo  
 audito, majoris notæ viri concurrentes Haconem talibus alloquun-  
 tur; jam alterutrum vestrum occidemus, nec uterque regioni  
 prærit: His Hacon regerit, illum, ait, potius occidite,  
 rem enim publicam administrare quam tam cito mori malo.  
 Memoratum refert Hölldbodius, incola in Hæbudibus verax,  
 eorum fuisse colloquium; erat ille cum Magno alter ejus comi-  
 tum cum ipsum caperent.

## Decollatur Comes Magnus.

Talem honorandus Comes Magnus lætitiâ, qualem si ad con-  
 vivium invitaretur, præ se ferebat, nec aspera, nec iracunda  
 verba locutus. Post hoc colloquium oraturus procidit, & manuum  
 complicatarum concavitatem inspiciens, numerosas coram Deo  
 effundit lacrymas. Cum sanctus Comes Magnus neci destina-  
 tus esset, Comes Hacon vexillarium suum Ofeigum ut comitem  
 occidat, jubet, qui ubi maxima cum iracundia recusaverat, Lif-  
 olfum affatorem ad enecandum Magnum cogit; sed hunc plan-  
 gere incipientem Comes Magnus affatur. Ne hoc, ait, lacry-

R 2

mas

A. D. því at þú skalt hafa klæði mín sem sifur er til og lög hanna  
 (1110) fyrir manna, og æi skaltu hræðaz því at þú gerir naudigr,  
 og fá er þer naudgar misgerir meir en þú; enn er jarl  
 hafði þetta mælt steypte hann af fer kyrdinum, og gaf *Líf-  
 ölf*, síðan bat hann fer leyfis at bípiaz fyrer og þat var ho-  
 nom veitt, hann fell til jardar og gaf sic Gudi, og færdi hö-  
 nom sialfann sic i fórn ecki at eins bat hann fyrer fer og  
 vinum sinum, heilðr og þar með fyrer uvinum sinum og  
 banamönnum, og fyrergaf þeim af öllum hug þat er þeir  
 misgerðu med hann og játti Gudi sínar misgerðir og bat þær  
 af fer þvaz i uthellingu blods síns, og fal önd sína Gudi á  
 hendi, og bat Guds eingla koma imot fál sinne og færa hana  
 i hvíld Paradisar; þat segia sumer menn at hann tæki *Cor-  
 pus Domini* þá er messan var sunginn. Þá er Guds vinur  
 var til höggis leiddr, mælti hann til *Lífólfs*, stattu fyrer mer  
 og högg í höfud mer mikil sár, því at æi samer at höggva  
 höfþingia sem þiofa, styrkztu aumur, því at ec hefi bedit  
 fyrer þer til Guds at hann líkne þer; epter þat signde hann sic,  
 og laut hann under höggit, og leid önd hans til himens.

## Birtiz heilagleikr Magnus jarls.

Sá stadr var ápr mofottr og grýtt, enn lípu síparr burtuz  
 verdleikar *Magnus* jarls við Gud svo at þar var grænn völlr  
 er hann var veginn, (g) og hann ödladiz fegurð og græn-  
 leik Paradisar er kallaz jörd lifande manna; *Hákon* jarl lezspí  
 ecke

(g) og fýndi Gud þat at hann var fyrer rentari veginn. *manifestavit*  
*Deus cum ob suam justitiam latam esse. addit 101. 102. 333. Flot.*

mas tibi moueat, tale enim facinus celebre est, *fraus esto animo*, A. D.  
*nam vestes meæ, ut lex & consuetudo est majorum nostrorum, tue* 111Q  
*erunt, non timeto, invitus enim patras, &, qui te cogit magis*  
*quam tu, delinquit; hæc cum dixisset Comes tunicam exutus, dat*  
*Lifolfo, & orandi exinde veniam prece impetrat & humi pro-*  
*cumbens, Deo semet dicatum sacrificat, non solum pro se aut*  
*amicis, sed & præterea pro inimicis & interfectoribus, quibus*  
*ex toto animo ipsorum contra eum delictum ignoscebat, pecca-*  
*ta sua Deo confessus, rogat, ut eadem in sanguinis ipsius effu-*  
*sione abluantur & animæ in manus Dei commendatæ ut ipsius*  
*angeli obuiam veniant & in requietem Paradisi vehant. Sunt*  
*qui eum corpus Domini cum missa celebraretur accepisse referunt.*  
*Cum Dei amicus ad cædem adduceretur, Lifolfum ita alloquitur;*  
*stato, ait, coram me, capitique meo ingentem insligito plagam,*  
*non enim magnates tanquam fures cedere decet; Corroborare*  
*misere! nam ego Deum pro te oravi ut tui misereatur; Post hæc*  
*crucis signo sibi imposito, cum sub ictum se incurvasset, ipsius*  
*anima in cælum ferebatur.*

## Manifestatur sanctimonia Comitis Magni.

**E**rat locus iste antea muscosus lapidosusque, paulo autem post  
 Comitis Magni apud Deum dignitas manifestabatur, ita, ut  
 locus ubi interfectus & splendore & viriditate Paradisi, qui terra  
 vocatur hominum viventium potitus erat, campus viridis existeret.

R 3

Comes

A. D. eckí at iarl veri til kirkju færdr. Andlárz dagr *Magnus* iarls er  
 1110 tveim náttum eptir *Tiburtius* messu, þá hafði hann iarl verit  
 yfer *Orkneyjum* VII. vetr oc þeir *Hakon* báðer saman; þá var  
 lidit frá falli *Olafs* kongs fiorir vetr hins átta tigar; þá voru  
 konga yfer *Noregi Sigurdr* oc *Eysteinn* oc *Olafr*, þá var lipit  
 frá burði Kríftz M. oc níutiger oc einn vetr.

### Færdr til Kirkio líkamí jarls.

Eptir fundinn þá hafði *Pora* modir *Magnus* iarls bopið báðum  
 jörlum til veizlu, oc nu kom *Hacon* iarl til veizlunnar epter  
 víg hins helga *Magnus* jarls; *Pora* geck sealf um beina oc bar  
 jarli dryck oc hans mönnum þeim er at víginu höfði verit so-  
 nar hennar, oc er dryckr feck á jarl, þá geck *Pora* fyrer hann  
 oc mælti, nú ertu æinn kominn hingat herra enn ec vænta  
 yckar beggia, mantu nu vilia gledia mic at Guds vitne oc man-  
 na, ver mer nu i sunar stad, enn ec mun þer i modr stad,  
 þarf ec nu miöc þinnar miskunnar oc at þu leyfir mer at son  
 minn see til kirkju færdr, ver mer nu sva bæna sem þu vilt  
 at Gud se þer á doms degi; jarl pagnar oc hugfar málit,  
 er hun bat sva miukliga grátandi at hon næði son sinn til  
 kirkio at færa, hann leit við henni oc felldi tár oc mælti  
 við hana graf þar son þinn sem þer likar; síðann var jarl  
 færdr til *Hrofseyiar* oc grafinn i Kríftzkirkju þeirri er *Þorfinnr*  
 iarl let gera.

Jar-

Comes Hakon Comitem ad templum devehī non permisit. Dies A. D.  
1110  
emortualis comitis Magni duabus noctibus post festum Tiburtii incidit; fuerat tunc Comes Orcadensium, una cum Hacone, annis septem; Effluxerant ab obitu regis Olai septuaginta quatuor anni. Extitere tum Reges Norvegiæ Sigurdus, Eisteinn & Olaus. Transiere eo tempore a nativitate Christi supra annos mille nonaginta unus.

## Funus Comitis ad templum deportatur.

Post conventum, mater Comitis Magni, Thora utrumque Comitē ad convivium invitaverat, quod Hacon jam post cædem sancti comitis Magni adit. Thora ipsa inter officium hospitale peragendum, Comiti cum suis, quī filii ipsius cædi interfuerant, potum ministrabat; Comitē autem potando obrutum accedit & talibus alloquitur; Domine! ait, nunc solus hic devenisti, ast ego utrumque vestrum expectabam; nunc, teste Deo & hominibus, gaudio me afficies; esto mihi jam loco filii, ast ego ero tibi loco matris; nunc tua misericordia, & ut filium meum ad templum transferendi des veniam, mihi adhuc opus est, præbe te jam talem mihi petenti, qualem Deum in die iudicii tibi futurum desideras. Comes conticescens, rem secum voluit, cum blande adeo, lacrymis effusis, filium ad templum vehendi copiam oraret; hinc oculis in illam conversis, lacrymisque demissis, respondet; filium, ait, tuum ubi placet inhumā. Funus exinde Comitis in Hrofsöam transportatum, ad templum Christi, quod Thorfinnus exstrui curaverat, sepultum est.

Mira-



## A. D. Jarteikna gerder Magni martiris.

**B**rátt eptir þetta sýndiz óþliga himneskt liós yfer grefti hans; síðann toku menn at heita á hann & ef í háfka voro komner, oc greiddiz þeirra mál sem þeir beiddu; jafnan var kendr himneskr ilmr yfer grefti hans, oc fengu þar síúker menn heilfu; því næst gerðu menn ferd sína bædi af *Orkneyiom* oc *Hialtlandi* er vanheilir voro oe vöktu at leidi hans, oc töku bót allra sinna meina, enn þo þordu menn æi þessu miöc upp at hallda meþan *Hacon* iarl lifði. Sva er sagt um þá menn er mest voru i sökum um fiörrád við hinn helga *Magnus* iarl at þeir dóu flester illum dauda.

Jarteiknagerd Sæls Guds vinar  
Magnus.

**I** þenna tíma var *Vilbialmr* biskup i *Orkneyiom*, hann var fyrstr biskup, þá var biskups stóll at Krístz kirkiu i *Birgisberadi*; *Vilbialmr* var biskup VI. vetr ens seunda tigar, hann tortrygdi lengi helgi *Magnus* iarls, Þar til er byrtuz hans verpleikar, sva framarlega at Gud let hans heilagleik þeim mun hærta vaxa sem meirr var tilreynt oc segir i jarteina bok hans.

Sudr-

## Miracula Magni martiris.

A. D.

**P**aulo post lumen cælestē sæpe numero super ipsius sepulchrum conspectum est, hinc, si in discrimine constituerentur, vota ei nuncupare cæperunt, quibus pro votis res succedebant. Cælestis fragrantia super sepulchrum ejus jugiter percepta est, ubi ægroti sanitati restituebantur. Morbo exinde afflictī & ex Orcadibus & Hialtlandia iter susceperē, & ad tumulum vigilantes ab omni malo sanati sunt, hæc tamen, dum in vivis erat Comes Hacon, celebrare non ausi sunt. Feruntur, qui cædem sancti Comit̃s Magni maximum procuraverant, plerique mala morte periisse.

Miracula beati Dei amici  
Magni.

**E**rat hoc tempore primus Episcopus in Orcadibus Vilhialmus & cathedra episcopalis ad templum Christi in provincia Birgensī. Fuit Vilhialmus Episcopus annis sexaginta sex; hic comitis Magni sanctitatem diu dubitavit, donec dignitas ejus adeo manifestaretur ut Deus eandem eo magis excrefcere faceret, quo magis experta est & ipsius miraculorum liber commemorat.

S

Iter

A. D.  
1110Sudrferd Haconar  
jarls.

Eptir víg *Magnus* jarls tok *Hacon Pálsfön* ríki allt under sic i *Orkneyium*, let hann þá alla menn ganga til eida vid sic oc trunadar þeir er ádr höfpu þionat *Magnusi* iarli; gerþiz hann þá höfþingi mikill oc hafði álaug mikil vid vine *Magnusar* jarls þá er hönum þotti mest i moti fer verit hafa i þeirra vidskipum. Nockorum vetrum síparr bio *Hakon* ferd sína or landi oc for supr til *Romis*; i þeirri ferd for hann til *Jorsala* sem síp er til *Palmará*, sótti þangat helga doma, oc laugadiz i áne *Jordan*; eptir þat vendi hann aptr til ópala sinna oc tok under sic ríki i *Orkneyium*; hann gerdiz þá stíornsamr oc fridadi vel ríki sitt; setti hann þá i *Orkneyium* ný lög þau er bondum hugnuðu miklu betr enn þau er ádr höfpu verit, toku vid síkt at vaxa vinfælder hanss, kom sva at *Orkneyingar* stundupu ecki annat enn hafa *Hacon* at höfþingia oc hans afþringi.

## Ættar tala.

I þenna tíma er *Hakon* iarl hafði ríki i *Orkneyium*, bió sá maðr i *Dali* á *Katanefi* er *Moddan* het, göfugr maðr oc vél audigr, hans dætr voru þær *Helga* oc *Frakaurk*, Þorleif; *Helga Maddadardotter* var frilla *Hakonar* jarls, voru þeirra syner *Harálldr*, er kálladr var hinn *Slettmáli*, enn *Ingibiörg* dotter þeirra er átti *Olafr* (h) *Bitlingr Sudreyia* kongr, *Margret* var enn dotter þeirra. *Frakaurk Maddadardotter* var gípt þeim manni er het *Liðr Nídingr* i *Suprlandi*, oc var þeirra

(h) *Litlingr. Flat.*

## Iter Hierosolymitanum Comitis Haconis.

A. D.  
1110

**P**ost cædem Comitis Magni Hacon Pauli totum in Orcadibus regnum occupat, & omnes qui antea comiti Magno paruerant ad homagium solvendum cogit, hinc præpotens, amicis Comitum Magni sibi ut videbatur in ipsorum commerciis maximum contrariis multum imperavit. Aliquot exinde hyemibus peregrinationem instituit, Romamque petit. In hoc itinere Hierosolymam, ut solent Palmarii, deveniens, sacras reliquias ibidem invisit & in Jordane lotus est. Post hæc ad allodia sua redux, regno in Orcadibus occupato, exinde imperium dextre administrando, tranquillam pacem conciliat; Tulit tunc novas in Orcadibus leges, incolis multo, quam quæ antea fuerant, gratiores, populari favore exinde beatior; tandem eo venit ut Orcadenfes Haconem cum ipsius descendantibus principem retinere solum studerent.

## Genealogia.

**H**ac tempestate cum Comes Hacon regnum in Orcadibus tene-  
ret habitavit Dali in Katanesia Moddan, vir nobilis & opulentus, cujus filia Helga Frakaurk & Thorleifa; Helga Maddadi Comitum Haconis erat concubina & horum filius Haralldus cognomine Slettmali, verum filia Ingibiorga, quam duxit uxorem Rex Hæbudarum Olaus Bitlingur; habuere præterea filiam Margaretam. Frákaurk Maddadi filia viro cui nomen Liotus Nídingr in Sudurlandia nupsit, fuitque horum filia Steinvora Digra  
S 2 (Crassa)

A. D. þeirra dotter *Steinvör* hin *Dígra* er átti *Þorliotr* í *Rekavík*, þeirra sonr var *Aulfer Rosta* (i) oc *Magnus* (k) *Ormr* oc *Maddan*, *Endridi* oc *Audhildr* dottir; önnr dottir *Frakarkar* var *Gudrun* er átti *Þorstein Hauldr Fiaransmunnr* þeirra son var *Þorbiörn Klerkr*. *Hakon Pálsfon* átti son er *Páll* het oc var kalladr hinn *Umálgi*, hann var fályndr oc vinsæll; með þeim bræðrum var ávalt fátt er þeir voxu upp. *Hakon Pálsfon* var sottbitinn þar í eyionom oc þotti þat mannsþapi mikill, því at um hans daga ofanverda var fridr godr, enn bondum var grunr á um samþykki þeirra brædra.

## Dráp Þorkels Fóstura.

Efter andlát *Hakonar* iarls toku synir hans ríki, oc voru þeir snemmindis ufamþycker, gerduz þá brátt greiner miklar með stórmenni oc hurfu gædingar miök í tva stadi. (l) *Haralldr* iarl jarl hellt *Katanes* af *Skota* kongi, oc var hann þar löngum, enn stundum upp í *Skotland*, átti hann þar marga frændr oc vine; þá er *Haralldr* iarl var staddr í *Sudrlandi*, kom til hans fá madr er *Sigurdr* het, oc var kalladr sun *Adalbrictz* prestz, hann var kalladr *Slember*, hann kom ofan af *Skotlandi* oc hafði verit með (m) *David Skota* kongi oc hafði hann lagt á hann virdingar miklar; *Haralldr* iarl tok við hönum forkunnar vel, fór *Sigurdr* ut í eyiar með *Haralldi* iarli oc *Frakaurk Maðdandsdotter*, því at þá var andadr *Liötr Níðingr* (n) broder hennar, höfðu þær systir þá mikil landráð með *Haralde* iarli; *Sigurdr Slember* var í miklum kærleikum við öll þau, þá fylgdi

(i) *Tofsa. Flat.* (k) annar. *Flat.* omitt. 325. (l) *Hakon. 101. 102. 325. 333.* (m) *Dom. Flat.* (n) madr. *maritus* 101. frændi, *cognatus* 325.

(Crassa) quam duxit Thorliotus de Rekavik; horum filius Aulfer Rosta, Magnus, Ormus, Maddan, Endridius, filiaque Audhildis. Altera Frakarkæ filia fuit Gudruna uxor Thorsteinis Hauildi Fiaransmunni, horum filius erat Thorbiön Klerkr. Hacon Pauli filium habuit Paulum cognomento Mutum, erat ei paucorum cura, ast favor insignis. Inter fratres, dum educabantur, simulas jugiter coaluit. Hacon Pauli in insulis morbo exstinctus est, quod magnum reputabatur detrimentum, pace enim tranquilla postremis ejus diebus fruebantur, incolæ autem de fratrum concordia dubitabant.

### Cædes Thorkelis Fostrii.

Post mortem comitis Haconis, ipsius filii regnum capeſcunt & quoniam cito discordes, ditionem inter se in duas partes æquales dividunt. Diffidiis tunc celeriter inter magnates ortis, optimates duabus partibus valde adhærebant. Comes Hacon Katanesum regis Skotiæ venia retinebat, ibidemque sæpe, interdum vero in Scotia, numerosos enim ibidem habebat amicos, sedebat. Comitem Haralldum forte in Sudrlandia constitutum, vir nomine Sigurdus, dictus esse filius sacerdotis Adalbrieti, cognomine Slember, convenit, qui de Scotia descenderat, apud Davidem regem Scotiæ antea commoratus & magno ab eodem honore affectus. Hic Comitem, ab ipso humanissime exceptus, & Frakaurk Moddani filia, tum enim frater ipsius Liotus Nidingus mortuus fuit, in insulas sequebantur, participarunt tum multum moderandam cum Haralldo ditionem sorores, quorum singulorum amore suffultum Sigurdum Slemberem, Audhildis

S 3

filia

A. D. fylgdi hönom *Audbildr* dottir *Thorleifar* Moddandsdottur, er sípan átti *Hácon Kló*; *Audbildi* hafði átta *Eiríkr Stræta*, þeirra son het *Eiríkr Slagbellir*. Þá er þau komu ut í eyiar *Frakaurk* oc *Sigurðr*, geriz sveitardrátt mikill oc heimti hvartveggi iarla at sér vini sína sem flesta, enn þeir voru kærastir *Páli* iarli *Sigurðr* á *Vestnesi* er átti *Ingibiörgu* hina tignu frændkonu iarlanna, oc *Þorkell Sumarlífa*son, er jafnan var með *Pále* iarle oc var kalladr *Foftri*, hann var frændi *Magnus* iarls hins helga, oc var manna vinsælztr, virdu sva viner jarls at *Þorkell* mundi þá sitz spara til deilu fyrir sakir harma þeirra sem hann hafði bedit af *Hákone* iarle föðr þeirra; þessu kom sva at þeir *Haralldr* iarl oc *Sigurðr Slember* geordu til *Þorkels Foftra* oc drápu hann, enn er þat spurði *Páll* iarl, let hann sér allmiðc mislíka oc safnadi þegar lipi at sér, enn er þess urdu vífir viner þeirra beggia, foru menn á millum oc leitudu um sættir, áttu þá aller lut í at þeir skyldu sættaz; *Páll* iarl var sva ræidr at hann vill ecki sættaz nema þeir menn aller veri brott gerfer er at víginu höfðu verit, enn með því at bondum þotti stór mein á deilum þeirra, þá lögðu aller ord til at þeir skyldu sættir verpa, kom því so at *Sigurðr* var brottgeorr or eyionum oc þeir menn allir er *Páli* iarli þotti mest sakader um verk þetta. *Haralldr* iarl hellt upp botum eptir víg *Þorkels*, þat var oc mælt í sætt þessi at batna skyldu frendsemi þeirra, oc skyldu þeir vera báðir samt um júl oc allar hinar stærstu hátíðir. *Sigurðr Slember* fór brott or *Orkneyjum* oc upp í *Skotland* oc dvaldiz þar um hríð með (o) *Melkolmi Skota* kongi í godu yfirlæti, þotti hann þar hinn mesti afreksmaðr í öllum karlmannligum íþrottum, dvaldiz hann um hríð í *Skotlandi* áðr hann fór ut í *Jorðala* heim.

Haralldr

(o) Melkolfvi. *Flat.*

filia Thorleifæ Moddani, quæ postea nupsit Haconi Kló, tum A. D. sequebatur. Audhildem uxorem habuerat Eiricus Slagbellir. Cum in insulas venirent Frákaurk & Sigurdus, crebro in factiones itum est, utroque comite amicos quam plurimos arcescente. Dilectissimi autem fuere comiti Paulo Sigurdus de Vestneso, qui uxorem habuit Ingibiörgam Tignam Comitum consanguineam, & Thorkell Sumarlidi, qui jugiter Comiti adhaesit, Foltri vocatus; erat iste Comitis Magni sancti cognatus, amicisque beatissimus. Comitum amici Thorkellem tum jurgiis, doloris a Comite Hacone ipsorum patre percepti causa, nequaquam parcere putarunt. Hæc res eo venit ut Comes Haraldus & Sigurdus Slember Thorkellem adoriundo occiderent, quod exquisitum Comiti Paulo admodum displicuit, copias statim contrahenti; verum de seo certiores utriusque amici reconciliando intercedebant, omnes ut in concordiam reducerentur consortes; Comes Paulus adeo iras erat ut, nisi omnes qui cædi ad fuerant relegarentur, placari recusaret; cum autem jurgia eorum multum nocere viderentur, omnes ut pacem sancirent verba precaria addebant, unde Sigurdus, cum omnibus qui in procuranda cæde rei comiti videbantur, ex Orcadibus relegatus est. Comes Haraldus cædem Thorkelis reparabat. In conventu etiam cautum fuit ut eorum concordia ad meliorem frugem redacta, per Julense & summa quæcunque festa cohabitarent. Sigurdus Slembidiakn, relictis Orcadibus, sursum in Scotiam delatus, aliquamdiu apud Regem Scotiæ Melkolfum moratur, benevole tractatus, & ibidem omnibus virilibus artibus præclarus esse æstimatur, antequam in Palæstinam iter susciperet.

(Co-



A. D.

## Haralldr jarl drepinn af Galldri.

**Þ**at var um daga þeirra bræðra at þeir skyldu taka veizlu í *Orsföru* at bui *Harallds* jarls oc skyldi hann þá kostnadi uppi hallda þau jól af beggia þeirra hendi, var hann þar þá i víðbúnadi miklum oc starfr; þær systir voru þar *Frakaurk* oc *Helga* med jarli, oc sátu þær í lítilli stofu at saumum sínum; *Haralldr* jarl (c) sat i stofu þar er þær sátu systir á þverum palli oc hann fā línklædi á millum þeirra nísaumat, hvítt sem drift, jarl tok upp klædit oc fā at þat var víða gullsaumat; jarl spýrr, hverr á gerssemi þessa; *Frakaurk* svarar, þat er ætlat *Páli* brodr þínum; hví vandi þer homum sva miðc klæpi; hann var nýstadinu upp oc var í skyrtnu oc línbrókum, oc hafði kastat mötli á herdar fer, hann kastadi af fer mötlinum oc rakti í fundr klædit; mödir hans þreif til, oc bat hann ecki öfunda pott brodir hans eigi goð klæpi; iarl hnycker af henni oc biozt til í at fara, þá hnykti *Frakaurk* af fer falldinum oc reitti sic, kvat þar víð liggja líf hans ef hann færi i klædit; þær gretu þá bádar miðc, iarl fór í æi at sípr, oc let falla ofan um sic, enn jafnskiott sem klædit hrundi ofan um hann, kom hrollr í hörund hönum, oc brátt fylgdi þar verkr mikill, oc af því lagdiz iarl i reckiu oc lá skamma ríd áðr hann andadiz, potti þat vinum hans skadi mikill, þegar eptir hans andlat tok *Páll* brodir hans ríke allt med samþycke allra bænda; *Páll* iarl virði sva sem þær hefði hönum ætlat gerssemi þessa sem *Haralldr* iarl hafði ífarit, oc fyrer þær sakir vildi

(p) geck. *ingressus est*. 101. 102. 333. 325.

## Comes Haralldus Magiæ ope interfectus est.

A. D.  
1110

**A**ccidit forte tempore fratrum ut convivium Orsföræ, quod prædium erat Comitum Haralldi, qui pro utriusque eorum parte impensas per festum julense præsens faceret, unde apparatus eximio & labori incumbere, destinaretur. Degebant apud comitem ibidem sorores & in parvo quodam triclinio sarturæ operantes confidebant, comes Haralldus in eodem sedebat, ubi istæ in scanimo transversæ; linteam vestem, recens sutam, nivei prorsus coloris collocari animadvertit, & assumptam, auro passim distingui aspexit; interroganti quanam rem istam pretiosam possideret, respondet Frákaurk; destinata est fratri tuo Paulo; cur, ait comes, tanta industria vestes ejus elaboratis; non æque magnam in meis sarciniis operam collocatis. Surrexerat recens, & indusio nec non femoralibus linteis amictus, in humeros pallium injecerat, quo abjecto, vestem replicantem, mater arripit & rogat ne invidet quavis frater ejus pretiosas vestes possideat; comite pallium quod induturus erat celeriter arripiente, Frakaurk peplum exuit & se confricat, dicens ipse vitam perdi si vestem induat, utraque sororum lacrymas fundente; Comes nihilominus vestem induit & per membra decidere facit, quam cito autem demittebatur, cutem ipsius horror cepit & celeriter tantus dolor secutus est, ut lecto affixus brevi moreretur, quod amici magnum reputavere detrimentum. Post mortem ipsius frater Paulus totum regnum, omnium incolarum consensu, statim occupat, qui sorores sibi vestem pretiosam, quam induerat Comes Haralldus, destinasse aestimabat, ipsarum

T

ea

A. D. vildi iarl ecki vifter þeirra í *Orkneyium*, foru þær í brott or eyionom með allt skulldalid sitt oc fyrst á *Katanes* oc padan upp í (q) *Skotland* til búa þeirra er *Frakaurk* átti þar; þar fæddiz upp með henni *Erlendr* son hennar medann hann var yngstr, þar fæddiz oc upp *Ölver Rosta* or *Rekavik* oc (r) *Steinny* dotter *Frakarkar*; *Aulver* var manna mestr, ramr at afli, oc uppivöðslu madr mikill, vígamadr enn mesti; þar fæddiz upp *Þorbiörn Klerkr*, son *Þorsteins Hauldz*; (s) þar fæddiz oc upp *Margret* dotter *Hakonar* iarls, oc *Helga Moddans* dotter oc *Eiríkr Slagbellir*; þessir voru aller ættstorer menn oc mikler fyrer sér, oc þottuz aller eiga mikit tilkall til ríkis í *Orkneyium*; þeir voru bræðr *Frákarkar Magnus* hinn Órfi oc *Ottar* (t) í *Þorsey*, hann var gaufugr madr.

## Frá Páli jarli.

**P**áll iarl red þá *Orkneyium* oc var all vinsæll, hann' var all fámálugr, ecki taladr á þingum, let miöc adra ráða ríkinu með sér, hann var hógværr oc dæll í öllu vit folkit, mildr af fé oc spardi enga luti við vine sína, hann var úherskárr oc sat miöc í kyrfæti; þá var í *Orkneyium* mart göfugra manna þeirra er komner voru af iarla ættum. Þá bió á *Vestnesi* í *Hrofsey* göfugr madr er *Sigurpr* heiter, hann átti *Ingibiörgu* hina *Tignu*, enn modir hennar var *Herborg* dotter *Páls Þorfinnz* sunar, þeirra synir voru *Brynjolf* oc *Hakon Pik*, þeir voru allir gæpingar *Páls* iarls; þá voru synir *Hávarðs Gunnafonar* enn gædingar *Páls* iarls, oc *Hakon Kló*, sva *Þorsteinn*

(q) Sudrland. 325. (r) Steinvör 333. 325. (s) oc *Guðrunar* dottur *Frákarkar*. 325. (t) jarl. *addit Flut.* 101. 102. jarl í *Þiorsá*. 325.

*æapropter in Orcadibus mansionem recusans. Hinc ex insulis, A. D. cum omnibus suis necessariis, discedant, primum in Katanesiam, deinde in Scotiam fursum in prædia quæ possidebat Frakaurk; hæc secum, dum tenellus erat, ibidem educavit filium Erlendum. Nutritus est etiam ibidem Aulfer Rosta filius Thorliori de Rekavik, & Steinya filia Fraukarkæ. Aulfer statura erat plus quam iusta, robustus, seditiosus, & militiæ peritissimus. Educatus est ibi Thorbiörn Klerkus filius Thorsteini Hauldi. Educata etiam ibi Margareta Comitis Haconis filia, Helga Moddani, & Erikus Slagbellir; hi omnes nobili genere oriundi & viri magni regnum in Orcadibus retinendi jus habere videbantur. Fratres fuere Frákarkæ Magnus Örsius & Ottar in Thorsöa, vir nobilis.*

## De Comite Paulo.

**P**ræerat tunc Comes Paulus Orcadibus, amicis admodum beatus, pauciloquus valde, in conventibus taciturnus, alios magna ex parte regnum secum administrare fecit, humanus, erga populum commodus, liberalis, non erant quibus erga amicos parceret, piraticæ nequaquam obnoxius, quietus residebat. Extitit eo tempore in Orcadibus virorum nobilium, qui ex comitum stirpe descenderant, multitudo. Habitavit tunc Vestnesi in Hroffeia vir nobilis nomine Sigurdus, qui Ingibiörgam Tignam uxorem habebat, filiam Herborgæ Comitis Pauli Thorfinni filii; horum filii Brinjulfus & Hacon Pik; omnes Comitis Pauli erant optimates. Fuere præterea Comitis Pauli optimates Havardi Gunnaris filii Hacon Kló, dein Thor-

A. D. *Steinn* oc *Dufniall*, moder þeirra var *Bergliot*, enn hennar moder *Ragnbilldr* dotter *Páls* iarls; (u) *Erlingr* het madr er bió á (v) *Katanesi*, hann atti fíora sonu oc alla vel menta; *Olafr* het madr (x) er bió á *Gareksey*, annat bú átti hann i *Dungalsbæ* á *Katanesi*; *Olafr* var it mesta afarmenni, oc hafði miklar virðingar af *Páli* iarli. (y) *Asleif* het kona, (z) hon var vitr oc ættstór oc hin mesta fyrer fer; *Valpiofr* het son (a) hennar, annar *Sveinn*, þridi *Gunnr*, aller voro þeir vel menter, *Ingigerdr* het systir þeirra. *Sigurdr jarlsmágr* átti *Þoru* modr *Magnus* jarls, þeirra son var *Hacon Karl*, þeir fedgar voro höfþingiar mikler. I *Rinarsey* bió fu kona er *Ragna* het, *Þorsteinn* het sun hennar, gilldr madr fyrer fer. (b) *Kugi* het bondi er bió i *Vestrey*; vitr madr oc audigr á (c) *Gefsínesi*. *Helgi* het bondi er bió i *Vestrey* i porpi því er þar er. *Þorkell* (d) *Fletta* bió i *Vestrey* (e) udall oc mikilhæfr, *Þorsteinn* oc *Haflidi* voro (f) uvinfélér menn. I *Sviney* á *Petlandsfyrde* bió felútrill madr, hans syner voru þeir *Asbiörn* oc (g) *Murgadr*, hiner vaskligztu menn. I *Fridarey* bió fá madr er *Dagfinnr* het. *Þorsteinn* het madr er bió á *Flugunesi* i *Hrofsey*, hanns syner voro þeir *Þorsteinn Krok-auga* oc (h) *Bliann*, þeir voro udelir menn. *Jatvör* dotter *Erlendz* iarls bió á *Knarrarstöðum* oc *Borgar* son hennar, þau voru helldr uvinfél. *Jon Vængr* bió i *Háey* á *Upplandi*. *Rikgadr* (i) bió at *Breckum* i *Streanusey*, þeir voru uríker menn

(u) Erlendr. 325. (v) Tannlkárunesi i Hrofsey. 333. 325. (x) oc var Hrolfson add. 325. (y) Alleif. Flat. (z) hans, *uxor ejus*. 325. (a) þeirra, *eorum* 325. (b) Kuggi. Flat. Hugi. 325. (c) Reppisnesi. 325. (d) Flat. 325. (e) ei. 333. (f) vinfæler. Flat. syner hans uvinfélér. 325. (g) Murgadr. 101. 102. 325. Flat. Margadr. (h) Liliann. Flat. (i) broder hans, *frater ejus*. 325.

Steinn & Dufniall; horum mater erat Bergliot, cujus mater Ragn- A. D. hildis Comitis Pauli filia. Erlingus nomen erat viro qui in Kataneso habitavit, huic filii quatuor, singuli artibus bene imbuti. Olaus nomen erat viro Gareksöæ habitanti, qui alteram villicationem Dungulsbæi in Kataneso habebat; erat Olaus, vir admodum violentus, & magno honore a Comite Paulo habitus; Fæmna nomen erat Asleifa, quæ claro etiam genere orta, magnitudinem præ se ferebat, filium habebat Walthiofum, secundum Sveinem, tertium Gunnium, omnes artibus probe instructos; horum soror fuit Ingigerda. Sigurdus Comitis affinis Thoram Comitis Magni matrem uxorem habebat, horum filius Hacon Karl; Fuere ambo pater & filius clari magnates. Habebat Rinarsöæ fæmina nomine Ragna, cujus filius Thorsteinn, magnitudinem ostentavit. Kugius nomen erat colono, qui in Vestureyia Gefsisnesi habitabat, vir sapiens & dives. Helgius nomen erat villico qui in oppido quod in Vestreya est, habitabat. Thorkell Fletta in Vestreya habitabat, protervus & arrogans, filii ejus Thorsteinn & Haffidius homines erant non populares. In Svineya sinus Petlandici habitavit vir pauper, ejus filii Asbiörn & Margadus fortitudinem conspicuam præ se ferebant. In Fridaröa vir nomine Dagfinnus sedebat. Thorsteinn nomen erat viro qui Flugunesum in Hrossöa incolebat, hujus filii erant Tkorsteinn Krókauga & Blian, homines protervi. Jatvora Comitis Erlendi filia Knararstadis cum filio Borgare habitabat; hi populari favore admodum carebant. Jon Wængur Upplandiæ in Háeia habitabant. Richardus Brekkis in Strömsöa; erant non divites, & Olai Hrolfi filii cognati.

A. D. menn oc frændr *Olafs Hrolfsfunar*; *Grimkell* het madr er bió á *Glettunefi*; þessir menn aller koma vid föguna síparr.

## Frá Kala er síþan vard jarl.

**K**olr sat at buum sínum á *Ogdum* oc var allra manna vit-rastr, hann fór ecki til *Orkneyia*; *Kolr* var spekingr mikill; *Kali* son hans vox þar upp, oc var hinn efniligázt madr, medalmadr vexti, kominn vel á sic, limadr manna bezt, liós-jarpr á hárs lit, manna lícilaztr oc vinsælaztr, oc atgiörfis madr mikill; hann orti vísu þessa:

Tafl em ec aurr at efla,  
 íþrottir kann ec níu,  
 týne ec traulla runum,  
 tíð er bok oc smíper,  
 íkríða kann ec á íkídum,  
 íkýt ec oc ræ fva at nýter,  
 hvart tveggia kann ec at higggia  
 harpslátt oc bragpáttu.

*Kali* var jafnan med *Sölmunde* frænda sínum, syne *Sigur-dar Sneifar*, hann var gialldkeri i *Tunsbergi* oc átti bú á *Austr-Ögþum*, hann var höfþinge oc hafði fveit mikla um sic. (k)

Af

(k) Þeir voru miök jafnalldra frændur, *cognati ætatis admodum æqualis erant.* add. 325.

*Grimkell nomen erat viro Glettunensi habitanti. Hi omnes A. D. infra in historia commemorandi.*

## De Kalio qui deinde Comes evasit.

**K**olus sapientia præ aliis clarus, Agdis sedens, res domesticas administrabat & in Orcades se non conferebat. Kalus ipsius filius optimæ spei, ibidem adolevit, vir staturâ justâ, corporis habitu conspicuus, membris præ aliis concinnis, crinibus subfuscis, humanitate, populari favore nec non corporis exercitiis insignis; sequentem composuit cantilenam:

*In alea instauranda sum alacer,  
artes novem calleo,  
vix dedisco characteres Runicos,  
frequens est mihi liber & ars fabrilis,  
xylosoleis vehi possim,  
jaculor & remigo ut sit utile;  
utrumque, ni fallor, teneo  
cibitarizandi artem & rythmorum festiones.*

Kallius jugiter apud cognatum suum Sölmundum Sigurdi Sneffii filium commorabatur; Quæstor fuit Tunsbergi, & Austur-Agdis villicationem habuit, ingenti; e numero enim magnatum, cohorte stipatus.

De



A.D.

## Af Kali oc Gilla Krístr.

Þá var *Kali* XV. vetra er hann fór með kaupmönnum vestr til *Einglands* oc hafði godann kaupeyri; þeir heldu til þess kaupstadar er *Grimsbær* heitir, kom þar mikit fjölmenni bæði af *Noregi* oc *Orkneyjum*, af *Skotlandi* oc *Supreyjum*, þar fann *Kali* þann mann er nefndiz *Gilla Krístr*, hann spurdi margs af *Noregi* oc taladi flest við *Kala* oc gerðiz þar felagskapr; hann seger *Kala* i trunadi at hann het *Haralldr* oc var son *Magnus Berbeins*, enn (l) moder hans var i *Suprey*, frettir hann þá *Kala*, hvorfu honom mundi fagnat i *Noregi* ef hann kæmi þar? *Kali* segir at honom potti líkligr *Sigurdr* kongr til at fagna honom vel, ef ecki spillti adrer um. Þeir *Gilla-Krístr* oc *Kali* skiptuz giöfum vit at skilnadi oc het hvor öðrum sinne vinattu fullkominne hvar sem fundi þeirra bæri saman. (m)

Frá þeim *Kala* oc *Jóne*.

Epter þat fór *Kali* vestan á hinu sama skipi oc komu utan at *Ögðum* oc heldu þadan til *Biörgyniar*, þá qvad hann vífu:

Vær höfum vadnar leirur  
vikr fimm megin grimmar,  
faurs er ei vant þar er vorum  
vidr i *Grimsbæ* midium

nu

- (l) modur ætt hans var i *Sudreyjum*, enn sum á *Irlande*, *pars generis ejus materni in Sudreyis pars in Hibernia erat.* add. 325. (m) enn ecki sagði *Gilli-Krístr* þar fleirum trunat sinn. add. 325. *non autem pluribus sua secreta ibi confidit.* add. 325.

## De Kalio &amp; Gilla-Krist.

A. D.

**K**alius quindecim annos natus erat cum mercatores occidentem versus in Angliam, bonis instructus mercibus, comitaretur, in emporium quod Grimsbær audit tendentes; huc ingens e Norvegia, Orcadibus, Scotia & Hæbudis confluit multitudo. Convenit ibidem Kalius virum quendam qui Gilla-Kristus appellabatur; hic multa de Norvegia sollicitabat, plurima cum Kalio conferens, quod crebro ansam præbuit consortio; dixit Kalio, sub fide silentii, Haralldum nominari filiumque Magni Nudipedis, matrem vero in Sudreya esse. Interroganti, quali gaudio si forte in Norvegiam veniret incolæ ipsum forent excepturi, respondet Kalius, verisimilem videri Regem Sigurdum, quo magis ipsum humaniter excipiat, modo alii non corrumpere. Gilla-Kristus & Kalius dona ante discessum mutuabantur, plenam amicitiam, ubicunque in futurum eos convenire contingeret, invicem promittentes.

## De Kalio &amp; Jona.

**K**alius postea eadem nave revehitur; Agdis primum allapsi, inde Bergas tendunt. Cantilenam tunc proferebat.

*Pervassimus loca argillosa,  
quinque hebdomades admodum crudeles,  
non deest lutum ubi erannus  
manentes in medio Grimsbæi.*

U

Nunc

A. D.            nu er þar mars af mýri  
                   megen kátliga látum  
                   branda elg á bylgior  
                   *Biörgyniar* til dynia.

Enn er þeir komu til byjarins var þar fiölmenni mikit bæ-  
 di nordan or landi oc funnann, oc fiölmenni mikit af öðrum  
 löndum er þangat höfðu flutt gæzku mikla; gengu þeir skip-  
 veriar i skítninga at skemta sér; *Kali* var skartzmadr mikill  
 oc hafði sundrgerder miklar er hann var nýkominn af *Eing-*  
*landi*, fanz honum þá mikit um sic oc mörgum öðrum því  
 at hann var godrar ættar oc sealfr vel mentr, enn i þessum skít-  
 ningi er hann drack var einn (k) madrer *Jon* het oc var *Petursfon*  
*Serksfonar* or *Sogni*, hann var þá lendr madr; moder hans  
 het *Helga* dotter *Håreks* af (l) *Sætrum*; *Jon* var áburdar  
 madr mikill; *Unnr* het göfug husfreyia er gardinn átti þann  
 er þeir drucku í, gerdiz þá med þeim *Joni* oc *Kala* felag-  
 skapr oc skildu med kærleikum, for þá *Jon* heim til búa sinna  
 (m) enn *Kali* for austr á *Agder* til födr síns *Kols* oc var löngum  
 med *Sölmunde* frænda sínum, geck sva fram nockr misseri at  
*Kali* var á sumrum i kaupferdum enn heima á vetrum edr med  
*Sölmunde*.

## Kali for i Dolls helli.

Þat var aitt sumar at *Kali* hafði farit vestr til *Þrándheims*,  
 hann lá vedrtastr i ey þeirre er *Dolls* heiter, i eyunne var  
 hellir er kalladr var *Dollshellir*, var þar köllut fevani, þeir  
 kaup-

(k) göfugr madr ungr, *juvenis nobilis*. 325. (l) *Sanxum. idem.* (m) Sudr  
 i Sogn. *add. idem.*

*Nunc ita est; ex alto maris  
admodum læti facinus  
navem per fluctus  
Bergas repente deferri.*

A. D.

*Cum autem in oppidum venirent, ingens & de boreali & australi regionis plaga, nec non exterranea, quæ lautam ad vexerat annonam, eodem multitudo confluerat. Nautæ joci ergo cauponas adeunt. Kalius, nuper ex Anglia redux, splendidis admodum vestibus usus est, pompam affectavit, & se, cum multis aliis, extulit, ex clara enim erat familia, ipseque artibus probe instructus. In caupona autem ubi potabat, vir quidam nomine Jonas Petri filius Serksonii de Sognia Regis ferdatarius erat, matri ejus nomen fuit Helga Hareci ex Satira. Jonas pompæ admodum deditus erat. Unnur nomen erat matri familias nobili, quæ domicilium, in quo potabant, possidebat. Coaluitum inter Kalium & Jonam socialis amicitia, quæ non violata, ab invicem discessere, Jona domum ad prædia sua redeunte, Kalio autem orientem versus Agdis patrem conveniente. Kalius etiam apud cognatum suum Sölmundum morabatur. Processit ita annos aliquot ut Kalius æstivo tempore mercaturæ vacaret, hyemali autem domi vel apud Sölmundum remaneret.*

## Kalius antrum Dollii invisit.

**K**alius forte aliqua æstate occidentem versus in Thrandiam profectus fuerat; in insula quæ Dolls, ibi autem antrum Dollianum audit, ubi vulgaris spes erat pecuniarum, adversa tempestate

A. D. kaupmenn gengu til oc geingu i hellinn oc höfðu þar hitt et mesta torfære, komu at þar er vatn var um þverann hellinn, oc treystiz eingi yfer at leggja nema *Kali* oc madr er *Havardr* het huskarl *Sölmundar*, oc lögduz yfer vatnit oc höfðu snæri á medal sín, *Kali* lagdiz oc hafði elldskídi i hende oc elldzvirki medal herda, komu á land, þar var braunott oc ódaunan mikil, fengu þeir varla tendrat liöfit, þá ræddi *Kali* um at þeir munde ei lengra fara oc gerdu þar vördu til minnis; þá kvad *Kali* vífu:

Her hefi ec háfann reiftann  
 hardgediodom varda,  
*Dolls* i döckum helli,  
 draugs, leita ec fva bauga,  
 ecki veit hve ýta  
 unniskípa ferr sípann  
 langa braut oc liota  
 leip yfer vatnit breida.

Eptir þat hurfu þeir aptr oc komu heilir til manna sinna, oc er ecki getit um ferder þeirra at til típinda yrði annat, oc er þeir koma til *Biörgyniar*, þá for *Kali* í faumtu skíting til *Umnar* husfreyiu, þar var oc *Jon Petursfon* oc heimamadr hans lá er *Brynjolftr* het; mart var þar annarra manna, þótt her se æi nefnder.

Fra

*impeditus detinebatur. Mercatores, itinere suscepto, antrum A. D. ingrediuntur, obviam ibi summam viæ difficultatem, stagnum nempe per transversum antrum, offendentes, cujus transeundi periculo, præter Kalium, & virum nomine Havardum, qui Sölmundi erat domesticus, se exponere nemo eorum ausus est; hi, aquæ se committentes, funem inter se retinebant. Kalius ingressus, ignita manu tenebat crenia, igniario in humeris collocato, locus, in quem superato stagno devenere, salebrosus erat & valde fætidus, lumen accendere vix potuere; tum Kalius eos non longius progressuros fore asserit. In memoriam metam lapideam erigunt, Kalio interim sequentem stropham addente:*

*Hic altam exstruxi  
Viris audacibus struem lapideam,  
Dolli nigro in antro;  
manium ita quæro annulos (3: pecunias).  
incertum est quis virorum  
navibus eat exinde  
longam semitam & fædam  
viam, per aquam vastam.*

*Post hæc reversi, ad suos incolumes redeunt, plura autem in itinere eorum memorabilia obtigisse non commemorantur. Cum Bergas venirent, Kalius eandem, quam prius, apud matronam Unnuram, couponam petit. Erat ibi etiam Jonas Petri cum ipsius domestico, cui nomen Brinjulfus. Multi confluxerant illuc alii, quavis hæc non nominentur.*

A. D.

## Frá Hávardi oc Brynjolfi.

Þat var eitt kvelld er þeir *Jon* oc *Kali* voru geingner at sofa, enn margir menn sátu eptir oc drucku, var mart talat, menn voru druckner, oc kom þar at 'rætt var um mannjörmut oc þat hverir göfgaztir væri lendra manna i *Noregi*, flutti *Brynjolfr* þat at *Jon Petrsfon* veri best mannaðr oc ætborinn af hinum yngnum mönnum fyrer sunnan *Stað*, enn *Hávarðr* felagi *Kala* taladi til *Sölmundar* oc segir hann at eingu verr mentann enn *Jon* kalladi at *Vikveriar* mundi hann meira virða enn *Jon*, her af gerdiz deila mikil oc er öut mælti med þeim, þá vard ecki betr stilt enn sva at *Hávarðr* liop upp oc feck tre eitt oc lýtr því í höfud *Brynjólfs* sva at hann fell i uvit, oc toku menn til hans, enn *Hávarðr* var i brott skotit oc á fund *Kala* oc fendi hann hann fudr til *Alcidru*, til prestz þefs er *Rikgarrdr* het oc berr hönöm ord min til at hann taki vid þer þángat til er ec kem þu þu mæti, *Kali* feck hönöm mann til fylgdar oc róa þer þu þu *Græningisfundr*, þá mælti *Hávarðr* vid förunum þu þu þu erum ver komnir or hundahliödi oc manom vid nu til þu þu öckr oc leggiar nidr til svefns. Nu er þá til at taka er *Brynjolfr* vitkadiz oc var hönöm fylgt á fund *Jons*, oc segir hönöm allann þenna atburd oc þat at manninn var i brott skotit; *Jon* gat strax til *Hávarðs*, oc let taka nödrar flumr oc voru þar á tíu menn, oc var *Brynjolfr* fyrer þeim, róa sþan fudr þar til er þeir koma til *Græningisfundr*, var þá liok af degi, þá li þeir at skip li fyrer þeim á förunum, oc má vera, segir *Brynjolfr*, at þeir kunnat nokket at segia tré

(e) *hryðr, græningisfundr*. 101. 323.

## De Havardo &amp; Brinjulfo.

A. D.

**A**ccidit vespere quodam, postquam Jonas & Kalius somno se dederant, multis potando adhuc confidentibus, ut varia loquerentur, inebriati; eo tandem venit ut de virili comparatione, quoniam prefectorum in Norvegia nobilissimi estimandi essent, conferrent; contendit Brinjulfus Jonam Petri & artium & generis nobilitate reliquos juniores viros e meridie Stadii antecellere; Havardus autem Kalii socius, Sölmundum allocutus, dicit ipsum Jona nullis artibus inferiorem, addens, Vicenses eum Jonæ prælaturos; hinc contentionem ortam & cereviciis promotam, impedire nequiverunt, unde Havardus repente surgens, fuste arrepto, caput Brinjulfæ tanto ictu percutit ut in animi deliquium incideret, ab adstantibus statim erectus; Havardus autem cito subductus, ad Kalium mittitur, qui eum austrum versus Alvidram ad pastorem nomine Rikgardum ablegat; Refer, inquit Kalius, ipsi verba mea commendatitia, ut te donec domum venero excipiat. Havardus cum itineris duce, quem ipsi tradebat Kalius, cum Græningiasund usque remigassent, Comitem suum his affatur; Canum jam latratum effugimus, unde quieti somnoque nos jam daturi delitescemus. Jam ad id redeundum, ubi Brinjulfus linquentem prius animum revocat, & ad Jonam deductus, ipsi hunc casum exponit, adjecto, reum & clanculum & repente subductum esse; Jonas ubi Havardus esset recte conjiciens, in assumptum phaselum actuariarum decem homines constituit, Brinjulfo ducem agente; hi austrum versus, quo usque in Græningiasundum primo diluculo devenere, remigantes, navem in littore sibi obviam conspiciunt; Fortassis, ait Brinjulfus, aliquid de Havardo ejusque socio narrare queant



A. D. frá þeim *Hávardi*, gengu þeir upp oc fundu þá, voru þeir *Hávarðr* þá nývaknader; *Brynjólf* berr þegar vopn á þá oc voru þeir þar vegner báðer felagar, oc fóru nu með þessu tíðende apr til bíarins oc segir *Jóni*, oc epter þetta vissi allr báiar hydriinn, *Kali* let fer miðc misbodit í vígum þessum, oc er menn fóru i miðle þeirra *Jóns*, segir *Jón* at at hann vill at *Kali* dæmi þat er hönom potti fer misbodit, þar skyldi fyrer utan kongs rettr oc áðilar máls, oc tóku þeir *Kali* þenna kost, enn þó voru engir kærleikar með þeim þadan i frá; for *Kali* heim epter þenna atburð, oc er þeir fedgar finnaz, segir *Kali* fra típindum þessum oc mála lyktrum; þá segir *Kolr*: undarlíga potti mer þer fýnaz er þu tokt nockora fætt fyrr enn *Sölmannr* vissi, þycki mer þu vant við kominn oc mega líkinn lut i eiga nema leita um fættir, oc ecki mundi *Sölmannr* sva gera ef þinn huskarl veri drepinn (o); *Kali* svarar: þetta mun vera sannmæli fader at ec mun hafa skíott álitit, oc vartu fíarri at kenna mer ráðinn, mun þat opt fýnaz at ec er ecke járn drup (p) vitr sem þu, enn ec hugtáda at *Sölmannr* væri ecki sínum sóma at nær, þott ec neytta þeim at mer veri beþinn; kalla ec yckr *Sölmanni* ecki svívirþing i at hafa einsoþum fyrer yckarn málalut ef hann býðr yckr, enn eðr er mer á hvert til þarf at taka, enn vandalaust kalla ec mer við *Brynjólf* meþann oc hefer engum ummælum upplekit oc vit engu te rekit; mart tóluðu þeir fedgar þar um, oc potti tínn veg hvarom þeirra, sendu þeir sípan menn at segja *Sölmanni* þessu tíðinde.

Frá

(o) oc hans skípti, sva segir hann 323. 3. stigi. same. Flot.

queant. *Exscendunt, reperiuntque nuper expergefactos, & D. A. Brinjulfo statim iis arma inferente, sociorum utrumque occidunt, in oppidum postea revertendo, quæ gesta erant, Brinjulfo exponunt; omnibus exinde oppidanis nota. Kalium, quibus cædibus admodum lædi sibi videbatur, & Jonam, cum aliqui intercedent, ille quæ contraria reputaret, Kalii arbitrio, jure majestatico nec non legitimis causæ actoribus exceptis, committit, conditionem acceptanti. Nulla autem amicitia exinde inter eos valuit. Post hæc Kalius donum delatus, patri casum causæque exitum narrat, cui Kolus, mirum, inquit, mihi videtur, quod ullam transactionem inscio Sölmundo acceptares; videtur mihi tibi caute agendum, nec te nisi in transactione impetranda participare licere; Sölmundus ita non acturus foret si domesticus ipsius occisus fuisset. Respondet Kalius: pater! hoc verum erit, quod ego celeriter nimis perpenderim; ast procul eras qui mihi consilia suggereres; sæpe erit, quod ego non tam alte radicatus quam tu sapientiæ videar, cogitabam autem Sölmundum suo honori non propiorem quamvis ego mihi oblatum recusarem; vobis, Sölmundo & tibi, non dedecus reputo, quamvis causa à vobis persequenda, vestro, si offerat, committatur arbitrio, in dubium autem revoco num eo veniat; Verum a Brinjulfo pendere nequaquam mihi videor quamdiu nec conditiones ullas proposui nec pecuniam accepi. Conserunt de his multa pater & filius, diverso prorsus arbitrio, nuntios qui Sölmundo nova referrent ablegantes.*

A. D.

## Frá Jóni oc Sölmundi.

Eptir þat funduz þeir *Sölmundur* oc þeir fedgar, villdi *Kolr* at menn væri sender til *Jons* at leita um fættir, enn *Sölmundur* oc *Haltvardr* brodir *Hávardz* villdu ecke annat enn mannhæfnder oc kalla ufalhit at bidia fáttu, enn þó var þat ráða tekit sem *Kolr* villdi með því moti at *Kolr* het at skil-  
 iaz ecki fyrre vid þessi mál enn *Sölmundur* hessi sinn söma, skyldi oc *Kolr* öll ráð fyrer gera; enn er sendimenn komu aptr, segia þeir at þungliga var svarat þeirra málum, oc *Jon* sýniadi þverliga at bæta þann mann er ádr hafði til uhelgi ser verkar; *Sölmundur* qvat þetta ecki fjarri fara getu sinne at þat mun ecki til samdar at biðia *Jon* til fættu, bad nu *Kolr* til leggja þau ráð er dygdi; *Kolr* svarar; vill *Hávardr* sic i nockora hættu leggja til hefnda eptir brodr sinn, oc kann vera at þu verði lítit framgengt; *Haltvardr* qvatz sic ecki spara vilfa til hefnda pott þat se nockor mannhættu; þá skaltu fara ley-  
 niliga norðr í *Sogn* til þess manz er *Uni* heitir, hann býr skamt frá *Jóni*, hann er vittr maðr oc nockut fevani, þvíat *Jón* hefer lengi þreingt kósti hans, hann er vin minn mikill oc nu hníginn nockut á alldr; hönum skaltu fara VI. merkr veg-  
 nar, er ec sender hönum til þess at hann leggi ráð til at þu komer hefndum fram vid *Bryniolf* edr annann heima mann *Jons* þann er hönum picki ecki minna lát í, enn ef þetta verdr framgengt, þá skal *Uni* koma þer á *Studla* til *Kyrpin-  
 ga Orms* frænda míns, oc suna hans *Ögnundar* oc *Erlings* oc picki mer þá sem þu sert heim kominn, bið *Una* sípan felia jörð sína oc rápið til min; *Haltvardr* býzt til ferdar oc er frá hans ferd edr náttstöðum ecki at segia fyrr enn hann kemr

## De Jona &amp; Sölmundo.

A. D.

**H**os postea Sölmundo conveniente; reconciliationem quæsturos ad Jonam mitti vult Kolius, verum Sölmundus & Hallvardus frater Havardi, præter vindictam, cæde parandam, nihil admittunt, reconciliationem expetere inconueniens asserentes, id tamen consilii quod Kolus urgebat ea conditione captum est, ut ipse huic causæ, priusquam Sölmundo in honorem succederet, se non defuturum promitteret, omnibus ad ipsius arbitrium instituendis. Reuersi autem legati, molesta illorum negotio responsa dari, & Jonam hominis, qui antea ius suum perdidisset, cædem repatere præfractæ negasse referunt. Sölmundus hoc non procul a conjectura, nempe Jonam pacem poscere decori nunquam futurum asserens, Kolum, ut consilia profutura adderet, rogat, cui ille respondet; num vult Hallvardus se, ad cædem fratris vindicandam, forsitan tamen parum proficiat, periculo cuidam exponere? Hallvardus se, quantumvis aliquid subesset periculi, vindictæ non parciturum regerit. Ibis igitur, (ait Kolus) boream versus in Sogniam & virum nomine Unium conuenies, habitat iste non procul a Jona, vir sapiens & ex parte pauper, Jonas enim ipsius sortem diu compressit, amore mihi jungitur arcto, ætate nunc aliquantum provectus, afferes isti sex marcas ponderatas, quas ipsi eum in finem mitto, ut det consilium quo magis aut a Brinjulfo aut alio Jonæ domestico, cujus jacturam non minus doleat, vindictam reportet. Quod si hoc succedat, Uuius te Scydiam ad cognatum meum Kyrpinga Ormum & ipsius filios Ögmundum & Erlingum deduci curabit, ubi quasi domi te constitutum æstimo; Rogabis Unium exinde ut prædium suum vendat & ad nœ migret; Hallvardus itineri se accingit, de quo, aut loco in quo pernoctaret,

A. D. kemr einn dag at kveldi til *Una* oc nefndiz ecki sínu nafni, þeir *Uni* spurduz almætra típinda, oc um kveldit er menn sátu vid ellda, þá fretti gestrinn miðc eptir tignum mönnum i *Sogni* oc *Hördalandi*; *Uni* sagði at þar þætti engi maðr ríkari enn *Jon*, bæði fyrer ættarsáker oc enn ujaðar oc spurði ef þeir hefði aungar rauner þess súðr i landit; hann gestrinn varð fárr vid er hann mælti slíct, oc eptir þat drifu menn frá elldinum, sva at þeir urdu tveir eigner eptir; þá tok *Uni* til orða oc mælti; hvört nefndiz þu ápan *Hallvarðr*; nei sagði gestrinn, ec nefndunz (q) *Saxi* um kveldit; *Uni* mælti, af er þá minn vandi oc þat munda ec ætla ef ec heta *Bryniolf* at þu heter *Hallvarðr*, enn þó skulum vid nu ganga at sofa; gestrinn tok til hans oc mælti, ecki skulum ver enn gánga, selldi þá fram fesiðinn, oc segir at *Kolr* sendi hönum silfr þat med kvediu sinne til til þess at þu legðer til med mer at ec kæma fram hefndum vid *Bryniolf* eptir *Hávard* broðr minn, oc segir hönum alt ráð *Kols*; *Uni* mælti, makligr veri *Kolr* gods frá mer, enn æi má ec vita hvers af verðr audit um hefndina vid *Bryniolf*, enn hingat er hans von á morgin eptir klæðum frilla sinnar, oc nu fylger *Uni* hönum ut til hrossa húss er stóð fyrer dyrum uti oc fál i etustalli, þat var fyrr enn menn stóðu upp, enn inni hafði hann legið um nottina. Þá er *Hallvarðr* hafði litla ríð verit i hrosshúsinu, þá sá hann at fráligr maðr var kominn á stadinn oc kallar at konan skyldi búa sic; hun tok klæði sín oc berr ut, pykkiz *Hallvarðr* þá vita hverr vera mun, gengr þá ut; *Bryniolf* hafði þá af ser lagit vapnin er hann batt klæpin konunnar, oc þegar þeir finnaz höggv hann *Briniolf* bana högg, geck *Hallvarðr* þá aptr i hrossa húsið oc fál sic þar;

(q) *Sár, vulneratus.* 102. 333.

*non referendum prius quam diei cujusdam vespere ad Unium A. D. perveniret, proprium sibi nomen non indicans; hic & Unius de rebus novis pervulgatis invicem interrogant. Vespere cum focis affiderent, hospes de viris nobilibus in Sognia & Hördia sollicitat, cui Unius Jonam pro ditissimo, & propter generis nobilitatem & injuriam, ibidem haberi regerit, interrogans nonne austrum versus in regione id quadamtenus experti essent? Quæ cum adderet, advena obticuit, unde adstantes a foco recedebant, ita ut duo solum remanerent, tum Unius in talia prorupit; An, inquit, Hallvardus pridem appellabaris? Non, ait hospes, Saxium vesperi me appellabam; regerit Unius, præteriit igitur mea cura, putarem, si mihi nomen Brinjulf, tibi Hallvardi fore, attamen nunc dormitum ibimus; Advena illum retinens affatur, non, ait, adhuc ibimus, tradito statim marsupio; Kolus argentum istud, cum salute sua, tibi eum in finem misit ut me juvares in sumenda a Brinjulfo pro cæde fratris mei vindicta; integrum simul Koli consilium exponit. Respondet Unius; Kolus sane bonum a me promeruit, scire autem nequeo quorsum vindicta contra Brinjulfum succedat, cras autem, vestes concubinæ ablaturus, huc speratur. Post hæc Unius eum in equile ante fores situm educit, & in stabulo, prius quam domestici surgerent, abscondit, intus autem per noctem recubaverat. Hallvardus ubi paulisper in equili delituerat, videt virum vegetum &, ut fœmina se pararet, vociferantem, in prædium venisse. Effert vestes assumptas fœmina unde Hallvardus quoniam esset advena scire videtur, statimque egreditur. Brinjulfus, cum vestes fœminæ colligaret, arma deposuerat, cui quam cito conveniunt, mortiferum vulnus ictu infligit Hallvardus, quo factò, latiturus, in equile revertitur; dum cædes patrata erat, fœmina dome-*

A. D. meðan vígit var vegit hafpi konan gengit at minnaz við heimamenn, oc er hun kom ut, sá hun verks ummerki oc lióp inn med kalli oc felmti, sva miðc at henni hellt vid uvit oc sagði þó típindin; *Uni* bondi liop ut oc sagði at gestrinn mundi verit hafa flugumadr, oc sendi þegar menn *Joni* at segia típindinn, oc eggjar sem mest at leita eptir manningum, oc fyrer þat grunadi engi madr *Una* um þessi ráð; *Halkvardr* var i rossa husinu þar til er af leid hin mesta leitinn, enn eptir þat for hann med ráði *Una* þar til er hann kom á *Studlu* til *Orms* oc sönó hans, þeir fengu hönum föruneysi heim austr, toku þeir *Kolr* oc (r) *Sölmundr* vel vid hönum oc undu þeir nu vel sínum lut. Nu spyriaz þessi típinde vida, verda menn nu vissir ens sanna; líkar *Joni* allþúngt; lípa nu sva þau misseri, oc annann vetr er addró *Jolum* bioz *Jon* heiman med XXX. manna, oc brá á þat at fara(s) á kynnisleit til *Olafs* modrbroðr síns, oc sva gerði hann oc feck þar godar vidrókr, segir *Jon* at hann ætlar þá þar austr á *Agder* á fund *Sölmundar*; *Olafr* latti þess, segir at ecki lá hans lutr under þott þeir skildi sva búner; *Jon* letz því ecki una at *Bryniolfs* veri uhefnt; *Olafr* letz ætla at lítt mundi hans lutr batna vid þott hann leitadi epter, enn þó hafði hann þá þar XXX. manna, oc for med halfu hundradi líps austr hit efra oc villdi koma á uvert þeim *Sölmundi* oc *Koli*: enn er *Jon* var nýfarinn heimann bráz *Uni* vid skíótt oc for sudr á *Studlu* til þeirra *Orms*, oc fengu þeir hönum föruneysi sudr til *Kols* oc kom hann þar at *Jolum* oc segir at *Jon* var i atför vid þá; *Kolr* gerði þegar niofn allavega þangat sem *Jons* var at van; hann for þegar til motz vid *Sölmund* oc sátu þeir frændr med fölmenni; þeim kom niofn um farer

(r) Kál. 101. 333. manna *Torfar* *Sölmundr* 102. (s) Setur til Háreks. in *Satru Hættum*. 325.

*sticos salutatum discesserat, egressa autem facinoris vestigia A. D. animadvertens, tanto clamore & stupore recurrit, ut animi deliquio esset proxima, rem tamen novam manifestaret. Excurrit herus Unius, advenam profecto sicarium fuisse asserit, missis statim qui Jonæ nova referrent, & ut homicidam quærant quam maxime hortatur, unde nemo ipsum hujus consilii reum suspicatur. Havardus in equili, donec a quærendo fere destiterant latitat, postea autem scasu Unii discedens, donec Studlis Ormum cum filiis conveniret, qui socios illum orientem versus domum usque comitaturos tradunt. Kalius & Sölmundus humaniter eum excipiunt, sua re jam contenti. Quæ gesta erant in famam & certitudinem veri abeunt vulgarem a Jona ægre admodum lata. Transeunt ita duo semestria, sequens autem hyems, cum ad festum Julense declinaret, Jonas domo, triginta viris stipatus, itineri se accingit, simulans se avunculum Olaum invisurum, quod etiam facit, laute ibidem exceptus; patefacit hic se orientem versus in Agdas Sölmundum petiturum; Olaus hoc iter debortatur, ejus rem, quamvis in statu præsentis finiretur, non inferiorem esse contendens. Jonas Brinjulfum inultum esse acquiescere recusat; Olaus ipsius rem non meliorem reddi, quamvis persequeretur, æstimat. Triginta nihil secius inde comitibus assumtis, sexaginta militibus stipatus, orientem versus per loca superiora iter dirigit, ex improviso Sölmundum & Kalium superventurus. Ceterum ubi Jonas domo nuper ierat, Unius confestim Ormum cum suis Studlis petit, ubi sociis auctus, ad Kolum austrum versus circa festum Julense pervenit, Jonam illos invasurum esse declarans. Kulus statim speculatores undiquaque spes erat adventus Jonæ emittit, & ad Sölmundum, eum auxiliandi animo, se confert;*



A. D. farer *Jons* oc gerðu þegar i mot hönom, var fundr þeirra vid skóg nockorn, slær þar þegar i bardagá, var *Kolr* miklu lidfleiri oc höfðu sigr, enn *Jon* let marga menn oc stýdi sípan á skoginn; hann vard sár á fæti, oc grere þat sár sva illa at hann var jafnan halltr sípan oc kalladr *Jon Fotr*; hann kom heim norðr á lánga föstu, oc þotti hans ferd helldr hæðilig. Nu leid vetr þessi, enn um sumarit eptir let *Jon* drepa tvo frændr *Kols*, *Gunnar* oc *Aslak*.

## Sættir Orkneyinga

1129 Litlu síparr kom *Sigrþr* kongr til bæjarins, oc voro þá kærd fyrer hönum þessi vandkvæði; eptir þetta gerir kongr ord hvarom tveggjom oc stefnde til sín, komu þeir þá til kongs med frændr sína oc vini, var þá leitat um sættir; kom því sva at kongs dómr skyldi vera á öllum málum oc gengu hvarer til festu vid adra; *Sigrþr* kongr gerdi þá sætt þeirra, med ráði hinna vitruztu manna, var þat bundit i sætt þeirra at *Jon Petrfon* skyldi fá *Ingiridar Kols* dottr, skyldi þá takaz vinatta med teingdum; Víg felluz i fadma; Atför vid þá *Kol* oc sár *Jons* var líkat vid mannalát austr þar, enn sárum var samanjasnat, enn bættr skacki; skyldu hvorer öðrum lip veita innanlandz oc utan; Þat fylgdi oc sætt þessi at *Sigrþr* kongr gaf *Kala Kolsfyni Orkneyiar* halfar vid *Pál* iarl *Hakonarfson* oc *jarlsnafn* medr; hann gaf hönum nafn *Rögnvaldz* iarls *Brusafonar*, því at *Gunnbilldr* moðir hans segir *Rögnvalld* verit hafa giörfiligaztnn allra iarla i *Orkneyium*, oc þotti þat heilla vænt; penna lut *Orkneyia* hafði átt

*fert, hinc cognati frequentes, de itinere Jonæ certi, celeriter A. D. ipsi obviam eunt, & cum ipso, apud sylvam quandam obvio, statim congregiuntur. Cognati militibus longe superiores victoriam reportant, Jonas autem, multis desideratis, in sylvam aufugit, in pede vulnere accepto, quod adeo ægre sanabatur, ut perpetuo exinde claudus, Jonas Pes cognominaretur. Iter ipsius, tempore jejunii novem hebdomadam domum reducis, valde ridendum videbatur; præterit hyemis ista, verum insequente æstate Jonas duos Koli cognatos Gunnarem & Aslacum occidi curat.*

## Reconciliatio Orcadensium.

**R**egi Sigurdo, paulo post in oppidum venienti, has necessitates 1129 quærentur, unde partem utramque per nuntium ad se citat, regi cum cognatis & amicis sistunt; impetrandæ interim transactioni opera data, eo venit, ut regis arbitrio totius causæ decisio committeretur, utraque parte in id, fide manu data, consentiente. Hinc Rex Sigurdus inter eos, virorum cordatissimorum consilio, transigit, in quo conventu conditio adjecta est, ut Jonas Petri Ingigerdam Koli filiam uxorem ducat, amicitia ab affinitate inchoanda censetur, aggressio Kolo parata & vulnus Jonæ inflictum cædibus ibi orientem versus æquivalerent, vulnera autem æquiparabantur, pro discrimine restaurata. Alter alteri & peregre & domi opitularetur; adjectum est etiam transactioni, ut Rex Sigurdus Kalio Koli filio dimidias Orcades, quoad Comiti Paulo non parvere, cum Comitis titulo, donaret; dedit ei etiam nomen Comitis Rögnvalldi Brusii filii, ipsius enim mater Gunnhilldis Rögnvalldum omnium in Orcadibus Comitum præstantissimum fuisse dicebat, unde nomen fortunam pro-

Y mittere

- A. D. átt *Magnus* iarl móðrbróðer *Kala*. Eptir sætt þessa skildu þeir med kærleikum (t) er ádr voro fiandmenn.

## Andlat Sigrþar Kongs.

1130 Þenna vetr sitr *Sigrþr* Kongr auðtr í *Oflo*, enn um vorit á langaföstu tok hann sott oc andadiz einni nott eptir *Mariumessö*, þá var *Magnus* son hans þar í bænum oc átti þar þing oc var til Kongs tekinn um allt landit epter því sem menn höfðu svarit *Sigrþi* kongi; hann tók allar kongligar fehirðzlr í sitt valld.

*Haralldr Gilli* var þá í *Tunsbergi* er hann fretti lát *Sigrþar* Kongs, þá hafði hann stefnr vid vine sína, sendi hann þá eptir þeim *Rögnvaldi* fedgum, því at hann hafði verit jafnan vin hans síðan þeir funduz í *Einglandi*; þeir fedgar höfðu oc mest til leidar komit um skírslu *Haralldr*z vid *Sigrþ* kong med fulltingi margra lendra manna, *Ingimars Sveinssonar* oc (u) *Þiofstołfs Alafonar*, var þat ráð þeirra *Haralldr*z (v) at eiga *Haugapíng* þar í *Tunsbergi*, var þar *Haralldr* til kongs tekinn yfer hálft land, voru þat kallader naudungar eidar er hann hafði svarit föðrleifð sína fer af hendi ádr hann næði skírslunum; drifu þá menn til hans oc gerduz hönum handgengner oc vard hann all fiölmennr, þá foru ord á millum þeirra *Magnus* kongs oc stóð sva fíora vetr ádr enn sættum yrði ákomit med því at hálft land skyldi hafa hvarr vid annann, enn *Magnus* kongr hafði lángskip oc bordbúnat oc fehirðzlr allar, oc undi hann þó verr sínum lut; hann fiandskapadiz á alla vine *Haralldr*z kongs; *Magnus* kongr villdi

(t) *omittit.* 333. (u) *Þiorolfs.* 333. (v) oc höfþingia, & *magnatum.* 333.

*mittere credebatur. Post hanc conventionem, qui antea inimici A. D. fuerant, amici ab invicem discedebant.*

## Mors Regis Sigurdi.

**R**esidet hac hyeme Sigurdus Rex orientem versus Osloæ, 1130 insequente autem vere, morbo correptus, una nocte post festum Mariæ mortuus est; tum ejus filius Magnus in oppido ibidem manens, concione convocata, per totam regionem, uti regi Sigurdo incolæ juraverant, Rex constituitur, omnia æraria regia assumens.

Haralldr Gillius Tunsbergis erat, cum mortem Regis Sigurdi audiret, hinc amicos convocat & Rognvalldum cum patre per legatos arcessit, semper enim a quo in Anglia convenerant, ipsius fuerat amicus, & ipse nec non pater maximum promoverat juramentum purgatorium Haralldi coram Rege Sigurdo, multorum satraparum ope, Ingimaris Svenonis & Thioistolfi Alii filiorum. Horum cum Haralldo consilium erat ut Haugis Tunsbergarum conventus haberetur, ubi Haralldus dimidii regni rex pronunciatur. Juramenta appellabantur coacta quibus patrimonium genere suo nondum probato, impetraret abdicaverat; hinc incolæ ad eum confluxere ipsique ministrarunt, ita ut multitudine stiparetur; legatis postea eum & regem Magnum intercedentibus, quatuor hyemes exeunt, priusquam ea conditione transigeretur ut quivis dimidium regni retineret; verum Rex Magnus, naves longas, mensarum apparatus, & singula æraria habebat, sortem suam attamen ut multo pejorem ægre ferens & omnes amicos regis Haralldi hostiliter infestans. Rex Magnus donationem qua Rex Sigurdus

A. D. villdi ecki halldaz láta giöf þá er *Sigrþr* kongr gaf *Raughn-vallði Orkneyiar* oc iarldom, því at hann fylgdi fastaz málum *Harallds* kongs ádr lauk skiptum þeirra öllum. Þeir *Magnus* oc *Haralldr* voru priá vetr Kongar yfir *Noregi* sva  
 1134 at hellzt sætt þeirra at kalla, enn hit fiorda sumar börduz þeir á (x) *Fyrileif*, þá hafði *Magnus* kongr nær LX. hundrúð manna enn *Haralldr* XV. hundrud manna. Þessir voru höfþingiar med *Harallde* konge; *Kristrodr* broder hans, *Raughn-valldr* iarl, *Ingimarr* af *Aski*, *Þiofstoifr Alafon* oc *Sölmundr*. *Magnus* kongr feck sigr, enn *Haralldr* flýði; þar fell *Kristrodr* oc *Ingimar*, hann qvad vísu þessa:

Flaugþ hauttu mic  
 til (y) *Fyrileifar*,  
 æ (z) var ec úfufs  
 til orrofto,  
 mic bitu örfar  
 af álmboga,  
 mun ec aldri  
 á Ask koma

*Háralldr* kongr flýði austr í *Vík* til skípa sinna oc fór suðr til *Danmerkr* á fund *Eiriks* kongs *Eymuna*, hann veitti hönum *Halland* til yferferdar oc langskip átta reidalaus; *Þiofstoifr Alafon* felldi iarder sínar til skípa oc vopna, oc sotti *Haralld* kong til *Danmerkr* um haustit. *Haralldr* kongr kom at Jolum til *Biörgyniar* oc lá í *Floruvogum* um Jolin, leggja þeir til bearins, varð þar lítill vidrtaka, varð *Magnus* kongr

(x) *Fyrileif* 102. 333. (y) fyrri 101. 102. (z) em, *sum.* 101. 102.  
 (a) Östauþr. 356.

Orcades cum comitatu concesserat Rögnvalldo, valere noluit, A. D. ille enim a partibus regis Haralldi, antequam eorum commercia prorsus finirentur, firmissime stetit. Magnus & Hallvardus tres hyemes, durante adhuc verbo tenus concordia, Norvegiam regebant, æstate autem quarta in Firileif confligere, habebat 1134 tum Rex Magnus militum fere sexaginta millia, Haralldus autem quindecies centum. Comitabantur hi magnates regem Haralldum; Kristrodus ipsius frater, Comes Rögnvalldus, Ingimar de Asko, Thioستulfus Alii, & Sölmundus. Rex Magnus victoriam, fuso Haralldo, reportavit. Cecidit ibi Kristrodus nec non Ingimar, sequentis cantilenæ autor.

*Gigantes me incitarunt  
ut Fyrileif peterem;  
nunquam eram pronus  
ad pugnandum.  
Me mordebant tela  
ex arcu,  
futurum est me nunquam  
Askum venire.*

Rex Haralldus orientem versus naves suas in Vica fuga quærebat & austrum versus in Daniarn delatus, regem Ericum Eymunium convenit; hic in eum Hallandiæ præfecturam, cum octo sine instrumentis navibus, contulit. Thioستulfus Alii prædiorum venditorum pretio naves & arma comparavit, & autumnio regem Haralldum e Dania reduxit. Haralldus circa festum Julense Bergas devenit & idem in Floruvogis ad anchoras transegit. Post Julia urbem navibus adoriuntur perparum resistentem.

·A. D. kongr handtekinn á skipi sínu oc meiddr, enn *Haralldr* kongr  
 1135 tok under sic land allt, enn um vorit eptir endrnýiadi *Haralldr* kongr giöfina vid *Raugnvalld* um eyiar oc iarlsmn.

## Af ráðum Kols.

**P**at ráð gerpi *Kolr* at senda menn til *Orkneyia* oc beida *Páli* iarl at hann gæfi upp hálfar *Orkneyiar* sem *Haralldr* kongr hafpi gefit *Raugnvalldi*, skyldi þá oc takaz vinatta med þeim oc heil frændsemi, enn ef *Páll* iarl varnadi þess, þá skyldi þessir menn ener sömu fara á fund *Frákarkar* oc *Aulvers Rofu* oc bida hönun helming landa vid *Raugnvalld* iarl ef þau villdu sækia med hernapi af *Páli* iarle, enn er þessir komu til *Orkneyia* á fund *Páls* iarls oc baru fram sín erinde, þá segir *Páll* jall: skil ec tilkall þetta, at þat er ef nat med ráði oc langri underhyggiu, þeir sóttu at þessu *Noregs* konunga at hafa ríki undann mer. Nu vil ec æi því launa ótrunat at gefa ríki mitt þeim manni er ecki er nær kominn enn *Raugnvalldr*, enn varna broðrsýne mínum eða systisýne, þarf her ecki langt um at tala, því at ec man veria *Orkneyiar* med styrk vina minna oc frænda medan Gud ann mer lífs; sá þá sendimenn sitt erinde hvort þangat mundi vera, fara þeir á brott oc suþr á *Petlandzfiörd* til *Katanes*, oc sva suþr i land á fund *Frákarkar* oc bera þar upp erinde sín, at þeir *Kolr* oc *Raugnvalldr* iarl biopa þeim *Aulfi* hálfar eyiar ef þau vilia vinna af *Páli* iarle; *Frákaurk* svarar: fatt er þat at *Kolr* er spekingr mikill, oc vítrlega er þetta set at leita hingat afla, því at ver höfum frændasla mikinn oc marga teingdamenn

*Rex Magnus in nave sua captus & læsus est, Rex vero Harall- A. D.  
dus totum regnum occupavit, insequente autem vere in Rögn- 1135  
valldum dono collatam Orcadum præfecturam cum Comitibus ti-  
tulo confirmavit.*

## De Consiliis Kolii.

**K**olus consilium cepit, ut missis in Orcades legatis, Comitem Paulum posceret ut dimidias insulas, quas Rögnvalldo concesserat Rex Haralldus dederet, & eo modo amicitia, cum integra consanguinitate inter eos inciperet. Si autem Comes Paulus detrectaret, peterent iidem legati Fraukarkam & Aulverem Rostam, ac dimidium cum Comite Rögnvalldo insularum, modo a Paulo armis exigere vellent, offerent. Cum autem in Orcades delati comitem Paulum convenirent, suumque negotium proferrent, respondet ille; intelligo, ait, postulatum consilio diuturnaque astutia institutum esse; convenere de hoc reges Norvegiæ ut regno me privarent; nunc istam fidelitatem ita retribuere nolo, ut regnum ulli, qui non potiori, quam Rögnvalldus, gaudet jure, cedam, ex fratre autem vel sorore nepotem arceam; non longo de his sermone opus est, Orcades enim amicorum & cognatorum auxilio, donec Deus vitam mihi concedit, defendam, hinc legati negotii exitum prævidentes, discedunt, & austrum versus in finem Perlandicum ad Katanesum deveniunt, inde in australi regione Frakarkam conveniunt & ipsi negotia exponunt, Kolum nempe & Comitem Rögnvalldum dimidiam ditionem, modo a Paulo vindicare vellent, iis offerre. His respondet Frakarka, verum est quod Kolum vir sit valde sapiens, prudenter quoque prævisum hic auxilium quærere, cognatorum



D. A. damenn, ec hefer nu gipta *Margretu Hákonar* dottr *Moddadi* iarli af *Atjöklum* er göfagztr er at ættum allra *Skota* höfpingia, (b) *Melkolmr* fader hans er broder *Melkolf's* Skota kongs, födr *Davids*, er nu er *Skota* kongr, höfum ver oc miöc mörg sannlig tilkaull til ríkis i *Orkneyium*, enn erum sialf nockorer rádamenn oc köllut nockut diupvitr; kemr ofs oc ecki allt á uvert i ufridum, enn þo þicke mer gott at eiga felag vid þá fedga fyrer margra luta saker, skulu þer þau mín ord segia þeim fedgum at ver *Ölfer* manom koma til *Orkneyia* annat sumar at midíu sumri med her a hendr *Páli* iarli, komi *Raugnvaldr* iarl þá til mótz vid ofs oc láti þa deila um stafn vid *Pál* iarl, enn ec mun i vetr draga at mer lip af *Skotlandi* oc *Supreyium* af frændum vinum oc mágum; foru nu sendimenn austr til *Noregs* oc segia sva buit þeim fedgum. Þenna vetr eptir býzt *Raugnvaldr* iarl til vestrfarar oc þessir höfpingiar med hönum *Sölmundr* oc *Jon*, þeir foru um sumarit eptir, oc höfðu frítt lip oc ecki mikít, V. skip eða VI; þeir komu til *Hialtlandz* at midíu sumri oc frettu ecki til *Frákarkar*, þá lögpuz at andvidri stór, þá lögðu þeir skipum sínum i *Alafund*, enn foru at veizlum um landit oc fögnudu bændr hönum vel; enn þat er at segia frá *Frákaurk* at hun fer um vorit i *Sudrey* oc eflaz þau *Aulver* papan at lipi oc skipum, þau fengu (c) XII. skip, oc öll smá oc helldr lítt skiput, oc nær midíu sumre helldu þau til *Orkneyia*, oc ætla til mótz vid *Raugnvalld* iarl, sem mælt var, oc byriadi þeim helldr seint, þar var *Aulver Rosta* höfpingi fyrer því lipi oc var hönom ætlaþr iarldómr i *Orkneyium*, ef þau fengi, þar var *Frákaurk* i för oc mart hennar skuldalip.

Bar-

(b) *Melmore*. 325. (c-XI. 101. 325.

natorum enim & affinum numero valemus; nunc nuptum dedi A. D.  
 Margaretam Haconis filiam Comiti Moddado de Atjökli, qui 1135  
 quoad genus omnibus Scotorum magnatibus nobilior est; Mel-  
 kolfus, ipsius pater, frater est Melkolfi, Scotorum Regis, pa-  
 tris Davidis, qui nunc Scotiæ rex est; nobis autem ipsis potestas  
 quædam est, profunda etiam attribuitur sapientia; Non omnes  
 hostilitates nos ex insperato superveniunt; trahunt me tamen  
 multa cum patre & filio in consortium; referatis illi mea ver-  
 ba, me nempe & Aulferem circa medium proximæ æstatis cum  
 exercitu contra Comitum Paulum venturos in Orcadas, si comes  
 Raugnvalldus tunc ad nos veniat, & cum Comite Paulo prælium  
 gerat. Ego autem per hyemem exercitum ex Scotia & Hæbu-  
 dis a cognatis, amicis & affinibus ad me contraham. Hæc  
 orientem versus in Norvegiam reversi legati, ut se habebant,  
 patri & filio annunciant. Comes Raugnvalldus cum magnati-  
 bus Sölmundo & Jona ad iter occidentem versus se parat & con-  
 spicuo, non autem numerofo exercitu, navibus nempe quinque  
 vel sex stipatur. Allapsi media æstate ad Hialtlandiam, nihil de 1136  
 Frakarka audiunt, unde ventis contrariis impediti naves in  
 Alafundum appellunt & per regionem convivia frequentant, ab  
 incolis cum gaudio excepti. Referendum autem de Frakarka,  
 eam, vere in Hæbudas delatam, militum nec non navium nu-  
 merum cum Aulvero auxisse; duodecim naves, exiguas om-  
 nes & haud sufficienter instructas obtinere. Prope mediani  
 æstatem, Rögnavldum, ut promissum erat, auxiliandi animo,  
 in Orcades tendunt, ventis non prorsus secundis. Aulfer Rosta  
 hujus exercitus ducem agebat, cui si victores evaderent, Comita-  
 tus in Orcadibus destinabatur; erat etiam ibidem Frakaurk cum  
 multis suis necessariis.

A. D.  
1136

## Bardage Páls jarls oc Ölvers.

**P**á var Páll iarl i *Hrolfsey á Vestnesi* at *Sigrþar* á veizlu, oc er hann spurdi at *Rögnvaldr* iarl var kominn til *Hialtlands*, pá var oc spurt at herra sáfnadiz or *Suprey* á hendr hönum, giörði jall pá ord *Kuga í Vestrey* oc *Þorkatli Fletti*, þeir voru vitrer menin; oc mörgum öðrum gæpingum stefndi hann til sín; á þessari stefnu leitadi Páll iarl rápa við vine sína, enn þat sýndiz ecki öllum einn veg, sumer villdu láta midla ríki við aðra hvora, oc hafa ecki hvaro tveggio i moti sér, enn sumer reðu at iarl færi yfer á *Næs* til vina sinna oc vita hvern afla hann fengi þar; Páll iarl svarar; ecki vil ec nu biöda þeim ríki mitt er ec sýniadi þá þverliga þá er þeir leitudu vel eptir, þicki mer oc uhöfþingligt at flyia land mitt at öllu óreindu, vil ec þat ráð taka at senda menn i noft at sáfna lípi um allar eyiar, förum sípan i mot þeim *Raunvaldi* iarli oc látum sípan sverfa til stáls með ofs, ádr *Supreyingar* komi; var þat ráð haft sem Páll iarl villdi. Sá madr var þá með *Pale* iarle er *Sveinn* het oc var kalladr *Briofstreip*, hann var hirdmadr jarls oc metinn mikils af hönum; hann var jafnan i víkingum um sumrum, enn á vetrum með iarli; *Sveinn* var mikill madr vexti oc sterkr, (d) svartr oc uhamingiusamligr, hann var forn miöc oc hafði jafnann uti serit, hann var stafnbúi jarls; þessir höfþingiar komu þegar um nottina til Páls jarls; *Eivindr Melbrigðason* oc hafði skip alskipat, annat hafði *Olafr* (e) *Rólfson* or *Gæreksey*, þridia hafði *Þorkell* (f) *Fletzer*; fiörda *Sigrþr* (g); et fimta hafði iarl; þessum V. skipum

(d) svartr. om *Flat.* (e) *Ulfson.* 101. 102. 333. *Hárekson* 325.(f) *Flat.* 325. (g) þar buandi, *íbi habitans.* 325.

## Prælium Comitis Pauli cum Aulfere.

A. D.  
1136

**C**omes Paulus in Hrolfseia Vestnesi apud Sigurdum convivio intererat, cum Comitem Rögnvalldum in Hialtlandiam devenisse inaudiret; Auditum est insimul exercitum ipsum aggressurum ex Hæbudis collectum advenisse, hinc Comes Kugio in Vestreyia & Thorkatlo Flettio, qui viri erant sapientes, nuncium mittit & multos alios optimates ad se arcessit. In horum conventu Paulus ab amicis consilium quærit, verum non omnibus eadem videbantur, alii cum alterutro, ne uterque hostis maneret, regnum dividi voluere, alii autem suasere, ut in Nesum, experturus quid inde auxilii reportaret, Comes trajiceret. Regerit bis Comes Paulus, nunc iis Regnum meum, quibus, cum pacate expetebant, præfracte denegavi, sponte offerre nolo; videtur mihi etiam magnificentia incongruum, omnibus inexpertis, regionem meam fuga deferere; capiam consilium mittendi nocte hac per omnes insulas exercitum collecturos; Rögnvalldo exinde obviam ibimus, cum ipso antequam veniunt Hæbudenses ultima tentaturi. Id quod voluit Comes, consilium captum est. Comitabatur tum Comitem Paulum vir nomine Sveinn, cognomine Briostreip, Comitis satelles & ab ipso honore habitus; piraticæ quavis æstate vacabat, hyemibus apud Comitem transactis; fuit iste statura ingens, robustus, niger, & infortunatus, magiam admodum exercuerat & necromantiæ diu operam dederat; comitis proreta erat. Veniunt statim ad comitem Paulum eadem nocte magnates, Eyvindus Melbrigdi filius in navæ omni ex parte instructa; secundam navem Olavs Rolfi de Gareksey; tertiam Thorkell Flettir; quartam Sigurdus, quintam ipse Co-

Z 2

mes

A. D. pum helldu þeir til (h) *Hrolfseyiar* oc komu þar (i) um  
 1166 aptan um solar settr, drózt þá lip til hans um nottina, enn  
 skipin fenguz ecki fleiri; þeir ætludu um daginn epter  
 at sigla til *Hialtlandz* i moti þeim *Raugnvalldi* iarli,  
 enn um morguninn er sól var skamt farin, komu þeir menn  
 til *Páls* iarls er seet kvoduz hafa fara lán skip sunnan af *Pet-*  
*landz* fyrði, kvoduz æi vita hvort er voru XII. edr X. þeir iarl  
 pottuz vita at þar mundi fara herr *Frákarkar*, bad jarl þá róa  
 i mot þeim sem hardaz; þeir *Olafr* oc *Sigrpr* báðu at farit  
 væri tomliga, sagði at lip mundi til þeirra koma á hverri  
 stundu, oc þá er þeir voru austr fra *Tannskárunesi*, sigldu  
 þá lán skipin austan fra (k) *Mula* oc voru XII. saman; þeir  
 iarl teingdu þá saman skip sín; þá kom til hans *Erlingr* bondi  
 af *Tannskárunesi* oc syner hans oc budu hönum lip sitt, þá  
 höfpu þeir sva praungt á skipunum, at þeir pottuz ecki  
 mega fleirum mönnum vid koma; bat iarl þá *Erling* flytia  
 at þeim griot medan þeir mætti fyrer ófridi, oc þá er þeir  
 höfpu umbuiz, komu þau *Aulfer* oc greiddu atrod, oc höf-  
 pu þau lip fleira, enn skip smærri; *Aulfer* hafði skip mikit  
 oc lagði hann því at skipi iarls oc var þar hin hardasta orro-  
 sta; *Olafr Rólfs son* lagði fram skip sitt at hinum smærstum ski-  
 pum *Ölfers*, oc hraud hann á skammri stundu þriu skip *Aul-*  
*fers*; *Aulfer* lagði sva fast at skipi iarls at frambyggjar allir  
 hrucku áptr um siglu, þá eggjar *Aulfer* fast menn sína til  
 upp göngu oc hleypr sialfr or lyptingunne oc fram i skipit,  
 oc gengr sealfr fyrstr upp.

*Sveinn Briostreip* var fremstr allra iarlsmanna oc bar-  
 diz allrauskliga; iarl ser nu at *Aulfer* er uppkomin á skipit  
 oc

(h) Hrolfseyar. 325. (i) fimta aptan, *vespere diei Jovis*. 325. (k) Umla  
 101. 102. 333. *Flat. omin.* 325.

*mes habebat. Has quinque naves ad Hrossejam, eodem vesperi A. D. circa occasum solis venientes, deducunt. Nocte sequente con-* 1136  
*fluit ad comitem exercitus, navium autem plurimum copia non dabatur. Hialtlandiam post petendo, Comiti Rögnvalldo obviam ituri erant, mane autem, ubi sol nuper ortus, veniunt ad comitem Paulum qui ex australi sinu Petlandico produci naves longas, nescii utrum duodecem an decem fuerint, se vidisse indicant. Comes Paulus exercitum Fraukarkæ ibi ire pro certo habens, jubet ut quam strenuissime navibus ei obviam tendant; Olaus cum Sigurdo lente iri rogat, dicens exercitum hora quavis ad eos venturum. Cum ab oriente Tannskarunefi essent, naves longæ, numero duodecem, e oriente Mulii navigant, unde comes cum suis naves conjungit. Venit tum ad eum cum filiis colonus Erlingus de Tannskarunefo, suam opem offerens, tum naves militibus adeo onustæ erant ut per angustias plures adhiberi non poterent; rogat hinc Comes Erlingum cum suis, ut lapides, donec per hostes licet, advehat. Cum se præparassent, Aulver & Frakarka, venientes, congressum remis statim accelerant, militum numero majores, navibus autem minoribus instructi. Aulver navem habebat magnam, quam ad comitis applicat, acerrimo prælio incipiente. Olaus Rolfi navibus suis contra minores Aulveris naves productis, ubi magnum altitudinis navium erat discrimen, tres earundem brevi evacuat. Aulver strenue adeo navem Comitis aggressus est ut omnes in prora constituti ad malum usque retruderentur; tunc suos ad ascensionem sollicitat Aulver & ipse e præstega puppis in proram decurrens primus ascendit.*

*Sveinn Briostreip in prima acie fortiter conflixit; animadvertit interim Comes Aulverem navem ingressum esse &*

A. D. 1136 oc eggjar nu fast sína menn, leypr nu or lyptingunne oc fram í skipit, oc þá er *Ölfer* ser þat, þreif hann upp fletti skeptu oc fleyger til jarls oc kom á skiöldinn oc fell hann þegar á piliur nidr, þá var óp mikit, i því bile tok *Sveinn Briostreip* upp stein mikinn oc fleigdi til *Ölfers* ok kom fyrer briost hö- oc vard höggit sva mikit at hann fell þegar utbyrdis oc i kaf, hans menn gátu tekit hann oc drogu upp i skip, oc vissu menn ecki hvort hann var lífs eda dauðr, þá hlupu sumer til oc hinggu tengslin oc vildu flyia, þá voru ofanrekner, aller *Ölfers* menn af skipe iarls, toko þeir þá at flyia, enn þa let engi sem heyrdi hvat hann mælti: iarl rak þá flottann austr um *Rofsey* oc *Raugnvalldzey* oc sva á *Petlandzfiörd*, dró þá i sundr med þeim, snýr iarl þá aptr, oc þar er þeir höfðu bariz lágu and fimm skip *Aulvers*, tók iarl þau oc skipapi þau sínum mönnum; faustudaginn var bariz, enn um nattina leet iarl búa skipinn, safnadiz þá til hans fiöldi lips oc tva langskip, um morgininn hafði hann XII. skip oc öll vel skiput; laugar- daginn sigldi hann til *Hialtlandz* oc kom á uvert þeim er gættu skipa *Raugnvalldz* iarls, let *Páll* drepa mennina, enn tók til sín feit oc skipinn; um morgininn kom þeim *Raugnvalldi* iarli niofn, hlaupa þeir þá saman oc hafa bonda safnat mikinn, foru sípan ofan til strandar oc eggjar þá *Pál* iarl at ganga á land oc beriaz við sic, enn *Páll* iarl trudi ecki *Hiölltum* oc vildi á land ganga, enn baud at þeir skyldu fá ser skip oc berduz á skipum, enn þeir *Raugnvalldr* iarl fá at þeir fengu engi skip á *Hialtlandi* sva at þeim væri þat færi, oc skildu þeir við sva buit; foru þeir *Páll* iarl til *Orkneyia*, enn þeir *Raugnvalldr* iarl voru á *Hialtlandi* um sumarit, enn

*bors hortatur ac e tabulato puppis in navem se proripit, quo viso A. D. 1136*  
*Aulver, hastam amentatam, celeriter arreptam, ad comitem*  
*mittit, clypeum offendens, qui in tabulatum statim decedit, in-*  
*genti inde vociferatione orta. Sveinn Briostreip eodem momen-*  
*to, magnæ molis saxo assumpto, petit pectus Aulveris tanto*  
*ictu, ut e navi repente excidens, aquis immergeretur; à suis*  
*vero, qui eum, nescii utrum vivum an mortuum excipere po-*  
*tuere, in navem retraheretur; hinc quidam accurrentes copu-*  
*las præscindunt, fugæ se daturi. Aulveriani insimul e navi*  
*comitis expelluntur, quos fugam capefcentes & tunc se ejus*  
*verba non audire simulant, Aulver, ne fugiant, rogat. Co-*  
*mes orientem versus secundum Rossey, ab oriente ejusdem, &*  
*Rögnvalldsey, indeque in sinum Perlandicum fugatis instat,*  
*beic a se distractis. His peractis revertitur, ubi vero conflixe-*  
*rant quinque naves Aulverianæ evacuatæ remanebant, in quas*  
*assumtas comes suos disponit. Die Veneris prælium commissum*  
*est, verum sequente nocte naves comes instrui curat; numerosus*  
*tum præter duas naves longas ad eum congregatur exercitus;*  
*sequentis diei mane duodecim naves habet, singulas bene instru-*  
*ctas. Die saturni ad Hialtlandiam navigando, eos qui naves*  
*Comitis Rögnvalldi custodiare securos supervenit & occidi curat,*  
*naves autem cum pecuniis capit. Rögnvalldo postridie mane*  
*hæc innotescunt, unde concurrendo, ingenti incolarum turba*  
*collecta, ad littus se proripiunt & comitem Paulum cum suis ut*  
*certaturus exscendat, provocant; ille autem, Hialtlandis non*  
*confidens, in terram exscendere noluit, sed conditionem obtu-*  
*lit, ut in navibus, sibi acquisitis, præliarentur; Rögnvall-*  
*dus autem cum suis, ut audendum esset, naves in Hialtlandia*  
*comparari non posse videbat, unde re ita acta disjunguntur, co-*  
*mite Paulo in Orcades redeunte; Rögnvalldus autem cum suis*  
*in*



D. A. enn fluttuz til *Noregs* um haufit með ymsum kaupmönnum,  
 1136 oc potti þeirra ferd hin hæðiligizta; enn er *Raugnvalldr* iarl  
 kom heim auðtr oc þeir funduz fedgar, spurði *Kolr* hvert  
*Raugnvalldr* yndi illa við ferd sína, hann svarar oc let sitt  
 erinde helldr uvirpíligt; *Kolr* svarar, ecki þicki mér sva,  
 mér þicker mikít atgert er *Hialltar* eru viner ydrer oc be-  
 tra farit enn heima setit; *Raugnvalldr* svarar, ef þu lofar  
 þessa faur, þá mun vera annat hvert at þu muner uvandari  
 at vorum lut enn ec hugþá eðr þu mant síá þá luti i vorri  
 ferþ er ver hugsum ecki eptir, vil ec nu giarna at þú síær  
 ráð fyrer ofs oc verðer síálfr i ferd með ofs; *Kolr* svarar:  
 ei skal nu bæpi gera at auðvellda allt fyrer þer enn koma  
 fealfr hvorgi nærr, man ec vilia miöc mínum ráðum fram-  
 fara þess at ec halla ecke ydrum soma; *Raugnvalldr* svarar,  
 giarna vilium ver þínum ráðum framfara; *Kolr* svarar, þat  
 er hit fyrsta ráð mitt at þu gerer ord til *Harallds* kongs  
 oc annara vina þinna at þeir fái þer i vor lip oc skip til  
 vestrfarar, enn ver drögum at ofs allann afla þann ver fáum  
 i vetr oc ráðum sva til i annat sinn at annat hvert se at ver  
 fáum eyiarnar eðr leggiom þar eptir ella; þat býr mér í  
 skapi seger *Raugnvalldr* iarl at fara ei margar slíkar sem  
 þessi er ver fórum um rýð, ætla ec þat flestum i hug er  
 nu forum.

## Rádagerd þeirra Raugnvallds jarls.

**P**áll iarl fór til *Orkneyia* eptir þat er hann hafði tekit skip  
 þeirra *Raugnvallds* jarls, hann átti þá at hrófa miklum figri,  
 hann hafði vinabod mikít oc baud til sín gæðingum sínum;  
 þat

*in Hiaklandia æstatem transigit, cujus, nec non sociorum, sequen-* A. D.  
*te autumno in Norvegiam a variis mercatoribus transvectorum,* 1136  
*expeditio summo ludibrio habenda videbatur. Caterum Rögn-*  
*valldus orientem versus, donum redux, cum patrem conve-*  
*niret, quærit Kulus an iter suum ægre ferret, cui ille respondet,*  
*indigitando negotium ignominia non carere. Regerit Kulus,*  
*non ita censeo, videtur mihi enim magni momenti res acta cum*  
*Hiallclandi vestri sint amici; præstat etiam iter mansioni domi.*  
*Respondet Rögnvalldus, si ait, iter hoc laudas, erit alterutrum*  
*quod nostram rem mea opinione minus cures, aut res in nostro*  
*itinere, quibus non attendimus, videas; jam ut consiliis prospici-*  
*as, & ipse iter nobiscum suscipias desidero; regerit Kulus, non*  
*est jam quod utrumque faciendum sit, omnia nempe tibi facilia*  
*esse asserere, verum in omnibus procul abesse; tenax admodum*  
*meorum consiliorum ero in iis queis vestrum honorem non*  
*debilitem; Respondet Rögnvalldus, lubentes tua consilia seque-*  
*mur; addit porro Kulus; consiliorum meorum primum est ut nun-*  
*tium mittas regi Haralldo nec non aliis tuis amicis, petendo, ut,*  
*cum exercitu, naves tibi sequenti vere ad iter occidentem versus*  
*tradant, nos autem vires, quascunque hac hyeme possimus, col-*  
*ligamus & sic secunda vice aggrediamur, ut eveniat nos insulis*  
*potiri, sin minus ibi stratos jacere. Est mihi, ait Rögnvalldus,*  
*animus, non multas tales, qualem pridem emensi sumus, quam*  
*plurimis memoriæ hæere puto, expeditiones suscipere.*

## Consultatio Comitis Rögnvalldi.

**C**omes Paulus, postquam naves Rögnvalldianas ceperat, in Orca-  
 des redux, insigni victoria triumphans, ad lautum quod instituit  
 convivium, cum amicis, optimates suos invitat. Consilium

A a

captum

D. A. þat var ráð tekit at hlada vita i *Fridorey*, skyldi þar elldi  
 1136 í flá ef herra veri fenn fara fra *Hialtlandi*, þá var annarr vi-  
 ti á (l) *Rinarsey* oc sva á fleirum eyium, sva at flá mætti um  
 allar eyar, skyldi *Þorsteinn* son *Hávarðs Gunnafonar* hafa *Rí-  
 narsey*, enn *Magnus* broder hans *Sandey*, enn *Kugi Vestrey*;  
*Sigrþr* á *Vestnesi*. *Hrolfsey*; *Olafr Hrolfsfón* tor til *Katanes* i  
*Dungulsbæ*, oc hafði þar yfirfokn; *Valþiofr* son hans bio þá  
 i (m) *Stiörnsey*. *Páll* iarl veitti þá gíafir sínum mönnum oc  
 hetu þá aller hönum sinne vinattu fullkominne; hann hafði  
 fjölmenn um haustit þar til er hann spurði at þeir *Rangvaldr*  
 iarl voru i brottu af *Hialtlandi*, var þá i eyium típinda laust,  
 oc leidd sva fram at Jolum; *Páll* iarl hafði þá Jola bod mikil  
 oc efnaði til at bui sínu því er var i *Jórsföru* oc baud þangat  
 mörgum mönnum; þangat var bodit *Valþiofi Olafsfini* (n)  
 or *Stranusey*, enn þeir foru X. á teinæringe oc týnduz allir  
 á *Vestfyrði* atfangadag Jula, oc potti þat mikil típinde, því  
 at *Valþiofr* var manna bezt mannnadr; *Olafr* fader hans hafði  
 sveit mikla á *Katanesi*, þar voru synir hans *Sveinn* oc *Gunni*,  
 oc synir *Grinnus* or *Sviney*, *Asbiörn* oc *Margapr*, ener valk-  
 ligztu menn, þeir fylgdu jafnan *Sveini*. Þat var þrim nottum  
 fyrir Jol at *Sveinn Olafsfón* var roinn til fiska, *Asbiörn* oc  
*Margapr*, enn *Asleif* husfrelja oc *Gunni* son þeirra *Olafs*  
 voru farin til heimbods skamt i brott til vina sinna, enn um  
 náttina epttr kom *Aulver Rosta* i *Dungalsbæ* með sveit þá  
 er hann hafði haft um sumarit i Víking og tok hus á *Olafi*  
*Rolfsfyni* oc báru þegar elld at oc brendu hann inne við setta  
 mann, enn leifdu öðrum utgöngu, þeir toku allt lausa fé oc  
 foru í við sva buit i brott; síðann er *Sveinn* kalladr *Asleifarson*;  
 hann

(l) i *Armansey* 325. (m) *Sriansey*. 325. (n) *omittit idem*.

captum est, ut pharus in Fridarey exstrueretur, igni accendendo, A. D. si exercitus ab Hialtlandia venire conspiceretur, destinatus. Ex- 1136  
stitit tum alter in Rinarsey; ita in pluribus insulis, ut per singulas videri posset. Custodiret Rinarseyam Thorsteinn Havar-  
di Gunnii filius, ejus vero frater Magnus Sandeyam; Kugius autem Vestrey. Sigurdus de Vestnesi Rolfseyam. Olaus Rolfi Dungalsbæum in Kataneso se contulit, præfecturam territorii retinens; Walchiolfus ipsius filius in Stiórnsey tum habitavit. Comes Paulus tunc suos donis ditavit, integram amicitiam ipsi promittentes; hoc autumno, donec Rögnvalldum ex Hialtlandia discessisse audivit, frequens erat. Tum ad festum usque Julense in insulis nova non acciderunt. Comes Paulus tunc ad lautum per Julia destinato, ex villicatione, quam Jorhioræ habebat, sumtu, convivium, magnam convivarum naquerum invitat; invitatus Walchiolfus Olai de Straumsey cum novem Comitibus in decemvrem die parasceves Juliorum in Vestfiordo undis absorbtus est, qui casus magni momenti æstimabatur, Walchiolfusenim artibus alios antecellebat; pater ipsius Olaus ingentem cohortem in Kataneso habuit; erant ibidem ipsius filii Sveinn & Gunnus, nec non filii Grimi de Svíney Asbiörnus & Margadus, viri fortissimi, qui Sveinem jugiter comitati sunt. Sveinn Olai forte tribus ante Julia noctibus piscaturus cum Asbiórno & Margada remigaverat, mater familias autem Asleifa, cum filio Gunnio, apud amicos non procul convivium adierat; sequente vero nocte Aulfer Rosta cum cohorte, quam piraticæ per æstatem adhibuerant, Dungalsbæum venit & Olaum Rolfi ædibus inclusum intercipiendo ac ignem tectis suggerendo, ipsum sextum concremat, exeundi venia reliquis concessa. Sveinn exinde Asleifæ filius appellatus est; Redux iste domum die ante Julia

A a 2

præpa-

A. D. hann kom heim atfangadag fyrer Jol oc for þegar norðr á  
 1136 *Petlandsfiörd*, komu um midnætti i *Svefney* til *Grims* födr  
 þeirra *Asbiarnar*, steig *Grinnr* á skip med þeim oc fluttu  
 þeir *Svein* til *Skalpeids* á *Knarrarstadi*; *Arnkell* het madr  
 er þar bió oc syner hans *Hánefr* oc *Sigrþr*; *Grinnr* oc þeir  
 fedgar sínru þadan aptr oc gaf *Sveinn Gríni* fingrgull; þeir  
*Hánefr* oc *Sigrþr* fylgdu *Sveini* í *Jórfiöru*, þar var *Sveini*  
 vel fagnat, fylgdu menn hönum til *Eyvindar Melbrigða*  
 funar frænda síns; enn *Eyvindr* leiddi *Svein* fyrer *Pál* iarl  
 oc fagnar *Páll* iarl hönum vel oc fretti at típindum; *Sveinn*  
 sagði lát födr síns, iarl let illa yfer því oc kvat miðc af sér  
 leiddt hafa, baud hann *Sveine* med sér at vera, *Sveinn* þackadi  
 iarli þod sitt.

## Sveinn drap Svein.

Eftir þat foru menn til aptanfaungs; þar var mikill hu-  
 fabær oc stóð i hallendi oc var brecka á bak hufum, oc þá  
 er á kom leittit var fyrer ofan *Aurridasiörðr*, á hönum liggr  
 (o) *Danisey*, þar var kastali i eyjunne oc gætti fá madr er  
 (p) *Blánn* het, sun *Þorsteins* á *Flydrunefi*; þar i *Jórfiöru*  
 var dryckiuskali mikill oc voru dyrr vid eystra gafhlad sun-  
 nan á hliðvegg oc stóð kirkia dýrlic fyrer skála dyrum oc  
 niðr at ganga til kirkionnar frá skalanum, enn er inngeck  
 i skálann var á vinstri hönd hella mikil, enn fyrer innan  
 aulker bæði mörg oc stor, enn í gegn utidyrum var stofa;  
 þá er menn komu frá aptanfaung var mönnum skipat i sæti,  
 let iarl *Svein Asleifarson* sitia et næsta sér, innar frá iarli sat  
*Sveinn Briostreip* et næsta, enn þá *Jon* frændi *Sveins Briost-*  
*reips*,

(o) Daunsey. 101. 102. 333. (p) Bláni. 333. 101. 102.

*præparatorio, Petlandsfiördum boream versus se statim confert, A. D. 1136  
 Et nocte in Svefney ad Grimum Asbiörni nec non fratrum ejus  
 patrem pervenit; cum his Grimus navem ascendens, Sveinem  
 ad Skalpeydum Knararstafos devehit; Arnkell nomen erat viro,  
 qui ibi cum filiis Hanefo Et Sigurdo habitabat. Grimo cum  
 filiis inde revertenti Sveinn annulum aureum dedit. Hanefus Et  
 Sigurdus Sveinem Jorfiöræ comitati sunt; hic ibidem bilariter  
 exceptus ad cognatum Eyvindum Melbrigdi filium deducitur, qui  
 ipsum comiti Paulo sistit, humaniter exceptum, nova sciscitanti.  
 Sveinn obitum patris indicat, quem ægre ferens Comes se admo-  
 dum in causa fuisse asserit, adjecta invitatione ut Sveinn apud  
 ipsum commoraretur, pro qua invitatione ille grates persolvit.*

## Sveinn Sveinem occidit.

**P**ost hæc ad cantum itur vespertinum; erat hic cohærentium ædi-  
 um multitudo, in loco declivi sita, pone ædes clivus, cujus collicu-  
 lus cum superaretur, obvius erat Urridafiordus; in hac sita est Da-  
 misey, in qua castellum exstructum, vir nomine Blánn, filius Thor-  
 steinis de Flidronefo, custodivit. Jorfiöræ ingenserat triclinium,  
 cujus apud orientem spectantem parietem transversum in pariete  
 meridiem versus fores, ante has templum erat pretiosum, in quod  
 à cubiculo descendendum; verum cum in diversorium introiretur,  
 a manu sinistra ingens petra, intra vero vasa cerevisiarum multa  
 ingentia, ast foribus oppositum triclinium. Cum a cantu vesper-  
 tino redeuntes in sedes disponderentur, comes Sveinem Asleifæ,  
 intra se sibi proximum sedere fecit, sed fores versus Comiti pro-  
 ximus sedebat Sveinn Briostreip, inde vero Jonas cognatus

A. D. *reips*, þá er bord voru upptekinn komu menn þeir er fögda  
 1136 dracknun *Valpiofs Olafssonar*, oc þotti iarli þat mikil típinde;  
 þá bat iarl at engi skyldi segia *Sveini Asleifarfyne* um Jolin,  
 oc kvat hönum þo ærit mart til áhyggju, oc um kveldit er  
 menn höfpu druckit geck iarl at sofa oc flestir menn, enn  
*Svein Briostreip* geck ut oc sat uti um nottina eptir veniu  
 finne, oc um nattina stopu menn upp oc hlýddu típum, oc  
 eptir hámeffu geingu menn til borda; *Eyvindr Melbrigpa-*  
*son* hafpi mest forráð á veizlunne med iarle oc sat ecki upp;  
 skutilsveinar oc kertilsveinar stodu fyrer bordi Jarls, enn *Ey-*  
*vindr* skeinkti þeim nöfnum sitt ker hvorum þeirra; þá þotti  
*Sveini Briostreip Eyvindr* skeinkia hærra í sitt ker; enn taka  
 fyrr vid enn *Sveinn Asleifarson* hafpi druckit af sínu ker  
 oc kallapi *Sveinn* drecka sleituliga, þar hafpi lengi verit fát  
 med þeim *Sveini Briostreip* oc *Olafi Hrolfsfyne* oc sva þeim  
 nöfnum sípan er *Sveinn Asleifarson* proskadiz; oc er dru-  
 ckit hafpi verit um stund, þá var farit til nonu, enn er  
 menn komu inn þá var mælt fyrer minnum oc druckit af  
 hornum, þá villdi *Sveinn Briostreip* skipta hornum vid nafna  
 sinn, þotti þat vera lítit; *Eyvindr* vatt þá miklu horne i hönd  
*Sveini Asleifarfyne*, oc baud þat nafna sínum; þa reiddiz *Sveinn*  
*Briostreip*, oc mælti fyrer munne ser sva at nockorer menn heyr-  
 du oc sva iarl; *Sveinn* mun *Sveini* at bana verda oc *Svein* skal  
*Sveini* at bana verda; þessu var á dreif (q) drepit; var nu druckit  
 allt framan til aptanfaungs, oc er iarl geck ut, þa geck *Sveinn*  
*Asleifarson* fyrer hönum, enn *Svein Briostreip* sat eptir oc  
 drack, enn er þeir komu fram i aulstofuna, kom *Eyvindr*  
 eptir þeim oc brá *Sveine* á einmæli; hann spurpi; heyrder  
 þu hvat nafni þinn mælti þa er þu hafder bodit hönum  
 hörnit;

(q) drift. 101.

Sveinis Briostreip. *Post cœnam venere qui Jonam Olai undis submersum referebant, cujus interitum ægre latum, Comes, nequis per Julia Sveini Asleifæ indicaret, rogat, adjiciens illi nihilo minus sat fore curarum. Vesperæ, post quam potaverant, Comes cum plurimis aliis ita dormitum, Sveinn Briostreip egressus noctem more suo sub dio agebat; hac surgentes sacra audiunt & post missam accumbunt. Eyvindus Melbridgi ad convivium necessaria maxima ex parte, unacum Comite, subministravit & non accubit. Dapiferi & qui a candelis mensis comitis ministrabant, Eyvindus autem singula singulis Sveinis promebat vasa; tunc Sveini Briostreip Eyvindus sibi destinato majus infundere, prius autem se recipere quam Sveinn Asleifæ suum exhauserat, videbatur, unde Sveinem langvide bibere asserbat. Sveinn Briostreip, Olaus Rolfi, nec non cognomines, a quo Sveinn Asleifæ adoleverat, diu fuco invicem non caruevant; cæterum ubi aliquantisper, biberant, Nona frequentatur rursus autem cum ingressi essent scyphos verba præeunt & e cornibus bibunt; tum Sveinn Briostreip cornu cum cognomine suo, ut minus capax, vult commutare; hinc Eyvindus ingens cornu Sveini Asleifæ celeriter tradit, quod ille cognomini offert; iratus inde Sveinn Briostreip submissa voce, ut aliquot præter comitem audirent, sequentia loquitur; Sveinn Sveini mortem parabit, & Sveinn Sveini mortem afferet, His omiſſis non attenditur & ad cantum usque vespertinum potatur, cum autem comes exiret, Sveinn Asleifæ eum præit, Sveinn autem Briostreip remanens potat, in diversorium vero progressos Eyvindus sequitur & Sveinem in soliloquium distrahit, interrogando, audivisti, inquit; quod cognominis tuus, postquam cornu ipsi obtuleras, locutus est? quod cum negaret, Eyvindus illi verba indicat, adjiciens*

A. D.  
1136



A. D. hornit; ecki feger hann; *Eyvindr* hermdi þá ordin oc sagdi  
 1136 at þat mundi fiandinn hafa mælt fyrir munn hönum um  
 nottina, mun hann ætla þer dauda, enn þu skalt verða fyrr  
 at bragde oc drepa hann, feck *Eyvindr* hönum öxi i hönd  
 oc bat hann þar standa hiá hellunne i skugganum oc bat  
 hann höggva framan i mot *Sveini* ef *Jon* geingi fyrir hö-  
 num, enn ef *Jon* gengi síparr, þá bat hann *Svein* höggva  
 epter nafna sínum. Jarl geck til kirkiu, oc gaf engi gaum  
 at þeim *Eyvindi*; enn þeir *Sveinn Briostreip* oc *Jon* gengu  
 ut lidu síparr enn iarl, hafði *Sveinn Briostreip* sverd i hendi,  
 því at hann bar jafnan sverd þott adrer være vopnlausar,  
 oc geck *Jon* fyrri: lios bar at utidyrnum enn vedr var  
 pungt, oc er *Sveinn Briostreip* kom at uti dyrunum, hió  
*Sveinn Asleifarson* framann i enne hönum oc raðadi hann  
 vid, enn fell ecki, oc er hann retti vid þá sá hann mann  
 standa i dyrunum oc hugði at sá hefði særdann hann, þá brá hann  
 sverdinu oc hió i höfud honum oc klauf hann i her dar niðr,  
 vard þar fyrir *Jon* frændi hans oc fellu þeir þar bapir;  
*Eyvindr* kom at, oc leiddi *Svein Asleifarson* i stofu þá er  
 gegnt var utidyrum oc var hann þar dreginn ut um skíá  
 yindauga; þar hefr *Magnus Eyvindarson* heft buinn til reidar  
 oc fylgði honum á brott á bak bænum oc sva í *Aurrida-*  
*fiörd*, toku þeir þá skip oc flutti *Magnus Svein* i *Damisey*  
 oc flutti hann þar i kastala, enn *Blann* fylgdi hönum um  
 morginenn norðr til *Eigilseyar* á fund *Vilhialms* Biskups,  
 þá var Biskup at típum er þeir komu þar, oc eptir messu  
 var *Sveini* fylgt leyneliga til Biskups, oc segir *Sveinn* hönum  
 típindinn, lát födr síns oc *Valpiofs*, oc víg þeirra *Sveins* oc  
 het á Biskop til traufz, Biskup packadi hönum fyrir víg  
*Sveins*

adjiciens dæmonem per os ipsius noctu forte locutum fuisse; mor- A. D.  
tem, ait, tibi struet, tu autem, dolo præveniens, ipsum occides; 1136  
tradit hinc ei securim Eivindus, rogans ut apud petram in um-  
bra stet & anteriora Sveinis, si Jonas eum præcedat, si autem  
sequatur, cognominem suum à tergo ictu petat. Comes tem-  
plum adit, nemiine Eivindum cum reliquis curante. Ve-  
rum Sveinn Briostreip cum Jona paulo post comitem exiens,  
gladium, quem jugiter, quamvis alii inermes essent, ferre  
solitus erat, manu tenebat, Jona præeunte; lumen ad fores  
refulgebat, coelum autem nubilum erat. Sveinis Briost-  
reip, ad fores venientis, Sveinn Asleifæ frontem ferit, ille  
vero nutans non cecidit. Verum ad se rediens hominem  
in foribus stare animadvertit, quem se vulnerasse putat, un-  
de vibrato gladio caput ejusdem petit & in humeros usque  
diffundit, heic revera cognatum Jonam offendens, unde am-  
bo ibidem una ceciderunt. Accedit tunc Eivindus & Svei-  
nem in triclinium e regione forium situm deducit, ubi per  
fenestram membraneam extrahitur, hic Magnus Eivindi filius  
equum, quo veberetur, ornaverat, unde eum pone ædes Urri-  
dasiordum usque comitatur; nave ibi assumpta Magnus Sveinem  
in Daunsey transvehit & in castellum deducit, Blanius vero  
sequenti mane boream versus in Eigilsey, in conventum Epi-  
scopi Vilhjalmi, eum devehit. Episcopus, cum eo venirent,  
sacris intererat, ad quem Sveinn post missam clam deductus,  
eidem nova, mortem patris sui nec non Walthiofi & cædem  
Sveinis Jonæque refert, openi episcopi implorans. Episco-  
pus ei pro cæde Sveinis Briostreip grates peragit, dicens in-

Bb

fulas

A. D. *Svein Briostreips*, oc kvad þat landhreinsun verit hafa, let  
 1136 Biskup *Svein* þar vera um Jolin, enn epter þat sendi Biskup  
 hann til *Supreyia* i *Tyroist* til þess mans er *Holldbodi* het  
 oc var *Hundafon*, var hann þar höfþingi mikill oc tok all-  
 vel vid *Sveine*, dvaldiz hann þar um vetrinn oc var vel  
 virpr af allri alþýðu.

## Frá Pali Jarli.

Nockuru síparr enn 'vigin höfðu verit i *Jorfiöru*, hlupu  
 menn til frá kirkjunne oc var *Sveinn* borinn inn í hus, því  
 at hann var enn æi erendr, oc vissi þo ecki; andadiz hann  
 um nattiná; þar let iarl skipa mönnum i sæti oc vildiz vífs  
 verda hverr valdit hefpi vigunum, oc var þá saknat *Sveins*  
*Asleifarfunar*; þottuz menn þá vita at *Sveinn* hafpi vegit,  
 þá kom *Eyvindr* at oc mælti; þat mega menn fiá at *Sveinn*  
*Briostreip* mun veitt hafa *Joni* líflát; iarl mælti at engi skyldi  
 bláfa hár af höfði *Sveine*, oc seger hann þetta ecke fyrer  
 sakleysu gert hafa, enn ef hann fordaz minn fndr seger  
 hann, þá mun hann sér illa geta í því; þotti mönnum þat  
 líkaz at *Sveinn* munde farit hafa í *Papule* til *Hakonar Karls*,  
 brodr hins helga *Magnus* Jarls, hann var höfþinge mikill,  
 spakr oc hoflamr; ecki spurdi iarl til *Sveins* á þeim vetri,  
 1137 oc let hann gera *Svein* utlægann; þá er vora tok, for iarl  
 víða um *Nordreyiar*, at landskyldum sínum, hann vingadiz þá  
 miöc vid stórmenni oc gaf nær á tvær hendr; Jarl kom í  
*Straumsey* oc gaf *Þorkatli Fletti* bú þat er átt kasspi *Valpiofr*  
*Olaßon*, til þess at hann skyldi vífs verda hvar *Sveinn* veri  
 nidr kominn; *Þorkell* mælti: ecki kemr nu at því sem mælt  
 er at mörg eru kongs eyru, enn þótt þu fert iarl, þá þycki  
 mer

*ulas eo modo a facie liberatas. Episcopus Sveinem festum A. D. Julense ibidem transfigere permittit, quo exacto, eum in 1136 Hebrides prædium Tyrvíst ad virum nomine Holldbodium Handii filium mittit, erat ipse ibidem inter primarios magnates, qui Sveinem humaniter excepit. Hic interhyemales moras a toto populo honore habetur.*

## De Comite Paulo.

**P**aULO post cædes Jorfiöræ patratas, à templo accurrunt; Sveinn in ædem desertur, non enim adhuc, quod tamen nescire, mortuus erat, sed sequente nocte animam efflavit. Hinc Comes a suis sedes occupari jubet, cædium autorem indagaturus; tunc in Sveinem Asleifæ, desideratum, cædis culpa convertitur; Accedens inde Eivindus, evidens esse asserit, Sveinem Briostreip Jonæ mortem attulisse; Regerit Comes, nemini Sveinem ledere licitum, adjiciens illum hoc non immerito patrassè; Si autem, inquit, meum conventum fugiat, in ea re sibi haud proficuum sciet. Videbatur vero simillimum Sveinem in Papiliam ad Haconem Karl, sancti comitis Magni fratrem, se contulisse; hic inter magnates numeratus sapiens & continens erat. Comes ista hyeme Sveinem, non exquisitum, relegari curavit. Vere ineunte locaria ex- 1137 acturus per Nordreyas passim profectus est; magnatum tunc favorem, larga ubivis munera distribuens, sibi conciliavit. Comes in Straumseyam delatus, Thorkatlo Flettio prædium, quod possederat Walhiofus Olai, ut certior fieret ubi Sveinn degeret, donavit. Nunc inquit, Thorkell non probatur proverbium multas esse regi aures. Verum quamvis Comes sis, mirum tamen mihi videtur, te rumorem, ubi Sveinn sit, non percipisse

A. D. mer undarligt at þu hefer ei frett til *Sveins* enn ec vísfa þegar at  
 1137 *Vilbialmr* Biskup sendi hann til *Supreyia* til *Höldboda Hunda* sonar, oc hefer hann þar verit i vetr, iarl mælti: hvat skal ec gera vid Biskup er sliku hefer bellt? Þorkell svarar, ecki er at gefa Biskupi saker á þessu vid þat sem nu liggr á, muntu þurfa allra vina pinna ef þeir *Raunvaldr* koma austan; Jarl seger at slikt er satt; *Pall* iarl fór þá þan til *Rinarseyiar* oc þá veizlu at *Raгну* husfreyiu oc Þorsteine syne hennar; *Ragna* var vitr kona; þau áttu annat bú i *Papey*, þar sat iarl þriar nætr, þvi at hönum gaf ecki til *Kuga* i *Vestrey*; þau iarl oc *Ragna* töludu mart, seger hun iarli at hönum var lítill skade at um *Svein Bríofstreip* þott hann veri garpr mikill, hlautz þu af hönum uvinfælder miklar, veri þat mitt ráð um þann vanda sem at ydr horfer at þer gerit ydr vine sem flesta oc veri usakgiafer, villda ec at þer gæfut ecki sakir *Vilbialmi* Biskupi edr öðrum frændum *Sveins Asleifarsonar*, helldr vilda ec at þu gæfer upp biskupi reidi þína, oc þvi frammar at þu leter fenda ord i *Suprey* eptir *Sveini* oc gefa hönum upp reidi þína oc eignar sínar til þess at hann veri þer þvilíkr sem fader hans; hefer þat lengi verit sífr hinna göfuguztu manna at gera mikit fyrer saker vina sinna, oc afla sér sva trausts oc vinnfællda; Jarl svarar, vitr kona ertu *Ragna*, enn eigi hefer þu hlotit iarls nafn i *Orkneyium*, ecki skaltu her landráðum stýra, heyr á endemi at ec munda *Sveini* fe til fætta gefa oc ætla at þat mundi mer vega sigr til handa, hann gerir sic her reidann um oc mælti: Gud skipte med ockr *Raunvalldi* iarli frænda, oc láti sva ganga hvarum sem gert hefer; ef ec hefi vid hann misgert þá er nu mál at bæta, enn ef hann vill ganga á ríki mitt, þicki mer sá minn vinr meistr er mic effi til þess at ec fá halldit

cepiſſe, cum mihi ſtatim innotuerit quando Episcopus Wilhial- A. D.  
 mus eum in Hebrides ad Holldbodium Hundii, apud quem 1137  
 byemen tranſegit, mittebat. Querit iterum Comes; quid  
 igitur episcopo reddam, qui talia faceſcivit. Respondet Thor-  
 kell, non eſt, præſenti urgente neceſſitate, vituperandus; Om-  
 nibus tuis amicis tibi opus erit, ſi Rögnvalldus cum ſuis ex  
 oriente veniat. Comes talia vera eſſe affirmat. Comes Pau-  
 lus inde in Rinarſey tendit & a matre familias Ragna &  
 ejusdem filio Thorſtene convivio excipitur; Ragna fæmina  
 erat prudens; altera iis in Papey villicatio. Ibi comes tres  
 noctes moratus eſt, tempeſtas enim eum ad Kugium in Veſtrey  
 proſciſci non permiſit. Comes Paulus & Ragna multa colloque-  
 bantur. Dicit illa Comiti, cædem Sveinis Briostreip, parum  
 detrimenti, quanvis vir fortis fuiſſet, attuliſſe, nam, inquit,  
 multorum odium tibi paravit. Erit ergo conſilium meum, hoc  
 tibi imminente periculo, ut amicos quam plurimos tibi conci-  
 lies, vindictæ parcens. Vellem te pro inſonti habere Episcopum  
 Vilhialinum cum aliis ejus cognatis; mallem e contrario ut iram  
 ab episcopo avertas, idque præterea, ut nuncium ex Sudurey  
 Sveinem reducturum mittas &, culpa dimiſſa, poſſeſſiones ejus  
 ipſi reſtituas, eum in finem, ut tibi ſe talem qualem ipſius pa-  
 ter, præſtet. Fuit diu mos viris nobiliſſimis, amicis ſuis in  
 multis indulgendo auxilium & favorem conciliare. Prudens,  
 inquit Comes, fæmina es Ragna, verum Comitis titulum in  
 Orcadibus non naſta es; non hujus regionis apud te erit præ-  
 ſectura; heus ineptias, ne nempe Sveinem pecunia reconcilia-  
 turum, ſpe victoriæ inde parandæ. His iratus Comes, Deum  
 inter ſe & cognatum Comitem Rögnvalldum dijudicare, & ut  
 exitus factis reſpondeat, precatur; ſi illum, inquit, læſi, tem-  
 pus adeſt recompensandi, ſi autem regnum meum invadere cupit,

A. D. halldit ríke minn, ec hefi *Raugnvalld* alldri senann, hefer ec  
 1137 því sífr at minne vitund misbodit, at þat er frændr vorer  
 hafa gera latit, þa vita menn at ec átti þar engan lut at: mar-  
 ger svörudu at miðc væri usyniu á hann leitat at beriaz til ríkis  
 við hann, enn engi mælti í moti; þá er á tok lípa vorit let *Pall*  
 iarl hallda vita á *Friderey* oc *Rinarey* oc nær i öllum eyium,  
 sva at hvern mátti síá fra öðrum. Madr het *Dagfinnr Laud-*  
*versson* er bú átti i *Fridarey*, vaskligr madr, hann skyldi gæta  
 þess vitans oc slá elldi í ef herr væri sen fara frá *Hialtlandi*.

*Raugnvalldr* iarl sat um vetrin heima á *Ógdum* at þuum  
 þeirra fedga oc gerdi ord til frænda sinna oc vina, enn sumá  
 fann hann, oc beiddi at þeir mundi esla hann til vestrfarar  
 at lípi oc skipum oc vikuz flester vel við naudsýn hans, enn  
 um *Góí* sendi *Kolr* tva byrdinga or landi, annan vestr til *Eing-*  
*landz*, at kaupa víst oc vopn, enn öðrum hellt *Sölmundr* supr  
 til *Danmerkr* at kaupa þar slíkt sem *Kolr* sagði fyrer, því at hann  
 hefer nu alla ætlun á bunapi þeirra; sva var ætlat at þessir  
 byrdingar skyldu kommer i land at Paskum, enn þeir ætla at  
 búa ferdina eptir Paska viku, hafði sitt langskip hvarr þeirra  
 fedga, enn *Sölmundr* hafði hit þridia, þeir *Kolr* höfðu oc vísta  
 byrding (r), (enn er þeir komu til *Biörgyniar* var þar fyrer  
*Haralldr* kongr, hann feck *Raugnvalldi* langskip alskipat; *Jon*  
*Fotr* hafði oc langskip; ~~at~~ setta hafði *Aslacr* son *Erlendz*  
 or (s) *Hernum*, hann var dottrson *Steigar-Þoris*, hann hafði  
 oc vísta byrding,) þeir höfðu VI. storskip, V. skutr enn III.  
 byrdinga;

(r) hæ parenthesi inclusa omittit 102. 333. Reperiuntur in margine 101.

(s) Harum. Flat.

*tunc amicorum mihi videtur optimus, qui mihi in retinendo A. D. regno opitulatur. Rögnvalldum nunquam vidi, tantum abest 1137 ut iniquas ei obtulerim conditiones, cum notum sit me in factis cognatorum nostrorum contra eum prorsus non participasse. Afferebant multi summam esse injuriam regno hostiliter eum privare conari; nemo autem contradicebat. Vere vergente Comes Paulus pharos in Fridarey Rinarsey & fere in omnibus insulis, ut unus ad alterum conspici posset, constituendos curavit. Dagfinnus Laudveris nomen erat viro, fortitudinem præ se ferenti, qui villicationem in Fridarey habebat; hic pharum ibidem custodiendum, si exercitus ab Hialtlandia ire conspiceretur incenderet.*

*Comes Rögnvalldus Agdis in prædiis patris sui per hyemem sedens, nuntium nonnullis cognatis suis & amicis misit, ipse autem alios convenit, postulans ut copiis & navibus, ad iter occidentem versus instituerent, cui, necessitate adacto, plerique annuebant. Sed mense Goa emisit Kolus duas naves onerarias, aliam in Angliam occidentem versus ad commeatum & arma emenda, aliam vero Sölmundus meridiem versus in Daniam rexit, quæcunque Kolus præscripserat, ipse enim omnem eorum apparatus ordinavit, comparaturus; ita convenit ut hæ naves onerariæ ante festum Pascatis redirent, ipsi autem post festum iter pararent. Pater & filius quisque navem longam, Sölmundus tertiam gubernavit; Kolus cum suis navem commeatu oneratam regebat. Cum autem Bergas venirent, obviis ibidem Rex Haralldus, Rögnvalldo navem longam, omni ex parte instructam, tradit. Jonas fotur (Pes) etiam navem longam regebat; sextam Aslakus filius Erlendi de Hernum; erat iste Steigenfis Thoreri ex filia nepos, erat ei etiam navis commeatu onerata. Navibus præterea sex bellicis & præter quinque phaselos, onerariis*



D. A. byrðinga; þá er þeir lágu til byriar i *Hernum* kom skip  
 1137 vestan oc spurpu þeir tíðinde af *Orkneyium* oc sva hvern  
 vidrbunat *Páll* iarl hafði ef *Raugnvalldr* iarl kæmi vestr  
 pangat.

## Rád Kols.

**R**ögnvalldr iarl let bláfa til húspíngs er þeir lágu i *Hernum*  
 oc taladi um vidrbúnat *Pals* iarls oc hve mikinn fiandskap  
*Orkneyingar* fýndu vid hann er þeir ætludu at veria hönum  
 frændleifð sína, þá er *Noregs* kongar höfðu hönum gefit at  
 rettu, oc talar þar um langt erinde oc sníalt oc ætladi sva  
 at fara til *Orkneyia* at fá þær eda látaz ella; gerdu menn  
 godann róm at máli hans oc hetu hönum traustri fylgd; þá  
 stod *Kolr* upp oc mælti; spurt höfum ver af *Orkneyium* at  
 þar vilia aller menn á mot ydr rífa oc veria ríke ydvar  
 med *Pále* iarle, vilia þeir seint afláta þeim fiandskap er þeir  
 hafa upptekit vid ydr frændi; nu er þat (t) mitt ráð at leita  
 pangat traustz sem nógt er til, at fá unni ydr ríkis er á at  
 rettu, enn þat er hinn helge *Magnus* iarl modrbroder ydvar,  
 vil ec at þu heiter á hann at hann unni ydr frændleifdar  
 þinnar oc sinnar erfdar, at þu láter gera steinmusteri í  
*Orkneyium* í *Kirkiuvogi*, ef þu fær þat ríki, þat er ecki se  
 annat dýrdligra í því landi, oc láter *Magnusi* iarle helga  
 franda þínum oc legger þar fe til, sva at fá stadr mætti  
 eflaz oc yrði pangat komit hans helgum domi oc biskups  
 stolinom med; þetta potti öllum ráðligt oc var þetta heit  
 fest; eptir þat letu þeir i haf oc gaf þeim byr godann oc  
 toku

(t) fínt, apnum. 101. 102. 333.

rariis tribus instructi erant. Dum ventum secundum Hernis ex- A. D.  
spectarent, adveſta navis ex occidente nuntiavit illis ex Orcadi- 1137  
bus nova de apparatu Comitſ Pauli, ſi Rögnavldus occiden-  
tem verſus illuc veniret.

## Conſilium Koli.

**C**omes Rögnavldus, cum Hernis morarentur, conventum  
habuit domeſticum, & tum de apparatu Comitſ Pauli, nec non  
quantam Orcadenſes ipſi hoſtilitatem adverſus ſe exercerent, ab  
hæreditate a cognatis relicta, quam Reges Norvegiæ ipſi ju-  
ſto jure donaverant, ſe excluſuri, ſermonem prolixum diſerte  
protulit, inde Orcades, eaſdem obtinendi, ſin minus occum-  
bendi, animo, petiturus. Omnes eum læta acclamatione ex-  
cipiunt, fidem ipſi comites ſe fore promittentes. Surgens tunc  
Kokus in talia prorumpit; Audiſimus, inquit, ex Orcadibus  
quod omnes ibidem contra te inſurgere & regnum tibi debitum  
cum Comite Paulo defendendo retinere velint. Hoſtilitatem  
quam contra te, cognate, inchoarunt ſero miſſam facere volunt.  
Nunc conſultum eſt illic, ubi abundat, openi quærere, ut iſte,  
cujus jure eſt, regnum tibi concedat, eſt autem frater tuus ma-  
ternus ſanctus Comes Magnus; volo votum ei facias, quo ma-  
gis hæreditatem a cognatis & ſe relictam tibi concedat, tenem-  
pe templum lapideum in Orcadibus Kirkiuvogi, quo non ſit in  
iſta regione prætioſus aliud, ſi regno ibidem potiariſ, exſtrui  
curaturum & cognato tuo comiti Magno ſacrum, pecuniis di-  
taturum, ita ut oppidum iſtud ſtabiliri queat, & ipſius ſacra-  
rium, unacum ſede episcopali, eodem transportari. Hoc con-  
ſilium omnibus ſalubre viſum pro ſtato habebatur. Poſt hæc  
Cc ſolvunt,

A. D. tóku *Hialtland*, oc ordu þar hvarer öðrum fegner; kunn *Hial-*  
 1137 *tar* at segja þeim mörg típinde af *Orkneyjum* oc dvölduz þeir  
 þar nokkura rýd.

## Af Kol oc Una.

Þat var eitt sinn er *Kolr* spyrr *Una* er fyrr var getit; hann var þá er hann rez til þegar hníginn at alldri epter er hann hafði verit í fiórráðum við *Bryniolf*; þá spýrar *Kolr*, hvart villtu *Uni* gefa til ráð at brugdid verði vitanum í *Fri-darey*, edr annaz þat at ei verði annar kveiktr? kved ec þic at þessu fyrer því at ec veit at þu er vitrari enn þeir flester adrer er her eru nu, þott her se nu virþinga menn meire; *Uni* svarar, eingi er ec ráðamadr, enda vil ec eigi gera herhlaup med minum ráðum, vil ec þat því kíósa sem síðarr skal atgera at ec ætla þat helldr af sialfum mer til at taka; oc litlu síðarr let *Kolr* búa mörg smá skip oc sneri á leid til *Orkneyia*; þar voru einger höfþingiar i för nema *Kolr*; oc er þeir koma sva langt at þeir ætludu at fiá mundi ferd þeirra frá *Fridarey*, þá let *Kolr* draga upp segl á öllum skipum, enn skipadi til menn at hamla sva at sem minst gengi skipin þó vindr legdiz epter oc let hann ei setia hær-ra enn i mitt tre, enn draga sva upp sem þeir hefpu lengr farit; seger *Kolr* at þá muni seen verða faur þeirra or *Fri-darey* sem þángat nálgaz meir skipin; kann þá vera at þeir slái elldi í vitann, enn fare sialfer á fund *Páls* iarls oc sege hönum; oc þegar seen var vitinn á *Fridarey* þá let *Þorsteinn* (u) *Raagnufson* kynda vita á *Rínarsey*, oc epter þat var kveiktr hverr

(u) *Havardson. Flat.*

*solvunt & ventis secundis lati, Hialtlandiæ allabuntur, incolis & ipsis vicissim gaudentibus, Healtlandi multa, quæ in Orcadibus gesta, iis narrare potuerunt, aliquantisper ibidem morantibus.* A. D. 1137

## De Kolio & Unio.

**K**olus forte Unium, *cujus mentio antea facta est, (erat iste ætate profectus cum susciperet struendam Brinjulfo necem) interroga-; quale, inquit, amice! consilium dare vis, ut pharus in Fridarey non incendatur aut procuretur, neque alius succedatur? De hac re te igitur consulo, quod te plerosque heic jam præsentem, majoris licet existimationis, viros, prudentia antecellere sciam. Respondet Unius; Consiliis nequaquam dives sum, quicquid sit, hostiles tumultus meis consiliis instituere nolo, posterius igitur eligam cum ad id perficiendum proprio consilio usurus sim. Paulo post Kolus multa navigia, instructa, ad Orcades direxit, nemine magnatum ipsum comitante; cum eo ventum esset, ut ex Fridarey navigationem conspici sperarent, vela in singulis navibus pandi curavit Kolus, verum nautas navigia remis inhibere jussit, ut, vento licet flante secundo, quam minimum proveherentur, nec vela altius quam in medium malum attolli, plenum tamen præteritum velorum usu singulari. Adjecit Kolus iter eorum ex Fridarey eo clarius conspectum fore, quo magis navigia illi appropinquarent. Tunc, inquit, hoc forsitan incenso comitem Paulum accedentes, pharum in Fridarey nuper visum nuncient. Tunc Thorsteinn Ragnæ filius in Rinarsey pharum accendebat, & postea singuli*

A. D. hverr at öðrum um allar eyiar, enn bændr aller foru til iarls  
 1137 oc var þetta et mesta herhlaup, enn er *Kolr* sá at vitinn brann, bat hann sína menn aptr fara, kvat vera mega at þetta yrði nockorom at fundr pycki (v); ferr *Kolr* aptr til *Hialtlands* vid sva buit, oc seger at nu skal *Uni* taka til sinna ráða. *Uni* kvedr til farar med sér þria menn *Hialdendíska*, þeir taka sexæring einn oc nockr föng önnr oc veidarfæri; þeir foro til *Fridareyiar* oc sagdiz *Uni* vera *Norrænn* madr, enn kvez hafa kvongaz i *Hialtlandi* oc átt þar sunu; kvez hafa verit ræntr af mönnum *Raugnvallds* iarls oc mæler hit hardazta til þeirra, hann tekr sér þar húsa víst oc róa syner hans til fiska, enn hann er heima at gæta fanga þeirra; hann kemr sér i tal oc kunnugleika vid þá menn er þar eru fyrer oc þockadiz hann vel.

## Frá Orkneyingum.

Eptir þat er *Dagfinnr* hafpi brennt vitann, for hann á fund *Páls* iarls sem fyrr var getit, oc þar komu allir gædingar iarls, var þá halldit til frettum um ferðer þeirra *Raugnvallds* iarls, oc þotti mönnum undarligt er þeir komu hvergi fram, enn þó helldu þeir saman lipinu þria daga, toku bændr at kurra illa oc segia at þat var fólfska mikil at brenna vita þo fiskimenn sæiz med bátum sínum; var þá skellt á *Þorsteinn* (x) *Raugnufon* at hönum hefði illa tekiz er hann hefði kveikt vitann á *Rinarsey*; *Þorsteinn* svarar oc kvadz æi annat kunna enn ellda vitann er hann sá brendann á *Fridarey* oc kvad þetta

(v) sva þat mundi í nockuru bríálaz, úa at *quodammodo inverterentur. add.*

333. (x) *Havardsson. Fiat.*

per omnes insulas succendebantur, verum incolæ ad comitem A. D. confluerunt, unde summus ortus est tumultus; sed cum Kolus pharum succensum viderat, suos reverti mandat, adjiciens hæc forsitan dissidia quibusdam partura. Re ita constituta in Hialtlandiam revertitur & Unium, ut sua nunc consilia adhibeat, rogat; hic tres ex Hialtlandis itineris socios sibi adsciscit Unius, & assumptum cum comitatu nec non instrumentis piscatoriis triremem, in Fridareyam trajicit, se Norvagum esse, matrimonium vero in Hialtlandia iniisse, ibi filias suscepisse, & a Rõgnvalldianis, quos asperis omnifariam verbis denigravit, spoliatum fuisse asserit. Hic domicilium sibi conducit, filii piscaturæ vacant, ipse autem domi remanens, quæ eorum sunt custodit. Cum colloquio præsentium ibi familiaritatem sibi conciliat, ipsis perquam gratus.

## De Orcadensibus.

Postquam Dagfinnus pharo ignem admovebat, comitem Paulum, ut supra dictum, convenit, omnibus comitis optimatibus illuc simul confluentibus. Hic inquisitum est in iter comitis Rõgnvalldi cum nusquam apparerent, per triduum tamen copie collectæ mansere, quo præterlapso incolæ mormurare incipientes, delirium asserebant pessimum pharos incendere, piscatores licet in scaphis velificantes apparuerint. Hinc Thorsteinn Ragnæus incusabatur ejus, quod incassum pharum in Rinarsey succendisset; ad quæ ille, sibi non aliud licuisse quam pharum accendere, cum in Friderey ignem admotum conspexisset; hujus culpam in Dagfinnum convertit. Regerit Dagfinnus; sæpius

A. D. þetta af *Dagfinne* hlotið háfa; *Dagfinnr* svarar: miklu optar  
 II37 hlíora menn illt af þer enn þu meger mer þat kenna; *Por-*  
*steinn* bat hann þegia oc hliop upp með öxi oc hió hann þegar  
 bana högg; þá hlupu menn til vopna oc varð þar bardagi;  
 þetta var í *Rofsey* íkamt trá *Kirkiuvogi*. *Sigrpr* af *Vestnesi* oc  
 syner hans *Hakon* (y) *Kló* oc *Brynjolf* veittu *Hlödve* föðr  
*Dagfinns*, enn *Porsteini* veittu frændr hans; þá var sagt iarli  
 oc for hann til oc var lengi ádr hann gæti skilid þá. Þá talar  
*Kugi* or *Vestrey* langt erinde oc sagði sva; gerit ecki iarli  
 íkómmi þessa at þer sialfer beriz sín i millum, því at þurfa  
 munat þer allra ydvarra manna innan lítils tíma, gætum þess  
 þá at ver seum ei ufærer edr ránglátter, enn þetta mun  
 gengit háfa epter ráðum uvina varra oc verit prettr þeirra  
 at eida sva vitunum, enn nú er von þeirra á hveriu dagri  
 at þeir komi oc gerum sva vort ráð; *Dagfinnr* mælti, her  
 hefr eingum illinde tilgengit; enn verit nockuru brádare enn  
 skyllði; gat *Kugi* her alls til ens sanna oc for um mörgum  
 ordum vitrligum, kom þá svo at hvarer tveggju villdu at  
 iarl skipadi, enn þo var þat ráðit at þeir rufu samnadin  
 oc fóro menn heim; enn sá maðr var tilfenginn at gæta vitans  
 í *Fridarey* er *Eiríkr* het, oc þá er *Uni* hafði litla hrip ve-  
 rit í *Fridarey* kom hann at *Eiríke* oc mælti, villtu at ec  
 gæti vitans síðann ec geri ecki annat oc má ec vel sitia ein-  
 tomi yð; *Eiríkr* þá þat, enn þegar er menn voru æi nær, þá  
 þar *Uni* vatn i vitan oc gerði sva votann (z) at hvergi festi  
 elld á.

Eytt

(y) *Pik. in margine* 101. *omittit Flat.* (z) *omittit* 333.

nullo facto tua hominibus in malum vertuntur quam mihi A. D.  
 imputare possis. Thörsteinn ei, tacere jussu, lethalem securi 1137  
 plagam statim infligit; hinc, armis celeriter raptis, pugna  
 oritur. Accidit hoc in Rossey prope Kirkiuvogum. Sigurdus  
 de Vestneso, cum filiis Hocone Kló & Brinjolfo a partibus  
 Hlödvi patris Dagfinni, a Thorsteinis autem partibus ipsius cognati  
 stabant. De hoc certior factus Comes accurrit; diu tamen, priusquam  
 litem comescere posset, pugnatum est. Tum Kugius de  
 Vesturey prolixum habuit sermonem sequentis tenoris; ne, inquit,  
 ignominiam hanc comiti inuratis, ut ipsius copiae invicem arma  
 commisceatis, omnes enim vos brevi opus erit; tunc nobis cavendum  
 ne invalidi & invicem inimici finius. Ast secundum voluntatem &  
 consilium hostium nostrorum, qui nocte dieque nobis imminebunt,  
 (ergo vitandi,) hoc ad pharos dolo consumendos profecto evenit.  
 Regerit Dagfinnus; nemo malitia, sed æqua majori præcipitantia  
 adactus, hoc patravit. De hac re Kugius, eandem acu tangens,  
 multa prudenter locutus est; tandem res eo venit, ut ab utraque  
 parte Comitum arbitrio committeretur, consultum tamen ut dispersa  
 congregatione donum redirent. Verum phari Fridenensis cura viro  
 nomine Erico mandatur; sed postquam Unius paululum temporis ibidem  
 triverat, adit Eiricum, dicens; Vis pharum custodiam, cum nullum  
 mihi, temporis sat superque habenti, negotium incumbat, cui Eiricus  
 annuit. Sed nemine præsentem Unius pharum aqua irrigando adeo  
 madidum reddit, ut igne accendi nequiret.

De-



D. A.  
1137

## Eytt vitum i Orkneyium.

— **P**eir *Raugvalldr* iarl mæltu at þeir mundi þefs bípa er ástædiz misgánga straumanna oc austanvedr, því at pá er varla fært á mille *Vestreyiar* oc *Hrofseyiar*, enn austan vedr má sigla frá *Hialtlandi* til *Vestreyiar*, oc þefs væntu þeir *Raugnvalldr* iarl, oc komu fríadags aptan i *Vestrey* i *Höfn* til *Helga* er þar bio, þa vard engum vita uppkotit, því at pá er seglin voro seen or *Fridarey* bioz *Eiríkr* at fara til *Páls* iarls, enn fendi mann til *Una* at ellda vitann, oc er sá kom þar pá var *Uni* á brottu, enn er sá vilde ellda vitann, pá var hann svá votr at ecki mátti elld á festa, oc er *Eiríkr* spýrr þetta, þyckiz hann síá hverfu farit hefer; ferr sípan á fund *Páls* iarls oc seger hönum; enn er *Raugnvalldr* iarl var kominn til *Vestreyiar* hliopu þeir saman eyiar skeggiarner oc gera þeir *Helgi* oc *Kugi* ráð fyrer þeim; þat er hit fyrsta at leita gripa til jarls, oc fara sva skipti þeirra at *Vestreyingar* ganga under *Raugnvald* iarl oc sveria hönum eyda.

## Raugnvalldr red Orkneyium.

— **S**unnudag hafði *Raugnvalldr* iarl típer þar i þorpinu oc stöpu þeir uti hia kirkjunne, pá sá þeir hvar gengu XVI. menn slipper oc kollotter, þeim þottu þeir undarliga buner; iarls menn ræddu um hverer vera mundi, þa kvad iarl vísu:

Sextan

## Deficiunt phari in Orcadibus.

A. D.  
1137

**C**omes Rögnvalldus cum suis se expectaturum dicebat donec vicissitudo fluxus maris & eurus conturrerent, tunc enim inter Vesturey & Hrofsey transitus anceps; flante autem euro à Hialtlandia ad Vesturey naves ferri possunt; hoc igitur cum suis expectato Comes Rögnvalldus, vesperi diei Veneris in Vesturey Hafnam ad Helgium, qui ibi habitabat, pervenit. Tunc nullus incendi potuit pharus, nam cum ex Fridarey viderentur vela, Ericus ad conveniendum Comitem Paulum se parat, mittitque ad Unium de succendendo pharo moniturum, qui cum eo veniret, discesserat Unius, verum cum ignem pharo admoveret, madidus adeo erat ut comburi nequiret; hoc cum Ericus audiret, de dolo certus esse videbatur, & Comitem Paulum, referendo, conveniebat. Verum cum veniret in Vesturey Comes Rögnvalldus, concurrunt insulani, Kugii nec non Helgii consilia secuti, primum nempe ut pacem Comitem poscerent; talem vero successum habuit, ut interposito juramento Comiti Rögnvalldo se submitterent.

## Rögnvalldus Orcadum regno potitur.

**D**ie solis Comes Rögnvalldus in oppido sacra celebrat, stantes autem foris apud templum conspiciunt homines sedecem inermes, capitibus rasis, qui mirum in modum vestiti videbantur. Rögnvalldianis quinam essent conjectantibus, Comes cantilenam protulit.

D d.

Sede.

A. D.  
1137

Sextan hefer ec (a) fenar,

fenn oc topp i enni

jardar (b) elde firdar

(c) ormvangs saman gánga,

pat bárum ver vitni

vestr at her se flestar,

síá liggr ut vid *Elon*

ey, kollottar meyar.

Eptir helgina foru menn *Raugnvalds* iarl's par um enar næstu bygðer oc gengu aller menn under iarl. Þat var eina nott i *Vestrey* at iarlsmenn höfðu niofn af at eyiarmenn mundu eiga launþing til svikræða vid *Raugnvald* iarl, enn er jarl feck niofn af þá stöð hann upp oc for til þingfins, enn þad var típinda at iarlsmenn höfðu barda marga eyiar skeggia, enn tekit *Kuga* bonda oc settann i fiötr oc kvat hann verit hafa upphafsmann at þessu ráði; flutti *Kugi* mál sitt orðfærliga oc fluttu marger ádrer pat oc sönnudu med hönum; þá qvad iarl þetta:

Liggia se ec at leggium,

lás bannar þer (d) ráfer

kvellðforlaustum karli,

*Kugi*, iarnið biugu,agit allðri *Kugi*,

aptr muntu settr af prettum

(e) nandr

(a) lena. 333. (b) elda 101. 333. ella 102. (c) xinvangs. 101. 102. 333. (d) málit, *loqvelam*. 101. 102. 333.

*Sedecem vidi  
una & in fronte cristam  
fœminas  
in terra simul ire;  
id testabamur  
occasum versus hic esse plurimas,  
(apud mare sita est Elon  
insula) absque capillis virgines.*

A. D.  
1137

*Post sacra Rognvalldiani proximos vicos peragant, omnibus comiti se submittentibus. Accidit aliqua nocte in Vestarey ut Rognvalldiani subolerent, insulanos, Comiti Rognvaldo insidias structuros, clam conventum habere, quod cum comiti innotesceret surgit & conventum adit; novi autem erat; comitē adherentes multos insulanos verberaverant, colonum vero Kugium captum compedibus vinxerant, hujus consilii autorem eum esse afferentes; Kugius causam suam diserte orabat, omnes etiam ab ejus parte stantes ei consenserunt; tunc Comiti sequens strophæ excidit.*

*Admotas video crutibus,  
(sera prohibet te cursitationes  
serotinum senem  
Kugium) compedes incarnoatas;  
Ne habeas unquam Kugi,  
nam dolus tuus inbibebitur,*

Dd 2

(necef-

A-D,  
H37

(e) naudr er at nýta eida

(f) nátt þing oc hallt, fætt.

Jarl gaf þar öllum mönnum grid, bundu þeir þá af nýiu felag sitt.

## Frá Raugnvalldi iarl oc Páli.

(g) Þá er *Raugnvalldr* iarl var kominn i *Orkneyia* oc marger hanns menn höfðu under hanns valld gengit, þá var *Páll* iarl i *Hroßsey* oc höfdu þeir þar þing oc rádagörd við sína menn, beiddi iarl umráða hve með skal fara þessu vandmæli, enn menn toku þar misjafnt á oc var þat sumra ráð at skipta skyldi löndum við *Raugnvalld* iarl, enn flester ríkismenn oc fva bændr villdu kaupa *Raugnvalld* á brott með fe oc budu þar sína koste til at beriaz skyldi oc kölludu þat tyrr hafa vel tekiz; *Raugnvalldr* iarl hafdi haft niósnar mann á þinginu, oc er (h) þeir koma til hans fretti iarl skálld eitt er þar hafdi verit:

heyre ec hitt at (i) orer

hafa dólgar skap fólgit

þeingill ríkr af þingi

þann (k) kvitt buande manna

at valldandi villdi

vargfediandi margir

at

(e) naudr ert at nýia, *coactus es renovare juramenta. Flat.* (f) naut. 101.

102. 333. (g) Um vorit snemma. *addit.* 333. (h) þesse. 101. 102.

(i) orum. 101. (k) kvat. 101. 102. 333.

*(necessum est servare juramenta)  
conventum nocturnum, servato quoque pacem.*

A. D.  
1137

*Comes hic securitatem omnibus concessit, societatem etiam suam renovarunt.*

## De Comite Rögnvaldo & Paulo.

**P**ostquam venerat in Orcades comes Rögnvalldus, multis ejus potestati submissis, Comes Paulus in Hrossey suos convocatos consulit & consilium tractandi has difficultates expetit, varia vota retinens, quidam enim dividendas cum comite Rögnvalldo ditiones suadebant, plurimi autem divites & coloni Rógvalldi discessum pecuniis emere, sua in id offerentes, volebant, alii ut pugnarent, optato prius successu instinuiati, hortabantur. Rognvalldus exploratorem in conventum miserat, qui cum ad eum reverteretur, quærebat Comes poetam qui ibi fuerat:

*Audire istud quod nostri  
hostes occultum prodiderint animum,  
princeps potens à conventu  
serpentem famam incolarum,  
velle potentes  
feras pascentes (5: milites) multos*

D d 3

ut

A. D. at þu (l) vigg á brim (m) bygger  
1137 brandz enn *Pal* at lände.

Epter þetta fendi *Raunvaldr* iarl menn á fund biskups oc beiddi hann medalferda oc fendi epter *Þorsteine Raugnufyne* oc *Þorsteine Hávarðsfyne* or (n) *Sandey*, oc bad þá leita um sættir med þeim frændum, kom biskup því á leid at sett voro halfrsmánadar grip til umleitunar lengri sætta, varð þá fkipt eyonom hvar hvorer skyldu kostnat á hafa þessa stund, for þá *Raunvaldr* iarl til *Hrofseyiar* enn *Páll* iarl for i *Rolfsey*; oc i þenna tíma urdu þau típinde þar i eyionom at þeir frændr *Sveinn Asleifarson* oc *Jon Wængr* af *Upplande* or *Háey*, oc *Ríkardr* fra *Breckum* á *Stiórnsey* foro at *Þorkatli Fletti* til bufs þefs er *Valpiofr* hafpi átt oc brendu hann inne med IX. mann; þeir foro epter þat á fund *Raunvaldz* iarls oc gerpu hönum þann kost at þeir mundu fara til *Pals* iarls med frænda bálk finn ef *Raunvaldr* iarl villde ecke vid þeim taka; jarl veik þeim ecki af hendi; oc þá er þat spurdi *Hastidi Þorkelsson*, for hann þegar á fund *Páls* iarls er hann spurdi brennu födr síns, oc tok *Pall* iarl vid hönum; epter þetta bunduz þeir *Jon* á hendr *Raunvaldi* iarli, gördiz hann þá brátt fiölmennr þar i eyionum oc vinsæll; *Raunvaldr* iarl leyfdi heimför þeim *Joni* oc *Sölmundi* oc *Aslaki* oc mörgum öðrum lidsmönnum sínum; enn þeir villdu býða umskipta; þá sagdi *Raunvaldr* iarl; þat hygg ec ef Gud vill at ec fái ríki i *Orkneyium* at hann mun gefa mer styrk til oc hinn helgi *Magnus* iarl frændi minn at hallda því þott þer farit heim til eigna ydvarra, epter þat foru þeir heim til *Noregs*.

Sveinn

(l) vite, *eadem*, vig. *Flat*. (m) byter 102. (n) Sudrey. 102. 333.

*ut tu in mare habites,  
Paulus autem in terra.*

A. D.  
1137

*Post hæc Rögnvalldus ad episcopum legatos mittit, ipsius intercessionem expetens; adsciscit præterea Thorsteinem Ragnæ & Thorsteinem Havardi filium de Sudurey, rogans ut pacem inter cognatos sancire conarentur; efficit episcopus ut induciæ per dimidium mensis, magis diuturnam pacem quærendi gratia, durarent; tunc insule divisæ sunt ubi utrique impendia interim facienda; Comes Rögnvalldus in Rosfey, ast Comes Paulus in Roslfey se conferunt; hoc tempore in insulis accidit ut cognati Sveinis Asleifæ, Jonas Vængur ex Uplandia de Háey & Rikardus de Breckis in Stiorney Thorkelem Flettium in prædio quod Valthiofus possederat, aggressi cum novem hominibus incendio ædibus inclusum delerent, quo facto Comitem Raugnvalldum conveniunt, comminati, ni ipse eos recipere vellet, Comitem Paulum cum tota sua gente esse accessuros; Comes hos non a se repellet, Hassidus autem Thorkelis filius, patrem incendio enecatam esse audiens comitem Paulum adit & ab ipso statim excipitur. Post hæc Comes Rögnvalldus, Jona cum suis illi iuramento addictis, multorum in insulis, subditis frequentior, amorem conciliavit; Jonæ, Sölmundo, Aslako, & aliis auxiliariis veniam donum redeundi dedit, illis autem vices expectare volentibus, respondit; prælagio, inquit, si Deus regnum mihi in Orcadibus destinaverit, opem mihi & auxilium cum cognato meo sancto Magno, quanvis ad vestra redeatis, idem retinendi ipsum laturum. Post hæc in Norvegiam domum revertuntur.*

Sveinn



A. D.  
1137

## Sveinn fangadi Pal jarl

Um vorit snemma hafði *Sveinn Asleifarson* farit or *Supr-eyium* oc upp á *Skottland* at finna vine sína; hann dvaldiz lengi at *Jöklum* með *Moddadi* iarli oc *Margretu Hákonar* dottr, oc töludu þau marga lute leyniliga; þar fretti *Sveinn* ufrid or *Orkneyium* oc gerdiz hann þá fuðs þangat at fara oc finna frændr sína; hann for fyrst til *Katanefs* i *Þorsey* oc með hönum göfugr madr er *Liotolfur* het, með hönum hafði *Sveinn* verit lengi um vorit; þeir komu til *Ottars* iarls i *Þorsey* brodr *Frákarkar*, oc leitadi *Liotolfr* um sætter með þeim *Ottari* oc *Sveine* um þat er *Frákörk* hafði gera látit, oc hellt *Ottarr* iarl þar botum upp af sinne hende; Jarl het oc vínattu sinne *Sveine*, enn *Sveinn* het því *Ottari* iarli at hann skyldi styrkia *Erlend* son *Harallds* hins flett málá til þefs at han fengi födrleyfd sína i *Orkneyium* þá er hann villde tilkalla; *Sveinn* skipti þar skipum oc hafði (o) papan byrðing oc á XXX. manna, tok hann papan utnyrðing yfer *Petlandsfiörd*, oc fva fyrir vestann *Hrofsey* oc fva til *Esfjunds* oc epter fundinu til *Rolfseyiar*. a eyiar endanum var höfpi mikill oc urd stór under nidri; þar lá opt otr i urdinne, oc er þeir *Sveinn* reru epter fundinu, tok hann til orða, menn eru þar á höfdanum oc munum ver þar at leggja oc vita típindi af þeim, vil ec at menn breyti nockot umbuninge sínum, skulum ver rækia hudföt vor, oc skulu þar nidrleggjaz XX. menn, enn X. skulu róa, ver skulum fara hóffamlinga; enn er þeir dragaz at höfpanum kalla menn af eyiunne at þeir skyldi róa til *Vestnes* oc fara *Páli* iarli þat er þeir höfpu á skipinu; þeir þottuz mæla vid kaupmenn

(o) Þorbiörn. *Flat.*

## Sveinn comitem Paulum capit.

A. D.  
1137

**S**veinn Asleifæ *ineunte vere ex Hebridibus in Scotiam, amicos conveniendi animo, profectus fuerat; diu Joklis apud comitem Maddadum & Margaretam Haqvini moratur & cum his seorsum multa colloquitur; auditi hic ex Orcadibus tumultus, Sveinem ad conveniendos ibi cognatos alliciunt; Primum, nobili quodam nomine Liotolfo, apud quem etiam multum veris transegerat, comitante, in Katanesum Thorseiam profectus est; conveniunt hic comitem Ottarem Frakarkæ fratrem; cum ipso & Sveine quod soror patrari curaverat transigere conabatur Liótolfus, pro parte sua satisfactionem offerente Comite Ottare, qui etiam amicitiam suam vicissim promisit; verum Sveinn comiti pollicebatur auxilium se laturum esse Erlendo Haralldi Slettmali filio, recuperandi ipsi in Orcadibus debitum patrimonium, quando poscere vellet. Heic naves mutat & Thorbiörno navem onerariam triginta nautis instructam gubernante, cum japyx flaret, per Petlandiæ sinum ab occidente Rosseyæ, deinde per Ehusund usque ad Rolfsey vehitur, In extremitate insulæ altum erat promontorium, ast subtus concava saxorum congeries, in qua lutra sæpe se continebat. Sveinn vero suos per fretum remigantes ita affatur; homines, inquit, ibi sunt in promontorio, nova inaudituri appellemus, volo apparatu mutato ut sub explicitis coriaceis viginti nautarum latitent, verum decem remigent; non festinabimus. Cæterum cum insulæ appropinquarent, qui in promontorio erant jubebant voce alta, ut ad Vestnesum remigarent & ad comitem Paulum ea, quæ in nave habebant, deferrent, crede-*

E c

bant

A. D. menn enn *Páll* iarl hafði verit um nottina á *Vestnesi* at *Sigr-*  
 1137 *þar* á veizlu; Jarl hafði stadið upp snemma um morguninn,  
 oc höfðu þeir XX. menn farit súðr á eyna at veida otr er  
 lá i urdinne under höfpanum; þeir ætludu heim til dagdry-  
 ckiu; byrdingsmenn reru at landi oc spurdu þeir almæltra  
 típinda; spurdu byrdingsmenn hvadan þeir væri atkomner;  
 fretta þeir oc at hvar iarl veri; þeir segia at hann veri þar  
 a urdinne; þetta heirdu þeir *Sveinn* þar er þeir lágu i hud-  
 fótunum, bat *Sveinn* þá þar atleggja er ecki mætti sía af höf-  
 panum; þá mælti *Sveinn* at þeir skyldi vopnaz oc vinna þe-  
 gar á iarlsmönnnum er þeir fyndiz, oc sva gera þeir; þar  
 drápu þeir XIX. menn, enn VI. fellu af *Sveine*; þeir toku  
*Pál* iarl med valldi oc leiddu á skip oc sneru stafn hafi oc  
 foru aptr hina sömu leid fyrir vestann *Hrolfsey* oc viku á  
 mille *Háeyiar* oc *Grimseyiar* oc sva fyrir austan *Svelg*, þa-  
 þan til *Breidafjardar* oc epter hönum til *Eckialsbaka*, þar  
 let hann epter skip sitt oc XIX. menn, enn þeir foru þar  
 til er þeir komu til *Atjökla* á fund *Maddadar* iarls oc *Marg-*  
*retar* systir *Páls* iarls, oc var þeim þar vel fagnat oc setti  
*Maddadr* iarl *Pál* iarl i hæfæti sitt oc er þeir höfðu nidr-  
 fetz, kom *Margret* inn gangandi med mikla kvenna sveit  
 oc hvarf til brodr síns; epter þat voru menn fengner til  
 skemtunar vid þá, var *Páll* iarl helldr fárr, sem æi var un-  
 darligt at hann mundi hafa áhyggior miklar. Ecke er getit  
 orða þeirra *Páls* iarls oc *Sveins* meþan þeir foru báðer sa-  
 man. Þau *Maddadr* iarl oc *Margret* oc *Sveinn Asleifarson*  
 gengu á tal, enn um kveldit epter dryckiu þá var þeim  
*Sveini* fylgt til svefnhúfs einum saman oc voru þar læstir  
 for sva hvert kvölld meþan þeir voru þar.

Fra

*bant se mercatores alloqui. Comes vero Paulus apud Sigur- A. D.  
dum Vestnesi præcedente nocte convivio interfuerat; mane 1137  
surrexerat & cum viginti suorum in insulæ partem australem,  
lutas interruptes, sub promontorii radicibus, venatum iverat,  
inde ad prandendum donum reversurus; in nave oneraria nautæ  
insulam adnavigantes, nova & ubi Comes esset, quærebant;  
respondebatur eum in rupibus adeste; audit hæc cum suis sub  
coriaceis Sveinn, jubetque ut eo loci, ubi collis umbra a pro-  
montorio conspectum prohiberet, navem appelli; & suos, ut  
statim obvios Comitum subditos armati occideret: dabant man-  
dato locum, unde viginti enim ibidem occiderunt, Sveine sex  
desiderante; Comitum Paulum, vi captum, in navem deduxe-  
re, & prora in altum conversa, eundem itineris cursum ab  
occidente Rolfsöæ, ab Háey & Grimsey uno milliari, & de-  
inde ab oriente Svelg, repetierunt; inde per Breidafjord  
Echialsbakum venerunt; hic navigium cum viginti suorum  
relinquit Sveinn, reliqui autem, donec Atjoklis comitem  
Maddadam & Margaretam comitis Pauli sororem convenirent,  
pergunt, & benigne ibidem excipiuntur; Comes Maddadus  
Comitem Paulum in folio suo collocat; Verum cum conside-  
rent, magno cum faminarum comitatu ingressa Margareta  
ad fratrem suum se recipit. Postea ludiones in eorum deli-  
cias acquiruntur. Comes Paulus taciturnum se exhibuit, quod  
non mirum magnopere eum auxium esse. Comitum Pauli &  
Sveinis verba, quæ invicem una euntes conferebant, memoriæ  
prodita non existunt. Comes Maddadus, Margreta atque Sveinn  
Asleifæ seorsum colloquebantur; Vesperis vero postquam pota-  
verant, Sveinn, cum suis tantum, in dormitorium deducitur,  
ast fores quavis vespera dum ibidem morantur, obserantur.*

D. A.  
1137

# Fra Sveine Asleifarfyne er hann for til Orkneyia.

**Þ**at var einn dag at *Margret* lýste því at *Sveinn Asleifarson* skal fara til *Orkneyia* á fund *Raugnvalldz* iarls oc biopá honum kost á hvern hann vill helldr til ríkis með fer i *Orkneyium* *Pál* iarl edr *Haralld* son þeirra *Maddadar* prevetrann at alldri; oc er *Páll* iarl varð áheyrsla svarar hann; þat er frá mínu skapi at segia at ec er sva farinn frá ríki mínu, at æi munu menn til slíkra ferda spurdaga haft hafa, vil ec oc alldri koma sípan til *Orkneyia*; se ec at þessi hefnd mun af Gudi gefin fyrir þiofnad vorn frænda; enn ef gudi þiker þat mitt ríki, þa mun ec gefa þat *Haralldi* ef hann má nióta, enn ec vil at mer se fengit se at stadfesta mic i munklífi nockuru oc hafi þer vörd á sva at ec komunz æi á brott þapan; enn ec vil *Sveinn* át þu farer i *Orkneyiar* oc seger at ec se blindadr oc þó at fleira meiddr, því at viner míner mano sækia mic ef ec er heill madr, kann þa vera at ec meggi eigi synia at fara til ríkis mins með þeim, því at ec get at þeim muni þyckia meiri skadi at skilnadi varom enn þeim man vera. Ecki er getit fleri orða iarls enn þessa. Epter þat for *Sveinn Asleifarson* til *Orkneyia* enn *Páll* iarl var epter i *Skotlandi*, oc er þetta frásögn *Sveinns* um þenna atburð; enn þat er sögn sumra manna, er (p) verr samer, at *Margret* hafi ráðit til *Sveinn Asleifarson* at blynda *Páll* iarl brodr sinn oc setia i myrkvastofu, enn sípan redi hon til mann annann at veita honom þar líflát; enn æi vitum ver hvert fannara er, enn þat er mönnum

† (p) var fannari, quod verius. Flat.

De Sveine Asleifide in Orcades  
eunte.A. D.  
1137

**M**anifestat die quodam Margareta Sveini in Orcadibus Comitum Rognvalldum conveniendum esse & eidem conditionem offerendam utram acceptare vellet, Comitum Paulum, an Haralldum eorum filium, tres annos natum, in regnum secum in Orcadibus. Hoc cum præsens audiret comes Paulus, respondet; est, inquit, de animo meo referendum, me regno meo ita valedixisse, ut par nemo audiverit; Nolo etiam posthac in Orcades venire, video vindictam hanc a deo profecto datam esse furti a nobis & cognatis facti pœnam; si autem meum regnum esse Deus decernat, Haralldo idem, modo frui ipso contingat, dare volo, mihi autem pecunias ad vitam solitariam, a me instituendam, tradi cupio, ast vobis cura esto ne inde elabi queam. Svadeo autem Sveinn; ut in Orcades delatus, referas oculos mihi erutos meque in pluribus læsum esse, amici enim mei, si sospitem me sciant, domum reducent, quod si eveniat, in regnum redire forsitan recusare non possum, conjecto enim illos separationem nostram pro majore, quam est, damno æstimaturos. Verba Comitum præter hæc non memorantur. Post hæc Sveinn Asleifæ in Orcades revertitur, comite Paulo in Scotia remanente; ita Sveinn hæc retulit, ast quidam, quod minus decet, Margaretam ut fratrem suum Comitum Paulum excicaret & in ergastulum conjiceret, Sveinem induxisse & alium deinde ut ipsum enecaret, asserunt. Verum utra harum relationum verior sit, nobis non constat; ast notum est

Ee 3

est

A. D. mönnum kunnigt at alldri sípan kom hann til *Orkneyia* oc 1137 ecki ríki hafði hann á *Skotlandi*.

## Frá Raugnvalldi jarli oc Sveine Aslrifarfyne.

Þat var típinda á *Vestnesi*; þá er feinkadiz heimkoma iarls, þá let *Sigrþr* bondi fenda menn at leita þeirra, enn er þeir komu þar er urdin var, sá þeir mannfallit, þá hugdu þeir at iarl mundi þar fallit hafa, foro heim oc sögðu þessi típindi; *Sigrþr* for þegar til at kanna valinn oc fundu þar XIX. iarlsmenn, enn þeir voro VI. menn þar er þeir kendu æi. Eptir þat fendi *Sigrþr* menn til *Egilseyiar* á fund biskups at segia honom þessi típinde oc for biskup þegar á fund *Sigrþar* oc toku tal um þessi típinde, oc gat *Sigrþr* at þetta mundi vera af ráðum *Raugnvalldz* iarls, enn biskup svarar at önnr raun mundi á verða enn *Raugnvalldr* iarl mundi þvíkit hafa *Pál* iarl frænda sinn, get ec seger biskup at adrer nockurer muni þessa uverkan gert hafa. *Borgar* son *Jatvarar Erlendsdottr* er bio at *Geitabergi*, hann hafði seet byrðinginn er sunnan for oc supr aptr, enn er þat spurðiz þá hugðu menn at vera mundi af ráðum *Frakarkar* oc *Aulfs Rofu*; enn er þessi típindi spurðuz um eyarnar at *Páll* iarl var á brottu oc engi vissi hvat af hönum var ordit, leitudu þeir fer ráða, oc voro þeir flester er þá foru á fund *Raugnvalldz* iarls oc svörðu hönum hlydni, enn *Sigrþr* af *Vestnesi* oc syner hans *Bryniolf* oc *Háken* (q) *Kló* kvøduz eingum manni mundi eida sveria meþan þeir vissu æi til *Páls* iarls hvert

(q) *Pik. hic & alibi in margine. 101.*

*est ipsum nunquam exinde in Orcades rediisse, nec ullo in Scotia regno potitum fuisse.* A. D. 1137

## De Comite Raugnvalldo & Sveine Asleitæ.

**A**ctum est interim Vestnesi postquam reditum Comititis frustra diu expectaverant, ut colonus Sigurdus ipsum quæsituros mitteret; hi ad locum venientes saxosum, editam stragem conspiciunt, comitem ibidem occisum fuisse conjiciunt & domum redeunt, nova referentes. Sigurdus statim locum stragis it scrutatum, reperitque novemdecem cadavera eorum qui comitem secuti fuerant & ignotorum sex; postea in Eigilsey episcopo nova hæc relaturos mittit, qui ad Sigurdum statim profectus, de his cum ipso colloquebatur. Conjectat Sigurdus Comititis Raugnvalldi consilium hic in causa esse, ast episcopus aliud expertum iri regerit, quam Comitem Rögnvalldum cognato comiti Paulo insidias struxisse; conjecto, inquit, episcopus alios quosdam hocce facinus patrasse. Borgar filius Jatvaræ Erlendi filia qui Geitbergi habitabat navem vectoriam e meridie venientem & meridiem versus reversam viderat, quod cum innotesceret, ex consiliis Frakarkæ & Aulveris Rostæ fluere putabatur. Cum autem per insulas audiretur Comitem Paulum discessisse, nemine, quid de eo actum esset, sciente; consilia quærebant, & erant plurimi qui Comitem Rögnvalldum convenirent eique obsequium juramento promitterent; Sigurdus autem de Vestneso cum filiis Briniolfo & Hacone Klo, in neminem, donec utrum Comes Paulus rediturus speraretur, an non, nesciunt, se juraturum



A. D. hvert hans veri von til edr ecki; fleire menn voru þeir er  
 1137 neittu fvardögum vid *Raugnvalld* iarl, enn þeir voru sumer  
 er stund á qvöddu edr á dag nær þeir mundi til handa ganga ef  
 pá spurðiz æi til *Páls* ialls; enn er *Raugnvalldr* iarl fá at vid margt  
 stormenni var eiga, pá tok hann a engu þverliga því er bændr  
 beiddu, oc lipu sva fram stunder at hann átti jafnan þing vid  
 bændr gengu æ nockorer honom til handa á hveriu þinge.

Þat vard til típinda einn dag i *Kirkiuvogi* at *Raugn-  
 valldr* iarl átti þing vid bændr, oc er menn voro á þinginu,  
 var feet at IX. menn vopnader geingu frá *Skalpeipi* til þing-  
 fins, oc er þeir komu á þingit kendu þeir þar *Svein As-  
 leifarson* oc var mönnum forvitni á hvat hann segdi típinda;  
*Sveinn* hafði a skipi farit sunnan til *Skalpeids* oc látit þar  
 epter skipit, enn þeir geingu til *Kirkiuvogs* sípan, oc er þeir  
 komu á þingit pá hurfu at honom frændr hans oc viner oc  
 spurdu han típinda, enn hann svaradi fá, oc bad kalla biskup  
 til sín, enn biskup fagnadi *Sveini* vel, því at þar hafði lengi  
 verit vinatta, gengu þeir á tal tveir, oc seger *Sveinn* bi-  
 skupi pá allt um sínar ferder þat er satt var oc bat hann  
 nu umráða med sér penna vanda lut, biskup mælti, þetta  
 ero mikil típinde er þu seger *Sveinn* oc er meire von at  
 vid verdom ockor æi einhliter um þetta mál, oc vil ec at  
 þu bíder mín her, enn ec mun flytia mál þitt fyrer alþýdu  
 oc *Raugnvalldi* iarli, gengr pá biskup til þings oc kvedr  
 fer hlióds, oc er þat feckz pá talar biskup um mál *Sveins*  
 oc seger fyrer hvat hann hafði farit or *Orkneyiom* edr hvert  
 áfelli *Páll* iarl hefði veitt hönum fyrer víg *Sveins Briostreips*  
 ens versta mannz; biskup beiddi þa *Raugnvalld* iarl gripa  
 til handa *Sveini* oc alla alþýdu; pá svarar *Raugnvalldr* iarl,  
 heiti

zurum afferebat. Plures erant qui homagium Comiti Rogni A. D. vallo solvere denegabant. Ast quidam horum aut diebus, quo 1137 se submitterent, si tunc de Comite Paulo non audiretur, profiniebant. Ceterum cum videret Comes Rognvalldus cum multis magnatibus agendum esse, nulla, quæ expetebant incolæ præfracte negavit. Et ita aliquantum temporis processit, ut frequenter cum incolis conventus haberet, in quorum singulo quidam se ei submisere.

Accidit die quodam Kirkiuvogi inter Rognvalldi cum incolis conventum, ut novem armati a Skálpseidi eundem petere conspicerentur, inter quos, in forum delatos, cum Sveinm Asleifæ noscerent, quæ nova referret scire desiderabant; novem, quæ ad australe usque Skálpeidi latus vectus fuerat, ibidem reliquerat, Kirkiuvogum autem cum suis pedes ierat. Inde cum in conventum veniret, cognati. Et amici ad eum confluant, nova quærentes, ille vero paucis respondet. Episcopum ad se accessi rogat, Et ab ipso humaniter excipitur, diu enim amici fuerant. Inter horum colloquium, Sveinn episcopo omnia de suo itinere, quæ vera erant, manifestat, ipsius de re hac, eam tractanda, consilium fide expatens. Regerit Episcopus; hæc, inquit, quæ nova fero Sveinn, maghi sunt momenti, potissimum etiam sperandum nos nobis ipsis in hac causa non sufficere, volo igitur me hic maneat, ego vero ad vulgus pariter ac Comitem Rognvalldum causam tuam agam; Hinc Episcopus conventum accedit Et dicendi veniam expetit, quæ impetrata, causam Sveinnis orat, exponens quapropter ex Orcadibus discesserat, qualem injuriam comes Paulus ædis Sveinis Briostreip, pessimi hominis, causa ei intulerat: securitatem inde Sveini a Comite Et toto vulgo sollicitat. Ad hæc Comes Rognvalldus; Sveini, inquit, tres noctes quo ad me, securita-

E f

A. D. heiti ec *Soeini* gripum priar nætr fyrer mic, enn swa pycki mer  
 7437 þu biskup under brén at hea sem þit *Sveinn* munir kunna at segia  
 frá nokkorum þeim stortípiendum er enn eru æi uppborinn; vil  
 ec at þu taker *Soein* i valld þitt oc ábyrgiz hann, enn ec  
 vil eiga tal við hann á morginn; ja ja seger biskup, giarna vill  
 hann vid ydr tala oc sem fyrst oc þinn madr vill hann geraz  
 of þer vilst við hönum taka; iarl svarar, æi pyckia mer of-  
 marger míner viner i þessu landi, enn þo man ec fleira tala  
 æpr oc jatta því; sþann ganga þeir á tal fíorer, *Rangvaldr*  
 iarl, *Kotr* fader hans, biskup oc *Sveinn Asleifarson*, seger  
*Steinn* þá liust oc leitt sem farit hafpi med þeim *Pále* iarl,  
 enn þeir gerðu þat ráð at láta fara af þángerar et mosta siölmenni,  
 iarl stendr upp um morgininn epter oc gaf mönnum þá heimfa-  
 ranleyfi, enn er rannz siölmenni af þágingu, þá heimti hann for-  
 lvern mann til máls við þá, oc let æpr alla menn heita *Soeini*  
 gripum þá er vid voru meþan hann segdi típienden, enn um  
 morgininn epter var tilfenginn (r) *Magnus Karl*, broder hins  
 heilaga *Magnus* iarls at segia *Sigrði* á *Vestnesi* oc sonum  
 hans um farer iarls oc þat at hans var æi van til ríkis oc  
 hann var meiddr; *Sigrpr* seger; mikil típindi þicker mer um  
 fráferð iarls, enn hirt pycke mer þó þyngzt er hann er meiddr,  
 því at þess mundi hann hvorgi kominn at ec munda ecki  
 fara á hans fund; oc swa hefer hann sagt vinum sínum sþan  
 at *Hákon* mundi æi umeiddr á brott hafa farit ef hann hafpi  
 lips afia til hafa þá er hann sagði hönum þessa sögu, swa þotti  
 hönum mikils umvert; enn epter þessi típinde geingu aller  
 menn i *Orkneyiom* til handa *Rangvaldi* iarli oc gerdiz hann  
 nu höfþingi yfer þessa ríki er átt hafpi *Páll* iarl; oc ecki  
 miklu sþart var markaðr grundvölle til *Magnus* kirkju oc

(r) Hakon in margine exscripti & No. 101. item Flat.

tem promitto, sed talis, episcopo, vultus tuus mihi videtur, A. D.  
 ut quodam majoris momenti, nobis adhuc non manifestata, 1137  
 tu & Sveinn annunciare potueritis; volo Sveinem sub potestatem  
 & curam tuam recipias, cras autem cum eo colloquar; Imo vero  
 respondet episcopus tecum quam primum colloqui ac tibi sub-  
 mitti valde affectat, si ipsum recipere velis; nimius, regevit  
 Comes; in hac terra numerus amicorum mihi non videtur, de  
 pluribus tamen colloquamur priusquam id promittam. Postea  
 bi quatuor, comes Rögnvalldus, pater ipseus Kolus, episcopus,  
 & Sveinn Asleifæ filius, colloquium invicem habuerunt; ubi  
 Sveinn singula commoda & incommoda inter ipsum & Comitem  
 Paulum recensabat; inde multitudinem conventus maximam  
 discedere fecerunt. Surgit comes caestina luce venientique do-  
 mum redeundi dat congregatis; multitudine autem à conventu  
 dispersa, remanentes omnes in colloquium convocat & ut Sveini  
 securitatem promittant, dum ipse nova annuntiaret, adigit.  
 Sequenti autem mane adscitus est Magnus Karl frater comitis  
 sancti Magni, ut Sigurdo de Vestneso nec non ipsius filijs, pater 2617  
 terita comitis fata, nullam ei in regnum redeundi spem super-  
 esse & ipsum læsum, referret; regevit Sigurdus, egre fero di-  
 scessum comitis, egerrime autem nuntium quod læsus sit, pro-  
 fecto enim eo nusquam venit quo minus eum conveniam; Ita  
 etiam dixit postea amicis, se Haconem illæsum non dimisisse,  
 si, dum annunciabat, viribus sufficientibus instructus fuisset;  
 tanti hæc æstimabat. His verbis præteritis, omnes Orcadum in-  
 colæ comiti Rögnvalldo se submisere, unde solus principatu hu-  
 jus regni, quod tenuerat comes Paulus, potitus est; nec multo  
 post templi sancto Magno sacri fundamentum determinatum est.

A. D. áttat smíða til, oc for sva mikít fram verkinu á þeim miðle-  
 1137 rum at minna geck á fiorum eða fimn padan i frá; *Kolr*  
 var þar mestr tilannadarmadr smíðarinnar oc hafði mest  
 forfögn á, enn er fram tok at lýða smíðpinne vard iarli kost-  
 nadaríamt oc eyddiz miðc færi, þá leitadi iarl ráða við föðr  
 sinn, enn *Kolr* lagði þat til at iarl skyldi fara lög á því at  
 iarlar höfðu tekit öðul öll i erfð epter menn, enn erfingiar  
 leystu til sín, oc þotti þat helldr hart; þá let *Raugnvaldr* iarl  
 kvedia þings oc baud bændum at kaupa öðulin sva at æi  
 þurfti at leysa, oc kom þat áíamt með þeim sva at öllum  
 líkar vel, enn gíalida iarli mörk af hveriu plógslandi um allar  
 eyiar, enn padan i frá skorti æi fe til kirkíu smíðar, oc er  
 þat smíði allmiðc vandat.

## Jon Biskup kom af Skotlandi.

1139 Þa er *Raugnvaldr* iarl hafði ráðit *Orkneyjum* tva vetr,  
 þá tok hann jóla veizlu at bui sínu því er heiter a *Knar-  
 rarstöðum*; þat var enn fetta dag jóla at skip var seet fara  
 funnan af *Petlandzfyrd*; vedr var gott oc stöð iarl uti oc  
 margt manna hiá hönum oc hugdu at skipinu, þar var sá  
 madr er *Rólfr* het og var (s) hrdprestr iarls oc er þessir  
 menn tóku land, þá gengu þeir frá skipi oc höfðu iarls  
 meim taulu á at vera mundi XV. menn edr XVI. enn i  
 öndverdu lípinu geck madr i (t) blárri kápu oc hafði brug-  
 dit hári under hufu, hann hafði rakat skegg um hókuna  
 framanverða, enn urakada hvoptana og heck þar fytt ofan,  
 þessi madr þotti þeim nockut undarlig, enn *Rólfr* seger at  
 þat

(s) hrd biskup. *Episcopus*. 101. 333. (t) grárri. *Cineri coloris*. *Flat*.

*fabris simul adscitis, cujus tectura tantum his semestribus, ut non A. D.  
par quatuor vel quinque exinde, augmentum cepit; Kolo heic præ 1137  
aliis structuræ & methodus construendi cura; ast opus maturescens  
comiti impendiosum fiebat, materie perquam consumpta; consu-  
lebat tunc patrem, qui id consilii dedit, ut comes lege stabilitum  
fuisse diceret, quod comites prædia omnia possessoribus defunctis  
jure tanquam hæreditario sibi vindicassent, hæredes autem  
eadem redemissent, quod ægre vulgo ferebatur. Tunc Co-  
mes conventum convocat & incolis prædia sua emenda obtu-  
lit, ne postea redimere necessum esset, de quo inter omnes  
ita convenit, ut singulis placeret; una autem marca pro sin-  
gulis jugeris in totis insulis erat solvenda; postea vero ad  
templum ædificandum pecunia non defuit; est etiam ejus  
structura magna industria elaborata.*

## Venit ex Scotia Episcopus Jonas.

**C**omes Rögnvalldus ubi Orcadibus duas hyemes præfuerat, 1139  
in prædio suo Knarraftadis convivio intererat festo julensi, cujus  
sexta die evenit, ut navis e meridie, Petlandicum sinum relin-  
quens, advenire conspiceretur. Aër erat placidus; Comes cum  
multis foris stabat & navem observabat. Erat ibi vir nomine  
Rolfus Comitæ sacerdos aulicus. Advenæ autem postquam na-  
vem appulerant ab eadem discedunt, quos Rögnvalldiani quin-  
decim aut sedecim esse colligunt, in prima autem acie ibat vir  
toga indutus cærulea, qui crines raptim sub pileum complicave-  
rat, in anterioribus menti barbam raserat, quæ in maxillis  
non rasa longe demittebatur; Vir iste mirandus videbatur, Rolfus  
Ff 3 autem

D. A. þat var *Jon* biskup ofan af *Skotlandi* af *Atjöklu*, þá geck  
 1139 iarl i moti þeim oc fagnar vel biskupi, setti iarl biskup i  
 háfæti sitt, enn pionar gælfir fyrer bordi sem skutilfveinn;  
 um morginenn epter veitti biskup típer snemma oc þá for  
 hann norðr til *Eigilseyiar* á fund *Vilbials* biskups oc var  
 þar til tíunda dags jola; þá foru þeir báðer biskuparner á  
 fund *Raugnvalds* iarls med virduligu föruneysi oc báru  
 upp erinde sín, þeir segia frá einkamálum *Sveins Asleifarso-*  
*nar* oc *Maddadar* iarls, þat at *Haralldr* sun þeirra skyldi  
 bera iarls nafn oc hafa *Orkneyiar* hálfar vid *Raugnvalld* iarl,  
 enn *Rögnvalldr* iarl skyldi ráð hafa fyrer þeim oc svo þott  
*Haralldr* þroskadiz oc yilldi sit hvarr þeirra, þá skyldi  
*Raugnvalldr* iarl ráða; var *Sveinn* oc þar med oc bar þetta  
 med biskupi; gerdu þeir *Raugnvalldr* iarl þat ráð at fundr  
 var lagdr um vorit á langaföstu á *Katanesi*, oc geck þá saman  
 sættin med þessum skildaga oc vár bundin eidum hinna beztu  
 manna af *Orkneyium* oc *Skotlandi*; for þá *Haralldr Madda-*  
*darson* ut i *Orkneyiar* med *Raugnvalldi* iarli oc var hönum  
 þá gefit iarlsnafn. Þá fór oc i eyiarnar med *Haralldi* iarli  
*Þorbiörn Klerkr*, hann var son *Þorsteins Hauulds* oc *Gudru-*  
*nar* dottr *Frákarkar*; hann var vitr madr oc mikill fyrer ser;  
 hann fostradi þá *Haralld* iarl oc reed miöc fyrer honum;  
*Þorbiörn* kvongadiz i *Orkneyium* oc feck *Ingridar Olafs* döttur  
 systir *Sveins Asleifarsonar*; var *Þorbiörn* þá ýmist ut i *Orkn-*  
*eyium* edr uppi i *Skotlandi*, oc var hinn fræknazti madr oc  
 hinn mesti ujafnadar madr um flesta luti. *Sveinn Asleifar-*  
*son* tok under sic eigner þær allar er átt hafði *Olafr* fader hans  
 oc *Valpiofr* bróðer hans, gerþiz hann þá höfþinge mikill oc  
 hafði iafnan fiölment med ser; hann var vitr madr oc for-  
 spárr um marga luti, ujafnadar madr oc ufyrerleitinn; ecki  
 voru

*autem hunc episcopum Jonam de Atjoklis e Scotia esse asserit, unde A. D. comes iis obviam it & episcopum, humaniter exceptum, in folio 1139 suo collocat, mensis vero ipse loco dapiferi ministrat. Sequentis diei mane episcopus sacra celebrat & exinde boream versus in Eigilsey episcopum Vilhialmum convenit, ubi ad decimum festi Julensis diem moratur; tum ambo episcopi Comitem Rögnvalldum cum conspicuo comitatu petunt & negotia sua ipsi declarant. Referunt intima Comitis Maddadi & Sveinis Asleifæ consilia, nimirum ut eorum filius Haralldus comitis titulo ornaretur & dimidium Orcadum cum Comite Rögnvalldo retineret, Comitis autem consilia pro utroque valerent, & ita quamvis Haralldus maturesceret & diversa quivis urgeret: Sveinn etiam, hic præsens, effata episcopi confirmat. Consilium erat comitis Rögnvalldi, ut tempore sexagesimali sequente vere conventus præfiniretur in Kataneso; transgitur tunc prædicta conditione pax, additis optimatum ex Orcadibus & Scotia juramentis, sancitur. Hinc Haralldus Maddadi filius comitem Rögnvalldum in Orcades comitatur & comitis titulo simul ornatur. Sequebatur etiam in Orcades comitem Haralldum Thorbiörn Klerkur; erat hic filius Thorsteinis Hauuldii & Gudrunæ, filia Frákærkæ, vir sapiens & magnitudinem præ se ferens. Comitem Haralldum tunc nutrit, & suis consiliis plerisque eum auxit. Thorbiörn Ingiridem Olai filiam Sveinis Asleifæ sororem in Orcadibus uxorem duxit, postea ibidem & in Scotia per vices moratur, vir alias fortissimus & in plurimis injuriosus. Sveinn Asleifæ possessiones, quæ fuerant patri Olao & fratri Valchiofo, omnes occupavit, unde magnificus, caterva semper stipatus haud parva, vir præterea prudens & in multis sagax iniquus atque petu-*



A. D. voru í þann tíma þeir tveir menn fyrir vestan haf er meira háttar þætti vera enn þeir *Sveinn* oc *Þorbiörn* magar; voru þá með þeim kærleikar mikler.

## Brenna Frákarkar.

Þat var eitt sinn at *Sveinn Asleifarson* kom at máli við *Raunvalld* iarl at hann skyldi fá hönum manna afla oc skip til þess at hefna þeim *Ölfi* oc *Frákaurk* brennu *Olafs* fedr síns; iarl mælti, ætlar þu ecki þat *Sveinn* at ockr muni nu ecki verða mein at *Ölfi* oc *Frakaurk* kerlingu þeirri er til einkis er fær; *Sveinn* svarar: jafnan mun mein at þeim meðan þau lifa, enda ætlade ec þá til annars er ec gjörða stærst fyrir þínar saker at þu munder ecki slíkt veita; iarl svarar, hvat legg ec þá til er þer líkar? *Sveinn* svarar, tvö skip vel buinn; iarl svarar, qvad sva vera skyldu sem hann beiddi, oc epter þat byr *Sveinn* för sína, oc er hann var buinn sigldi hann (u) norðr til *Borgarfjardar* oc tok utnyrðing til *Dufeyra*, þat er kaupstaðr á *Skotlandi*, enn þá þan for hann inn fyrir *Mærbæfvi* oc til (v) *Eckialdsbacka*, þá þan for hann til *At-jökla* til *Maddadar* iarls; þá feck hann *Sveini* leiddoga þá er leidd kunnu yfer fiöll oc merkr þar sem hann villdi fara, for hann þá þan hit efra um fiöll oc skóga fyrir ofan allar bygðer oc kom fram í *Hialmundal* nær midiu *Suprlandi*, enn þau *Aulver* höfdu hvervetna haft niofner þar er þeim potti ofridar von or *Orkneyiom*, enn þessa leidd var þeim eingi von hermanna, urdu þau ecki fyrr vör við herinn enn þeir *Sveinn* voro komnir í líp nockora á bak bænum (x), þar kom í mot þeim *Ölfer Rosta* með (y) sextigum manna, stær

(u) suðr *meridem versu* 101. 102. 333. *Flat.* (v) *Egilsbacka* 101. (x) *Frakarkar addit* 101. 102. (y) *XI.* 101.

*pitulans. Hac tempestate ab occidente maris alii duo Sveini A.D. & Thorbiörno affinibus præstantiores non fuerunt, hi tunc 1139 amicitia invicem arcte erant conjuncti.*

## Incendium Frakarkæ.

**C**onvenit aliquando forte Comitum Rognvalldum Sveinn ac rogavit ut ad vindictam ex Aulfere & Frakarka incendii patris sui Olai sumendam, naves instructas traderet; Respondit Comes; Nonne, inquit, putas Sveinn Aulferem & Frakarkam, vetulam istam, quæ jam ad omnia inhabilis est, nobis nunc non noxios fore? Ad hæc Sveinn; semper quamdiu in vivis sunt, noxii erunt; Quicquid autem sit, aliud sperabam cum maximum tui causa agerem, quam quod talia subministranda denegares. Querenti Comiti quid igitur esset, quod ipsi placeret contribuendum? Respondit Sveinn: duæ naves bene instructæ; Comes petito annuit. Postea Sveinn se itineri accingit & paratus septentrionem versus in Borgfiordum navigans, a Japgyge Dufeyras usque, quod emporium est in Scotia, desertur. Inde autem intra Mærhæfviam Eckialsbakum, indeque Atjoklos ad Comitum Maddadum; hic duces, quibus via per montes & deserta, ubicunque ire placeret, nota, ipsi tradit. Hinc per superiora montium & saltuum supra omnia loca culta, eundo, prope mediam Sudrlandiam in Hialmundal devenit. Aulfer autem & Frákrk undique, ubi hostes ex Orcadibus sperabantur, exploratores constituerant, per hanc vero viam a militibus securi erant; Non prius exercitum adesse comperiunt, quam Sveinn cum suis in clivum quendam pone ædes devenerat; hic Aulfer Rosta, sexaginta stipatus, obviam venit, & in lucta, statim orta, non mul-

G g

tum

Þ. A. slær þar þegar í bardaga oc verdr lítill vidrtaka, hröckva  
 1139 þeir *Ölfer* heim at bænum því at þeir náðu æi skoginum,  
 þar vard manskadi mikill, enn *Ölfer* liop upp til *Hialmar-*  
*dals* ár og fva upp i fiallit, oc for þapan til *Skotlandz*  
 fiardar oc fva ut til *Supneyia* oc er hann or sögunne.

Enn er *Öffi* dró undan, foro þeir *Sveinu* heim á bæin  
 oc ræntu þar hvivetna, enn epter þat brændu þeir bæinn  
 oc alla þa menn er inni voru oc let *Frakaurk* þar líf sitt.  
 Þeir *Sveinu* gerpu þar hit mesta hervirki i *Suprlandi* adr  
 þeir foro til skipa sinna; epter þat lágu þeir uti um sumar-  
 rit oc heriudu um *Skotland*; kom *Sveinn* at haufte til *Orkn-*  
*eyia* á fund *Raugnvalds* iarls, tok hann vel við *Sveini*; for  
*Sveinn* þá yfer á *Nes* i *Dungalsbæ* oc far þar um vetrinn.  
 I þenna tíma kom til *Sveins* orðsending *Holldboda* or *Supr-*  
*eyiom* at *Sveinn* skyldi koma til lidveizlu við hann, því at  
 þar hafði komit *Hauuldr* af *Bretlandi* oc hafpi elltann *Holld-*  
*boda* or buum sínum oc rænt féi miklu, þa madr het (z)

1140 *Hrodbiartr* er sendr var, enskr at kyne; *Sveinn* brá skiott  
 við er hönum voro send ordin oc kom uti *Orkneyiar* til  
 motz við *Raugnvalld* iarl, oc bat *Raugnvalld* iarl at hann  
 skyldi fá honom lip oc skip; iarl spyrr hvat *Sveinn* villdi  
 þá at hafaz, hann qvad þann mann hafa ser ord sendt er  
 fízt átti hann nei við at kveda oc hönum hafpi þá best  
 gefiz er hann purfti mest við, er flester foro á hendr hö-  
 num; iarl svarar, vel væri þá ef þit skildiz viner, enn utruer  
 eru flester *Sudreyingarner*, enn gæta máttu drengskapar þíns,  
 enn ec man fá þer tvö skip alskiput; þetta líkar *Sveini* vel,  
 oc for þá til *Sudreyia* oc fann eegi *Holldboda* fyrr enn hann  
 kom

(z) Hroar. 333.

rum resistere potest, confestim enim, in sylvam quippe se recipere A. D.  
nequivere, ad villam retruditur; magna hic strages edita: Hinc 1139  
fursum ad amnem Hialmdalensem & inde in montem excurrit,  
dein in sinumoticum indeque in Hebrides vehitur; infra in  
historia ejus non fit mentio.

Ceterum cum Aulver aufugeret, Sveinn cum suis prædium  
adit & undique spoliat; postea ædes cum omnibus, quæ intus  
erant, incendio delent, Brákarka animam simul efflante. Sveinn  
cum afflictis hic maxime egit, antequam ad naves rediret, vio-  
lenter. Postea astatem piraticam exercendo transigit & Sco-  
tiæ arma inferunt. Sveinn autumno in Orcades rediit, Comi-  
tem Rögnvalldum convenit, ab eo benigne exceptus, inde in  
Nesum transit & Dungulsbæi hyemat. Hoc tempore nuntius a  
Höldbodio ex Hæbudis missus venit, petendo, ut Sveinn ipsum  
auxiliaturus eo se conferret, venerat enim illuc Höldas & Bri-  
tannia & Höldbodium a prædiis suis abegerat; magnas simul  
opes prædatis. Legato nomen fuit Hrodbiartus, nationis Ang-  
lo. Sveinn audito petito celeriter amittit & in Orcades delatus 1140  
comitem Rögnvalldum rogat ut cum exercitu naves sibi tradat.  
Comes de proposito sciscitatur; regebat Sveinn illum virum sibi  
nuntium misisse, cui repulsam dare se neutiquam deceret, op-  
time quippe experto dum plurimum se infestassent. Ad hæc Co-  
mes; bene est si amici ab invicem discedatis; Verum inquit,  
plerique Hæbudenses perfidi sunt; Virtutem autem tuam serva-  
bis; naves vero duas omni ex parte instructas tibi tradam.  
Sveini hæc placent, qui inde in Hebrides vectus Höldbodi-  
um non prius quam occidentem versus ad Monam, eo enim  
G g 2 fuga

A. D. kom vestr i *Maun* (a) (því at hann hafði þangat stockit,  
 1140 enn er *Sveinn* kom i *Maun*,) þá varð *Holldbodi* hönum  
 feginn, oc þar i *Maun* hafði *Hauddrimm* sá hinn *Bretzki*  
 gert hervirki mikit i ránum oc manndrápum oc vípa i  
*Suprríki*, fyrer hönum hafði fallit gaufigr mádr er *Andres*  
 het, hann átti epter konu er *Ingiríd* het oc son er het *Sig-*  
*mundr*; *Ingiríd* hufreyia átti fé mikit oc bu stór; þat ráð  
 gerði *Holldbodi* at hann bæði hennar, enn er þat var vakit  
 vit hana þá mælti hun at *Sveinn* skyldi þat til ráðahags  
 vinna at hefna *Andres* bonda síns; *Sveinn* svarar at hann  
 mætti gera *Bretum* skada nokkurn, enn æi má ec vita hvers  
 af verdr audit um manna lát; oc epter þat fara þeir *Sveinn*  
 oc *Holldbodi* i hernat, oc höfðu V. skip; þeir heriudu um  
*Bretland* oc gengu þar upp er heiter (b) *Jnes* oc gera þar  
 hervirki mikit; þat var einn morgin at þeir gengu upp i  
 þorp nokkurt oc var þar lítill vidtaka, flýðu bændr or þor-  
 pinu, enn þeir *Sveinn* ræntu þar hvívetna oc brendu VI.  
 bæi fyrer dagverð sinn; þa var þar með *Sveine* Islendzkr  
 madr er *Eiríkr* het oc qvad þetta:

Bæir eru brender,  
 enn búendr rænter,  
 sva hefir *Sveinn* hagat,  
 VI. i morgin,  
 gerði hann einom  
 ærinn þeirra,  
 leiger þar kol  
 leigumanni

Epter

(a) *Parenthesi heic inclusa omitt.* 101. 102. 333. (b) *Jarlsnes. Flat.*

*fuga se receperat veniret, reperit, ubi ab ipso cum gaudio A. D. excipitur. Haulldus ille Britannus in Mona & passim in 1140 Sudrrikia ingentes & homicidiis & prædis hostilitates exercuerat, inter quas ceciderat vir nobilis Andreas; reliquerat is uxorem nomine Ingigerdam & filium Sigmundum. Ingigerdi opes erant magnæ & prædia ingentia. Consilium dedit Hollbodius ut nuptias ejusdem sibi expeteret, verum cum has sollicitaret, respondit illa, nuptias promerendas ultione cædis mariti Andreæ. Respondit Sveinn, se Britannis damnum quoddam adferre forsitan posse, nescio autem, inquit, quorsum homicidiis fortuna adspiret. Post hac ipse & Hollbodius, quinque navibus instructi, piraticam suscipiunt, Britannicæ arma inferunt, exscendunt ubi Ines audit, ibique prædantur. Mane cujusdam diei oppidum aggrediuntur; incolæ resistere nequeunt & fugati discedunt; Verum Sveinn cum suis undique spoliavit, & ante prandium villas sex incendio delevit. Sequebatur tunc Sveinem vir Islandus nomine Ericus, qui sequentia cecinit:*

*Villæ exustæ sunt,  
sed incolæ spoliati,  
ita Sveinn instituit,  
sex hujus diei mane,  
faceffivit uni  
satis eorum;  
suppeditat ibi carbones  
conductori.*

A. D. Eptur þetta foru þeir til skips síns oc lágu uti um sumarit  
 1140 oc fengu mikit herfang, enn *Hauldrinn* hliop í ey þá er  
*Lund* heiter, þar var vígi gott, sátu þeir *Sveinn* þar um  
 nockora hríd oc fengu ecki at gert oc foru heim um hau-  
 stit í *Maun*.

## At herferdum Sveins oc Holldboda

Þenna vetr gerði *Sveinn* brudkaup til *Ingiridar* oc sat  
 1141 þa með sæmd mikilli, um vorit dró hann menn at fer oc  
 for á fund *Hornboda* oc beiddi hann lids, en hann taldiz  
 undan, oc let at menn væri i athöfnum marger enn sumar  
 i kaupferdum oc feck *Sveinn* þar ecki af, enn þat var  
 raunar at þeir *Hauldrinn* höfðu sætz á laun oc bundit lag-  
 sitt með fegiðfum, enn *Sveinn* for ecki at sípr oc hafði  
 þá þriu skip, oc vard lítit til fiár aundvert sumar, enn er  
 áleid foro þeir súpr under *Irland* oc toku þar kugg eirn-  
 er munkar áttu or *Syllingum* oc ræntu; hann heriadi oc vípa  
 á *Irlandi* oc tok þar mikit fe oc foro um haustit heim í  
*Maun*. Þá hafði *Sveinn* *Asleifarson* skamma stund heima setit  
 at hann heirdi þann kvitt at *Hornbodi* mundi hönum æi trur,  
 1142 enn *Sveinn* duldiz við þat; oc eina nött um varit var þat  
 típinda at vardmenn *Sveins* kvámo oc sögðu at þesfridr for  
 at þeim; þeir *Sveinn* lupu til vapna oc ut, þeir sá hvar menn  
 foro með elld at bænum oc höfðu lip mikit, þá lupu þeir  
 á hól einn oc vörduz papan, þeir höfðu ludr oc blefu, enn  
 þar er pyckbýlt oc drifu menn til lids við þá *Svein* sva at  
 þar kom at þeir letu frá er til voru komner, sloguz þeir  
*Sveinn* eptur oc elltu þá, þar fell mart manna i flottanum,  
 enn

*His gestis ad naves redeunt, per æstatem piraticæ vacant & A. D. ingenti præda ditantur. Verum Haulldus in insulam quæ Lund 1140 audit, aufugit; hic optum propugnaculum, quod Sveinn cum suis aliquantisper obsidet, ast in Monam, re infecta, domum redit.*

## De militia Sveinis & Holldbodii.

**H**ac byenie Sveinn Ingigerdam uxorem ducit, magnoque cum honore tunc sedet. Sequenti vere suos convocat, Hornbodium 1141 convenit, rogatque ut auxilium sibi ferat, ast ille detrectat, causans alios suorum operibus domesticis, alios autem mercaturæ vacare, unde Sveinn repulsam tulit. Verum revera Haulldus & Hornbodius, interpositis pecuniis, clanculum fœdus contraxerant. Sveinn autem nihilo secius tres naves educit & prima æstate parum prædæ reportat, hac vero vergente, meridiem versus ad Hiberniam tendit, capit navigium quod possidebant monachi Sillingis, & spoliat; per Hiberniam etiam arma passim circumtulit, & ingenti præda reportata, autumno in Monam domum redit. Non diu domi fuerat Sveinn Asleifæ cum serpentem audiret famam Hornbodium sibi non fidum fore; verum celabat; veris 1142 quadam nocte vigiliæ Sveinis accedentes, hostes venire annunciant. Sveinn cum suis arma arripit-excurritque. Conspiciunt ingentem manum, villam incensuram, appropinquare. Tunc Sveinn cum suis in tumultum quendam celeriter se recipit, ibi se defendit, & tubam, quæ ad manus, inflat, verum villæ parvo interstitio sejunctæ, unde incolæ turmatim succurrunt, ita ut, qui advenerant, hostes, discederent; Sveinn cum



A.D. enn fiölldi var lárt af hvarum tveggjom ápr þeir skilldu, enn  
 1142 fyrer þessu lipi red *Hornbodi* oc hafði hann dregiz undan  
 i flottanum, for hann þar til er hann kom i *Lundey*, tok  
*Hauldrinn* vel vid könum oc hellduz þeir saman; *Sveinn*  
 for heim oc hafði fiölment oc vardhölld mikil, því at hann  
 trudi illa *Supreyingum* oc selldi iarder sínar er áleid vetrinn  
 1143 til laufa fiár oc for snemma um vorit sunnan til *Liodbysa*:  
 hafði hann gert mikit hervirki i þessari ferd.

## Frá Raugnvalldi jarli oc Sveine.

Þ á er *Sveinn* var i *Supreyiom*, hafði *Raugnvalldr* iarl farit  
 a *Katanes* oc tók veizlu i *Vík* med þeim manni er *Haralldr*  
 het; *Sveinn* het son hans oc var hinn vaskligzti madr, enn  
 er iarl var á veizlu, kvomu þeir *Þorbiörn Klerkr* ofan af  
*Skotlandi* oc seger þau típinde at *Þorsteinn Hauldr* fader  
 hans var drepinn oc hafði iarl einn drepitt hann, enn þat höfdu  
 menn á máli hve tídrætt þeim *Raugnvalldi* iarli var oc *Þor-*  
*birni*, því at iarl gáði varla at luka málum sínum fyrer tali  
 þeirra, for *Þorbiörn* papan oc ut i eyiar med iarli, enn  
*Sveinn Hroaldson* gerdiz þá skutilsveinn iarls; *Þorbiörn* haf-  
 þi þá verit um rýd á *Skotlandi*, hann hafði drepa latit tva  
 menn þá er verit höfðu at brennu *Frákarkar* med *Sveine*  
*Asleifarþne*, enn er *Sveinn* kom or *Suprey*, þá for hann heim  
 i *Gáreksey* til bufs síns enn æi á fund *Raugnvallds* iarls,  
 sem hann var vanr, er hann kom or hernadi; enn er *Sveinn*  
 kom or *Suprey* um sumarit oc iarl spurði at hann var heim  
 kominn, spurði hann *Þorbiörn* hvat hann ætlapi hvi *Sveinn*  
 mundi

*cum suis fugatis instabat; in fuga magnus cadebat numerus; permulti autem, antequam distraherentur, sauciati sunt. Hujus vero exercitus dux erat Hornbodius, qui in fuga se subduxerat; pergebat is donec in Lundey veniret, ubi ab Haukldio benigne excipitur & ipsum exinde comitatur. Sveinn domum redux, bonorum multitudine stipatur, excubias passim agi curat, Hæbridenses quippe suspicatus; prædia sua cum hyemis in ver declinaret rebus mobilibus commutavit & primo vere Liodhusas meridiem versus ivit. Ingentes in hoc itinere hostilitates exercuerat.*

A. D.  
1142  
ad ann.  
1149

## De Comite Rögnvalldo & Sveine.

**D**um in Hebridibus erat Sveinn, Comes Rögnvalldus Katanesum petiverat, & Vikæ, a viro, cui nomen Hroalldi, convivio exceptus fuerat; Hroalldi filius fuit Sveinn, vir summæ fortitudinis. Verum cum Comes convivio interesset, veniens cum suis a Scotia Thorbiornus Klerkr, referbat patrem Thorsteinem Haukldum a Comite quodam occisum esse. Multa conferuere præsentis de crebris comitis Rögnvalldi cum Thorbiörno colloquiis, vix enim præ iisdem mutuas sententias dicendas curavit. Hinc Thorbiörnus comitem in insulas sequitur; Sveinn tunc Comitibus dapifer constitutus est. Thorbiörn aliquantisper in Scotia moratus, duos, qui Sveinem, Frakarkam comburentem, comitati fuerant, interfici curaverat. Cæterum Sveinn ex Hebridibus redux hac æstate in prædium suum Garecksey se contulit, ast Comitem Rögnvalldum, quamvis antea solitus fuisset, ex piratica reversus, convenire neglexit. Verum cum Sveinn ex Hebridibus veniret & Comes cum domum rediisse audiret, interrogavit Thorbiörnum, quam putaret causam ob quam Sveinn

H h

se

A. D. mundi æi finna hann; Þorbiörn svarar: þess get ec at *Sveini*  
 1142 mikki við mig, því at ec let drepa þá menn er verit höfðu með  
 að ann. hönum at brenna *Frakarkar*; Jarl mælti: ecki vil ec at þú  
 1149 fæst misfætur; oc eftir þat for *Raugnvaldr* iarl i *Garecksey* oc  
 leiradi um sættir með þeim, oc var þat auðvelt, því at báðir  
 þeir vildu at jarl skipaði, síðan gerdi hann þá fátta at sinne  
 oc heillt þu sætt lengi síðan.

## Frá keski-ordum Raugnvallds jarls.

I þann tíma kom til *Orkneyia* Íslendzkt far eitt, þar var á  
 sá madr er *Hallr* het, son *Þorarinus Breidmaga*, hann for til  
 yfstar i *Rinarsey* til þeirra *Þorsteins* oc *Rögnu*; hann undi  
 þar illa oc bat *Þorstein* at hann kæmi hönum til *Raugnvallds*  
 jarls; þeir foru á hans fund, oc villdi iarl ecki við hönum taka,  
 enn er þeir kvámo heim, þá spyr *Ragna* hve fariz hafði? *Hallr*  
 qvadr þá vífu:

Senda ec son þinn *Ragna*,  
 þáunn koma mál fyrir bragna,  
 hans var hálig ydja  
 hirdvistar mér bidja;  
 hafa qvedz (c) hódðá rýrer  
 hinn er hæftum veg stýrir,  
 neitti hann griupans grana,  
 gnott véglígra manna.

Lithu

(c) haulda rýrer, viros. *Flat.*

*se non conveniret; Respondit Thorbiörn; Conjecto Sveini dis-* A. D.  
*plicere, quod eos, qui comburenda Frakarkæ cum ipsa ma-* 1142  
*nus admoverant, occidi curaverim. Ad hæc comes; Nolo,* ad ann.  
*inquit, vos discordes esse. Post hæc comes Rognvalldus in* 1149  
*Gáreksey it, reconciliationem inter eos quæsiturus, quam facile*  
*impetrat, uterque enim ut ipse decideret cupivit. Hinc eos*  
*hac vice in concordiam, quæ diu exinde viguit reducebat.*

## De cavillatione comitis Rognvalldi.

**V**enit hoc tempore ex Islandia navigium, quo vêtus Hal-  
 lus Thorarini Breidmagi filius, domicilium Rinanseiæ apud  
 Thorsteinem & Ragnam conducit, hic mansionis pertæsus,  
 Thorsteinem rogat ut domesticis Comitæ Rognvalldi se annun-  
 tandum curet; hos, postquam comitem, Hallum excipere recu-  
 santem, convenerant, domum reversionem, de negotii successu inter-  
 rogat Ragna, cui Hallus sequenti cantilena respondet:

*Misi filium tuum Ragna,  
 verâ viris nunciantur,  
 ejus maxima constitit opera  
 in expetenda mihi inter satellites receptione.  
 sibi adhærere dicebat, aurum parvi faciens,  
 ille qui summa gaudet dignitate,  
 (denegavit aurum 3: stipendium viro)  
 sat virorum præstantiorum.*

D. A. Lithu sýpar for *Ragna* á fund *Raunvallds* iarls at erendoma  
 1142 sinum; hon var sva buinn at hon hafði gaddan rautt á höf-  
 ad ann.  
 1149 þi fer af roffa hári, oc er iarl fá þat qvat hann,

Alldri hef ec frett þar er felldu  
 framstalls konr allar,  
 verdr at menia myrder  
 miukorðr, höfuddukum  
 nu (c) tær blauck um hnacka  
 (d) honnstrindar (e) sem binda,  
 skrýðiz brudr við bræði  
 bengagls merar tagli.

*Ragna* mælti, her kemr nu at því sem mælt er at fárr er  
 sva vitr at allt síái sem er, því at þetta er af hestí enn ecki af  
 meri; hon tok þá (f) silkiduc oc faldadi sér med, oc taladi  
 egi at sípr mál sitt; Jarl tok henni i fyrstu, enn myktiz  
 ræðan sva sem áleyd, oc feck hon þat erinde sem hon villdi,  
 er hon feck hirdviðt *Halli*, oc var han lengi sípan med *Rögn-*  
*valldi* iarli; þeir ortu báðer saman háttu líkí hinna forna oc  
 letu vera V. vífr med hveriom hætti, enn þá potti oflangt  
 qvedit, oc ero nu tvær kvednar med hveriom hætti.

## Frá Raunvalldi jarli oc Sveine Asleifarfyne.

Þat er sagt at *Sveinn Asleifarson* spurdi at *Hornbopi* var  
 kominn i *Suprey*, þá bat hann *Raunvalld* iarl at fá sér lip  
 til

(c) var. *Flat.* 102. 333. (d) hoddstrindar. *Flat.* (e) lunda. 102. 333.  
 (f) línuk. *Flat.*

*Paulo post Ragna Comitem Rognvalldum, propriorum negotiorum causa, convenit, ita vestita, ut calyptra rubra, ex setis equinis confecta, caput tegeret, quod cum comes vidisset, cecinit.*

A. D.  
1142  
ad ann.  
1149

*Nunquam sciscitatus fui quali obvolverit*

*quævis muliercula,*

*(Non fit vir generosus & ego)*

*suaviloquus) caput peplo.*

*Jam femina conspicua occiput*

*textili circumdat*

*(mulier iram ornatu prodit)*

*rubra equæ cauda.*

*Ad hæc Ragna; Vetus jam, inquit, proverbium in te quadrat neminem mortalium omnia recte sapere, calyptra enim ex seta equi, non equæ, confecta. Postea, assumpto serico, caput obvolvit, nihilo tamen secius negotium suum proferentem primo durius, postremo vero mitius comes excipit; tandem eo venit, ut voti compos efficeret, ut Hallus in satellitum numerum reciperetur, qui Comitem exinde diu sequebatur. Coniunctis ambo viribus clavam metricam veterem composuere, & cuilibet metri generi quinque versus adscripserunt, tunc vero opus longum nimis videbatur, unde quodvis metri genus duo tantum versiculi hodie monstrant.*

## De Comite Rognvalldo & Sveine Asleifæ.

**D**icicur quod Sveinn Asleifæ audierit Hornbodium in Hebrides venisse, tunc Comitem Rognvalldum rogat, ut capias ad

H h 3

vin-

A. D. til at hefna sín; iarl feck honom V. Skip, oc stýrði einu Þor-  
 FI42 biörn Klerkr, enn andru Haflidi son Þorkels Flettris, þridia  
 ad ann. Dáfníóll, son Hávards Gunnasonar, fiorda Rikgardi Þarleifs-  
 II49 son, fimta Sveinn Asleifarson; enn þegar er Holdbodi spurdi  
 til Sveins þá flýði hann or Supreyiom; Þeir Sveinn drápu mart  
 manna i Supreyiom, enn ræntu víða oc brændu; þeir fengu mi-  
 kit fe, enn náðu æi Holdboda oc alldri kom hann i Supreyiar sípan.  
 Sveinn villdi vera i Supreyiom um vetrinn, enn þeir Þorbiörn vildu  
 heim oc foro þeir um haustit sunnan til Katanes oc komu i Dun-  
 galsbæ, oc er þeir skyldu skipta herfangi sínu, þá mællti  
 Sveinn at allir skyldu jafnmikit hafa nema hann hefði höf-  
 þingia lut, því hann qvadz einn hafa fyrer verit oc sagði  
 iarl hafa fengit þá til lips við sig; hann leetz oc einn hafa  
 sökert átt við Supreyinga, enn þeir engar, enn Þorbiörn  
 þottiz engum mun síðr hafa tilunnit oc verit ecki síðr fyrir-  
 mædr enn Sveinn; vildu þeir oc aller skipstjornarmennu hefði  
 jafnann lut, enn sva vart at vera sem Sveinn villdi, því  
 hann var miklu manni fleiri þar á nesinu; enn Þorbiörn  
 fór ut i Orkneyiar á fund Raugnvalds iarls oc sagði hve  
 farit hefði með þeim Sveine oc líkadi þeim illa er hann  
 hefði gert þá hlutræninga; iarl qvat þat ecki einu sinni mun-  
 di finnast á at Sveinn væri engi jafnadarmadr, enn þar mun  
 enn koma at hann mun taka giöllt fyrer sitt ránglæti, enn  
 ecki skulu þer um þetta deila, ec skal fá ydr jafnmikit af  
 mínu sem þer misst við hann, vil ec oc ecki at þer kallit  
 á hann um þetta oc væri vel ef ecki leiddi stærri vand-  
 kvæði af hönum. Þorbiörn svaradi, Gud þacki ydr herra  
 þann tóma er þer gerit til vor, oc ecki manom ver deila  
 við Sveinn um þetta, enn alldri sípan skal ec vera vin hans,  
 oc gera skal ec hönum nokkora svívirðing her á moti; oc  
 epter

*vindicandam illatam sibi injuriam tradat. Concedit Comes na-* A. D.  
*ves quinque; quarum primam Thorbiörn Klerkr, secundam Haffi-* 1142  
*dus filius Thorkelis Flettis, tertiam Dufniáll filius Havardi Gun-* ad ann.  
*nii, quartam Rikgardus Thorleifæ, & quintam Sveinn Asleifæ* 1149  
*regebat. Verum Holdbodius, de venturo Sveine certior, ex He-*  
*bridibus aufugit. Sveinn cum suis in Hebridibus multos occidit,*  
*passim spoliat incendioque devastat, & ingentem reportat prædam,*  
*verum Hornbodium, qui nunquam postea in Hebrides venit, ca-*  
*pere nequivit. Svein in Hebridibus hyemare, Thorbiörnus au-*  
*tem cum cæteris domum reverti voluit; autumno & meridie Ka-*  
*tanefum petunt & Dungulsbræum veniunt. Cum prædam suam*  
*dividerent, dicebat Sveinn æqualem singulis portionem accipien-*  
*dam, præter se, qui portionem ducis reportaret, se enim præ-*  
*fuisse solum, comitem illos sibi in auxilium suppeditasse, Hebr-*  
*identes quoque se tantum & neminem illorum læsisse, prætendit,*  
*Sed Thorbiörnus pariter meruisse & nihilo minus quam Sveinn*  
*præfuisse videbatur. Volebant etiam omnes navium rectores*  
*æqualem portionem retinere. Sveinis autem voluntas prævaluit,*  
*in Kataneslo enim multo plures ei adhærebant; Verum Thorbiörn,*  
*nus, in Orcaades tendit, Comitem Rögnvalldum convenit, ipsi acta*  
*cum Sveino, & displicere quod à justa portione exclusi essent, ex-*  
*ponit. Regerit Comes id non una tantum vice expertum iri Svei-*  
*nem æquitate carere, id autem, inquit, quanvis non statim,*  
*eveniet, ut sue iniquitatis pœnas luat; non autem vobis de his*  
*lis esto; tradam enim tantum e meis, quantum ejus causa auxi-*  
*ritis. Nolo etiam vos illam hujus incusare, utinam plurimum*  
*difficultatum autor non existeret. Regerit Thorbiörn; Deum*  
*tibi domine honorem, quo nos afficis, remuneret; non autem*  
*cum Sveino de his litigabimus, post hæc nunquam illi*  
*amicus ero, ei hæc aliqua contumelia redditurus. Postea*  
*uxorem*



A. D. eptir þetta seger þorbiörn skilist við *Ingigerdi* systur *Sveins* oc  
 1142 fendi hana yfer á *Nes* til *Sveins*, tok hann við henne vel,  
 ad ann. enn potti ger til sín svívirðing mikel, var þá með þeim  
 1149 fiandskapr, kom þá at því sem mælt er at foruden síázt bezt  
 við. Þá er *Sveinn* var í *Supreyiom*, þá hafði hann sett *Margad Grimsfon* í *Dungalsbæ* til forráða oc fengit honum í hendr  
 fylgu þá er hann helle af *Raugnvalldi* iarle, enn *Margadr* var  
 sakgefinn oc áleitinn, oc varð hann uvinsæll við sinn ujafnat,  
 enn þeir er mest urdu fyrir ujafnadi hans stúku á fund *Hroalldz*  
 oc helldu sic þar, af því gerðiz fiandskapr með þeim *Hroalldi* oc  
*Margadi*; lida síparr for *Margadr* sudr til *Víkr* við tuttugta  
 mann at erindum sínum, oc áðr hann kom sunnan veitti hann  
 heimfokn *Hroalldi* bonda oc drap hann oc nockora fleiri,  
 for sípan til *Dungalsbæiar* á fund *Sveinns*, þá safnar *Sveinn*  
 mönnum oc ferr til *Lambaborgar* oc býz þar um, þar var  
 vígi gott oc sat hann þar með LX. manna oc flutti at sér  
 víster oc önnr fong þau er þeir þurftu at hafa; borgin stod  
 a sæfvar hömrum nockrum, enn steinveggr var fyrir ofan  
 vel smíðaðr, biörgin geingu langt með síanum (g) annan  
 veg; þeir gerðu þá margar uspektir á *Katanese* í ránum oc  
 fluttu þangár til sín í borgina oc gerþuz miðc uvinsælir.

## Af ferdum Sveins Asleifarsonar.

Tíðinde þesse koma til eyrna *Raugnvalldi* iarli oc *Sveini*  
*Hroalldsfyni*; beiddi *Sveinn* iarl fulltíngis at hann leidretti þetta  
 mál; fluttu marger menn með *Sveini*, kom því fva at *Raugn-*  
*valldr* iarl bráz við oc fór yfer til *Nes* oc þessir höfþin-

(g) allann, *undiqui*, *Flat*.

uxorem Ingridem, Sveinis sororem, repudiat & ad fratrem in Katanesum transmittit; hic sororem humaniter excipit; ast contumelia se affectum reputat, unde magnum inter eos odium. Quadrat in hos proverbium. Vulpes vulpem deludit. Dum erat in Hæbudibus Sveinn Margado Grimi filio de Dungulsbæ præfecturam à Comite Rögnvalldo acceptam, tradiderat, Margado autem ad incusandum & infestandum pronus propriæ injuriæ odium peperere; quos autem ejus offendebat iniquitas, ad Hroalldum, apud quem etiam permansere, confugiebant, unde inter hunc & Margadum similitates. Paulo post Margadus cum suis vicefamus, propria peracturus negotia, meridiem versus in Vikam iter suscipit, ex quo nondum redux, colonum Hroalldum, quem domi remanentem petit, præter aliquot alios, occidit. Hoc facto Dungulsbæi convenit Sveinem, qui, affectis collectis, Lambaburgum, ubi commodum erat propugnaculum, se confert & ibidem sexaginta hominibus stipatus residet, omnisque generis, quo opus erat, conviectionem eodem contrahit. Urbs in præruptis sita erat maritima, paries autem supra versus continentem lapideus, arte constructus fuerat; prærupta ex altero latere ad mare per longum spatium producebantur. Hæc in Katanesq vicinos crebro infestabant & in urbem, quæ assequi potuere, devinebant, permagnum hoc modo ineuntes odium.

## De itinere Sveinis Asleifidæ.

Hæc ad aures Comitis Rögnvalldi & Sveinis Hroalldi filii veniunt. Rogat Sveinn comitem, ut his emendandis succurrat; preces à multis commendatæ efficere, ut Rögnvalldus festinanter in Katanesum transiret, quem sequentes comitabantur mag-

A D. giar með hönum, Þorbiörn, Hafði Þorkelsson, Dufuall Ha-  
 1142 vardsjon, oc voru þeir hiner tillaga vestu á hendr Sveini;  
 ad. ann. 1149 þeir foru til *Dungalsbæjar* oc var *Sveinn* þá i brottu, þeir  
 spurdu at *Sveinn* var i *Lambaborg*, foru þeir iarl þá þán-  
 gat, oc er þeir kvamo til borgarinnar, þa spyrr *Sveinn*  
 hvern fyrer lipinu redi; hönum var sagt at *Raugnvalldr* iarl  
 xed fyrer; *Sveinn* fretti iarl at erindum, iarl svarar, at hann  
 vill at hann seli *Margad* framm í valld þeirra; *Sveinn*  
 spyrr hvert hann skal grid hafa, iarl letz því ecki vilia  
 heita; þá mælti *Sveinn*, ecki nenni ec at selia *Margad*  
 framm i valld þeirra *Sveins Hxoalldssonar* edr annarra uvina  
 minna þeirra sem með ydr eru, enn giarna villda ec vera  
 fáttr vid ydr herra; þá svarar *Þorbiörn Klerkr*, heir hvat drot-  
 tins svikarinn mæli at hann villdi giarna fáttr vera, enn hefer ádr  
 rænt land hans oc lægiz ut sem piofr, launar þu iarli illa margann  
 söma er hann hefer til þín giört, sem þu mant öllum er þu  
 mátt því vid koma; *Sveinn* svarar, ecki þarþu *Þorbiörn* her  
 sva mart til at leggja, því at ecki man fyrer þin ord geort,  
 enn þat er hugbod mitt att þu maner hönum vestu launa  
 þann söma er hann hefr til þin geort ádr enn þid skilit,  
 fyrer því at enger munu gæfu af þer hliota þeir er nockut  
 eigu vid þig; þá mælti *Raugnvalldr* iarl at menn skyldu  
 ecke skattyrdaz. Epter þat settuz þeir um borgina oc bön-  
 nudu allar atflutningar oc geck sva miöc lengi at ecki mátti  
 atfokn vid koma oc er eydduz vister þeirra, þa kalladi *Sveinn*  
 saman sína menn oc leitadi ráða vid þá, enn allir menn  
 mæltu eins munni at hans forsiá villdu hafa medan hennar  
 væri kost; þá tok *Sveinn* til orða oc mælti; þat sýniz mer  
 svívirðuligaz at svelta her enn ganga síþann á valld uvina  
 sinna, hefer oc þetta sva færit sem líkligt er, at ofs mun  
 bædi

nates Thorbiörn, Haffidius Thorkelis, Defniáll Havardi filius; A. D. <sup>1142</sup>  
 bi quoque contra Sveinem pessima quæque suadebant. Eunt <sup>ad ann.</sup>  
 Dungulsbæum, & Sveinem, qui discesserat, Lambaburgi esse <sup>1149</sup>  
 audiunt, unde eo delatos, cum ad urbem venirent, Sveinn de  
 exercitus duce interrogat, responsumque audit comitem esse  
 Rognvalldum. Porro de negotio percontato, respondet Comes,  
 se velle ut Margadum in eorum potestatem tradat. Cum Sveinn  
 an pax ei concedenda, quæreret, comes promittere detrectat.  
 Hinc Sveinn, & me, inquit, impetrare nequeo, ut Margadum  
 in Sveinis Haralldi filii, aliorumve meorum, qui te comitantur,  
 inimicorum manus tradam, tibi autem domine reconciliari  
 mihi libet. Ad hæc Thorbiörn; Heus! inquit, verba domi-  
 num prodentis, dicentis nempe se lubenter reconciliari velle,  
 ditionem vero domini prius spoliavit, & tanquam fur se sub-  
 duxit; honorem, inquit, multiplicem, quo te affecit, Comiti,  
 quemadmodum etiam omnibus quibus potis eris, male rependis;  
 regerit Sveinn; non adeo multa tibi Thorbiörne addere opus,  
 tuis enim verbis nequaquam obsecundabitur; præagit vero mihi  
 animus, te illi honorem, quem tibi præstavit, antequam ab in-  
 vicem disceditis, pessime redditurum, nemini enim, cui tecum  
 aliquid negotii, fortunæ promotor existeres. Tunc Comes Rõgn-  
 valldus, ne disteriis se invicem latescant, prohibet. Post hæc  
 urbem cingunt & omnes advectiones intercipiunt, diu admodum  
 impetum facere nequeunt. Cum autem urbanorum convicia  
 consumaretur, Sveinn suos convocat, & cum iis consilia  
 miscet, omnes autem uno ore se ipsius consilia quamdiu iisdem  
 frui liceret, secuturos affirmant. Hinc Sveinn; maximum in-  
 quit, mihi dedecus videtur hic esurire, hostibus autem ex-  
 inde se submittere, hæc etiam, ut vero simile erat, acta sunt,

A. D. bæði skorta við *Raunvalld* iarl vit oc gafu, enn her hefer  
 1142 verit leitast um fættir oc grid oc hefer hverki fengiz *Marg-*  
 ad ann. *gad* felaga mínum, enn veit ec at kostur mun her öðrum  
 1149 mönnum grida, enn ec nenni ecki at selia hann fram under  
 öxi, nu er þat ecki rétt at her gjalldi svo marger hans  
 yandræða, þott ec nenna ecki at skiljaz við hann at sinne,  
 oc epter þetta tok *Sveinn* þat ráð at kníta saman snæri þau  
 er þeir höfðu, enn um nattina letu þeir þá *Svein* oc *Marg-*  
*gad* siga ofan or borginne á síáinn, oc epter þat toku þeir  
 fund oc lögðuz fram með biörgunum þar til er þraut ham-  
 rana, epter þat stigu þeir foru á land oc foru uppi *Sudr-*  
*land* oc svo til *Mærbæsi* oc þá þar til *Dufeyra*, þar fundu  
 þeir *Orkneyia* menn á birdinge, het sá *Hallvarðr* er fyrir  
 þeim var, enn annar *Porkell*, þeir voru X. saman; þeir  
*Sveinn* gengu á skip með þeim oc foru XII. saman á byr-  
 dingi suðr fyrir *Skotland*, þar til er þeir koma í *Máeyiar*,  
 þar var þá munklífi, *Ballðvin* het áboti sá er fyrir reed,  
 þar voru þeir *Sveinn* oc hans menn VII. nætr veðr fættir,  
 oc sögðuz vera fender á fund Skota kongs af *Raunvalldi*  
 iarli; munkar grundu sögn þeirra oc ætludu vera ránsmenn  
 oc sendu til landz epter mönnum, enn þá er þeir *Sveinn*  
 verða þess varir, þá hlaupa þeir á skip oc ræntu stadinn  
 se miklu; þeir foru á brott oc inn epter *Myrkvafyrde*, þeir  
 fundu í (h) *Eyðinaborg David* Skota kong, tok hann vel  
 við *Sveine* oc bað þeim at vera með sér; *Sveinn* sagði  
 kongi allann mála vöxt þangatkomu sinnar oc hve farit  
 hefði með þeim *Raunvalldi* jarli ádr þeir skilduz, oc svo  
 þat er þeir höfðu rænt í *Máeyium*, voru þeir *Sveinn* um  
 hrið með *Skota* Kongi í godu yferlæti; *David* kongr fendi  
 menn

(h) *Ædittaborg* 101. 102.

*nos enim Comiti Rognvalldo tam quoad prudentiam, quam quo  
 ad fortunam inferiores erimus; hic autem pax & reconciliatio  
 socio meo Margado impetrari nequit, scio autem pacem aliis  
 conciliari posse, verum nequeo a me impetrare ut eum hic sub  
 securim tradam, jam tot ejus difficultatum pœnas luere ini-  
 quum est, quavis me, ut ab eo hac vice sejungar, persuadere  
 non possim, Post hæc Sveinn id consilii capit, ut funibus, qui  
 ad manus erant, commodatis, noctu ipsum & Margadum ex  
 urbe in mare dmitterent; hi exinde natando, prærupta, do-  
 nec deficerent, legebant. Repetituri deinde continentem, per  
 Sudurland, inde Mærhæfiam, denique Dufeyras se conferunt.  
 Inveniunt forte hic in nave vectoria Orcadenses, numero de-  
 cem quorum duci alteri Hallvardi, alteri Thorkelis nomen,  
 verum cum Sveinn & Margadus iis consociarentur, duode-  
 cem in nave vectoria, australes Scotiæ oras prætereundo,  
 in Máeyas pergunt. Erat ibidem eo tempore monasterium,  
 cui præfecto abbati nomen Balldvini. Hic adversa inpedi-  
 tus tempestate Sveinn cum suis septem noctes moratur &  
 se a comite Rognvalldo ad regem Scotiæ legatum asserit,  
 cujus assertionis veritatem suspicati monachi, piratas esse  
 putant & conterraneos per nuncios convocant. Quod cum  
 Sveinn cum suis comperiret, navem repente ascendit, ingen-  
 tibus prius spoliatis pecuniis; post abitum translatis per Myr-  
 kvafiord, Edinoburgi Davidem regem Scotiæ conveniunt, a  
 quo benigne exceptus Sveinn, cum suis ad nectendas ibidem  
 moras invitatur. Sveinn regi totam sui adventus causam, sua  
 cum comite Rognvalldo ante discessum acta, quodque in Máeyis  
 spoliaverat exponit & inde aliquantisper, bene habitus, apud  
 Regem Scotorum cum suis commoratur. Rex David ad eos,*

D. A. menn til þeirra manna er fiár höfðu mißt fyrir *Sveine* i  
 1142 ferdinne oc let þá sealfa virða skada sinn, enn bætti sínu  
 ad ann. fe hveriom sinn misser; *David* kongr baud *Sveini* at sækja  
 1149 konu hans i *Orkneyiar*, enn fá hönum slíkar sæmder i *Skot-*  
*landi* at hann mætti vel vid una; *Sveinn* birti vilia sinn  
 fyrir kongi oc seger sva at hann villdi at *Margadr* væri  
 þar epter med kongi, enn hann fendi ord til *Raugnvallds*  
 iarls at hann tæki fættum vid hann, en *Sveinn* letz vilia  
 leggja allt sitt mál á valld *Raugnvallds* iarls, qvadz þá jaf-  
 nan vel vípr una er þeir voru fáttir, enn þa illa er þeir  
 voru úfáttir; *David* kongr svarar, bædi er nu at iarl þessi  
 mun vel vera, enda pycker ydr þat eina vera er til hans  
 veit, hætter þu nu á hans trunat, enn fyrerlætr þat er ver  
 biodum þer; *Sveinn* letz hans vingan alldri láta vilia, enn  
 sagþiz þo [vilia biþia kong at hann veitti þetta, kongr  
 kvat sva vera skyldi; *David* kongr fendi menn norðr i *Ork-*  
*neyiar* med giöfum oc þeirri orðsending at iarl skyldi taka  
 fættum vid *Sveinn*, for þá oc *Sveinn* i eyiar norðr enn  
*Margadr* var epter med kongi; sendimenn *David*s kongs  
 foru á fund *Raugnvalldz* iarls, tok hann vel vid þeim oc  
 sva giöfum þeim er kongr fendi hönum oc het fættum,  
 tok hann sípan *Svein* i frid oc fulla vingan oc for hann  
 þá til bua sinna.

## Fall Valþiofs jarls.

Þ á er þeir *Sveinn* oc *Margadr* voru a brottu or *Lamba-*  
*borg*, toku þeir er i borginne voru þat ráð at gefa upp  
 stadinu i valld *Raugnvalldz* iarls; spurdi hann hvatt þeir  
 vísse til *Sveins* oc þeirra *Margadar* síþaz, enn þeir sögdu  
 sem

*qui in itinere spoliati fuerant à Sveine, mittit & ipsis damni A. D: quantitatem determinare concedit, ablati cuique valorem resti- I 142 tuens. Sveini etiam deducendæ ex Orcadibus uxoris potestatem ad ann. I 149 dat, ac honorem in Scotia, quo bene contentus esse possit, promittit. Sveinn voluntatem suam regi aperit, dicens se cupire ut Margadus apud ipsum remaneret; se autem Comiti Rognvalldo per nuncium reconciliaret, totius litis decisionem comitis arbitrio commissurum, se semper pace inter ipsos contentum, dissidia ægre ferre. Regerit Rex David, utrumque jam est quod Comes hic absque dubio laudem mereatur & quod id à vobis, qui illum cognoscitis, contendatur. Nunc ei confidis, quæ autem tibi offerimus missa facis. Sveinn regis amicitiam sibi in posterum firmam, attamen ut hoc concedat, expetit. Annuit Rex precibus, & septentrionem versus in Orcades ad Comitem legatos cum muneribus mittit, expetendo ut Sveinem sibi reconciliari sineret. Sveinn etiam simul in insulas revertitur, Margadus autem apud regem remanet. Legati Regis Davidis comitem Rognvalldum conveniunt, & ab ipso, unacum donis à rege missis, benigne excipiuntur pollicetur reconciliationem comes, & Sveinem exinde in pacem & plenam amicitiam recipit, postea in prædia sua redeuntem.*

## Cædes Comitis Walthiofi.

**P**ostquam reliquerant Lambaburgum Sveinn & Margadus, urbani id consilii cepere ut eandem urbem in comitis Rognvalldi potestatem dederent. Quærit Comes quid ultimum de Sveine & Magado referre possent; dicebant vera, quæ cum audiret



A. D. sem var, oc er iarl heyrdi þat, mælti hann, satt er þat at  
 I 142 segia at engra manna jafninge er *Sveinn* þeirra er ver eigum  
 ad ann. kosti her med ofs, eru slík brögd bæði drengilig oc hard-  
 I 149 fenglig, enn ecki vil ec nýdaz á ydr þott þer hafit vafiz i  
 þessu vandkvæði med *Sveini*; skal hverr ydvarr fara i fri-  
 di tyrer mer; for iarl papan heim i *Orkneyiar*, enn sendi  
*Þorbiörn Klerk* med (i) XL. manna a skipi súdr til *Breida-  
 fiardar* at leita þeirra *Sveins*, op spurðiz ecki til hans; þá  
 talar *Þorbiörn* fyrer þeim at þeir færi undarlíga, rekunz  
 epter *Sveini* á leid fram, enn höfum spurt at *Valpiofr* iarl  
 föðrbani minn er skamt hepan med litla sveit manna, oc  
 ef þer vilit fara at honum med mer, þá vil ec því heita  
 ydr at mer skal ecki fara sem *Sveini* at ec gera ydr hlut-  
 ræningia ef ofs ber herrfång i hendr, því at fe þat er ver  
 fáum skolo þer hafa, enn skipta mer því einu til handa er  
 þer vilit, þvíat mer þickir betri frægd enn fe; epter þat  
 foro þeir þar til er *Valpiofr* iarl var á veizlu oc toku hus  
 á þeim oc báru þegar elld at; þeir *Valpiofr* lupu til dýranna  
 oc spurði hverr fyrer elldinum redi? *Þorbiörn* sagði til sín;  
*Valpiofr* baud bátr fyrer víg *Þorsteins*, enn *Þorbiörn* qvat  
 æi þurfa um fættar at leita; þeir vörðuz vel um hrid, enn  
 er elldrinn sotti þá, lupu þeir ut, oc vard þá skamt um  
 vörn þeirra, því at þeir voru þrekadir mið af elldi, fell  
 þar *Valpiofr* iarl oc XXX manna med hönum, þar fengu þeir  
*Þorbiörn* fe mikit, oc hellt hann öll heit sín drengilega við  
 sína menn; foru þeir epter þat ut i *Orkneyiar* á fund *Raugh-  
 vallds* jarls oc let hann vel yfer þeirra erinde; var þá kyrt í  
 eyionum oc fridr godr. I þann tíma bió einn ungr madr  
 i eyionum er *Kolbeinn Hrugá* het oc var hit mesta afar-  
 menni

(i) LX. *Flat.*

audiret Comes talia profatur; Verum est, inquit, quod ex omnibus, quorum nobiscum facultas est, vaminem parem habeat Sveinn; decent tales technæ & fortes & strenuos, nolo autem contra vos inhumaniter agere, quanvis huic difficultati cum Sveine implicati fueritis, in pace quemcumque vestrum per me discedere licebit. Redit hinc domum in Orcades comes, ast Thorbiörnnum Klerkum cum quadraginta in nāq̃ meridien ver-  
sus in Breidafjordum, Sveinem exquisitum, mittit. Hoc negotio in cassum abeunte, Thorbiörn mirandum eorum iter asserit; Sveinem festinanter sequimur, audivimus autem comitem Valthiofum, patri meo mortis autorem, non procul hinc, paucis stipatum, abesse, quem si mecum aggredi vultis, vobis promittam me Sveinis exemplum baudquaquam secuturum in eo, quod si præda nobis contingat, vos exsortes reddam, nam res quas adipiscimur retinebitis, mihi autem ea solum quæ vultis distribuētis, gloriam animi pecuniis antefero. Post hæc illuc ubi convivio intererat Valthiofus, se conferunt, quem cum suis ædibus inclusum intercipiunt & tectis ignem statim suggerunt. Valthiofus cum suis fores celeriter adit & quinam incendii autor esset percontatur. Thorbiörnnum nomen suum indicat & Valthiofo, cedis Thorsteinis reparationem offerenti, pacem querere inutile respondet. Inclusi aliquantisper se strenue defendunt, verum igne premente excurrunt & non diu, flammæ enim eos, admodum defatigaverant, resistentes, præter comitem Valthiofum, triginta ibidem cadunt. Hic Thorbiörnnum, ingenti præda ditatus, omnibus erga suos promissis, ut fortem decuit virum, stabat. His gestis in Orcades ad Comitem Rögnvalldum, illorum negotio contentum, revertuntur. Fruebantur tunc insule tranquilla absque dissidiis pace. Habebat hac tempestate in insulis juvenis, maturæ vix ætatis, cui nomen Kolbeinn Hruga, per-

quam

D. A. menni, hann let þar gera steinkastala godann, var þat öruggt  
 1142 vígi; *Kolbiörn* atti *Herbiörgu* systur *Hakonar Barns*, enn mo-  
 að ann.  
 1149 der þeirra var dotter *Herbergar Páls* dottr; þessi voru börn  
 þeirra, *Kolbeinn Karl*, *Biarni skáld*, *Sumarlípi*, *Aslákr*, *Frí-  
 þó*, þau voru öll mikils háttar.

## Fra Endrida Unga.

I þann tíma redu synir *Harallds Gilla* i *Noregi*, var *Ey-  
 steinn* þeirra elztr, enn *Ingi* var skilgetinn, oc höfðu len-  
 der menn á hönum mestar virðingar; let hann þá ráða öllu  
 því er þeir villdu; i þenna tíma höfðu þessir lender menn  
 mest ráð með hönum, *Augmundr* oc *Erlingr* synir *Kir-  
 þinga-Orms*, þeir gerdu þat ráð með *Inga* konge at hann  
 skyldi fenda ord *Raugnvaldi* iarli oc veita hönum samíligt  
 heim bod, sögdu sem satt var at iarl hafði verit mikill vin  
 föðr hans, oc báðu hann gera fer vid iarl sem kærast, svá  
 at væri hans vin meiri enn bræðr hans hvat sem i kynne  
 at gerast með þeim; iarl var frændi þeirra bræðra oc hinn  
 1149 mesti vin þeirra, enn er þessi ord kvamo til *Raugnvalds*  
 iarls veikzt hann vid skíótt oc bió ferd sína, því at hann  
 var fufs at fara til *Noregs* oc finna frændr sína oc vini;  
 til þessarar ferðar beiddiz *Haralldr* iarl fyrir forvitnis fæker  
 oc skemmtanar, hann var þá XIX vetra gamall; oc er iarlar  
 voru þungr, foru þeir vestan með kaupmönnum oc höfðu  
 1150 samíligt frumeyti oc komu um vorit snemma til *Noregs*,  
 fundu þeir *Inga* kong i *Biörgyn*, tok *Ingi* kongr allvel vid  
 þeim, fann *Raugnvaldr* iarl þar marga vinn sína oc frændr,  
 dvaldi hann þar um sumarið miðc lengi. Þat sumar kom  
 utan af *Miklagardi Endridi Unga*, hann hafði þar lengi ve-  
 rit

quam injurius. Curavit hic castellum exstrui lapideum, pro-  
 pugnaculum aptum. Uxorem habebat Herbiorgam Haconis  
 Barns sororem, quorum mater Herborga Pauli filia. Hi fue-  
 runt eorum liberi, Kolbeinn Karl, Biarnus Skálld (poeta,) Su-  
 marlidius, Aslakus, Frida; erant omnes conspicui.

A. D.  
 1142  
 ad ann.  
 1149

## De Endrido Ungio.

Hoc tempore filii Haraldi Gillii in Norvegia regebant. Ey-  
 steinn natus maximus, Ingius autem legitimus erat, cui intola-  
 maximum honorem habebant, illorum consilia in omnibus quæ  
 voluere per eum valebant. Hi satrapæ hoc tempore quo ad con-  
 silia præ aliis erant, Augmundus & Erlingus filii Kirping-Ormi.  
 Inierunt cum rege Ingio id consilium, ut Comitem Rognvall-  
 dum per nuncium ad decens invitaret convivium; dicebant  
 quod verum erat, Comitem patris ipsius rarum fuisse amicum,  
 rogabantque ut ipsum quam plurimum sibi redderet familiarem,  
 ut eorum amicitia, si quid forte cum fratribus dissideret, plus  
 valeret. Comes fratrum erat cognatus ipsisque amicus accepti-  
 tissimus. Cum autem ei hoc nuncium veniret, itineri sine mo-  
 ra se accingit, ad conveniendos enim in Norvegia cognatos  
 atque amicos prorsus erat. Hoc iter suscipiendi veniam cu-  
 riositatis & joci ergo expetit Comes Haralldus, annos tunc  
 natus novenidecem. Parati Comites naves mercatorias con-  
 ducunt cum conspicuo comitatu & ineunte vere in Norve-  
 giam devecti, regem Ingium Bergis conveniunt & ab eo  
 humaniter excipiuntur. Hic comes Rognvalldus amicos cog-  
 natosque multos convenit, diu admodum æstatis ibidem mor-  
 ratus. Rediit Constantinopoli hac æstate Endridus Ungius,

1149

1150

A. D. rit á málá, kunni hann þeim þadan at segja mörg típinde,  
 3150 oc potti mönnum skemtan at spyrja hann utan or heimi;  
 iarl taladi jafnan við hann, oc eithvert sinn er þeir töludu,  
 þá mælti *Endride*; þat þycki mér undarlikt iarl er þu vilt  
 ecke fara ut í *Jorsalabeim* oc hafa ecki sagnar einar til  
 þeirra típinde er þadan eru at segja, er slíkum mönnum  
 bezt hent þar saker ydvarra lista, mantu þar bezt virðr er  
 þu kemr med tignum mönnum; oc er *Endridi* hafði þetta  
 mælt, fluttu þetta marger med hönum ádrer, oc eggiodo  
 at hann skyldi geraz fyrermadr at ferd þessi; *Erlingr* lagði  
 her mörg ord til oc sagði at hann mundi ráðaz í ferdina  
 ef iarl villdi geraz fyrermadr; oc er þessa fýstu sva gaufger  
 menn þá het iarl förlinne, oc er þeir iarl oc *Erlingr* redur  
 þetta med sér, þá völduz marger gaufger menn til þessa  
 rar ferðar, þesser lendar menn; *Endridi Ungi* skal leid se-  
 gia, *Jon Petrsen*, *Aflakr Erlendsen*, *Gadormr* (k) *Mölr*,  
*Kollr af Hallandi*; sva var mælt at engi þeirra skyldi  
 meira skip hafa enn þritugt at rúmatali, nema iarl, oc engi  
 skyldi hafa buit skip nema hann; því skyldi sva gera at  
 engi skyldi annan aufunda fyrer þat at sitt lip edr skip  
 hefði betr buit annar helldr enn annarr. *Jon Fotr* skal  
 gera láta iarli utferðar skip oc vanda sem mest. *Raugn-  
 valldr* iarl fór heim um haustit oc ætladi at sitia (l) tvo  
 vetr í ríke sínu. *Ingi* kongr gaf iarli langskip tvö helldr  
 lítill oc einkar fögr oc gerr mest til roðrar oc voru allra  
 skipa skioruza; *Raugnvalldr* iarl gaf *Havalldi* iarli annat ski-  
 þit, þat het *Písa*, enn annat het *Hjálp*; þessum skipum  
 helldu iarlar vestr um haf; *Raugnvalldr* iarl hafði oc pegit  
 storgiafer af vinum sínum; þat var þridia dags kvelld er  
 iarlar

(k) *Marstr. Flat.* (l) *omittit 101.*

diu ibidem stipendia meruerat, potuit varia nova referre A.D. 1150  
 quæ de sitis prope hanc regionibus eum sciscitari delectaban-  
 tur. Comes frequenter cum ipso colloquebatur. Cum ali-  
 quando invicem colloquerentur, in talia prorupit Endridus;  
 mirum, inquit, mihi videtur Comes quod Palæstinam invisere  
 non velis, sola inde novorum relatione contentus. Talis ibidem  
 qualis tu, propter tuas artes, optime constitutus est; maximus  
 ibi, ubi inter viros nobiles veneris, tibi honor habebitur. Hæc  
 Endridii effata alii multi promovebant & eum, ut itineris dux  
 existeret, sollicitabant. Erlingus etiam multa his addidit, &  
 se, si Comes coryphei vices susciperet, concomitaturum promisit.  
 Hinc tot nobilium hortatu inductus Comes iter suscipiendum  
 pollicetur; Cumque ipse & Erlingus hæc invicem stabilirent,  
 multi nobiles se ipsis itineris socios addidere. Hi nempe satra-  
 pæ. Endridus Ungi itineris dux erit. Jonas Petri. Aslakus  
 Erlendi. Guttormus Maulur. Kollus ex Hallandia. Ita præ-  
 finitum fuit, ut nemo eorum, comite excepto, majorem quam  
 interscaltmiorum triginta navem regeret; nemo præter eum  
 navem inauratam. Hoc idcirco, ne alter alteri nautas vel  
 naves magis instructas invideret. Jonæ Pedi struendæ, qua Co-  
 mes veberetur, summa industria, navis, cura demandatur. Co-  
 mes Rognvalldus occidentem versus autumnino domum vehitur, in  
 regno suo duas hyemes reseffurus. Rex Ingius Comiti duas na-  
 ves longas, parvas perquam, sed splendoris remisque aptissimas  
 dedit, quæ, celeritate alias longe superabant. Harum alteram,  
 cui nomen Fifva Comes Rognvalldus Comiti Haralldo donavit.  
 Altera navis Hiálp appellabatur; direxere has occasum versus  
 trans mare Comites. Comes Rognvalldus ab amicis insigni-  
 bus donis ditatus fuerat. Erat vespéra diei Martis cum comites

A. D. iarlar letu i haf oc figldu allgodann byr um nattina; mid-  
 1150 yikudag var stormr mikill, enn um nattina urdu þeir við  
 land varer, þá var myrkr mikit, þeir fáu boda sloder öllum  
 megin hia fer, þeir höfðu ádr samfloti halldit, þá var engi  
 kostur annarr enn sigla til brotz báðum skipunum oc fva  
 gerdu þeir; þar var urd fyrer, enn lítit forlendi, enn ham-  
 rar hit efra, þar hellduz menn aller en tíndu fe miklu,  
 sumt rak upp um náttina; *Raugnvaldr* iarl bargzt þá enn  
 allra manna bezt, sem jafnan; hann var fva kátr at hann  
 lek við fingr sína oc orti nær við hvert ord; hann dró  
 fingr gull af fingri fer oc qvat vífu:

Heingi ec hamri kringdann,  
 hánga riupu tångar  
 grimnis fylg á gálga  
 ginnungs bruar linna,  
 fva hefer gloraddar gladdan  
 gagfells mic pella  
 lóms, at ec leik við mína  
 lauter hellis gauta.

Oc er þeir höfdu uppborit fönginn foru þeir á land at leita  
 bygda, því at þeir pottuz vita at þeir mundi við *Hialt-*  
*land* komner, þeir fundu brátt bæi oc er þá skipt mön-  
 num i bygder; þar urdu menn iarli fegner er hann kom  
 oc spurdu menn at um ferder hans; iarl qvad vífu:

Braut þá er bædi lesti,  
 baud hraunn skada mönnum,

(m) fuut

*alto se committerent; nocte sequente ventis secundis utuntur. A. D. Die Mercurii tempestas erat rapida, nocte vero sequente terram propinquam animadvertabant; densæ tunc erant tenebræ; brevium vestigia se undique cingere comperiunt. Antea una navigaverant. Tum non alia affulsit occasio quam utramque navem expansis velis jacturæ committere, id fecerunt; ibi haud parva saxorum congeries, subjectæ planitie fere experts, superius autem prærupta. Omnes evadentes, magnam pecuniæ vim amiserunt; noctu quandam ejus partem tempestas surripuit. Comes nunc, ut semper, plurimos generositate superavit; letus adeo fuit ut omnia in facetias verteret & fere ad quodcunque verbum pangeret; aureum manu detrahens annulum cecinit.* 1150

*Pendere facio, qui malleo rotundus factus est,  
pendent digiti manus  
in annulari digito  
quoad articulum deceptore.  
Sic fragoris undarum letum reddidit  
sub eminente rupe me virgo  
maris, ut ludam cum meis  
latebris (v: annulis) digitorum.*

*Cum sarcinas in terram portassent, continentem, quoniam se Hialtlandiæ allapsos esse sciebant, ingressi, villas quærunt, quas mox reperientes, ad hospitium separantur. Comitibus adventu ibi haud pauci oblectati de ipsius itinere percontantur. Cecinit Comes*

*Dissolvebatur, cum atraque frangeretur,  
(scopuli hominibus minabantur detrimentum,*

*terro-*



- A. D. (m) fuut feck vedrit vata  
 1150 (n) vínun healp oc fifu,  
     fe ec at sia mun pickia  
     fnarlindra faur iarla,  
     fveit gat vas at vífu  
     vinna, höfd at minnum.

Husfruin bar skinnfelldar skickiu at iarli, hann tok við hlæi-  
 andi oc retti hendr á moti oc qvad:

Skek ec her skinnfelld hrockinn,  
 skraut er mitt æfar lítit,  
 storr er sá er stendr yfer orum  
 stafnvaullr yferhaufnum  
 fengr er enn af ungum  
 alfangs mari gaungum,  
 brim rak hest við hamra  
 huns, skrautleger buner.

Þá voru gerfer fyrir þeim elldar storer oc bökuduz þeir  
 þar við; gridkona kom inn oc skalf miðc oc mælti í  
 skíálstanum oc skildu menn ecki hvat hun mælti; iarl qvadz  
 skilia tungu hennar:

Dafi þer enn *Afa*  
 atatata liggr i vatni  
 huturutu hvar skal ec sitia  
 helldr er mer kalt við elldin,

Iarl

(m) snut. *Flat.* (n) vífvum *fæminis. Flat.*

*terrorem incutiebat aer madidus,  
amicis Hialp & Fifix.)*

A. R.  
1150

*Auspicio hoc visum fore,  
quibus acre ingenium, comitum iter,  
(humido operi comitatus  
instabat) memoria dignum.*

*Hera tunicam ex pellibus confectam Comiti tradidit, quam ridens, porrecta manu, accepit cecinitque:*

*Quatio rugosam penulam pelleam;  
splendor vestium mihi admodum exiguus,  
magnus est qui stat super nostras  
proræ campus (o: mare) penulas.  
Non adhuc diu est a quo a novo  
equo marino (o: nave) discessimus,  
(æstus maris impulit navem ad prærupta)  
splendidiori usi vestitu.*

*In eorum dein gratiam, ingentes foci, ad quos se fovebant,  
succenduntur; ancilla interim ingressa valde tremuit &  
locuta est quæ non intellexere, ast Comes se ejus linguam  
percipere asseribat.*

*Inhalas adhuc Asa,  
atatata in aqua jacet,  
hurututu ubi sedebo?  
perquam frigesco; ad ignem.*

L 1

Comes

A. D. Jarl sendi menn sína XII til *Einars* í *Gallberwick*, enna hann  
 1150 letz ecki mundu við þeim taka, nema iarl kæmi skalfr, oc  
 er *Raugnvaldr* iarl spyr þetta, þa qvad hann:

Ala qvadz *Einar* vilia  
 engann *Raugnvalds* drengia,  
 mer fellr gauz á góma  
 giálfr, nema iarlinn siálfann,  
 veit ec at (o) bráz í heitum  
 hugpeckr sírum ecki,  
 inn geck yggs þar er brunna  
 eldar síp á kvelldi.

Jarl dvaldiz miðc lengi á *Hialtlandi* oc for om hauffit suþr  
 til *Orkneyia* oc sat í ríki sínu; þat haufft kvamð til hans  
*Hialtlendzker* menn tveir, her atmar *Armodr* oc var skáld,  
 annarr *Oddi* hinn liti *Glumsfon* oc erti veif; Jarl tok við  
 1151 þeim báðum til hirdviðar; Jarl hafði Julabod mikit oc baud  
 mönnum til oc gaf gíafar, hann retti gullrekit spíot at *Ar-*  
*módi* skáldi oc skelfdi við oc bat hann yrkia víðu á moti:

Eigi metr hinn ftri  
 alvaldr gíafar skáldi,  
 yggs við adra seggi,  
 elstarer mer fara,  
 sniallr bar glæst med gulli  
 grundarvaurdr at mundum  
 budlungr nýztr it bezta  
 blodkerti *Armódi*.

Þat

(o) hans. 101. hráz. 102. *Flat.* frá 333.

Comes duodecem suorum ad Einarum Gullberuvikam mittit, A. D.  
quos ille se excepturum, ni ipse Comes veniret, negat, quod <sup>1150</sup>  
cum Comes audiret, cecinit:

Alere dixit Einar se velle  
neminem ex Rōgnvalldianis,

(excidunt ore mihi  
nugæ) excepto ipso Comite.

Scio quod promissis stet  
gratus erga viros.

Introiit ubi ardebant  
foci sera vespera.

Comes diu admodum in Hialtlandia commoratus, autumnino an-  
strum versus in Orcades vehitur & in regno suo refidet. Ve-  
nerant hoc autumno ad eum viri duo Hialtlandi, quorum alteri,  
qui poeta, nomen Armodus, alteri Oddus Parvus Glumi filius.  
Hic carmina etiam dextre composuit. Utrumque Comes inter  
satellites recipit. Comes ad lautum in festo julensi convivium con- <sup>1151</sup>  
vivas invitat & donis cumulat. Porrigit poetæ Armodo hastam  
inauratum, quatitque simul, rogans ut dono cantilenam reddat:

Non ponderat iste præstans  
omnipotens dona poetæ,  
respectu aliorum virorum,  
athleta, mihi tradere.

Clarus obtulit rutilantem auro,  
terræ defensor gratis,

Comes optimus, optimam  
sanguinis candelam. (i. e. hastam) Armodo.

A.D. Þat var einn dag um Jólnn at menn hugpu at tiöldum;  
 1151 þá mælti iarl vid *Odda* hinn *litla*; gerpu vísu um athöfn  
 þess mans er þar er á tialldinu, oc hafpu kvepit þína vísu  
 þá er ec hefi lokit minne vísu, haf oc engi þau ord i þinne  
 vísu er ec hef i minne vísu; Jarl qvad,

lætr um öxl (p) sá er utar  
 alldrenn stendr á tialldi  
 (q) siglreyr faudinz (r) vára  
 slíprvaund ofan rípa.  
 ecki mun þó at æger  
 aurbeidanda reidiz  
 (s) blikruðr bandvarr jökla  
 beinrángr framarr ganga.

*Oddi* qvat:

(t) Stendr oc hyggr at höggva  
 (u) herdilutr med fverdi  
 bandálfr beider rinde  
 balldr vid dyrr á tialldi,  
 fyrr muna hann med hiðrfi  
 lætt, nu er mál at fættaz  
 hlæpendum hleypiskída  
 hlunns ápr geigr se unninn.

Jarl

(p) þá er 6ar. 333. (q) Sigreyr. 102. *Flat.* (r) vairr 102. vors. 333.  
*Flat.* (s) blikendr. *Flat.* (t) Brendr oc hyggr at hrugna. *Flat.* (u)  
 herdilutr. 101. 102. 333.

*Forte aliqua festi iulensis die ad tentoria attenditur; tum Comes A. D. Oddum Parvum alloquitur; pange, inquit, de ejus, qui 1151  
ibi stat in tentorio, opera, carmen; absolvoito tuum cum ego  
meo finem imposuerim; adhibito nullum in tuo, quo utor in  
meo, verbum. Comes cecinit.*

*Retro mittit per humerum, qui exterius,  
etate provectus, stat in tentorio,  
fortunatus iste vir,  
vaginatam virgam (v: hastam.)  
Non erit, quamvis minatus,  
telorum petitori irascatur,  
quod incola nivosorum montium (tentorii)  
valgus ulterius incedat.*

*Cecinit Oddus:*

*Stat & ictum meditatur,  
humeros incurvans, gladio,  
vir tela deprecatus  
ad fores tentorii,  
prius erit ei gladio  
periculum; jam tempus est reconciliari  
oneratoribus navium  
priusquam terror injiciatur.*

L 1 3

Comes

P. A. Jarl hafpi oc *Vilhialm* biskup i bode sínu um Jolinn oc  
 1151 marga gæpinga sína; þá gerpi hann bert um ráðagerp sína  
 at hann ætladi ut i *Jorsalabeim*, bat hann biskup þá til fer-  
 dar með fer, því at hann var París klerkr godr oc vilddi  
 iarl at hann væri túlkr þeirra; hann veitti iarli þetta oc  
 het ferpinne; þessir menn reduz til ferdar með *Raughvalldi*  
 iarli, *Magnus* son *Havardz Gunnasonar*, *Seinn Hroalzson*;  
 Þessir eru at hinum minnum, *Þorgeir* (v) *Skotakollr*, *Oddi*  
 hin *litli*, *Þorbergr* (x) *Svarti*, *Arnodr* (y) *Skállr*, *Þorkell Krok-*  
*auga*, *Grimkell af Flettunefi*, *Biarnr* son hans, oc er þessir  
 tveir vetr eru lidner er þeir skyldu tilbunat hafa, for *Raugh-*  
*valldr* iarl or *Orkneyiom* snemma um vorit austr til *Noregs*  
 at vita hvat þeim lípi hinum lendum mönnum um bunapinn,  
 oc er iarl kom til *Biörgyniar* voru þeir þar fyrir *Erlingr*  
 oc *Jon* iarlsmágr, þar var oc *Aflakr* kominn, em *Guthornr*  
 kom litlu síparr; þar kom oc skip þat fyrir *Biörgyn* er  
 { *Jon Fotr* hafpi látit gera jarli oc vandat forkunnar miðc at  
 smíp oc buit allt, þar voru gyllder aller ennisþæner oc vedr-  
 vitar oc víða annarstadar buit, var þat skip en mesta ger-  
 semi; *Endridi* kom jafnan til bæjarins um sumarit, oc seger  
 at hann mundi hina sípári viku buinn enn þá var kominn;  
 Jarlsmenn kurrupu illa er þeir purftu fva lengi at bípa, vill-  
 du sumer at ecki væri hans bedit, oc fögdu at menn hefpi  
 farit slíkar ferðer þott *Endride* væri ecke i ferd, oc nockoro  
 sípar kom *Endridi* til bæjarins oc kalladiz fva buinn, bat iarl  
 þá sigla þegar er þeim þætti byrvænt, oc er sá dagr kom  
 er hönum þótti leid gefa, lögdu þeir or hænum, undu á  
 seglslin oc var helldr vedrlit, geck skipit iarls litit því at  
 þat

(v) Savakollr. 325. (x) Svarri. 102. Snorri 333. (y) Þessir voru skállr  
 iarls, *hi comitis erant poetæ.* 325.

Comes etiam episcopum Vilhialmum & magnam optinatum A. P. 1151  
 suorum numerum ad institutum convivium invitaverat. Aperit  
 tunc suum circa petendam Hierosolymam, consilium, hinc itineris  
 socium secum expetit episcopum, qui quoniam Parisiis operam nave-  
 rat studiis peritus, eorum interpretem ageret; annuit episcopus &  
 iter suscipiendum promittit. Hi Comitem Rognvallum sequi sta-  
 tuebant; Magnus filius Hayardi Gunnii & Sveinn Hroalldi. Hi  
 inter minores; Thorgeir Skotakollus, Oddus Parvus, Thor-  
 bergas Niger. Armodus poeta. Thorkell Krokanga. Grim-  
 kell de Flegguneso, & Biarnus ejus filius. Cum exacte essent  
 tres ista hyemes, quibus se prepararent, relinquit Comes Rög-  
 vallus Orcades inuente vere tenditque in Norvegiam, sciturus  
 quo in apparatu pervenirent reliqui magnates. Cum Bergas ve-  
 niret, Erlingum & Jonam Comitissæ affinem habet ibidem obvius;  
 venerat quoque eodem Aslakus; Guttormus autem paulo post.  
 Deducebatur etiam Bergas navis ista quam in usum Comitissæ ex-  
 strui curaverat Jonas Pes, summa quoad structuram elaborata  
 industria & undique ornata. Onnes asserule frontales & ven-  
 torum indices inaurati, præterea aliunde passim. Erat navis  
 hæc res pretiosissima. Endridus oppidum æstate frequentans,  
 præsentem proximæ sequenti hebdomade se paratum fore di-  
 cebat. Satellites Comitissæ de eo quod tamdiu ibi commorari  
 opus haberent murmurabant; quidam manere nolentes, par-  
 iter, Endridio quamvis absente, susceptum fuisse dicebant.  
 Paulo post Endridus in oppidum venit seque paratum esse  
 asserit; Comes, quando spes auræ secundæ affulgeret, ut navi-  
 garent, jussit; ut cum dies veniret quo ventus favere videba-  
 tur, oppidum relinquentes, vela expandebant, æra tranquillo.

Novis



A. D. pat þúftu byr mikinn; aðfer höfþingiar lægdu seglin' oc  
 1151 villdu ecki sigla frá iarli; oc er þá bar ut um eyiarnar tok  
 at hverfa vedrit, gerþiz þá svo hvazt vedrit at þeir þurftu  
 at svipta á hinum finærrum skipunum, enn iarls skipit geck  
 þá mikit; þeir sá þá sigla epter fer tvö skip mikil, oc gen-  
 gu þegar epter oc um þá framn, þat skip var annat van-  
 dat miðc, þat var dreki, oc var bæpi höfut oc krokur fyrer  
 miðc gullbuinn, þat var hlirbiart oc steint allt fyrer ofan  
 sið þar er bæta þotti; Jarlsmenn mæltu at þar mundi *En-  
 dridi* fara, oc hefer hann þat lítt haldit er mælt var at  
 engi skyldi buit skip hafa nema þer herra; iarl svarar, mi-  
 skill er offi *Endrida*, oc er þat vorkun at hann vili ecki  
 jafnaz vid ofs svo sem ver erum vanfarer vid hann, enn  
 vant er þat at siá hvert gæfan fer hönum fyrr edr epter,  
 skulum ver ecke skapa ferd vora epter ákefðum hans; bar  
 þá *Endridi* skiott um fram á hinu meira skipinu, enn iarl  
 hella samflota á sínum skipum oc forst þeim vel, kvamo  
 þeir um haustit til *Orkneyia* at heilu oc hölldnu.

## Frá Raugvalldi j. oc Orkneyingum.

Þat var þá ráðit at þeir mundi þar sitia um vetrinn, sátu  
 sumer á sínum kostnapi, enn sumer voru með bondum, enn  
 marger með iarli; I eyunum var sveini mikit, oc skildi  
 þá á *Orkneyinga* oc austmenn um kaup oc kvenna mál, oc  
 mart varð þeim til, þar iarl þar mikinn vanda at gæta til  
 með þeim, því at hvarer tveggio þottuz hönum allt gott  
 eiga at launa oc allz góds frá honum verdir. Frá *Endrida*  
 er

*Navis Comit̃s, utpote quæ magno opus habebat vento, parum A. D. currebat. Alii magnates vela demittentes à Comite navigan- 1151 do sejungi noluerunt. Cum insulas prætervecti essent, ventus perquam surgebat; tum vehemens adeo orta est tempestas ut minores naves vela contrahere necessum haberent, navæ comitis interim quantumvis currente. Tunc duas ingentes navigantes, quæ cito appropinquabant & præternavigabant. Altera harum scita arte erat elaborata, draco nempe, cujus anteriora capite cardinibusque gubernaculi perquam auratis fuere instructa & quoad ex mari surgebat ubicunque ornata videbatur calce obducta; conjiciunt Rõgnvalldiani ibi vehi Endridium addentes eum parum curasse præfinitum, nempe quod nemo præter Comit̃em navem ornata regeret. Ad id Comes; magnus, inquit, est furor Eindridii, est etiam excusandus quamvis nobis equiparari desideret, ut respectu ejus invalidi sumus. Non vero liquido constet utrum fortuna eum præeat an sequatur; Non iter nostrum secundum ejus insolentiam dirigemus. Interim Endridius in nave majori prætervehitur, comes autem suas concomitari facit, successu optato, autumnino enim sartæ ad Orcadum oras appelluntur.*

## De Comite Rõgnvalldo & Orcadensibus.

**T**unc consilium initum est ut ibi hyemarent; Vivunt sumptu proprio, alii apud colonas, alii autem apud Comit̃em morantur. Erant in insulis factiones multifariæ, Orcadenses enim cum Norvagis quoad emptionem venditionem & quoad faminas dissidebant. Variæ erant discordiarum causæ; magnam curam comiti facessivere, omnes enim ei bonum reddere debere & idem vicissim apud eum mereri videbantur. De Endridio referen-

M m

dum

A. D. er þat at segia at þeir komu við *Hialtland* oc braut þar  
 1151 hit goda skipit í spón oc týndi miklu fe, enn hit it minna  
 skipit hellzt, enn *Endride* var um vetrinn á *Hialtlandi* oc

1152 fendi menn til *Noregs* oc let gera fer austrfarar skip. Madr  
 het *Arni Spítuleggr* skipveri *Endrida*, hann for í *Orkneyar*  
 um vetrinn oc þeir X saman; *Arni* var tjafnadar  
 madr mikill, hraustr oc hardráðr, þeir felagar sátu á sínum  
 kosti um vetrinn; *Arni* keypti malk oc slátr at landzfeta  
*Sveins Asleifarsonar*, enn er hann heimti verdit dró *Arni*  
 madann, enn í annat sinn er hann kom til voru hönum  
 gollðin afaryrði, enn ápr þeir skyldi, laust *Arni* hann óxar  
 hamars högg oc mælti, far oc feg kappanum *Sveini* er þu  
 hælir jafnan oc lát hann retta lut þinn, (2) ecki munu  
 meira við þessa; hann bondinn for oc sagði *Sveini*, oc  
 bat hann retta sinn lut; *Sveinn* svarar fá oc qvadz engu  
 mundu um heita. Einn dag um vorit for *Sveinn Asleifar*  
 son at landskyldum sínum oc þeir (a) fíorer saman á teina-  
 ringe; leid þeirra lá hiá ey þeirre er þeir *Arni* sátu í, ræd-  
 di *Sveinn* um at þeir mundi þar at leggja, fiara var á mi-  
 kil, *Sveinn* geck upp einn oc hafði óxi eina á lágu skapti  
 oc ecki fleira vopna; hann bat þá geyma skips fva at ecki  
 fiaradi ugpi; þeir *Arni Spítuleggr* lágu í skemmu einni  
 skamt frá fió, geck *Sveinn* til skemmunnar oc inn; þeir  
*Arni* voru þar fyrer oc heilsadu *Sveini*; hann tok qvediu  
 þeirra oc taladi um við *Arna* at hann skildi greida (b) mál  
 bondans; *Arni* qvad gott tórn at því vera, *Sveinn* bat  
 hann gera fyrer sín ord oc greida málit; *Arni* qvadz þar  
 ecki mundu fyrer gera; *Sveinn* qvadz þá lítls oc mundu  
 umbeida, oc í því setti hann óxina í höfut *Arna* fva at  
 stod

(2) omittit 101. (a) VII 101. 333. (b) mála. *stipendium*. 333.

*dum est eum Hiaklandiæ allabi, ubi navis pretiosa in minutas A. D.  
 diffrangitur partes, ingentibus simul opibus perditis. Minor 1151  
 vero adhuc conservatur. Endridius in Hiaklandia hyemat mit-  
 titque in Norvegiam qui navem itineri aptam firmi curarent. 1152  
 Arnas Spituleggur nomen erat cuidam nautæ Erlendi; petit  
 iste hac hyeme Orcades cum comitibus novem; Erat Arnas vir  
 injurius, fortis & crudelis, socii hac hyeme propria sustenta-  
 bantur crumena; Vendidit Arnæ polentas carnesque conductor  
 fundi Sveinis Asleifdæ, verum cum pretium posceret solvere  
 detrectabat, cæterum cum altera vice veniret colonus, reporta-  
 bat injuria verba, ast antequam discederet securi malleata Ar-  
 nas eum ferit dicitque simul; i & dic athletæ Sveini, quem  
 perpetuo laudas, fac eum jus tuum prosequi, non ultra tibi opus  
 erit; it colonus & Sveini refert ejusque opem implorat. Sveinn  
 pauca regerit asserens se nihil promittere. Die quodam veris  
 Sveinn Asleifæ locaria sua exacturus ipse septimus sereni vehi-  
 tur. Prætereunda erat ei insula in qua sedebat cum suis Arnas,  
 fatur Sveinn ipsos ibi appulsuros. Reflexerat fere mare. Sveinn  
 solus fere exscendit & securim, cui breve manubrium, non plus  
 armorum, tenet, nautis cura navis, ne refluxente mari in sicca  
 staret, demandata. Arnas cum suis in Armamentario quod  
 prope mare erat, quiescebat; Accedit ad hoc Sveinn simulque  
 ingreditur, quem Arnas cum quatuor præsentibus salutat, ex-  
 cipit Sveinn salutationem Arnamque alloquitur, suadendo ut  
 litem averteret; sat his temporis superesse regerit Arnas; Sveinn  
 ut suis precibus adductus faceret rogavit. Arnas se nec ideo*

Mm 2

rixam

A. D. stóð á hamri, hönum varð laus öxin; *Sveinn* lióp ut og  
 1152 forunautar *Arna* eftir hönum ofan á fiöruna, lupu þeir  
 hart leiruna og varp einn skiotaztr og var þar í hendingum  
 með þeim *Sveini*; þaunglar stórer lágu í fiörunne á leirnum;  
*Sveinn* greip upp einn þaungulinn og rak í andlit þeim er  
 næstr hönum stóð, þessi maðr greip til augnanna báðum  
 höndum og perði or leirinn, enn *Sveinn* dró undan til skips  
 síns og fór heim í *Gáreksey*; litlu síðarr fór *Sveinn* yfer á  
*Katanes* at erendum sínum og sendi ord *Raugnvaldi* iarlí  
 at hann skyldi fættaz á víg *Arna Spítuleggs*, og þegar at hönum  
 qvamo þau ord, stefndi hann at fer þeim mönnum er eptermál  
 áttu um víg *Arna*, og samðiz þat fva at þeim hugnadi og helt  
 sialfr botum upp; marga uspekt adra bætti hann af sínu þa er  
 giörr var um vetrinn bæði af Austmönnum og *Orkneyingum*; um  
 vorit snemma stefndi iarl þing í *Hrosey*, komu þangat allir  
 höfþingiar þeir er í hans ríki voru, gerpi hann bert fyrer  
 þeim at hann ætlapi brott or *Orkneyium* og ut í *Jorsala-*  
*heim*, sagði og þat at hann mundi ríkit fá í hendr *Haraldi* iarlí  
 franda sínum, beiddi og þess alla vimi sína at veita hönum  
 hlyðni og fylgia honum vel hvers sem kynne vid at purfa me-  
 dan hann purfði brottu at vera; *Haraldr* iarl var þá nær XX.  
 at alldri, hann var mikill vexti og sterkr, liotr maðr og vel  
 vitr, þótti mönnum hann vænn til höfþingia; *Raugnvaldr*  
 iarl bioz um sumarit or *Orkneyium* og varð síðbuinn, því  
 at þeir urdu lengi at bíða *Endrida* ápr skip hans kom au-  
 stann or *Noregi*, og er þeir voru búnar, helldu þeir brott or  
*Orkneyium* fimtan storskipum, þessir voru skipstjornar menn,  
*Raugnvaldr* iarl, *Erlingr Skacki*, *Vilbialmr* Biskup, *Aflakr*  
*Erlendson*, *Guthornr* (c), *Magnus Havardson*, *Sveinn Hro-*  
*aldson*

(c) *Mikinkollr*. 325.

*vixam compositurum; Sveinn igitur se ulterius sollicitaturum de-* A. D.  
*negat simulque securim capiti, ut malleus tantum non tegetur,* 1152  
*infligit. Securi autem ē manu forte excussa, Sveinn excurrit,*  
*ast comites Arnæ in littus eum insculti; per arenam lutosam rap-*  
*tum currebat, unus autem reliquis velocior in nutuos cum Svei-*  
*ne jactus ruebat; Sveinn algæ fruticem arreptum in faciem pro-*  
*xime adstantis injicit; idem vero, utramque manum oculis ad-*  
*movens, lutum abstergit; Sveinn autem, in navem evadendo,*  
*domum Gareksey revertitur. Paulo post in Katanesum ad expe-*  
*dienda negotia transfretat & Comiti Rognvalldo nuntium mit-*  
*tit, ut de cæde Arnæ Spituleggi contrahat, quo audito Comes,*  
*convocat eos quibus pro cæde Arnæ reperiatio jure exigenda,*  
*convenit autem inter eos ut contenti essent, ipso reparationem*  
*procurante. Multas alias factiones impensis suis reparavit quæ*  
*à Norvegis & Orcadensibus hac hyeme proficiscebantur. Ineunte*  
*vere Comes concionem in Rossey convocavit, eo singuli ditionis*  
*proceres conveniunt, his notum fecit se Orcadibus relictis in ter-*  
*ram Canaan iter suscepturum, addiditque regimen in consan-*  
*guineum suum Comitem Haralldum se esse translaturum, cui ut*  
*omnes amici obediant, auxiliumque in omnibus, quibus forte in-*  
*digeret, ferant, dum ipse abesset, sollicitat. Erat comes Harall-*  
*dus tunc viginti fere annorum, statura prægrandis, robore in-*  
*signis, vultus invenusti, acrisque judicii, princeps ad regendum*  
*aptus vulgo habebatur. Comes Rognvalldus Orcades relicturus se*  
*æstate itineri accingebat, sero paratus. Endridium enim donec na-*  
*vis ejus ex Norvegia veniret expectarent. Parati autem ex Orca-*  
*dibus solvunt quindecim naves ingentes. Hi fuere rectores navium*  
*Rognvalldianarum; Erlingus Skackius (varus) Episcopus Vilhial-*  
*mus, Aslacus Erlendi, Gutormus, Magnus Havardi, Sveinn Hro-*  
M m 3 alldi,



alldi, Endridus Ungius *cum sequentibus*. Navigabant ex Orca- D. A.  
 dibus *meridiem versus ad Scotiam usque, indeque Angliam*; Cæ- 1152  
 terum *cum ad Northumbriam ante Hvetuminni cursum dirige-*  
*rent cecinit Armodus:*

*Æstus maris est ante Hvetuminni  
 Altum spectans, ubi obversis antennis navigamus,  
 flectit malum; visui subtrahuntur  
 terræ ad arenas humidas.  
 Non stillat in oculos  
 fluctus in vertice spumans  
 (vir fortis a foro frequenter equitat)  
 ei qui domi remanet.*

*Inde australes Angliæ oras præterveſti, ad Italiam navigant,  
 nihil de eorum itinere refertur donec ad urbem maritimam quæ  
 Verbon audit pervenirent; hic novum, mortuum eſſe Comitem,  
 qui urbi præfuerat, nonſine Geirbiörnnum; Reliquerat filiam  
 Ermingerdam, ætate tenellam formaque venuſtam; Cuſtodiebat  
 hæc, virorum nobilium, ſibi cognatorum, conſiliis adjuta, pa-  
 trimonium. Conſenſere cum Regina in eo ut comitem Rôgn-  
 valldum ad lautum invitaret convivium, adjicientes eam paſ-  
 ſim laudatam iri ſi tanto cum honore viros nobiles, procul ad-  
 vectos, exciperet, ejus præterea famam late efferri. Hæc re-  
 gina eorum committit arbitrio, quæ cum ſtata eſſent, mittun-  
 tur ad Comitem dicturi reginam eum ad convivium, tanta cum  
 hominum frequentia, quanta ipſi placeret, invitare. Annuit  
 Comes*





*Comes gratesque resolvit; deligit ex suis præ aliis conspicuos A. D.<sup>i</sup>  
 petitque convivium, ubi, inter summas lætities, nullus sumptus, 1152  
 quo Comiti suus honor augeri videbatur, defuit. Die quodam  
 cum Comes convivio interesset, regina cum multis fæminis au-  
 lam ingreditur; tenebat manu pateram auream, pretiosissimis  
 vestibus amicta, demiserat in humeros crines, ut mos est vir-  
 ginibus & laminam auream fronti applicaverat. Coronatam  
 pateram dat Comiti, virgines autem coram iis saltant; jungit  
 dextram craterem tenenti reginæ dextræ & apud se collocat,  
 multa exinde hac die cum ipsa conferens. Canit tunc comes.*

*Certum est quod plurimis præstet  
 formæ tuæ venustas fæmina honesta,*

*inter conspicuæ staturæ fæminas  
 statura tua fæmina honesta.*

*Virgo crines in humeros  
 suos dimittit,*

*(Voraci æquilæ voranda tinxi sanguine  
 cadavera) flavos serici instar.*

*Comitem hic inter summas lætities diu commorantem, ci-  
 ves ut sedem figat hortantur, non prorsus abnuentes se reginam  
 illi nuptum daturus. Ad hac Comes, se iter juxta propositum  
 emensurum, adjicit autem se, reducem, eo venturum & circa hæc  
 quæ placerent facturum. Discedit exinde cum comitatu comes.  
 Cum orientem versus ad Thrasnesum navigarent, ventis usi  
 secundis considebant, lætique potabant. Cecinit tunc comes.*

Nn

Erit

A. D.  
1152

Ord skal *Ermengerdar*,  
ítr drengr munu lengi,  
brudr vill (q) rauck at rídom  
ránheim til jordáнар,  
enn er aptr fara runnar  
unn viggs fyrer haf funnan  
rystum heim at haufti  
hvalfrón til *Verbouar*.

Þá qvad *Armodr*:

Ec man *Ermengerpi*,  
utan önnr skaup verpi,  
marg elr forg um fvinna,  
sípan alldri finna,  
væri ec sæll ef ec svæfa,  
fýn veri þat gæfa,  
brudr hefi allfagrt enni,  
eina nótt hiá henni.

Þá qvad *Oddi*:

Trautt erum ver sem ec vatti  
verder *Ermingerdar*,  
veit ec at hofk má heita  
hladgrund kongr sprunda  
þat sómer bil brima  
bauga stalls at öllu

hün

(q) rauck 101. 333.

A.D.  
1152

*Erit verborum Ermengerdæ  
vir præstans memor diu,  
Virgo vult clara ut equitennus (navigennus)  
in mari usque ad Jordanem  
Ast quando redeunt viri  
per mare e meridie;  
scindannus insequente autumnno, donum  
tendentes, mare Verbonem usque.*

**Cecinit Armodus:**

*Ego Ertmengerdam,  
nisi aliud eveniat fatum,  
(multis timor circa honestam)  
nunquam exinde conveniam,  
prosper essem si concuberem,  
evidens esset fortuna,  
(fœminæ frons est perquam pulchra;)  
unica nocte cum ea.*

**Cecinit tunc Otto:**

*Vix sumus, ut testor,  
digni Ermengerda,  
scio præstantem nominari posse  
virginem, reginam fœminarum,  
debet fœminam  
vumino,*

Nn 2

Virum

A. D.  
1152

hún lifi sæl und sólar  
setri miklu betri.

Þeir fóru þar til er þeir komu vestr á (r) *Galiciuland* V. nottum fyrir Jól og ætldu þar að sitja um Jól; þeir leitudu við landsmenn að þeir mundu setja þar torg til matar kaupa, enn þat er illt mat land og þótti landsmönnum þungt að fæða svo mikinn her; enn þat var típinda að í landinu sat höfþingi sá er þar var utlendr í kastalanum og hafði á landsmönnum miklar þindingar; hann heriadi á þá ef þeir játtuðu ekki öllu því er hann beiddi, bað hann þeim hinn mesta ufrid og kugan; og nú er iarl leitadi eptir við landsmenn um matkaup, gerðu þeir hönum þar kost um að þeir mundi setja þar torg framán til föstu, enn villdu þó ráða við þá audrum lutum með nokkuru moti, og skyldi *Raugh-valldr* iarl briota straum fyrir að hafa te allt þat er fengiz af þeim; þetta ber iarl upp fyrir sína menn og leitapi ráðs við þá hvörn upp skal taka, enn flester voru fúser á kastala menn og þótti þat vænligt til fanga, og gengu þeir *Raugh-valldr* iarl að þeim kosti við landsmenn, enn er á leið Jólín kallar iarl sína menn á tal og mælti; nú höfum ver setit her um hríp og höfum ekki átt við kastalamenn, enn landsmenn letiaz helldr á kaupum við oss, þicki mér sem þeir hugfi að þat verði lokleyfa, sem ver hetum þeim, er þat þó ekki dreingligt að leita ekki við þat er ver höfum heitit, nú vil ec hafa ráð við ydr hvörn veg ver skulum vinna kastalann, því að ec veit að þer erut her ráðagerðar menn mester, enn þó vil ec þess þjá þá menn er her eru að hverr leggi til þat er líkligaz er að dugi; *Erlingr* svaradi ræðu iarls; ekki vil ec þegja við ydru bði, enn engi er ec rápa gerpar mædr

(r) *Galiciuland*. 101. 333.

*Vivat prospera sub folis  
sede (o: celo) multo melius.*

A. D.  
1152

*Pergunt donec occasum versus in Galiciam quinque ante festum  
Julense nostris, idem ibi transacturi, veniunt. Incolas hic ut  
macellum victus emendi causa constituent, rogant regio autem  
cibariorum defectu laborat, unde tantam multitudinem sustentare  
gravantur. Ceterum novi erat quod in regione sederet mag-  
nas exterraneus in castello, indigenas multifariam vexans; his,  
si non omnibus quæ poscebat annuerent, arma intulit & cum sum-  
ma hostilitate eosdem coegit; Jam cum Comes indigenas de  
emendis cibariis imploraret, conditionem ipsi dedere constituendi  
ibi ad jejunium usque macelli, quod reliquum erat aliquo modo  
sibi reservantes. & Comiti Rognvalldo, ut aggressus mercedem,  
totam quæ eos spoliarent pecuniam, concesserunt; hæc comes suis  
patefacit quæritque consilium quinam expugnandi essent, plurimi  
autem castellanos, spe magni lucri, lubenter proponebant, unde  
Rognvalldiani cum indigenis acceptant. Ceterum cum vergeret  
tempus Julense, Comes suis convocatis dicit; Nunc hic ali-  
quantisper morati castellanos non infestavimus, tædet autem  
indigenas nobiscum negotiari, arbitror eos cogitare futurum ef-  
fectu carere quæ iis promissimus; est tamen neutiquam virile  
ea non tentare; jam vos de modo castellum expugnandi consulam,  
scio enim vos hic consiliis plurimum valere, attamen unum-  
quemque eorum qui hic sunt rogabo, ut addat ea quæ ma-  
xime probabilem pollicentur successum. Erlingus Comiti re-  
spondit; te jubente tacere nolo, verum consiliis nequaquam  
dives sum; sunt quoque ad hæc invitandi ii qui plura vide-*

Nn 3

runt

A. D. 1152. **madr**, er oc helldr at qvedia at þessu þá menn er fleira hafa  
 set oc vanari eru slíkum ferdum, sem er *Eadridi Ungi*, enn her  
 mun fara sem mælt er at skiota mun verða til fugls ádr fái,  
 megum ver oc freysta at gefa til nockut ráð fyrir hvat sem  
 kemr; skulum ver i dag ef ydr sva sýniz þat ecki uráðligt  
 epr öðrum skipstjórnarmönnum, gánga til skogar allir oc  
 beri hver þriar axlbyrder á baki undir kastalana, því at mer  
 lítz sva sem límit muni ecki traust vera ef mikill elldr er at bo-  
 rinn, skulum ver sva láta þriá daga ganga ena næstu oc síá hvat at  
 skipaz; þeir gerdu sem *Erlingr* bauð, oc er því starfi var lokit  
 var komit fram at Jolum; villdi biskup ecki láta þeim atgöngu  
 veita meþan Jola hátíðin stæði yfer; Sá höfþingi het *Gudi-  
 freyr* er kastalann bygði, hann var vitr madr oc hníginn  
 nockut á alldr, hann var Klerkr godr oc hafpi farit víða  
 oc kúnni margar tungur; hann var madr ágiarn oc ujafnar-  
 dar madr mikill; hann kallar saman menn sína er hann sá  
 tiltekiur þeirra oc mælti við þá; þetta ráð sýniz mer vitr-  
 ligt oc ofs skadslámligt er *Nordmenn* hafa upptekit, mun ofs  
 sva gefaz ef elldr er at borinn, at steinvegrinn mun vera  
 uttraustr um kastalann, enn *Nordmenn* sterker oc hrauster,  
 manom ver eiga von af þeim snarþrar orrofto, ef þeir ko-  
 maz i færi, vil ec nu ráðaz um við ydr hvern upp skal  
 taka i þessum vanda sem ofs er tilfallinn; enn hans menn  
 aller bápu hann fyrir síá; Þá tok hann til orða; þat er hit  
 fyrsta mitt ráð at þer skulut kníta um mic snæri oc lata  
 mig síga ofan fyrir kastala vegginn; skal ec hafa vond klæði oc  
 fara i herbuder *Nordmanna* oc vita hvers ec verða vífs;  
 þetta var ráðs tekit sem hann sagði fyrir; oc er *Gudifreyr*  
 kom til *Raugnvalldz* iarlz oc sagði vera stafkarl einn, oc  
 mælti á *Völku*, þat skildu þeir hellz; hann for um allar bu-  
 der

*rant ejusmodi expeditionibus magis assueti sunt, exempli A. D.*  
*gratia Endridius Ungius, ceterum comprobabitur hic pro- 1152*  
*verbum, telo petendam esse avem antequam obtineatur; Com-*  
*filium etiam aliquid, quodcumque eveniat, dare periclitabimur;*  
*Omnes hodie, modo tibi aut aliis navium rectoribus consultum*  
*videatur, sylvam petemus; reportabit quisque sub castellum in*  
*humbris sarcinas tres, arbitror enim gluten vix restitutum, si*  
*ignis admoveatur, pergamus ita dies tres proxime sequentes,*  
*interim quæ eveniunt visuri. Fecere ut jusserrat Erlingus, verum*  
*hoc opere absoluto festum aderat Julense, unde episcopus eo tem-*  
*pore aggredi noluit; Principi, qui castellum inhabitabat, nomen*  
*Gudifreyr; Vir erat sapiens & ætate aliquantum proventus;*  
*orator erat insignis, varias inviserat terras, multas collobat*  
*linguas & vir erat avarus & injurius. Hic cum inceptum*  
*videret Røgnvalldianorum suos convocatos alloquitur; Consilium,*  
*inquit, quod cepere Norvagi prudens & magnopere noxium*  
*mibi videtur, experiemur, si ignis admoveatur, parietem*  
*lapideum quo cingitur castellum minus firmum fore, Norva-*  
*gi autem fortes atque strenui; speranda nobis ab ipsis acris*  
*pugna modo occasio detur; nunc vos consulam quo modo pre-*  
*mentes nos difficultates evitemus. Hæc cum castellani ejus*  
*cura committerent, pergit ita; Consilium inquit, prima est*  
*meum ut assumtis funibus me alligetis perque nuros castelli*  
*devittatis, induam vestes laceras petamque castra Norvago-*  
*rum, de circumstantiis certior futurus; hoc, quod ab eo propo-*  
*nitur, consilium captum est; Cum Gudifreyr ad Comitum Rogn-*  
*valldum veniret, ipsi se mendicum esse ætate gravem professus*  
*est & eum lingua Italica, quam præcipue intelligebant, allocutus*  
*est;*



D. A. der oc bad ser matar; hann skildi at med Nordmönnum  
 1152 var öfund mikil oc sveitardráttir, var *Endridi* fyrer annarri,  
 enn iarl fyrer annari, *Gudifreyr* kom til *Endrida* oc kom ser  
 i tal vid hann; kærði hann fyrer hönum at höfþingi sá er  
 kastalann hellt hefpi sendt hann pangat, vill hann eiga vid  
 þic felagskap, oc vænter þess at þu muner hönnum grip  
 gefa ef kastalinn verdr unninn, ann hann þer betr gersma  
 sinna, ef þu villt slíkt á mot leggja, enn þeim er hann vilia  
 hafa at daudamanni; slíkt tölupu þeir oc mart annat, enn  
 iarl var leyndr; for þetta allt af hliópi i fyrstu; oc er *Gu-*  
*ðifreyr* hafpi dvaliz um hrip med Jarlsmönnum, pá sneri  
 hann aptr til sinna manna; enn því fluttu þeir or kastala-  
 num ecki þat er þeir áttu, at þeir vissu ecki hvert atlagan  
 mundi takaz; þeir máttu oc ecki trua landzfolkinu.

## Raugnvalldr jarl vann borg eina.

Þat var X dag Jola er *Raugnvalldr* jall stod upp, var vedr  
 gott, bat hann pá menn sína vopnaz oc let blása lipinu upp  
 til kastalans, drogu þeir pá vipinn at oc hlotu bál umhver-  
 fis veggina; skipadi iarl mönnum til atgöngu hvar hveriger  
 skyldi at gánga; Jarl gengr at sunnan med *Orkneyinga*, *Er-*  
*lingr* oc *Astakr* vestann, *Jon* oc *Gudormr* austan, *Endridi*  
*Ungi* nordan, oc er þeir voru búnar til atfoknar, hlopu  
 þeir elldi i bálit, pá qvat iarl:

Vín bar hvít in reina  
 hladnipt skögul drifta,  
 syndiz fögr er funduz  
 ferdum *Ermingerdar*,

nu

est; castra invisit singula, cibum mendicando. Comperit inter A. D.  
 Norvagos invidiosas factiones, quarum alteri Endridius Comes 1153  
 praeiit; Gudifreyr cum Endridio forte colloquitur, nuntiaris al-  
 teri illi principem, qui castello praeerat, se ad eum misisse; vult, in-  
 quit, societatem tecum instituere, sperans, si castellum expugnetur,  
 te se pace donaturum, quam si reddere volueris, te res suas pretio-  
 sas, quam eos qui ipsum mortuum esse cupiunt obtinere mavult.  
 Praeter multa alia haec conferebant, quae Comitum, primum  
 tecta, celantur. Verum Gudifreyr, post aliquantam apud Rögn-  
 valldianos moram, ad suos revertitur; idcirco autem ex castello  
 quae possidebant, non devexere, quod nescirent, an aggressio forte  
 eviniret, conterraneis confidere nequaquam tuti.

## Comes Rögnvalldus urbem expugnat.

**E**rat decima festi Jolensis dies cum surgens comes Rögn- 1154  
 valldus, praesente tempestate secunda, suos armari juberet &  
 exercitum tubarum ope ad castellum deduceret. Contractam  
 constructamque circa muros lignorum struem incendunt; dispo-  
 nit suis, in quo quovis aggredieretur, locum comes; ipse cum Or-  
 cadensibus a meridie adoritur; Erlingus & Aslacus ab occidente;  
 Jonas & Guttormus ab oriente, Endridus Ungius a septentrione.  
 Omnes ad aggressionem parati alimenta igni ingerunt, canente  
 interim Comite:

*Vinum obtulit non contaminata  
 virgo in mappas albas;  
 jucunda videbatur, cum conveniremus  
 in itinere Ermengerda*

A. D. nu tegaz elld med elldi  
 1154 (s) eikum fremr at sækia,  
 rípa snörp or slíprum  
 fverd, kastala ferper.

Þeir taka nu at sækia fast at bæpi med elldi oc vopnum; skutu þeir þá hart i virkit, því at ecki máttí annari atfokn vidkoma; kastalamenn stodu laust á vegginum, því at þeir urdu at gæta sín fyrer skotum, þeir steypu oc ut brennanda biki oc brennuasteini, oc vard iarlsmönnum litit mein at því; for þat fva sem *Erlingr* gat at kastala veggrinn hrundi fyrer elldinum er limit þoldi æi oc ordu á stor hlip.

*Sigmundur Aungull* het madr, stiupsonr iarls, hann fotti einn manna fastast at kastalanum oc geck jafnan fram fyrer Jarlinn, hann var þá varla roskinn, oc er atfokn hafpi verit um hrýp, þá hrucku aller menn af kastala vegginum; vepr var á af supri oc lagpi reykin at þeim *Eindrida*, oc þá er elldrinn tok sem fastaz at sækia, let iarl bera vatn i oc kæla griotit þat er brunnit var oc var þá hvíld á atfokninne; *Raugrvaldr* iarl qvat þá vífu:

Muna mun ec Jól þau er olum  
 austr gialdkera hraustum,  
 ullr at egda fiöllum!  
 (t) und leyrgiær med *Sölmunde*;  
 nu ger ec enn um adra  
 jafnlengd sem ec var þeirra

fverd

(s) Eingilsnefs. 325. (t) undleygar. 101. 333. *Flat.*

*Jam allicitur gens igne  
 lignorum ut petat  
 (Evaginantur raptini acres  
 gladii) castellum.*

A. D.  
 1154

*Nunc igne armisque strenui oppugnant & castellum telis acriter  
 petunt, alia enim stratagemata adhibere nequiverunt; castella-  
 ni in muris vagabantur, a telis enim iis cavere necessum erat;  
 Sulphur etiam & picem fervidam effundebant, hoc modo Rögn-  
 valldianis parum detrimenti adferentes, evenit enim quod  
 præsagiebat Erlingus, muros nempe castelli præ igne corruiere,  
 & gluten subsistere nequire, unde rupturæ ingentes.*

*Sigmundus Aungull (bannus) nomen erat viro Comitis  
 privigno, qui præ aliis castellum oppugnabat & comitem jugi-  
 ter præibat, tunc maturæ vix ætatis. Post aliquantum in re-  
 sistendo moram, omnes in castellum, muris relictis, raptim  
 se recipiunt; spirabat auster, unde fumus ad Endridianos fere-  
 batur. Cum autem ignis latissime serperet, comes aqua alla-  
 ta, lapides ignitos refrigerabat, hinc invadentibus quies.  
 Canticum tum cecinit:*

*Memor ero festi Julensis quod facessivimus  
 orientem versus præfecto ærario forti,  
 vir ab Egðafjollum! (Agdarum montibus)  
 Cum Sölmundo.*

*Adhuc instituo per aliud æque lætus ac eram inibi  
 armorum, ad meridiem spectantis*

O o 2

armo-

A. D.  
1154      sverdz at sunnanverdum  
            svarm kaftala barmi.

Oc enn qvat hann

Unda ec vel pá er vandiz  
vineik tali mínu,  
gefinn var ec *Völku* vífi  
vonarlaust á hausti;  
nu gerec enn, þar er unnum  
ættgodu vel fljódi,  
griot verdr laust at lata  
lim fett, ára mettann.

Pá qvat *Sigmundur Aungull*:

Þer berit aptr er orar  
ord þau skögborda  
fiálrífs fægi þellu  
fleyvangs til *Orkneyia*,  
at aungr þar er slaug fúngu  
fæggr und kaftala veggjum  
eir þott alldri væri  
ítr drengr frammar gengi.

Epter þat red iarl til uppgöngu oc *Sigmundur Aungull*, varþ  
þar lítil vidrtaka oc komuz þeir i kaftalann, var þar mart  
manna drepit, enn þeir er lífit þágu gáfu oc upp i valld  
iarls, þar toku þeir mikit fe enn ecki fuðu þeir höfþin-  
giann oc nær enga dýrgreipi, var þa þear mikil umræða  
hverfu

*extremitatem muri castelli, armorum  
clamosum tumultum.*

A. D.  
1154

*Et adhuc cecinit:*

*Plene acquiescebam cum assuefieret  
fœmina amica meo colloquio,  
datus eram fœminæ Italæ  
ex insperato autumno.  
Jam adhuc saturo, cum faveam  
conspicui generis fœminæ,  
(lapides coguntur dissolvi  
coagmentati) aquilam.*

*Tunc Sigmundus Aungull:*

*Referatis cum vernat  
verba ista Sigmundi Hami  
fœminæ.  
trans mare in Orcades,  
neminem ubi sonabant verbera  
militem sub parietibus castelli,  
quavis natu major esset  
vir præstans, fortius progressum esse.*

*Post hæc Comes nec non Sigmundus Hamus ascendunt, quibus  
cum parum resisteretur, castellum ingrediuntur; occiditur ibi  
magnus hominum numerus, quibus autem vita concessa, Comi-  
tis potestati se subjiciunt, ditantur hic præda haud exigua victo-  
res, principem vero non inveniunt, & res pretiosas fere nullas.*

O o 3

*Hinc*

A. D. hverfu *Gudifreyr* mundi hafa undan komiz, höfpu þeir þá  
 1154 þegar enn mesta grun á *Endrida Unga* at hann mundi hö-  
 num hafa undan skotit, oc mundi hafa farit brott med reyk  
 til skogar; Epter þetta dvölduz þeir *Raugnvaldr* iarl skam-  
 ma stund á *Galiciulandi* oc helldu vestr til *Span*; þeir he-  
 riudu vida um *Spanland* hit heidna oc fengu þar mikit fe;  
 þeir runnu upp i eitt þorp, enn þeir er bygdu þorpit lupu  
 saman oc repu til bardaga, var þar hart vidrnám oc slýdu  
 landzmenn at lyktum, enn mart var drepit; þá qvat iarl  
 vífu:

Von ec, ut á *Spani*  
 var fkiótt rekinn flottí,  
 slýdi margr af mædi  
 menlundr (u) konu fundar,  
 því erum vær at vonum  
 væn hliód qvedin þíódum,  
 valr tók völl at hilia,  
 verder *Ermengerdar*.

Epter þat figldu þeir vestr fyrer *Span* oc fengu þar storm  
 mikinn oc lágu þar þria daga vid ackeri sva at þeir höfdu  
 allmikit vos oc lagdi nær at þeir mundi briota skipin, þá  
 qvat iarl:

Skal ec ei hriggr i hreggi  
 hlín medan strengr oc lína  
 súdr fyrer *Svediu* bardi  
 svalteigar brestr eigi,

beint

(u) komi. a conventu. 101.

*Hinc variae conjecturae quomodo Gudifreyr effugiverit; Endri-A. D. dium Ungium statim suspicantur eum subduxisse, fumi ope in 1154 sylvam clam delatum. His gestis Comes Rognvalldus non diu in Galicia moratur, unde versus Hispaniam gentilem, cui arma inferendo, ingenti praeda ditantur, præternavigant. Oppidum quoddam invadunt, oppidani autem concurrentes cum iis congregiuntur. Pugnatur utrinque acriter, indigenæ attamen tandem fugantur, multis occisis. Canit tunc Comes:*

*Non dubito, in Hispania  
celeriter fundebantur,  
aufugerunt multi defessi  
Viri qui feminam convenere.  
Summus igitur, ut sperandum,  
(aptas gentes audire voces;  
acervus cadaverum cepit tegere campum)  
digni Ermengerda.*

*Hispaniam ab occidente præternavigant & tempestate adversa inhibiti in anchoris tres dies subsistunt, udum magnopere laborem sustinentes, diffringendis navibus proximi. Cecinit tunc Comes.*

*Non ero tristis in calamitate  
remissus donec rudens & linea,  
quæ navi adhærent,  
non rumpuntur;*

*Virgini*



D. A.  
1154      beint nam ec hvíttri heita  
            haurfíord er ec fór norpan,  
            vindr berr snart at fundi  
            fúðmar, konu prudri

Epter þat undu þeir segl sín oc beittu ut at *Niörfafundum*  
allfagrann byr, þá qvat *Oddi*:

Hafði hollvínr (v) lofda  
hinn er miöd dreckr inne  
fundalauks med sveigi  
seau dægr muni hægri.  
enn ríklundadr rendi  
*Raugnvalldr* med lip skialldat  
hesti halli glæstum  
hlunz at Niörfafundum.

Oc er þeir beittu at fundinu qvat iarl vifu:

Vindr hefr Völku sprundi  
vetrarftund frá mundum,  
ut berum ás at beita,  
austrænn íkotit flauftum,  
verdum ver at gyrda  
(l) vanarhart fyrer *Spani*,  
Vindr rekr snart at fundi,  
fvidris vid rá midia.

Þeir

(v) iöfra, *principum*. 102. (x) varnar 101. vanar 333. *Flat*.

*id candidæ promissi  
virgini cum a septentrione profiscerer,  
(fert propediem ventus in fretum  
navem) fœminæ honestæ.*

A. D.]  
1154

*Vela dein pandunt & in fretum Herculeum, obversis antennis,  
vento tamen haud temnendo usi navigant. Cecinit tunc Oddus.*

*Fruebatur fidus amicus virginum,  
iste qui jam intus bibit mulsum,  
apud auri tractatorem,  
dierum septem dimidio vita magis delicata.  
Ast liberalis currere facit  
Rögnvalldus cum exercitu clypeato,  
navem in obliqua velicatione  
ad fretum Herculeum.*

*Cumque in fretum vento obnitentes navigarent, cecinit Comes:*

*Ventus ab Itala fœmina  
hyemali tempore, meminimus,  
efferimus antennam ut obliquemus,  
orientalis misit repente;  
Necessum habemus colligare,  
spe ambigua ante Hispaniam  
(pellit ventus celeriter in fretum)  
vela ad medias antennas.*

P p

Trans.

A. D. Þeir sigldu i gegnum *Niörfasund* oc tok þá at hægiaz ved-  
 1154 rit, oc þá er þá bar or fundunum, þá skildiz *Endridi Ungi*  
 frá föruneysi iarls med VI. skipum, sigldi hann yfer hafit  
 til *Marseliar*, enn þeir *Raugnvalldr* iarl lágu epter vid fun-  
 din oc töludn menn mart um at *Endridi* hefði nu sialfr  
 skírslu tilgört hvert hann hefði *Gudisfreys* undan komit; Jarl  
 let þá vinda segl sin, sigldu þeir á haf oc stefndu hit sypra  
 med *Serklandi*; Þá qvat *Raugnvalldr* iarl:

landi víkr, enn lauka  
 lögr tær á vid fögrum;  
 fýd mun seggr at hróðri  
 seinna norðr | at einu.  
 Þenna rift ec med þunnu  
 þitt jardar men bardi  
 einum ut fyrer *Spani*  
 aufund krok i dag hróki.

Ecki er getit um ferd þeirra iarls fyrr enn þeir koma supr  
 fyrer *Serkland* oc lágu i nánd *Sardinarey* oc vissu ecki til  
 landa; þann veg var vedri farit at álögduz logn mikil, þoka oc  
 sælægiur, oc sá þeir nær ecki frá skipum oc forst þeim því  
 seint. Þat var einn morgin at aflypti þokunne, stodu menn  
 upp oc lituduz um oc sá þeir tvær eyar oc er þeir sá til  
 eyianna í annat sinn, þa var horfin aunnr eyin; þetta sögdu  
 þeir iarli, hann tok til orða, þat munu engar eyiar verit  
 hafa, þat man vera skip þau er menn hafa ut hingat i heim  
 er þeir kalla *Dromunda*, eru þau skip sva stor sem holmar  
 til at síá, enn þar er annar dromundrinn hefr legit, þar  
 mun

*Transfretant Niörfasund, remittente simul tempestate, cum A.D. fretum relinquerent, a Rögnvalldi comitatu cum sex navibus 1154 Endridius Ungius separatur. Dirigit per mare ad Marfeliā cursū, Rögnvalldus autem cum suis ad fretum remanet, orta simul conjectura Endridium jam ipsum manifestasse se Gudifreyrem subduxisse, hinc Comes pañsis velis & alto commissis navibus, ad australes Serklandiæ oras tendit, canitque simul:*

*Terra nos relinquit, sed lusitare  
humor (o: mare) audet in nave pulchra,  
serotinus erit vir quoad poësn,  
magis serotinus quoad reditum in septentrionem.  
Hoc, scindendo tenui  
annulum terræ (o: mare) rostro,  
cuidam extra Hispaniam  
excellens facinus hodie homini ignavo.*

*Nihil in itinere Rögnvalldianorum memoratur priusquam meridiem versus a Serklandia prope insulam Sardiniam quieti starent, de propinquo continente incerti. Ita status erat aer, tranquillius admodum, instabat nebula atque malacia ita ut extra naves nil fere viderent, serotinus igitur itineris successus. Diei cuiusdam mane cum nebula forte tolleretur, surgentes circumspiciunt, videntque insulas duas, quas cum secunda vice observarent, altera visui erat subducta; Referunt hæc comiti regerenti. Coniiciunt insulas neutiquam fuisse; sunt sine dubio naves quibus in hac mundi parte utantur appellantque Dromedarios. Sunt naves istæ tanquam insulae a procul spectentur; ubi*

A. D. mun lagz hafa vindr á hafit oc mano þeir hafa siglt á brott,  
 1154 enn þessir mano vera nockors farandi menn; epter þat lætr  
 iarl kalla til sín biskup oc alla skipstiðrnarmenn, tok hann  
 þá til orða; ydr kved ec at þessu herra biskup oc *Erling*  
 frænda minn, siái þer nockot ráð edr efni var at ver me-  
 gum nockorn sigr á þeim vinna er á *Dromundinum* eru;  
 biskup svarar; torvellt get ec ydr verða at leggja lán skip  
 under dromundinn, því at þer manut ecki geta betr enn  
 krækt brandöxi á bordit, enn þeir manu hafa brennistein oc  
 vellanda bik at færa under fætr ydr oc yfer haufut; megu  
 þer siá iarl, sva vitr sem þer erut, at þat er hin mesta ufæra  
 at leggja lip sitt oc sealfann sic i sva mikla hættu. Þá tok  
*Erlendr* til orða: herra biskup seger hann, líklicr er þat at þer  
 manot þetta georð kunna at seia at ósigrvænligt man vera at leggja  
 at þeim, enn þann veg hyggz mer at þott ver freystum at leggja  
 under dromundinn, at mer pycker vera mega at hinn mesta  
 vapnaburdinn beri ut af skipunum vorum ef ver (\*) síbyrdum  
 við, enn ef ecki er sva, þá megum ver skiott fráleggja, því  
 þeir mega ecki ellta ofs á dromundinum; Jarl tok til orða,  
 þetta er drengiliga mællt oc nær mínu skaplyndi, vil ec þat  
 nu bert gera fyrir skipstiðrnarmönnum oc allri alþýðu at  
 hværr madr skal buaz í sínu rumi oc vopna sic með hinum  
 beztum fōngum, síþan skulum ver leggja at þeim, enn ef  
 þeir eru kristner kaupmenn, þá er kostur at gera fríd við  
 þá, enn ef þeir eru heidingiar, sem mic varir, þá mun al-  
 máttigr Guð vilia veita ofs þá myskun at ver manom vinna  
 sigr á þeim, enn af herfangi því er ver fáum, þar skulum  
 ver fá fátækum mönnum hinn fimtuganda pening; Epter  
 þat brutu menn upp vopn sín oc víggýrdludu skip sín oc  
 biogguz um epter þeim efnum sem þeir höfðu til; skipar  
 iarl

[ (\*) Síðbyrdum, *legi debere ominor. confr. cap. sequ. in verb.* Jarl lagði sitt skip apter  
 með Dromundinum.

*autem altera navis substitit, flante vento abnavigavit. Sunt hi autem ex euntibus quidam. Post hæc Comes episcopum cum singulis navium gubernatoribus ad se arcessit, & sequentibus affatur. Vos, inquit, dominum episcopum & Erlingum cognatum meum de hac re in consilium voco? an videtis consultum aut ansam, cujus ope eos qui Dromundo vebuntur superare possimus? Respondet episcopus: Difficile ominor vobis futurum naves longas Dromedario applicare cujus tanta est altitudo, ut vix possit ora navis securi longo instructa manubrio, ex nostris navibus attingi; ingerent autem sulphur & picem fervidam sub pedes vestras & super capita; facile vides Comes, tantæ sapientiæ vir, non audendum se suosque tanto periculo exponere. Ad hæc Erlingus; Domine, inquit, episcope! vero simile est te hæc optime prævidere, victoriam scilicet e congressu non sperandam, verum meus fert animus, quod quamvis dromedarium adori periclitemur, maximum armorum usum extra naves nostras locum habiturum, si (\*) una alteri contigua; Sin minus, naves abducere cito possumus, nos dromedario vecti non insequentur. Ad hæc Comes, decent inquit, talia responsa virum fortem, mihiqve perplacent; Aperiam nunc navium gubernatoribus omnibusque subditis, singulis suis in locis arma suscipienda; Dein cum iis congregiemur; si autem Christiani sint mercatores, potest cum iis pax contrahi. Quod si gentiles sint, ut mihi præsagit animus, per omnipotentis dei misericordiam eos superabimus; ex præda autem quam reportamus pauperibus quinquagesimam dabimus partem. Rapiunt dein arma, naves ad prælium jungunt & pro facultate se*

P p 3

præ-

(\*) Alium esse sensum puto. hunc sc. si latus lateri applicetur. eum in finem tela ex Dromedario missa eo facilius extra Comitum naves caderent, effectui carentia.

A. D. iarl til hvar hveriger skyldi atleggja, greiddu þeir þá atroðr 1154 oc lögðu at sem vafkligaz.

## Raunvaldr vann Dromundinn.

Enn er þeir sá þat er á Dromundinum voro at skipin reru at þeim oc menn ætludu til atfoknar vid þá, toku þeir þell oc dýrgripe oc báru ut á bordin oc gerðu þá háreyfti mikit, oc potti iarlsmönnum sem þeir eggjandi Nordmenn á hendr fer; *Raunvaldr* iarl lagði skip sitt aptr med Dromundinum á stiornborda enn *Erlingr* á bakborda aptr þar, þeir *Jon* oc *Aflakr* fram á sitt bord hverr, enn adrer um midt skip á bæði bord, oc sifyrdu vid öllum skipunum, oc er þeir qvamo under dromundinn, var hann sva bordhárr at þeir máttu ecki vapnom vidkoma, enn þeir steypu loganda brennusteini oc loganda biki yfer þá, oc var þat sva sem *Erlingr* gat til at mestann vapnaburdinn bar ut af skipunum, oc þurfu þeir ecki at hlífa fer þannig, oc er þeim ortiz ecki á um foknina, lagði biskup frá sitt skip oc tvo önnr oc völdu þeir þángat bogmenn sína oc lögðu þeir i skotmál oc skutu þá þan á Dromundinn oc var sú mest þá atfoknin, færðu þeir þá vid hlífarnar enn hugfudu lítt um hvat þeir höfþuz at er under Dromundinn höfðu lagt, *Raunvaldr* iarl het þá á sína menn at þeir skyldi taka oxar sínar oc höggva bordin á Dromundinum þar er minnst væri járnafarit á, enn er menn á öðrum skipunum sá athöfn iarlsmanna toku þeir oc slíkt ráð; Þar er þeir *Erlendr* höfðu atlagt heck atkeri mikit á Dromundinum oc var krækt fleinumum á bordit, enn leggrinn vissi nidr at skipi *Erlings*; *Audun* hinn *Randi* het stafnbui *Erlings*, hönum var lypt á ackeris stockinn, enn sípan heimti hann fer fleiri menn sva

at

*præparant; Ordinat Comes singulis locum congressus; ad quem A. D.  
remis strenui accelerant.* 1154

## Vincit Dromedarium Rögnvalldus.

**C**um autem viderent qui in Dromedario erant naves ad se remigare seque invadere velle, byssum, purpuram & multas res pretiosas in supremas navistabulas, magnum inter strepitum, exponunt, quo Rögnvalldiani se ad prælium lacessitos existimant; Applicat ad latus prope puppim dextrum; navem suam, ut longa erat, Comes, Erlingus autem eodem modo ad sinistrum; Jonas & Aslakus ad proram utrinque, reliqui autem circa mediam, nullo inter naves interstitio relicto. Latera dromedarii tantæ erant altitudinis ut arma adhibere nequirent; Ardentem autem picem & sulphur adversarii super eos effundebant, evenit vero quod prædixerat Erlingus, nempe arma ultra naves extendi, unde defensione non opus. Cum non succederet prælium, abduxit, præter duas alias, navem suam episcopus. Delectos sagittarios in his collocat, qui apte distantes Dromedarium telis petunt, his tunc maxime prementibus, parum attendunt adversarii iis qui sub Dromedareo remanserant. Tum Comes suos hortatur ut assumtis securibus Dromedarii latera, ubi minima ferri vestigia, secarent; Verum cum in reliquis navibus Rögnvalldianorum præsentem operam viderent, idem consilium cepere: Ubi Erlingus cum suis navem admoverat, pendebat in Dromedario magni ponderis anchora, ita ut unco in latus fibulata, spiculum navi Erlingi immi-neret. Audun Raudius (ruffus) nomen erat proreætæ Erlingi; Ascendit primus fustem anchoralem, alios exinde sibi auxiliares poscit



A. D. at þeir flóðu féin þeir máttu þreyngz á stockinum oc hiuggu  
 1154 þá þan bordin féin þeir máttu, oc var þat hauggit miklu efz, oc  
 er þeir hófu hauggit svo storar dyr at þeir máttu ganga  
 inn i Dromundinn, repu þeir þá til uppgöngu, oc komu  
 þeir iarl i hin nedri rumin, enn þeir *Erlendr* i hin efri, oc  
 er hvorer tveggju koma upp i skipit, verdr þar orrofta bæði  
 mikil oc hörd; á Dromundinum voru *Sarazni*, þat köllum  
 ver *Mannets* villumenn, þar var mart blámannna oc veittu  
 þeir hina hördazru mótröku; *Erlendr* fœk þar fir mikit á  
 hælion vid herðarnar er hann liop upp, þat gæri svo illa at  
 hann bar iafnan þalk höfudic fípan, því var hann *Skrætr* kal-  
 laðr; oc er þeir komu líman *Rangvaldr* iarl oc *Erlendr*,  
 hrucku *Sarazni* undan frá i skipit, enn iarlmann gengu  
 þá upp hvert at öðrum, urðu þeir þá dærr oc gengu at  
 rast; þeir fæ at á dromundinum var einn meirr fæ at herpi  
 var meirr oc fípari enn aðrer, þat hófu Nordermann fyrir  
 fæ at fæ mundi vera höfðingi þerra, *Rangvaldr* iarl mætti  
 at þeir fædu eðli þerra vogn a hann ef þeir mætti öðruvis fæ  
 hann; þá dærr þeir fædu at höfðing oc verð hann svo æðinn  
 oc dærr fípan a skip þakaps oc æt meirr meirr höfðing,  
 enn þeir drögu hvert mætti þann annar oc fengu meirr le  
 oc margar gæðmar; þá er þeir hófu fætt himi meirr  
 dærr, æt þeir þá upr oc höfðing fæ, þá þær æt þerra:

*Erlendr* gætt, þat er æt,  
 ætþing, meirr meirr  
 n æt meirr meirr oc fæ  
 meirr meirr oc fæ,  
 meirr meirr oc fæ,  
 meirr meirr oc fæ,  
 meirr meirr oc fæ.

færd

poscit, ut tot quot potuere, compresse in fuste starent, tabulas A. D.  
 deinde pro posse findentes; hi etiam in Dromedario supremi. 1154  
 ubi tam ingentes fores cadendo fecerant ut navem intrare pos-  
 sent, ascendebant. Venit autem in inferiores locos comes, Ex-  
 lingus autem in superiores. Cum autem ambo in tabulatum  
 venirent, praelium oritur; In Dromedario erant Saraceni, quos  
 Makumedis hæreticos vocamus. Erant ibi etiam Ætiopum (Blá-  
 menn) multi, qui fortissime se defendebant. Infigitur hic  
 Erlingo in collum apud humeros, cum Dromedarium raptim  
 scandit, vulnus ingens, quod ægre admodum sanabatur, ut  
 semper exinde obstipus esset, Skackii cognomen igitur adeptus.  
 Cum ambo una venirent Erlingus & Comes, Saraceni in pro-  
 ram turmatim depelluntur, Rögnvalldianorum autem unus post  
 alterum ascendit, quorum auctus tunc numerus adversariis for-  
 titer instat. Conspiciunt in Dromedario virum, qui & statura  
 & formæ venustate alios antecellit. Credunt hunc Norvegi in  
 Dromedario ducentem esse; prohibet Rögnvalldus, ne huic arma in-  
 ferant si alio modo comprehendere possint. Hinc clypeis eum  
 cingunt, capiunt, & cum paucis in navem episcopi deducunt,  
 reliquos autem, ne minimus quidem excepto, sternunt, ingentibus  
 spoliis rebusque pretiosis ditati; maximo exantlato labo-  
 re, confidentes, quiescunt. Cavit tunc Comes:

Erlingus progressus est, ubi nostra,  
 horribiliter fortis, arcebantur vexilla,  
 clarus cum gloria & victoria  
 vir militaris in Dromedarium.  
 Oneravimus adhuc ligna (s: navem)  
 (eximebatur sanguis gentibus;

Qq

gladios

B. A.            fverð rúðu snialler fyrðar  
1154            snörp; blámanns görpum.

Oc enn qvat hann:

Nennum ver at vinna,  
valfall má nu kalla  
ár hefer drengr í dreyra  
dromund rodit skioma,  
þat mun norðr oc norþan  
naddregns konan fregna,  
þið beid liott af lípum  
líftíón; til *Verbonar*.

Menn ræddu um típindin þesse er her höfðu görz, sagði þá hverr þat er seet þottiz hafa, ræddu menn oc um hverr fyrstr hefði uppgengit oc urðu ecki á þat fáttir, þá mæltu sumer at þat væri ecki merkiligt at þeir hefði ecki allir eina sögn frá þessum stórtípindum, oc þar kom at þeir urðu á þat fáttir at *Raugnvaldr* iarl skyldi or skera, skyldu þeir þat sípan allir flytja, þá qvat iarl:

Geck á Dromund döckvann,  
drengr red snart til fengjar,  
upp með ærnu kappi  
*Audun* fyrstr hinn *Raudi*,  
þar náðu ver þiðdar,  
þvi hefr allðar Gud valldit,  
bolr fell blárr a þiliur,  
blopi vapn at riópa.

Þá

*gladios rubescere fortes viri  
acutos; Ætiopum viris strenuis.*

A. D.  
1154

*Et adhuc canit:*

*A nobis impetravimus laborem,  
strages jam appellari potest,  
proutus vir sanguine  
Dromedarium tinxit ope gladii.  
eam aquilonem versus & ab aquilone  
ensum pluviam (∴ praelium) femina audiet  
(Gens turpem nata est a natione  
necem;) Verbonem.*

*Conferebant de navis quæ ibi acciderant, quorum quisque quæ  
viderat, adtulit. Disceptabant etiam de eo quinam primus  
ascendisset, in eo non consentientes. Asserebant inconveniens  
esse ipsos circa facinus hoc discrepare, unde concordēs Comiti  
decidendum committunt, quod omnes exinde inter referendum  
confirmarent. Cecinit tunc Comes:*

*Ingressus est Dromedarium nigricantem,  
vir fortis ad lucrum repente conversus est,  
magno cum conatu  
Audinus primus Raudius (ruffus).  
Ibi contigit nobis gentis  
(sic in seculo viventium direxit Deus)  
(corporis humani truncus cecidit lividus in tabulas navis)  
sanguine arma rubescere.*

A. D. Þá er þeir höfðu ruddann Dromundinn, þá lögðu þeir í hann  
 1154 elld oc er þat lá madrinn fá hinn miklí er þeir höfðu her-  
 tekít, brá hönum við miök oc gerþiz litverpr oc mátti sic  
 ecki kyrrann hafa, enn þó at þeir leitadi orða við hann  
 þá mælti hann ecki oc engann vög bendi hann, oc ecki brá  
 hann sér við hvort er þeir hetu hönum godu edr illu, enn  
 þá er Dromundinn tok at loga síá þeir at sva sem logandi  
 síárr hlypi í fíoinn, þat feck mikils hinum hertekna, manni;  
 þat höfðu þeir fyrer satt at þeir hefði uvandliga leitat fiárens  
 oc nu hefði runnit malmrinn í elldzganginum hvort er verit  
 hefði gull edr silfr; þeir *Raugnvalldr* iarl sigldu þá þann súpr  
 under *Serkland* oc lágu under *Serklandz'* borg einne oc gerdu  
 þar VII. náttu gríð við stadarmenn oc áttu við þá kaup oc  
 felldu þeim silfr oc annat fe; eingi madr villdi kaupa hinn  
 mikla mann, oc epter þat gaf iarl hönum fararleyfi við fimta  
 mann; hann kom ofan um morgininn epter við sveit man-  
 na oc seger þeim at hann var öðlingr af *Serklandi* oc hafði  
 þá þann verit leystr með Dromundinum oc öllu því fe er þar  
 var á; lezt hönum oc þat veit þykkia at þeir brendu Dro-  
 mundinn oc foru þar sva illa miklu fe at engi naut, enn nu  
 á ec mikít valld á yðru máli, þer skulut nu frá mer þess  
 mest níóta er þer gáfut mer líf oc leitudud mer síkrar sámdar sem  
 þer máttut, enn giarna villda ec at ver sáumz alldri síþan, oc  
 lífit nu heiler oc vel; epter þat reid hann á land upp, enn  
*Raugnvalldr* iarl sigldi þá þann súdr til *Krítar* oc lágu þar í ofvi-  
 dri miklu, þá qvæð *Armodr* vísu, er hann hellt vörð um  
 nottina,

Eigu ver þar er vági

verpr inn um þraum stímann

þetta

Postquam Dromedarium exoneraverant, igne admoto eundem A. D. comburunt, quod cum videret magnus iste vir, quem captivum <sup>1154</sup> ducebant, commovebatur adeo ut faciei variaret colorem, quietus manere nequiens, ast quamvis ipsum alloquerentur, attamen neque respondebat neque nutabat, nec sive mala minarentur, sive bona promitterent, movebatur. Postquam autem Dromedarius conflagrare cepit videbatur ardens quasi rivulus in mare excurrere, quo captus iste vir commovebatur, unde concludebant se minus diligenter gazas quæsisse, jamque metallum, sive aurum fuisset sive argentum, liquefactum. Comes Rognvalldus cum suis meridiem versus ad Serklandiam cursum deinde dirigebat, & prope urbem quandam hujus regionis subsistens, septem cum incolis dierum inducias paciscebatur, argentum & res alias pretiosas pro eorundem equipollentibus vendebat. Erat nemo qui grandem hunc virum emeret. Post hac ipsi quinto abeundi veniam Comes dedit. Descendit ad eos insequentis diei mane, manifestatque se ex optimatibus in Serklandia esse, inde se cum Dromedario omni que quæ eo vehebatur pecunia redentum esse, ægerrime autem se ferre eos Dromedarium incendio delevisse, ibique tantas opes, sine omni usu, perdidisse; Nunc autem, inquit, magna ex parte vestri potestatem habeo, jam pro eo quod vitam mihi concessistis & tantum, quantus apud vos erat, honorem quæsisistis, præmium reportabitis. Lubens autem optarem ne vos posthac viderem; jam salvi sospitesque valete. Post hæc in continentem sursum equitat. Hinc Comes Rognvalldus meridiem versus ad Cretam cursum dirigit & procellosa tempestate impeditus ad anchoras stat. Canit tunc inter vigilias nocturnas Armodus:

*Est nobis, ubi stimulus maris (∴ fluctus)  
injicitur in lignum (∴ navem) firmum,*

A. D.  
1154

þetta höfum ver at vinna  
vardhalld á Skebarda,  
meþan i nott hía nýtri  
námduks haurund miukri  
loki sefr lind hinn veyki,  
lýt ec um öxl til *Kritar*.

Þeir iarl lágu under *Krit* þar til er þeim gaf byr til *Jorsala*  
oc komu til *Akrsborgar* föstumorgin, snemma oc gengu þá  
upp med þris miklum oc farar bloma, þeim er þar var  
fialldseen, *Þorbiörn Svarti* orti þá vísu:

vard ec um hrid med (y) herpinn  
þiörpys i *Orkneyium*  
reed folkstara fæder  
fyr um nætr til styriar;  
nu berum raund med reyndum  
(z) raun snarlíga iarli  
ört á (a) víga vaurta  
*Akursborg* friá morgin.

Þeir iarl dvölduz i *Akursborg* um hríp, þar kom fott i lip  
þeirra oc aunduduz marger menn; þar andadiz *Þorbiörn*  
*Svarti*. Oddi hinn *Litli* qvat:

Báru lyng  
lendra manna  
fyrer *Parsnes*  
*Þorbiörn Svarta*

trad

(y) heriu. 101. 102. (z) Baun synlendra 102. (a) vega. 102. urgavauttu. *Flat*.

*boc nobis negotium  
 praesidium nempe in clypeo maris (s: nave)  
 dum hac nocte cum conspicua  
 muliere, cui mollis est cutis,  
 effæminatus homo concubat cum fæmina imbecillis.  
 Oculos in Cretam reflecto.*

A. D.  
 1154

*In anchoris, donec ventus quo Hierosolymam uterentur flaret,  
 subsistebant, delati diei veneris mane Akursburgum, magno  
 cum splendore pompæque, quæ ibi raro visa, ascendunt. Con-  
 posuit tunc cantilenam Thorbiörnus Svartius (Niger).*

*Fui ad tempus apud asperatorem  
 belli (s: fortem militem) in Orcadibus,  
 suscepit indigenarum ibi nutritor  
 prius nocturno tempore bellum;  
 Jam inferimus clypeum cum experto  
 certe celeriter Comite  
 promte in aptos defensioni portus  
 Akursburgi diei Veneris mane.*

*Comes cum suis Akursburgi aliquandiu moratur; hic morbus  
 inter satellites grassatus magnum eorum numerum sustulit &  
 inter eos Thorbiörnnum Svartium. Cecinit Oddus Parvus:*

*Ferebant delictum  
 nobilium virorum  
 apud Thrasnesum  
 Thorbiörnnum Svartium.*

*Calca-*



A. D.  
1154

trad hlynbiörn  
und höfut skáldi  
ata jörd  
*Akursborgar til.*

Þá fā ec hann  
at höfutkirkiu  
fíklings vín  
fandi aúfinn,  
nu þrúter grund  
grytt yfer hönum  
solu signud  
á súðrlöndum

Þeir *Raunvaldr* iarl foru þá or *Akursborg* oc 'töttu alla hina helguztu stapi a *Jorsola* landi; þeir foru aller til *Jordanar* oc lauguduz þar; þeir *Raunvaldr* iarl oc *Sigmundr Aungull* lögduz yfer ána oc gengu þar á land oc pangat til sem var hrís kiörr nockor oc ridu þar á knuta stóra, þa qvat jarl:

Ec hefi lagda lyckiu  
leidar þvings um heipi,  
snotr minniz þess fvanni,  
fú! fyrer *Jordan* után,  
enn ec hyck at þó þycki  
þangat lángt at gánga,  
blod fellr varmt á vípann  
völl, heimdrögum öllum.

Þa

*Calcabat navis  
sub primario poeta  
pelagum  
Akursburgum usque;*

A. D.  
1154

*Tunc vidi illum  
apud templum primarium,  
principis amicum,  
arena circumdari;  
jam ingemit huius  
lapidosa super illo,  
sole beata,  
in terris meridionalibus.*

*Reliquit cum suis Comes Rögnvalldus Akursburgum, & singula  
loca præ aliis sacra in terra Hierosolymitana invisit. Petunt  
Jordanem & in eo lavantur. Comes Rögnvalldus cum Sigundo  
Hamo fluvium natando transit, in continentem exscendit & in  
obvio rubo ingentes complicat nodos, canitque simul:*

*Composui fibulam  
obviis ex corrigiis in tesquis,  
formosa ejus memior est fœmina,  
proh! dolor, ultra Jordanem;  
sed autumno quod videatur  
illuc pervenire longum,  
(sanguis decidit tepidus  
in campum vastum) omnibus domi defidentibus.*

R r

Cecinit

A. D. Þá qvat *Sigmundr*:

1154

Knut man ec pembipríóti  
peim er nu sitr heima,  
fatt er helldr höfum hættan  
hans kynd, i dag binda.

Jarl qvat:

Knut ripum ver kauda,  
kem ec módr í stad godann,  
þann i pyckum runni,  
þessa *Lafrantz* messu

Oc þá er þeir foru utan af *Jorsala* landi þá qvat *Raugnvalldr* iarl:

Krofs hángir pul þessum  
þioft skili lægit fyrer briosti  
flyckiz fram á breckr  
ferd, enn pámmr medal herda.

Þeir *Raugnvalldr* iarl fóru um sumarit af *Jorsala* landi oc ætludu norðr til *Miklagardz* oc komu um haustit til þess stadar er heiter *Imbolum*, þeir dvölduz þar miðc lengi í stadnum, enn ef menn genguz á móti þar er þraung var oc þottiz annar þurfa at fá vægdi gaungunne er á moti geck, þá segir hann sva, midhæfi, midhæfi. Þat var eitt kvæld er þeir geingu or bænum oc *Erlingr Skacki* geck ut á bryggiuna skipfins, gengu stadarmenn imot þeim oc mæltu, midhæfi, midhæfi; *Erlingr* var druckinn miðc oc let sem hann heyrdi ecki,

oc

*Cecinit tunc Sigmundus :*

A. D.  
1154

*Nodum profecto distento & pervicaci,  
ei qui jam domi residet  
(verum est quod cavillati fuerimus  
abjectum istum;) hodie ligabo.*

*Cecinit Comes.*

*Nodum fecimus homini vili,  
venio defessus in locum bonum,  
ibi in crasso rubo,  
hac Laurentii feria.*

*Cum Palæstinam relinquerent, cecinit Comes Rögnvalldus:*

*Crux pendet hujus agminis,  
frigidus animus in pectore latet,  
turnatim in loca declivia progreditur  
Comitatus, ast palmæ inter scapulas.*

*Comes Rögnvalldus cum suis æstate Judæam relinquit & aquilonem versus, Constantinopolin petiturus, venit sub autumnum in urbem quæ Imbolum audit. Hic diu admodum morantur; Si autem cum convenirent, unus alteri contraireret & obviam eunti necessario subsistendum putaret alter, dicebat, mediocritas, media tenenda. Quadam forte vespera cum ex urbe discederent, Erlingo Skackio, in pontem navi adjacentem egresso, oppidani obviam eunt clamantque, media, media; Erlingus perquam ebrius erat & se non audire simulabat, verum cum*

Rr 2

ei

A. D. oc er þá bær saman, stöck *Erlingr* af bryggjunne oc ofan i  
 1154 leyrinn er under var oc hlupu menn hans til at draga hann  
 upp oc urdu at færa hann af hveriu klæpi; Um morgininn  
 epter er þeir iarl funduz oc hönum var sagt, brosti hann at  
 oc qvat:

Vill ecki vinn minn kalla  
 vard hann allt i drit falla

(b) nær var i því ærinn  
 ugæfa midhæfi,  
 list hyck ec at þá þætti  
 þeingils mágr er hann reingþíz,  
 leir fellr grár of geira  
 goligr i *Imbolum*.

Þau típinde urdu nöckuru síparr þar i stadnum er þeir gengu  
 or stadnum miðc druckner, enn menn *Jons Fotz* söknudu hans,  
 enn einkis mans annars, þeir sendu þegar at leita hans (c) á  
 önnr skip oc fannz hann ecki, enn ecki máttu þeir leita hans  
 á land um nottina, enn þegar um morguninn er liost var vorpit  
 fundu þeir hann hiá borgar vegg veginn, enn þess vard alldri víst  
 hverr hönum hefpi bana veitt; veittu þeir þá virduligann  
 gröpt líki hans at heilagri kirkíu, epter þat foru þeir á brótt,  
 oc er þeir komu norðr til (d) *Ægisnefs* lágu þeir þar nöckurar  
 nætr oc bipu byriar þess er þeim þotti godr at sigla norðr  
 epter hafinu til *Miklagarðz*, þeir vöndudu þá miðc siglin-  
 gina oc sigldu þá við þris miklum, sva sem þeir vissu gert  
 hafa *Sigurd forsalafara*, oc er þeir sigldu norðr epter hafinu  
 qvat iarl vísu,

Rípum

(b) nærri var þat æru. 101. nær var i því æru, *non procul a dedecore. Flat.*  
 (c) *omittit.* (d) *Eigilsnefs. 335.*

*ei appropinquarent extra pontem exsiliendo, in lutum, quod sub-* A.D.  
*tus erat, demittebatur. Accurrebant ejus subditi & ubi ipsum* 1154  
*extraxerunt, singulis vestibus exuere opus habebant; postridie*  
*cum adesset, casum audiens, Comes subrisit cecinitque:*

*Non vult amicus meus acclamare,  
 cogeatur usque in lutum decidere,  
 propinquum erat ibi magnum  
 infortunium medio.*

*Non puto eum tunc videri  
 Comitibus affinem cum ei inficias irent,  
 (lutum cadit cinereum in manus)  
 hilarem Imboli.*

*Accidit paulo post cum ex urbe egrederentur perquam ebrii, ut  
 Jonæ Pedis subditi ipsum solum desiderarent; missi statim qui  
 eum quærerent, nullibi inveniunt, noctu autem in continente  
 quærere non licitum. Prima vero insequentis diei luce apud  
 murum urbis occisum reperiunt, verum de cædis autore nun-  
 quam certiores redduntur. Funus ejus apud ædem sanctam  
 honeste sepeliunt. Discedunt exinde delatique ad boreale Ægis-  
 nesi latus aliquot noctes in anchoris ventum, qui eos per  
 mare septentrionem versus Constantinopolin deferret, exspe-  
 ctant. Instituunt tunc navigationem exquisitissimam summa  
 cum pompa quam adhibuisse scire Sigurdum Hierosolymi-  
 petam. Cum boream versus per mare cursum dirigerent,  
 cecinit Rögnvalldus:*

R r 3

Veba-

A. D.  
1154

Rípum ræfils vakri,  
rekum ecki plóg af akri,  
érium urgubardi  
ut at *Miklagardi*,  
þiggiom þengils mála,  
þokum fram í gný stála,  
riodum gyldis goma,  
gerum ríks kongs sóma.

## Af Raugnvalldi Jarli.

1155 Þeir *Raugnvalldr* iarl komu til *Miklagardz* oc var þeim vel fagnat af stolkonginum oc *Væringiom*; þá var *Menelaus* kongr fyrer *Miklagardi* er ver köllum *Manula*; hann veitti þeim mír kit fe oc baud þeim málagialld ef þeir villdi þar stadfestaz; þeir dvölduz þar miðc legi um vetrinn, þar var fyrer *Endri-di Ungi* oc hafpi allmiklar virdingar af stólkongi, hann átti fátt vid þá iarl enn afpockadi helldr fyrer þeim fyrer öðrum mönnum; *Raugnvalldr* iarl byriar ferd sína um vetrinn af *Miklagardi* oc for fyrst vestr til (e) *Kolgaralanz* til *Dýraksborgar*, þá þan sigldu þeir vestr i hafit á *Pul*, þar geck *Ragnvalldr* iarl oc *Erlingr* af skipum sínum oc *Vilbialmr* biskup, oc allt hit göfgazta lip þeirra oc öfludu ser þar hesta oc ridu þá þan fyrst til *Romaborgar* oc sva utan *Roma veg*, þar til er þeir koma til *Danmerkr*, foru þá þan i *Noreg* oc urdu menn þar fegner, oc var þessi ferd hin frægazta oc þottu þeir meiri háttar menn aller síþan enn ádr er farit höfpu; meþan

(e) Bolgaralandz. 101. 102. 325. *Flat.* Bolgardalandz. 333.

*Vehamur perquam (velorum ope) veloci,  
ne aratrum ex agro educemus,  
arenus (∴ deducamus) strenuum rostrum (∴ navem)  
Constantinopolin.  
Acceptemus stipendia apud regem,  
progrediamur in armorum strepitum,  
rubeficiamus lupi palatum,  
augeamus potentis regis honorem.*

A. D.  
1154

## De Comite Rögnvalldo.

**C**omes Rögnvalldus cum suis Constantinopolin delatus, ab 1155 imperatore nec non Væringis benigne excipitur. Erat hoc tempore Rex Constantinopoli Emanuel, quem Manulam appellamus. Obtulit iis pecuniam ingentem & stipendium si ibi in futurum manere vellent. Hyemem ibi magna ex parte transigunt. Prævenerat illuc Endridus Ungius magno perquam honore ab imperatore habitus; Exercebat contra Rögnvalldum cum suis mutuas similitates, ad diffamandum eos apud alios magnopere pronus. Continuat iter hyeme relinquitque Constantinopolin comes Rögnvalldus, primo in Kolgariam Dyraksburgum vehitur, inde occidentem versus in Apuliam navigant. Relictis hic navibus Comes Rögnvalldus Erlingus & episcopus Vilhialmus cum omnibus maioris notæ comitibus equos comparant vehunturque inde Romam, & viam dein quæ ducit in Daniam usque, exinde in Norvegiam reduces, ab indigenis magno cum gaudio excipiuntur & omnes iter hoc, quod famosissimum erat, emensi, majori quam antea honore digni censentur. In itinere Aug.



A. D. meþan þeir höfðu verið i ferdinne andadiz *Augmundr* (f) Drengr broder *Erlings Skacka*, hann þótti meira háttar þeirra brædra meþan þeir lifðu báðer; enn epter fall *Inga* kongs var til kongs tekinn yfer þann flokk *Magnus* son *Erlings* oc *Kristinar* dottur *Sigrþar* kongs *Jorðalafara*, enn *Erlingr* hafði þá einn landráð i *Noregi*; *Valldemar Dana* kongr gaf *Erlingi* iarlshafn, gerðiz hann þá hinn meste(g) höfþinge. *Endride* kom utan nockorum vetrum síðar enn þeir *Raunvalldr* oc redz hann þá til *Eysteins* (h) kongs, því at hann villdi ecki eiga við *Erling*, enn epter fall *Eysteins* kongs efldu þeir *Endride* oc *Sigrþr* son (i) *Havarðz Hauulds* af *Reyri* flokk oc toku til kongs *Hakon Herdabreid* son *Sigrþar* kongs *Haralldsonar* (k) *Gilla*; þeir felldu *Gregorium Dagsson* oc *Inga* Kong; þeir *Eindride* oc *Hakon* börduz við *Erling* under *Seck*, þu fell *Hakon* enn *Endride* flýpi; *Erlingr* iarl let drepa *Endride* *Junga* nockoru 1156 flýpar i *Vík* austr. *Raunvalldr* iarl dvaldiz um sumarit á *Hörðalandi* er hann kom i *Noreg*, og fretti þá mörg típinde or *Orkneyium*, var þar ufridr mikill, oc gengu gæþindar miðc i tva stadi, enn þeir voru fáir er hiá sæti, svo at engann lut ætti i, var *Haralldr* jarl öðrum megin, enn *Erlendr* iarl i audrum stad oc *Sveinn Asleifarson* oc er *Raunvalldr* iarl heirdi þetta qvat hann vífu:

Nu

(f) *omittit.* 332. (g) *Erlingr* redz þegar til felags við *Inga* kong, því at hann var mest under hann hallr at allri vinattu þeirra brædra oc skilldu ecke meðan þeir lifðu báðer, *Erlingus se regi Ingio statim associat, in eum enim amor præ reliquis fratribus pronus, ab invicem, donec in vivis erant, non discesserunt. addit* 325 332. (h) madr síðan ok ríkr höfþinge, sem ritat er i sögu hans, *virum potentemque dominum, ut in historia ejus scriptum. addit* 332. 325. (i) *Haurds* 101. 102. *Hamunds. Flat.* *Hallvarðz, in margine* 101. (k) *omittit.* 325. 332.

Augmundus Dreingur, frater Erlingi Skackii, occubuit, qui, dum A. D. ambo in vivis erant, fratre præstantior habebatur. Mortuo vero rege Ingio factionis rex substituitur Magnus filius Erlingi & Christinæ filia regis Sigurdi Hierosolymipetæ; totius autem tunc Norvegiæ præfectura apud solum erat Erlingum; hunc Valdemar Rex Daniæ Comitibus titulo ornavit, unde in summis nominis principem promotus est. Endridius aliquot post Rögnvalldum hyemibus domum redux apud Regem Eysteinem hospitium paciscitur, cum Erlingo enim negotiari noluit. Verum post mortem regis Eysteinis, Endridius & Sigurdus filius Håvardi Hölldii de Reyri, factionem constantem regemque constituunt Haconem Herdabreid, filium Regis Sigurdi Haralldsonii Gillii, occiderunt Gregorium Dagi filium & regem Ingium. Confluxit Endridus & Hacon apud Serk cum Erlingo, ubi Hacon occubuit, Endridius fugatur. Comes Erlingus Endridium Ungium paulo post in Vica occidi curavit. Comes Rögn- 1155 valldus in Norvegiam delatus æstatem in Hördalandia transigit auditque de Orcadibus varia nova, ingentes nempe factiones & optimates in binas distrahi partes, pauci erant qui omnino neutrales his se non immiscerent; stabat ex altera parte Comes Haralldus, ex altera vero Comes Erlen- dus & Sveinn Asleifæ. Hæc cum audiret Comes Rögnvalldus cantilenam cecinit.

Ss

Nunc

A. D.

Nu hafa gæpingar gengit,  
gudfíón er þat líóna,  
upp grafaz ill ráð greppa,  
ærit mörg á færi,

- (l) þat mun þeygi fiatna  
þeim er fvik (m) vinnr heima,  
stígum (n) lítt á lagann  
legg meþan (o) upphelldr skeggi.

Jarl hafði engann skipa kost (p) enn þeir skyldu láta gera  
hönum lángskip. (q) nockur, ganga þeir vel under þat oc  
játa því öllu sem hann beiddi oc gerðu skipin.

## Raunvalldr Jarl for til Orkneyia.

- 1155 Jarl bioz um sumarit at fara vestr til *Orkneyia* i ríke sitt,  
oc varð hann sþbuinn fyrer því at hann dvaldi mart, for  
hann vestr á kaupskipe því er átti Þorbaltz Asgrimsfön, hann  
var *Islandskr* maðr oc kynstorr oc átti bú supr í *Biskupstun-*  
*gom*; Jarl hafði fveit mikla á skipi oc göfugt föroneyti,  
þeir toko *Skotland* þá er var af vetri miöc langt oc lágu (r)  
vid *Torfnes*; kom iarl litlu fyrer Jul i ríki sitt.

Ey-

- (l) þar munu, 102. (m) viþr. 332. 325. (n) lxx, *in rem.* 102. 335. lxx,  
*lxxv* 332. 325. (o) upphelldr *barbam teno.* 332. 325. (p) lei-  
aði hann þá vid frændr sína oc vine a þeir, *regnatos igitur & amicos ro-*  
*gavit ut &c.* addit 332. 325. (q) nockur um vestrinn, *aëget ad hyeme.*  
325. 332. (r) lengi, *da.* 325. 332.

A. D.

*Nunc optimates violarunt,  
 separatio a Deo existit id subditis,  
 (eruantur mala consilia homuncionum)  
 permulta juramenta,  
 id minime subsidebit  
 quoad domi dolum struentem,  
 procedamus pedetentim  
 quamdiu barba durat.*

*Comes nullas habebat naves, longas autem, ut rogabat, in ipsius usum exstruxere, & singula præterea quæ expetebat promiserunt, confecereque naves.*

## Redit in Orcades Comes Raugnvalldus.

**C**omes æstate occidentem versus in regnum suum Orcades 1155 paratur, ast sero itineri accinctus, varia enim obvia impedimenta. Vebitur tandem occasum versus navi mercatoria, quæ erat Thorhalli Asgrimi filii; erat ille vir Islandus, claris natalibus ortus, in meridionalis quadrantis tribu Biskupstungis habitabat. Vehebatur nave ingens Rögnvalldianorum numerus conspicuusque comitatus. Allabantur Scotiæ magna hyemis parte exacta & ad Torfnesum subsistunt; Comes paulo ante festum Julense in regnum suum pervenit.

Ss 2

Comi-

D. A.

## Eysteinn kongr fangadi Haralld jarl.

Nu er at segja frá því hvat til típinda vard i *Orkneyiom* medan *Raughvalldr* iarl var i utförinne; Sumar þat er iarl var farinn or landi, kom austan or *Noregi* *Eysteinn* kongr son *Haralldz Gilla*, hann hafpi her mikinn; þá hafpi hann lagt til (s) *Rinarseyiar*; þá spurdi hann at *Haralldr* iarl var farinn yfer til *Katanes* með tvítogfessu oc hafpi LXXX manna, hann lá þá i *Þorsá*; enn er *Eysteinn* kongr spyrdi til hans, skipar hann þriár skútr oc fer vestr yfer *Petlandsfiörd* oc sva til *Þorsár*, kom hann þar sva at þeir iarl urdu ecki fyrr varer vid enn kongsmenn gengu upp á skipit at þeim oc gerdu iarl handtekinn; hann var leiddr fyrer kong oc foro þeirra skipte sva at iarl leyfti sic þrem mörkum gulls, enn hann gaf ríke sitt i hendr *Eysteini* kongi sva at hann skyldi af hönum hafa jafnan sípan; geordiz jarl þa madr *Eysteins* kongs oc batt þat swardögum, þápan for *Eysteinn* kongr til *Skotlandz* oc heriadi þar um sumarit; hann heriadi víða um *England* i ferd þeirri oc þottiz þá hefna (t) *Harallds* sona.

## Frá Eysteine Konge.

Efter þat for *Eysteinn* kongr aptr í ríki sitt til *Noregs* oc var allmisjafnt rætt um hans ferd. *Haralldr* iarl var í ríke sínu i *Orkneyium* oc var þocka sæll af flestum mönnum; þá var andadr

(s) *Raughvalldzeyiar* 332. *Reyiarzeyiar* 101. *Rofseyiar*. *Flat.* (t) *Harallds* Kongs *Sigrþarsonar*, *regis Haralldi Sigurði filii*. 332. 323.

## Comitem Haralldum Rex Eysteinn capit. A. D.

**N**unc referenda quæ, Comite in peregrinatione occupato, in Orcadibus evenerunt. Æstate, qua navigationem susceperat comes Rögnvalldus venit ex Norvegia rex Eysteinn filius Haralldi Gillii, ingenti cum exercitu, quem ad Rinarseyiam deduxerat. Audit hic Haralldum Maddadi viginti interscalniiorum navem cum octuaginta viris in Katanesum traduxisse, tunc in anne Thorsåa constitutum, de quo certior, instruit phaselos tres & occasum versus trans sinum Petlandicum indeque in Thorsåam vehitur, venit ex insperato adeo, ut Comes cum suis non comperiret priusquam regii navem ascenderent ipsique caperent. Sistitur regi, eo autem res inter eos venit ut Comes se tribus auri marcis redimeret, regnum autem regi Eysteini traderet sub conditione ut ab ipso concessum exinde teneret. Addicit se regi Eysteini & servandis conditionibus juramento se adstringit. Tendit hinc in Scotiam rex Eysteinn eamque hac æstate armis infestat. In hoc itinere Angliam passim tentabat & cædey filiorum Haralldi vindicare videbatur.

## De Rege Eysteine.

**P**osthac in regnum, quod in Norvegia erat, reversi Regis Eysteinis iter varias tolerat censuras. Comes Haralldus intra regnum suum in Orcadibus a plurimis amabatur. Exspirave-

A. D. andaðr *Maddaðr* iarl fader hans, enn *Margret* moder hans, var komen til *Orkneyia*, hun var fríd kona oc svarri mikill; I þann tíma andaðiz *David Skota* kongr, var þá til kongs tekinn *Melkolmr* son hans, hann var barn at alldri er hann tok ríki.

## Frá Haralldi.

**E**rlendr son *Harallds* ens *Slettmála* var lengstum i *Þorsá*, enn stundum í *Suprey* edr i hernadi síþann *Ottar* iarl andaðiz, hann var hinn mannvænligzti maðr oc görr at fer um flesta luti, milldr af fe, blípr oc ráðþægr, manna vinsælaztr af sínum mönnum, hann hafpi sýeit mikla; *Anakol* het maðr, hann var fostri *Erlends* oc red mestu með hönum, hann var (u) ættstor oc hardfengr, (v) hann var ráðgiafi *Erlendz*; þá er (x) *Raugnvalldr* iarl var farinn qr ríke sínu ut í *Jorsalabeim* for *Erlendr* á fund *Melkolms Skota* kongs (y) oc bat at hann gæfi hönum jarlsnafn oc *Katanes* til yferferdar sva sem hafpi *Haralldr* iarl fader hans (z), enn fyrer því at *Erlendr* átti marga vine, enn *Melkolmr* var barn at alldri, þá gekz þat vid at hann gaf *Erlendi* jarlsnafn oc veitti hönum *Katanes* hálftr vid *Haralld* frænda sinn; for *Erlendr* þá á *Katanes* oc hitti þar vine sína; epter þat dro hann lid at fer oc for ut til *Orkneyia*, oc beiddi fer þar vidróku; *Haralldr* iarl *Maddaðr* son dro lip at fer er hann spurdi þetta oc gerþiz fiölmennr;

(u) víkingr, *pirata* 332. (v) *Supreyfkr* at kyni, *ex Hebridibus oriundus. addit* 325. 332. (x) *Erlendr* spurdi at, *cum Erlendus audiret quod R.* 325. 332. (y) frænda fins, *cognati sui. addit* 325. 332. (z) af *David* kongi fódur *Melkolms* kongs, *venia regis Davidis patris Melkolmi.* 325. 332.

*rat tunc ipſius pater Comes Maddadus, mater autem Margareta in Orcades migraverat; erat mulier conſpicua, aſt animo perquam præcipitans. Mortuus eſt circa id tempus David Rex Scotorum & ſubſtitutus ei ipſius filius Melkolmus, cum regnum capeſceret, ætate tener.* A. D.

## De Haralldo.

**E**rlendus filius Haralldi Slettmálii ſapiffime in Thorsæa, interdum in Hebridibus, poſt mortem Comitum Ottaris, manebat vel piraticam exercebat; Erat vir præ aliis conſpicua fortitudinis, plurimis inſtructus artibus, liberalis, comis, ad obtemperandum alienis conſiliis pronus & inter ſubditos amicis ditiffimus. Adhærebat ei magna hominum multitudo. Anakol nomen erat viro Erlendi nutricio, cujus conſilia maximum apud eum valebant. Erat claris ortus natalibus & ſtrenuus, Comiti Erlendo a conſiliis. Poſtquam Comes Rognvalldus, reſiſto regno ſuo, in Judæam proſectus fuerat; convenit Melkolmum regem Scotorum rogavitque ut cum Comitum titulo Kataneſi præfecturam, quam tenuerat ipſius pater Comes Haralldus, ſibi cederet; Cum autem Erlendus multos haberet amicos, Melkolmus autem ætate tener eſſet, ſucceſſit ut dimidium cum cognato Haralldo Kataneſi Melkolmus ipſi daret; Petit igitur Kataneſum Erlendus, convenit ibidem amicos, poſtea copias contrahit, in Orcades deducit, incolasque, ut ſe recipiant, rogat. Hoc cum audiret Comes Haralldus Maddadi, colligit exercitum & ingenti ſtipatus eſt multitudine, quo  
facto



A. D. mennr; foro þá menn á mille þeirra frænda at leita um fættir, beiddiz *Erlendr* hálfra eyia við *Haralld* iarl oc villdi *Haralldr* iarl ecki uppgæfa, kom þá svo at grip voro sett þau misseri, enn þat var ráðit at *Erlendr* skal fara austr á fund *Noregs* kongs oc beidaz helmings þefs er *Raugnvalldr* iarl átti, oc letz *Haralldr* iarl þann lut mundu uppgæfa; for þá *Erlendr* austr i *Noreg*, enn *Anakol* oc sum sveitin var eptir. *Gunni Olafs son*, broder *Sveins Asleifarsonar*, hafði getit börn við *Margretu* moder *Harallds* iarls, enn *Haralldr* iarl hafði gert hann utlægann oc því tokz uvinátta með þeim *Sveini* oc *Haralldi* iarli, oc sendi *Sveinn Gunna* brodr sinn suðr i *Liðbus* til *Liotolfs* vinar síns er *Sveinn* hafði verit með fyrr; (a) *Fugl* son *Liotolfs* var með *Haralldi* iarle oc var því fát með þeim *Sveine*. Þá er *Erlendr* iarl for austr i *Noreg*, for *Haralldr* iarl yfer á *Katanes* oc sat i *Vík* um vetrinn; *Sveinn Asleifarson* var þá i *Þrasvík* á *Katanesi* oc varðveitti þar bú skipfona sinna, (b) því at hann átti fyrr *Ragnhilde Inguundar* dottr, þau voru skamma rýð ásamt; *Olaf* var son þeirra; síðan átti hann *Ingirípi Þorkels* dottur; *Andreas* het son þeirra; þat var *Opinsdag* i efztu viku at *Sveinn* var genginn upp i *Lambaborg* með nokkora menn; þeir sá hvar byrðingr for (c) norðann af *Petlandzfyrdi*, þottiz *Sveinn* vita at þar mundi vera menn *Harallds* iarls þeir er hann hafði sendt eptir skatti á (d) *Híaltland*; *Sveinn* bat sína menn ganga til skipa oc leggja at byrðinginum, oc svo gerdu þeir oc toku allt þat er (e) á var, enn skutu á landmönnum *Haralldz* iarls oc gengu þeir til *Víkr* oc sögðu hönum,

- (a) Fogl 325. 332. (b) hann átti fyrr *Ragnhilde Augmundar* dottr, uxorem prius habuerat *Ragnhildem Ogmundi filiam*. 325. 332. (c) austan, ex oriente. 325. 332. (d) Skotland. 325. (e) fæmætt, utile. 332.

facto intercedebant cognatos pacem quærentes; Erlendo dimi- A. D.  
dium, quod non ipse teneret, insularum poscenti Haralldus dene-  
gabat; eo venit, ut inducias hæc semistria paciscerentur, con-  
siliū vero initum est, ut Erlendus orientem versus profectus  
Norvegiæ regem conveniret, dimidiumque quod erat Comitis  
Rögnvalldi, id quod Comes Haralldus se dediturum profitetur,  
expeteret. Fertur tunc orientem versus in Norvegiā Erleandus,  
Anakol autem & pars exercitus remanet. Gunnus Olai  
filius frater Sveinis Asleifæ ex Margareta Comitis Haralldi matre  
liberos susceperat, Haralldus vero ipsum relegaverat, unde,  
inter eos inimicitias ortis, ille Gunnium fratrem suum meri-  
diem versus ad Liotolfum amicum, apud quem Sveinn antea  
fuerat, Liotolfus mittit. Adhærebat Comiti Haralldo Fugl,  
unde Sveinem & ipsum mutuas similitudines intercessere. Cum Co-  
mes Erlendus in Norvegiā proficisceretur, transiit in Kata-  
nesum Comes Háralldus & Vikæ hyemavit. Sveinn Asleifæ  
tunc Thrasvikæ in Kataneso villicationem vitricorum procuravit;  
habuerat enim antea uxorem Ragnhildem Ingimundi filiam,  
quæ non longo post nuptias tempore mortua; earum filius erat  
Olaus; duxit exinde Ingiridem Thorkelis; eorum filius Andreas.  
Erat die Mercurii hebdomadis supremæ cum Sveinn, sursum  
Lamboburgum cum aliquot exspatiatus, videret navem onera-  
riam e septentrione sinus Petlandici advehi; Pro certo habebat  
missos esse a Comite Haralldo ad exigenda in Hialandia tributa;  
jubet suos Sveinn ut navem onerariam petant adorianturque,  
quod cum facerent, omnia quibus onusta erat auferentes, lega-  
tos Haralldi in terram transportant, ipsi renunciaturos. Co-

T t

mes

A. D. hönum; *Haralldr* iarl svaradi fá um oc seger at þeir *Sveinn* mundi ymfer fe hafa, oc skipti hann mönnum sínum á veizlr um *Paskana*; þat kalla *Katanesingar* at iarl væri (f) á *Kunnipum*.

## Frá Sveine Asleifarfyne.

Þegar epter *Paska* viku for *Sveinn* á byrðinge oc rodrar-skutu ut i *Okneyiar*, oc er þeir komu á *Skalpeid*, toku þeir þar skip af *Fugli Liotulfsfyne*, hann var kominn sunnan or *Liodbusum* frá faupr síns oc ætladi til *Harallds* iarls, oc i þeirri faur toku þeir XII. aura gulls af *Sigurdi Klaufa* huskarli *Harallds Jarls*, þat fe hafði verit fert i *Bæ*, enn þeir voru i *Kyrkiuvogi* er áttu; sípan fór *Sveinn* yfer a *Nes* oc upp á *Skotland* oc fann *Melkolm Skota* kong i (g) *Ardion*, hann var þa (h) IX. vetra gamall; þar var *Sveinn* mánad i allgodu yferlæti, oc bat *Skota* kongr hann hafa þau gædi öll á *Katanesi* er hann hafði ádr enn hann vard ófáttir við *Haralld* iarl.

## Frá Sveine oc Anakol.

Epter þat bioz *Sveinn* á brottu oc skilduz þeir *Skota* kongr med kærleikum miklum; for *Sveinn* þá til skipa finna oc sigldi sunnan til *Orkneyia*; þá var *Anakol* á *Dýrnesi* er þeir *Sveinn* sigldu sunnan oc sá þeir sigling fyrer austan Mula; þeir fenda til *Sveins Gauta* bonda af *Skeggbiarnarstöðum* oc beiddi *Anakol* at *Sveinn* skyldi sættaz við *Fugl* um skiptökuna, því at þar

(f) *amittunt*. 101. 102. 333. *Flat*. (g) *Aparðion*. 325. 332. oc *Ardion* 333. (h) XX. 102. 333. XIX. 325.

*mes Haralldus paucis respondens se & Sveinem opibus per vi- A. D.*  
*ces valituros dixit; suosque per festum Pascatos alendos dispo-*  
*suit. Tunc Katanesenses comitem in Kunnmidum esse dixerunt*  
*v. apud notos.*

## De Sveine Asleifæ.

**E**xacta Pascali septimana Sveinn statim Orcades nave onera-  
 ria & phaselo petebat & cum ad Skalpeidum veniret, navem  
 Fuglo Liotulfi filio eripiebat; Venerat is.e meridie a patre suo  
 qui Liodhusis erat, Comitem Haralldum conventurus. Abstul-  
 ere quoque in hoc itinere Sigurdo Klaufio Comitiss Haralldi do-  
 mestico duodecem uncias auri. Deportatæ fuerant istæ opes Bæum,  
 earundem vero possessores Kirkituvogi erant. Transiit dein Sveinn  
 in Nesum indeque in Scotiam, convenit Ardioni regem Scotiæ  
 Melkolmum, tunc novem annos natum; exigit heic menseni, hu-  
 maniter habitus; jubet autem Rex, ut omnia in Kataneso,  
 quæ ante inimicitias cum comite Haralldo, habuerat, bona,  
 retineat, pro quo Sveinn grates persolvit.

## De Sveine & Anakol.

**P**ost hæc reditui se accingit & a rege Scotorum amicissime  
 discedit; petit tunc naves & in Orcades navigat. Anakolus  
 Dyrnesi constitutus erat, cum e meridie navigantem Sveinem  
 cum suis orientem versus ad Mulum conspicerent; mittit ad  
 Sveinem Gautium qui Skeggbiörnstadis habitat rogatque ut Fu-  
 glum de abducta nave conveniat, erant enim cognati &  
 Fuglus tunc apud Anakolum. Cum autem inveniret cum  
 T t 2 suis

A. D. þar var frændfemi oc var *Fugl* þá med *Anakol*; enn er *Gauti* fann þá *Svein* (i) þá fendi hann ord til *Anakols* oc bat þá *Sveinn* at þeir færi til *Sandeyiar* oc fyndiz þar, því at hann letz fara mundu (k) þar var sættar fundr (l) oc geck (m) saman sættin, enn sva kom at *Sveinn* skyldi giöra slíkt er hann villde; epter þat redz *Anakol* til lids med *Sveine* oc battz í því at koma saman sætt þeirra *Erlendz* iarls er hann kæmi austan, þvíat at þar var fiandskapr mikill af brennu *Frákarkar*; þeir *Sveinn* oc *Anakol* foru til *Strionseyiar* oc lágu vid (n) höfn nockorar nætr; þá bió i *Strionsey* *Þorfinnr* (o) *Bejjason*, hann átti þá *Ingigerðe* systir *Sveins* er *Þorbiörn Klerkr* hafði eina látit.

## Sætt Erlends iarls oc Sveins.

Þ á er þeir *Sveinn* lágu vid *Hofsnes* sigldi þar af hafi *Erlendr* iarl; þeir *Anakol* oc *Þorfinnr* leita nu um sætter med þeim *Sveine* oc tok iarl þunglega á sættum, qvat *Svein* jafnan andstreyman verit hafa þeim frændum, enn halldit æi þat er þeir *Ottar* iarl höfðu vidmælt at styrkia sic til ríkis; *Sveinn* baud þá iarlinum filgd sína (p) var þar um leitat alhann dag oc geck ecki tyrr saman sættin, enn þeir lýstu því badir *Anakol* oc *Þorfinnr* at þeir mundi fylgia *Sveini* or *Orkneyjum* ef iarl villdi ecki sættaz vid hann; *Erlendr* iarl sagdi þau ord *Eysteins* kongs at (q) hann skyldi hafa þann lut *Orkn-*

(i) oc sagdi ord *Anakols*, *relatis verbis Anakoli*. 332. (k) i hridinne, *in imbre*. addit. 332. (l) fiölmennr, *frequenti*. 332. (m) seint, *sero*. 325 332. (n) *Hofsnes*. 332. (o) *Brufason* 325. 332. (p) oc rádoneyti, *suaque confilia*. addit. 332. 325. (q) þeir, *ær*. 102. 333.

*fuis Sveinem Gautius, rogat, misso interim ad Anakolum nuncio, ut cum suis in Sandey se conferat, seque ibidem, iturum enim se pollicebatur, conveniat. In habito hic conventu pax coaluit, eo autem venit, ut Sveinn pro lubito conditiones poneret. Anakolus postea Sveini se addicit & conciliando Comiti Erlendo, cum donum rediret, & ipsi, magnæ enim inter eos, ex incendio Frakarkæ profectæ ininuitiæ, se obstringit. Petunt Stjornsey. Sveinn & Anakolus & in portu aliquot noctes morantur. Incolebat tunc Stjornsey Thorfinnus Befsi & habebat uxorem Ingigerdam Sveinis sororem, a Thorbiørno Klerkio antea repudiatam.*

## Reconciliatur Sveinn Comiti Erlendo.

**C**um Sveinn cum suis apud Hofsnæs ad anchoras staret, advectus est comes Erlendus. Anakol & Thorfinnus transactionem Sveini quærent, cui comes tarde annuit, asserens Sveinem sibi cum cognatis perpetuo molestum fuisse, nec servasse quod promiserat Comiti Ottari quoad auxilium sibi in occupando regno ferendum: Sveinn tunc Comiti asseclam se offert; in hoc autem procurando tota dies transiit, idque sine successu reconciliationis donec ambo Anakol & Thorfinnus se Sveinem, si Comes cum eo transigere nollit, relictis Orcadibus, secuturos declararent. Comes Erlendus ea regis Eysteinis verba

Tt 3

adfert,

D. A. *Orkneyia* er ádr hafpi *Haralldr* iarl. *Sveinn* gaf þat ráð þá er þeir voru fátter at þeir skyldu fara á fund *Haralldr* iarl's ádr hann fretti þetta af öðrum mönnum oc bipia hann gefa  
 1155 upp ríkit; Sva var gert sem *Sveinn* mældi; þeir fundu *Haraldr* iarl fyrir *Kiarekflöðum* oc lá hann á skipum; þat var *Mickialsmessu* (r) aptan at þeir *Haralldr* iarl sá at langskip reri at þeim oc grunudu at ufridr mundi vera, liopu af skipunum oc i kastalann. *Arni Rafnsfson* het madr er liop af skipi *Haralldr* iarl's oc til *Kirkjuvogs*; hann var sva hræddr at hann fann ecki fyrr at hann hefpi skjöldinn á herðum enn hann var fáltr i dyrunum (s). Þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* lupu af skipunum oc foktu epter þeim *Haralldi* iarli til kastalans oc veitru þeim atfokn bæpi med elldi oc vapnom; þeir vörduz all sköruliga oc skilldi nott med þeim; þar urdu marger menn sárer af hvarom tveggjom, oc voru þeir *Haralldr* iarl miöc uppgefner ef lengr hefpi verit atfoknin, oc um morgunninn epter komu bændr oc beggia viner oc leitudu um fátter, enn þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* voru trauder til fátanna, enn þó for þat fram at þeir settuz at því at *Haralldr* for þefs eida at *Erlendr* iarl skyldi hafa hans lot eyianna, skyldi hann oc alldregi til ríkis kalla i hendur hönum: foru þess fer eipar fram at vitne hinna bestu manna þar í eyjunum; Epter þat for *Haralldr* iarl yfer a *Nes* oc sva i *Skotland* til (t) vina sinna, oc for þá fát manna or *Orkneyjum* med hönum. *Erlendr* iarl oc *Sveinn* stétudu þing vid bændr i  
*Kirkju-*

(r) morgin, *man. 325.* (s) Þorgeir het madr er þar var inne fyrir. Þat hugdu liugumætt Arni at hann veri ryndr oc leitudu hans tva daga. *Þorgeir mætti er at ríra hvaru konfúntu, Conabermættis af þar um dæp-ættum 57 parabant & þar áttu parabant. a. 325.* (t) frenda, *reg-mætt. 325.*

adfert, partem Orcadum, quæ comiti Haralldo antea paruerat, A. D. ei retinendam. Postquam placati erant, Sveinn consilium dedit, ut Comitem Haralldum, priusquam hæc ab aliis audiret, convenirent & ut regnum dederet, poscerent. Dictum factum; 1155 habent obvium apud Kiarakstados Comitem Haralldum, in navibus constitutum. Erat vespera festi Michaëlis cum Comes Haralldus cum suis navem longam ad se adremigare videret, hostesque esse suspicaretur. Relinquunt statim naves & in castellum se recipiunt. Arnas Rafni nomen erat viro qui ex nave Comitis Haralldi excurrrens petiit Kirkiuvogum, tantum intermetum, ut non prius se in humeris clypeum ferre comperiret quam in foribus fixus hæreret. Comes Erlendus & Sveinn, a navibus excurrendo, Comitem Haralldum usque ad castellum insequuntur igneque & armis petunt, strenue adeo se defendentes ut nox conflictum prohiberet. Multi utrinque sauciantur, Haralldiani, si pugna diutius durasset, admodum defessi fuissent. Veniunt sequentis diei mane coloni & utriusque amici pacem quærentes, à Comite Erlendo & Sveine impetratu difficilem; successit tamen ea conditione, ut Haralldus juramento stabiliret partem insularum, sibi debitam, Comiti Erlendo esse retinendam, ut nunquam regnum ab eo posceret. Præstantur hæc juramenta adstantibus, qui ibi in insulis optimates, testibus. Transit dein Comes Haralldus in Nesum & postea ad amicos in Scotiam, paucis ex Orcadibus ipsum sequentibus. Comes Erlendus cum Sveine colōnos Kirkiuvogum ex totis insulis convocat.



A. D. *Kirkjavogi* oc föttu bændr til um allar eyiar; flutti *Erlendi*  
 1155 fram sitt mál oc seger at *Eysteinn* kongr hefpi gefit hönum  
 ríke i *Orkneyjum* þat er *Haralldr* iarl hafpi ápr at vardveita,  
 beiddi hann þá bændr ser viprtauku, hafpi þar bref *Ey-*  
*steins* kongs þau er þat saunnudu er hann sagdi; *Sveinn*  
 flutti oc mál iarls oc marger adrer viner *Sveins* oc frændr, kom  
 því sva at bændr játudu *Erlendi* iarli hlýdni, tok hann þá  
 under sic allar eyiar oc gerpiz höfpinge yfer; enn sva var mælt  
 med þeim *Erlendi* iarle oc bændum at hann skyldi ecki ve-  
 ria *Rangvalldi* iarli þann lut eyianna er hann átti ef hönum  
 yrde audit aptr at koma, enn ef *Rangvalldr* iarl krefdi  
 meirr enn hálfra eyia, þá skyldu bændr veria þat med *Er-*  
*lendi* iarle. *Sveinn Asleifarson* var jafnan med *Erlendi* iarle  
 oc bat hann vera varann oc trua zi vel *Haraldi* iarli epr  
*Skotum*; þeir lágu lengztum um vettin á skipum oc helldu  
 niofnum frá fer, enn er adró Jolum tok vedráttu at hardna  
 oc fór *Sveinn* heim i *Gjareksey* til búfs síns oc bat iarl ecki  
 uvarann vera um sic þótt þeir skildi, oc sva gerdi iarl  
 oc lá á skipum enn einadi hvergi i eyium itad til Jola  
 veizlu. (u)

## Haralldr jarl kom til Orkneyia á uvert.

1156 Þat var til tíðinda enn (v) ellefja dag Jula i *Gjareksey* at  
*Sveinn Asleifarson* fór við dryck med húsökum sínum;  
 hann tok til orða oc (x) gætti neðr; þat er orða mín at na  
 36

(x) for hann kvæti þvi hálfr til við orða. at at þi þiðar er meirr orða.  
 ann. 333. (v) ann. 333. (x) ann. 333.

*vocat procuratque rem suam, asserens Regem Eysteinem reg-  
num in Orcadibus Comiti Haralldo antea custodiendum dedisse,  
rogat præterea colonos ut se excipiant, adhibitis simul literis  
regis Eysteinis, quæ allata confirmabant. Sveinn etiam cum  
multis amicis cognatisque petitiu[m] promovebat, eo cum fructu,  
ut incolæ comiti Erlendo obsequiu[m] pollicerentur, acceptata ta-  
men utrinque conditione, ut comitem Rögnvalldum a parte In-  
sularum ipsi debita, modo fortuna eum redire fineret, non ar-  
ceret; Si quid autem Rögnvalldus supra dimidium insularum  
posceret, idem cum Comite Erlendo tuerentur coloni. Sveinn  
Asleifæ Comitem Erlendum jugiter secutus, rogabat ut sibi ca-  
veret & Comiti Haralldo vel Scotis haud nimis confideret;  
transegere maximam hyemis partem in navibus, exploratori-  
bus undique constitutis. Cum autem ad festam Julense  
vergeret, aer turbari cæpit unde Sveinn in prædium suum  
Garecksey se confert monetque comitem ne, quanvis disce-  
dat, securus degat cui comes obtemperat manetque in navibus,  
nullibi autem in insulis instituendo per festum Julense convi-  
vio locum destinat.*

A. D.  
1155

## Comes Haralldus in Orcades sine prævia fama venit.

**A**ccidit in Gareckseya undecimo Juliorum die, ut Sveinn cum  
domesticis potando confidens, in sequentia prorumperet nasum-  
que simul fricaret; Conjecto, inquit, Comitem Haralldum iter

U u

in

A. D. 1156. *Haraldr* iarl á ferd kominn til eyia; þeir svörðu hús-  
karlarnir at þar væri ulíklígt fyrir slíkr stórra storma þeirra  
er á lígu; hann gvaðz vita at þeim mundi sva pyckia, mun  
oc nu oc eige gera iarli niósn- fyrir hugbop mitt eit, oc þo  
grunar mik at þess munni þurfa, oc fell þá niðr þat tal oc  
drucku þeir sem áþr. *Haraldr* iarl byriadi ferd sína ut i  
*Orkneyjar* á Julum, hann hafði IV. skip oc tungi manna;  
hann lá tvær nætr vid (y) *Gáreksey*; þeir lendu i *Hafnar-*  
*tugi* vid *Hrafsey*; þeir geingu hinn þrettanda dag Jula i  
*Fiörð*; þeir voru i *Orkabaygi* meþan Jula helgin stod oc  
arðuz þar tveir menn fyrir þeim oc varð þeim þat fírar-  
tálmí; þá var af noct er þeir komu i *Fiörð*; var þat þar  
tíþinda at *Erlendr* iarl var kominn a skip fírt oc hafði druckit  
um daginn uppe á húni; þeir *Haraldr* iarl drápu þar tvo  
menn, het annar *Ketill*, enn annar er æi nefndr, enn þeir  
toku höndum síora menn, *Arnfinn* broðr *Asabols*, enn annar  
het (z) *Lioteifr* oc tvo adra; *Haraldr* iarl fór apter i *Þorrá*  
oc þeir *Þorbjörn Klerkr*; þeir bræðr fóro til *Lambabergar*  
*Benedict* oc *Eiríkr* oc hóðu *Arnfinn* med fer. þegar umf  
noctina er *Erlendr* iarl varð varr vid útríðinn, þá fendi hann  
menn til *Gárekseyjar* at segja *Steini* oc lét hann þegar rinda  
skipum á fió oc fór til fundar vid *Erlend* iarl sem hann  
hafði ord til fendr, oc voru þeir þá á skipum lengi vetrar;  
þeir bræðr *Benedict* fengu þa ord at *Arnfinn* mundi því  
at eins laus lícin er þeir *Erlendr* iarl lét þá hafa skip þat er  
þeir áttu, er tekir þatþi verit fyrir *Kjarekjúðum*; iarl var  
þess físlari at laust væri lícit skipit, enn *Asaból* lauti þess oc  
sagði at *Arnfinn* mundi brott komaz þott ecki væri þetta  
til unnic. Þat var midvikudaginn næsta fyrir fírt at þeir  
*Asa-*

(y) *Grænsey*. 325. (z) *Licet*. *liem*.

*in insulas nunc suscepisse; Regerunt domestici veri non finii- A. D.  
le esse tempestatum instantium causa. Adjicit Sveinn, se scire 1156  
iis ita videri. Non, inquit, ad mittendum jam comiti nun-  
cium solum animi præsagium me impellet, quanvis opus esse  
autumem. Non de his plura; hiberni ut antea. Suscepit tem-  
pore Julensi in Orcadas iter Comes Haralldus; habebat naves  
quatuor & nautarum centum. Apud Gareksey duas noctes in  
anchoris stabat. In Hafnarvogum in Hrosley appellunt. Pe-  
tunt decima tertia Juliorum die Fiordum. Orkhaugi festum  
Julense transigunt, hic ex iis duo mente capiuntur, quod  
iter aliquantum impedit. Profecta erat nox cum Fiordum ve-  
nirent. Audiunt heic Comitem Erlendum in naves exiisse, he-  
sterno autem die in continentis domo quadam potasse. Heic  
Comes Haralldus cum suis duos occidit, quorum alter Ketillus,  
verum alter non nominatur; Capiunt quatuor, Arnfinnum nem-  
pe fratrem Anakoli; alterum nomine Liotolfum, præter  
alios duos. Redit in Thorsáam Comes Haralldus & Thorbiörn  
Klerkr. Fratres Benedictus & Ericus Lambaburgum Arn-  
finnum secum deducunt. Noctu statim cum hostiles motus con-  
periret Comes Erlendus, nuncium qui Sveini indicaret in Gareksey  
mittit; hic productis raptim in mare navibus, comitem Erlen-  
dum, ut per nuncium rogaverat, convenit & diu hyemis apud  
ipsum in navibus moratur. Benedictus cum fratre mittit nun-  
cium, Arnfinnum ea solum conditione dimissum fore, si comes  
Erlendus cum aliis, navem apud Kiarektados captam, fratrum  
possessionem, ipsis restitueret. Voluit dimitti navem Comes,  
Anakol vero debortatus est, asserens Arnfinnum absque hac  
opera forte evasurum. Erat die Mercurii proxima ante jeju-*



*nium cum Anakol & Thorsteinn Ragnæ filius in Nesum, phaselo A. D. cum viginti aliis vecti, noctu transirent, subducto in sinum quen- 1156 dam sub præruptis navigio exscendunt & in virgultis prope Thrasvik latitant. Navem ita instruxerant ut in quovis interscalnio cubantem repræsentaret hominem. Accesserant mane quidam navem, rem ut erat nequaquam suspicati.*

*Videbat Anakolus cum suis, navem a Borg remis propulsam in Arosiam appellere; conspiciunt simul unum equitantem, alterum peditem agnoscuntque esse Eiricum; dividunt tunc cohortem suam ut decem ad mare apud annem, ne in navem egrederentur, curarent, reliqui autem decem villam petunt. Eiricus eos paululum prævenit & cubiculum accedit; Audit tunc viros armatos, unde in cubiculum incurrit & per alias exeundo fores ad navem se vult recipere, ab obviis autem ibidem captus, in Insulas ad Comitem Erlendum devehitur. Mittuntur tunc ad Comitem Haralldum qui dicerent Eiricum sine dubio non prius dimitti quam Arnfinnus cum cæteris ad Comitem Erlendum sospes veniret. Optatus utrinque his finis.*

## Concordia Comitis Haralldi & Erlendi.

**V***ere sequente Comes Haralldus Katanesum relinquit & septentrionem versus in Hialtlandiam iter suscipit, Erlendum Jungium e medio sublaturus; sollicitaverat ipsius matris Margaretæ nuptias, Comes vero repulsam dederat, quo facto, Erlendus socios sibi acquisiverat, eamque ex Orcadibus clanculum abstulerat,*

D. A. *Moseyaborg* oc hafpi þar víðbunat mikinn, enn er iarli kom  
 1156 í *Hialtland* settiz hann um borgina oc bannadi allar tilflut-  
 ningar, enn þar var uhægt atfökn víðat koma, foru menn  
 til oc leitudu um sættir með þeim; Þá beiddi *Erlendr* at  
 iarli skyldi gipta hönum konuna, enn baud sic til styrktar  
 víð iarli, oc sagði at honom lægi meira víð at hann fengi  
 halldit ríke sínu, enn potti þat vænst til at hann gerði sér  
 vini sem flesta; Þetta fluttu marger menn með *Erlende* oc  
 urdu þar málalykter at þeir sættuz oc feck *Erlendr* *Margretar*  
 oc redz sípan til félags með *Haralldi* iarli oc foru  
 þeir um sumarit austr í *Noreg*, oc er þat spurðiz í *Orkneyjar*  
 gerðu þeir *Erlendr* iarli ráð sín oc físti *Sveinn* at þeir mundi  
 fara í hernat oc afla sér fva fiár or fva gera þeir oc foru  
 suþr til *Breidafjarðar* oc heriudu fyrir austann *Skotland*;  
 þeir foru suþr til *Beruvíkr*; *Knutr* hinn audgi het madr,  
 hann var kaupmadr oc iafnan í *Beruvík*; þeir *Sveinn* toku  
 mikit skip oc gott er *Knutr* átti oc var á fe mikit, þar  
 var oc á kona hans; epter þat sigldu þeir suþr under *Bly-  
 bolma*; *Knutr* var þá í *Beruvík* er hann spurdi ránit; hann  
 keypti at *Beruvíkr* mönnum C marka silfrs at þeir sætti ep-  
 ter fenu, þeir voru flester kaupmenn er epter leitudu; þeir  
 foru á XIII skipum at leita þeirra. Þá er *Erlendr* iarli oc *Sveinn*  
 lágu under *Blybolnum*, ræddi *Sveinn* um kvölldit at þeir  
 skyldu liggja tialldlausir, qvat *Sveinn* pyckia von at *Beru-  
 víkr* menn kæmi fiölmennir til þeirra um nottina, enn vedr  
 var hvaft, gafu þeir ecki gaum at kvat sem *Sveinn* mælti  
 oc lágu under tiöldum, nema á skipi *Sveins* var ecki tiall-  
 dat fyrir aptan siglu; *Sveinn* sat uppi í loðkápu á kistu ein-  
 ne oc qvatz mundu buinn vera um nottina.

Einar

lerat, devexeratque septentrionem versus in Hialtlandiam, & A. D. 1156  
 magno cum apparatu ibi Moseyarburgi resederat. Cæterum cum  
 comes in Hialtlandiam veniret, urbem obsidebat omnesque ad-  
 vehendi ansas prohibebat, impetui vero non aptus erat locus.  
 Intercedebant quidam pacem quærentes. Rogat tum Comitum  
 Erlendus ut mulier matrimonio sibi elocetur, suum autem Co-  
 miti Haralldo auxilium offert, adjiciens ei magis interesse reti-  
 nendi regni, consultissimum autem quam plurimos sibi conci-  
 liare amicos; hæc multis cum eo promoventibus res eum nacta  
 est finem, ut, pace sancita, Erlendus Margaretam uxorem duc-  
 ceret & Haralldo se socium adderet, sequente æstate ipsum in  
 Norvegiam secutus. Hæc cum in Orcades audirentur, Comes  
 Erlendus suos consulit; hortatur Sveinn ut, piraticam suscipiendo,  
 opes comparent; dictum factum; petunt meridiem versus Brei-  
 dafjord & ab oriente Scotiæ piraticæ vacant. Eunt meridiem  
 versus Beruvikam; hic dives mercator, nomine Canutus, semper  
 sedebat, cujus ingentem beneque instructam navem, in qua mag-  
 næ opes cum ipsius uxore, abduxit Sveinn. Postea meridiem  
 versus ad Blyholmum navigant: Canutus Beruvikæ erat cum de  
 præda certior fieret; Bervikenses ut ablata indagent centum  
 marcis argenti inducit. Qui prædam vindicatum ierant, ma-  
 ximam partem mercatores erant. Cum apud Blyholm Comes  
 Erlendus cum Sveine maneret, vesperi hic ut sine velorum teg-  
 mine dormirent consilium dat, nocte sequente Bervikenses frequen-  
 tes ad eos venturos ominatus; Cum autem procella instaret, ad ea  
 quæ Sveinn dicebat non attendebant se tegentes; in nave autem  
 Sveinis post malum nullum erat tentorium. Sveinn hirsuta  
 testus penula in cista quadam sedebat & se nocte paratum fore  
 asserebat.

Einar



A. D. 1156 *Einar Skeifr* het skipveri *Sveins*, hann ræddi um at fögr gengi frá um röfkleik *Sveins*; hann er kalladr karlmadr betri enn adrer menn, enn nu þorer hann ecki at hafa tiölld á skipu sínu; varðmenn voru uppi á holmanum; *Sveinn* heyrði at þeir urdu ecki áfátter hvat þeir fá, hann geck upp til þeirra oc spurdi um hvað þeir þrætti? þeir letuz ecki vita hvat þeir fá; *Sveinn* var allra manna skygnstr, oc er hann hugdi at, fá hann at skip foru at þeim nordan XIII, hann geck á skip sitt oc bat þá vaka oc reka af fer tiölldin, oc epter þat gerþiz ákall mikit oc æptu flester á *Svein* oc spyria hvat til rádz skal taka? hann bat menn vera hlióða, enn kvat þat vera sitt ráð at leggja skipinn á mille hólmsins oc meginlandsis oc freystum at þeir sigla um ofs, þá mun skilia med ofs, enn ef þeir hallda at ofs þá róum í moti þeim oc tókum vid sem hardaz ef fundi varom ber saman, enn adrer ráðsmenn mæltu í moti oc kölludu þat eitt ráð at sigla undan oc sva var gert. *Sveinn* mælti, ef þer vilit undan sigla, þá beitit ut á hafit: *Sveinn* var seinft buinn, enn *Anakol* beid hans; þá geck skipit *Sveins* meira oc let hann þá minka siglingina oc beid *Anakols* oc villde ecki at hann væri ein-skipa epter; þá mælti *Einar Skeifr* er þeir *Sveinn* sigldu vid allt segl; er æi þat *Sveinn* at kyrt standi skipit vart; *Sveinn* svaradí; ecki ætla ec þat, enn ræd ec þer at þu leiter ecki framar á hreyfti mina er þu skyniar ecki fyrer hræðflo saker hvert skipit skrípr edr er þat kyrt; er þat þo allra skipa skiotaz under segli; Sneru þeir *Sveinn* þá inn under *Mosey*; þá sendi *Sveinn* menn til *Edinaborgar* at segja *Skota* kongi frá herfänge þeirra, enn ádr þeir kæmi til borgarinnar, þa ridu XII. menn i moti þeim oc höfpu (a) vid  
slagalar

(a) *omitt.* 101. 102. 333. *Flat.* 325,

Einar Skeifr nauta erat Sveinis, qui de stremitate do- A. D.  
mini famam emanare dicebat, habetur, inquit, pro melio- 1156  
ris notæ viro, nunc autem in nave sua tegmen adhibere non  
audet. Vigiles in insula vigilabant; Sveinn hos de iis quæ  
videbant non concordēs esse audiens exscendit, de quo con-  
tenderent sciscitatus. Respondebant se eorum quæ viderant  
nescios. Sveinn oculorum acie plerosque superabat; Cumque  
attenderet, videbat naves quatuordecem e septentrione ipsos pe-  
tere; egreditur in navem suam & ut vigiles, nova relatum, in  
reliquas se recipiant rogat, jubet suos Sveinn ut viligilent  
& tegmina dimoveant; Inde ingens vociferatio cum plurimi  
Sveinem de consilio implorarent; jubet ut submissa voce lo-  
quantur, addens consilium esse suum naves inter insulam & con-  
tinentem deducere, periclitemur, inquit, ut nos navigando præ-  
tereant, si vero ad nos cursum dirigant iis remigando contrai-  
binus & sic obvios quam fortissime excipiemus. His alii  
consiliarii contradicentes, unicum consilium navigando aufugere  
restare dicebant; quibus obtemperatum. Addit Sveinn, si, in-  
quit, navigando vos subducere vultis, in altum maris cursum  
dirigetis. Sveinem ultimo paratum Anakol expectabat, cum  
autem Sveinis navis velocior esset, vela ex parte contrahi fa-  
cit, manetque Anakolum, nolens eum relinquere. Dixit tunc  
Einar Skeifr cum Sveinn plenis velis navigaret, nonne, inquit,  
est Sveinn! quod prorsus maneat navis nostra? Respondet Sveinn;  
Non puto id, consilium autem tibi do, ne virtutem meam se-  
pius provoces, cum non præ timore comperias utrum navis progre-  
diatur, an maneat, attamen sub velis velocissima. Tunc Sveinn  
sub Mosley cursum obliquat & Edinoborgum ad certiorē de  
præda reddendum regem Scotorum mittit. Verum priusquam  
ad urbem venirent, duodecem equitantes, qui tibialia argento

A. D. 1156. Lagalarhofs fullar af silfri, oc er þeir funduz, spurdu þeir at *Sveini Asleifarfyne*, þeir sögdu til hans, oc spurdu hvað þeir villdi hönum; *Skotar* sögdu at þeim væri sagt at *Sveinn* veri handtekinn oc *Skota* kongr hefði fengt þá at leysa hann oc sögðu frá erendum sínum; Kongr taldi lítt at feláti *Knutz*, enn fendi *Sveini* skiöld dýrann oc enn fleiri giater. Þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* komu heim um haustit til *Orkneyia* oc komu helldr síp. Þetta sumar fór *Haralldr* iarl austr i *Noreg* þá kom oc utan af *Miklagardi* i *Noreg* *Raunvalldr* iarl oc (b) *Erlendr Skacki*, oc kom jarl lildu fyrir Jul i *Okneyiar* i ríki sitt.

## Sætt Raunvallds jarls oc Erlends jarls.

Þá fóru menn þegar i milli þeirra *Raunvalldz* jarls oc leitudu um sættir oc kærdu bæendr einka mál þau er verit höfðu með þeim *Erlendi* iarli at hann skyldi ecki veria *Raunvalldi* iarli sinn lut eyia, varð þá komit á stefnulagi með þeim Jörlum i *Kirkiuvogi* oc á þeirri stefnu bundu þeir eidum sætt sína; þetta var tveimr nottum fyrir Jul oc sættuz þeir við þat at hálfar skyldi hafa eyiar hvarr þeirra oc veria báðer ríkit fyrir *Haralldi* iarli edr öðrum ef tilkalladi; þá hafði *Raunvalldr* iarl engann skipa kost ádr enn skip hans komu austan um sumarit; þenna vetr var allt kyrt, enn um varit gerðu 1157 iarlar ráð sitt i moti *Haralldi* iarli ef hann kæmi austan, oc fór *Erlendr* iarl til *Hialtlandz* oc skyldi sæta hönum ef hann kæmi þar við; *Raunvalldr* iarl fór yfir til *Þórsár*, því at þess var

(b). Erlingr. 101. 102. 333. *Flat.* 325.

*plena portabant, obvios habuerunt; cum eos convenirent de Sveine Asleifæ sciscitabantur; Manifestabant Svenoniani ubi esset, quidque cum ipso negotii haberent interrogabant; Regerrunt Scoti se Sveinem captum esse audivisse & ipsos a Rege Scotiæ ad illum redimendum missos, negotium simul exponentes. Rex parvi æstimabat opes quas amiserat Canutus, Sveini autem præter alia dona clypeum pretiosum misit. Comes Erlendus & Sveina in Orcades autumnio redeunt, id perquam sero. Hac æstate Comes Haralldus orientem versus in Norvegiam profectus fuerat. Rediit etiam tunc in Norvegiam Constantinopoli Comes Rögnvalldus cum Erlendo Skackio, paulo ante festum Julense in Orcades, regnum suum, redit.*

## Conciliantur Comites Rognvalldus & Erlendus.

*I*ntercedunt statim Comites Rögnvalldum & Erlendum reconciliationi operam navantes, referunt incolæ firmissimum cum Comite Erlendo contractum in eo quod Comitem Rögnvalldum a debita ipsi insularum parte non arceret. Statuitur hinc Kirkiuvogi conventus, in quo transactionem jurejurando stabilivere duabus ante Julia noctibus sub conditione retinendi a quovis dimidii insularum, & regni, si Comes Haralldus vel alii poscerent, defendendi. Habebat tunc Comes Rögnvalldus naves nullas, donec relicta æstate ex oriente venirent; hac hyeme omnia quieta, Vere autem sequente Comites contra Comitem Haralldum si e oriente veniret consilia consularunt, ita ut Comes Erlendus in Hialtlandiam, modo ibi allaberetur, obviam iturus, se conferret, Comes vero Rögnvalldus in Thorsåam, sperabatur

A. D. var van at *Haralldr* iarl mundi þáingat þegar leita ef hann kæ-  
 1157 mi austan, því at hann átti þar marga vini oc frændr. Þeir  
*Erlendr* iarl oc *Sveinn* voru á *Hialtlandi* nm sumarit oc dvöl-  
 du skip öll at engi gengu til *Noregs* um sumarit. *Haralldr*  
 fór um sumarit austan or *Noregi* oc hafði VII. skip oc tok  
*Orkneyiar*; enn þriu þeirra urdu (c) sæfara til *Hialtlandz* oc  
 toku þeir *Erlendr* iarl þau; þá er *Haralldr* iarl kom i *Orkn-*  
*eyiar*; þá spurdi hann þau típinde at þeir hefði sætz *Raugh-*  
*valldr* iarl oc *Erlendr* iarl oc þar skyldi hálfar eyiar hvarr  
 hafa við annan, þóttiz hann þá fía sinn kost oc mundi hönum  
 ætlat ecki af löndum, tok hann þá þat ráð at fara yfer á  
*Nes* á fund *Raughvalldz* ádr þeir *Erlendr* iarl kæmi austan;  
 Þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* voru þá á *Hialtlandi* er þeir spur-  
 du at *Haralldr* iarl var kominn i *Orkneyiar* á V. langskipum,  
 biogguz þeir þá þegar til *Orkneyia* oc fengu i *Dynraust*  
 strauma oc storvípr oc skildi þar með þeim; *Svein* bar þá  
 aptr at *Fridarey* á (d) XII. skipum oc hugðu iarl týndann;  
 helldu þá þan supr til *Sandeyiar* oc var þar fyrer *Erlendr*  
 með III. skipum oc varð þar fagna fundr mikill; foru þeir  
 þá þan til *Hrofseyiar* oc spurðu þar um ferder *Haralldz*  
 iarls.

## Talat um Sættir.

Nu er at segia frá því at *Haralldr* iarl kom i *Þorsá* oc  
 hafði VI. skip; *Raughvalldr* iarl var þá i *Suprlandi* oc sat þar  
 at brudkaupi því er hann gípti dottr sína *Ingiride Eiriki Slag-*  
*brell*, kom honum þegar niofn at *Haralldr* iarl var kominn  
 i *Þorsá*, reid iarl fiölmennr ofan fra *Beruvík* i *Þorsá*; *Eiríkr*  
 var

(c) sæfa. 101. 102. sæhafa 325. (d) II. 325.

*enim statim opem ibi quæsiturus Haralldus, habebat quippe hic* A. D. *multos amicos atque cognatos. Comes Erlendus cum Sveine* 1157 *æstatem in Hialtlandia transigebat, commorantibus ita singulis navibus ut nullæ Norvegiam peterent. Relinquit æstate Norvegiam Haralldus, navibus instructus septem, & ad Orcades allabitur, tres autem harum ad Hialtlandiam adversis ventis feruntur & a Comite Erlendo capiuntur. In Orcades devectus Comes Haralldus audit relatum, Comites Rögnvalldum & Erlendum fædus contraxisse, & cuique dimidium insularum retinendum. Videbatur ei tum patere sua fors, nempe quod nihil ditionis sibi destinaretur; hinc consilium capit, ut in Nesum, antequam Comes Erlendus rediret, Comitem Rögnvalldum conventurus, transfretaret. Comes Erlendus & Sveinn in Hialtlandia constituti erant cum audirent Comitem Haralldum cum quinque navibus longis in Orcades venisse. Discedunt hinc statim & in Dynraust ingentes procellas & vorticis vicissitudines patiuntur, unde Sveinn a Comite disjunctus in Fridarey cum duodecem navibus repellitur, opiniatus Comitem perisse. Tendunt inde in Sandey obviumque ibidem habent cum tribus navibus Comitem Erlendum, ex conventu undique læti, delati inde in Rossey de itinere Comitis Haralldi certiores redduntur.*

## De ineunda pace agitur.

*Jam referendum est Comitem Haralldum sex instructum navibus in Thorsáam venisse. Comes Rögnvalldus nuptiis in Sudurlandia, cum elocaret filiam Ingiridam Erico Slagbreller, interesset. Audit statim Comitem Haralldum in Thorsáa, devenisse, unde eo cum multitudine, relicta Beruvik, equitat. Erat Eiri-*

A. D. var frændi *Haralldz* iarls oc átti mikinn lut i at sætta pá  
 1157 oc marger adrer med honum oc segia at þat var einfætt at  
 láta sic ecki áskilia fyrer saker frændsemi oc fóstis oc lángs  
 felagsskapar er verit hafpi med þeim, kom því sva at stefnu-  
 lagi var komit á med þeim oc gripum, skylldu þeir finnaz  
 í kastala nockrum í Þorsá oc tala tveir einir, enn jafnmarg-  
 er menn hvars þeirra skylldu vera hiá kastalanum; þeir töl-  
 ludu lengi oc lagþiz vel á; þeir höfðu ecki fundiz síðan  
*Raugnvalldr* iarl kom i land, oc er áleid daginn var sagt  
*Raugnvalldi* iarli at lip *Haralldz* iarls dróz þangat med vap-  
 nom; *Haralldr* iarl kvat þat ecki saka mundu. Þvi næst  
 heirdu þeir ut til höggva stórra oc hlupu þeir pá ut; þar  
 var kominn Þorbiörn Klerkr med mikla sveit manna oc sætti  
 þegar áverkum vid menn *Raugnvalldz* iarls, enn þeir kölludu  
 iarlar at þeir skyllði ecki beriaz; liopu menn pá til or stad-  
 num at skilia pá; þar fellu XIII. huskarlar *Raugnvalldz* iarls,  
 (e) enn hann yard fárr i andlite.

## Rád Sveins.

Epter þat áttu viner þeirra lut i at koma sættum á med  
 þeim, oc kom sva at þeir sættuz oc bundu med eipum sætt  
 sína oc efnudu nýiann felagsskab med trygdum oc handsö-  
 lum (f) oc var þetta rádit at þeir skylldu þegar um náttina  
 ut til Orkneyia á hendr *Erlendi* iarli; þeir helldu (g) X. skipum  
 austan á *Petlandsfiörd* oc helldu til *Rinarseyiar* oc lendu i  
 Vidi-

(e) omittit 333. (f) þetta var fiorum nottum fyrer Mikalsmessu, erat  
*quinque ante festum Michaelis nobilibus. add. 325.* (g) oc, pro X. 333:  
 XIII. 323.

cus Comit̃is cognatus & in concordiam cum Comitibus sancien- A. D.  
dam magnam operam, cum aliis permultis, impendebat, dicens 1157  
propter cognationem, nutrimentum & societatem, absurdum esse  
eos dissentire. Eo venit, ut in statuto conventu, pax inter eos  
conciliaretur; Convenirent in castello quodam Thorsáæ seorsum-  
que colloquerentur, castello autem par utriusque satellitum adsta-  
ret numerus. Duravit diu concors inter eos colloquium. Non  
convenerant a quo domum redierat Rögnvalldus. Cum ad vespe-  
ram declinaret dies, refertur Comiti Rögnvalldo exercitum Co-  
mitis Haralldi armatum eo tendere; Rögnvalldus hoc non noci-  
turum asserbat. Audientes einde foris ictus ingentes excur-  
runt; Venerat eo Thorbiörnus Klerkus cum magna cohorte,  
Rögnvalldianis statim pro posse nocente; Comit̃es autem suos, ne  
confligerent, prohibuere; qui in urbe erant eos intercessere.  
Occisi sunt ibi tredecem Rögnvalldi domestici, ipsius vero facies  
vulnerata est.

### Consilium Sveinis.

Post hæc amici sanciendam inter eos pacem participabant,  
eoque rem deducebant ut conciliarentur & transactionem jura-  
mento stabilirent, novam instituentes societatem sub conditione  
fidelitatis manu datæ. Consilium initur ut sequente statim no-  
cte in Orcades delati Comit̃em Erlendum adoriantur; deducunt  
naves decem ad orientem in sinum Petlandicum, & inde in Rinarsey  
tenden-



A. D. *Vidivagi* oc gengu þar á land; Þeir *Erlendr* iarl lágu á ski-  
 1157 pum sínum í *Bardvik*, oc siá þeir papan fiölmént á *Rinarsey*  
 oc gerdu þápan niofn, enn er þeir urdu vísser at iarlar höfpu  
 sætz, þa var þat oc sagt at þeir mundi *Erlendi* iarli ecki  
 láta kost strandhöggva edr annara vísta fanga oc mundu ætla  
 at sitia þeim mat þar í eyiunne; þá gengu þeir *Erlendr* iarl á  
 tal oc leitadi rádz við lid sitt, kom þat ásamnt með þeim at  
*Sveinn* skyldi ráða hvert ráð upp íkal taka; *Sveinn* veitti  
 þau andsvör at þegar um nottina skyldi þeir sigla yfer til  
*Katanes* oc sagði at þeir hefði ecki styrk til at deila við  
 þá báða í eyiunum, gerði hann þat yferbragd á at þeir mundi  
 fara til *Supreyia* oc vera þar um vetrinn. Þat var fyrer  
*Michialsmessö* um aptaninn at þeir sigldu á fiördinn, enn þe-  
 gar þeir koma yfer á *Nes* hlaupa þeir í bygdina oc reka  
 ofan strandhögg miklil oc á skip sín; straumar voru mikler  
 oc vond vedráttu oc var fiördrinn iafnan ufærr, enn þegar  
 er leidi gaf sendi *Sveinn* mann á báti handan af nesinu oc  
 seger at *Erlendr* iarl hafði höggvit strandhögg á *Katanesi*,  
 oc lágu buner at sigla til *Supreyia* þegar er gæfi; oc er  
 þessi típinde komu til eyrna þeim *Raugnvalldi* iarli, þá  
 skaut hann á húspingi oc taladi fyrer lipi sínu, bat menn  
 vera vara um sic oc gæta sín vel oc liggia hveria nott á  
 skipum, því at nu er þeirra *Sveins* á engri stundu aurvænt  
 í eyiarnar því helldr sem hann giörer meir ord á at hann  
 muni or landi fara.

Á öndverpum vetri foro þeir *Sveinn* or Þórsá oc ven-  
 { du vestr fyrer *Skotland*, þeir höfpu (h) VI. langskip oc öll  
 stor oc vel skiput; Þeir toku róðrar leidi, enn er þeir voru  
 á leid

(h) VII. 325.

tendentes, in Vidivog naves appellant, ibique exscendunt. Mo- D: A.  
ratur in navibus cum suis in Bardvik comes Erlendus indeque ho- 1157  
minum in Rinarsey congregatorum multitudinem, quanam  
esset, explorat; De comitum autem reconciliatione certiores red-  
duntur, dicebantur Comitem Erlendum prædatum exscendere  
aut alio modo victum quærere non passuri fameque eos in insu-  
lis proffuri. Tunc Erlendus suos consulit, qui uno ore capien-  
dum consilium ipsius committunt arbitrio. Dat responsum Sveinn  
nocte statim in Katanesum transfretandum esse, exiguas nimis  
vires cum utroque in insulis ad confligendum professus, sub specie  
eos in Hebrides ituros ibique hyematuos. Erat vespera ante  
festum Michaelis ultima cum sinum intrarent, in Nesum  
autem translati in rus excurrunt & multa pecora prædati  
in naves mactant. Mare rapide fluebat ob inclementiam cæli,  
unde sinus semper innavigabilis, ast favente tempestate mitte-  
bat Sveinn quendam suorum in scapha a Neso, nunciatum  
Comitem Erlendum in Katanesia piratarum more prædatum,  
cum suis in Sudurey data occasione navigare decrevisse. Cum  
hæc audiret Comes Rögnvalldus ad convocatos celeriter dome-  
sticos & satellites concionem habuit, jussitque ut prudenter sibi  
caverent, nunc enim, inquit, Sveinn quavis hora in insulas  
venturus speratur, idque eo magis quo manifestat se regio-  
nem relicturum.

Circa initium hyemis Sveinn cum Comite & Thorsåa  
solvens ad occidentales Scotiæ oras cursum dirigit; Habebant  
naves sex longas, singulas ingentes beneque instructas & aura,  
Y y qua

A. D. á leid komner af *Nefnu* foru niofnarmenn *Raugnvalldz* iarl  
 1157 ut í eyiar at segia hönum típindenn; Jarlar lögdu þá skipum  
 sínum til *Skalpeids* oc villdi *Raugnvalldr* iarl at þeir lagi á ski-  
 pum um hriþ; þá er þeir *Sveinn* komu vestr af (i) *Stauri*,  
 ræddi *Sveinn* um at þeir mundi ecki kveðia sic lengr á rodri  
 — oc bat þá sína skipunum, vinda á segl sín oc sína undan  
 vedrinu; þessi ráðagerd þotti mönnum helldr umerkilig, enn  
 þo var sva gert sem *Sveinn* villdi, enn er þeir höfdu um figlt,  
 tóku sneckior skiott at gánga, því at byrr var godr, oc er  
 ecki getit um ferd þeirra fyrr enn þeir koma til *Orkneyia* í *Vaga-*  
*land*, þar spurdu þeir at iarlar lágu vid *Skalpeid* á XIII.  
 skipum fyrer *Knarrarstöðum*; Þar var *Erlendr Jangi* oc  
*Eiríkr Slagbreller* oc mart annarra göfugra manna; Þorbiörn  
*Klerkr* var farinn ut í *Papuley* til *Hákonar Karls* mágs síns.  
 Þat var síorum nottum fyrer *Simons* messu at *Sveinn Aslei-*  
*farson* veitti orskurd at hann villdi leggja at Jörlum um  
 náttina, enn þat þotti mönnum helldr oráðligt vid þann  
 lipsmun, sem var gert, því at iarl var þess fulari.

## Bardagi med Jörlum.

U m náttina gerdi á drífu el blautt, geck *Raugnvalldr* iarl  
 af skipi vid VI. mann oc ætladi í Jorfiöru til bufs síns oc  
 vissi ser einkis ótta voner; Þeir *Raugnvalldr* iarl komu á *Knar-*  
*rarstadi* í elinu, þar bio *Botolfr Begla Islendskr* madr, hann  
 var skállr gott; hann bat *Raugnvalld* iarl med ser vera um  
 náttina oc lagdi mörg ord til; gengu þeir iarl inn oc vöru  
 dregin af þeim klæpi, laugduz þeir til svefns, enn *Botolfr*  
 skyllði

(i) *Stauri*. 101. 102. 333.

qua flante remigarent, utebantur, postquam autem ex Neso A. D. discesserant, investigatores Comitum Rögnvalldi in insulas, nova <sup>1157</sup> ipsi relatum, transibant. Hinc Comites naves suas ad Skalpeidum applicant, suadente Comite Rögnvalldo ut ad tempus in navibus morarentur. Sveinn cum suis occasum versus ad Staur vectus, ne diutius remigando se fatigarent suadens, expansa vela ventis committi jubebat; Parvi pendebant hoc consilium; voluntati tamen Sveinis obtemperatur. Postquam autem cursum flexerant, phaseli, ventus enim favebat, cursum acceleraverunt. Nihil de itinere eorum memoriae proditum est, priusquam in Orcades ad Vagaland venirent. Audiunt hic Comites apud Skalpeid ante Knarrastados cum quatuordecem navibus in anchoris stare. Erat ibi Erlendus Jungius & Eiricus Slagbrellir, præter aliorum nobilium numerum magnum. Adierat in Papilia Hakonem Karl affinem Thorbiörnus Klerkr. Erat quatuor ante festum Simonis noctibus cum Sveinn Asleifæ sequente nocte Comites adoriri decerneret; Videbatur perquam inconsultum cum viribus esset inferior, Sveinn autem consilium suum prævalere volebat, quod, prono magis ad id Comite, sequebantur.

## Confligunt Comites.

Sequente nocte mollis decidebat nix. Exscendit tunc cum quinque Rögnvalldus, prædiumque suum Orfiörum, absque metu periculi, petere statuit, cum suis, dum ningit, Knarrastados venit. Habitabat ibi vir Islandus nomine Botolfus cognomento Begla, poeta insignis. Hic Comitem ut apud se pernoctaret multis precibus inducebat. Comes cum suis ingressus vestes exuit; postquam dormitum ierant, Botolfus vigil ageret. Eadem

A. D. skyldi vaurð hallda; þá nött ena sömu lögdu þeir *Erlendr* 1157 iarl at þeim *Haraldi* iarli oc kvamu á uvart, sva at þeir *Haraldr* iarl urdu ecki fyrr varer vid enn þeir heyrdur her-  
 ópic; hliopu þeir þá til vopna oc vörðuz drengiliga; þar vard  
 mikit mannfall oc lauk sva atfokninne at; *Haraldr* iarl liop á  
 land þá er V. einer menn stodu upp á skipinu; Þar fell  
*Biarni* broder *Erlendr* *Junga* gófuðr maðr oc tuitiger an-  
 narra manna med hönum, enn fiölldi vard fært; Aller iarks-  
 menn liopu af skipum oc flýðu á land upp; fátt fell af þeim  
*Erlende* iarli enn þeir toku XIII. skip er iarlar áttu oc allt se þat  
 er á var; oc sem lokit var enu mesta starfi frettu þeir at *Rang-  
 vallaðr* iarl háfpi gengir af skipi sínu um kveldit oc fyrst  
 upp á *Knarrarflæði* oc þángað foro þeir; *Bótólfr* bondi var  
 uti fyrer dyrum er þeir kvamo oc fagnar hann þeim allvel;  
 þeir spurdu hvort *Rangvallaðr* iarl væri nockur þar? *Bótólfr*  
 qvat hann þar verit hafa um nattina, enn þeir letu ákastliga  
 oc spurdu hvar hann væri nu oc kvodu hann vita munda,  
 hann reitti höndina upp um garpinu oc qvat þetta:

Ferr at fuglum harri,  
 (k) fírar neyta vel skeyta,  
 van á heidar hænna  
 (l) hnackadýz und becca;  
 þar (m) betr álmur er ólmur  
 unnlínz stafer sínaz,  
 lönd ver lofpungr brandi  
 (n) línghæns dregit kyngium.

Jarls-

(k) fírar. 333. (l) kvakadýr vid 102. hnackadýz 101. hnackadýr vid  
 333. (m) vand. 325. (n) línghæns. 333. línghæsa dregia. 325.

nocte Comes Erlendus cum suis Comitum Haralldum adortur, A. D. 1157  
 ex improvise superveniens ita, ut non comperiat ante auditum  
 militum clamorem. Arripiunt arma & mascole se defendunt.  
 Strage hic edita ingenti, prælium eo modo finitur, ut Comes Ha-  
 ralldus, quinque tantum in nave restantibus, in continentem ex-  
 curreret. Cecidit hic præter alios centum Biarnius frater Erlendi  
 Ungii, vir nobilis: multi sauciati. Omnes Haralldiani naves  
 derelinquunt & in continentem, fugati, excurrunt. Pauci ex  
 Erlendianis occisi sunt, naves autem quatuordecem, quas posside-  
 bant Comites, cum universis in eis opibus, capiunt, & ubi maxi-  
 mum exantlaverant laborem, audientes Comitum Rögnvall-  
 dum vesperi, nave sua relicta, Knarrastados se contulisse, eos-  
 dem petunt. Herus Botolfus ut venerunt, ad fores stabat,  
 humaniter eos excipiens. Interrogantibus num esset ibi  
 Rögnvalldus, respondet ipsum ibi pernoctasse. Porro furo-  
 rem minati ubi jam esset quærebant, Botolfum sine dubio  
 id scire asserentes, extendit sursum trans villam manum  
 canitque:

*It aucupatum dominus,  
 viri jacula bene adhibent,  
 spes est pernici  
 corruat sub colliculo,  
 ibi arcus, ubi furiosi  
 viri concurrunt,  
 (regnum princeps defendit gladio)  
 struit machinas pernici.*

Y y 3

Inter

A. D. Jarlsmenn toku fkeid or tuninu, oc þóttiz sá best hafa er  
 1157 mest gat hlaupit oc fyrst hefpi valld yfer *Raugrvalldi* iarli,  
 enn *Botolfr* geck inn oc vakti iarl oc feger honum þau típin-  
 de er gerst höfpu nm nattina oc sva hvat iarlsmenn höfpuz  
 at, hlupu þeir þegar upp oc klædduz, foru sípan i brott oc  
 i *Jorfiöru* til bufs iarls, oc er þeir komu þar, þá var þar  
 fyrer *Haralldr* iarl á laun, fara iarlur þegar yfer á *Nes* á  
 sínum báti hvör, annar vid þridia mann, enn annar vid fiorda  
 mann; aller menn iarlanna foru yfer á *Nes* hvarr sem fer  
 far feck; þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* tóku skip iarlanna  
 oc afa fe annat; *Sveinn Asleifarson* let skipa til handa  
 fer öllum gersfemum *Raugrvalldz* iarls þeim er tekinn  
 voru á skipi hans oc sendi honum yfer á *Nes*; *Sveinn*  
 fýsti þefs at þeir *Erlendr* iarl legdi skipum sínum ut til *Va-*  
*galandz* oc skyldi þar liggia vid fiördinn er þeir sæi skipa-  
 farar þegar er færi frá nesinu, þotti þapan oc gott at sæta  
 áhlaupum ef færi gæfiz á; enn *Erlendr* iarl reed fyrer sáker  
 áeggianar lipsmanna at þeir foru norðr til *Daminseyiar* oc  
 drucku þar um daga i (o) kaftala einum miklum, enn lögdu  
 hvern aptan skip i tengsl oc svafu a þeim um nætr (p) oc  
 leid sva fram til Jola.

## Fall Erlends jarls.

Þ at var V. nottum fyrer Jol at *Sveinn Asleifarson* for  
 austr i *Sandvík* til *Sigrípar* frendkónu sinnar, hann skyllði  
 sætta hana vid nábuu hennar er *Biörn* het, enn ádr enn  
 hann for ræddi hann um vid *Erlend* iarl at hann skyllði  
 sofa á skipum um nattina oc vera þá æi uvarari þott *Sveinn*  
 væri ecki vid. *Sveinn* var eina nott at *Sigridar* frændkonu  
 sinnar.

(o) skála, *diversorio*. 332. 325. (p) *omittit* 332. 325.

*Inter Erlendianos, extra campum ædibus adjacentem, qui gressum glomerabant, velocissimus & qui Comitem Rögnvalldum primus assequeretur, vincere videbatur. Verum Botolfus Comiti expergefacto, quæ noctu evenerant & quibus vacarent Erlendiani, narrabat; surgunt statim, vestes induunt indeque discedunt, Jorhöræ prædium Comitis se conferentes; quo cum venirent, latebat ibi obviæ Comes Haralldus. Trajicit statim in Nesum sua quisque scapha, alter cum duobus, alter cum tribus, Comes. Omnes qui Comites secuti fuerant, in Nesum transibant, singuli quas consequi potuere navibus vecti. Comes Erlendus & Sveinn omnes Comitum naves cum ingentibus opibus capiunt. Sveinn Asleifæ omnes quæ in comitis Rögnvalldi nave erant res pretiosas sibi distribui facit ipsique in Nesum mittit; Hortatur exinde ut Comes Erlendus cum suis naves in Vogaland deductas ad anchoras detineret, ut naves si a Neso tenderent conspicerentur; Aptus etiam si ansa daretur incursionibus locus videbatur; Comitis autem Erlendi, auxiliares cum hortarentur, consilium valebat ut septentrionem versus ad Damisey veberentur, ibique dies in magno quodam castello potando consumarent, in navibus autem quavis vespera conjunctis dormirent, eundem ad Julia usque morem tenentes.*

## Cædes Comitis Erlendi.

**E**rat quinque ante Julia noctibus cum Svein Asleifæ orientem versus Sandvicam iret, cognatam Sigridam conventurus, & ipsam cum vicino, cui nomen Biörn, reconciliaturus. Verum antequam abiret, Comiti Erlendo suadebat ut in navibus noctu dormiret, seque quamvis absente securus non degeret. Sveinn unum tantum noctem apud Sigridam hospitabatur. Gislius nomen erat



A. D. fimmar. *Gist* het landseti (q) *Sigridar* oc kær vinnr, hann  
 1157 bad *Svein* at hann skyldi gifta þar|<sup>(r)</sup> hafpi hann heita lárit  
 mungat oc villdi veita þeim *Sveini*. Þá er þeir koma (s)  
 til *Gils* var þeim sagt at *Erlendr* iarl hefpi ecki gengit til  
 skipa um kveldit, oc þegar er *Sveinn* spurdi þetta, fendi  
 hann *Margat Grimsfon* til Jarlsens oc tva menn adra, oc  
 bat hann gefa gaum at ráðum sínum þott hann gerdi eigi  
 sva hina fyrri nottina, enn þat þycki mer uggligt at ee  
 þurfa skamma stund at gera ráð fyrir iarli þessum; Þeir *Margadr*  
 foru á fund *Erlendr* iarls oc sögdu honum ord *Sveins*;  
 menn iarls qváu hönúm undarlíga farit, sögdu at hönúm  
 þotti adra stund ecki ufært, enn stundum var hann so hræddr  
 at hann vissi ecki hvar hann skyldi vardveita sig edr adra,  
 sögduz þeir mundi sofa i náðum á landi oc fara ecki til skipa;  
 Jarl kvat sva vera skylldu sem *Sveinn* hafpi fyrir mælt, oc  
 geck *Eelendr* iarl til skipa, (t) oc fíorer menn oc XX, enn  
 aller adrer lágu at hufi; þeir *Margadr* lögdu i adra Vík skamt  
 papan; Þessa sömu nott komu þeir *Raugncalldr* oc *Haralldr*  
 iarl at uvörum *Erlendi* iarli sva at vardmenn þeir er vöktu  
 á eyjunne oc skipinu urdu ecki varer vid fyrr enn þeir  
 geingu upp á skipit. *Ormr* het madr enn annarr *Ufvi*,  
 þeir voru i fyrerrumi á skipi iarls; *Ufvi* liop upp oc villdi  
 vekia iarl oc gat eigi vakt hann, sva var hann dauddru-  
 ckinn; *Ufvi* þrífr upp iarl i fang ser oc liop utbyrdis med  
 hann oc i epterbát er flaut vid skipit, enn *Ormr* liop á an-  
 nat bord oc komz á land, þar fell *Erlendr* iarl oc flester  
 menn adrer þeir er á skipinu voru; Þeir *Margadr* vöknudu  
 vid

(q) *Sveins* 325. 332. (r) oc síá yfer ráð hans, *reique familiaris statum observaret. addit* 332. (s) um kveldit, *vesperi addit* 332. (t) med XX. menn. 325.

erat viro fundi Sigridæ conductori caroque amico; hic, rogans ut A. D.  
1157. ibi hospitaretur, cerevisias, quas Sveini cum suis propinare Sveinn volebat, calefecerat. Cum ad Gislum venirent, audiebant Comitem Erlendum vesperi in naves non egressum, de quo certior Sveinn, mittit statim ad Comitem, cum duobus aliis, Margadum Grimi, rogans ut, quamvis priore nocte sua oblitus fuerit, consiliis suis attenderet. Verum timeo, inquit, ne diu huic Comiti consilia suggerere opus habeam; Convenit Margadus cum suis Comitem Erlendum refertque verba Sveinis. Erlendiani Sveinem admiratione dignum asserēbant, jam ei tutum videri, jam ubi se aut suos custodiret præ timore nescire; Adjiciunt præterea se quietos in continente dormituros, non autem naves petitu-  
ros. Comes Sveini obtemperandum esse asserit, & in naves cum viginti quatuor egreditur, reliqui autem omnes in domo requiescunt. Margadus cum suis in sinum quendam inde non procul appellit. Eadem nocte Comites Rögnvalldus & Haralldus Comitem Erlendum ex improvviso superveniunt, ita ut vigiles, qui in insula & nave vigilabant, non prius comperirent, quam navem ascenderent. Ormus nomen erat viro, alteri autem Ufus; hi in interscalmio ante mediam Comitum navem; surgit repente Ufus & Comitem vult expergescere, ast, nam supra modum ebrius erat, nequit; Arreptum igitur aufert & in scapham quæ puppi adhærebat exsilit; Ormus autem ex altero latere se demittit & in terram enatat. Cecidit hic Comes Erlendus cum plurimis aliis qui in navibus erant. Vociferatio militum Margadum cum suis noctu excitat, unde, arreptis remis,

Zz

promon;

A. D. vid herópit um nottina oc toku til ára oc reru fyrer nefit,  
 1157 nýlýse var mikit oc fá þeir at iarlarnar lögdu frá, þóttuz þeir  
 pá skilia at um mundi hafa skiptz med þeim, reru þeir á brott  
 oc fyrft til *Rennadals* oc senda mann til *Sveins Asleifarsonar*  
 at segia hönum hvat þeir höfdu (u) feet. *Haralldr* iarl villdi  
 grid gefa mönnum *Erlendz* iarls, enn *Raugnvalldr* iarl villdi  
 bípa fyrft hvort lík *Erlendz* iarls fyndiz (v) epr ecki; lík iarls  
 fanz tveim nottum fyrer Jol oc var spíótskapt feet standa upp  
 i parabruki, enn þat spíot stóð i gegnum *Erlend* iarl; pá var  
 lík hans fært til kyrkiu, enn grid voru gefin mönnum iarls  
 oc fva huskórlum *Sveins* fíorum er tekner voru. (x) *Jon* het  
 madr oc kalladr *Vængr*, hann var fýstríon *Jons Vængs* er fyrr  
 var getit; *Jon* hafpi verit med *Hakone Karli* oc hafpi gere  
 fýstr hans barn oc hlaupiz pá á brott i víking med *Anakol*,  
 enn nu var hann med *Erlende* oc hafpi þó ecki verit i bar-  
 daganum; menn *Erlendz* iarls sóttu aller *Kirkiuvog* oc gættu  
 sín i *Magnus* kirkiu; Jarlar fóru þángat oc var lagdr sættar  
 fundr i kirkiu, *Jon* náði ecki fyrr sættum af Jörlum enn  
 hann het at gera brudkaup til konunnar; þar fóru aller menn  
 jörlunum eida (y) oc geriz *Jon Vængr* ármadr *Harallds* iarls.

## Sveinn drap Erlend.

Eptér fall *Erlendz* iarls for *Sveinn Asleifarson* til *Rennadals*  
 oc fann þar *Margad* oc kunnu hönum glögglega at segia  
 frá þeim típindum er görz höfðu i *Daminsey*; síþan foru  
 þeir *Sveinn* til *Rolfseyiar* oc komu þar at flóði síófar, þeir  
 báru

(u) spurt, *audiverant*. 332. (v) eþa hefpi hann undan komiz, *vel an-  
 evassset*. 333. (x) *Joan*. 332. (y) oc gerðu þeir þat mál helldr  
 ovan. *Idque sine ambagibus. addit* 332. 325.

*promontorium præterlegunt. Novilunio instante vident Co-* A. D.  
*mires discidere conjicuntque ipsos vicisse; Abrenigant primum* 1157  
*Rennadalum mittuntque ad Sveinem nunciaturos quæ vide-*  
*rant. Comes Haralldus Erlendianos dimittere voluit, Comes*  
*autem Rögnvalldus primum utrum funus Erlendi inveniretur*  
*nec ne expectare. Reperitur cadaver duabus ante festum Ju-*  
*lense noctibus cum hastæ manubrium inter algas exsurgere con-*  
*spiceretur, verum hac Comes transfixus fuerat. Funus ad*  
*templum transportatur; Erlendiani autem nec non domestici*  
*Sveinis, qui capti erant pace, donantur. Jonas nomen erat*  
*viro, cognomen Vængus, qui Jonæ Vængi, supra memorati,*  
*sororius. Adhæserat Jonas Haconi Karl & ex ipsius sorore*  
*prolem susceperat, Anakolum cum piraticæ vacaret secutus;*  
*nunc autem, Comitis Erlendi licet affecla, prælio non inter-*  
*fuerat; Erlendiani omnes Kirkiuvogum ibique intra templum*  
*Magno sacrum evasuri, se recipiunt. Conferunt se eo comi-*  
*tes, statuto in templo conventu. Jonas non potuit prius comi-*  
*tibus conciliari quam sæminam uxorem ducere promitteret.*  
*Omnes tunc juramentis Comitibus se submittunt. Jonæ Væn-*  
*go Comitis Haralldi bona procuranda committuntur.*

## Sveinn Erlendum occidit.

**P**ost cædem Comitis Erlendi Sveinn Rennadalum petit ibi-  
 que Margadum convenit, qui ipsi distinxit omnia, quæ apud  
 Daminsey acciderant, referre potuit. Sveinn dein cum suis in  
 Hrolfsey se confert, instante fluxu maris eodem veniens;

Zz 2

Cuncta

A. D. báru reida allann af skipum oc sá ráð fyrer, þeir skiptu mön-  
 1158 num i bygder oc helldu frettum til Jarlanna oc annarra hin-  
 na frömsu manna hvat hveriger hefpiz at; *Sveinn Asleifar-  
 son* geck i fiallit vid (z) fimta mann, oc ödrum megin til  
 fíofar oc leynduz á bænum i myrkrinu, þeir heyrdu þar manz  
 mælgí mikla, þeir voru þar fedgar; *Þorfinnr*, *Augmundr*  
 oc *Erlendr* mágr þeirra, hann *Erlendr* hældiz um þat at hann  
 hefpi veitt *Erlendi* banasár, enn aller þeir þottuz þó vel hafa  
 fram gengit, oc er *Sveinn* hafpi þetta heyrtr, (a) geck hann  
 inn at þeim (b) oc þeir förunautar, *Sveinn* vard skiotaztr oc  
 hió *Erlend* þegar bana högg; þeir toku *Þorfinn* höndum oc  
 höfpu med fer, enn *Augmundr* var sárr nockut; þeir *Sveinn*  
 foru á *Þingavöll* til *Helga* födrbrodr síns oc voru þar aundverd  
 Jolin á laun. *Raugnvalldr* iarl for til *Daninseyiar* at Jolum,  
 enn *Haralldr* iarl var i *Kirkiuvogi*, *Raugnvalldr* iarl sendi  
 menn á *Þingavöll* til *Helga* oc bat hann segia fva *Sveini*  
 frænda sínum, ef hann vissi nockot til hvar hann var, at  
*Raugnvalldr* iarl baud hönum til sín um Jolin oc qvadz  
 vilia eiga lut i at sætta þá *Haralld* iarl; oc er *Sveini* komu  
 þessi ord, fór hann á fund *Raugnvalldz* iarls oc var med hö-  
 num ofanverd Jolen (c) i godu yferlati.

## Frá Haralldi jarli oc Sveine Asleifarfyne.

Eptir Jolinn var lagdr sáttarfundr med Jörlunum oc  
*Sveini*, oc skyldi þeir luk a þeim málum er ádr var (d) á sæzt,  
 oc

(z) VI. 332. 325. (a) *deficit hic in totum.* 325. (b) *omittit* 101.  
 102. (c) *omittit* 332. (d) *æi, addit* 332.

*Cuncta armamenta navis auferunt eisdemque prospiciunt; mit- A. D.  
tebantur in villas ibidem mansuri, quid autem Comes & majo- 1158  
ris notæ viri struerent, inaudiunt. Sveinn Asleifæ ipse quin-  
tus in montem ascendit & ultra ad mare donec in villam ve-  
niret inter tenebras clam progressus est. Audiunt intus gar-  
rientes. Erat ibi pater Thorfinnus, filius Augmundus &  
ipsorum affinis Erlendus, qui se Comiti Erlendo lethiferum  
vulnus infixisse jactabat, omnes autem mascule conflixisse sibi  
videbantur. His auditis Sveinn cum sociis ingreditur, ipsos  
accedit & Erlendum absque mora ictu interficit. Captum  
Thorfinnum secum abducunt, Augmundus autem perquam vul-  
neratur. Sveinn cum affeclis Thingvölli patrum suum Hel-  
gium convenit & apud eum primo Juliorum latitat. Comes  
Rögnvalldus tempore festi Julensis in Daminsey se confert, Co-  
mes vero Haralldus Kirkiuvogi sedet. Mittit Comes Rögn-  
valldus nuncios Thingvöllum rogatque Helgium ut indicet cog-  
nato Sveini, si ubi esset ipsi constaret, Comitem Rögnvalldum  
eum tempore festi Julensis ad se invitare, eumque paci in-  
ter Comitem Haralldum & ipsum sancienda operam dare velle.  
Cum Sveini hoc veniret nuncium, convenit Comitem Rögnvall-  
dum & apud ipsum ultimam Juliorum partem, humaniter ha-  
bitus, commoratur.*

## De Comite Haralldo & Sveine Asleifæ.

**P**ost festum Julense conventus inter comites Sveinemque fla-  
tuitur, in quo res, de quibus antea contraxerant, transige-  
rent

A. D. oc er þeir funduz, átti *Raugnvalldr* iarl mikinn lut i at  
 1158 sætta þá, enn menn nær aller voru þar um helldr tillaga  
 harðer, þeir er æi voru frændr edr viner *Sveins*, fögdu jaf-  
 nan uróa af hönum standa (e), enn þat vard at sætt at  
*Sveinn* skyldi giallda hvorum Jarlanna mörk gullz oc (f)  
 hafa hálfar jarder sínar oc lángskip gott; *Sveinn* svaradi ger-  
 pinne; þá munu vorar sætter best halldaz ef ecer uraktr; ecki villdi  
*Raugnvalldr* iarl hafa gialldit af *Sveini*, qvadz i engu vilia  
 hrekia hann, qvadz miklu meiri slægr pyckia til trygdar oc  
 vináttu hans enn (g) i fe. *Haralldr* iarl fór epter sættina til  
*Garekseyiar* oc bió helldr (h) usparliga kornum *Sveins* oc  
 því öðru sem þar var; enn er *Sveinn* spurdi þetta kærði  
 hann fyrer *Raugnvalldi* iarli skada sinn or kvat slikt sætta-  
 brygde, oc qvadz vilia fara heim oc fiá um faung sín;  
*Raugnvalldr* iarl mælti, ver med mer *Sveinn* oc man ec  
 fenda ord *Haralldi* iarli (i) því at hann mun verða þer of-  
 madr vid at eiga i deilunum, þott þu fert mikill fyrer þer  
 oc madr vafkr; *Sveinn* villdi ecki letiaz láta oc for med  
 hinn X. mann á skutu i *Gáreksey* oc kom síp um qvelldit,  
 (k) þeir foru á bak hufum, *Sveinn* villdi at þeir kveikti elld oc  
 bæri at skálanum, oc brendi bæinn oc þar med iarl inne; *Sveinn*  
*Blakarason* het madr, hann var meft háttar þeirra manna er þá  
 voru med *Sveini*; hann latti þefs miöc oc qvat vera mega  
 at iarl væri ecki á bænum, enn þott hann væri þar, seger  
 hann at þeir mundu ecki láta ná utgöngu konu hans ne  
 dottr

- (e) ef hann væri eigi giörr brott or eyionum, *si ex insulis non relegaretur*,  
 addit 332. (f) láta. 332. (g) enn yfe, *indignationi*. 101. 102. 333.  
 (h) uspakliga, *insolenter*. 332. (i) oc leggja enn i umræðu mál yþor,  
 enn ec vil eigi at þu ætlir þat at keppa vid Haralld iarl, *Et inter vos trans-*  
*igere conabor, nolens te cum comite Haralldo contendere*. (k) þeir fá elld í  
 bakhufi, *ignem in æde posteriori conspiciunt*. addit 332.

A. D.  
1158

*rent. Cum una convenirent Comes Rögnvalldus, iis conciliandis magnam operam impendebat, omnes autem fere qui cognati aut amici Sveinis non erant, contraria suadebant, asserentes ipsum jugiter seditionum causam existere. Ita vero transactum est, ut Sveinn cuique Comitum marcam auri penderet retineretque, cum dimidio prædiorum, navem longam. Alloquebatur arbitros Sveinn; Concordia, inquit, nostra firmissima erit si injurias non patiar. Noluit a Sveine acceptare multam Comes Rögnvalldus, dicens se nulla in re ipsum vexare velle, & firmam ejus amicitiam opibus longe præferre. Comes Haralldus post conventum in Gäreksey se confert & frumenta, nec non res alias, quæ ibi erant, consumit. Verum cum hæc audiret Sveinn, damnum Comiti Rögnvalldo queritur, talibus sædus frangi & se ad invisendas res suas domesticas iturum dicit. Regerit Comes Rögnvalldus, apud me Sveinn manebis, mittam nuncium ad Comitem Haralldum, ipse enim te in contentionibus, quavis magnitudinem præ te feras & vir fortis sis, superabit; Sveinn se dissuadi non passus cum novem Gareks-eyam scapha vehitur seroque vespere eo delatus pone ædes subsistit; Vult ignem cubiculo admovendo villam cum incluso comite comburere. Sveinn Blakaris nomen erat viro qui inter sequentes hac vice Sveinem maximæ notæ erat. Dissuadebat hic admodum facinus, asserens Comitem forte non domi esse, verum quavis ibi esset, eos ipsius uxorem aut filiam exire non permissuros, inclusas autem comburere non audendum, Accedunt*



A. D. 1158 (l) dottr, enn seger at þat var ufært at brenna þær inne; þeir *Sveinn* gengu at dyrunum oc inn i fordyrnar, liopu menn þá upp i skálanum oc komu aptr hurdinne, urdu þeir *Sveinn* varer at jarl var ecki á bænum, enn þeir er inne voru gáfu upp vörnina, oc felldu þeir *Sveini* vopn sín oc gengu ut slipper aller oc gaf *Sveinn* grip öllum huskörllum *Harallds* iarls. *Sveinn* steypti nidr öllu munngati sínu oc hatpi á braut med ser konu sína oc dottr; hann spurdi *Ingiríde* konu sína hvar *Haralldr* iarl væri, enn hun villdi ecke segia; *Sveinn* mælti, þegi þu þá oc bend mer, ecki villdi hun þat, þvíat hun var frændkona iarls; af höndum felldi *Sveinn* vopnin sum er þeir komu á skip; enn er þetta allt saman spurðiz var lokit sættum þeirra; *Haralldr* iarl hafði farit til eyiar einnar at veida hera; *Sveinn* hellt til *Helliseyiar*, hun er fióbrótt oc hellir mikill i biörgunum oc fell fiór fyrer hellismunnann at flodunum. Þá er huskarlar iarls fengu vapn sín af þeim *Sveine*, þá foru þeir á fund *Harallds* iarls oc sögdu hönum frá skiptum þeirra *Sveins*; iarl let hrinda fram skipi sínu oc eggjandi at róa epter þeim *Sveine* oc látum nu til stáls sverfa med ofs, toku þeir þá rodr epter þeim sva at hvarer sá adra oc kenduz, oc er *Sveinn* ser at þeir iarl draga epter þeim, þá ræddi *Sveinn* um, ver manom verda at leita ofs ráds nockors, því at mer er ecki um at finna iarl þann veg sem (m) til er hagat um lidzmun þann er vera mun, mano ver taka þat ráð at fara til hellisins oc vita hvat þar skiptiz at voru máli; þeir *Sveinn* komu til hellisins at (n) utfalli oc settu upp skipit, því at hellinn veik upp i biörg, fell þá fiár fyrer hellismunnann; þeir *Haralldr* foru at leita þeirra um daginn um eyna oc fundu

(l) dætr, *filíus*. 332. (m) til bakat er 332. (n) at falli 332.

*Accedunt ingrediunturque fores, hinc qui in cubiculo erant A. D. 1158  
 januam claudunt. Comperit Sveinn cum suis Comitum domi  
 non esse, qui vero intus erant se dedunt, arma Sveini tradunt &  
 omnes inermes egrediuntur. Domestici Comitum singuli a Sveine  
 pace donantur. Sveinn totum diffundit cyphum uxoremque  
 cum filia abducit. Ingridam ubi Comes Haralldus esset in-  
 terrogat, illa vero dicere noluit; Adjicit Sveinn, tace igitur  
 digitoque mihi monstra. Noluit etiam hoc facere; cognata  
 enim erat Comitum Haralldi. Sveinn arma quadam, cum ad naves  
 rediret, reddebat. Cum autem hæc omnia in vulgus emanarent,  
 cum Comite Haralldo pax rumpebatur. Iverat Comes in  
 insulam lepores captatum. Sveinn in Hellisey tendit; est  
 hæc insula ad mare acclivis & in præruptis antrum ingens,  
 cujus ad os fluens mare allabitur. Postquam reddiderat  
 Sveinn arma, domestici Comitum Haralldum conveniunt &  
 ipsi cum Sveine acta referunt. Comes navem suam raptim  
 exponi Sveinemque peti jubet; nunc, inquit, cum iis ulti-  
 ma tentabimus; hinc remiganda eos sequuntur ut alii alios  
 viderent; Cum Sveinn cum suis Comitum se sequi videret,  
 nunc, inquit, consilium quoddam nobis eligendum, nolo enim,  
 tanta, quantum præfagio, virium disparitate existente,  
 comitem convenire; Capiemus consilium ut antrum adeamus  
 experturi rei præsentis exitum. Sveinn cum suis ad antrum  
 venit refluyente mare extrahitque navem, antrum enim, cu-  
 jus os tunc aquis circumdatum, in altis præruptorum.  
 Querit eos Haralldus cum suis hoc die in insula & non reperit;*

Aaa

nullam

A. D. fundu þá ecki, þeir fǫ engar skipafarar frá eyitunne; þetta  
 1158 undruduz þeir miðc, þótti þeim ulíklígt at *Sveinn* munde  
 hafa fockit níðr; þeir reru umhverfis eyna at leita (o) skip-  
 fins oc fundu ecki, sem líklígt var, gerðu þeir þá þat hellz  
 af at þá mundi borit hafa at öðrum eyium, foru þeir þán-  
 gat þá sem þeim þótti líkaz, var þat oc miðc jafnskiott er  
 þeir jarl reru á brott oc fiárinne fell frá hellismunnum; þeir  
*Sveinn* höfðu heyrð vidrædu iarlis oc hans manna; *Sveinn*  
 let þá epter skipit i hellinom, enn þeir toku byrðing einn  
 (p) er munkar áttu, helldu til *Sandeyiar*, gengu þar upp á  
 eyna (q) oc komu á bæ þann er heiter á *Völunefi*, þar bið  
 fǫ madr er het *Bárðr*, hann var frændi *Sveins*, þeir (r) kvöð-  
 du hann ut leyniliga oc seger *Sveinn* at hann villdi þar vera;  
*Bárðr* kvat hann mundu slíku ráða, enn ecki þori ec at þer  
 feut ecki á laun; þeir geingu inn oc voru einir i hufi fva  
 at vandbalkr einn var i mille þeirra oc annarra manna;  
 laundyr voru á hufinu því er þeir *Sveinn* voru í oc var laðit  
 i grioti lausliga; þann aptan kom *Jon Vængr*, ármadr *Haralldr*  
 iarlis oc þeir VII. saman, tók *Bárðr* bondi vel vid þeim oc  
 voru gerfer elldar storer fyrer þeim oc bökuduz þeir vid;  
*Jon* var ópmáligr oc ræddi um típinde þau er gerz höfðu  
 um skipte þau er iarlar höfðu vid áttz oc *Sveinn*, ámælti  
 hann miðc *Sveini* oc qvat hann vera gripniding oc engum  
 truann, hafði hann nu sætz vid *Haralldr* iarl oc villdi þegar  
 fara at hönum oc brenna hann inne, sagði oc alldri mundi  
 vera

(o) Sveins. 332. (p) fornann í eyitunne. addit 332. (q) enn hrundu ut  
 byrðinginum oc rak hann um strander þar til er hann braut, *navem vero*  
*onerariam in mare protrudunt, quæ in littora ejecta, tandem frangitur.* add.  
 332. oc brendu byrðinginn, *comburent.* 101. 102. 333. *Flat.* (r)  
 Kollo . . . . *hæc in totum deficit fragmentum.* 332.

nullam navem ab insulis discedere vident, quod admodum mi. A. D.  
 rati, verisimile non credebant humum eum devorasse. In- 1158  
 sulam undique circumieunt, quærunt navem & non inveniunt,  
 quod virisimile. Conjiciunt igitur eos ad alias delatos esse  
 insulas, & eo, ubi verisimillimum videbatur, eunt. Erat  
 quoque statim cum abremigarent quod mare ab ore antri  
 reflueret. Sveinn colloquium comitis cum suis audierat; relin-  
 quit tunc in antro navem, assumit autem navem onerariam  
 quam possidebant monachi, tendit in Sandey, exscendit com-  
 buritque navem. In insulam cum suis egressus, venit in præ-  
 dium cujus nomen Völunes, habitabat ibi vir nomine Bardus  
 cognatus Sveinis; huic clanculum exire rogato, Sveinn se ibi  
 manere velle indicat. Bardus ejus voluntatem hac in re futu-  
 ram, non vero, inquit, audeo vos apparere; ingrediuntur &  
 in domo seorsum degunt, ut sepimentum tantum inter ipsos &  
 domesticos esset. Erant in domo in qua Sveinn cum suis mane-  
 bat fores secretæ & in his lapides tantum coacervati. Venit hac  
 vespera Jonas Vængr, cui bona Comitum procuranda, cum suis  
 sex; Hos colonus Bardus humaniter excipit; ad ignem qui in  
 ipsorum gratiam succensus erat se fovebant. Jonas procax  
 erat & de actis inter Comites nec non Sveinem loqueba-  
 tur; Incusabat admodum Sveinem, fædisfragum nemini-  
 que fidum esse asserens; Comiti, inquit, Haralldo pridem re-  
 conciliatus, ipsum statim adoriri ædibusque inclusum comburere  
 voluit, adjicit præterea pace, donec Sveinn expellatur, regio-

A. D. vera frid i lande fyrr enn *Sveinn* væri or landi rekinn; *Bárdr*  
 1158 bondi oc förunautar *Jons* svörudu helldr fyrer *Sveinn*, epter  
 þat tok *Jon* at á mæla *Erlendi* iarli oc kvat þat æi skada pott  
 hann hefði látiz, kalladi hann þann offamann at engi mátti  
 friallt höfud striuka fyrer hönum, oc er *Sveinn* heyrði þetta,  
 þá mátti hann æi standaz, oc preyf til vopna sinna oc liop at  
 laundyrum oc hratt or griotinu, þá vard hark mikit; *Sveinn*  
 ætlaði at hlaupa fyrer skáladyrnar; *Jon* sat i skyrtu oc lín-  
 brokum, oc er hann heyrði til *Sveins*, batt hann skó sína,  
 oc liop ut frá elldinum oc þegar á brott frá bænum, enn  
 nýdmykr var á oc frost mikit, hann kom um nottina á an-  
 nann bæ oc var kalinn miðc á fótum síva at afleyfði sumar  
 tærnar; *Sveinn* gaf grip förunautum *Jons*, fyrer ord *Bárðar*  
 bonda. *Sveinn* var þar um nottina, enn epter um morgi-  
 ninn foru þeir brott þá þann med skutu er *Bárdr* átti oc  
 feck *Sveini*; foru þeir þá suðr i *Bardzvik* oc voru vid helli  
 einn; *Sveinn* var stundum um daginn at hufi oc drack þar,  
 enn svað vid skip um nætr oc gætti sín síva vid uvinum  
 sínum.

## Frá Raugnvalldi oc Sveini.

Þat var einn morgin snemma at þeir *Sveinn* sá langskip  
 mikit frá *Hrolfsey* oc til *Rínarseyjar*, oc kendi *Sveinn* þegar  
 at þat var skip *Raugnvallds* iarls þat er hann var siálfir vanr  
 at stýra oc lögdu til *Rínarseyjar* oc þar at sem lá skuta  
 þeirra *Sveins*, oc gengu V. menn upp af skipi, enn þeir  
*Sveinn* voru á hæð nockorri oc grýttu þá þann á menn iarls,  
 oc er þeir sá þat af skipinu, brutu menn upp vapn sín, enn  
 er þeir *Sveinn* sá þat hlupu þeir af hæðinne oc i föruna oc  
 hrundu

*nem non gavifuram. Colonus Bardus, cum Jonæ itineris sociis, Sveinem aliquantum excusabat. Postea Jonas Comitum Erlendum vituperare cepit, mortem ejus nullum attulisse detrimentum & hominem furiosum, ita ut nemo ab eo securus esse potuerit, asseruit. Sveinn hæc audita tolerare nequit, ad occultas accurrit fores, lapides discutit & facto inde ingenti strepitu in cubiculi fores se vult recipere. Jonas indusio braccisque linteis amictus sedebat, cum Sveinem adesse audiret, calceos pedibus inducebat a foco excurrerebat, & a villa statim fugiebat. Verum densæ, cum acri frigore, tenebræ; noctu in aliam villam venit, pedes autem tantum ceperat gelu, ut quidam eorundem dissolverentur digiti. Sveinn, intercedente colono Bardo, socios Jonæ securitate donabat; pernoctabant hic, sequente vero mane discedebant, recti, quem colonus possidebat, Sveini tradito, phaselo. Tendunt hinc meridiem versus Thrasvikam & in antro quodam degunt. Sveinn diebus interdum in ædibus potabat, in navibus vero noctibus dormiebat, ab hostibus ita cavens.*

A. D.  
1158

## De Rögnvalldo & Sveine.

**F**orte diei cujusdam mane Sveinn cum suis navem longam a Rolfsey ad Rinarsey tendere videt eamque comitis Rögnvalldi, quam regere solitus erat, esse agnoscit. Appellunt ad Rinarsey ubi stabat phaselus Sveinis; exscendunt quinque a nave comitis, verum Sveinn, cum suis ex colliculo quodam lapides in eosdem conjiciunt, quod cum in nave viderent, rapiunt arma. Hoc animadverso Sveinn ex monticulo in littus decurrit, propellit phaselum, eundemque ingreditur: navis longa,

Aaa 3

ad

A. D. hrundu ut skutanne oc lupu þar á; lángskipit hafði rende  
 1158 upp fva at þat var fast. *Sveinn* stod upp i skutunni er  
 þeir reru ut hiá langskipinu oc hafði spíot i hendi, enn er  
*Raugnvaldr* iarl sá þat, þá tok hann skiöld oc setti fyrer  
 sic, enn *Sveinn* skaut ecki spíotinu, enn er iarl sá at skilia  
 mundi med þeim, let hann bregda upp fríþskyllði oc beiddi  
 at þeir *Sveinn* skyllde at landi fára, enn er *Sveinn* sá þat bat  
 hann sína menn at landi leggja oc qvedz enn vid þat bezt una  
 ef hann yrde sátrr vid *Raugnvald* iarl.

## Frá Haralld e jarle oc Sveine.

Eptur þat gengu þeir á land *Raugnvaldr* iarl oc *Sveinn*  
 oc töludu tveir samt lengi oc lagðiz vel á med þeim, oc er  
 þeir sátu a talinu, þá sá þeir sigling *Haralldz* iarlz er hann for  
 frá *Katanefi* oc til *Vagalandz*, oc er skipit bar under, þá  
 spurði *Sveinn* iarlinn hvat til ráða skyllði taka? Jarl seger at  
*Sveinn* skyllde fara yfer á *Nes* þá þegar; Þetta var á lánga-  
 föstu; þeir foru jafnsnemma or *Rinarsey*, for iarl til *Hrofs-*  
*eyiar*, enn *Sveinn* for vestr i *Straumsey*, oc sá þeir *Haralldr*  
 iarl skipit oc þottuz kenna at *Sveinn* átti, helldu þeir þegar  
 á fiördinn epter þeim, oc er þeir *Sveinn* sá at iarl hellt epter  
 þeim, þa gengu þeir af skipinu oc leynduz; Enn er *Haralldr*  
 iarl kom til *Straumseyiar* sá þeir skipit *Sveins* oc grunadi at  
 manna víster mundi vera nærri oc villdu því ecki á land  
 gánga. *Amundi* het madr oc var *Hnefason*, hann var  
 vinr *Haralldz* iarlz enn födrbroder stiupbarna *Sveins Aslei-*  
*farsonar*; hann fór á milli þeirra oc gat því viðkomit at  
 balldaz skyllði en sama fætt sem giör hafði verit um vetrinn,  
 þá

*ad littus prius depulsa, nunc fixa hærebat. Sveinn in phaselo, A. D. cum navem longam remigando præterirent, stabat, hastam manu tenens, quo viso comes Rögnvalldus, assumit clypeum sibi que præfigit, Sveinn vero hastam non mittebat; cum vero comes eos sejungi videret, clypeo pacis suspenso securitatem indicat rogatque ut Sveinn cum suis ad littus redeat, quo animadverso Sveinn suos redire jubet, adhuc se maxime contentum asserens cum comite Rögnvalldo in concordiam reduci.*

## De Comite Haralldo & Sveine.

**E**xscendebant postea comes Rögnvalldus & Sveinn ac diu seorsum colloquebantur, concordēs. Verum inter colloquium conspiciunt navigantem comitem Haralldum cum a Kataneso tenderet in Vagalandum. Cum navis ad eos appinquaret, quærit Sveinn Comitem quid consilii capiendum? regressit ipsi statim in Nesum transeundum; erat hoc tempore quadragesimali. Simul uterque ex Rinarsey discedit; Comes in Rossey, Sveinn vero occasum versus in Straumsey. Vident navem Haralldiani agnoscuntque esse Sveinis; hinc statim eam in sinum insequuntur; cum, Sveinn Comitem se sequi videret, latitant & navem relinquunt. Verum cum perveniret ad Straumsey Comes Haralldus, videbant navigium Sveinis &, suspicati homines non procul abesse, exscendere volebant. Amundius nomen erat viro Hnefii filio, erat ille amicus Comitis Haralldi, patruus autem vitricorum Sveinis Asleifæ; hic eos intercessit effecitque, ut eadem, quæ byeme sancita erat, pax firma maneret. Oritur tunc procellosa tempe-



A. D. þá hliop á stormr veðrs, oc urdu þeir þar at vera um not-  
 1158 tina hvarer tveggio, oc skipadi *Annundi* þeim i eina reckiu  
 bápum *Haralldi* iarli oc *Sveini*; i því hufi hvildu marger menn  
 hvars þeirra. Epter sætt þessa for *Sveinn* yfer á *Nes*, enn  
*Haralldr* iarl yfer i *Orkneyiar*. Þat spurdi *Sveinn* til orða  
 iarls at hann kalladi sætt þeirra helldr lausliga; lítinn gaum  
 gaf *Sveinn* at því, hann fór suðr í *Dala* oc var um *Páskana*  
 med *Sumarlipa* vin sínum, enn *Haralldr* iarl for norðr á  
*Hialtland* oc var þar miök lengi um varit. *Sveinn* for  
 sunnan epter *Páskana* oc mætti á leiddinne bræðrum *Jóns*  
*Vængs* þveimr, het annar *Bunu-Petr* enn annar *Blán*, þeir  
*Sveinn* toku þá höndum oc toku af þeim feet allt, enn fluttu  
 þá til landz, var þeim þá högginn gálgi, oc er allt var til-  
 buit, mælti *Sveinn* at þeir skyldi laupa á land upp, kvat  
*Jóni* bropr þeirra þat meiri skamm at þeir lifði; þeir voru  
 lengi uti oc kalner miök er þeir komu til bæia; *Sveinn* for  
 þá þar i *Supreyiar* til *Liodhusa* oc dvaldiz þar um hríd; enn  
 er *Jón Vængr* spýrr at *Sveinn* hafði handtekit bræðr hans,  
 enn vissi ecki hvat er hann hafði af þeim gert, þá fór hann  
 i eyna *Helgu* oc tok þar *Olaf* son *Sveins Asleifarsonar* foftra  
*Kolbeins Hrugo*, oc for med i *Vestrey*; þá fundu þeir *Raugh-*  
*valld* iarl á *Hrepnisnesi*, oc er iarl sá *Olaf*, þá mælti hann,  
 hvi ertu her *Olaf*? hann svarar, *Jón Vængr* velldr því; Jarl  
 leit til *Jóns* oc mælti, hvi flutur þu *Olaf* hingat? hann  
 svarar, *Sveinn* tok bræðr mína oc veit ec ecki nema hann  
 hafi drepit þá; Jarl mælti, flyt hann aptr sem skíótaz oc  
 dyrf þu ecki at gera hönum nockut mein, hvat sem af bræð-  
 rum þínum er vordit, því at þer man fyrer hvargom vart  
 i eyium *Sveine* ne *Kolbeine*, ef þu gerer hönum nockut.

Frá

tempeſtas ut ambo ibi pernoctare cogerentur, Amundo utrique A. D.  
 Comiti Haralldo & Sveini eundem lectum deſtinante; quieſce- 1158  
 bant in eadem domo multi ex utriusque comitibus; Poſt conven-  
 tum Sveinn in Neſum tranſit, Comes vero Haralldus in Orcades.  
 Audiebat ea Comitibus verba Sveinn, hanc reconciliationem minus  
 firmam eſſe. Attendebat hiſ parum, meridiem verſus in Dalos de- 1159  
 latus, feſtum Paſcatos apud amicum Sumarlidium tranſigebat. Co-  
 mes vero Haralldus in Hialclandiam vehitur, & diu veris ibidem  
 moratur. Sveinn poſt feſtum revertitur & in itinere obvios duos  
 fratres Jonæ, quorum alter Bunu-Petrus, alter Blánius, capit,  
 omnem iis pecuniam adimit, & in continentem transportat,  
 hic iis conſectum deſtinatur patibulum, verum cum omnia para-  
 ta eſſent, Sveinn ut in continentem excurrerent jubebat, adji-  
 ciens eorum fratri Jonæ majorem eſſe ignominiam quod vive-  
 rent. Diu admodum ſub dio agebant, frigore perquam, cum  
 ad villam venirent, conſecti. It hinc Sveinn in Hebrides Liód-  
 huſas ibique ad tempus moratur; Cum autem Jonas Vængur Svei-  
 nem fratres cepiſſe, neſcius quomodo eos tractaſſet, audiret, ibat  
 in inſulam Helgam ibique Olaum filium Sveinis Aſleifæ, alum-  
 num Kolbeinis Rugæ, capiebat eumque in Veſturey devehebat.  
 Conveniebant tunc Hreppisneſi Comitum Rögnvalldum, qui  
 viſum Olaum ita alloquitur; Cur, quærit, hic es Olæ? reſpon-  
 det ille; Jonas Vængur in cauſa eſt: Comes oculos in Jonam  
 convertit dicitque; Cur Olaum huc deduxiſti? Regerit ille, cepit  
 Sveinn fratres meos, forte etiam occidit. Addit Comes; Olaum,  
 inquit, quam citiſſime domum reducito, non audeto in ulla re ei no-  
 cere, non conſiderans quid de fratribus tuis actum, à neutro  
 enim Sveine & Kolbeine, ſi eum læſeris, tutus in inſulis  
 manebis.

A. D.  
1159

## Frá Raugnvallde Jarle.

**E**pter Paska um vorit byriadi *Sveinn* ferd sína or *Supreyium* oc hafpi LX manna, hann hellt til *Orkneyia* oc fyrst til *Rolfseyiar*, þar toku þeir þann mann er *Hákon Karl* het, hann hafpi verit með *Haralldi* iarle þá er *Erlendr* iarl fell; *Hákon* leyftiz af III. mörkum gullz oc frelfti sic sva við *Svein*. Þar í *Rofsey* fundu þeir *Sveinn* skip þat er iarlar höfpu gört af *Sveine* oc voru högginn or bordin tvö, þat hafði *Raugnvalldr* iarl gera látit, því at hann hafpi æi viliat kaupa ne piggia skipit at Jöllum; *Sveinn* hellt þá þan til *Rofseyiar* oc fann *Raugnvalld* iarl í *Byrgisheradi*, tok iarl hönum þá vel oc var *Sveinn* með hönum um vorit; *Raugnvalldr* iarl qvadz því hafa höggit bord or skipinu at hann villdi ecki at hann gerpi skyndi rædi þar í eyjunum þá er hann kæmi or *Supreyium*. *Haralldr* iarl kom af *Hialtlandi* um vorit á *Hvitadögum*, oc þegar hann kom í *Orkneyiar*, fendi *Raugnvalldr* iarl menn til hans oc segia at hann villdi at þeir sættiz af nyiu, oc var þá lagidr sættar fundr faustudag í helgu viku í *Magnus* kyrkiu oc geck *Raugnvalldr* iarl með öxi breiða til fundarins oc *Sveinn* með hönum, geck þá saman sættin su hin sama sem efnut var um vetrinn.

## Frá Sveine Asleifarfyne.

**Þ**á gaf *Raugnvalldr* iarl *Haralldi* iarli skip þat er átt hafpi *Sveinn*, enn gaf *Sveini* allt annat þat er giört var oc á hans luta kom; Þeir *Raugnvalldr* iarl oc *Sveinn* stodu hiá kirkiudyr-

## De Comite Rögnvalldo.

A. D.  
1159

**S**uscipit post festum Pascatos vere ex Hebridibus iter Sveinn, sexaginta viris stipatus tenditque in Orcades, primum Rolfsey. Capiunt hic virum Haconem Karl; secutus fuerat hic Comitem Haralldum cum ceciderat Comes Erlendus. Hacon tribus marcis auri se redimit & a Sveine liberatur. Reperiunt hic in Rolfsey navem quam juxta Comitum arbitrium multa nomine dederat Sveinn; hujus asseseres duo interscissi, quod fieri curaverat Comes Rögnvalldus, non enim emere, nec a Comitibus gratis accipere voluerat navem. Tendit inde in Rolfsey Sveinn, Comitem Rögnvalldum in provincia Birgensi convenit & humaniter exceptus apud ipsum ver transigit. Comes Rögnvalldus asseseres ex nave ipsius idcirco interscississe dicebat, quod nollet eum ibi, ex Hebridibus reducem, ad renigandum inter insulas precipitare. Comes Haralldus vere circa festum Pentecostes ex Hialtlandia redit, qui cum in Orcades veniret, mittit ad eum Comes Rögnvalldus dicturos ipsum velle concordiam inter ipsum & Sveinem reiterare. Statuitur hinc conventui locus die veneris hebdomadis sanctæ in templo Magni. Venit eo cum Sveine Comes Rögnvalldus asciam tenens; tunc pax quæ præterita hyeme instituta erat, confirmatur.

## De Sveine Asleifæ.

**D**abat tunc Comes Rögnvalldus Comiti Haralldo navem quam possederat Sveinn, singula vero alia quæ multa nomine dederat Sveinn sibi que sorte oblata reddebat. Comes Rögnvalldus &

Bbb 2

Sveinn

A. D. kiudyrunum meþann seglit var ut þorit, þat hafði verit upp-  
 1159 lagit í *Magnus* kirkju, oc var *Sveinn* helldr ufrýnligr er  
 þeir báru ut seglit. Laugardaginn epter þá er lokit var  
 Nóntíþum komu menn *Haralldz* iarls á fund *Sveins Aslei-*  
*farsonar* oc sögdu at hann villdi at *Sveinn* kæmi til tals með  
 hann; þetta bar *Sveinn* fyrer *Raugnvalld* iarl oc fýsti hann  
*Svein* litt þessarar ferðar, qvedz ecki vita hveriu trua mætti,  
 enn *Sveinn* fór ecki at sípr oc þeir VI saman; Jarl sat í litilli  
 stofu á þverpalli oc *Þorbiörn Klerkr* hiá hönum, fátt var man-  
 na annat hiá iarlí, látu þeir um hríp oc drucku; epter þat  
 geck *Þorbiörn* oc sögdu þeir *Sveini* sva at þá grunadi miöc um  
 tiltekior iarls; *Þorbiörn* kom aptr litlu síparr oc gaf *Sveini* skar-  
 latz kyrtit oc skyckiu, kvadz ecki vita hvert hann villdi giöf  
 kalla, því at þesser griper höfpu teknir verit frá *Sveine* um  
 vetrinn; *Sveinn* tok við giöfum þessum. *Haralldr* iarl gaf  
*Sveini* lángskipit, þat er hann hafði átt oc hálfar eignar sínar  
 oc jarðer; hann bat *Svein* at vera með sér oc kvat þeirra  
 vingan alldri skyldu skília; Vel tók *Sveinn* þessu oc fór þegar  
 um nottina oc sagði *Raugnvalldi* iarli hverfu farit hefði með  
*Haralldi* iarli; *Raugnvalldr* iarl let vel yfer þessu oc bat  
*Svein* tilgæta at þeir yrði ecki ufáttir.

## Frá Jörlunum.

Nockuru síparr reduz þeir til herferðar þrír höfþingiar,  
*Sveinn*, *Þorbiörn*, *Eiríkr*; þeir foru fyrst til *Supreyia*, þeir  
 foru allt vestr í *Syllingar* oc unnu þar sigr mikinn í *Ma-*  
*riuböfn Kolumba meßu* oc fengu ofa mikit herfáng, fóru  
 epter þat til *Orkneyia*. Epter sætt þeirra *Raugnvalldz* iarls oc  
*Harallds*

*Sveinn ad officium templi cum velum exportaretur stabant; depositum fuerat in templo Magno sancto. Verum cum efferent velum Sveinn truculentum præ se ferebat vultum. Die saturni post nonas celebratas adeunt Sveinem Asleifæ Haralldiani, dicuntque velle Comitem ut ad se veniat & secum colloquatur; De hoc consulit Sveinn Comitem Rögnvalldum, ast dissuadentem, & se nescire utrum confidere tutum, dicentem. Sveinn nihilo minus cum sequentibus quinque it. Comes in parvo triclinio in transverso sedebat scammo & apud eum Thorbiörnus Klerkus. Erant apud Comitem præter hunc pauci. Aliquantisper sedebant bibentes, postea lexit Thorbiörnus; dicunt Sveini eos proposita Comitis perquam suspicari. Thorbiörnus brevi deinde rediens dat Sveini tunicam coccineam trabeamque, asserens se nescire an donum appellare vellet, hæ enim res Sveini præterita byenne ademptæ fuerant. Sveinn dona hæc accipit. Comes Sveini navem longam quam possederat, opumque & prædiorum dimidium dabat, ipsum, ut apud se maneret, invitabat & ipsorum amicitiam semper duraturam addebat. Hæc in bonam partem accipit Sveinn, itque statim nocte sequente, & Comiti Rögnvalldo quæ ipsum & Comitem Haralldum intercesserant refert; hæc sibi placere manifestat Rögnvalldus, rogatque Sveinem ut caveat ne discordes reddantur.*

## De Comitibus.

**P**aulo post tres magni nominis viri Sveinn, Thorbiörnus & Eiricus, piraticam suscipiunt & in Hebrides primum feruntur; tendebant occasum versus usque in Sillingas, & eximiani victoriam in Mariæhavnîa in festo Columbæ reportabant, ingenti præda ditati in Orcades revertebantur. Post sancitam inter Comi-

A. D. *Harallds* iarls oc *Sveins Asleifarsonar* voru iarlar báðer iafnan  
 1159 samt oc hafði *Raugnvalldr* iarl ráð fyrir, enn samþycki þeirra  
 var gott. Þá er þeir komu heim or *Syllingum* fór *Þorbiörn Klerkr* til *Harallds* iarls oc gerðiz ráðgjafi hans; *Sveinn*  
 fór heim i *Gáreksey* oc sat þar með fiölmenni á vetrum oc hafði  
 herfang sitt til kostnadar fer með öðrum faungum þeim er  
 hann átti þar i eyiom; hann var mest hallr under *Raugn-  
 valld* iarl; hvert sumar var hann i hernadi; þat var mælt at  
*Þorbiörn Klerkr* bætti ecki um með þeim *Raugnvalldi* iarli  
 oc *Haralldi* iarli. *Þorarin* *Killines* het hirdmadr *Raugn-  
 valldz* iarls oc vin hans, hann var jafnan með iarli; *Porkell*  
 het sveitungr *Þorbiörns Klerks* oc vin; þá *Þorarin* oc *Þor-  
 kel* skildi á við dryck i *Kirkjuvogi* oc vann *Porkell* á *Þorarni*  
 oc komz síðan á fund *Þorbiarnar*; lögunautar *Þorarins* sóc-  
 tu epter *Porkeli*, enn þeir *Þorbiörn* vörðuz or lopti einu;  
 var *Jörlum* sagt oc koma þeir heim at skilia þá; *Þorbiörn*  
 villdi ecki at *Raugnvalldr* dæmdi þetta mál oc gaf sök á epter  
 ferdinne; enn þá er *Þorarin* var heill lára sinna, þá drap  
 hann *Porkel* er hann geck til kirkju; *Þorarin* liop i kir-  
 kju, enn þeir *Þorbiörn* lupu epter hönum oc sveitungar  
 hans; þá var sagt *Raugnvalldi* iarli oc geck hann til fiöl-  
 mennr oc spurdi hvört *Þorbiörn* villdi briota upp kirkjuna?  
*Þorbiörn* seger at kirkian ætti þeim ecki at hallda er inne  
 var; *Raugnvalldr* iarl qvat kirkjuna mundu ubrotna at sinne  
 oc var *Þorbyrne* þraungt frá kirkjunne; ecki var fátz á þetta,  
 fór *Þorbiörn* yfer á *Nes* oc var þar um hríp, þá varð mart til  
 með þeim, því at *Þorbiörn* gerði margar uspektir bæði um  
 qvennamál oc um vígafaur. *Þorbiörn* fór leyniliga ut i *Orkn-  
 eyiar* á skutu með XXX. manna oc lendi við *Skalpeid*; hann  
 geck til *Kirkjuvogs* með fiorda mann, hann lióp einn saman  
 inn

*tem Rögnavldum, Comitem Haralldum, Sveinemque Asleifæ A. D. 1159  
pacem, Comites perpetuo una erant, Rögnavldus consiliis præ-  
valuit, concordia autem eximia. Postquam a Sillingis domum  
redierant, addidit se Thorbiörnus Klerkr Comiti Haralldo fitque  
ejus Consiliarius. Tunc Sveinn ad proprios Gárekseyæ lares re-  
dibat, ibique cum hominum frequentia tempore hyemali sedebat,  
Et prædam, cum aliis quas in insulis habebat rebus, sumtui im-  
pendebat; Comiti Rögnavldo magis deditus erat, Et æstate  
quavis piraticæ vacabat; Dicebatur vulgo Thorbiörnnum Kler-  
kum diffamare invicem Comites. Thorarinus Killinef nomen  
erat Comitis Rögnavldi satelliti amicoque qui ipsum jugiter  
sequebatur. Thorkell erat socius atque amicus Thorbiörn  
Klerki. Dissentiebat hic cum Thorarino inter potandum Kir-  
kiuvogi, sauciat ipsum Et ad Thorbiörnnum exinde confugit.  
Contubernales Thorarini Thorkelem persequabantur. Nunciaba-  
tur hoc comitibus, qui domum venientes litigantes intercedebant.  
Noluit Thorbiörnus comitem Rögnavldum litem hanc decer-  
nere, persecutionem causatus. Ubi vero vulnera Thorarini sa-  
nata erant Thorkelem templum adeuntem occidebat; inde in  
templum se celeriter recipientem, Thorbiörn cum sociis in-  
sequebatur. Nunciabatur hoc comiti Rögnavldo, qui fre-  
quens accedit, quæritque num Thorbiörnus templum effrin-  
gere vellet? Respondet Thorbiörnus templum eum qui intus  
erat non servare debere. Addit Rögnavldus ædem hac vice  
non fractam fore; Thorbiörn etiam a templo retruditur; de  
hoc non transigitur; Thorbiörnus in Nesum transit ibique ad  
tempus moratur, multis interim eos intervenientibus, varias  
enim circa scæminas Et cædes factiones movebat; ipse clancu-  
lum in Orcades vehebatur Et ad Skalpeidum allabebatur; Kir-  
kiuvogum ipse quartus petebat; solus in cauponam, ubi pota-  
bat*



A. D. inn í skytning um kvæld þar er Þorarrinn var inne oc drack;  
 1159 Þorbiörn hió hann þegar bana högg; síðann liop hann í myr-  
 krit langt a brott; fyrer þessa sök gerpi iarl Þorbiörn Klerk  
 utlagan fyrer allt sitt rike; Þorbiörn for yfer á Nes og var  
 med (s) Hofui mági sínum á laun, hann var kalladr hinn  
 sterki, hann átti Raugnbillde systir Þorbiörns, þeirra son var  
 Stephan rádgiafi fylgdarmadr Þorbiarnar; lidu síðarr for Þor-  
 biörn á fund Melkolms Skota kongs oc var med honum í  
 godu yferlæti; Med Skota konge var sá madr er het Gilla-  
 Oðran, hann var ættstor oc ujanadar madr mikill, hann  
 vard fyrer reidi Skota kongs fyrer uspeckt oc manndráp er  
 hann gerpi í ríki hans; Gilla-Oðran liop í Orkneyiar oc  
 toku iarlar vid hönum; Gilla-Oðran var á Katanesi oc hafði  
 ármennig iarlanna. Helgi het göfugr bondi á Katanesi,  
 hann var vinr Raugnvalldz iarls; þá Gilla-Oðran skilddi á  
 um ármennigina oc fór Gilla Oðran at hönum oc drap  
 hann, enn! epter vígit for hann vestr í Skotlandsfjörðu  
 oc tok vid hönum sá hofþingi er het Sumarlidi Hauldr,  
 hann hafði ríki í Döllum í Skotlandzfyrdi; Sumarlipi átti  
 Raugnbillde dottr Olafs Supreyia kongs Bitlings, þessi voru  
 börn þeirra, Dufgall kongr, Raugnvalldr oc Engull, þat er  
 köllut Dalveria ætt; Raugnvalldr iarl stefndi til sín Sveini  
 Asleifarfyne áþr hann færi í hernat, oc er þeir funduz, þat  
 Raugn-valldr iarl hann hafa tilfiár vid Gilla-Oðran ef hönum  
 gæfi færi á; Sveinn letz ecki vita hvers af yrði andit.

Sveinn

(s) Hofni. 101. 333. Flat.

*bat Thorarinus, vesperi incurrebat & ipso statim occiso, in tenebras longe excurrerebat, Hujus facinoris causa comes Rögnvalldus Thorbiörnum Klerk extra totum suum regnum relegavit. Thorbiörn in Nesum transit & apud affinem Hofuium, qui cognomine fortis vocabatur, delitescit. Uxorem habebat Ragnhildem Thorbiörni sororem; eorum filius erat Stephanus Consiliarius, Thorbiörni comes. Convenit paulo post Thorbiörnus Melkolmum regem Scotiæ & benigne habitus apud eum moratur. Erat apud regem Sctorum vir nomine Gilla-Odran, claris natalibus ortus & perquam injurius; hic, cum patratu intra regnum homicidiis, seditionibus regis iram in se convertit. Ausugientem inde in Orcades comites excipiunt. Manebat Gilla-Odran in Kataneso, & a comitibus expendenda stipendia procurabat. Helgius nomen erat viro nobili, amico Comitis Rögnvalldi, in Kataneso. Hunc Gilla-Odran, de stipendio dissentiens, adoritur occiditque; post patratam autem cædem occasum versus in sinus Scoticos se confert, & a principe cui nomen Sumarlidius Hauulldus excipitur; regebat iste Dalos ad sinum Scoticum; uxorem habebat Ragnhildem filiam Olai Bitlingi Hæbudarum regis. Hi eorum liberi; Rex Dufgallus, Rögnvalldus & Engull. Audit hæc familia, gens Dalensium. Comes Rögnvalldus, antequam piraticam susciperet Sveinn, ipsum ad se accessit cumque eum conveniret rogat, ut Gilla-Odran, si ansa detur, e medio tollat; Sveinn num fatorum hoc concedat nescire se indigitat.*

A. D.  
1159

## Sveinn drap Sumarlida.

Efter þat fór *Sveinn* i víking oc hafði V. lángskip, oc er hann kom vestr fyrer *Skotlands* fiördu, spurdi *Sveinn* at *Sumarlidi Hauldr* var á skip kominn oc ætladi i víking, hann hafði VII. skip, þar styrði *Gilla-Oðran* einu skipi oc var hann farinn inn í fiördu efter lipi því er æi var komit; þegar er *Sveinn* spurdi til *Sumarlipa* lagði hann til orroftu við hann oc var þar bardagi hardr oc i þeirra orroftu fell *Sumarlidi Hauldr* oc mikit lip með hönum; þar varð *Sveinn* þess vís at *Gilla-Oðran* var ecki þar, fór *Sveinn* þá at leita hans oc fann hann i *Myrkvafyrde* oc drap hann þar *Gilla-Oðran* oc L. manna með hönum; efter þat fór *Sveinn* i víking oc heim at hausti sem hann var vanr, oc er hann kom heim, varð skiott fundr þeirra *Raunvallds* iarls oc let hann vel yfer þessum verkum. (t)

Frá Raunvalde jarle oc  
Haralldi jarle.

Þat var síðr Jarla nær hvert sumar at fara yfer á *Katanes* oc þar upp á merkr at veida rauddýri edr hreína; Þorbiörn Klerkr var með *Skota* konge enn stundum fór hann ofan á *Nes* oc var leyniliga með vinum sínum; hann átti þria vine á *Katanesi* þá er hann hafði mest traust af, einn var *Hofuer* mágr hans, annar (u) *Liótulfr* er bó i Þórsdal, þridi var *Hallvarðr* (x) *Dufu* son er bó i *Kálfadal* at fornesi er gengr af Þórsdal; þessir voru einka viner hans.

## Dráp

(t) oc þeim figre *Sveinn* hafði fengit í þessari ferd, & *viſtoriam quam ex itinere hoc reportabat. addit 333.* (u) *Eyiofr. 333.* (x) *Dufson. 101.*

## Occidit Sveinn Sumarlidium.

A. D.  
1159

**P**ostea Sveinn cum quinque navibus longis piraticam suscipit: cum occidentem versus sinus Scotiæ præteriret, audiit Sumarlidium Haulldum naves ascendisse, piraticam acturum; septem navibus instructus erat, quarum unam regebat Gilla-Odran, sinus, ad advehendum qui non venerat exercitum, ingressus; Sveinn de Sumarlidio certior init cum eo prælium navale idque acre. Cecidit hic cum ingenti exercitu Sumarlidius. Comperit Sveinn Gilla-Odranem hic non præsentem esse, unde eum querit, in Myrkvafiorde invenit, & ibi cum quinquaginta hominibus sternit. Posthac piraticam agit autumnoque sequente, ut solitus erat, domum redit, reduxque Comitum Rögnvalldum cito convenit, rebus gestis contentum.

## De Comitibus Rögnvalldo &amp; Haralldo.

**S**olebant Comites quavis fere æstate in Katanesum transire ibique in desertis feras rubras & rangiferos venari: Thorbiörnus Klerkr apud regem Scotiæ morabatur, interdum vero in Nesum descendebat & apud amicos latebat; tres habuit in Kataneso amicos qui præ aliis eum juvabant; primus erat Hofuius ipsius affinis, secundus Liotolfus, qui Torsdali habitabat, tertius Hallvardus Dufæ qui Kalfadalum in promontorio quod à Thorsdal prominet, inhabitabat. Hi ejus intimi erant amici.

Ccc 2.

Cædes

A. D.  
1159

## Dráp Raugnvallds jarls.

**P**á er *Raugnvaldr* hafpi iarl verit tvo vetr oc XX sípan er *Páll* iarl var handtekinn, þá fóro þeir Jarlar yfer á *Katanes* at álipnu sumri eptir vanda, oc er þeir komu í *Þorsá* þá frettu þeir kvitt nokorn at *Þorbiörn* mundi vera upp í *Þorsá* á laun oc ecki all sámennr oc mundi ætla þapan til áhlaupa ef færi gæfiz á; þá heimta jarlar menn at fer oc foru med hundrat líps oc ripu XX enn adrer gengu; þeir foru um kveldit upp um dalinn oc toku þar nockora<sup>o</sup> gifting; um qvöldit, er menn sátu vid elda, hnaus *Raugnvaldr* iarl miöc; *Havalldr* iarl mælti, hveitlr hnerri frændi; þeir fóru upp um dalinn um morguninn oc reid *Raugnvaldr* iarl jafnan fyrer um daginn oc sá madr er *Asolfr* het, annarr het *Jonuarr* frændi hans; V. ridu þeir saman upp epter *Kálfadal* oc er þeir fóru at bænum var *Hauksuldr* bondi uppi á kornamstri einu oc hlöd, enn heima menn báru at hönum; þeir *Havalldr* iarl ripu nockurru síparr; enn er *Hauksuldr* kendi *Raugnvalld* iarl, heilsadi hann hönum med nafni oc mælti ákarta hátt oc spurdi at típindum, oc mátti jafnvell heira þott fírrí væri; þetta var skamt frá stofu oc stodu hufin á brecku nockri hárrí, enn geilar þreyngar at ríða at bænum oc viðbrekt miöc; á þessum bæ var *Þorbiörn Klerkr* inne oc sat vid dryck; Geilarnar gengu at húfendanum vid gæl hláðit oc voru þar dyrr á gælláðinu oc hláðit í griedi lausliga; þá er þeir *Þorbiörn* heirdu orðrakit oc *Havalldr* heilsadi þeim *Raugnvalld* iarli, hlupu þeir þegar til vagna sína oc bruku griedid oc laundyrnum oc hlupu þar ut; *Þorbiörn* bleyp fyrer gælláðit oc á geila gardinn, voru þeir iarl þá kommer at dyrunum; þá hio *Þorbiörn* þegar til iarlis. enn

417

## Cædes Comitis Raugnvalldi.

A. D.  
1159

**C**omes Rögnvalldus ubi viginti duas hyemes, a quo captus fuerat Comes Paulus, comitatum retinuerat, in Katanesum, more solito, exacta æstate transeunt Comites; cum Thoráam venirent serpentem audiebant famam Thorbiörnum ibi cum suis frequentem latere, indeque profecto, si occasio daretur, ad incursiones paratum. Convocant tunc suis Comites, & cum centum, viginti equitantibus, reliquis pedestribus, vesperi per vālem sursum eunt, ibique alicubi diversantur; Vesperi cum ad focos sederent, Comes Rögnvalldus perquam sternuebat; tunc Comes Haralldus; sonorum, inquit, sternutamentum cognate; sequente mane vālem superant. Comes Rögnvalldus hac die alios semper equitando præibat & cum eo vir nomine Asolfus, alter Jomarr ipsius cognatus, quinque una per Kalfdalum sursum præibant. Cum ad villam venirent, incola Hauskulldus superne in horreo frumentum congerebat, domestici vero adferebant. Comes Haralldus cum suis paulo post equitando sequebatur; Cum autem Höskulldus Comitem Rögnvalldum agnosceret, nominatim eum alta voce salutabat & nova quærebat, ita quidem ut procul distantes audire possent. Erat hoc a triclinio non procul, ædes in alto quodam clivo stabant, angusta autem & acclivia intervalla ad ædes transeunda. Intus Thorbiörnus Klerkr potabat; Intervalla ad postremum domus parietem transversum, ducebant; in hoc fores & in iisdem lapides coacervati. Cum Thorbiörn cum suis verba Hauskulldi, Comitem Rögnvalldum salutantis, audiret, rapiunt arma, lapides e foribus occultis eruunt, & ibi excurrunt. Thorbiörnus ad parietem transversum in viæ sepi mentum se recipiebat; pervenerat tunc cum suis ad fores Comes; Hunc Thorbiörnus gladio statim pe-

tebat,

A. D. *Afolfr* brá við hendingu .oc tók af höndina, síðan kom  
 1159 sverdit á (y) hauku jarls oc var þat mikit sár; *Afolfr* mælti  
 er hann feck höggit, fylgi þeir betr iarli er hönum eiga  
 fleiri gíafar at launa, hann var þá XVIII. vetra gamall oc  
 var nýkominn til jarls; *Raugnvaldr* iarl villdi hlaupa af  
 báki er hann sá *Þorbiörn*, oc varð fotrinn fastur í stigreipinu;  
 í því kom *Stephan* at oc lagði spíoti á iarl; *Þorbiörn* veitti  
 þá annat sár iarli, enn í því lagði *Jónarr* spíoti í lær *Þor-*  
*byrne* oc rendi spíotit í smáparmana, sneru þeir *Þorbiörn* þá  
 á bak hufunum oc var þar at hlaupa fyrir brecku mikla  
 oc á mýri blautu; í því kvámu þeir *Haraldr* iarl oc bar  
 fva til leiddinne at þeir komu á moti þeim *Þorbyrne* oc ken-  
 du þá hvarer adra, þá (z) mæltu menn jarls at þeir skyldu  
 snúa eptir þeim *Þorbyrne*, þeir er vissu hvat fyrir var ætlat,  
 enn *Haraldr* iarl latti þess oc qvæðz bíða vilja atqvæða  
*Raugnvaldz* jarls um þetta mál, því *Þorbiörn* er vanda-  
 madr minn mikill sem þer vitir fyrir frændsemis sökum oc  
 margra annra venzla er í millum eru; enn þeir menn er  
 hiá *Raugnvaldi* iarli voru styrmdu yfir hönum dauðum oc  
 leid miðoc löng stund áþr þeir *Haraldr* iarl frettu típindin,  
 voru þeir þá komner á mýrina oc yfir fenit þat er geck  
 eptir mýrinne, enn af áeggian föruneýtis iarlanna liöpu þeir  
*Hararaldr* iarl ofan á mýrina oc funduz við fenit fva at  
 sínum megin voru at hvorer oc vördu þeir *Þorbiörn* dýkis-  
 backann, drifu þá til hans menn af bænum þeir sem hö-  
 num höfðu fylgt oc urdu þeir saman L manna; þeir vördu  
 þá drengiliga oc höfðu vígi gott, því at fenit var bæði  
 diupt oc breitt, enn mýrin blaut at fram oc mátti þeirre  
 einne atfokninne við koma er þeir skutuz á með spíotum;  
 Þor-

(y) haukinn. 101. (z) mælti iarl. 101.

*tebat verum ictui obviam manum Asolfi amputat. Offendit A. D. inde gladius Comitum mentum magnoque vulnere afficit. Dice- 1159 bat Asolfus cum ictum perciperet; sequantur majore fidelitate Comitem qui ei majora dona remunerare debent, erat tunc octodecem annos natus Comitiqve paulum ante addictus; Comitis Rögnvalldi, cum Thorbiörnnum videret, ex equo celeriter descensuri pes in stapia fixus hærebat; accedit mox Stephanus & Comitem hasta petit; tunc Thorbiörnus aliud Comiti infligit vulnus, eodem vero momento Jormarus femur Thorbiörni, hasta in ilia ingrediente, ferit. Tum pone ædes se recipiunt; ibi per ingentem clivum decurrendum in paludem cænosam. Eo ipso momento Comes Haralldus adveniebat, ita ut in via Thorbiörno cum suis occurreret; illi se invicem cognoverunt. Tunc Haralldiani ut Thorbiörnnum cum ejus comitatu, illi qui ejus propositum sciverunt, insequerentur, hortati sunt, hoc vero Comes Haralldus dissuadebat, dicens se consilium Comitis Rögnvalldi hac de re expectare velle, cum, inquit, uti notum est vobis Thorbiörnus propter consanguineitatem & cognationem necessarius meus sit; Qui vero apud Comitem erant Rögnvalldum, ipsi occiso lugentes adstabant; aliquantum etiam temporis eluxerat cum Haralldus cum suis nova audiret: egressi tunc in paludem, qui per eandem ducebatur, linum transierant; hortante vero Comitum comitatu in paludem Haralldus cum suis decurrit & apud linum offendit, ita ut ad suum quisque latus staret, ripam Thorbiörnus cum suis defendit, confluentibus tunc ad ipsum domesticis qui ipsum secuti fuerant, quorum in quingvagenarium numerus evasit. Fortiter se defendunt ex apto defensionis loco, linus enim & altus & vastus, & circum quaque palus cænosa, unde hastis solum invicem*



A. D. Þorbiörn mælti at þeir skyldu eingum aptr skiota, oc er  
 1159 skotin þurru, þá höfpuz þeir ord vid oc kalladi Þorbiörn á  
*Haralld* iarl oc mælti sva, þefs vil ec bipia ydr frændi at  
 þer gefit mer grip, enn ec vil bioda þetta mál á ydvart  
 valld at þer dæmit einer, vil ec þar eingann lut undandraga  
 þann er ec má at ýdar sæmd se þá meiri enn ápr, vzentir  
 mic oc frændi at þu muner muna at þær deilr hafa verit  
 at þu munder ecki þann mun gera med ockr *Raugnvalldi*  
 iarli oc mer at þu munder drepa mic þó ec hefpi þetta verk  
 unnit þá er hann færði þic (a) mest under olboga oc let  
 þic engu ráða helldr enn svein sinn, enn ec gaf þer beztar  
 giafer oc leitadi ec þer virðingar i öllu því er ec máttu,  
 enn verk þetta er ec hefer unnit er glæpr mikill oc liggr  
 þat á mer, enn ríkit allt er fallit i ydvart valld, megi þer  
 oc þat vita at þenna kost ærláði *Raugnvalldr* iarl mer sem  
 nu hefi ec hönum veitt, er oc nu þat mitt hugbod frændi,  
 þott þann veg hefpi at boriz at ec væri látinn enn *Raugn-*  
*valldr* iarl lifpi, at þer mundid gera hann at ufæmingar-  
 manne, enn þer vilit gera mic at daudamanne; Þorbiörn  
 fór her um mörgum ordum áheirilígun, fluttu þetta oc  
 marger menn med hönum oc báðu hönum gripa, kom sva  
 at iarl tok at hliða á er marger fluttu; þá tok til orða *Mag-*  
*nus* son *Hávards Gunnasonar*, gædingr iarlanna oc frændi,  
 hann var þar göfgaztr madr i lipinu med *Haralldi* iarli,  
 hann seger sva: æi kunnum ver ydr rád at kenna iarlepter  
 þessi hin miklu stórvirki, enn segia mun ec hvörr ord-  
 rómr á mun leggiáz ef Þorbyrni eru grid gefin eptir þetta  
 verk oc þat annat at hann þorer at segia ydr i augu upp  
 nær i hveriu ordi at hann hafi þetta it illa verk fyrer þic  
 gert

(a) *omittit* 101.

*invicem missis certare potuerunt. Thorbiörnus suos tela in A.D. adversarios remitterent prohibebat. Deficientibus vero missi- 1159 libus colloquebantur, Thorbiörnus Comitem alta voce alloquebatur ita, rogabo te cognate ut me securitate dones, causam vero presentem tuo committam arbitrio, ut solus judices, nullam rem, quoad possum, subtrahere volo, quæ vester honor augeatur. Spero etiam te recordari lites extitisse, cum inter Rögnvalldum & me discrimen tantum feceris ne me vita privares, quamvis facinus hoc patravissem, tempore eo quo te maximum suppressit & tua non magis quam famuli consilia valere fecit; ego optima tibi dona obtuli, honoremque in omnibus, quæ licuit, quæsi, magnum autem, quod patravi est facinus & ejus reus sum, totum vero regnum in tuam transiit potestatem. Sciatis etiam Rögnvalldum hoc, quod jam ei præstiti, mihi destinasse; præagitur quoque mihi animus, cognate! quamvis ita accidisset, ut ego mortuus essem, comes vero Rögnvalldus viveret, quod eum dedecore affeceris; me vero morti addicere vis; Thorbiörn multis de his orabat verbis moventibus, hæc etiam multi cum eo promovebant pacem ei sollicitati; eo res venit ut, multis Comendantibus Comes auscultaret. Tunc in talia prorumpit Magnus filius Havardi Gunnii filii, Comitum optimas atque cognatus; erat tunc inter Haralldianos nobilissimus; Non, inquit, possumus tibi Comes post magna hæc facinora consilia dare, dicam vobis vulgarem, quæ erit, famam, si Thorbiörno pax concedatur, idque præterea, quod audeat tibi palam dicere, se hoc scelus in tui gratiam aut hono-*

Ddd

rem

A. D. 1159 gert epr þer til sæmdar unnit, er þer oc öllum frændum iarls man eylíf skómm oc ufæmd at vera ef hans er æi hefnt; hygg ec pat vini *Raugrvalldz* iarls fyrer satt hafa at þu muner fyrer löngu verit hafa ráðbanamadr iarls, enn nu hafi framkomit, edr higgr þu at hann muni af þer bera vitundina þá er hann skal (b) sic undan sökum færa, enn engi helldr svörum upp fyrer ydr þar er hann seger ydr nu i augu upp at hann hafi þetta uverkan fyrer ydr unnit, enn hverfu máttu meir sanna pat enn þu gefer hönum grid, er ec nu oc rádinn i at alldri skal hann af mer grid hafa, ef nokorer dugandismenn vilia mer fylgia hvart sem ydr er pat liuft edr leitt; slíkt hit sama mælltu brædr hans *Þorsteinn* oc *Hákon* oc *Sveinn Hroalldson*; sneru þeir þá brott frá iarli oc upp med dýkinu oc leitudu hvar þeir mætti yfer komaz; oc er *Þorbiörn* sá at þeir *Magnus* sneru upp med dýkinu, þá tok *Þorbiörn* til orða; nu mun þá hafa áskilit um ráðagerdina, mun iarl vilia gefa mer grid, enn *Magnus* mun i moti mæla; enn medan þeir töludu þetta hófuz þeir *Þorbiörn* frá dýkinu; Þeir *Haralldr* iarl stodu á dýkis backanum, oc er hann sá at ecki mundi verda af gridagiöfinne lióp hann yfer fenit med öllum yopnum sínum oc var IX. álna yfer dýkit; förunautar hans lupu epter hönum oc gat engi yfer laupit enn flester gátu fengit backann oc slödrudu sva at landi; menn *Þorbiarnar* eggiudu at þeir skylldu snua á moti þeim *Magnuse* oc láta þar verda umskipti med þeim; þá mællti *Þorbiörn*; pat þycki mer ráð at pat taki hverr upp er líkligaz þycker at dugi, enn ec man enn leyta á fund *Haralldz* iarls; flester menn löttu þefs oc beiddu hann helldr leita á skóga oc forða fer. *Þorbiörn* tok ecki under  
pat

(b) þik. 101.

rem admisisse, tibi autem omnibusque cognatis Comit<sup>is</sup> A. D.  
 æterna ignomina atque dedecus erit, si cædes ejus non vindi- 1159  
 cetur, puto amicos Comit<sup>is</sup> Rögnvalldi pro vero habere te  
 dudum ei mortem consiliis struxisse, quod jam consumave-  
 ris; an existimas Thorbiörnum te conscium esse negaturum?  
 cum se excusabit; nemo autem te excusabit, quando tibi  
 coram dicit, se tuo instinctu hoc scelus patrasse; quomodo  
 vero hoc firmitus probabis, quam si eum pace jam dones; stat  
 quoque mihi pacem ei nunquam concessam iri; siqui specta-  
 tæ fidei viri me sequi velint, siue vobis placeat siue non.  
 Consentiebant ei fratres Thorstein, Hacon & Sveinn Hroalldi  
 filius. Discedunt igitur à comite & superius, ubi paludem  
 transire queant, quærunt; quod cum Thorbiörnus videret,  
 sequentia fatus est; nunc certe in consultando dissentierunt;  
 Comit<sup>em</sup> pace me donare velle, Magnum autem resistere au-  
 tunio. Verum dum hæc loquerentur, Thorbiörn cum asse-  
 clis à palude discessit. Comes Haralldus cum suis in ripa  
 stabat, qui cum videret pacem non impetratam iri, palu-  
 dem, latam ulnas novem, singulis suis armis onustus, trans-  
 iit; Comitum, qui eum sequi voluere, nemo transilire potuit,  
 plurimi, ripæ difficulter compotes, paludem ægre superarunt.  
 Socii Thorbiörni, ut, Magnæanos aggressi, litem armis diri-  
 merent hortabantur; ad quæ Thorbiörnus, consultissimum  
 sibi videri ut quisque maxime profuturum ratus consilium  
 caperet, se vero Comit<sup>em</sup> Haralldum conventurum; Plurimi  
 ne hoc faceret dehortati, ut in sylvas potius discedens, vi-  
 tam servaret, rogarunt; Thorbiörnus hoc consilio minime

Ddd 2

con-

A. D. þat ráð, ridloduz þeir förunautar hans frá hönum oc leitu-  
 1159 du fer ymsa vega hialpar, enn þeir Þorbiörn urdu eptir IX.  
 saman; oc er hann fer at *Haralldr* iarl er kominn yfer  
 dýkit, ferr hann á mot hönum oc fell á kne fyrir hö-  
 num oc qvadz fara hönum höfud sit, marger iarlz menn bádu  
 enn Þorbyrni grípa; pá tok iarl til orða, forða per Þorbiörn,  
 ecki nenni ec ad drepa þic; fóru þeir pá ofan med *Kálf-  
 dalsá* er þeir rædduz þetta vid: þeir *Magnus* söttu eptir þeim;  
 oc er iarl fā þat mælti hann, forða per Þorbiörn, ecki beriumz  
 ec fyrir þic vid mína menn; pá skiliduz þeir Þorbiörn frá  
 föruneyti iarlz oc til andna selia nockora þeirra er heita *As-  
 gríns* (c) *ærgin*; Þeir *Magnus* söttu eptir þeim Þorbyrni oc  
 báru þegar elld at hufinu; Þeir Þorbiörn vörduz dreingiliga;  
 oc er hufit tok at falla ofan af bruna, gengu þeir Þorbiörn ut  
 oc voru þegar vopn borin á pá er þeim mátti vid koma,  
 voru þeir ádr oc miöc söttir af elldzgangi, letuz þeir þar  
 aller felagar IX; oc er leitat var til fārafars *Þorbiarnar*, höfðu  
 utfigit idrinn i þat fārit er *Joniarr* hafði veitt hönum; *Har-  
 alldr* iarl for leid sína ofan eptir dalnum enn þeir *Magnus*  
 vendu aptir til *Fors* oc veittu umbunat líki *Raugnvaldz*  
 iarlz oc fluttu ofan i Þorsá.

## Fluttr líkami Raugnvalldz.

Andlárzdagr *Raugnvaldz* iarlz *Kala* er V nottum eptir  
 Mariumessu hina fyrri um sumarit. Foru þeir *Haralldr* iarl  
 þapan ut i *Orkneyjar* med líkit med fögru föruneyti oc  
 veittu gróft at *Magnus* kirkiu oc hvíldi hann þar til þess  
 er Gud byrti hans verdleika med mörgum oc storum jar-  
 reinum

(c) eigin 101. 333. æigin 102.

*contentus, à suis, turmatim abeuntibus variisque modis sibi A.D. 1159  
provisuris, ipse nonus relictus est; cumque videret Comitem  
Haralldum paludem transiisse, ipsi obvius & ad pedes pro-  
stratus, caput suum se committere dixit. Multi qui comi-  
ti adhærebant Thorbiörno pacem adhuc expetebant; Tunc  
Comes, cave tibi, ait, Thorbiörne! nolo te necare; Dum hæc  
loquebantur secundum ripam amnis Kalfdalensis declinarunt;  
Magnæani eos insecuti sunt, quod cum videret Comes, cave tibi,  
dixit Thorbiörne, pro te enim cum nostris minime pugnabimus;  
ad casus quasdam desertas, Asgrims ærgin dictas, hoc audito  
à comitatu Haralldi cum suis discedebat Thorbiörnus, quem  
Magnæani infectati, tecto ignem statim fuggerunt; ille vero,  
post virilem defensionem, cum domus incendio destrui incipe-  
ret, egreditur; verum, ignis violentia antea multum fati-  
gati, singuli novem cæsi sunt. Vulnera Thorbiörni perscru-  
tati, intestina in vulnus, quod intulerat ei Jomarus, effu-  
xisse comperiunt. Comes Haralldus via declinantis vallis  
pergit; Magnæani autem, Fossam reversi, cadaver Comitis  
Rögnvalldi ad sepulturam parant & Thorsáam deportant.*

## Devectum cadaver Rögnvalldi.

**D***ies emortualis Comitis Rögnvalldi Kalii quinque noctibus  
ante festum Mariæ prius æstivum incidit. Post hæc Co-  
mes Haralldus cum conspicuo comitatu in Orcades devectum  
funus, ubi, quousque Deus ejus dignitatem manifestavit,*

Ddd 3

quie-

A. D. teinum; enn *Biarni*, biskup let upptaka helgan dom hans at leifi Páfans. Þar á steininum sem blód iarls hafði á komit, þá er han letz, maa fea enn i dag svo fagrt sem ný-blætt fe.

*Raugrvaldr* iarl var miðc harmdandi, því at hann var allvinsæll þar i eyionum, oc vípa annar stadar; hann hafði verit healparmadr mikill mörgum mönnum, örr af fe, hóg-var oc vinhollr, íþrotta madr mikill oc skáld gott; dottr eina barna átti hann á lífi *Ingigerdi* er átti *Eiríkr Slagbreller*; þeirra börn voru þau *Haraldr Jungi* oc *Magnus Mangi*, *Raugrvaldr* oc *Ingibörg*, *Elin*, *Ragnbillr*.

## Frá Haralde oc Sveine.

1159 **E**fter fall *Raugrvalds* iarls tok *Haraldr* iarl under sic allar eyiar oc gerðiz einn höfþingi yfer; *Haraldr* iarl var höfþingi mikill, manna meistr oc sterkastr, hann átti *Afreka*, þeirra Börn voru þau *Heinrekr*, oc *Hakon*, *Helena* oc *Margret*; Þá er *Hakon* var fárra vetra gamall baud *Sveinn Asleifarson* hönum til föftrs oc fæddiz hann þar upp oc þegar hann var svo færr at hann mátti fara med öðrum mönnum, þá hafði *Sveinn* hann i hernat med sér hvert sumar oc leitadi hönum i öllu virðingar. Þat var háttr *Sveins* i þann tíma at hann sat um vetrum i *Gáreksey* heima oc hellt þar jafnan áttaungi karla á sinn kost; hann átti svo mikinn dryckiu skála at enginn var annarr jafn mikill i *Orkneyjum*; *Sveinn* hafði á vorum starfa mikinn oc let færa midr ofa mikit fæd oc geck þar miðc tíðr at, enn er lokit var þeim starrá, fór hann hvert

VOR

*quievit; verum sacras ejus reliquias episcopus Biarnius, per-A. D. mittente papa, effodi curavit. Saxum, in quod sanguis comitis cum moretetur deciderat, eundem hodieque rutilantem, acsi recens effusus esset, conspiciendum præbet.*

*Cædem Comitis Rögnvalldi plurimi lugebant, amicos enim tam in insulis, quam passim alibi, multos numeravit; magnum haud paucis tulerat auxilium, liberalis, mitis, amicis fidus, exercitiis corporis & arte poetica insignis. Filiam habuit, quæ in vivis erat, unicam Ingigerdem, nuptam Erico Slagbreller; horum liberi Haralldus Jungius (domicellus) Magnus Mangius, Rögnvalldus, Ingibörga, Helena & Ragnhildis.*

## De Haralldo & Sveine.

**P**ost cædem Comitis Rögnvalldi totæ insulæ comiti Harall-1159 do subjectæ sunt eique soli parere. Fuit Comes Haralldus dynasta insignis, statura & viribus aliis superior; uxorem habuit Afrekam & ex ea suscepit Heinrechum, Haconem, Helenam & Margretam. Haconem, paucos annos natum, Sveinn Asleifæ nutriendum invitat eumque educat &, cum vires alios homines sequi permetterent, quavis ætate in militiam secum devecto, in omnibus honorem quærit. Solebat hac tempestate Sveinn domi in Gareksey hyemare & domesticos octoginta propriis sumptibus alere. Tantum habuit diversorium, quantum in Orcadibus nullum. Sveini tempore verno permagnæ circa sementa erant operæ, quibus ipse multum vacabat; verum cum finitæ essent, vere quovis piraticam suscepit



D. A. vor i] víking oc heriadi um *Supreyiar* oc *Irland* oc kom heim epter midtsumar, þat kalladi hann vorvíking; Þá var hann heima til þess er akrar voru uppskornar oc seet var fyrir kornum, þá fór hann i víking oc kom þá ege fyrr heim enn mánadr var af vetri oc kalladi hann þat hauf víking.

## Sveinn for til Írlands.

Þat var til tíþinda eitthvert sinn at *Sveinn Asleifarson* for i vorvíking, þá for með hönum *Hakon* son *Harallds* iarls, þeir höfðu V. róðrar skip oc öll stor; þeir heriudu um *Supreyiar*; þá var folk sva hrætt við hann i *Supreyium* at menn falu allt lausafe sitt i jordu edr urdum; *Sveinn* for allt supr til manar oc varð illt til tíár; þá þá sigldu þeir ut under *Irland* oc heriudu þar, enn er þeir komu nær supr under *Dýflinn*, þá sigldu þar af hafi kiölur tveir er komnar voru at *Einglandi* oc ætluðu til *Dýflinnar*, þeir voru hláðar (d) Enskum hláðum oc var þar á gæzka mikil; þeir *Sveinn* lögðu at kiölunum oc báðu þeim til bardaga; litil varð vörn *Enkra* manna, oc ræntu þar hverjum peninge sem á var kiölunum, nema *Enkrer* menn höfðu ígangi klæði sín oc nokkrar vílter oc foru síðan með kiölinum, enn þeir *Sveinn* foru i *Supreyiar* oc skiptu herfangi sínu; þeir sigldu vestan með þris miklum; þeir gerðu til ágætis fer er þeir lágu i höfnum at þeir töölduðu *Enkum* kláðum yfir fer, enn er þeir sigldu i *Orkneyiar* saumudu þeir kláðin framan á seglinn sva at þannig var til at síá sem af skrúði einu væri giör seglin, þetta kölluðu þeir skrúðvíking.

*Sveinn*

(d) miklum. *Fat.*

*ſcepit & poſtquam Hæbudas ac Hiberniam armis infeſtaverat, A. D. poſt mediam æſtatem domum rediit; hanc vernam appellabat <sup>1159</sup> piraticam. Inde uſque quo meſſuerat agros & frumentis proſpexerat, domi manſit, poſtea militiæ operam navavit, non prius quam menſis hyemis effluxerat domum reverſus eſt & autumnalem hanc appellavit piraticam.*

## Sveinn in Hiberniam tetendit.

**S**veinem Asleifæ, cum vernam aliquando ſuſciperet piraticam, comitatus eſt Haco, filius Comitæ Haralldi; habuere naves quinque, remis propellendas omneſque magnas. Hæbudis arma intulere, quarum incolæ Sveinem tunc adeo timuerunt, ut ſingulas ſuas res mobiles terra aut ſpeluncis abſconderent. Sveinn uſque ad Monam deſectus, præda ditari nequivit; Hinc occaſum verſus ad Hiberniam navigarunt ibique arma circumtulæ, verum cum meridiem verſus prope Dublinum delati eſſent, ex alto adnavigarunt cioli duo qui ex Anglia venerant, Dublinum tendentes & pannis Anglicis atque multifariis rebus utilibus onuſti; ad hos Sveinn cum ſuis naves applicat & nautas ad prælium provocat; Anglos, quippe nihil fere ſe tueri potuerunt, ſingulis quæ navibus inerant rebus ſpoliarunt, excepto, quod veſtes in quotidianos uſus & commeatum aliquantum retinentes ciolis aveherentur. Cæterum Sveinn cum ſuis in Hæbrides revectus ſpolia diviſit. Ex oriente eximia cum pompa navigarunt & in ſui gloriam, cum in portu anchoris detinerentur, pannis Anglicis ſe texerunt; ad Orcades autem navigantes velis pannos acu præfixerunt, ita ut eadem pretioſa eminens repræſentarent;

E e e

banc

A. D. *Sveinn* fór heim í *Gareksey* til bufs síns, hann hafði tekið af kiölunum vín mikit og mið Enskann; Þá er *Sveinn* hafði skamma stund heima verið, bauð hann til sín *Haralld* iarl og gerði í mot hönum virðuliga veizlu; þá er *Haralld* iarl var at veizlunne, varð þeim mart talat af rífnu *Sveins*; Jarl mælti, þat villda ec nu *Sveinn* at þu legðer af hernadinn, er nu gott heilum vagni heim at aka, enn þu veitz þat at þu hefer lengi fæddan þic við hernadinn og líð þitt, enn ujafríðarmönnum fer sva flestum at þeir látaz í hernadinum ef þeir taka sic ecki sialfer frá; þá svaradi *Sveinn* og leit til til iarls og mælti með brosu og seger sva, vel er þetta mælt herra og vingiarnliga, mun og gott at þiggja heilræði af ydr, enn kæra þat sumer at þer seut litler jafnadarmenn; Jarl svarar, ec verð at ábyrgiaz minn lut, enn mælgj gengr mer til; *Sveinn* mælti, gott mun ydr tilgánga herra, skal og sva vera at ec skal láta af hernadinum (e) því at ec elldunz, enn þverr krafrinn mikit í vasinu og hernadinum; skal nu fara í haustvíking og villda ec at hun yrda ecke með minnum afburðum enn varvíkingin var, enn epter þat skal afláta herförum; Jarl svarar, þat er og vant at síá felagsmadr hvert fyrr kemr hel edr lángrami; Epter þetta fell níðr ræðan; *Haralld* iarl fór á brott af veizlunne og var utleiddr með sæmiligum gjöfum, skilduz þeir *Sveinn* með miklum kærleikum.

## Hernadr Sveins Asleifarsonar.

Litlu síparr bió *Sveinn* ferd sína í hernat, hann hafði VII langskip og öll stór; *Hakon* son *Haralldz* iarls var með *Sveinne*

(e) omitt. 333.

*banc ex pompa denominaverunt piraticam. Sveinn ad villi- A. D.  
cationem Garekseyiæ rediit; spoliaverat ciolos vino haud exi-  
guo & mulso Anglico. Postquam non diu domi manserat,  
Comitem Haralldum, invitatum, lauto excipit convivio, cui  
cum interesset, multa de Sveinis liberalitate locuti sunt.  
Vellem Sveinn, inserit Comes, militiam missam faceres, jam  
incolumi domum rediisse prodest; verum scis quod te tuasque  
copias piratica diu sustentaveris, ast plurimis fatum est viris  
iniquis ut in militia, nisi ab eadem ipsi abstineant, vitam  
amittant; Respondit Sveinn, cum oculis in Comitem conver-  
sis subrideret, amice & apte hæc dicta sunt domine, salu-  
bria etiam tua consilia sequi proficiet, ceterum queruntur  
quidam te parum æquum esse; Ego, regerit comes, meas  
res curabo, nugæ vero apud me in causa sunt; Huic Sveinn,  
bonum absque dubio intendis domine; fiet etiam, ut mili-  
tiam in posterum averser, comperio enim me senescere, ve-  
rum vires in labore udo & militia multum minuuntur;  
Nunc autumnalem suscipiam piraticam, quam verna proxime  
antecedenti successu non inferiorem exoptarem; hac autem  
finita, militiæ non ulterius vacabo. Ad hæc Comes; non  
facile est prævidere, utrum lethum an diutina fortuna præ-  
veniat. Post hæc colloquio finis. Discedit & convivio, exi-  
miis ditatus muneribus, Comes Haralldus, cujus cum Sveinis  
tunc quoque junctus amor.*

## Militia Sveinis Asleifidæ.

**N**on multo post Sveinn militiæ se accingit, septem, qua-  
rum singulæ magnæ, navibus longis instructus; Comitatur

A. D. *ne* i faur; þeir helldu fyrst til *Supreyia* oc fengu þar lítit herfáng, foru þá þar ut under *Irland* oc heriudu þar vida, þeir foru allt suðr til *Dýflinnar* oc komu þar miðc á uvert, svo at stadarmenn urdu ecke varer vid fyrr enn þeir voru komner inn i stapinn; þeir tóku þar mikit fe; þeir gerdu þar hertekna valldsmenn þá er þar voru i stadnum, fóru þeirra skipi svo at þeir gáfu upp stadinn i valld *Sveins*, oc játtuðu hönum svo miklu gialldi sem hann villde á þá leggja; *Sveinn* skyldi oc skipa sínum mönnum stapinn oc hafa valld yfer; *Dýflinnar* menn sveria eid at þessu; þeir foru til skipa um qvelldit, enn um morgininn skyldi *Sveinn* koma i stapinn oc taka gísla af stadarmönnum. Nu er frá því at segja hvat títt var i stadnum um nattina; ræðismenn þeir er i stadnum voru höfðu stefnu sín i milli oc kærdu vandræði sín þau er þeim voru fallinn, þótti þeim þungt at láta koma stad sinn i valld *Orkneyinga* oc allrahellzt þeim manni er þeir vissu mestann uxafnadarmann i öllum veströndum; kom þat áfamt med þeim at þeir mundu svíkja *Svein*, ef þeir mátti; þeir tóku þat ráð at þeir grofu fer grafer stórar fyrir borgar hlipum oc vípa annarstapar milli hufanna þar er þeim *Sveini* var ætlat at ganga, enn menn leynduz þar i hufunum hiá med vapnum; þeir letu vid yfer grafernar svo at nidr skyldi falla þegar er manz þunginn kemr á, síðann breiddu þeir hálm á, svo at ecki mátti tilfjá grafanna oc bidu svo morgins.

Fall

*eum Comitis Haralldi filius Hakon. Tendunt primo in Hæ. A. D.*  
*budas & non magnam ibi reportant prædam; inde occasum*  
*versus ad Hiberniam vecti, arma passim circumferunt; Per-*  
*gunt meriediem versus Dublinum usque & eo ex insperato*  
*adeo superveniunt, ut adventus eorum non prius innotesce-*  
*ret quam urbem ingressi essent, spoliis mox onusti. Cum*  
*præfectis, qui ibidem erant, captis ita egerunt, ut urbem*  
*in Sveinis potestatem dederent & tantam pecuniarum, quan-*  
*tam imponeret, solutionem, promitterent; Sveinn etiam suis*  
*urbis præfecturam demandaret; hæc Dublini incolæ jureju-*  
*rando polliciti sunt. Rediere vesperi in naves, sequente vero*  
*mane Sveinn, in urbem reversus, pecunias acciperet, suos in*  
*urbe disponderet & obfides ex urbanis retineret. Nunc*  
*quæ in urbe noctu agebantur referenda; optimates qui ibi*  
*erant conventum invicem habuere & difficultates, quæ ipsis*  
*acciderant, questi sunt, urbem suam Orcadensibus & in*  
*primis viro, quem in totis regionibus occidentalibus iniquis-*  
*simum sciverunt, subjici ægre tulerunt; Consentire in id,*  
*ut Sveinem, modo possent, proderent; Consilium ceperunt ut*  
*ingentes foveas intra portam & passim alibi inter domos, ubi*  
*Sveini cum suis transeundum, foderent, homines autem armati*  
*in propinquis latebant domiciliis; superintexere lignis foveas,*  
*quæ, instantium corporum moli ferendæ imparia corruerent;*  
*stipulas deinceps foveis, ne conspici possent, obduxere & mane*  
*sequeus ita expectarunt.*

A. D.

## Fall Sveins Asleifarsonar.

Um morguninn eptir stodu þeir *Sveinn* upp og vapnuduz, gengu sípan til stadarins, og er þeir komu inn um bor-alle at gröfunum, þeir *Sveinn* sá æi við og lupu i grafarnar, þeir stadarmennirnir liopu þegar fyrir borgarhli- garhliþinn gerdu *Dýflinnar* menn rum frá borgar hliðinu þit, enn sumir til grafanna og báru vopn á þá *Svein*, þeim var uhægt vörn við at koma og letz *Sveinn* þar i gröfinne og aller þeir er inn höfpu gengit i stapinn; sva var sagt at *Sveinn* letez síþaz þeirra allra sinna felaga og mælti áþr þessum ordum; viti þat aller menn hvart sem ec látunz i dag apr ecki, at ec er hirdmadr hins helga *Raugnvalldz* iarls og ætla ec nu þar til trausts sem hann er med Gudi; menn *Sveins* foru þegar til skipa og lögdu á brott, og er ecke frá þeirra ferd at segia fyrr enn þeir koma i *Orkneyiar*.

Nu er þar lokit fra *Sveine* at segia og er þat mál man- na at hann hafi meistr madr verit fyrir ser i vestr löndum bæði at fornu og nýiu þeirra manna er ecki höfpu meira tig- nar nafn enn hann; Eptir fall *Sveins* skiftu syner hans arfi med ser *Olafr* og *Andre/s*; þeir gerðu hit næsta sumar eptir er *Sveinn* var látinn gashlöd i dryckiufkála þann hinn mikla er hann hafði attann i *Gareksey*; *Andres* son *Sveins* átti *Fri- du* dottr *Kolheins Hrugu*, systir *Biarna Orkneyinga* biskups.

## Frá Haralldi iarli og sonum hans.

**H**aralldr iarl red nu *Orkneyium* og var hinn mesti höfþinge; hann átti síþarr *Hvarflödu* dotter *Melkolms* iarls af *Mærbæfi*; þeirra

## Cædes Sveinis Asleifidæ.

A. D.

**S**urgit cum suis mane sequentis diei & armatur Sveinn; Adeunt deinde urbem, hujus cum in portam venirent ad foveas usque spatium vacuum reliquerunt urbani. Sveinoniani insidiarum nescii in foveas decurrebant; Oppidani, portam alii statim occuparunt, alii ad foveas accesserunt & Sveinonianis, resistendo imparibus, arma intulerunt; hinc Sveinn cum singulis, qui urbem ingressi erant, in fovea vitam finit; Fertur omnium commilitonum ultimus interiisse & sequentia verba antea protulisse; Notum, ait, esto singulis, siue hodie moriar siue non, quod aulicus sum sancti Comititis Rögnvalldi, á quo nunc, post Deum, auxilium spero. Sveinoniani ad naves statim redierunt & abnavigarunt, de quorum itinere, quousque in Orcades venirent, nihil referendum.

Heic de Sveine historiæ finis; habetur vulgo pro præstantissimo eorum in occidentalibus regionibus qui & dudum & pridem non majoris dignitatis nomine gavisi sunt. Post eadem Sveinis filii Olaus & Andreas hæreditatem inter se diviserunt. Exstruxere prima post interitum patris æstate in triclinio, quod Garekseyæ possederat, ingenti, parietes transversos. Duxit Andreas uxorem Fridam filiam Kolbeinis Hrugæ, sororem Biarni episcopi Orcadensium.

## De Comite Haralldo ejusque filiis.

**R**egebat ea tempestate Orcades, dynasta summus, Comes Haralldus; Ex ducta posthac uxore Hvarflada filia Melkolmi Comititis



D. A. þeirra börn voru þau Þorfinnr, David oc Jon, Gunnbilldr, Herborga oc Langlíf.

Þá er *Vilbialmr* biskup hinn síparri var andadr, var vígdr til biskups epter hann *Biarni* son *Kolbeins Rugu* oc var hann hinn mesti höfpinge oc kær vin *Haralldz* iarls: *Biarni* biskup hafði frændbálk mikinn i eyjunum. Syner *Eiriks Slagbreltz* voru þeir *Haralldr Ungi* oc *Magnus Mangi* oc *Raugnvalldr*. Þeir brædr foru austr til *Noregs* á fund *Magnus* kongs *Erlingssonar*, oc gaf hann *Haralldi* iarls nafn oc hálfar eyiar, sva sem haft hafði *Raugnvalldr* iarl hinn helgi modrfader hans. *Haralldr* iarl *Ungi* for vestr yfer haf oc med hönum. *Sigrþr Murtr* son *Ivars Galla*; moder *Ivars* var dotter *Havards Gunnaasonar*, fáu *Ivar* fell á *Akrinum* med *Erlinge Skacka*; *Sigrþr Murtr* var á ungum alldri manna vænligztr oc hinn mesti áburðarmadr; *Magnus Mangi* var eptt med konge oc fell med hönum i *Sogne*; komu þeir fyrst vid *Hialtland* oc for þá til *Katanes* oc sva upp i *Skotland* á fund *Vilbialms Skota* kongs, beiddi *Haralldr* iarl at *Vilbialmr* skyldi fáu hönum *Katanes* hálft sva sem haft hafði *Raugnvalldr* iarl; Þetta veitti kongr hönum; þá for *Haralldr* iarl ofan á *Katanes* oc efldiz þá þá at lipi; þá kom til hans *Lifolfr Skalli*, mágr hans, hann átti þar mart göfugra manna þeirra er frændr hans voru; *Lifolfr* átti *Ragnbildi* systur iarls, þessi var kalladr *Haralldr* iarl hinn ungi, enn *Haralldr Maddadarson* hinn gamli; *Lifolfr* hafði mest ráðagerd fyrir lipi iarls; þeir gerdu menn ut i *Orkneyiar* á fund *Haralldz* iarls hins gamla oc beiddu at hann mundi gefa upp hálfar eyiarnar, sva sem kongr hafði veitt *Haralldi Junga* iarli; enn er þessi ord komu fyrir iarl, þá syniadi hann þess þverliga at midla ríki sitt

*Comitis in Mærhæfvia, liberos suscepit, Thorfinnum, Davidem, A. D. Jonam, Gunnhildem, Herborgam & Langlífam.*

*Mortuo episcopo Vilhelmo, ejus nominis secundo, successit Biarnius filius Kolbeinis Hruga, cui eximia potestas & cum Comite Haralldo amicitia; habebat in insulis episcopus Biarnius cognatorum numerum magnum. Filii fuere Erics Slagbrellis, Haralldus, Magnus Mangius & Rögnvalldus; Convenere in Norvegia fratres regem Magnum Erlingi filium, qui Haralldum, Comitis titulo ornatum, dimidiis, quas tenuerat Comes sanctus Rögnvalldus, avus hujus maternus, insulis præfecit. Comes Haralldus Ungius mare occasum versus transiit, comitante Sigurdo Murto filio Ivaris Gallii; mater Ivaris filia erat Havardis Gunnii; cecidit Ivar iste in Akro, (agro) cum Erlingo Skackio. Sigurdus Murtus, adolescens adhuc formosissimus, pretioso luxuriabat vestitu. Magnus Mangius apud regem remansit & cum ipso in Sognia cæsus est. Allapsi sunt primum Hialtlandiæ, unde in Katanesum & inde in Scotiam profecti, regem Scotiæ Vilhelmum convenerunt, a quo Comes Haralldus ut dimidiæ Katanesiæ, quam tenuerat Comes Rögnvalldus, præfecturam sibi concederet, petiit; Annuit his precibus rex. Hinc in Katanesum delatus Comes Haralldus auxiliares collegit vires; convenit tunc ipsum affinis Lifulfus Skallius; habebat ibi multos cognatos, qui viri erant nobiles, Lifolfi uxor erat Ragnhildis, Comitis soror. Hic Comes Haralldus Junior, verum Haralldus Maddadi filius Senior appellatus est. Lifolfi, quoad exercitum Comitis, confilia plurimum valere. Miserunt ad Comitem Haralldum seniore in Orcades legatos, poscentes, ut dimidium insularum, ei quippe rex Haralldum juniorem præfecerat, cederet. Verum cum hæc audiret Comes, se regnum suum ulla conditione*

A. D. sitt med neinu fattmáli; *Lifolfr Skalli* for þá ferð oc heitadiz iarl vid hann miöc ádr hann færi brott; *Haralldr* iarl *Gamli* dro lip saman epter þetta oc vard allfiöllmennr; þeir *Haralldr* iarl ungi voru á *Katanesi* oc höfðu þar safnat nokorn, þá er þeir spurdu at *Haralldr* gamli dró lid saman, þá sendu þeir menn af nýiu *Lifolf* norðr yfer *Petlandsfiörð* at skynia um herinn; hann lagdi austan at *Rolfsey* oc geck hann þar upp á fiall oc fann hann þar þriá vardhaldsmenn *Haralldr* iarl (e) oc drápu tvo, enn höfðu einn med sér til fretta; *Lifolfr* sá þá oc herinn iarl oc hafði hann mart skipa oc flest stor, sneri *Lifolfr* þá ofan af fiallinu oc til skips síns oc sagði felögum sínum slík tipinde sem hann hafði vífs vordit; hann seger at *Haralldr* iarl hafði sva mikinn her at þeim var ufæra at beriaz vid hann, er þat mitt ráð seger *Lifolfr* at ver farlm i dag i *Þorsá* oc mun ofþ þar safnaz lid mikit i dag, enn ef þer vilit leggja til oruðto vid *Haralldr* iarl, þa er þat hin mesta ufæra hverfu sem tekz: þá tok *Sigrþr Murtr* til orða, illu heilli hefr mágr iarl farit yfer *Petlandsfiörð* er hann hefer epterlátit hiartað oc qvat æi vænt horfa ef aller skyldi hiartaufær þegar þeir sæi her *Haralldr* *Gamla*; *Lifolfr* svarar, vant er þat at siá *Sigrþr* hvar hvergi ber hiartað sitt ef til þarf at taka, ætla ec þat (f) mund er ec renn frá *Haralldi Junga* at ypr afburðarmönnum muni pykia avint epter at standa; enn ecki vard af förinne i *Þorsá*, enn litlu síþarr sá þeir skipaflota *Haralldr* iarl fara undann (g) *Rolfsey*, biogguz þeir þa til bardaga; *Haralldr* iarl geck á land upp oc fylgdi lipi sínu, hann hafði her miklu meira; Þeir *Sigrþr Murtr* oc *Lifolfr* fylg.

(e) ens *Gamla. addit.* 101. 333. (f) *mandu.* 101. (g) *Rinarsey. Flat.*

*tionem partituum præfracte negavit; Lifolfus Skallius hanc lega- A. D.*  
*tionem in se suscepit, cui Comes antequam abiret, multis mi-*  
*natus est. Comes Haralldus ingentem post hac contraxit exer-*  
*citum & magna hominum stipatus est multitudine. Comes*  
*Haralldus junior, cum reliquis in Katanesia, suorum numerum*  
*aliquantum auxit; cum audirent Comitem Haralldum senio-*  
*rem copias colligere, Lifolfum iterum cum aliis boream ver-*  
*sus, trans sinum Petlandicum, ut exercitum observaret, mi-*  
*serunt; Ad orientale Rolfseyæ litus appulit, ubi in montem*  
*egressus tres custodes Comitis Haralldi invenit, quorum duos*  
*occidit, unum vero, ut nova suggereret, secum abduxit; Tunc*  
*quoque copias vidit comitis & naves multas, plerasque mag-*  
*nas; hinc & monte ad naves suam reversus, sociis nova, quo-*  
*rum certior factus erat, retulit; dixit Comitem Haralldum*  
*tantum habere exercitum, ut cum eo confligendo omnino im-*  
*pares essent, Consilium est meum, inquit, ut hodie septentrio-*  
*nem versus in Thorsåam tendamus, ubi ingentes ad nos con-*  
*fluent copiae; verum si cum Comite Haralldo congredi vultis,*  
*summum est periculum, siue successum obtineat siue non. Ad*  
*hæc Sigurdus Murtus; Infortunatus affinis comitis sinum Pet-*  
*landiæ transiit, cum animum reliquerit; addidit, malum minari*  
*finem, si omnes, cum copias Haralldi senioris viderent, corde ca-*  
*rerent; Facile non est, respondit Lifolfus, prævidere Sigurde*  
*ubi cujusvis hæreat animus si facto opus fiat; ominor tempore*  
*quo ego à Comite Haralldo aufugio, quod vobis, qui virtute ex-*  
*celletis, remanere magni constet operis. Caterum in Thorsåam*  
*non ivere. Ast paulo post classẽ Comitis Haralldi a Rolfsey di-*  
*scedere conspiciunt, hincque pugnae se accingunt. Comes Haralldus*  
*in terram exscendit & copiarum, quibus multo superior erat, aciem*  
*instruit. Sigurdus Murtus & Lifolfus Comitis junioris exercitum*

A. D. fylgdu lidi *Unga* iarls; *Sigrpr Murtr* var i raudum skarlatz kyrtli oc drap blöðunum under bellti fer; sumer mælltu at fva mundi hann oc gera á bakit; hann bat ecki uppdrepa, því at ecke man ec öfugr atgánga i dag; I sinn fylkingar arm var hvör þeirra oc er þeir höfpu fylkt lipinu feig saman orrustan oc var ákáfa hörd; I lidi *Haralldz* iarls gamla var mart hinna hörduztu manna þeirra er ofrkapps menn voru mikler oc buner forkunnar vel sem voru frændr biskups oc marger adrerr sveitar höfþingiar iarls, pá er stadið hafpi orrostan um hríd, fell *Sigrpr Murtr* oc hafpi vel bariz oc drengeliga; *Lifolfr* geck annarra manna best fram; fva segia *Katanesingar* at hann gengi þrifvar i gegnum fylkingar *Haralldz* iarls Gamla, enn þó fell hann i þeirri orroftu med godann ordztir; pá er þeir voru báðer fallner *Lifolfr* oc *Sigrpr Murtr* brazt flótti i lipi iarls hins *Unga*; *Haralldr* iarl *Ungi* fell við torfgrafer nockorar, var pá þegar um notina seet lios mikit þar er blodit hafpi níðr komit; þeir kalla Jarlinn fannhelgann, oc er þar nu kirkia sem hann fell oc er hann þar jardadr á nefinu oc geraz utöluligar jarteiner fyrir hans verdleik veittar af Gudi oc vitrar þat jafnan at hann villde yfer til *Orkneyia* til *Magnus* iarls oc *Raughvalldz* iarls frænda sinna. Epter bardagann lagði *Haralldr* iarl under sic allt *Katanes* oc for þegar ut i *Orkneyiar* oc hrófadi, miklum figre.

## Frá Orkneyingum.

V *ilbalmr Skota* kongr spurdi at *Haralldr* iarl var fallinn oc þat med at *Haralldr* iarl *Maddadarson* hafpi under sic lagt allt *Katanes* oc sic ecki atspurt; varð *Skota* kongr þessu reidr

*disposuere; Sigurdus Murtus rubrum indutus erat pallium cocci- A. D.  
neum, cujus fibras sub cingulum complicabat; dicebant qui-  
dam eum itidem in tergo acturum; prohibuit illos replicari,  
non enim, aiebat, hodie retrorsum incedam. In sua quis-  
que acie constituti easdem instruxerunt, cum autem congre-  
derentur, strenue utrinque pugnatum est. In exercitu Comi-  
tis Haralldi senioris multi erant viri fortissimi, strenui, au-  
daces simul atque optime instructi, cognati episcopi multique  
alii a Comite cohortibus præfecti. Postquam aliquantisper du-  
raverat pugna, Sigurdus Murtus, qui strenue & viriliter  
pugnauerat, cecidit; Lifolfum, Sigurdo in conflictu non  
secundum, Katnesenses aciem comitis Haralldi senioris ter trans-  
iisse ferunt, in hac tamen pugna laudem promeritus occisus est.  
Post cæsos ambos Lifolfum & Sigurdum Murtum, exercitus  
Comitis Haralldi junioris fugatus est. Cecidit Comes Ha-  
ralldus junior apud locum quendam in quo turfæ fodiuntur;  
nocte statim sequente ubi sanguis deciderat lumen magnum  
apparuit; dicunt Comitem vere sanctum; templum hodie est,  
ubi cæsus erat, ibi etiam in lingula sepultus est; Fieri  
quoque innumera miracula ipsius dignitatis causa Deus per-  
mittit, quæ semper indicant eum voluisse in Orcades ad Co-  
mites Magnum & Rögnvalldum, cognatos suos, transire.  
Post pugnam Comes Haralldus totam sibi subjecit Katanesiam  
& in Orcades statim, insigni victoria triumphans, rediit.*

## De Orcadensibus.

**A**udit rex Scotiæ Vilhelmus cecidisse Comitem Haralldum  
& præterea comitem Haralldum Maddadi totam Katanesiam,  
absque sua venia, subegisse; his perquam iratus legatos in

Fff 3

Hæbu-

D. A. reidr miðc oc fendi menn i *Supreyiar* til *Raugnvallds Supreyia* kongs *Gudrodarsonar*, moder *Gudrodar* var *Ingibiörg* dotter *Hakonar* iarls *Pálsónar*; *Raugnvalldr* kongr var þá meistr (h) herkongr i veströndum; þat var þria vetr at hann lá uti á herfkipum sva at hann kom æi under sótkann rapt. Þegar er *Raugnvalldi* komu þessi ord dró hann her saman um allt *Supreyia* ríki oc af *Satiri*, hann hafði oc mikit lip af *Irlandi*, hellt hann þá norðr til *Katanefs* oc tok under sic allt landit oc dvaldiz þar um hríd. *Haralldr* iarl sat i *Orkneyium* oc gaf engann gaum af ferd kongs, enn er leid at vetri biöz *Raugnvalldr* kongr heim i ríki sitt i *Supreyiar*, hann setti epter á *Katanefi* þria fýslumenn, var einn *Máni Olafsson*, annarr *Rafn* lögmadr, *Hlífolfr* inn *Alli* het hinn þridi. Nockuru sýpar enn *Rögnvalldr* kongr fór i *Sudreyiar*, fendi *Haralldr* iarl mann yfer á *Nes* oc feger at þá þætti hönum gott hans erende ef hann gæti drepit einn af fýslumönnum edr alla tva; þessi madr var fluttr yfer *Petlandzfiörð*, fór hann þar til er hann kom á fund *Rafns* lögmanz oc spurdi *Rafn* hvert hann skyldi fara, hann varð fárr svara um; *Rafn* tok til orða, se ec á þer at *Haralldr* iarl hefr þic til nockrs ílls sent hingat á nesit, enn ec nenni ecki at láta drepa þic því at þu ert frændi minn; vid þetta skilldu þeir oc fór hann brott þápan oc til *Hlífolfs* oc foru þeirra skipte sva at hann veitti *Hlífolfi* líflát, hlíóp hann þá i brott oc ut i *Orkneyiar* á fund *Haralldz* iarls oc feger hönum hvat er hann hafði gert.

Ha-

(h) hermadr 101. *Flat.*

Hæbudas ad earundem regem Rögnvalldum Gudrodi filium A. D.  
 mittit; Mater Gudrodi erat Ingiborga filia Comitum Haconis  
 Pauli filii. Rex Rögnvalldus tunc temporis piratarum in re-  
 gionibus occidentalibus summus fuit; tres hyemes in navi-  
 bus, sub sudem fuliginosam non ingressus, egerat. Audito  
 nuncio, milites ex toto Hæbudarum regno & Satiria con-  
 scripsit, adscito præterea ex Hibernia ingenti exercitu, teten-  
 dit exinde septentrionem versus in Katanesiam, totam occu-  
 pavit regionem ibique ad tempus moratus est. Comes Ha-  
 ralldus in Orcadibus sedens, expeditionem regis non curavit;  
 appropinquante vero hyeme Rex Rögnvalldus in regnum suum,  
 Hæbudas nempe, reditum paravit; Reliquit in Katanesia top-  
 archas tres, quorum primus Manius Olai, secundus Rafn le-  
 gifer, tertius Hlifolfus Alius cognominabatur. Non multo  
 post regis Rögnvalldi in Hæbudas reditum, Comes Haralldus  
 hominem quendam in Nesum mittit seque ejus negotio con-  
 tentum dicit, si toparcharum alterum vel utrumque e medio  
 tollere queat; Sicarius trans sinum Petlandiæ vectus, pergit  
 quousque legiferum Rafnem convenit, cui, interroganti quo  
 ipsi eundum sit, stupefactus paucis respondere potuit; omnino,  
 ait Rafn, aperis, Comitem Haralldum te ad malum aliquid  
 agendum huc in Nesum misisse, verum te, cognatum quippe  
 meum, ut enecari faciam, a me impetrare nequeo. His di-  
 ctis discedit advena, petitque Hlifolfum, cum quo ita agit  
 ut cæsum relinqueret; Confugit exinde in Orcades ad Comi-  
 tem Haralldum eique patratum a se facinus refert.

Cru-



A. D.

## Haralldr píndi biskup.

**H**aralldr iarl bióz nu or *Orkneyiom* oc, er hann var albuinn, for hann fyrst norðr til Þorsár oc geck þar af skipum sínum, biskup var i borginne a (i) *Skarabólstað* oc er þeir sá her *Haralldr* iarls, sá þeir *Katanesingar* at hann hafði her sva mikinn at þeir höfðu einga vidstöðu, þeim var oc sagt at iarl var i sva illu færi at ufynt væri hveriu hann eyrði, biskup tok þá til orða oc mælti; ef ockar skipti fara vel, þá mun hann gefa ydr grid; sva var gert sem biskup mælti fyrir; her iarls þusti af skipunum oc til borgarinnar; biskup gek i moti iarli oc fagnadi hönum med blípum ordum, enn þeirra skipti foru sva at *Haralldr* iarl let handtaka biskup oc skera or hönum tunguna, enn sípan let hann stínga knífi í augun oc blinda hann; *Jon* biskup kalladi á meyna ena helgu *Tröllbænu* i meizlunum oc geck sípan á brecku nokkora þegar þeir letu hann laufann; kona ein var á breckunni oc bat biskup hana healpa sér; hon sá at blod tell or andliti hans oc mælti, vertu hlíodr herra því at gíarnan vil ec hialpa ydr; biskup var færdr til þess stadar er hviler hin helga *Tröllbæna*, þar feck biskup heilsubot bæði máls oc sýnar; *Haralldr* iarl geck þá upp at borginne oc gáfu þeir hana þegar upp i valld iarls; hann veitti mönnum þegar stórar reffingar oc lagdi á þá menn giöllð stór er hönum þótti mest verit hafa i landrápum vid sic, let hann þá enn alla *Katnesinga* gánga under sic med eidum hvert er þeim var liuft edr leitt; sípann tok hann under sic eigner þær allar er átt höfðu sýslumenn þeir er til *Skota* kongs voru farnar; sat *Haralldr* iarl þá á *Katanesi* med mörgu folki.

Frá

(i) Skarabólstað. 102. Skotlandi 333.

## Cruciat Haralldus episcopum.

A. D.

**P**ost hæc Comes Haralldus ex Orcadibus abire constituit, & omnino paratus, septentrionem versus in Thorsåam tendit ibique ex navibus in terram exscendit. Episcopus in urbe Skarbolstadis erat. Cæterum Katanesenses exercitum comitis Haralldi tantum esse conspexerunt ut resistere prorsus nequirent; Audiverunt quoque comitis animum ira incensum molimina varia & incerta minari. Tunc episcopus in talia prorumpit; Si, ait, commercia nostra bonum obtinent finem, pacem vobis concedet. Sequuntur jussa episcopi. Exercitus comitis a navibus ad urbem turmatim excurrit; Episcopus comiti obviam it, eumque humaniter excipit, verum inter eos ita agitur; Comes episcopo, capto, linguam exscindit, exinde autem cultello oculos eruit. Episcopus Jonas læsus, sanctam virginem Tröllhænam invocat & dimissus in clivum quendam progreditur, ubi præsentem fæminam se juvare rogat, quæ, sanguinem ex ore delabi videns, sile, ait, domine, te enim juvare lubet. Episcopo in locum ubi sepulta est sancta Tröllhæna, devecto, & lingvæ & oculorum usus restituitur. Comes Haralldus ad urbem progreditur, eandemque, nemine resistente, statim occupat; Indigenas absque mora multum punit, proditiōis contra se principulos ejusdem pænas pro proprio arbitrio luere facit & adhuc omnes Katanesenses, nolentes volentes, ad præstandum sibi homagium cogit; totas deinde possessiones toparcharum, eorum, qui ad regem Scotiæ abierant, occupat & cum hominum multitudine in Katanesia sedet.

Ggg

De

A. D.

## Frá Syflumönnum.

**N**u er at segia frá syflumönnum, þeir redur VI. saman upp í *Skotland* oc fundu þar kong um vetrinn á Jolaföstu, kunnu þeir glöggliga at segia frá þeim típindum er gerst höfðu á *Katanefi* i ferðum *Harallds* iarls; þessum típindum varð kongr allreidr, enn tvennum giölldum kvadz hann þeim giallda skyldu er sitt höfðu látit; hinn fyrsta dag er þeir voru með *Skota* konge, let hann gefa halfann þridia tug álna klædis hveriom þeirra oc enn mörk Enzka til skot-filfrs fer, sína hveriom þeirra, voru þeir með *Skota* konge fram um Jol í godu yferlæti, enn þegar á bak Jolum sender *Skota* kongr ord öllum höfþingiom i ríke sínu oc dro her saman ofa mikinn um landit oc stefndi þeim her ofan á *Katanes* á hendr *Haralldi* iarli, hafði *Skota* kongr allmikinn her oc fer hann þar til er hann kemr i *Eysteinsdal*, þar mætiz *Katanes* oc *Suprland*; herbuder *Skota* kongs stodu epter endilöngum dölunum oc er þat laung leid. *Haralldr* iarl var á *Katanefi* er hanu spurdi þessi típinde, dro hann þegar lip at fer oc er sva frásagt at hann fengi. (k) LX. hundrad manna oc hafði þá allz enga vidstöðu at beriaz við *Skota* kong, fendi hann þá menn á fund *Skota* kongs at leita um sætter með þeim, enn er þat var flutt fyrer konge, seger hann at ecki þirfði um sætter leita nema hann hefði hinn fiorda hvern pening af *Katanefi* þann er á var landinu; enn er þessi ordsending kom fyrer *Haralld* iarl, kalladi hann á tal við sic landsmenn oc adra höfþingia oc leitadi ráða við þá, enn við því at þeir sá engin efni sín, gengu þeir at þessi sætt at *Katnesingar* gulldu fiordung eigu sinnar *Skota* kongi, fyrer utan þá menn er

(k) omittit 102. 333

## De toparchis.

A. D.

**N**unc de toparchis referendum; Sex una in Scotiam eunt, ibi regem hyeme, tempore nempe jejunii adventus, conveniunt, & distincte quæ in itinere comitis Haralldi in Katanesia gesta erant, exponunt. Hæc cum referrent, rex perquam iratus, iis, qui res suas amiserant, duplum se redditurum promittit. Primo quo morantur apud eum die, cuique eorum viginti quinque ulnas panni, præter marcam Anglicam argenti in viaticum dat. Transigunt apud regem humane habiti festum Julense, verum statim post idem, ipse omnibus in regno suo optimatibus nuntios mittit, & ex regione innumeras copias collectas in Katanesum, contra comitem Haralldum, deducit; Ingenti cum exercitu pergit quousque in Eisteinsdal, confinium est Katanesiæ atque Sudrlandiæ, venit; Stabant secundum valles, quæ longa est via, ipsius castra. Comes in Kataneso, cum hæc audiret, convocato statim exercitu, sexagies centum quamvis militibus stipatus, a rege se defendere prorsus nequivisse fertur, unde mittit pacem expetentes, quibus respondet rex non prodesse pacem querere, nisi quarta quæcunque in Kataneso pecunia sibi solvatur. Verum audito hoc responso, Haralldus in colloquium vocat incolas, variosque optimates & eos consulit; cæterum; quoniam viribus se carere vident, in hanc descendunt pacis conditionem, ut quartam suarum possessionum partem regi expendant & præterea iis qui instante hyeme ad ipsum iverant satisfaciant.

Ggg 2

**D. A.** er á kongs fund höfpu. farit um vetrinn; *Haralldr* iarl for ut í *Orkneyjar* oc skyldi hann hafa *Katanes* allt sem hann hafði ádr haft, enn *Haralldr* iarl Ungi tæki af *Skota* konge; Í ufridi þeim var blindadr *Þorfinnr* son *Haralldz* iarls, hann hafði verit gísladr af *Skota* kongi. Epter sett þeirra for kongr upp í *Skotland*. *Haralldr* iarl var nu einn höfþingi í *Orkneyium*. Þat var ofarlíga á dögum *Haralldz* iarls. er þeir *Olafr* mágr hans oc *Jon Hallkelsfon* efldu flokk or *Orkneyium* oc austr í *Noreg* á hendr *Sverri* kongi; Þeir toku til kongs *Sigrþr* son *Magnus* kongs *Erlingssonar*; í þann her reduz marger stóráttader menn or *Orkneyium*, þat var hinn sterkasti flokk; þeir voru kallader *Eyjar-skeggjar* oc *Gullbeinar* um hríp; Þeir börduz í *Floruvogum* við *Sverri* kong oc fengu usigr, þar fellu þeir báder *Jon* oc *Olafr* oc sva kongr þeirra oc mestr luti hersins; Epter þat lagði *Sverrer* kongr á *Haralld* iarl fiandskap mikinn, oc kendi hönum völd um er flokkurinn hafði hafiz, kom því sva at *Haralldr* iarl for vestan oc *Biarni* biskup með hönum; Jarl gaf sic í valld *Sverris* kongs oc let hann einn skera oc skapa í milli þeirra, þá gerði *Sverrir* kongr *Hialtland* allt af *Haralldi* iarle með sköttum oc skildum oc hafa *Orkneyia* iarlar þat æi haft síðann. *Haralldr* iarl var þá V. vetra gamall er hönum var gefit iarlshafn, hann var XX. vetr iarl, sva at þeir *Raunvalldr* iarl, hinn helgi voru báder saman yfer *Orkneyium*. Epter fall *Raunvalldz* iarls var *Haralldr* iarl í *Orkneyium* átta vetr hins fimta tigar, hann andadiz á öðru ári ríkis *Inga* kongs *Bárdarsonar*. Epter *Haralld* iarl tóku syner hans ríke *Jon* oc *David*, *Henrik* son hans á *Ros* á *Skotlandi*. Þessir hafa ríkaster verit *Orkneyinga* iarla at tali þeirra manna er frásagner hafa þar um gert, er þar til nefndr *Sigrþr Eysteinson*, *Þorfinnr* iarl *Sigrþarson*,  
Ha.

*ciant. Comes Haralldus in Orcades rediit, cui tota Katanesia, A. D.*  
*quemadmodum antea, pareret, verum præfectura comiti Ha-*  
*ralldo juniori data a rege Scotiæ concederetur. In hostili-*  
*tatibus hisce, filius comitis Haralldi Thorfinnus, quem obsi-*  
*dis loco retinuerat Rex Scotiæ, excæcatus est. Post reconcilia-*  
*tionem rex in Scotiam reversus est. Comitem Haralldum hoc*  
*tempore Orcades solum dominum agnoverunt. Fuit ultimo*  
*fere tempore comitis Haralldi cum ipsius affinis Olaus & Jonas*  
*Hallkelis coronam ex Orcadibus instruerent orientem versus in*  
*Norvegiam contra regem Sverrerem; Regem assumerunt Si-*  
*gurdum filium Magni, Erlingi nepotem; His se associarunt*  
*multi Orcadensium, nobili stirpe nati; cohors erat fortissima;*  
*Appellabantur Eyjarskeggjar (insulani) & ad tempus Gullbeini.*  
*Congressi sunt cum rege Sverrere in Floruvogis, ubi inferiores*  
*Jon & Olaus, cum rege suo, cæsi sunt. His gestis, rex Sverrer*  
*Comitem Haralldum magno odio persecutus est & seditionis*  
*causam extitisse culpavit; eo tandem venit, ut Comes cum epi-*  
*scopo Biarnio ex occidente iret, regis Sverreris potestati se da-*  
*ret, ipsiusque arbitrio totius litis decisionem committeret;*  
*Multæ loco a Comite Haralldo totam Hialclandiam, cum debitis*  
*tributis & vectigalibus, exegit, quam Comites Orcadenses ab*  
*eo tempore non recuperarunt. Comes Haralldus quinquennis co-*  
*mitis titulo ornatus fuerat, viginti annis exinde ipsi & Comiti*  
*sancto Rögnvalldo Orcades simul paruerunt. Post eadem Comi-*  
*tis Rögnvalldi Comes Haralldus Orcadum comitatum quadra-*  
*ginta octo annis gessit; Obiit secundo regiminis Ingii Bardi filii*  
*anno; Successerunt ipsi filii Jonas & David; Henricus ejus*  
*filius in Ros in Scotia. (comes) Potentissimi fuere inter Comites,*  
*ut referunt historici qui de iis scripserunt; nominant nempe*  
*Sigurdum Eysteinis, Comitem Thorfinnum Sigurdi & Harall-*

- A. D. *Haralldr* iarl *Maddadarson*. Þeir brædr *Jon* oc *David* redu báder löndum epter födr sinn þar til er *David* andadiz or fott á því ári sem *Hakon Galinn* andadiz i *Noregi*; síþan tok *Jon* iarlshafn yfer öllum *Orkneyium*.

## Brenna Adams Biskups.

gfi. Ragnvald. Ann.  
iv. I, pag. 305.

Þá er *Jon* biskup andadiz á *Katanesi* sá er *Haralldr* iarl let meida, var tekinn biskup i stad hans sá er *Adam* het oc vissi engi madr ætt hans, því at barnit hafði fundiz við kirkiudyr nockurrar; hann potti *Katnesingum* helldr hárdr i biskupsdominum oc kendu þat mest munk þeim er var með hönum. Þat var forn sír at biskup skyldi hafa spannsfniörs undan XX. kum, skyldi þetta hvarr bondi giallda sá er var á *Katanesi*, sá meira er fleiri kýr atti, enn hinn því minna sem færri hafði oc skyldi hverr epter því gialda sem teldizt til, enn *Adam* biskup villdi ætla gialldit oc hafa spanns undan XV. kum, oc er þat feks, beiddiz hann at hafa undan XII. kum, oc er þat var uppi látit, villdi hann hafa undan X. kum, enn þat potti öllum udæmi; Þá foru *Katnesingar* á fund *Jons* iarls, hann var þá á *Katanesi*, oc kærdu þeir þetta fyrer iarli, hann letz her mundi ecki tilleggja, qvatz þat þyckia uvandat, qvat tvo kosti illa fyrer höndum, qvat þetta vera upolanda, enn letz ecki mundu annan uppqveda. Þá var *Adam* biskup at hákirkju i *Þorsdal* enn *Jon* iarl var skamt þápan; *Katnesingar* höfðu þá þing á fialli yfer bæ þeim er biskup var á; *Rafn* lögmadr var þá með biskupi oc bat hann vægia helldr mönnum, qvedz ella hræddr um hverfu færi, biskup bat hann vera ká-  
tann

dum Maddadi *filium*. Fratres Jonas & David post patrem *anno* A. D. *bo regnarunt, donec David, eodem anno quo Hacon Galinn in Norvegia obiit, morbo exstingveretur. Jonas deinceps totarum Orcadum comitatum suscepit.*

## Incendium episcopi Adami.

**M**ortuo in Katanesia episcopo Jona, quem laedi fecerat Comes Haralldus, electus est successor episcopus Adamus; Constitit nemini genus ejus, infans enim ad ostium templi cujusdam repertus fuerat; hic Katnesensibus, dum episcopatum gessit, nimium exigere videbatur, cujus culpam in monachum ei adhaerentem praeprimis converterunt. More prisco receptum fuerat, ut mensuram Spann butyri ex lacte viginti vaccarum singuli in Katanesia coloni, qui plures habebant, plus, qui vero pauciores minus, & quivis ex aequa proportionem, episcopo solverent; Episcopus autem Adamus nominibus imponere voluit & ex quindécim mensuram Spann exegit, quæ cum expendebatur, ex duodecem poposcit; hac etiam concessa, ex decem petiit verum cum omnibus exemplo carere videretur, Katnesenses comitem Jonam convenerunt eique questi sunt, qui de his nihil in medium se consulturum, non multis circa ea curis opus, duas instare conditiones malas, quarum præsentem non tolerandam, se vero alteram tacituram, respondit. Erat tunc episcopus Adamus apud primarium in Thorsdal templum, verum Comes Jonas inde non procul; Katnesenses in monte sito ad prædium, in quo episcopus, conventum habuere. Ratn-legifer apud episcopum moratus, ipsum ut indigenis parceret, alias de exitu se sollicitum asserens, rogavit; Episcopus, eum ut letetur, rogat prædivinatque incolas sponte pacari;

Hinc



A. D. tann, qvat bændr munu síálfa stöðva sic; þá var sendt til *Jons* iarls oc bedit at hann skilldi sætta þá biskup, enn iarl villdi hvergi nær koma, þá runnu bændr ofann af fiallinu ákafliga geyster oc er *Rafn* lögmadr sá þetta bat hann biskup gera nockot ráð fyrer ser; þeir biskup drucku i lopti einu oc er bændr komu at loptinu geck munkrinn ut i dyrnar oc var þegar högvinn um þvert andlitit oc fell daudr inn i loptit, oc er biskupi var þetta sagt, þá svaradi hann, þat kom ecki fyrr fram enn líkligt var, því at hann lagði jafnan punglíga til vorra mála; þá bat biskup *Rafn* segia böndum at hann vill sættaz vid þá, oc er þat var sagt bændum, urdu þeir fegner aller þeir er vitrari voru, geck biskup þá ut oc ætlapi til sætta, enn er þat sá hiner verri menn þeir er ódazter voru, toku þeir *Adam* biskup oc færdu hann i eitt litit hus oc slogu sípan í elldi, enn hufit brann sva skiott at þeir er biskupi villdu biarga fengu ecki atgert; læzt þar *Adam* biskup oc var lík litt brunnit er fanz, þá var líkinu veittr sæmiligr gröptr oc virduligr um bunadr, enn þeir menn er hellzt höfðu verit viner biskups, þá gerdu þeir menn á fund *Skota* kongs: Þá var *Alexander Skota* kongr son *Vilbials* kongs hins helga, enn kongrinn vard vid þessí típinde sva illa, at menn hafa þær hrakningar at minnum er hann gerði epter brennuna biskups i manna meidingum oc manndrapum, fiárránum oc brottrekan manna af landinu. Kunnum ver nu ei greiniligar at segia frá þeim típindum er til heira *Orkneyinga* Jörlum, enn sva sem ver höfum sagt.



*Hinc Comes Jonas per nuncium sollicitatus ut episcopum cum indigenis conciliaret prorsus abnuit. Coloni postea ex monte, vehementes decurrunt, quod cum videret Rasm legifer, episcopum, ut quodam modo sibi consuleret, monuit; bibebant in contignatione quadam, ad quam cum incolæ venirent, monachus, in fores egressus, in mediam faciem cæditur & mortuus intro revolvitur; Hoc cum episcopo referretur, regessit; non prius quam vero simile erat evenit, nostras enim res suavisu suo semper aggravavit; Episcopus deinde Rasmem, ut colonis indicaret, se cum iis pacari velle, rogavit, quod cum audirent, omnes, qui prudentiores erant, lætati sunt, unde episcopus, eos conventurus, egressus est, quem cum viderent pejores, furore acti, ipsum, comprehensum, in casam quandam, cui ignem admovebant, detruserunt; hæc vero cito adeo combusta est, ut, qui episcopo opitulari voluere, re infecta discedere cogerentur. Obiit heic episcopus Adamus, cujus cadaver, cum inveniretur, parum crematum, decenter & honeste sepelierunt; Qui autem præ aliis amici fuerant episcopi legatos miserunt ad regem Scotorum, tunc temporis Alexandrum, filium regis Vilhelmi sancti; Is vero relatis graviter adeo irascebatur, ut posterorum memoriæ inhæreant afflictiones quarum, post incendium episcopi, autor extitit, ladendo occidendoque, spoliando res mobiles & indigenas e regione expellendo. Res gestas Orcadensium distinctius, quam supra memoratæ sunt, literis mandare non possumus.*



Digitized by Google

Magnus, Saint,  
care of the Orkney Islands.

**SAGAN**

**AF**

**HINUM HELGA MAGNUSE**

**EYA JARLE.**



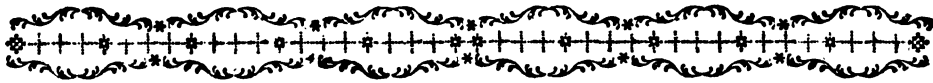
## Formálenn.

**L**of oc dýrd, heidr oc æra se almáttighum Gudi lausnara varum oc skapara fyrer sína margfaulldu mildi oc miskunsemi er hann veiter ofs, er byggium á utannverdum iadri heimfins, oc efter meistaranna ordtæki, er sva setia í sínar bækr, at þeim fýniz sem ver seem komnir ut or heiminum oc alteins þó at sva sé, vurdiz Gud at fýna ofs sína mildi, einkannliga i því, er hann hefer látid os koma til kynninghar síns blezada nafns, þar med gefuit os styrka stolpa, hina helguztu Forgöngumenn heilagrar kristni, at hverra heilagleik aull norðrhálfan skínn oc líómar nær oc fjarre; þessir eru, hinn heilagi *Olafr* kongr oc hinn háleiti *Hallvardr* frændi hans, er prýða Noreg med sínum helgum (a) domum, hinn mæti *Magnus* eýa iarl, er birtir *Orkneyiar* med sínum heilagleik, hverium til sæmdar eftirfarandi saga er samansett. her med eru blezadir biskupar *Johannes* oc *Thorlacus*, hverir Island hafa geistad med háleiti skíni sinna biartra verdleika. Því má síá at ver erum ei fiarlægir Guds miskunn, þó at ver seem fiarlægir öðrum piódum at heims vístum, oc þar fyrir eigum vær hönum þackir at geyra, sæmd oc æru alla tíma vars lífs. Meistare (b) *Rodbert*, er Saugu hins heilaga *Magnusar* iarls hefer samt oc diktad i látinu, byriar sva prologum sem her má heyra

Pro-

(a) dæmum, *exemplis*. 351. 352.

(b) Robert. 351. 352. O.



## Præfatio.

**L**aus, gloria & cum reverentia, honor sit omnipotenti Deo, redemptori & creatori nostro, pro multiplici sua clementia & misericordia, præstita nobis, qui habitamus in extrema mundi plaga & ut ajunt in scriptis suis viri docti, quemadmodum illis videtur, e mundo exivimus. Quantumvis autem ita se habeat, dignatur Deus nobis suam clementiam præbere, præsertim in eo, quod ad beati sui nominis notitiam pervinire siverit, firmas insuper dederit columnas, sanctissimos antesignanos ecclesiæ, quorum sanctitate totus Boreas & prope & procul illuminatus nitet; hi sunt, sanctus Rex Olaus & augustus ipsius cognatus Hallvardus, qui Norvegiam sacris suis relliquiis ornant; celeberrimus Magnus insularum comes, qui Orcades sua sanctitate illuminat & in cujus honorem sequens historia composita est. Annumerantur his beati episcopi Johannes & Thorlacus, qui splendore conspicuorum suorum meritorum Islandiam irradiarunt, unde apparet, nos non a divina misericordia, ab aliis licet gentibus longe, quoad mansiones in mundo, remotos esse; hinc iis grates, honorem & reverentiam omni nostræ vitæ tempore habere debemus. Magister Rodbertus, qui historiam comitis sancti Magni lingua Latina composuit atque dictavit, prologum, ut audire licet, orditur.

## Prologus.

**P**vílikt færer hver sem hann hefer faung á i landtialld Guds, fer til hiálpur oc miskunnar, (c) einer Gull, adrer silfr, sumer gímsteina, sumir haфра hár oc raud búcka skinn oc er slík fórn ei svívirðiliga virðandi, þvíat af slíku er giörr iferhöfn yfer landtialld Guds (d) at hlífa því oc veria þat fyrer vætu oc sólarhita, þessi ord má sva glosa med fám ordum. Hver kristinn maðr offri Gudi ad giöfum oc láni, sem hann hefer hönum veitt, þat er hann hefer bezt til, at Guds kristni er landtialld þat er Moyfes giordi Gudi til pió-nostu, merkir, verði til hlífðar oc styrkingar móti áráfum sinna ovína. Gull merkir speki oc vizku, silfr hreinlífi; gímsteinar kraptaverk heilagra manna, haфра hár idran sin-da, raud buckaskinn píslarvætti. Nú má lesandi maðr sva til hugsa at þessar allar fornir hafi heilagr *Magnus* offrat sínum drottni sem hans lífs saga vattar. Nu þó at lofsaungr (e) Guds see (f) ei sámiligr i syndugs manz munne, þá má hann þó vera audrum hagligr oc hialpsamligr, því at sva er lesit; at hufit alt fylltiz af hinum sætazta ilm smyrsla oc jurta þeirrar hinnar syndugukonu er ydranda nidrsteypiti at þva oc smyria fætr drottins, enn efter vanaligum síð þeirra manna, er annara jarðer byggia, enn sínar vanrækia oc láta purar liggia, þá byrium ver saugu þessa um líf hins heilaga *Magnusar* iarls, þeim mun traustligarr oc ástfamligarr (g) oc vart starf tilleggium sva heilagrar oc háleitrar frædi, sem væntum fullgiörla hans hiálp ofs at stydia oc styrkia til sin-  
nar

(c) einn 351. 352. O. (d) oc *pro* at. 351. 352. (e) Gudr. 351. 352. O. (f) ril *pro* ei. *Omn.* (g) er *pro* ac. 352. 352. O.

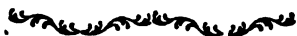
## Prologus.

A. D.

**Q**uivis, quod habet in tabernaculum Dei, in sui auxilium & commiserationem infert, alii argentum alii gemmas, alii lanam caprinam ac rubras hircorum pelles, tales oblationes non sunt despiciendæ. Ex enumeratis enim tectum tabernaculi Dei confectum est, ut conservetur ab humore atque solis æstu; hæc verba explicari possunt; Quivis homo christianus offerat Deo, donet & commodet, ab ipso concessum, quod optimum habet. Quod Dei tabernaculum, illud nempe quod confecit Moyses ad cultum divinum, significat Ecclesiæ tutamen atque munimen contra incursiones hostium. Aurum scientiam atque sapientiam adumbrat, argentum castitatem. Gemmæ miracula sanctorum hominum; pili caprini poenitentiam peccatorum; rufæ pelles hircinæ martyria. Cæterum observet lector, has omnes oblationes sanctum Magnum, ut ejus vita testatur, Deo suo præstitisse; Quamvis autem laus Dei in ore hominis peccatoris digna non existat, aliis attamen commoda & saluberrima erit; legitur enim totam domum repletam esse dulcissima fragrantia ex unguentis ac herbis mulieris peccatricis, quæ poenitentiam agens fudit, ut pedes domini lavaret atque ungeret. Verum juxta solitam consuetudinem eorum, qui alienos fundos colunt, suos autem non curant aut irrorant, historiam hanc de vita comitis beati Magni ordimur eo majori confidentia & amore, quo nostram operam sanctiori & celebriori relationi impendimus, qui profecto credimus & speramus ejus opem  
nos



nar virðingar oc tignar. Nu með því at hann er hluttakare himinríkis oc ígeinginn valld drottins, þá er han máttugr at þiggja allt þat er hann vill. Enn með því at ver erum syn duger og fækir aumligs lifnadar, audrum góð dæmi af óls gefa, þá sýnu ver hinn heilaga *Magnus* með sínum frægdarfullum lifnadi, þann er allir eigu at fylgia, oc heilög dæmi af draga. Nu at ver gerom ei (h) lesanndum erbidu af þessare ræðu, þvíat drottinn gerdi skamma ræðu, þá birium ver sögu þessa með líósum ordum oc hreinni frásögu, svo sem Guð (i) leði óls at skynia.

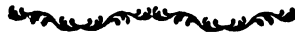


## Cap. I.

Um daga *Haralldz* (k) *Noregs* kongs *Sigurdarsonar* redu fyrir *Orkneyium* iarlar, brædr tveir *Páll* oc *Erlendr*, sýner *Þorfinnz* iarls, er ríkastr hefer verit allra *Orkneyinga* iarla; hann var son *Sigurdar* iarls, er *Olafr* kongr *Triggvason* kristnadi, oc allan lýð i *Orkneyiom*, þessi *Sigurdr* fell i *Bríans* bardaga á *Irlandi*. Moder þeirra *Erlendz* oc *Páls* var *Ingibiörg*, er kaullut var iarla moder, dotter *Finnz* iarls *Arnasonar*; Enn *Haralldr Sigurdarson* átte *Þoru*, dotter *Þorbergs Arnasonar*, modr *Olafs Kyrra*, oc því voru þeir þri-menningar, *Olafr* kongr oc fyrstgæder iarlar. *Erlendr* iarl átte þá konu er *Þora* het, hun var *Sumarlida* dotter *Uspaks-sonar*, moder *Uspaks* var *Þordis* dotter *Hallz* á *Sípu*; *Eigill* het

(h) lesaranum. ead. it. O. (i) fíálfr. addit O. (k) omittunt Omnia. Noregs kongs.

*nos, in ipsius honorem & eminentiam, stabilituram atque confirmaturam. Jam quoniam particeps est regni cælorum & ingressus regnum dei, potens est ut quæcunque vult impetret; cum autem peccatores finius & aliis, miserandæ vivendi rationis causa, bonis exemplis esse nequeamus, sanctum Magnum, unacum laudanda ipsius vita, quam omnes sequi ejusque sacris exemplis duci decet, monstramus. Cæterum ne lectoribus hoc sermone, Dominus enim brevi ususest, molesti sumus, historiam hanc intelligibilibus & veris terminis, ut deus percipere nobis dedit, declaramus.*



## Cap. I.

**R***egnante in Norvegia Haralldo Sigurdi filio, gubernarunt Orcades comites duo fratres Paulus & Erlendus, filii comitis Thorfinni, qui inter comites Orcadenses potentissimus fuit, filius comitis Sigurdi, quem, cum toto populo Orcadensi, ad Christianam religionem perduxit rex Olaus Tryggvii; cecidit Sigurdus iste in prælio Brianico in Hibernia. Mater Erlendi & Pauli erat Ingiburgis, mater comitum cognominata, filia comitis Finni Arnæi; Haralldus autem Sigurdi filius uxorem habuit Thoram, filiam Thorbergi Arnæi, matrem Olai Qvieti, unde memorati comites, cum rege Olao fratrum ex filiabus nepotes extitere. Erlendo uxor erat Thora, filia Sumarlidii Ospaki filii; mater Ospaki erat Thordisa, filia Halli Sidenfis; Egillus*

I i i

*nomen*

hiet son fyrrnefndz *Hallz*, hans dóttir var *Þorgerðr*, móðir hins heilaga *Jóns Hóla* biskups; Syner *Erlendz* iarls (l) oc *Þóru* vóru þeir hinn heilage *Magnus* oc *Erlingbr.* En dætr *Gunnilldr* oc *Cecilia*. *Gunnilldi* átti sípan *Kolr Kalafson* lendr madr i *Noregi*, þeirra son var *Rögnvaldr Kali*, er sípan vard iarl i *Orkneiom*, hann er sannheilagr madur, hefir *Rögnvaldr Kale* verit systirson hins heilaga *Magnusar* iarls. *Páll* iarl, bróðer *Erlendz*, átti dóttir *Hákonar* iarls *Ivarsfonar* oc *Ragnbilldar* dottr *Magnusar* kongs góða, sonar *Olafs* kongs hins helga; son *Paals* iarls hiet *Hákon*, er sípan kiemr vid föguna.

## Cap. 2.

**H**inn heilagi *Magnus* iarl var feddr i *Orkneyum*, hinn dýrdligsti at ætt oc hinn fregasti át (m) kynferdi. Fadir hans *Erlendr* var *Orkneya* iarl, virðuligr herra oc höfþingi sem þeir er ríkuliga lifa á þeirri jörd, (n) tignadr velldi oc virðingu, móðir hans *Þóra* var ættud af hinum gaufgiztum haufðingium (o) þess. Enn þó at mörgum kunne ættgiæði at snuaz til metnaðar oc spillingar lundernifs, var (p) þessi hinn sæli sveinn þegar i hinum fyrzsta uppruna finnar bernsku byrtr oc lærdr kenninghum heilaghs anda, þvíat hann áhellr oc elskadi, virði oc vardveitti hinn hæsta krapt hugar, góðlyndi oc sömasamliga síðsemd oc stadfesti tíguligra síða, þessi sveinn sýndi sikh gamlan at góðum síðum, hlutlaus þernsligs lífs oc í sínum, verkum, gladmælltr

(l) *omittunt omnia.*

(m) kynfelli. 352.

(n) tignandi. 351. 352.

(o) *omittunt omnia.*(p) því *omnia.*

*nomen fuit filio memorati Halli, ejus filia erat Thorgerda, mater sancti Johannis, episcopi Holensis. Comiti Erlendo & Thoræ filii erant sanctus Magnus & Erlingus; filiae vero Gunnhildis & Cecilia; duxit exinde uxorem Gunnhildem Kolus Kalii filius, satrapa in Norvegia, eorum filius erat Rognvalldus Kalius, postmodum comes Orcadum; is vir vere sanctus, comitis sancti Magni sorori filius fuit. Comes Paulus, frater Erlendi, uxorem duxit filiam comitis Haqvini Ivaridis & Ragnhildis, filiae regis Magni Boni, sancti Olai regis filii. Comes Paulus filium habuit Haqvinum, in historia infra commemorandum.*

## Cap. 2.

**C**omes sanctus Magnus in Orcadibus erat ex majoribus, generis claritate, nobilissimis; pater ejus Erlendus in Orcadibus erat comes, honorabilis dominus atque dynasta, ut ii qui in ista regione laute vivunt, imperio & honore beatus; mater ejus Thora a nobilissimis primatibus ejus (forſan territorii) descenderat. Quamvis autem generis claritas apud multos in fastum & indolis pravitatem convertatur, beatus tamen iste puer a primordiis statim suæ infantiae illuminabatur & edocebatur doctrinas spiritus sancti, tenebat enim atque amabat, honorabat atque servabat summam animi virtutem, humanitatem, decentem honestatem ac constantiam generosorum morum. Puer hic se præbuit, quo ad probos mores, ætate proVectum, puerilis vivendi rationis & facti expers, hilaris,

I i i 2.

comis,

mælltr oc blíðr, hógværr i ordum sínum áttfámlighum oc eptirlátr (q) oc vidrædingr, í gaungu oc í aullu síðferdi vel roskinn oc stilltr, svo at ecki fannz þat í hans meðferd at ángra mætti eda styggia áfiándi menn. Snemma var hann í skóla fettr til at nema heilagar ritningar oc þau aunnr fræði sem menn plaugudu þá mest at (r) kunna. Magnus var hægr oc hlýdinn, auðráðr oc athlázsamr faudr oc móðr oc sínum meistarum, þýðr oc þeckr allra alþýðu, hann þýðdiz lítt lausung oc leika sem aunnr ungmenni, helldr fýndi hann sic med sámligri framferð, þó at hann væri ungr at vetratali, þvíat þegar byrtiz med hönum auðsæ heilags anda giftu er hönum stýrði til allra góðra luta.

### Cap. 3.

A. D. 1066 **Þ**í er þeir bræðr *Erlendr* oc *Páll* haufðu ríki tekit í *Orkneyum*, kom austan af *Norege* *Haralldr* kongr *Sigurdarson* med her mikinn til *Orkneya*, oc let þar eptir *Ellisif* drotning, oc *Mariam* oc *Ingigierdi* dætr sínar; iarlarnir rieduzst til ferdar med konge med miklum her oc hielldu þeir suðr til *Einglandz* oc í þeirri orrustu er þeir baurduzst við *Haralld* kong *Gudinafon* fiell *Haralldr Sigurdarson* V. náttum eptir *Matthias* meflo á haustit. Eptir þessa orrustu sigldi *Olafr Kyrrir Haralldz* son med jörlunum um haustid aftr til *Orkneya*, oc þann sama dagh oc á þeirri stundu sem *Haralldr* kongr fiell á *Einglandi*, varð bráðdaud *Maria* dotter kongs í *Orkneyum*, oc er þat mál manna at þau hafi (s) eins mikit fiör haft bæði. *Olafr Kyrrir* var um veturinn

(q) í vidrædingi. *omnia*. (r) kenna. *omnia*. (s) eins manz. *omnia*.

comis, benignis verbis humanus, obsequens; cum quo facile colloquium, quo ad vivendi institutum & omnem honestatem maturus atque modestus, ita ut in factis ejus nil reprehenderetur quod videntes irritaret vel offenderet; Puer adhuc tenellus scholam intravit, ut sacras scripturas aliaque, quæ id temporis potissimum colebantur, adisceret; fuit mansuetus, obediens, facilis & obtemperans parentibus & magistris, mitis amatusque ab omni vulgo; lasciviam ludumque cum aliis adolescentibus minime sectabatur, honesto autem vitæ genere, auctorum licet numero tener, conspicuum se reddidit, prodiit enim statim in illo donum spiritus sancti, quod ipsum ad quævis optima regebat.

### Cap. 3.

**P**ostquam comites Paulus & Erlendus regno in Orcadibus potiti erant, venit illuc ab oriente e Norvegia, cum ingenti, exercitu rex Haralldus Sigurdi filius & reliquit ibi reginam Ellisifam, cum filiabus suis Maria & Ingigerde. Comites, numerosis stipendiis, iter cum rege susceperunt & meridiem versus ad Angliam tetenderunt; verum pugnans cum Haralldo Gudini filio Haralldus Sigurdi, quinque noctibus post festum Martiæ autumnale, cecidit; post pugnam istam Olaus Quietus Haralldi filius, cum comitibus, in Orcades revehebatur. Eodem die & hora eadem qua rex Haralldus in Anglia cecidit, Mariam ejus filiam in Orcadibus repentina mors obruit, unde vulgo audit utrique parem fuisse vigorem. Olaus Quietus in

A. D. turinn i *Orkneyum* oc var hann hinn kizarazti vin iarlanna fræn-  
 1057 da sinna, þvíat þær voru brædra dætr Þora móder *Olafs*,  
 oc *Ingibjorg* móder iarlanna. *Olaf* for um vaarit aufr til  
*Noregs* oc var hann þar til kongs tekin med *Magnusi*  
 brodr sínum.

## Cap. 4.

Þeir brædr *Páll* oc *Erlendr* riedu *Orkneyum* lángan tíma  
 oc var leingi gott samþycki þeirra, enn er syner þeirra  
 tóku at proskaz, þá gerduz þeir ofstopamenn miklir *Há-*  
*kon* oc *Erlingr*, enn *Magnus* var þeirra kyrlátazstr oc síd-  
 samazstr at öllu; aller varu þeir frændr mikler menn oc  
 styrker oc vel menter um alla hlute. *Hákon Pálsfon* villde  
 vera yfermadr þeirra *Erlendsfona*, þvíat hann póktiz meiri  
 burdum enn þeir, þvíat hann var dóttirsonr *Hákonar* iarls  
*Ivarsfonar* oc *Ragnilldar* dóttir *Magnusar* kongs *Goda*, sem  
 fyrr var greint, oc villde *Hákon* hærra hlut hafa ur öllum  
 þeirra skiptum, kom þá svo at þeirr urdu ei áfáttir, þvíat  
 marger menn hnigu til *Erlendsfona* oc vitldu ei þá lægra  
 hlut bera láta þar i eyunum, þvíat þeir voru öllum líd  
 betr vingader oc ástfælli af mönnum, var þat því miog  
 aufundarkent af *Hákoni* alla æfi, var þá ei uhætt med sonum  
 iarlanna; þá áttu fedr þeirra lut at med þeim at þeir skilldu  
 semia með fier, var þá fundr (t) tilstefndr oc fannz þat  
 brátt á at hvorer iarlanna hneigdi med sonum sínum, oc  
 urdu ei áfættir, gerdiz þadan af fundrþicki mikit med  
 þeim brædrum oc skillduz vid svo buit. Því næst foru  
 menn á milli þeirra at leita um fættir, var þá stefndr fundr med  
 þeim

(t) alstefndr. 351. 352. atstefndr. O.

Orcadibus hyemabat, comitum intinuis amicus cognatorum A. D. suorum, Thora enim mater Olai & Ingibiorga comitum 1067 mater consobrinae fuere. Olaus vere sequente orientem versus in Norvegiam delatus, cum fratre suo Magno, rex salutatur.

### Cap. 4.

**F**ratres Paulus & Erlendus Orcades longo tempore regebant, diu bene concordēs; cum autem filii eorum maturefcerent, insolentes perquam facti sunt Haqvinus & Erlingus, Magnus autem in omnibus mansuetudine & modestia eos præcessit; cognati omnes viri magni, robusti & in omnibus bene formati; Haqvinus filiis Erlendi superior esse voluit, videbatur enim sibi genere iis nobilior, nam erat comitis Haqvini Ivaridis & Ragnhildæ, regis Magni Boni filia, ut supra dictum est, ex filia nepos, unde in omnibus eorum commerciis prærogativis gaudere prætendit; venit igitur eo ut dissentirent, multi enim filiis Erlendi favebant &, ne inferiores in insulis evaderent, studebant, totius enim populi amor in eos pronior, quod Haqvino ad mortem usque haud exiguae invidiæ causa extitit; hinc comitum filii alii ab aliis non tuti; patres igitur concordiam eos inter stabilire adnixi sunt, unde conventus indictus, uterque comes statim ad filios suos inclinare repertus est, & pactio non obtinuit: dissidii igitur inter fratres ortis, re ita stante ab invicem discesserunt. Pactionem postea impetraturi eos intercessere, hinc conven-  
tus



A. D. þeim i *Röfsey*, á þeim fundi geingu saman sættest þeirra 1067 með því móti at þá var skipt eyjunum i helminga, stóð þá sva um hrið. *Hákon Pálsfon* leitadi miögh á þá menn er þionudu *Erlendi* oc sonum hans, sva at þeim þótti ei sva mega standa oc kom þá enn sva at þeir urdu usáttar oc förur at með fiölmenni. *Hávarðr Gunnafon* oc adrer höfðingiar oc viner iarlanna, báru þeir þá láttmál á milli þeirra, en þeir *Erlendr* fedgar villdu þá ei sættaz sva at *Hákon* veri þar i eyjunum, enn með því at vinum þeirra þótti mikil ábyrgð á ef þeir være usáttar, þá fór *Hákon* brott ur eyjunum at finni, geck þá saman sættin með þeim bræðrum ad góðra manna ráði. „*Hákon* for fyrst austr til *Noregs* á fund *Olafs* kongs *Kyrre*, var þát ofarlega á hans dögum, dvalldiz hann þar skamma stund, þá for hann austr til *Svíþjóðar* á fund *Inga* kongs *Steinkjelsfonar* oc var með honum nokkara hrið veltekinn, þá var i *Svíþjóð* ung *Kristini*, voru þar marger menn þeir er með fornaskiu fóru, oc þottuz verda víser af því margra hluta þeirra er ei voru framkomner. *Inge* kongr var vel kristin oc lagdi mikla stund á at eyða (u) uvenium þeim er leingi höfðu fylgt heidninni.

## Cap. 5.

Þá er *Hákon Pálsfon* var i *Svíþjóð* hafði hann frett til at þar i landi var sá maðr er fór með vífendi oc spádöma hvört sem þat var af fiölkyngi edr audrum lutum; *Hákoni* gerðiz á forvitni mikil at finna þann mann, oc vita hvers hann

(u) þeim mönnum oc oveniu þeirre. *omnia*.

*tus in Hrosey statuitur, in hoc ea pactionis conditio va-* A. D.  
*luit ut insulae in partes duas dividerentur; ita exinde ad* 1067.  
*tempus res stetit. Haqvinus Pauli filius eos qui sub Er-*  
*lendo & filiis ejus merebant avare adeo irritabat, ut non*  
*tolerari posse sibi viderentur, unde nova inter eos discordia*  
*orta, magnis stipati copiis, invicem occurrebant; Havardus*  
*Gunnii, cum aliis optimatibus & comitum amicis, pacem*  
*inter eos sancire tentarunt, Erlendus vero cum filiis, si*  
*Haqvinus in insulis maneret, pacisci noluit; cum autem*  
*amici eorum discordiae anxiam curam censerent, Haqvinus*  
*bac vice insulas reliquit, unde pax inter fratres, bonorum*  
*virorum consilio, cohaesit. Haqvinus primam orientem ver-*  
*sus in Norvegiam ivit, regemque Olavum Quietum, erat ul-*  
*timo regiminis ejus tempore, convenit; apud hunc non diu*  
*moratus, in Sveciam ad regem Ingium Steinkelis filium*  
*profectus est & aliquantas apud eum, bene acceptus, moras*  
*nexuit. Erat hoc tempore recens in Svecia fundanda in Christo*  
*fides multi magiam exercebant & ex ea variorum futurorum*  
*praescientiam lucrari videbantur; Rex Ingius, utpote chri-*  
*stianae religionis sectator, insolentiis, quae gentilismum diu*  
*comitatae fuerant, eradicandis multum studuit.*

## Cap. 5.

**M**oratus in Svecia Haqvinus Pauli filius, audiverat ibi  
 esse hominem, qui praedivinationem & sagacitatem jactabat,  
 utrum magia diabolica, an aliis rebus, usus incertum. Ce-  
 pit Haqvinum magna aviditas hunc conveniendi & expe-  
 riundi

Kkk

A. D. hann yrði vífs um forlaug sín, fór hann þá at leita hans oc fann hann i markbygd nockurre, fór hann þar ath veizlum oc sagði bondum árferð oc adra luti þá er þeir forvitnuðuz, enn er *Hákon* fann þenna mann, spurði hann epter hvorfu hönum mundi til ríkis gánga edr annarrar hamingio; vísenda maðr spur hvad manna hann vøre, hann segir nafn sitt oc ætt at hann var dottrson *Hákonar* iarls *Ivars*sonar. Þá svarar vísendamaðr, hvi muntu vilia af mier vísendi fá, eða sagner hafa, veitistu ei þat at hiner fyrre frændr þíner hafa haft lítin trunat á þesháttar mönnum sem ek er, oc má þierr þat þörf vinna at þu leiter epter at vita forlaug þín af *Olafi Digra* i *Noreg* frænda þínum, er þierr hafit allann átrunat á, enn grunr er mier á at hann muni ei lítillæti til hafa at segja þierr þát er þu forvitnaz eða vera ei sva völdugr ella sem þierr kallit. *Hákon* svarar. Ecki vil ek hönum hallmæla, ætla ek meirr at ek mun ei verpleik til hafa at fá af hönum vísendi, enn hitt at hann mundi ei mega mik vífann gera ef hann villdi. En því hefi ek á þinn fund farit at mier hefer þat i hug komit, at her man hvargi ockarr þurfa at fyrirlíta annann fyrir mannkosta saker eða trubragða; Vel líkar mer þat, er ek finn þat, at þu þickiz ei þar allt traust eiga sem hiner (v) fyrre frændr þíner hafa átrúnat haft, er þat oc undarligt at þeir menn (x) fari með föstum oc vökum, er á slíkt stunda oc ætla at þar af muni þat veitaz þá luti at vita er þeim er forvitni á, enn þó at þerr stundit á slíkt, þá verði þer því sípr vífer sem ýdr er meiri forvitni á oc ýdr skippter meira máli at vita, enn vier leggium ofs i aung-  
var

(v) Omitt. fyrre. 351. 352. (x) sem. add. omnia.

*riundi cujus de fatis suis certior fieret, hinc eum quæsit & ruri A. D.  
in sylva quodque sito invenit, convivium frequentantem & incolis  
annonam cum pluribus præterea prædicentem; cum autem eum  
conveniret, qualem in obtinendo regno vel aliis fortunam speraret  
percontatus est; sagaci igitur, quinam esset interroganti, indicat  
nomen genusque, se nimirum esse comitis Haqvini Ivaridis ex  
filia nepotem; ad quæ magus; cur a me præscientiam aut præ-  
divinationem impetrare vis? nonne scis majores tuos cogna-  
tos in talibus, qualis ego, hominibus exiguum collocasse fidem;  
fortassis opus est tibi quærere ut fata tua Olao Crasso cog-  
nato tuo in Norvegia, in quo integra vestra fides, audias,  
verum ominor eum humanitate non præditum quo magis quæ  
scire desideras tibi prædicat, quod si ita se habeat, tantum  
haudquaquam, quantum dicitis, eum valere. Nolo, regerit  
Haqvinus, ei obtemperare; magis obstare autumo quod non  
dignus sim cui divinet, quam me, si velit certum reddere  
nequeat. Caterum te igitur conveni, quod mihi in men-  
tem venerit neutrum decere ut virtutum vel religionis  
causa alter alterum despiciat. Perplacet mihi (ait sagax)  
quod comperiam tuam fiduciam majorum tuorum fidei non  
ominino respondere; est quoque mirum eos, qui talibus stu-  
dent jejunia & vigiliis celebrare, autumantes inde eorum,  
quæ scire avant, cognitionem fluere; quævis autem talibus  
studeatis, eo minus certi reddimini quo magis scire deside-  
ratis quæ cognoscere interest; nos autem nullis subjeti-*

Kkk 2

mur

A. D. gvar kvaler oc verdum þó vífer (y) þeirra luta er vinum varum picker málskifti á at vita. Nu mun sva fara með okkr, at þu munt þess nióta frá mier, er ek skil at þu picker helldr mega taka vísendi af mier enn af kennimönnum *Inga* kongs, þeim er hann pickiz allt traust under eiga; skaltu koma til mín á þriggja náttu fresti, [skulum við þá freista at ek kunni at segja þierr nokkura luti þá er þik forvitnar. Epter þetta skildu þeirr, oc dvaldiz *Hákon* þar í bygðinne, oc at lidnum III náttum fór hann at finna vífinda manninn, var hann þá í húfi nokkuru einfaman oc blefs mædliga, er hann geck inn, oc strauk hendiinne um ennit oc sagði at hann hefer mikit [kostat ádr hann yrði þess vís er hann villdi forvitnaz, *Hákon* qvaz vita vilia hvat hann segði, hann mælti þá, ef þu vilt forlaug þín vita, segir hann, þá er þar langt um at tala oc af lífi þínu, þvíat af vestr fór þinni til *Orkneyia* munu hliótaz mikil stórtíðinþi þá er þeirr allir lutir verða frammgæingner er þar mun afleida, oc þat er mitt hugbod at þu verdir einvalldz höfðingi ífer *Orkneyium* at lyktum, kan vera at þierr picki langt, hygg ek oc at þar muni þitt afkvæmi byggja, þu mant oc á þínum dögum láta geyra þann glæp er þu mant annathvart fá bætt eda ei við þann Gud er þu truir á, en spor þín liggja leingra ut i heim en ek fái seed, enn þó hygg ek at þu berir hier beininn i norðr hálfunni. Nú hefer ek sagt þierr þá lúti er ek mun at sinne, enn þú rædr hverfu þú unir þínum lut oc eyrindi. *Hákon* svarar. Mikla sögu seger þú, ef sönn er, enn þat ætla ek mier betr gegna, sem vera mun, at þu munt þetta ei

(y) margra pro þeirra omnia.

*mur gravitatibus, certi attamen evadimus eorum quæ scire A. D.*  
*amicos nostros multum refert. Nunc ita nobiscum agetur,*  
*ut te apud me commendet, quod a me, quam regis Ingii*  
*sacerdotibus, in quibus tota ejus fides, te erudiri malle*  
*comperiam; Venies exactis tribus noctibus, tunc quædam,*  
*quæ scire aves, tibi prædicere tentabo. Post memoratum*  
*colloquium ab invicem diceßere. Haqvinus in vicinia mo-*  
*riatus, post tres noctes convenit iterum fatidicum, qui in*  
*domo quadam, cum ingrederetur (Haqvinus), solus anhelaba-*  
*bat frontemque manu contrectabat, asserens se multum im-*  
*pendisse antequam eorum, quæ exquisiturus erat, certior red-*  
*deretur. Haqvinus se divinantem audire velle affirmat; Si,*  
*ait sagax, fata tua scire cupis, de illis, necnon vita tua,*  
*multa dicenda sunt, ex itinere enim tuo occasum versus in*  
*Orcades magni momenti facinora, cum omnia, quorum causa*  
*erit prætereunt, provenient; præagit etiam mihi animus,*  
*te tandem solum Orcades, quamvis forte expectare tædeat*  
*recturum fore, ibi etiam prolem tuam habitaturam auguror;*  
*Tuo quoque tempore scelus, quod apud Deum, in quem cre-*  
*dis, expiare queas, an non, dubitatur, patrari facies; tua*  
*autem vestigia longius in meridionales terras, quam ego*  
*videre possim diducuntur, te tamen heic in septentrione mo-*  
*riturum ominor. Audiisti jam ea, quæ hac vice dicere*  
*placet, quorsum autem negotio reque tua contentus sis tibi*  
*relinquitur. Ad hæc Haqvinus; momentosa, si vera sint,*  
*fers, id autem, quod non dubito, mihi profuturum autumo.*

Kkk 3

quod

A. D. ei með fannindum seed hafa. Vífenda madr bad hann slíku aftrúa sem hann villdi, oc skillduzt at því, oc er *Hákon* hafdi skamma stund verit með *Inga* kongi, þá fór hann papann til *Noregs* á fund *Magnusar* kongs *Berbeins* frænda síns, þar fretti hann þau tíðinde ur *Orkneyium* at *Erlendr* iarl oc syner hans riedu þar mestu oc voru all vinsæler, enn *Páll* iarl fader hans var affkiptalítell um ríkit, þat þóttiz hann oc spyria at *Orkneyinga* mundi lítt lánga til at kiæmi vestr þángat, höfdo þeir þá frid góðann oc ugdu ef *Hakon* kiæmi til at af hönum mundi standa úfridr oc styriöld, oc þóttí *Hakoni* ei örvænt at frændr hans mundu hall. da ríkinu fyrir hönum. Tók hann þat ráð at sækia at *Magnus* kong frænda sinn at hann kiæmi hönum til ríkis i *Orkneyium*. *Hakon* eggiaði miög *Magnus* kong at heria til *Skotlandz* oc *Irlandz* oc sípann til *Einglandz* at hefna þar (z). *Harallds* kongs *Sigurðarsonar*. Kongr svarar. Þat muntu hugsa *Hakon* ef ek geyra þetta fyrir þín ord at með her fara ek vestr um haf, at þierr skuli ecki á úvart koma þó at ek bora frekann atfug þtil ríkia þeirra er þar liggia fyrer vestann hafit oc gera ek þar at öngvann mannamun, enn er *Hakon* heyrdi þetta liet hann sier fátt um finnaz; Enn *Magnus* kongr let þá boda þút leidángur at fiölmenni (a) oc skipum um allann *Noreg*.

## Cap. 6.

Nu skal þessu næst víkia apr til vars sögumanns hins heilaga *Magnus*, þviat fyrer lidu heyrdur þer hverfu hann var  
síðlátr

(z) Hæreks. 351. 352. (a) á pro ck.

*quod hæc vere non prævideris. Fatidicus eum ex his quæ A. D. vellet credere iussit. His dictis ab invicem discesserunt; Cæterum ubi Haqvinus apud regem Ingium non diu moratus fuerat, abiit in Norvegiam & regem Magnum Nudipedem, cognatum suum, convenit; Audivit ibi ex Orcadibus comitem Erlendum cum filiis, propulari quippe favore perquam beatum, plurimum valere, patrem autem, Comitum Paulum, rem publicam parum curare; Subolere etiam sibi videbatur Orcadenses non multum desiderare suum eodem redditum, pace enim tranquilla tunc fruebantur, timebant vero ne Haqvinus, si in Orcades veniret, seditionum factio- numque auctor foret, unde non absimile concludebat, cognatos suos, ne regno potiretur, prohibitu- ros. Cepit consilium ut cognati sui, regis Magni, auxilium ad regnum in Orcadibus obtinendum imploraret; hortatur igitur illum ut Scotiam, Hiberniam & deinde Angliam, ad vindicandam ibi cædem regis Haraldi Sigurdi filii, armis infestaret. Huic rex; Si, Haqvine, tuis suasionibus inductus, cum exercitu mare occidentem versus trajecero, non miraberis, quamvis regiones ab occidente maris sitas aliquantum, idque absque respectu personarum, aveam. Cæterum cum hæc audiret Haqvinus, haud contentus, pauca de iisdem in medium protulit.*

## Cap. 6.

**N**unc ad virum, de quo agit nostra historia, sanctum Magnum redeundum, pridem enim audivistis ejus in omni  
vita



A. D. fídlátr i öllu athæfi oc ulíkr audrum ungum mönnum i sínum  
 1067 uppvegfti, enn með því at marger snúa sínum sídum ept-  
 er þeim sem þeir hiálifa, oc hver er i tíðruna tekr saur-  
 gaz af henni; sem *Magnus* var (b) ordinn miög sva fullro-  
 skinn at alldri, staddr millum grimmra oc úsfídlátra manna,  
 er vóru illgiarner móti góðum sídum, ustykker í trúnni,  
 móttstædlicher rettum lögum, stírdar til læringar, efterláter  
 úsfíðum, (c) andmálger oc úhlydner Guds þodordum, þá  
 fíndiz hann (d) nockurra vetr líkr vera úsfíða mönnum oc  
 sva sem víkíngur með ránsmönnum edr hermönnum, lífdi  
 við rán oc herfáng oc stóð at manndrápum með öðrum, (e)  
 oc er þat trúanligt at hann hafe þetta giört meirr af van-  
 dra manna úsfíðum oc áeggian enn eiginlegri illzku, þicker  
 mönnum þat líkligaz at *Magnus* hafi þetta giört þann tíma  
 er þeir frændr *Hákon* oc *Erlíngur* vóru allir samt i *Orkney-*  
*um*, þvíat ecki finnz síþarr tími til; yfer þessarri fram-  
 ferd hans; talar sva meistari *Rodbert*, er sóguna hefer diktat,  
 oho! ek undra segir hann, hverfu úumræðilígr er diúpleíkr  
 audæfa gudlígrar speki ok vízsku drottins, hverfu úskílian-  
 leger ero dómar hans oc úskodannleger vegir hans mann-  
 ligu kyni, hvi leyfdi allzvalldandi Gud þennan finn svein  
 láta (f) gírnaz rán oc manndráp oc saurgaz af sva marg-  
 fölldum fyndum oc misverkum, hvi þoldi gudlig godgyrnd  
 riddara finn oc píslarvatt at láta sva ferliga falla er frá upp-  
 hafi kaus at kóróna hann háleítliga á himni með gleði oc  
 fagnadi, audgadi Gud hann oc um sneyri hans dupr í  
 himneska dýrd, oc gaf hönum eilífa huggun epter þessa  
 heims

(b) því *pro* ordinn. 351. 352. (c) andmálger. 351. 352. (d) nok-  
 kut verr. *pro* nockra vetr. 351. 352. (e) mönnum. *add. om.* (f) dry-  
 gia. *omnia.*

*vita honestatem &, cum adolesceret, ab aliis adolescentibus A. D. discrepantiam; verum cum multi mores suos ad eorum, cum quibus conversantur, accommodent, & quencunque pix tacta maculet; cum Magnus ad maturam fere pervenerat ætatem, constitutus inter feroces & inhonestos homines, contra ingenuos mores malignos, fide infirmos, justis legibus contrarios, in discendo rigidos, malis moribus obtemperantes, contradicentes & non obediētes mandatis divinis, annis aliquot hominibus inhonestis sivilis videbatur; ut pirata inter prædones vel milites, rapinis & spoliis vivebat & homicidiis cum aliis intererat; est etiam credibile eum malorum hominum inhonestis moribus & suasionibus magis, quam propria malitia inductum, fecisse; verisimillimum habetur Magnum hæc patrasse eo tempore quo cum cognatis Haqvino & Erlingo in Orcadibus conversabatur; nam postea non reperitur: De his ejus factis sequentia scribit Rodbertus, historiæ autor; Eheu! miror, ait, quam ineffabilis sit profunditas divitiarum sapientiæ divinæ & scientiæ domini, quam non intelligibilia ejus judicia ac inpervestigabilis via ejus generi humano? cur permisit deus omnipotens hunc suum servum rapinas atque homicidia cupire, & multiplicibus admodum peccatis necnon delictis inquinari? quare divina toleravit clementia, equitem suum atque martyrem horride adeo cadere, quæ ab initio elegit eum gloriose in cælo coronandum gaudio & lætitia, ditavit eum Deus & convertit ipsius pulverem in cælestem gloriam, dedit ei æternum gaudium post mundi hujus tristitiam; tu-*

A. D. heims harm, hamingiu iferhöfn oc lofs epter hiartans lamning, hvad er þetta nema þat er vier sām hvern dagh (g) sva opinberliga sem lofsamliga at Gud uppreisir oc geyrir sonu *Abrahams* af steinum, rettvísa at ránglátum, semiliga af syndugum, dýrdliga af daudligum, fletta oc skygda ferstrenda fiorum höfud krauptum, at þeir geriz (h) hæfilegir í himnesku uppsmídi, sterkir oc stadfastir (i) hornsteinar í höfusteini varum *Jesu Krísto*, hönum sámpickir oc skapfelldir med (k) eilifri áttfemd oc sambandi úendiligrar elsku, þvíat drottinn *Jesus* er son hins mikla smids er heiminn oc allt þat er í honum er, gerdi oc gerir oc stjórnar med sínu valldi, oc hann umskipter ker reidi sinnar í miskunnar ker, sverfandi þau med þel heilags anda oc hann vidtekr synduga menn í hinn vídazsta fadn sinnar mildi oc miskunnar, alla þá er afláta sinni úvizsku oc til hans snúaz af öllu hiarta, þvíat þat horfir til (l) mikillrar dýrdar oc mildi drottins at hann lætr þar birtaz nógleik sinnar miskunnar sem ádr er fyrir mikill þúngi varrar vesöldar, ok lækna hann oc grædir þeim mun kraptuligar, sem sóttin sækir ádr hinn síuka ákastigar, oc geyrir hann alla heila oc hólpna, þá er til hans hiálpar leita. See, umfíder sem hinn heilagi *Magnus* ívafðiz slíkum syndum, þá kom þar at hann afletti þessu starfi oc fylgdi fedr sínum oc brodr oc lendum mönnum í *Orkneyjum*.

## Cap. 7.

Þenna tíma sem her er komit fögunni kom austann af *Noregi Magnus* kongr *Berbeinn* med (m) útalligum skipa fiöllda

(g) síst *pro sva. omn.* (h) hentuger oc. *add. omn.* (i) hornstafs steinar. *omn.* (k) himneskri. *omn.* (l) víssrar. *omn.* (m) statligann. 351.

*nicam beatitudinis & honoris post pulsationem cordis; quid A. D. hoc est nisi quod quotidie videamus tam manifeste, quam gloriose, quod Deus excitet & ex lapidibus faciat filios Abrahami, justos ex injustis, decentes ex peccatoribus, gloriosos ex mortalibus, planos & politos quadriangulares quatuor firmitatibus, ut apti fiant in cælesti structura, immoti & stabiles lapides angulares in lapide primario nostro Jesu Christo, ipsi concordēs & consentanei æterna charitate & nexu infiniti amoris, dominus enim Jesus filius est magni fabri, qui mundum & omnia, quæ in eo sunt creavit creaturæ suæ potentia & vasa iræ suæ in vasa misericordiæ mutat, polit ea lima spiritus sancti & recipit homines peccatores in amplissimum suæ clementiæ & gratiæ gremium, omnes qui a sua insania desistunt & ex toto corde ad eum convertuntur, pertinet enim ad insignem gloriam & clementiam Dei, quod in hoc apparere faciat divitias suæ misericordiæ ubi antea grave est onus nostræ miseriæ, sanat & salutem dat eo majori efficacia, quo morbus antea ægrotum vehementius vexat, omnes qui ejus auxilium imp'orant sanat & salvat. En tandem cum sanctus Magnus talibus peccatis implicaretur, eo venit, ut memoratam mitteret operam & patrem, fratrem ac optimates in Orcadibus sequeretur.*

## Cap. 7.

**T**empore quo in hac historia supra memorata præterierant, venit ex Norvegia rex Magnus Nudipes cum innumera navium

A. D. fiöllda lids oc hermanna, hönum fylgdu marger lender menn, *Vidkunnr Jónsón, Serkr or Sogni, Kali af Augdum, Sæbiar-narson* oc *Kolr* sonr hanns oc marger adrer höfðingiar, æt-ladi kongr i þessari ferd under sig at leggja og heria vestr-löndinn *England* ok *Irland* sem fyr var gietit. Þá er *Magnus* kongr kom til *Orkneyia*, tok hann iarlana *Erlend* oc *Pál*, oc naudgadi þeim brott or eyiunum oc sendi þá austr til *Noregs*, enn hann setti *Sigurd* fón sinn yfer *Orkneyiar*, oc feck hönum ráðuneyti, þvíat hann var ecki ellri enn IX. vetra. *Magnus* kongr skipadi sonum iarlanna til ferðar (n) oc fylgðar með fier, *Magnus* oc *Erling* sonu *Erlends* oc *Hákon Pálsón*. *Magnus* son *Erlends* iarls var hár madr á vögft, sköruligr oc skíótligr oc styrkr at afli, fríðr sýnum, líóslitadr oc límadr vel, tíguligr i yferbragði oc hinn kur-teisfazti i öllu æthæfi, hann giörði *Magnus* kongr skutilsvein sinn oc piönadi hann iafnann fyrir kongs bordi. *Magnus* kongr fór or *Orkneyum* til *Sudureyia*, oc vann hann i þeirri ferd allar *Sudureyiar* undir sitt valld oc tok hendum laug-mann *Sudreyia* kongs, þapann fór hann syðr under *Bret-land* oc átti þar mikla orofto i *Aungulseyiar* fundi við iarla tva *Bretzka*, *Húga* hinn digra oc *Húga* hinn pruda, enn þá er menn brutu upp vapn sín oc biugguz til orufts, þá settiz *Magnus Erlends* son niðr aptr i fyrirrúmit, þar sem hann var vanr at vera, ok vapnadiz ecki, kongr spurði hví hann gerði sva? heilagr *Magnus* svarar, hier á ek við öngvann mann sakir oc því vil ek ecki beriaz, fardu þá segir kongr under piliur niðr, enn ligg hier ecki undir fótum mönnum ef þorir ecki at beriaz, þvíat ecki ætla ek þier tru til gán-ga. *Magnus* iarlsón sat i sama stad oc tók þfáltara oc faung

(n) *omitt. omnia.*

*vium, copiarum & militum multitudine; sequebantur eum A. D.*  
 — *multi præfecti provinciales, Vidkunnus Jonæ, Serkus de Sogna,*  
*Kalius Sæbiörni de Agdis cum filio Kolo, multique alii*  
*optimates; in hac expeditione rex terras occidentales Angliam & Hiberniam, ut supra dictum est, armis infestare ac*  
*subigere statuerat. In Orcades deVectus, Comites Erlendum*  
*& Paulum comprehendit & invitos ex insulis orientem versus*  
*in Norvegiam misit; filium autem suum Sigurdum insulis*  
*præfecit, eique, quippe novem tantum annos nato, consiliarios*  
*dediti. Filios Comitum Magnum & Erlingum Erlendi & Haqvi-*  
*num Pauli in expeditionem se sequi jussit. Magnus filius Co-*  
*mitis Erlendi vir erat procerus, virilem vigorem & alacritatem præ se ferens, fortis, venustus, facie albida, membris tere-*  
*tibus, vultu conspicuus, & in quibuscunque, quæ suscepit,*  
*cum comitate modestissimus; hunc rex dapiferum constituerat,*  
*undi ei ad mensas jugiter ministrabat. Rex Magnus, relictis*  
*Orcadibus, in Hæbudes navigavit easque totas, capto regis*  
*Hæbudensis legisfero, tunc subegit; tetendit inde meridiem*  
*versus in Bretlandiam & contra Comites duos Britannos, Hu-*  
*gonem Crassum & Hugonem Prudium (Heroem) in freto Ang-*  
*gulseyensi, acre commisit prælium, cum autem arma effrin-*  
*gerent præliumque pararent, Magnus Erlendi filius in in-*  
*terfalcinio ante mediam navem, ubi manere solitus erat, ses-*  
*sum ivit & arma non cepit; Quærenti regi hujus causam,*  
*respondit sanctus Magnus; hic, ait, nemo quicquam in me*  
*delinquit igiturque dimicare nolo; Descende, inquit rex,*  
*sub tabulatum navis, nec sub pedibus hominum stratus*  
*heic obsis, si pugnam inire non audes, non enim opinor te hoc*  
*fidei causa facere. Magnus comitis filius in eodem loco sedit*

A. D. faung á um bardagann, enn hlífdi sier ecki, oruſta þessi var bædi hörd oc löng, enn um ſídir fell *Hugi* hinn þrúdi, enn *Bretar* flýdu, oc feck *Magnus* kongr ſigr oc hafði latit marga góða drengi, enn fiöldi var fár (o). *Kali Sabiar- narſon* hafði fengit rhörg fár oc stór. *Magnus Erlendsſon* var ecki fár vordſn (p) í bardaganum þóat hann hlífdi sier ecki, oc mega allir ſiá at þat var hin fegrſta iarteign, at í ſva þickre aurvaflaug oc ſterkum vapnaburd ſkilldi hann ecki færaz, enn á alla vegu hiá hönum fellu vapnadir menn, oc þarf nu þetta ecki at undraz, þvíat Gud hefer vardveitt hann til stærri koronu oc ſigurs, enn at falla þar. *Magnuſi* kongi fanz ecki til þessa oc lagdi hann á *Magnus* Jarlsſon mikla fæd oc úþocka af þessu, oc er hinn heilagi *Magnus* ſá at hönum mundi þat ecki verda til ſæmdar eda ſálubótar at vera leingr med *Magnuſi* kongi, þá tók hann annat ráð fyrir sier at gera þat er Gud kænndi hönum.

## Cap. 8.

Þat var á einni nátt er *Magnus* kongr lá við *Skotland* at *Magnus Erlendsſon* leyndiz af ſkipi kongſins oc bió ſva í rumi ſínu um, þotti ſem þar lægi madr. Enn um morguninn er kongr var klæddr, ſpurdi hann hvert *Magnus Erlendsſon* mundi vera ſiukr, var þá um forvitnaz oc var hanns ſaknat. Kongr liet leita hanns og fannz hann ecki; þá let kongr hleipa ſporhundum á land. *Magnus* Jarlsſon hafði ſkeinz á fæti þá er hann hliop á land, oc höfdu ſporhundarnir þegar fundit ſporit; *Magnus* hafði leitat til ſkógar

(o) oc ſtirðr. *add. omn.* (p) *omitt omn.*

*Et assumptum psalterium, dum durabat praelium, recitavit. Præ-* A. D.  
*lium istud & longinquum & acra fuit, tandem autem Hu-*  
*gius Prudi cecidit; Brittonibus vero fugatis, rex Magnus vi-*  
*ctoriam obtinuit, amiserat tamen multos viros fortes, mag-*  
*no numero vulnerato. Kalius Snæbiörni filius multa & in-*  
*gentia vulnera acceperat. Magnus Erlendi in praelio, quan-*  
*vis se non deffendisset, non sauciabatur. Latebit præterea ne-*  
*minem summum esse miraculum quod in denso admodum telo-*  
*rum imbre, cum arma strenue adhiberent, non vulneraretur,*  
*undique autem circa eum armati ceciderunt; Cæterum hoc*  
*non mirandum, Deus enim illum ad majorem coronam atque*  
*victoriam, quam ut ibi occumberet, servavit. Rex Magnus, hoc*  
*quoniam non contentus, Magnum Comitum filium, quasi abo-*  
*minandum, odit. Cum animadverteret sanctus Magnus sibi*  
*honoris aut salutis non fore regi Magno diutius adhærere, con-*  
*silium cepit aliud, faciendi ea quæ Deus illum docuit.*

## Cap. 8.

**N**octe quadam, cum Rex ad Scotiam classem in anchoris  
 teneret, Magnus Erlendi clanculum e navi regia aufugit lectum-  
 que suum ita stravit ut homo ibidem decumbere videretur,  
 postridie autem, ubi rex vestes induerat, interrogavit num  
 Magnus Erlendi agrotaret; hinc cum observarent, deside-  
 rabatur; Rex eum quæri jussit, canes igitur sagaces in  
 continentem emitti curavit; ast id incassum. Magnus Erlen-  
 di cum in terram excurreret pede leviter vulnerabatur, ca-  
 nes vero vestigia statim invenerant; in sylvam aufugit &  
 arbo-



A. D. gar og komz hann uppi tre eitt, hundarner komu at eikinni oc klifu uppi, *Magnus* fló þá einn þeirra med kefli er hann hafði halldit á, enn þeir lögdu þegar á flóttu oc lögdu halana á bak fier oc runnu til skipa. *Magnus Erlendsson* leyndiz á skoginum medann Kongsmenn leitudu hans, fór hann síðann upp á land oc kom fram i hird *Melkolf's Skota* kongs oc dvalldiz þar um hríd, enn stundum var hann á *Bretlandi* med biskupi nockurum; þetta sama hauft fór *Magnus* kongr aptr til *Sudreyia* oc var þar um veturinn. Þann vetr andadiz *Kali Sebiarnarson* af fátum. Um varit fremma fór *Magnus* kongr til *Orkneyia*, þar spurdi hann andlát Jarlanna ur *Noregi*, hafði *Erlendr* andaz i *Nidaröfi* oc var þar jardaðr, enn *Páll* i *Biörgvin*. Þá gipti *Magnus Gunnildi* dóttir *Erlends* iarls, systir *Magnufar* hins helga, *Kol Kalafyni* i faudrbætr med miklum eignum i *Orkneyium*, giordiz *Kolr* þá lendr maðr kongs, þeirra son var *Rögnvalldr Kali*; sumer menn segia at *Erlingr Erlendsson*, bróðer hins helga *Magnus*, hafði fallit i *Aungulseyiar* fundi, enn *Snorri Sturluson* segir hann fallit hafa á *Ulaztíri* med *Magnusi* kongi, þvíat þá er *Magnus* kongr hafði IX. vetr rápit *Noregi*. fór hann vestr til *Irlandz* med miklum her ok um sumarit eptir fell hann á *Ulaztíri* á *Bartholomæus* messu dag, enn *Sigurðr* son hans fór þegar or *Orkneyium* auðtr til *Noregs*, oc var þar til kongs tekinn med bræðrum sínum *Eysteine* oc *Olafi*.

## Cap. 9.

Nu heyrdu þeir i fyrra capitula hverfu almáttigr Gud er buinn at miskunna, hvers eiginnligr godleikr er jafnan at pyrma

*arborem quandam ascenderat, quam canes, cum eo venirent, A. D. scandere conabantur, unde uni eorum baculum, quem tenuerat, ligneum impegit, canes vero statim fusi, caudas demittebant & ad naves recurrerant. Magnus Erlendi, dum regii eum querebant, in sylva delituerat, inde per continentem tendit, ad aulam Melkolfi regis Scotorum pervenit, & aliquamdiu ibi, interdum autem in Britannia, apud episcopum quendam, commoratur. Eodem hoc autumno rex Magnus in Hæbudas rediit ibique hyemavit. Sequenti hyeme Kalius Sæbiörni filius ex vulneribus obiit. Ineunte vere rex Magnus in Orcades delatus, audiit e Norvegia obitum copertum; mortuus erat Erlendus Nidrosiæ ibique sepultus, Paulus vero Bergis. Tunc Gunnhildam, filiam Erlendi, sororem sancti Magni, Kolo Kalii filio, multis fundis in Orcadibus divitem, cædem patris eo modo reparans, nuptum dedit, tunc se ipsi addicenti & satrapæ honore nobilitato; erat eorum filius Rögnvalldus Kalius. Sunt qui ferunt Erlingum Erlendi filium, sancti Magni fratrem, in freto Aungulseyensi occubuisse, est Snorro Sturlæus eum in Adalstiria cum rege Magno cecidisse asserit, nam cum hic novem annis Norvegiæ sceptrum tenuerat, ingenti cum exercitu occasum versus ad Hiberniam tetendit & sequenti æstate in Ulaztiria, die festo Bartholomæi, cecidit; Verum Sigurdus, ipsius filius, relinquit statim Orcades & in Norvegiam delatus unacum fratribus Eysteine & Olao, rex salutatur.*

## Cap. 9.

**A**udivistis jam in priori capite quorsum omnipotens Deus paratus fuerit ad clementiam exhibendam, cujus propria semper

M m m

est

A. D. ma oc snúa vandrádum til hags oc hialpar oc hverfu hann varþveitti þenna sinn kosinn kappi frá heimfins vada oc vaski, at birta hönum oc fýna hverfu mikla luti hönum byriadi at pola fyrir hanns nafni, oc hann er í hafdi stadiit optliga stórum manndrápum, skildi um sider verda fórn heilags anda, oc gefa Gudi sitt eiginnligt blóð med lífi oc líkama oc fyrir því komft hann ur því valldi hins ágiarna kongs sem fyrr var lesit.

## Cap. Io.

**P**á er hinn heilagi *Magnus* var á *Skotlandi*; fretti hann andlát *Erlendz* iarls födur síns oc þau önnr tíðendi sem fyrr var ritat; oc sem hann hafdi verit slíka stund i hird *Skota* kongs sem hönum líkadi, sæmndr af konginum giöfum oc göfugu föruneyti, fór hann á *Kátanes* oc var þar af öllum virduliga tekin, hirtr oc halldinn oc þegar kosinn ok tignadr iarls nafni, vinsæll oc virduligr öllum Guds vinum, oc því næft án dvöl gerdiz hinn heilagi *Magnus* iarl (q) *Paulus* af *Saulo*, predikare af mandrápsmanni, oc hefndi hann þat á sialfum sier þat er hann hafdi illa lifat, tók hann at gráta sik dauðann i syndum med dagligum (r) fýtingum oc stadfastri yðran, oc galt hann nú maklega hefnd i margföldum meinleikum, syndugum girndum veslugs holldz, þá syndiz hann vordinn nýr maþr, sá er eptir því er fallinn sem Gudi er sæmd í, oc hann skipti i annan mann; i góðann af vandum, i sæmiligann af syndugum, i helgann af herfiligum, i sælann oc hreinann af saurgum, þessi er umsnúning pinnar hægri handar almáttigi Gud, þu ert styrkr at styrkia, holtr at hialpa, buinn

(p) Postuli *add.* 351. 352. (r) yferborum *omn.*

*est bonitas parcere & difficultates in commodum & salutem A. D. mutare, & quo modo conservaverit hunc suum electum athletam a mundi periculo & colluvie, ut manifestaret illi atque ostenderet, quanta nominis sui causa pati deberet, & qui magni momenti homicidiis sæpe interfuerat, victima spiritus sancti tandem fieret, ac proprium sanguinem cum vita & corpore Deo dicaret, igitur avari regis potestati, ut supra legimus, se subduxerit.*

## Cap. 10.

**C**um erat in Scotia sanctus Magnus, patris sui comitis Erlendi mortem, præter alia nova, quæ supra scripta sunt, audivit, & ubi tamdiu, quamdiu ipsi placebat commoratus fuerat, donis & conspicuis comitibus a rege ditatus in Katenesiam ivit ibidemque ab omnibus honorifice exceptus & habitus est; ei ministratur, mox electus, comitis titulo nobilitatur, amicis beatus & honore affectus ab omnibus Dei amicis; exinde, sine mora, factus est sanctus comes. Magnus, Paulus ex Saulo, præco ex homicida, & a se ipso vindictam sumsit suæ male actæ vitæ, cæpit lugere se mortuum in peccatis, quotidiano luctu & constanti pænitentia; perquam punivit multifariis afflictionibus nefarias cupiditates miseræ carnis; homo novus tunc factus esse videbatur, quem, ad sui gloriam compositum, Deus ipse in alium hominem convertit, in bonum ex malo, in decentem ex peccatore, sanctum ex horrendo, salvum & mundum ex sordido; hæc Deus omnipotens conversio est dextræ tuæ; fortis es qui cor-

Mmm 2

robores,

A. D. bufnir at bæta, gófigr at gæta. Med þessum hætti var hinn heilagi *Magnus* umsnúinn i helgann mánn, tók at eria jörd sinn hiarta med vöskum ríftli vidrkenningar, þá drap hann úgiptumann sinn oc fal hann undir sandinum, þá gróf hann skurdgod *Labans* undir vidarróeum, sleit hann ur sier synder oc saurganer, oc skríddi sik háleitum kröptum, i gudligum gódgerningum med karlmánligri stadfesti, tók hann þá at vaxa sem olivovidr oc upplyptaz i öllum godum lutum oc virðuligum verkum sva sem cypressus er yfer önnr tre, sva vox heilagr *Magnus* at hann skyldi sva vera *Magnus*, þat er mikill i Gudóminum sem harin var at nafni, uppstigandi i hámingiö oc heilagleik.

## Cap. ii.

Einum vetri eda tveimr eptir fall *Magnusar* kongs *Bertheins*, kom vestann um haf til *Noregs Hakon Pálsön* oc gáfu kongar hönum iarlsmágn oc ríki slíkt sem bróder hans stóð til, fór hann þá vestr um haf oc tók undir sik allt ríki i *Orkneyjum* med sva mikilli ágirni oc (f) vitianligri at hann drap saklausa fýslummenn *Noregs* kongs, er þann helming eyianna hellt, oc geymdi er hinn heilagi *Magnus* átti, oc lagdi þannveg undir sik allar *Orkneyjar* med ofríki, þvíat hálfar eyiarnar heyrdu til hinum heilaga *Magnusi* at föðrigræ erfð; nú sem hinn heilage *Magnus* fretti þvílíka sturlan at *Hákon* bræðrúngr hans tók undir sik erfalaund hans med ópinberum rángindum, helt hann ráðagerð vid sína menn hvat upp skal taka, kemr þat ásaft med þeim

at

(f) omannligri, *inhumana omh.*

*robore, saluber in ope ferenda, pronus ad melius reddendum, nobilis servando. Hunc in modum divus Magnus in virum sanctum conversus erat; capit arare agrum cordis sui valido vomere pœnitentiæ: occidit tunc hominem sui infortunii & sub arena abscondit; idola Labanis sub arborum radicibus terræ mandavit; peccata & pollutiones ejecit; ornavit se egregiis virtutibus, beneficiis Deo gratis, cum constantia virili. Capit crescere ut olea & exsurgere in omnibus bonis & venerandis factis; ut cypressus alias arbores superat, ita crevit sanctus Magnus, ut Magnus esset, id est quoad res divinas, quemadmodum nomine, ascendens in prosperitate & sanctitate.*

## Cap. II.

**U**no aut duobus post cædem regis Magni Nudipedis annis, Haqvinus Pauli ex occidente in Norvegiam venit, cui reges comitis titulum & imperium tantum, quantum jure hereditatis fratri ejus compete-*bat, contulerunt; hinc occidentem versus per mare delatus, totum in Orcadibus regnum sibi subjecit, tanta & manifesta avaritia, ut infon-tes toparchus regis Norvegiæ, cui id dimidium insularum parebat, quique, quod sancto Magno jure cederet, reservabat, occideret & eo modo totas Orcades vi, dimidium enim insularum justæ hereditatis titulo a patre sancto Magno relictum erat, subigeret. Cæterum cum sanctus Magnus, quod mærorem attulit, audiret, consobrinum Haqvinum hereditariam ditionem manifestis injuriis subjicere, apud suos in-*meunda consilia quærit; consentire in id, ut ad tempus expectaret, donec mitigare-**

M m m 3

tur

A. D. at hann vill bíða um tíma at sefiz reidi oc ágirni *Hákonar* frænda síns oc at ecki syniz at hann fæki erfð sína med hermannahætti, helldr sem vin laga oc rettinda oc kærliogr elskari.

## Cap. 12.

Er fá tími er kominn er hinn heilagi *Magnus* vill vitia finnar födrleifdar, þá fór hann med vegligu föruneysi af *Katanesi* til *Orkneyia* oc verða hönum frendr oc viner fegnir, þá beidiz hann at taka við föðrarfi sínum, þat líkadi bondum vel, þvíat hann var vinsæll, átti hann marga frændr oc mága at giarna villdu hann til ríkis hallda; þá átti Þóro modr hanss fá madr er *Sigurðr* hiet, þau áttu mikit bú i *Papuley*. Þá er *Hákon* iarl spurdi at *Magnus* var kominn í eyiarnar, dró hann lid at sier oc villdi ecki uppgiefa ríkit helldr at veria, fóru þá viner beggia i millum þeirra oc leitudu um sætter, kom þá sva med tillögum góðra manna at þeir sættuz at því at *Hákon* iarl gaf upp háltit ríkit, ef þat væri atkvæði *Noregs* konga. (s) *Magnus Erlendz* son fór þá þegar austr til *Noregs* á fund *Eysteins* kongs, þvíat *Sigurðr* kongr var þá farinn ut í *Jorsalabeim*; *Eysteinn* kongr tók við jungherra *Magnusi* forkunar vel, oc gaf hönum upp faudrleifð sína, hálfar *Orkneyiar*, oc þarmed tók hann iarl snafn af kónginum, med hinum sæmiligstum giöfum, yfer *Orkneyium* oc eptir þat fór herra *Magnus* iarl vestr um haf til ríkis síns oc urdu hönum fegner frændr oc viner, oc þarmed öll alþýða, sæmdiz þá vel frendsemi þeirra *Hákonar* iarls

(s) heilagr. add. om.

*tur ira & avaritia cognati Haqvini & ne videretur ipse A. D. patrimonium suum more militum, verum ut juris & justitiæ sectator & diligens amator, poscere.*

## Cap. 12.

**C**um adesset tempus quo patrimonium poscere voluit sanctus Magnus, iter cum conspicuo comitatu ex Katanesia in Orcades instituit; cognati amique eum gaudentes excipiunt; patrimonium suum tunc expetit, quod incolis perplacuit, amicis enim beatus, multis cognatis & affinibus, qui ipsum ad imperium vehere satagebant, gaudebat. Thoram ejus matrem tunc in matrimonio habuit vir nomine Sigurdus; hi villicationem magnam in Papuley habuere. Cum audiret Comes Haqvinus Magnum in insulas venisse, copias conscripsit & imperio non cedere, aut id defendere, voluit; amici deinde utriusque intercedendo pacem quærebant, quæ, ob preces optimatum, ea conditione inita est, ut Haqvinus dimidio regni Orcadici cederet, si reges Norvegiæ in id consentirent. Magnus Erlendi orientem versus in Norvegiam statim, conventurus regem Eysteinem, rex enim Sigurdus in itinere Hierosolymitano absuit, proficiscebatur; hic eum humanissime excepit, eique patrimonium ipsius, dimidium Orcadum, & præterea Comitatus in Orcadibus titulum, cum pretiosissimis donis, concessit; ille postea per mare occidentem versus in provinciam redux, cognatorum & amicorum nec non totius vulgi gaudio excipitur. Multos postea hyemes cum Comite Haqvino, inter



A. D. iarls margá vetr, er viner pairra áttu lut at, var pá ár oc fridr gódr i *Orkneyium* medann vingan peirra hiellz. Peir frændr, herra *Magnus* iarl oc *Hákon* höfdu landvörn bádir samt nockara hríp sva at peir urdu vel samþycker; sva er sagt í kvæðum þeim er ort er um þá, at peir hafi bariz víð víking þann er heriadi ríki peirra er (t) *Dufniall* hiet, hann var manne firnari enn bræðrúngr iarlanna oc fell hann fyrir þeim. Þorbiörn het maþr, ríkr fyrir ættar sakar oc göfigr, enn fátækr at góðum síðum, er peir tóku af lífui i *Borgarfyrði* á *Hialtlandi* fyrer gnógar sakir, ok enn urdu þau fleiri tíþindi er kvæðin vísa til at peir hafi bádir samt athverit, þóat ver kunnim ecki greiniliga frá at segia. Hefir hinn heilagi *Magnus* þessa luti framit ecki sem víkingr eda ránsmaðr heldr sem lögligr stjórnari ríkisins oc geimslumadr laganna, elskari fridarins til at hirta úsíðu manna, oc reffa rángindi, frida oc náða sína undirmenn oc sitt ríki af ossa ok ágangi vandra manna, er ætíð sáru um þat at spilla fridinum.

### Cap. 13.

Herra *Magnus* var hinn ágiætazti maðr í sínum höfþing-skap, síðgódr oc ráðvandr, vinholr oc vapndiarfr, vígkiænn oc sigrfæll i orroftum, hóglyndr i fridi ok þó stjórnslamr, lítillátr í máli oc miskunnslamr, spekingr at viti oc hafði hvers manns lof, hann var örr af fie oc stórgjöfull víð höfþingia, hann veitti hversdagliga mikla hiálp fátækum mönnum fyrir Guds ást, oc reffadi hann (u) miök herián oc stuldi, let

(t) *Aufnáll.* 351. 352. (u) miök. *omitt.* 351.

*intercedentibus amicis, concordia, annonæ felicitas & pax A. D. publica, quo usque valuit eorum gratia, duravit. Consobrinus, comes dominus Magnus & Haqvinus, bene concordēs, pacem publicam aliquantisper tuebantur. Carmina de iis condita referunt eos contra piratam nomine Dufaialum, qui regnum eorum infestabat, praelium commississe, & eum, uno gradu remotiorem quam quod consobrinus ipsorum esset, interfecisse. Thorbiörnus nominabatur vir nobilitate generis dives, honestis autem moribus pauper, quem in Borgarfiorde Hialtlandiæ, sat causarum provocati, vita privarunt. Sunt etiam, præter memoratas, plures res gestæ, quas eos una procurasse, distincte licet referre nequeamus, carmina testantur. Gessit has res sanctus Magnus, non ut pirata aut prædo, sed ut justus rector provinciæ & legum custos, amator pacis, ad castigandos male moratos, puniendos iniquos, ad pacem & securitatem subditis ac regno ab insolentia & invasione malorum, qui paci violandæ semper studebant, liberans, impetrandum.*

### Cap. 13.

**D**ominus Magnus indolis erat generosissimæ & principe prorsus dignæ, bene moratus, circa bonorum morum observationem severus, amicis fidus, cum arma conferret audax, victoriis beatus, pacis tempore quietus, imperio tamen invigilavit, affabilis & clemens, prudentia insignis, communi omnium præconio celebratus atque munificus erga optimates, pauperibus Dei causa multum sollevationis quotidie impertie-

N n n

batur,

A. D. let drepa víkinga oc illgerdamenn sva ríka sem fátæka, ecki var hann vinhallr í dómum, virði hann meira Guds rett enn mannvirdingarmun, i öllum lutum hellt hann ríkt Guds bodord, oc var meinlætisfámr við sik, marger ágiæter vóru þeir hanss mannkostir er hann fýndi siálfum Gudi enn leyndi mennina.

## Cap. 14.

Enn með því at hinn heilagi *Magnus* hafði ríki ok stjórn yfir veralldar folki, þá villdi hann líkiaz heimligum síðum veralldigra höfþingia, feck hann sier oc fastnadi eina rík-borna jungfrú oc hina skjáruzstu mey af hinum tignuzstum *Skotlandz* höfþingia ættum, oc flutti heim til sín oc gerdi brúðkaup til; þetta gerdi hinn blezadi *Magnus*, sva sem (v) reyndiz, með diúpfettu ráði gudligrar miskunnar til þess at bleckia blíðligar teygingar þessa heims, helldr enn at fullgera fýster síns líkama, þvíat hann var hólpinn gudligri giæzlu oc himneskum krapti, bygdi X. vetr hiá þessari me-yu hreinn oc hlutlaus gerfamliga allra saurlífis fynda, enn er hann kiendi á sier freistni til líkams losta, þá for hann í kallt vatn, oc bad sier fulltíngis af Gudi. See her sterkann Guds kappa i dagligu stríði, hverfu (x) dáðfamliga hann lifði með þessari jungfru, sva lángann tíma, fyrir því at þó hann mætti laugliga (y) henni blíðkaz, villdi hann helldur, studdr heilags anda miskunn, kíófa hinn betra lut, at lifa úspiller, enn fremia leyfiligann hiúskap, þvíat þeir þola líkamsbruna er at

(v) reyndr. *omn.* (x) dagliga, *quotidie.* 351. 352. (y) af. *add. omn.*

*batur, rapinas & furta graviter punivit, piratas & latro- A. D.  
nes, tam divites quam pauperes occidi curavit, amicorum  
studio in judiciis non trahebatur, anteferebat leges divinas  
personarum disparitati; præcepta Dei in omnibus abunde  
observavit & se ipsum perquam afflixit; multæ erant vir-  
tutes egregiæ quas ipsi Deo manifestavit, mortales autem  
celavit.*

### Cap. 14.

**C**æterum cum sancto Magno mundani imperio regendi  
essent homines similis fieri voluit mundanis moribus terre-  
strium principum; ambivit nobilis ex clarissima principum  
Scotiæ stirpe virginis & sponsæ domum secum deductæ, cele-  
bravit nuptias; fecit hoc beatus Magnus, uti postea docuit  
experientia, profundo divinæ clementiæ consilio inductus,  
magis ut blandientes hujus mundi illecebras falleret, quam ut  
carnis suæ cupiditatibus satageret, munitus enim erat divi-  
na conservatione & cælesti virtute; cohabitavit decem hye-  
mes cum hac virgine, castus, sine omnibus venereis peccatis;  
cum autem tentationem lasciviæ carnalis comperiret, frigida  
se aquæ immesgens, auxilium Dei imploravit. En heic for-  
tem Dei athletam, quam egregie in quotidiana pugna cum  
hac virgine vixerit tam longo tempore, eo, quod quamvis  
blanditiis eam flectere licuerit, maluit, clementia Spiritus  
Sancti fultus, melius eligere, intemeratus nempe vivere, quam,  
quod licuit, coire, perferunt enim ignem carnis qui ita

Nnn 2

faciunt

A. D. at slíku fara, þvíat villdra er ok auruggra at vardveita heila blóma, enn at bæta þá er ádr ero (z) spillter, þvíat ecki sár verdr jafnvel grætt, sem þat holld er heillt hefer halldit. Enn at lifa i þeim líkama án líkamslosta er ecki mannlígs kraptar, heldr gudligrar gíafar, enn hvílíka freistni oc meinlæti hann poldi af líkams bruna, hverfu þungfkeyti úleyfðra hræringa oc hverfu torvillíkt stríð hann sigradi oc staudvadi (a) harðar fýstir hitnanda hollds, þá veit sá er reynir, enn úreynðr tortrygger. Se miner kíaruzstu þessi er sú hin mikla fýn er *Mósis* sá runninn loganda oc egi brennanda. Þat er at skíllia, þessi hinn úngi maðr freistadr enn enn ecki yfirstíginn. Enn með því at sva mællir *Páll* postuli at eingi kóronaz nema sá er laugliga stríðir oc karlmannliga tilþíonar þá valldi þessi hallarhöfþingi oc stríðandi riddari höll þina at þola daglígt stríð oc nálægann bardaga brennandi holldz, oc hann bardiz vaskliga oc sigradiz sælliga, þvíat hönum virdiz sva at sá vill vera ofmikill (b) höglífis riddari, er fyrr vill hafa dýrdina, enn hann vinni kraptaverkinn, þvíat kraptr er vegr til dýrðar oc dýrdinn gefz af kraptinum, svíkul er sú dýrd oc hiegomlig er sú fegrd er ecki fædir heilagr kraptr oc undra ek, feger ritninginn, hverfu fögr oc fýsilig er hreingetning með sínum biartleik oc ástfemd. (c) Þessi hinn háleiti Guds riddari, gydr hreinkífis linda, kostgíafði með allri hugarfýst at fremia oc fullgera allzkonar ástarverk til fæmdar sínum drottni, eða hvat mundi hann (d) fýnia sínum Gudi þessa heims lúta, er síalfs síns líf oc líkam tilyardi, oc sínu eiginlígu blóði ústeypti fyrir Guds sakir.

## Cap.

- (z) óspillter. 351. 352. (a) hastar oc. *repentinas. omn.* (b) höglífill. 351. 352. (c) þvíat *pro þessi. omn.* (d) spara. *omn.*

*faciunt; facilius enim & firmitus est integros flores conser-  
vare, quam, eos, qui antea violati sunt, restaurare, nullum  
enim vulnus eque bene sanatur ac caro quæ integra man-  
sit. Verum in corpore vivere sine carnali libidine non est  
virtutis humanæ, sed doni divini; qualem autem tentatio-  
nem & molestiam carnis passus fuerit, quam gravata tela  
illicitorum instinctum; ex quam ardua pugna victor eva-  
serit & impediverit calescentis carnis sortes illecebras ex-  
pertus scit, inexpertus diffidit. Eū carissimū; hæc magna est  
visio, cum Moisi rubus ardere, non vero exuri appareret; hic,  
puta, juvenis tentatus non autem victus; verum cum dicat  
apostolus Paulus, nevinem, præter eum, qui rite dimiscat &  
viriliter operatur, coronari. Elegit hic aula princeps & cer-  
tans eques animum tuum ad Justinendum quotidianum certa-  
men & præsentem pugnam urentis carnis; contendit strenue,  
& prosperam repartavit victoriam, reputavit enim, equitem,  
qui gloria prius cluere vult, quam res magni momenti gerat,  
nimiam continentiam ambire, virtus enim via est ad gloriam,  
daturque gloria ex virtute; inane est decus & fallax gloria,  
quam non parit virtus sancta. Minor, ait scriptura sacra,  
quam decora & desideranda sit nativa castitas cum splendore  
amando. Almus hicce Dei athleta, castitatis baltheo cinctus,  
ex omni animo facere & consummare omnisfaria quæ ab  
amore dependent opera in gloriam Dei sui, studuit; Cur,  
quæro, res mundi hujus Deo suo danegaret, qui sui ipsius  
vitam & corpus exposuit & proprium sanguinem propter  
Deum effudit.*

A. D.

## Cap. 15.

Nú með því at einginn má vera *Abel* nema sá er þolir oc reynir nízku *Káins* oc aufund, oc hinn helgi *Ezechieł* bió með eitrfullum mönnum oc hinn riettlát *Loth* var þraungdr af ránglátum mönnum, þá vakti upp úvin allz mannkyns freistni oc bruna meingerda alla vega i mót þeim Guds riddara, sáandi fundrþycki oc hatri milli brædra oc frænda oc kizrra vina, alt til þess at fyrirkoma hönum oc únýta hanns kraptaverk, er þá tóku at vaxa með hönum, enn kvistr gudligs vínvidar mætti hræraz, enn eiki afnídaz, þvíat sva sem vidr flýtr á vatni oc umsnýz af (e) bárum oc vindi, enn sauckr ecki, (ee) (oc sva sem (f) vagn snýz á himmi, enn sökz ecki), sem gull skíríz i ofni enn brennr ecki, sva sem sterkt hús er knúit af stormi oc fellr ecki, eftir þeim hætti var hugr oc hiarta þessa hins ágæta píslarvatz styrkr oc stadfastr, úskelfdr ok úhræddr milli ákafra atburda oc áfalla margskonar freistni, i midel storma oc stórra boda leindrar ofundar oc underhyggio sva sem opinnberrar illzku oc illgyrndar, i móti skeytum freistanda uvinar; er þat greinanda þessu næst með hverium hætti þetta fundrþycki geríz meðal iarlanna.

## Cap. 16.

Þá er þeir frændr, heilagr *Magnus* oc *Hákon* iarl, höfdo nockura vetr löndum ráðit með frídi oc samþycki góðu, þá for þar, sem optliga kann verða, at illgiarnar menn urða til

(e) brimi. *omn.* (ee) *omitt.* Od. (f) vagl. 351. 352.

## Cap. 15.

A. D.

**C**æterum quoniam nemo potest esse Abel nisi is qui Caini injuriam & invidiam patitur & experitur; sanctus Ezechiel habitavit inter homines veneno plenos & justus Loth ab iniustis oppressus est; excitavit totius generis humani hostis tentationem & æstum noxarum undique contra istum Dei equitem; seminavit discordiam & odium inter fratres, cognatos & caros amicos, eum solum in finem ut ipsum perderet, ac miracula, quæ tum apud eum increverant, inutilia redderet; ramus vero divinæ vitis moveri, non autem abscindi, potuit; nam ut lignum super aquam natat & à fluctibus ac ventis subvertitur, non vero demergitur, quemadmodum helice in cælo vertitur, sed non decedit, ut aurum in fornace rutilatur, ast non exurit, ut domus stabilis a procella agitatur, non vero corrui, ita cor & animus celebris hujus martyris firmus & constans, intrepidus ac imperterritus inter diligentes conatus & incursiones multiplicis tentationis, inter tempestates & ingentes fluctus testæ invidiæ & doli, ut manifestæ malignitatis & nequitiae, contra jacula tentantis hostis. Referendum posthæc primum quo modo discordia inter comites coalescat.

## Cap. 16.

**A**liquot hyemes cum Comites Magnus & Haqvinus Orcadibus, integra concordia & pace, præfuerant, accidit, quod alias sæpe, ut malevoli fraternam concordiam violatum irent; tunc Haqvinus in-  
fau-



A. D. til at spilla um frændsemi þeirra, dróz *Hákon* iarl þá úgyp-  
tumenn á hendr, þvíat þeir frændr voru miög úlíker í þap-  
lyndi, herra *Magnus* iarl var góðgiarn oc trúlyndr í hei-  
rum, villdi hallda ríki því er Guð hafði gefit honum oc ágir-  
naz ecki framarr, þvíat með hverium hætti (g) mátti hann  
prófaz ágiarna á annara manna ríki eða eign, er sva var  
aurr af siálfs síns líkama at hann þyrmdi ecki sínu lífi fyrir  
Guðs ált, hann síðadi oc samði sitt underfólk til riettrar at  
ferdar, sva at síðann hann havði frelst oc fríðat ríki sitt un-  
ðann ágangi vandra víkinga, lofadi hann eingum sinna man-  
na at leggiáz í hernat oc hegndi hardliga allar lögleyfr oc  
úsfidu, enn *Hákon* iarl var hardlyndr oc grimmr, ágiarna  
bæði til fiár oc ríkífs oc meir frammlútr at eggja sína menn  
til hernadaá enn letia, enn reþsáði lítt úfsipu oc illgerpir,  
hann var miög aufundsiukr um vinsælldir oc hófþingskap  
hins heilaga *Magnus* iarls, villdi *Hákon* giarna með ágirni  
sinna illra ráðgiafa fyrirkoma sændum *Magnus* iarls oc leg-  
gia undir sic ríki hanns með ránum oc rángindum oc tok *Há-  
kon* með sínum mönnum um líf hanns at sitia með svikfamli-  
gri undirhyggju.

## Cap. 17.

Nú sem hinn signadi *Magnus* er þess vís vordinn sannliga  
fyrir margar raunir sem hann þyckiz ecki mega viddyliáz, at  
*Hákon* villdi kornáz at lífi hanns oc ríki, þá efnadi hann ráða-  
gerd sína með ráðgiöfum sínum, oc sýndiz hönum at vægia  
þockera stund undan öfund oc æði *Hákonar*, kaus hann þá  
af

(g) *maðrinn pro mátti. omnia.*

*faustos magis sibi adsciscebat, cognatorum enim indoles perquam A. D. dispar erat; Comes dominus Magnus, benevolus, promissis fideliter stetit, regnum quod Deus ipsi dederat retinere voluit & non ultra avere, quomodo enim experiri potuit eum regnis aut possessionibus alienis inhiare, qui sui ipsius corpus adeo largiebatur, ut suæ vitæ præ Dei amore non parceret; mores docuit subditos & assuescit eos salubri vivendi rationi, ita, ut postquam ditionem suam ab invasionibus malorum prædonum liberaverat eique pacem conciliaverat, non permisit ullum suorum militiam suscipere & omnes injurias ac malos mores graviter ultus est; Comes vero Haqvinus pervicax & ferox, opum & regni avidus, magisque pronus ad stimulandum suos ad nequitiam, quam suadendum ut ab eadem abstinere, male autem moratos atque scelestos parum punivit; amor vulgi in comitem Magnum hujusque generositas Haqvini invidiam excitabant, studuit, actus avaritia malorum suorum consiliarios, honorem Comitum Magni detrudere & regnum ejus rapinis & injuriis sibi subicere, cæpit igitur cum suis fraudulento dolo vitæ ejus insidiari.*

## Cap. 17.

*C*eterum cum beatum Magnum vera experientia, quæ non posse duxit multoties certum reddidisset, Haqvinum ipsius vitæ & regno insidiari, consulit consiliarios suos & decernit invidiæ & furori Haqvini cedendum, optimos ex  
 Ooo suis

- A. D. af lídi sínu sem villdazstir voru ok bázt (h) til fylgdar falner oc figldu til *Englandz* oc sóttu fund *Heinreks* kongs sonar *Wilbialsms* (i) *Bastards*, er þann tíma var einvalldzkongr yfer *Englandi*: sem hinn heilagi *Magnus* var kominn til þessa kongs þá birti hann hönum atburdi oc efni sinnar þáingat komu ok tok kongurinn hönum með mikillri virþing oc í svo mikla vináttu kóngsins hann uppstie, at hann hellt hann oc allt hans líd á sínum kosti alla XII. mánude ríkuliga, svo sem kongi sómdí at veita ágætum hertuga; enn þessi hinn heilagi píslarvattr hellt sic oc sína sveit svo vitrliga(k), at hann varðiz oc víðsá öllum vandra manna felagfskap oc er herra kongurinn fkylldu af sinni vizsku, hverfu *Magnus* iarl var godta verka oc fæmiligra fíða fágare oc at heilágr andi bió í hönum, þá hlýddi hann giarna hans ráðum, oc hafði hans forfio í sínum framferdum, þviat hann var heill oc hollr í ráðum oc ráðagerdum, blíðlyndadr oc polínmodr sem *Chusi*, glávær oc elskuligr sem *Jonathas*, ríettvífs vandlætismadr laganna sem *Phinees*, svo var hann öllum kær oc elskuligr, þeckr oc þægiligr, at margir voru þeir er svo mæltu, fæler ero þeir er þic sá oc þeir er audladiz þína vináttu, hann var gladr oc góðviliugr ríkum mönnum, aurr oc milldr víð fátæka, góðlyndr oc góðgiarn oc lítillátr allri alþýðu oc þþó at hann væri í hyrd staddr með heimligum höfþingium, þá varadiz hann oc víð sá allzkonar löstum þeir er hyrdmanna fíðum spílla, oc at hann skíldi eigi frammvéigís flecka fitt fírlífi í samþycki víð annarra manna fýnder, þá bió hann sína heimferd þegar er lídnir voru þeir XII. mánuder er hann hafði með *Henriche* konge dvaliz, kann þat vera at Guð hafi birt hönum, at hann skíldi luka sínum þrautum inn

(h) tilfallner. *omn.* (i) *omitt. omn.* (k) oc vírdiliga. *add. omn.*

*suis & comites aptissimos deligit, in Angliam navigat con-* A. D.  
*venitque regem Henricum filium Vilhelmi Bastardi, qui eo*  
*tempore Angliam solus regebat; Sanctum Magnum se con-*  
*venientem aperientemque causam cum negotio sui adventus,*  
*rex honorifice excipit & tanto amore amplexus est, ut ip-*  
*sum cum toto exercitu duodecem menses integros, laute, ut*  
*decebat regem insigni præstare duci, propriis sumptibus ale-*  
*ret; Verum sanctus hicce martyr cum suis sapienter adeo*  
*vixit ut ab omni malorum conversatione abstineret atque*  
*caveret; cumque dominus rex ex sua prudentia intelligeret*  
*qualis comes Magnus esset, bonorum operum & decentium*  
*morum cultor & quod spiritus sanctus in eo habitaret, con-*  
*silia ejus lubens & in agendis providentiam secutus est, in iis*  
*enim dandis & consultando fides salubrisque erat, animo*  
*miti & patienti ut Chusi, lætus & amabilis ut Jonathas,*  
*justus legum Zelotes ut Phinees; omnibus carus adeo &*  
*amatus erat, placidus & humanus, ut multi essent, qui*  
*dicebant, beati sunt qui te vident & tuam consequuntur*  
*amicitiam, comis erat & officiosus erga divites, liberalis &*  
*munificus erga pauperes, mitis, benignus ac urbanus erga*  
*totum vulgum, & licet in aula constitutus esset cum prin-*  
*cipibus mundanis, caute omnia scelera, quæ satellitum mori-*  
*bis nocent, averfatus est & ne in posterum suam integri-*  
*tatem alienis peccatis consentiendo macularet, exactis statim*  
*duodecim, quibus apud regem Henricum commorabatur, men-*  
*sibus, redditum paravit; fortassis Deus ei manifestavit, quod,*  
*ærummarum finem brevi obtinendo, sibi tam candidos flores*

A. D. innann skamms tíma oc fórna sva Gudi skæra blóma síns hreinlísis, sem sigrlámligann dauda síns þáslarvættis, því at leysfæz or líkama oc lífa með *Kristi* er miklu dýrdligra enn vera her i þessa heims saurgan.

## Cap. 18.

Efter þat hinn heilige *Magnus* hafði tekið orlof af *Heinriki* kongi, ríkum giöfum og margskonar sæmðr oc virðr, vegsámaðr af herra konginum, þá skilduz þeir með hinum mesta kærleik oc vinattu; vitiadi hann þá heilagra stada fyrst allra þeirra er i nánd vóru oc fór síðan heim til sinna landa. Enn á þeim tíma er heilagr *Magnus* var á brott, lagði *Hákon* iarl með mikillri ágirni oc herskap undir sic, ecki at eins allar *Orkneyjar*, heldr oc þar með *Katanes* allt, með ráni oc ofríki, hvapan af sva bar til at *Hákon* sat i þann tíma á *Katanesi* er hinn heilagi *Magnus* iarl lendi við *Orkneyjar* með V. skipum vel skipudum af vöskum oc velvagnudum mönnum, atlandi at sækja sitt ríki, þó með öngri rángri ágirnd þessa heims metnadar, ne óheimilla eigna, allra hellz er hann hafði áðr leingi girnz (!) Gud oc var með öllum hiartafagnadi fullkomliga upptekinn ur girndum daudligra luta i fýft eilífra fagnada, því kom hann nu at luka sínu langlífi á lítillri stundu, þeim mun sámligar sem hann brott fór skiótara. Þessi típindi hanns heimkvamu spurduz þegar hvervetna, *Hákon* iarl jafnskiótt vaknadi sem grim birna at hvelpum ræntum, samansafnandi oc til sín stefnandi sonum

(!) sialfann. add. om.

*suae castitatis, quam faustam mortem sui martyrii, con-* A. D.  
*secraret, dissolvi enim ex corpore & cum Christo vivere*  
*multo major est gloria quam in mundo hujus colluvie*  
*versari.*

## Cap. 18.

**P**ostquam sanctus Magnus veniam regis, ab ipso magnificis & multifariis muneribus ditatus & dignus habitus, prætereaque honoratus, arcto amicitiae vinculo ei junctus discessit; Invisit tunc cuncta, quæ propinqua erant, loca sacra & deinde in regnum suum reversus est. Tempore vero peregrinationis sancti Magni, Comes Haqvinus magna avaritia & latrocinio, non solum omnes Orcades sed & totam Katanesiam, prædando violenterque agendo, sibi subjecit; Accidit exinde, ut Haqvinus eo tempore, quo sanctus Magnus ad Orcades quinque naves, strenuis & bene armatis instructissimas, appulit, in Katanesia sederet; animus erat Magno regnum suum recuperandi, non tamen ulla mundi hujus prava ambitionis nec illicitarum possessionum avaritia, præsertim cum Deum diu dilexerit & cum omni cordis lætitia ex concupiscentiis rerum mortalium in desiderium æternorum gaudiorum evehctus fuerit, venit igitur nunc ut longinquitatem vitæ suæ, tempore brevi, eo decentius quo abiit citius, finiret; hæc de ejus reditu fama undique mox evolavit, Comes Haqvinus æque cito vigilavit ut ursa, catulis clanculum ablati, ferox, congregans & convocans filios Belialis

Ooo 3

malos

A. D. sonum *Belials* vandum illvirkium oc sonum hins (m) dálíga *Dobet*, er æ oc æ illt vinnu, frá því er þeir fædduz af móðrkvidi, ætladi *Hákon* þá at koma á uvert á hendr hinum heilaga *Magnusi* at vinna oc fullgera med þeim hætti sína illgirnd ok fvik þau er hann hafði leingi ádr i hug haft oc efnat. Enn hinn hæsti (n) himnakongr er frá eilífu upphafi skipadi at hann skilddi vardveita sín hin dýrdligu einvalaker i sínum fehirdzlum, fá (o) af þeim sínum völdum manni enn nockut ryd heimligrar atferdar, þat er hreinsanda var, því villdi Gud hann láta hreinsaz oc skírraz innan fárra daga med eldi þraungínganna oc meinlæta oc med (p) þelum freistninnar oc margra mórtgerða, þó at ecki væri höfudsynd til af þönum at því, þá villdi Gud auka hans verpleika ef nockut skorti á, at eptir því sem hans freistni oc stríð væri meiri oc hardadi, þeim mun hærri oc háleitari skildi verða dýrd oc fagnadr sigrvegarans, því gerðiz sva at jarlarnar senduz sín á medal med orðsendingu fridar oc sættar hinna hyggnuzstu ráðgjafa sinna, er rettiliga báru merking þeirra *Chusi* oc *Achitophel*, er báru sáttmál milli þeirra *David*s kongs oc *Abfalons* sonar hans, þá er þeir voru misfættir, kom þar um sifer þessu máli af med algöngu góðra manna at fætt var formerud milli þeirra frænda (q) (med þeim hætti at iarlómr *Orkneyia*, *Katanes* oc *Hialtlandz* skilddi midlaz til hálfis milli iarlanna *Magnusar* oc *Hákonar*,) skilddi hvargi gánga á annars ríki med nockurre ágirni; sem þessi fætt er samín oc stadfest med eiddum oc handsölum, þá funduz iarlarnar med fridarkossi; Enn þat sem hinn heilagi *Magnus* hugði til fridar, þat fneri

(m) daudliga. 351. 352. (n) herra. *omn.* (o) á. *omn.* (p) þelum, *límir*. 351. (q) *omitt. parenthesin.* No. 351.

*malos, scelestos, & filios stupendi Dohet, qui semper & ubi A. D. que postquam ex utero matris nati erant malum operabantur, supervenire statuerat Haqvinus ex improvise sanctum Magnum ad perpetrandam & consummandam eo modo malignitatem & fraudem, quam diu antea meditatus fuerat atque paraverat; Verum summus rex cælorum, qui ab æterno principio ordinavit ut gloriosa sua vasa electa in suis thesauris conservaret, vidit in hocce suo electo mundana adhuc actionis rubiginem quandam quæ abstergi potuit; voluit igitur Deus ut paucis diebus mundaretur atque expoliretur igne angustiarum & noxarum & stimulis tentationis multarumque adversitatum; peccatum licet capitale apud eum non existeret abluendum, Deus ejus dignitatem, si quid deesset, augere voluit, ut quo ejus tentatio & lucta major atque acrior esset eo major atque celebrior gloria & gaudium victoris fieret; hinc factum est ut comites, cum nuntio pacis ac pacationis, prudentissimos suos consiliarios, qui vere exemplum erant Chusii atque Achitophelis, qui fœdera inter Davidem & filium ejus Absalonem, cum dissiderent, ferebant, invicem mitterent; res tandem per bonorum intercessionem eo venit ut pactio inter cognatos iniretur, ea conditione, ut comitatus Orcadum, Katanesiæ & Hialtlandiæ inter comites Magnum & Haqvinum in duas partes æquales divideretur, ac neuter alterius regnum ulla avaritia infestaret; Cum hæc pactio inita & juramentis ac manudatione confirmata esset, convenere cum osculo pacis comites, quæ autem pacem spectare sanctus Magnus æstimabat, ea Haqvinus in fraudem sub-*



A. D. sneri *Hákon* til flærdar oc undirhyggio oc þess leingr sem hann áhellt eitri illzku sinnar, þess illmannligarr hann upp-  
spió (r) henni, þvíat hanns illzka oc níðingskapr geck fram-  
med miklu megni þann tíma er hann gat henni eigi leingr  
leynt med þeim hætti sem etr i andliti gera mannum því  
meira mein sem þær leingr í liggia, svo ferr allzkonar illz-  
ska þess helldr sem hún (s) leyniz leingr i hug oc hiarta  
þess grimvari verdr hún til meinsemdanna.

## Cap. 19.

**H**inn heilagi *Magnus* iarl tók þá enn at stjórná ríki sínu  
med frídi oc fagnadi um nockurn tíma, oc er þat mest i  
Guds augliti, hverfu heilagliga hann lifdi i þessarri bidstund  
síns dauda, hverfu hann skríddi sic med háleitum kröptum  
oc framningum allsháttar mannkostar, i bænahaldi oc tára  
úthellingu oc vidrkenningu hiartans, i skírlífi oc sköruglyndi,  
í ölmöfugjordum oc allri síðfemd vid sitt undertólk, í mein-  
lætum oc margskonar þrautum er hann poldi uppa sinn lí-  
kama ok miklum öðrum fleirum digdum enn syndugr madr  
megi hug til koma hverfu er Guds helger menn gera, bióz  
hinn mæti *Magnus* iarl þannveg vid sínu píslarvætti, hvers  
frásögn ver skulum þessu næst (t) byria med Guds vilia.

## Cap.

(r) omitt. omnia. (s) seyriz, fecem contrahit. omnia. (t) fá at heira.

351. 352.

*subdole convertit, & quo diutius venenum suæ malitiæ retinuit, eo sceleratius id evomuit, malignitas enim ejus atque nequitia magna, vi tempore quo eam diutius celare nequivit, proruit, nam quemadmodum carcinomia in facie homini eo magis nocet, quo diutius inhaeret, ita omnifaria malitia eo, quo diutius in mente cordeque latitat, nocendo fit crudelior.*

## Cap. 19.

**C**æpit adhuc sanctus Magnus, letus, durante pace, ditio-  
nem suam aliquamdiu regere; Deus etiam potissimum novit  
quam sancte in hac mortis suæ mora vixerit, quo mo-  
do se egregiis viribus & exercitiis omnimodarum virtu-  
tum ornaverit, orando, effusione lachrymarum & recipiscen-  
tia cordis, castitate fortique animo, eleemosyna & omni  
honestate erga subditos, incommotis & variis adversitatibus  
quas in suo corpore passus est, ac aliis virtutibus multo plu-  
ribus quam homo peccator excogitare queat quorsum sancti  
Dei homines agant; hunc in modum sanctus Magnus se ad  
martyrium, cujus relationem post hæc primum, Deo volente,  
ordiemur, paravit.

P p p

Cap.

A. D.

## Cap. 20.

SEM fyrrfögd sætt oc fridr hafði haldiz millim iarlanna um nockora vetr, þá birti *Hákon* sic svikara, framm steypandi or sínu briósti miklu ránglæti er hann hafði um (u) (tíma aptrhalldit. Heyrit hverfu (v) fannr er uriskurdr hins forna skáldfins, fva segiandi:

*Nulla fides regni sociis, omnisque potestas,  
Impatiens consortis erit, totum fitit illa.*

Þat skillz fva): Alldri kann felagskapr þessa heims ríkis trygggr at vera, þvíat allzkonar valldsmenn þola ey fier iafn-ríka oc vilia einer allt hafa: Af þessu megi þier skilia hví-likht alldin er svikinn fæda, oc hvíliker ávexter uppreнна af ágirni, allar synder geraz af girnd oc allar fystir (x) úleyf-dar af ágirni framgánga, þat reyndiz med *Achab* hinum ránglátazsta kongi er offotti *Heliam* spámann, þetta byrti hinn glæpafullazsti *Judas*, er selldi drottinn varn vid verdi, þetta hid fama svikarinn *Hákon* iarl bæði med dæmum oc raunarftaufum i þeim svikum er hann sveik sinn frænda (y) i trygdum, þóat med ymsum hætti gerdiz atburdir um skipti þeirra oc fundrþycki.

## Cap. 21.

TEVEIR menn vöru þeir med *Hákoni* iarli er til ero nefn-dir ath einna vest geingu á millum þeira frænda, hiet annar  
*Sigurdr*

(u) nockorn. add. omn. (v) her kemr fram hit formalada. *parenthesin* omitt. omn. (x) omitt. omn. (y) Magnus iarl. add. omn.

## Cap. 20.

A. D.

**U**bi memorata pax aliquot hyemes inter comites duraverat, Haqvinus perfidum se prodidit, profundens ex pectore suo magnam injuriam quam ad tempus compefcuerat. Audite quam vera sit sententia prisce poetæ, dicentis:

*Nulla fides regni sociis, omnisque potestas,  
Impatiens consortis erit, totum sitit illa.*

*Id est: potest nunquam societas hujus mundi fida esse, omnes enim, apud quos est dominium, sibi divitiis pares non tolerant & soli omnia obtinere cupiunt; ex hoc intelligitis qualem florem fraus gignat, qualesque fructus ex avaritia proveniant, omnia peccata ex cupiditate patrantur, omnis cupiditas ex avaritia profiscitur; expertum est in Achab, rege summæ iniquitatis, qui prophetam Heliam persequabatur; prodidit hoc scelestissimus Judas, qui dominum nostrum pretio vendidit; hoc idem proditor Haqvinus & exemplo & experientia, dolo cum consobrinum suum, sub specie fidelitatis, proderet, varia licet in eorum commerciis & disidiis inciderent.*

## Cap. 21.

**A**dhæserunt Haqvino viri duo, in calumniando primas tenuisse nonviniati, quorum alteri nomen Sigurdus, alteri

Ppp 2

Sig-

A. D. *Sigurdr* enn annar *Sigvatr Socki*. *Sigurdr* átti hrodr er *Þorsteinn* hiet, er var hinn dyggvazsti hyrdmadr *Magnusar* iarls, marger voru þeir adrer er illann hlut áttu í þeim málum ok voru þeir allir með *Hákoni*, þviat heilagr *Magnus* villdi einga rógzmenn hallda i sinni (z) hyrd, þessum rógi kom sva at iarlarnar drógu lid saman oc fór hvar í moti audrum med miklu fiölmenni, þeir hielldu bádir til *Hrofseyiar*, þviat þar var þingstöð þeirra *Orkneyinga*, enn er þeir komu þar, þá fylktu hvarertveggjö síno lidi ok biugguz til bardaga, þar var þá komit alt stórmenni med Jörlunum ok voru marger beggia viner, þeir er allann lut áttu i at sætta þá oc geingu í milli med dreingskap oc godvilja; þessi fundr var á lángeföstu. Enn þviat margir góðgiárnir menn áttu hlut i at skirra vand-ræðum med þeim, enn villdu hverigum veita til úhæfu við annann, þá bundu þeir sett sína med eidum oc handfólum, at vitni hinna bezstu manna, var sva stadfest at þeir skilldu sinnaz um varit i *Egilsey* efter Pascha, til þess fundar skill-di hvar iarlanna hafa tvö skip oc jafnmarga menn; jarlar báder bundu þat eidum at hafa oc hallda þær settir sem hiner bezstu menn riedu á þeim fundi upp at kveda þeirra i millum oc eptir sva gert, fóru hvarier til sinna heimkyn-na; þessi formáli settar oc samþyckis líkadi hinum heila-ga *Magnusi* hardlavel, sva sem fullkomnum heilhuga oc skíærrar samvitsku, án allra grunsemða, enn *Hákon* iarl hafdi á þessu þingi skreitt sína (a) undirhyggio oc hulit med skýi skrauksemdarinnar þviat þetta sáttmál hafdi hann gert med flærd oc prettum oc fullum svikum, sem sípan reyn-diz, þviat á þeim tíma bliesu þeirr *Hákon*, er riettiliga ka-laz fiesiödr fölgins glæps, oc hanns hiner údyggu þrælar samann

(z) filgd. *omn.*

(a) samvittku. *omnia.*

Sigvatus Sockius. Sigurdus fratrem habuit Thorsteinem, A. D. qui fidelitate reliquos Comitis Magni satellites superavit. Multi erant alii qui calumniis his se immiscuere & omnes Haqvino adhæserunt, sanctus enim Magnus nullos calumniatores inter satellitum suum toleravit; memorata calumnia eo processit, ut comites, exercitu coacto, se invicem, multitudine stipati, peterent; uterque in Hroffeyam, ibi enim locus comitiorum Orcadensium, tendebat, quo cum venirent, aciem ambo instruxerunt pugnamque pararunt; omnes optimates tunc cum comitibus ibidem & multi utriusque amici aderant, qui eis reconciliandis sategerunt & benigne atque viriliter intercessere. Hic conventus tempore quadragesimali fuit. Verum cum multi viri benevoli ad avertenda inter eos pericula operam suam conferrent, neutrum autem ad nefas auxiliari vellent, pactiorem, juramenti dextrisque data fide, testibus advocatis optimatibus, sanxerunt; ratum habebatur ut sequente vere, post festum Pascatos, in Egilseyia convenirent; in conventum illum uterque duabus navibus & assellarum numero par instrueretur; ambo juramenti se adstrinxere ad acceptanda & servanda fœdera quæ in dicto conventu inter ipsos optimates pronunciaturi essent; his ita actis, quisque domum suam rediit. Perplacuit sancto Magno prædicta conditio ineundæ pactiōnis, ut animi integri & conscientiae puræ, sine omni suspicionē; Haqvinus autem in hoc conventu astutiam suam vaginis incluserat & nube mendacii texerat, pactiōnem enim hanc calliditate, fraude & pleno dolo, ut experientia postea docuit, inierat, illo enim temporis spatio, thesaurus tectæ

Ppp 3

fraudis

A. D. samann ráð finnar illzku til dráps oc dauda hins heilaga *Magnusar*, fyrir því at (b) (rík oc hardla) kær er aull illzka (c) hæðiligum félagskap, því staðfesta þeir sín i milli at þessiúhæfa skal alldregi leingr undan gánga oc nú skulu þeirr (d) fullkomið sedia sinn hardan þorsta i úthellingu saklaus blods, enn hinn hæsti drottinn allra vallda fyrirfá sínum kæra vin oc völdum píslarvatt at i þenna tíma búinn til himinríkis skildi hann úrtakaz þessu lífi undir þúngum þuðt snarps dauda; svasem vínber í vínþraung af átroði oc þryðlingu gefa af fier hid skíazastá vín á sínum tíma með miklum ilm oc fætri berging, sva gaf þessi hinn dírdlegi píslarvatr Guds, fyrir sakir síns dauda, aullum Guds vinum oc sínum himneskann fætleik gudligrar miskunnar af þeirri dýrd oc fagnapi er hann hefer audlaz i (e) uendiligri gleði eilífs lífs með Gudi oc hans helgum mönnum.

## Cap. 22.

Þegar Þaschadags helgin leid af, þá biugguz hvarertveg-  
gio til þessa fundar með úlíkum hætti, hinn heilagi *Magnus*  
stefndi til sín öllum þeim mönnum er hann vissi góðgiar-  
nazsta vera til ummbóta með þeim frændum, hann hafði  
tvau lángskip skipuð hinum vaufkuzstum dreingium, sva  
mörgum sem ákvedit var oc er hann var buinn, hieilt hann  
til *Egilseyiar*, enn er þeirr reru i logni oc frókyrru vedri,  
þá reis bodi hiá skipi því er *Magnus* iarl var á oc yfir  
skipit þar er iarl sat. Sva hietu formenn á skipi *Magnu-  
sar*

(b) *omitt. omn.* (c) *heiduglegum. 351. 352.* (d) *loksens. omn.*

(e) *veniulegri. 351. 352.*

*fraudis rite appellatus, ejusque perfidi servi consilia sua nequitiae ad caedem necemque sancti Magni conflarunt, omnis enim malitia efficax est & admodum cara cuicunque detestandae societati; raturum igitur inter se habent nefandum hoc scelus diutius neutiquam procrastinandum, jamque sitim effusione sanguinis innocui omnino compefcendam; ceterum omnium potestatum celsissimus princeps dilecto suo amico & electo martyri prospexit, ut hoc tempore paratus ad regnum caelorum e vita hac sub gravi procella asperae mortis eximeretur. Ut uva, cum contigua pampinea vites premuntur, vinum meracissimum ferunt suo tempore, insigne fragrantia, gustanti dulce, ita gloriosus hic dei martyr, morte sua omnibus dei amicis & suis caelestem dulcedinem divinae misericordiae ex gloria & letitia quam in infinito gaudio vitae aeternae cum deo & ejus sanctis consecutus est, dedit.*

## Cap. 22.

**P**ost Pascha ad hunc conventum, disparem in modum, iter pararunt; sanctus Magnus ad se convocavit omnes quos statui cognatorum medelam potissimum allaturos scivit; habebat duas naves longas, fortissimis viris, tot, quot praefinitum erat, instructas; ad iter paratus in Egilseyiam tendebat; ceterum cum aëre tranquillo & in malacia remigarent, fluctus apud navem, quam comes Magnus gubernavit, surgens, super navem, ubi sedebat comes, injectus est. Primarii in nave comitis Magni nominabantur, Thorsteinn  
supra



A. D. *far* iarls, *Þorsteinn*, er fyrr var getit, *Arnkiell*, *Grinnr* oc *Gilli*, oc marger adrir dugandi menn, þeir undruduz miök penna atburð, er bodi fell i logni, þar er einginn madr vissi at bodi hefði fallit fyrr oc diúp var undir, þá mællti hinn heilagi *Magnus* iarl, ecki er þat kynligt þó at þierr undriz þetta, enn þat er hugbod mitt at þessi atburðr sie fyrirbodan míns lífláz, kann vera at þat komi hier fram, er fyrir er spád, at son *Páls* iarls mun hinn mesta glæp vinna; má vera at *Hákon* búi um svik vid ofs á þessum fundi; menn *Magnusar* iarls urdu miök hryggir vid þessa ræðu, er hann sagði sva bráðar vanir síns líflátz oc báðu hann hlífa sier oc giæta lífs síns oc hætta ecki á trúnat *Hákonar* iarls; heilagr *Magnus* iarl sýrar, ek skal at víðu fara til þessa fundar, sem ákvedit var, oc gera eingi brigdmæli á mik fyrir hugarbód mitt eittsaman, oc verdi allt at Guds vilia um varar ferdir. Enn ef því veri at skipta, þá vil ek miklu helldr þola rángindi enn gera öðrum (f) manni, sem Gud láti *Hákon* frænda bætr fá þó at hann geri mier rángt.

Nu er at segia frá *Hákoni* iarli at hann stefndi at sier herlidi miklu; hann hafði siö eda átta herfskip, aull stór, skiput af mönnum, var þar lid allt velbúið sem til bardaga skilldi leggja, enn er lidit kom saman, þá gerði *Hákon* iarl þat bert fyrir sínum mönnum, at á þeim fundi skilldi umskipta med þeim *Magnusi*, sva at þeir skilldu ecki bádir ríki ráða papan af; margir menn iarls, er senniliga mega kal-faz synir andskotans, lietu vel yfir þessari ráðagerd hanns oc lögdu þar til mörg ferlig ord, enn þeir *Sigurðr* oc *Sigvatr Socki*

(f) *omitt, omnia.*

*supra memoratus, Arnkell, Grimus & Gillius, multique A. D. præter eos viri generosi; mirabantur admodum hunc casum, cum fluctus, silentè vento, ubi nemini notum antea elevatum fuisse, in alto maris surgeret. Tunc comes sanctus Magnus, non, inquit, est mirum quamvis hoc adstupeatis, casum autem hunc mortem meam portendere præfagio; foran heic eveniet quod prædictum est, filium comitis Pauli maximum scelus commissurum; Haqvinus fortassis in hoc conventu nobis insidiatur. Asseclæ comitis Magni, cum maturationem adeo mortem suam præfagiret, perquam contristati, rogarunt ut sibi caveret, suæ vitæ prospiceret & comitis Haqvini fidei se non committeret; ad hæc sanctus Magnus; certe, ait, ad conventum, ut promissum erat, pergam, nec, solo animi mei præfagio actus, datam fidem violabo; totum nostrum iter pro dei voluntate succedito; Cæterum si alterutrum eligendum, injuriam multo magis pati quam eadem alium afficere volo; hanc Haqvinus quamvis mihi inferat, pro eadem expiare permittat deus.*

*Jam ordo tangit narrationem de comite Haqvino; magnum conscripsit exercitum, septem aut octo naves bellicas, singulas ingentes, cum militibus adhibuit, qui omnes acsi prælio congredierentur instructi fuere; verum cum copiæ convenerant, comes Haqvinus suis palam profitebatur imperium inter se & comitem Magnum, ut ambo in posterum id non gererent, divisum iri. Multi comitis asseclæ, quos filios diaboli vere appellare licet, hæc ejus consilia approbarunt & varia verba abominabilia iis addiderunt; Sigurdus autem & Sigvatus Sockius, qui mala semper & ubique con-*

Qq q

tribue-

A. D. *Socki* voru þá enn með verstum tillaugum, er æ oc æ voru illz eggandi. Tóku menn þá róðr mikin oc foru geyft oc ákafliga; *Havardr Gunnason*, er fyrr var getit, var þá með *Hákoni* iarli, hann var kær vin beggia iarlanna; *Hákon* hafði leynt *Havard* þessu úrápi, enn þegar hann varð vífs, þá liop hann utbyrdiz af skipi iarls oc lagdiz i ey eina úbygda, þvíat hann villdi i eingum fvikræðum vera með *Hákoni* móti hinum heilaga *Magnusi*. Sá madr var með herra *Magnusi* iarli er *Holldbodi* het, rettordr bondi or *Sudreyium*, hann var hirdmadr *Magnusar* iarls hinn kærastli, hann var þar nálægr aullum þeim tidindum, oc hefer sípan greiniligaz frálagt frá skiptum oc allri vidræðu þeirra *Hákonar* iarls, hvat er her má heyrast þessu næst.

## Cap. 23.

Hinn heilagi *Magnus* iarl kom fyrr til *Egilseyiar* með sínum mönnum enn *Hákon*, oc er þeir fá her skip *Hákonar* VIII, þá þottiz *Magnus* iarl vita, at um fvik mundi buit oc fannz mikit um öllum mönnum þeim er nockora skinfemd höfðu, at slíkr vapnadr manna fiölldi mundi ecki þess beydaz er til fridar horfði: sem hinn heilagi *Magnus* iarl fá at byrtaz mundi undirhyggia *Hákonar*, þá fótti hann með sína menn uppá eyna til kirkiu til bænar oc var þar um nóttina, ecki sakir hrædzlu eda ótta, helldr at festa Gudi allt sitt ráð; menn *Magnusar* iarls buduz at veria hann oc berfiaz í mot *Hákoni* (i), enn hann svarar fva: ecki vil ek leggja líf yd-vart í háska fyrir mic oc ef ecki verdr fridr settr með ockr

(i) retr. 351. 352.

tribuerunt, pessima incitamenta hac quoque vice in medium A. D. protulerunt; incumbabant dein strenue remis & furentes vehementesque pergebant. Havardus Gunnii filius supra memoratus Haqvinum tunc sequebatur; erat is utriusque comitis intimus amicus; hunc comes Haqvinus nefarium isthoc consilium clam habuerat, qui ubi id rescivit, ex navi comitis in mare se projecit & in insulam quandam incultam natavit, ullas enim cum Haqvino comiti sancto Magno insidias struere noluit. Sequebatur comitem dominum Magnum vir nomine Holldbodius, colonus ex Hæbudibus verax; erat is comitis satelles carissimus; hæc omnia eo præsepe evenerunt, is etiam postmodum ordine accuratissimo commercia & colloquia comitis Haqvini cum Magno, quæ infra primum audire licet, retulit.

### Cap. 23.

Comes sanctus Magnus cum suis in Egilseyam prior quam Haqvinus venit, & cum videret naves ejus octo bellicas, dolose agi conclusit; omnes qui prudentes erant opinabantur tantam armatorum multitudinem ea quæ pacem promitterent non moliri; Cum compereiret comes sanctus Magnus dolum Haqvini erupturum, in insulam cum suis ascendit, templum adiit, oraturus, ibique pernoctavit, non timoris vel metus causa, sed ut se totum Deo commendaret. Asses comitis Magni suam tutelam in certando cum Haqvino obtulerunt; ille autem his; vestram, regeat, vitam mea causa periculo exponere nolo, si pacem inter me consobrinumque meum sanciri non contingat, fiat voluntas Dei, lesio-

A. D. ockr frændum, þá verdi sem Guð vill, þvíat helldr vil ek þola meingiöld (k) ok svik, enn veita audrum; þvíat þessi hinn ágiæti píslarvattr, þessa luti talandi,| vissi þat at öll flærd oc prettr snyz aptr til þess er gerir. Nú þótti mönnum hanss sánnaz þat er hann hafði þeim fyrer sagt um svik *Hákonar*, (l) enn því at *Magnus* iarl vissi fyrir um líftundir sínar, hvart sem þat var helldr at hugspeki hanss eda gudligri vitran, (m) þá villdi hann ecki flyia eda langt fara frá fundi (n) úvina sinna, oc sótti hann ecki af öðru til heilagrar kirkju enn fyrir trúfakir, *Magnus* iarl vakti löngum á bænum um nóttina oc hugfadi sáluhiálp sína oc badz fyrir vandliga, fal hann alt mál sitt oc (o) siálfan sic Gudi á hendi; om morgunin liet hann síngia sier meffo oc tók hann í þessari meffo *corpus domini* oc þessi hanss gerð þarfadiz til hæstu skynsemdar, at í þeim stad skilldi hann verða fórn Gudi, sem 'offrud var hialpsámlig fórn holldz oc blóds drottins vars *Jesu Kristi* til hiálpur öllum heimi; enn *Hákon* iarl, er í þann tíma var fyrdr allri gudhræzlu, oc ástfemd, svívirðandi privilegia kirkjuunnar, óttadiz ecki inn at gánga í heilaga kirkio, raskandi sva frid hennar oc frelsi, at hann síndi sinn glæp því grimmiligarr sem hann framdi hann í helgara stad, þvíat æ eyks synd af illgerdum ok illzka af údádum oc syndugr madr, þá er hann kiemr í diúp syndanna, hafnar öllum Guds otta, oc því meirr sem hann vennz syndunum, því meir dirfiz hann oc því sídr hyrdir hann hvat illt hann gerir, þvíat hönum þycker þá eingífs vert hverfu stort sem hann misgeyrir; þenna sama morgun sem *Hákon* iarl var kominn uppá eyrna med sínum illger-

(k) *omitt. omn.* (l) *iárls. a. o.* oc at *pro* enn því at. *omn.* (m) *þó. omnia.*  
 (n) *vina. 351. 352.* (o) *rád. omn.*

*nem enim & dolum sustinere, quam aliis intentare, malo; A. D. inclytus enim iste martyr hæc locutus scivit omnem dolum fraudemque ad eum qui struit reverti; hinc ejus asseclæ eventum verbis, quæ de insidiis Haqvini prædixerat, responsurum autumabant. Cæterum cum Comes Magnus vitæ suæ terminos præcognosceret, sive id præsagio animi, sive ex revelatione divina fuerit, fugere aut a conventu hostium longe discedere noluit & pietatis solius causa sacram ædem adiit; Diu noctis vigilando, salutem suam meditatus est & devotas preces fudit, rem suam omnem seque ipsum Deo commendans; crastina luce missam sibi celebrari fecit & inter hanc corpus domini assumpsit; hoc quoque ejus factum summe utile erat præcognitioni quod eo in loco victima Deo mactaretur, qui acceperat salutiferam oblationem corporis atque sanguinis domini nostri Jesu Christi quæ ad totius mundi salutem data est. Verum comes Haqvinus tunc, omni pietate atque amore destitutus, jura templi violans, sacram ædem ingredi non veritus est, ejusdem pacem jusque adeo lædens, ut scelus suum eo atrocius manifestaret, quo sanctiori in loco id patrabat, peccatum enim semper maleficium, & malitiam nefas auget, homoque peccator, ubi in profundum peccatorum descendit, omnem Dei timorem posthabet, & quo magis peccatis assuescit, eo magis audet & eo minus, quæ mala patnaverit, curat, quantacunque enim tunc delinquat, nihili reputat. Eodem mane quo insulam, cum suis maleficis, ascenderat Comes Haqvinus, asseclarum quatuor, quos præ aliis*

A. D. illgerdarmönnum, þá sendi hann menn sína IV. hina dágizstu þjóna, þá er grimmazster voru, oc giarnaztir til illgerda, at handtaka *Magnus* iarl hvar sem hann var staddr: þessir IV., er helldr mega kallaz af sínum grimmleik hiner skizduzstu vargar, enn skynsamir menn, jafnan þyftandi til blods úthellingar, hlupu inni kirkiuna miök sva at lokinni messunni, gripu þar þegar hinn heilaga *Magnus* iarl með miklu herfangi, harki oc háreyfti, af frídi oc fadmi heilagrar kirkiu, sem hinn högvarazsta-faúð af hiardartraud, heilagr var halldinn af fynda þrælum, rettlátr var bundinn oc dreiginn rángliga af ránglátum oc leiddr þann veg fyrir hinn ágiarna domara *Hákon* iarl, enn þessi hinn sterki Guds kappi var sva með mikilli stadfestu i öllum þessum þrautum, at hvarki skalf hanns líkamr af hrædzlunne, hugr af otta eða harmi, þvíat hann fyrirlet þenna heim þornadann með öllu sínu friólausu blómi, vænti hann at Guð mundi umbana hönum polinmæði hans úmræðiligri kóronu, enn þeira grimð oc æði eilífum þíslum í heitum helvítis bruna fyrir sva úmannliga illzku oc affkapliga ágirni. Hann var sva gladr ok kátr er þeir handtóku hann sem hönum væri til veizlu bodit oc með sva stadföstum hug oc hiarta, at hvarki talaði hann til sinna móttödumanna með nockorri stygd, reidi eða skielfdri raust.

## Cap. 24.

Þá sem hinn heilagi *Magnus* var kominn fyrir *Hákon* iarl, mælti hann með mikilli stadfesti til *Hákonar*, ecki geyrir þú vel frændi, segir hann, er þú hiellz eigi eida þína oc er mikil van at þu gerdir þetta meira af illgyrni annarra ok áeggian,  
enn

*amabat, præferoces & ad scelera pronos emisit, ut comitem A. D. Magnum, ubicunque esset, comprehenderent; hi quatuor, qui ex sua crudelitate nocuæ magis bestię quam prudentes homines appellari merentur, sanguinis effusionis semper sitientes, in templum, post absolutam fere missam, incurrebant; comprehendebant ibi absque mora Comitem sanctum Magnum, insolenti more latronum, inter tumultum atque clamorem, ex securitate & gremio sacrę ædis, ut mansuetam ex septis ovem; sanctus a peccatorum servis tenebatur; justus constrigebatur & traheretur injuste ab iniquis ducebaturque eo modo ad avarum judicem comitem Haqvinum; fortis vero hicce athleta tanta in his adversitatibus gaudebat constantia, ut corpus horror, animum timor aut tristitia non moverent, derelinquebat enim exsiccatum hunc mundum cum ejus fructu carente viriditate, Deum sibi patientiam ineffabili corona compensaturum sperabat, hostium vero ferociam atque furorem, ob inhumanam admodum crudelitatem & immodicam avaritiam, pœnis æternis in flagranti inferni igne, puniturum; lætus, cum eum comprehenderent, acsi ad convivium invitaretur, gaudebat constanti adeo animo & corde, ut sine omni asperitate, iracundia & voce tremante loqueretur.*

## Cap. 24.

*Cum comes sanctus Magnus ad comitem Haqvinum ductus esset, magna constantia eum affatus est; Non, ait, cognate, probe agis cum juramentum tuum violaveris; est credendum te magis aliena malignitate & hortatione, quam pro-*



A. D. enn af þinni eiginligri illzku: nú vil ek bióða pierr III. kosti, at þu takir nockorn af þeim, helldr enn þu spiller eidum þínum oc láter drepa mik þrænda þinn íaklausann, sem sumir munu kalla; *Hákon* iarl mælti, heyra vil ek þá fyrst hvat þu býdr; heilagr *Magnus* segir, fá er hinn fyrsti kostur at ek mun fara af landi brott til *Roms* .eda allt út til *Jorsala* at sækja helga stadi oc bæta sva fyrir hvarntveggia ockar, mun ek hafa II. skip þor landi, skiput med godum dreingium oc þeim naudsýnium sem vær þurfum at hafa, mun ek þat sveria at koma alldri til *Orkneyña* síþan; þeim kosti var skiótt neitat af *Hákoni* ok hanns mönnum; þá mælti *Magnus* iarl, nu med því at líf vart er á ydru valldi enn ek veit mic i mörgum lutum til sekta hafa giórt vid allzvalldanda Gud, oc þarf ek þarfyrir umbót at geyra, þá send mic upp á *Skotland* til vina ockar beggia oc sie ek þar vardveitr med II. mönnum mier til skiemtunar, oc síá þú þá sva til at ec muni alldri or því vardhalldi koma fyrir ntan þitt ráð. Þessu neittu þeir skiótt oc fundu margt til at ecki mætti vera. Þá mælti þessi stödugi (p) riddari; miök þreingir nú at um kostina, segir hann, nú er einn fá eptir er ek vil þier bióða, oc Gud veit at meir se ek fyrir þinni fáluhjálp hier um, enn mínu líkamans lífi, þvíat þat sómir þó síðr at týna mínu lífi, láttu mic afima sem þier líkar .eda augum ræna oc set mic sva í myrkvastofu þá er ek kiemz alldri or; þá mælti *Hákon* iarl, þessa sætt tek ek oc ecki beidi ek fram; þá hlupu upp menn *Hákonar* iarls oc mæltu, þessu verðum ver ecki samþyckir at þína *Magnus* iarl, enn drepa munum ver annanhvarn yckarn oc ecki skulu

(p) Guds. addmt.

*propria nequitia inductum hoc egisse; Jam tres tibi condi- A. D.  
tiones offeram, ut acceptes aliquam earum potius quam vio-  
les juramenta tua, meque, cognatum tuum, infontem, ut re-  
putabunt quidam, occidi facias; ad hæc Comes Haqvinus;  
volo igitur quam offeras primam audire; regerit sanctus  
Magnus; prima est conditio, peregre Romam aut Hieroso-  
lymam usque, ad loca sacra invisendum & pro nobis ambo-  
bus expiandum, proficiscar; duas naves, viris fortibus & re-  
bus ad usum nostrum necessariis adhibebo, & juramentum  
præstabo me nunquam exinde in Orcades rediturum. Con-  
ditio hæc ab Haqvino ejusque affectis cito rejecta est; Tunc  
Comes Magnus; Cum vita nostra, ait, in vestra sit potestate,  
& ego mihi multorum in Deum delictorum, pro quibus pæ-  
nitentia mihi est necessaria, conscius sim, mitte me in Sco-  
tiam ad utriusque nostrum amicos, ubi cum duobus, qui  
mihi tempus fallant, jociis, custodiar; curâ, ut ex illa custo-  
dia sine tuo consilio non elabar. Hæc repente denegarunt,  
multa cur constare non possent inferentes. Hinc constans iste  
athleta; Nunc, ait, conditiones perquam arduæ sunt; jam  
una tantum, quam tibi offeram, superest, scitque Deus quod  
tuæ saluti magis quam meæ vitæ, hanc enim perdere mi-  
nus decet, hac in re prospiciam; fac me pro lubitu mutilari  
aut oculis privari, & in carcerem, ex quo unquam  
elabi nequeam, conjice; hanc, ait comes Haqvinus, accepto  
conditionem & ultra non posco. Affectæ igitur Haqvini, ac-  
currentes, dixerunt; in hoc, ut crucietur Comes Magnus, non  
consentimus, alterutrum autem ex vobis occidemus, post  
R r r diem*

A. D. skulu þú upp frá degi þessum báðir laundum ráða; þá segir *Hákon* iarl, helldr vil ek löndum ráða, enn deyia skiótt, ef þér erud svo stránger í þessu máli. Sva sagði *Holdbodi* frá vidræðum þeirra. Eptir þetta fell heilagr *Magnus* til bænar oc laut í gaupner fier oc hellti ut mörgum tárur í Guds augliti, gefandi sína fók, sitt líf oc siálfann síc í valld drottins.

## Cap. 25.

Þessu næst sem hinn heilagi Guds vin *Magnus* iarl var ráðinn oc dæmdr til dauda, þá baud *Hákon* iarl ofeigi merkismanni sínum at drepa *Magnus* iarl, enn hann neytadi með hinni mestu reidi, þá neiddi *Hákon* iarl til steikara sinn, er *Lífolfr* het, at vega at *Magnusi* iarli, enn hann tók at gráta hástöfum, þá mælti heilagr *Magnus* iarl til hans, ei skaltu gráta segir hann, þvíat þér er frægd í at vinna slíkt, vertu með stadföstum hug, þvíat þú skalt hafa klædi mín, sem sír er til oc lög hinna fyrri manna, ecki skaltu hrædaz, því at þu gerir þetta naudigr, oc sá er þic naudgar til, hefer meiri synd enn þú. Enn er hann hafdi þetta mælt, þá steypiti hann af sér kyrtlinum oc gaf *Lífolfi*, sípann bad bleffadr *Magnus* iarl sér leifis at bidiaz fyrir oc þat var hönum veitt; hann fell þá allt til jarðar oc gaf síc Gudi í vald, færandi hönum siálfann síc í forn, ecki at eins fyrir siálfum fier helldr oc jafnvel fyrir úvinum sínum oc banaamönnum oc fyrirgaf hann þeim öllum af öllu hiarta þat er þeir misgiördu við hann oc játti hann Gudi allar afgerdir sínar, oc bad þær allar af sér þvost í uthellíngu síns blóds, oc fál Gudi önd sína á hendi, bidiandi Guds

*diem hunc apud ambos regionis imperium non erit; Malo, A. D. regerit comes Haqvinus, populum regere quam cito mori, si hæc adeo urgeatis. Hoc Holldbodius eorum colloquium retulit. Comes exinde Magnus oraturus procumbit, complicatarum manuum concavitatem inspicit & coram deo innumeras effundit lachrymas, causam suam, vitam & semet ipsum eidem commendat.*

## Cap. 25.

*Sanctum Dei amicum comitem Magnum neci destinatum & addictum, ut occideret, vexillarium suum Ofeygum, iussit comes Haqvinus, verum cum, summam præ se ferens iram, negasset ille, assatorem nomine Lifolfum ut comitem enecaret coegit; illum vero plangere incipientem comes sanctus Magnus sequentibus allocutus est; non, ait, lachrymaberis, tale enim facinus patrare tibi honori vertitur, Herculeo esto animo, vestes enim meæ, ut consuetudo & lex fuit maioribus, tibi cedent, non timebis, invitus namque patras & qui te adigit magis quam tu peccat. Verum his dictis, pallium exuit, datque Lifolfo; expetit exinde beatus Magnus veniam precandi, qua impetrata in humum procumbit & deo se commendat, semet ei sacrificans, non solum pro se, sed etiam pro hostibus & interfectoribus, quibus omnibus ex toto corde remisit ipsorum in se delicta; Deo singula sua peccata confessus, ut in effusione sanguinis sui abluerentur, precatus est animamque suam deo commisit, ro-*

Rrr 2

*gans*

A. D. Guds eingla at koma á móti henni oc flytia hana i hvíld Paradífar. Þá er þessi hinn frægi Guds píslarvátur hafdi lokit bæn sinni, þá mælti hann við *Lífolfr*: stattu fyrir mier oc högg mic i höfudit mikit sár, þvíat eki sómir at halshöggva höfpíngia sem piófa, styrkstu madr oc grát ei, því ek bad Gud at hann lykni pier, eptir þat signdi *Magnus* iarl sic oc laut undir höggit, enn *Lífolfr* hió i haufut hönum mikit högg med öxi. Þá mælti *Hákon* iarl, högg þú annat; þá hió *Lífolfr* i hit sama sárit, þá fell hinn heilagi *Magnus* iarl á knien oc fór med þessu píslarvætti af veðöldum þessa heims, til eilífra himnaríkis fagnada, oc þenna, sem manndráparinn tók or heiminum, liet Gud allzvalldandi ríkia med sier á himnum, líkami hanss fiell til jardar, enn önd hanss var háleitliga upphafinn til himnefkrar dýrdar einglanna. Stadr sá, er hinn heilagi *Magnus* iarl var högginn i, var grittr oc mosótttr, enn litlu sípar byrtuz verdleikar hanss við Gud, sva at þar er sípan grænn völlr, fagr oc sliettr, oc sýndi Gud þat i þessu tákni, at *Magnus* iarl var fyrir riettlæti drepinn, oc hann ödladiz fegurd oc grænleik paradífar á jördu lifandi manna. Andlátzdagr heilags *Magnusar* iarls er tveimr nóttum eptir messudag *Tiburtii* oc *Valeriani*; þat var á öðrum degi viku er hinn mæti *Magnus* iarl var drepinn, þremr vikum eptir *Mariumeffo* á föstu, þá hafdi hann verit XII. vetr iarl (q) med *Hákoni*, þá voru kongar at *Noregi Sigurdr Jorsolafari* oc brædr hanss *Eysteinn* oc *Olafr*; þá var lidit frá falli hins heilaga *Olafs Haraldssonar* (r) LXXIV. vetr; þat var á dögum (s) *Paschalis* Páfa annars med því nafni,

(q) yfer Orkneyium. addunt. (r) XXXIV. 351. O. (s) Pascalii.

351. 252.

*gans ut ipsius angeli ei obviam venirent & in quietem A. D. Paradisi ferrent. Cum celeberrimus hic dei martyr precibus finem fecerat; ad Lifolfum, stabis, dixit, coram me capitiq; que meo ingens vulnus infliges, magnates enim, ut fures decollare non decet, virilem adhibeto fortitudinem, non lachrymator, rogavi enim Deum ut tui misereatur. Magnus postea se (cruce) signavit & sub ictum flexit, Lifolfus vero capiti ejus ingentem plagam securi inflixit; tunc comes Haqvinus iterum jubet cædi; hinc ille, datum antea vulnus, ferro secunda vice laceravit. Sanctus igitur comes Magnus in genua prostratus, dicto martyrio ex miseriis hujus mundi exiit in æterna cælorum gaudia, & ipsum, quem homicida e medio sustulit mundi, deus omnipotens in cælo secum regnare fecit; corpus ejus humi stratum est, anima autem gloriose in cælestem gloriam angelorum elata est. Locus, in quo cædebatur sanctus Magnus, lapidosus erat atque muscosus, verum paulo post dignitas ejus apud deum apparuit, ut ibidem postea viridis, amœnus & planus campus existat; manifestavit etiam deus hoc miraculo comitem Magnum ob justitiam occisum fuisse & amœnitate atque viriditate Paradisi in terra viventium potitum esse. Dies emortualis comitis sancti Magni duabus post festum Tiburtii & Valeriani noctibus incidit, erat secundo septimanæ die cum occideretur celeberrimus, tribus post festum Mariæ, tempore quadragesimali, hebdomadis; tenuerat tunc, simul cum Haqvino, imperium comes annis duodecim; regebat ea tempestate Norvegiam, cum fratribus Eysteine & Olao, Sigurdus Hierosolymipeta; exacti erant post obitum sancti Olai Haraldi filii septuaginta quatuor anni; erat tempore Paschalis,*

A. D. nafni, oc hinns heilaga *Jóhannis Hóla* biskups á *Islandi*.  
 Hinum heilaga *Magnusi* iarli til fæmdar talar svo meistari  
*Rodbert* er Latinu sögu hefer diktat.

## Cap. 26.

**I** dag birtiz ofs, hiner kjaruztu brædr, andlátz dagr hins  
 sæla *Magnusar* iarls píslarvotts, hvíldardagr hans oc eilífs  
 fagnapar; glediumz oc fögnum á þeim háleita degi, þvíat  
 hann beidiz af ofs hátyðlega góðfýsi oc einkanliga vegfemd,  
 er byggium hiá hanns helgum dómi oc undir hanns var-  
 nadi oc vardveizlu, oc væntum i hanns verdleikum, þvíat  
 fyrir hanns háleit eptirdæmi oc heilagann lifnat, blomgu-  
 duz fyrst i álfum *Orkneyia* ríkis hinar fegurztu skipunar,  
 skærrar góðfýsi oc hinu helguztu lögmáli þessa dýrdarfulla  
 píslarvattz, tóku margfallda aukning ens fæmiligzta sidfer-  
 dis, hann rak brott herraætis stól fiandans or norðr ætt  
 heimfins oc setti i stadin landtialld almáttigs Guds, hann  
 eyddi öllu illgrefi oc upprætti med sinni predikan, enn liet  
 uppvaxa ena fegrztu dóma oc hinn sætazta kornskurd hins  
 hiálpsæmligzta ávaxtar, hann umfneri öllum beiskleik *Orkn-  
 eyia* i fæmd oc sætleik heilagra fida; i dag sigradi hann hei-  
 minn oc heimfins höfðingia oc hann uppstie ágiætr sigrve-  
 gari yfir heiminn, takandi af sínum (t) heilaga drottni, varum  
 herra *Jesu Krísto*, dýrdarcorono; i dag vidskilldiz hann alla  
 þvingan líkamligrar spillingar, i gegnumfarandi himnana  
 oc hann inngeck i fögnud, ordin líkr heilögum mönnum i  
 allri dýrd; i dag afklæddiz hann heimligri yfirhöfn þessa  
 hins

(t) herra. *omnia*.

*papæ ejus nominis secundi & sancti Johannis episcopi in Islandia Holensis. Magister Rodbertus, qui historiam lingua Latina composuit, in honorem comitis sancti Magni talia verba facit.* A. D.

## Cap. 26.

**A**pparet nobis hodie, fratres dilectissimi, dies emortalis beati comitis Magni martiris, dies requietis ejus æternique gaudii; gaudeamus latemurque celebri eo die, poscit enim nos solennem benignitatem & singularem laudem, qui apud sanctas ejus reliquias & sub ejus curâ ac conservatione habitamus atque in ejus meritis spem collocamus, nam ob eximia ipsius exempla & sanctam vitam, in plagis regni Orcadici primum floreiebant pulcherrimi ordines claræ benignitatis & sanctissimæ legis gloriosi hujus martyris, & multiplex honestissimorum morum augmentum capiebant; ejecit e septentrionali mundi plaga solium diaboli & Dei omnipotentis tabernaculum reposuit; exemit omne lolium & eradicavit præconio suo; verum crescere fecit res viridissimas in dulcissimam messem saluberrimi fructus; convertit omne fermentum Orcadum in laudem & dulcedinem sanctorum morum; vicit hodie mundum ejusque principem superavit & ascendit, clarus victor, supra mundum, a sancto suo domino nostro Jesu Christi coronam gloriæ reportans; liberatus est hodie ab omni coactione carnalis corruptionis, cælos penetravit & ingressus est in gaudium; omni gloria similis factus sanctis hominibus. Exiit hodie mun-



A. D. hins fallvallta lífs, uppstígandi hærra enn mannligr veikleikr megi virða oc er hönum því veitt himnesk (u) virðingh, sæmd oc sæla fyrir augliti allra heilagra, uppste hann að sönnu biartr at verdleikum, ríkr í fullsælu, dýrðarfullr af samsamligum sigri; þessi hinn háleiti Guds píslarvatr, hinn sæli *Magnus* iarl, príddr af koronu eiginligs blóds, var þíndr þá er lidit var frá holdgan vars herra *Jesu Kristi* þúsundr hundrad oc fiögr ár, á mánadegi, hinn sextanda *Kalendas Maii* manadar. Nu miner kíæruztu, rekum brott líkamligar fyftir oc fordumz elsku uleifdra luta, sigrandi oc yfirstígandi árás lastanna, enn fylgjum fotsporum (v) oc lífi þessa hins dýrdliga píslarvatts með öllu megni vars hugskots fva framalligha sem var breiskleikr má bera, fylgjum vegum lífs hans, hölldum dæmum verka hans, leitum ver við eptir at líkia hans lífi; þó at hvers dagliga birtiz oc auðfýniz fyrir dásamligar jarteigner oc dýrlig stórtákn þau er almáttigr Gud veiter norðrhálfunne fyrir hans ágiætt árnaðarord oc frægðarfulla verdleika bæði á síó oc á landi, at hans líf oc heilög síðsemð er meirr vegsamandi oc dásamandi, helldr enn eptirlíkiandi varum veikleik: Sýndiz hann á jarðríki at hann skildi verða varr verndari oc árnadarmadr hialpar oc miskunnar við állmatkann Gud; fyrir því byriar ofs er þröngder erum með miklum þunga varra fynda hans virþing jafnan at geyra með einkanligri gódfýfi skilldugrar hlíðni oc vegfemdar, at þessi hinn háleiti píslarvatr *Magnus* iarl virdiz með sínum verdleikum oc bænum fyrer ofs at hallda, at ver ödlumz verða hluttakari sigrsamligrar kóronu oc eilífrar dýrðar þeirrar er hann ödladiz á sínum þíningardegi, þaf veiti ofs herra *Jesus Kristus*, sá sem er sæmd oc sæla,

(u) gleði. *addunt.* (v) oc lífi. *omitt.* 351. O.

*mundanam penulam instabilis hujus vitæ, ascendens altius A. D. quam infirmitas humana æstimare queat; est igitur in eum collata cælestis dignitas, honor & beatitudo coram omnibus sanctis; ascendit equidem meritis clarus, dives plena felicitate, triumphans insigni victoria, illustris hicce Dei martyr, beatus comes Magnus, ornatus corona proprii sanguinis; passus est anno post incarnationem domini nostri Jesu Christi millesimo centesimo quarto, die Lunæ, decimo sexto Kalendarum mensis Maii. Ceterum, mei charissimi, expellamus carnales cupiditates, caveamus ab illicitarum rerum amore, vincentes ac superantes invafiones scelerum; sequamur autem vestigia & vitam gloriosi hujus martiris omni vi nostri animi, quantum nostra debilitas ferre potest, eamvis via vitæ ejus, retineamus ipsius operum exempla, conemur assimilari ejus vitæ, quotidie licet appareat & manifestetur per stupenda miracula & celebria prodigia, quæ Deus omnipotens præbet septentrioni propter ejus eximiam intercessionem & laude digna merita terra marique, ut ejus vita & sancta honestas magis honoranda & miranda sit quam comparanda cum nostra infirmitate; Apparuit in terra ut nos custodiret & salutem atque gratiam apud deum omnipotentem nobis consiliaret; debemus igitur, qui gravi onere peccatorum nostrorum premimur, eum, ex singulari pronitate ad debitam obedientiam & laudem, honore semper prosequi, ut celebris hicce martyr, comes Magnus, suis meritis & precibus pro nobis intercedere dignetur, ut contingat nobis consortes fieri æternæ ejus gloriæ, quam consecutus est die suæ passionis; dabit nobis id dominus Jesus Christus, qui est gloria & salus, auxiliant & sanitas,*

S s s

gau-

A. D. fæla, (x) hiálp oc heilfa, gleði oc dýrd allra heilagra oc riettláttra manna sinna, fá er með fedr oc heilögum anda líf-vir oc ríkir, einn Gud i prenníngu um úendiligar verallder verallda; Amen. Meistari *Rodbert* dictadi þessa saugu á látinu til virdíngar (y) oc sæmdar hinum heilaga *Magnusi* eyia iarli at lidnum tuttugu vetrum frá hanns pífl.

## Cap. 27.

Nu er þar til máls at taka at segia frá þeim lutum er gerduz epter líflát hins heilaga *Magnusar* iarls, at sva mikil var grimd oc hardlyndi *Hákonar* iarls oc sva mikil reidi oc ædi við hinn fæla *Magnus*, at hann eigi síðr aufundadi *Magnus* iarl daudann enn lifandi oc þó at flestra manna ædi oc grimd kunni at sefaz eptir framin illvirki, þá hvíldiz eigi oc sefadiz aufundsfíki oc illgyrnd i hiarta *Hákonar*, þvíat hann fyrerbídr at *Magnus* iarl veri at kirkiu grafinn, sem kristnir menn helldr at hann veri þar jörðu hulinn sem hann var drepinn.

## Cap. 28.

Þat hafði mælt verit á hinum fyrra fundi iarlanna i *Rossey*, at þá er þeirra sætt veri fullkomliga styrkt oc stadfest eptir hinna beztu manna dómi sem þeir höfdu eidum bundit, at iarlar bádir, þá er þeirr færi af þeim fundi er ákvedinn var i *Egilsey*, skilldu sækia veizlu i *Papuley* til Þoru módr *Mag-*

(x) hiálp. *omitt. omn.* (y) dyrðar. *omn. add.*

*gaudium ac honor omnium suorum sanctorum atque iustorum, A. D. qui cum patre & spiritu sancto vivit & regnat Deus triunus in infinita secula seculorum, amen. Magister Rodbertus hanc historiam lingua Latina, in honorem atque laudem sancti Magni insularum comitis, elapsis a passione ipsius annis viginti, dictavit.*

### Cap. 27.

**J**am sermo ad res, quæ post mortem comitis sancti Magni gerebantur, vertendus est. Tanta erat ferocia & crudelitas comitis Haqvini, tantusque in beatum Magnum furor iraque, ut tam mortuo, quam vivo, ei invideret, & licet plurimorum furor & crudelitas post patrata scelera leniatur, invidia tamen & magnitudo in corde Haqvini non mitigaretur, prohibuit enim comitem Magnum, ut Christianos, ad templum sepeliri, jussit vero eum in loco ubi occisus fuit terræ mandari.

### Cap. 28.

**P**actum fuerat in priori comitum in Hrofseya conventu, ut, cum eorum pactio, juxta optimatum arbitrium, quemadmodum juramentis promiserant, confirmata & rata esset, ambo, a conventu in Egilsey destinato discedentes, in Papilia,

Sss 2

apud

A. D. *Magnusar* iarls; enn nu eptir dráp oc dauda iarls, þá fótti *Hákon* iarl til veizlunnar með sínum mönnum, þar var veizla hin betzsta, enn er dryckr feck á *Hákon* iarl, þá geck *Póra* til hans oc mælti sva. Nu ertu einn hier kominn herra, enn ek vænta yckar beggia oc *Magnusar* sonar míns; nu vertu mier sva bæna, sem þu villt at allzvalldandi Gud sie pier á domsdegi, at þú leyfir mier at son minn sie at kirkio grafinn. *Hákon* iarl leit i mót henni oc felldi tár, oc mælti, graf son sinn kona þar er pier líkar; heilagr *Magnus* iarl var þá færdr til kirkio oc grafinn i *Byrgisberadi* i Kristskirkio, þeirri er *Þorfinnr* iarl föðrfadir hans let geyra; sýndiz þá þegar optliga skína á himneskt liós yfir hans greptri, sípan tóku menn at heita hinn heilaga *Magnus* iarl er i háska voru staddir oc greiddiz þeirra þörf sem þeirr beidduz siálfir; iafnann var kiendr himneskr ilmr vid gróf hans oc feingu þar siúkir menn heilsu; því næst gerdu ferdir sínar menn af *Orkneyjum* oc *Hialtlandi*, þeir er vanheilir voru, oc vöktu yfver leidi hans oc tóku allir bót sinna meina, enn þo þorðu menn eighi miögh uppi at hallda jarteinum iarls meðan *Hákon* iarl lifdi. Sva er sagt at þeir menn er vest höfðu geingit i milli iarlanna oc voru mest i svikræðum vid *Magnus* iarl, at þeirra vard flestra skiótr ender oc skamt líf oc dó þeirr illum dauda. Epter dráp hinns heilaga *Magnusar* tók *Hákon Páls-son* under sik allt ríki i *Orkneyjum*, let hann þá alla menn gánga til eida oc trunadar vid sik, jafnvel þá sem ádr höfðu þiónat *Magnusi* iarli, geirdiz hann þá höfþingi mikill oc hafði álögr stórar vid vini *Magnusar* iarls, þá hönum þótti mest i móti sier hafa verit i skiptum þeirra. Nockurum  
ve-

*apud comitis Magni matrem convivium inirent, ast nunc, A. D. post cædem mortemque comitis, comes Haqvinus cum suis epulas, quæ ibi optimæ erant, adiit; verum cum vino inebriaretur, Thora eum accedens sequentibus alloquebatur; domine jam solus huc venisti, ego vero filium meum Magnum tecum venturum sperabam; Nunc talem te, qualem Deum omnipotentem in die iudicii tibi futurum desideras, mihi præbe petenti; permitte scilicet ut filius meus ad sacram ædem sepeliatur. Comes Haqvinus, oculis in eam conversis, lachrymas fudit, & filium, dixit, tuum, ubicunque placet, inbuma; Hinc Comes sanctus Magnus ad templum deportatus, & in eo quod Comes Thorfinnus, avus ejus paternus in provincia Birgenli exstrui & Christo sacrari curaverat, sepultus est. Lumen cito cæleste super ejus sepulchrum sæpe numero splendere visum est; ceperunt exinde qui in periculis constituti erant comiti sancto Magno vota nuncupare, & auxilium optatum obtinuerunt. Fragrantia cælestis apud monumentum ipsius semper percepta ibique ægrotantibus sanitas data est. Iter deinde ex Orcadibus & Hialtlandia susceperunt ægrotantes, ad tumulum ejus vigilarunt & ab omni sua calamitate liberati sunt. Miracula tamen comitis Magni, dum in vivis erat comes Haqvinus, multum extollere non ausi sunt. Feruntur qui in calumniando invicem comites, primas tenuerant & comiti Magno præ aliis insidias struxerant, plurinii, repentino brevis vitæ fine, mortem malam subiisse. Post mortem sancti Magni, Haqvinus Pauli totum Orcadum imperium sibi subegit & omnes fidelitatis juramenta, & quidem eos, qui comiti Magno antea ministraverant, sibi præstare fecit; aucta hinc perquam potentia, amicos comitis Magni, quos maximum in commerciis cum conso-*

A. D. vetrum sýpar bió *Hákon* ferd sína or landi; hann fór suðr til *Roms* oc í þeirri ferd fór hann allt úti *Jorsalaheim*, sem þá var sýr til pálmara, fótta hann þángat helga stadi oc laugadiz í anni *Jordan*; eptir þat vendi hann aptr til ódala sinna oc tók undir sic ríki í *Orkneyium*, hann giördiz þá stíornsamr oc fridadi vel sitt ríki, setti hann þá ní laug þau er bóndum líkadi miklu betr enn þau er ádr höfdu verit, róku við slíkt at vaxa vinsældir hanss, kom þá sva at þeir *Orkneyingar* stundudu á ecki annat enn hallda *Hákoni* iarli til ríkis í *Orkneyium* oc hanss afkvæmi, oc líkr þar frá *Hákoni* ath segia í þessari bók.

## Cap. 29.

Hinn milldazti Gud drottinn *Jesus Kristus*, sá er ladar oc leidir sína vini til eilífs fagnadar, frá allri ánaud þessá heims, sá hinn sami er leisir alla þá er til hanss miskunnar kriúpa af öllu hiarta, frá öllum syndum oc saurgan þessarar veralldar syrgiligrar, oc geyrir af fákunnighum hinn vitrazsta, af lágum oc lítillátum hinn frægazsta, af fátækum hinn ríkazsta, af útignum hinn göfgazsta höfþingia, eighi at eins þessá heims ríkis, helldr oc jafnvel himinríkis oc úendiligrar dýrðar, sem hann gerdi forðum við *Joseph* patriarcham, er leiddr var or myrkvaðstofu oc giörr þegar herra oc höfþingi allz *Egiptalandz* veldis, sá hinn sami er giörði *David* af smalafveini hinn æzta kong yfer allar *Israels* ættir, oc leiddi *Judam Maccabæum* or fullt eydimerkr, at hann mætti tign oc sigurs ágiæti ödlaz oc sva mikla frægd, at hann þotti at mörgu vera yfer adra menn, oc *Alexandrum* son *Philippi*,  
er

*brino sibi contrarios fuisse reputabat, multis gravavit. Ali-* A. D.  
*quot post hyemibus ad externos iter paravit; Romam meridiem*  
*versus & in hac peregrinatione in Palæstinam usque, ut eo*  
*tempore solebant Palmarii, iuit, invisit loca sacra & in Jor-*  
*dane lotus est; in patriam exinde reversus, regnum Orcadense*  
*recuperavit; moderabatur tunc prudenter imperii habenas &*  
*pacem tranquillam regno conciliavit; tulit novas leges, incolis*  
*multo, quam quæ antea valuerant, gratiores; hinc eo venit*  
*ut populari favore florere inciperet, Orcadenfes insuper nihil*  
*aliud studerent quam ut comitem Haqvinum cum ipsius descen-*  
*dentibus regnantem retinerent. De Haqvino in hoc libro rela-*  
*tioni finis.*

### Cap. 29.

**C**lementissimus Deus dominus Jelus Christus, qui amicos  
 suos ab omni mundi hujus calamitate ad æternum gaudium  
 invitat & deducit, idem qui singulos, ad ejus gratiam ex  
 toto corde supplices accedentes, omnium peccatorum & mundi  
 hujus lachrymabilis inquisitionum absolvit, qui ex rudi sapien-  
 tissimum, ex humili & humano celeberrimum, paupere ditissi-  
 mum, ignobili nobilissimum ducem, non solum in regno mundi  
 hujus, sed & equidem in regno cælorum & æterna gloria, ut  
 patriarcham quondam Josephum, qui e carcere eductus totius  
 Ægyptici imperii dominus & dux statim constitutus est; idem  
 qui Davidem ex opilione summum regem omnium tribuum  
 Israelis; Judam Maccabæum ex fame deserti eduxit, ut bono-  
 rem & victoriæ triumphum obtineret tantamque gloriam ut  
 in multis aliis superior haberetur, & Alexandrum filium Philippi,  
 qui



A. D. er kalladr var *Macedo*, fyrir hardann meistaradóm er *Leo*(\*) .

oc buit at öllu sem fæmiligast mátti, þá skrínlagdi herra biskup helgann dóm hins sæla *Magnusar* iarls med veg oc prídi oc loffaung alls lýds, oc bættiz þeim þá öllum er andvana voru heilfu oc þurfandi miskunnar, er þangat höfdu sött á þeimi tíma til hanss heilags dóms. Heilagr *Magnus* var skrínlagdr á messudag *Lucie* meyar fyrrer jól um vetrinn, oc er fá dagr virduliga halldinn, bædi hinum heilaga *Magnusi* oc sælli Gudz meyiú *Lucie*, enn á varit er hanss heimferdardagr til himinríkis.

## Cap. 30.

Nu er yfverfarit, þó at minnr makliga enn skilldi, um upptekning, profan oc skrínlagning heilags doms hins signada *Magnusar* iarls oc ecki sþr lögtekning hanss hátídar, oc er þat hugfannda, oc greinanda at med ymislighum privilegiis fæmir Gud drottin sína ástvinu fyrir sitt rietslæti, sumu hier þegar í lífinu, enn adra eptir lífvit; enn þó sýnaz þessar frumtignir a medal heilagra nockut einsligar oc frábærli- gar sem þeim Guds píslarvatt *Magnusi* tilheyra, þat er at skilia, at sva sem bein hanss var prófat heima í *Orkneyium*, sneyriz þat í fegrzsta krofsmark í augfýn nærrverandis manna. Sú er önnr grein, at þessi hinn sami beinkrofs sneyriz síþann í hinn

(\*) *Heic lacuna in omnibus, quæ habemus, Exemplaribus communis.*

*qui Macedo appellatus erat, per exquisitam Leonis artem . A. D.*

*Et omni ex parte ac pro posse decore ornato, dominus episcopus sacras reliquias beati comitis Magni decen- ter & honeste, inter festivas totius populi laudes scrinio in- cludit; omnes, qui sanitate destituti fuerant, commise- ratione indigentes, & eo, ad invisendas sacras ejus reliquias tunc venerant, eidem restituti sunt. Comes sanctus Magnus in scrinium depositus est in festo Luciae virginis, tempore bru- mali ante Julia; is etiam dies a multis & in sancti Magni & Luciae virginis laudem celebratur; tempore autem verno illius in regnum caelorum migrationis festum.*

### Cap. 30.

**J**am, licet nequaquam ut par est, quo modo effoderentur, tentarentur & scrinio includerentur sacrae reliquiae beati comi- tis Magni, festum ejus praeterea lege receptum fuerit, monstra- tum; Recordandum etiam & memorandum est, Deum intimos suos amicos ob suam justitiam variis privilegiis donare, alios in hac statim vita, alios vero post vitam; videntur tamen haec dignitates primariae inter sanctos, quae huic Dei martyri competunt, ex parte singulares & solito majores, exempli gloria, cum os ejus in patria Orcadibus probaretur, coram praesentibus in nitidissimam crucem transfigurabatur; Se-  
T r r cundo;

A. D. hinn skiaðazta gullslitt fyrir siálfum herra páfanum i *Röma* hvar fyrir hann tekr penna purpurliga píslarvatt i Katalogum heilagra, enn þat hefer fáam audrum veitz á nordrlaundum at siálfr hann hafi þat giört, því má siá oc dáfama, þóat ein- gi megi sva eptirhugsa sem er, hverfu allzvalldandi Gud er ríkr at audafum oc diúpleika sinna miskunnfemda, þvíat hann veitir þær ástgiafer audrum sinum vinum sem hann veitir eighi audrum oc skiptir þeirra i midil þann veg hann vill, oc þrýtr hann alldregi þóat hann gefi heilags anda giáfu hver- rium þeirra, því sie hanns nafn eilífiga lofat oc bleffat *per secula*, Amen.

### Cap. 31.

Frá þeim tíma vidfrægdiz oc fluttiz jarteignagiörd hinns heilaga *Magnusar* iarls um öll vestrLönd oc nordrhálfu heim- sins oc fóru menn af nálægum löndum, borgum oc bæium, kaftalum oc heradum, med miklum hiörtum oc fórnarhö- dum at fækia hanns helgann dóm, enn sumir sendu fæe til hanns helga skríns, hönum til sámdar, enn siálfum sier til heilsubotar oc sáluhiálpar bædi þessa heims oc annars, því skal hier næst segia nockurar jarteignir, þóath fár, af utalli- gum er Gud veitir fyrir hanns (z) verdleika.

### Cap. 32.

Þá er *Bergfinnr* bondi nordann af *Hialtlandi*, sá er fyr var nefndr i þessu máli, spurdi þessi fagnadar típindi, upp-  
töku

(z) forþienan oc. *addunt*.

cundo; eadem ista crux ossea Romæ, in conspectu ipsius do- A. D.  
mini papæ rutilantem auri colorem repræsentavit, unde  
purpureum hunc martyrem in catalogum sanctorum trans-  
tulit; id vero paucis aliis in septrione datum est quod ipse  
id fecerit; apparet igitur atque laudandum est, nemo quan-  
vis ut revera se habet imaginari possit, quam Deus omni-  
potens divitiis & profunditate gratiæ abundet, dona enim  
dat aliis suis dilectis ea quæ aliis non dat & ut vult in-  
ter eos dividit, nec desit ei quamvis unicuique eorum det  
donum spiritus sancti; sit igitur ejus nomen in æternum  
laudatum & benedictum per secula. Amen.

### Cap. 31.

**E**fferebantur & evulgabantur ab eo tempore miracula comi-  
tis sancti Magni in omnes regiones occidentales & septentrio-  
nem. Iverunt etiam ex vicinis terris, urbibus, oppidis,  
castellis & tribubus, fortes cordibus & manibus munera feren-  
tes, sacras ejus reliquias invisuri, quidam autem pecuniam,  
ad ornandum sacrum ejus scrinium, in ipsius honorem, sui  
autem sanationem & salutem in hac & altera vita miserunt.  
Hinc aliquot, pauca licet, ex innumeris quæ illius dignitatis  
causa Deus dat heic recensenda sunt miracula.

### Cap. 32.

**C**um Bergfinnus incola ex Hialtlandia, ille qui supra nomi-  
natus est, nova hæc gaudia, quod scilicet Comes Magnus  
Ttt 2 trans-

A. D. tóku hinns heilaga *Magnusar* iarls, þá fór hann í annat sinn nordan af *Hialtlandi*, með son sinn líkpráann, er *Hálfðan* het, til *Kirkjuvogs* oc vöktu þeir bádir fedgar at helgum dómi *Magnusar* iarls, enn heilagr Guds madr byrtiz *Hálfðani* oc fór höndum sínum um líkam hans oc í stað fiell af hönum öll líkpra, þá reis hann upp allheill; hinn heilagi *Magnus* iarl vitradiz oc *Bergfinni* bónda í svefni oc mælli við hann: Nu muntu taka biarta sýn, þvíat nu hefer þu farit hingat með riettri frú oc tortrygt ecki heilagleik minn, oc offrat mjer fagrlegu heiti bædi í bænum oc fiarlutum; þá gerdi hann krossmark yfir augum *Bergfinns* oc vaknadi hann sva skygn, sem þá er hann hafdi skygnaztr verit oc fóru þeir fedgar bádir heilir heim lofandi Gud (a) oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

### Cap. 33.

**P**orkiell het madr er bió í *Orkneyjum*, hann fiell af bygg-híalmi sínum oc lamdiz allr öðrum meginn er hann kom á jörd, hann var fluttr til hins heilaga *Magnusar* iarls oc feck hann þar skióta bót sinna meinsemda, at græddum beinbrotum oc styrktum líkama, þackadi hann Gudi oc hinum heilaga *Magnusi* fyrir sína heilfugið.

### Cap. 34.

**A**mundi (b) *Illhugasón* het maðr, bondi norðr á *Hialtlandi*, hann var líkprár oc miðg síúkr; hann fór til hins heilaga  
Mag-

(a) af öllu hiarta. *add. om.* (b) *omitt. om.*

*translatus esset, lætus audiret, secunda vice ex Hialtlandia A. D. cum filio suo leproso, cui nomen Halfdani, profectus est & apud sacras reliquias comitis Magni vigilavit, sanctus autem Dei homo Halfdano apparuit & corpus ejus manibus tractavit & statim tota lepra ex eo decidit, unde sanus omnino surrexit. Comes etiam sanctus Magnus colono Bergfinno per somnium apparuit & eum allocutus est; jam lyncei tibi dabuntur oculi, huc enim vera fide venisti, sanctitati meæ non diffidisti ac egregium & precibus & pecuniis votum mihi nuncupasti; his dictis, oculis Bergfinni signum crucis imposuit, unde somno excitatus non minus perspicuo quam unquam antea oculorum usu gaudebat; Ambo exinde, pater & filius sanati donum redierunt, Deum & sanctum Magnum laudantes.*

### Cap. 33.

**T**horkell nomen erat viro qui in Orcadibus habitabat; is ex acervo frumenti decidit, & cum in humum delaberetur, latere altero contuso, ad comitem sanctum Magnum devectus est, ubi repentinam læsionis medelam nactus, fractis ossibus sanatis & corpore corroborato, deo & comiti sancto Magno pro sui sanatione gratias egit.

### Cap. 34.

**A**mundus Illhugii filius erat colonus septentrionem versus in Hialtlandia, leprosus & perquam agrotus; is ad comi-

Ttt 3

tem

A. D. *Magnusar* iarls oc vakti at íkríni hans oc bad fier miskunnar oc heilsu, enn er hann sofnadí, þá sýndiz hönum *Magnus* eyia iarl oc fór höndum um likama hans ok gaf hönum sva skióta heilsu, at hann vaknadí alheill, ok gerdi hann Gudi þackir fyrir sína heilsu ok hinum milda *Magnusi*.

### Cap. 35.

**S**igurdr het madr (c) *Tanndrasonn*, hann bio á *Hialtlandi* á þeim bölstad er Daðr heitir, hann varð ærr sva at hann var i hud rifadr, þessi madr var færdr til hins heilaga *Magnusar* iarls, oc feck hann þar vit sitt oc fulla heilsu oc fór hann þá þann allheil, lofandi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

### Cap. 36.

**A**nnar madr het enn *Sigurdr* norþann af *Hialtlandi*; hann hafdi krepta hönd sva at allir fingirnir lágu í lófa; hann fokti heim helgann dom hins heilaga *Magnusar* iarls oc feck hann þar heilsu sína með rettum oc miúkum fingrum til allra sinna naudsýnia; þackadi hann Gudi fyrir þá miskunn er hönum var veitt fyrir verdleika (d) *Magnusar* iarls.

### Cap. 37.

**M**adr hiet Þorbiörn Olafson nordann af *Hialtlandi*, hann var diöfulódr oc vitlaus, hann var færdr til stadar hins heilaga

(c) *omittunt omn.* (d) hins heilaga. *addunt.*

*tem sanctum Magnum profectus & apud ejusdem scrinium A. D. vigilans, gratiam & sanitatem sibi expetebat, cum autem somno sopiretur, apparuit Magnus insularum comes, qui cum corpus ipsius leviter tangeret, subitam adeo sanitatem dedit, ut integer somno excitaretur & deo nec non clementi Magno pro restitutione sua grates solveret.*

### Cap. 35.

*Sigurdus nominabatur vir, Tandri filius, incoluit in Hialtlandia villam Dalum; mentem ejus insania tanta mutabat ut coriis involveretur; huic ad comitem sanctum Magnum devescto ratio & integra sanitas restituta est, atque rediit inde sospes, Deum & comitem sanctum Magnum laudibus decorans.*

### Cap. 36.

*Alii præter hunc ex Hialtlandia homini nomen erat Sigurdus; manum habebat incurvam adeo, ut digiti omnes in volam conflexi detinerentur; idem sacras reliquias comitis Magni invisit ibique sanitatem indeflexorum & ad omnes res necessarias agiliū digitorum recuperavit, pro gratia, meritorum sancti Magni causa, sibi exhibita Deo gratias egit.*

### Cap. 37.

*Thorbiörnus Olai homo erat in Hialtlandia, hunc demoniaca ceperat dementia, is ad locum comitis sancti Magni de-*



A. D. laga *Magnusar* iarls oc vard hann þegar heill oc fór hann til sinna heimkynna fagnandi oc lofandi Gud oc þenna hinn fæla píllarvatt.

## Cap. 38.

**Þ**órdr het madr oc var kalladr *Dreka/kolfr*, hann var leigumadr fyrrlagdz *Bergfinnrz* bónda, hann bardi korn i bygghlödu hinn næsta dag fyrir messudag hinns heilaga *Magnusar* iarls; enn er nón var dagfins, bad *Bergfinnr* hann hætta at vinna, þat er sialnast sagdi þórdr at þierr picki ofmikit unnit. *Bergfinnr* mælti, hátídar dag þann er kiemr á morginn eigum vier at hallda med allri dýrd þeirri er megum ok kunnum, þá geck *Bergfinnr* á brott, enn þórdr vann sem ádr, enn er skamt var lidit, þá geck *Bergfinnr* út í annat sinn oc mælti til *Þordar* af reidi mikillri, en mesta mótgiord er mier á því er þu vinnr á helgum tímum oc lát af þegar i stad. Geck bondi þá brott reidr miök, enn *Þórdr* vann sem ádr, enn er menn voru miök sva mettir, þá kom *Þórdr* inn í herfiligum klædum oc tók þegar at drecka grádugliga, oc er hann hafdi druckit eitt horn af munngati, þá vard hann ærr, sva at þegar urdu menn at færa hann i baund oc hieilt þat VI. degr, þá hiet *Bergfinnr* bondi fyrir hönum at giefu hálfu mörk silfurs til skríns hinns heilaga *Magnusar* iarls oc lata *Þord* vaka þar III. nætr ef hann yrði heill, enn *Þórdr* feck þegar heilsu sína á næstu nótt eptirat heitit var fyrir hann oc lofudu allir hinn hæsta himnakong oc þenna hinn virduliga hanns áftvin hinn heilaga *Magnus* iarl.

## Cap.

(e) oc geck *Bergfinnr* fram frá hönum. *addunt omu.*

*devectus, mentis statim compos ad suos penates rediit letus, A. D.  
Deum ac beatum istum martyrem laudans.*

## Cap. 38.

**T**ordus, Drekaſkolfr cognominabatur, ſupra memorato colo-  
lono Bergfinno operam ſuam commodaverat; hic frumenta in  
horreo, ultimo die ante feſtum comitis ſancti Magni concuſſit;  
verum hora tertia pomeridiana, Bergfinnus, ut operam  
miſſam faceret, juſſit, cui Thordus, rariffime nimius labor  
impendi tibi videtur; feſtum, ait Bergfinnus, quod cras in-  
cidit, omni, qua poſſumus, licita laude celebrare debemus;  
his dictis diſceſſit, Thordus autem nihilo minus laboravit;  
paulo autem poſt Bergfinnus iterum exiit &, ira incenſus,  
Thordum allocutus eſt; maxime, inquit, me offendiſ horis  
feſtis laborando, deſine (jubet) protinus. Tunc colonus, ira  
turbidus, abiit, Thordus vero ut antea operi inſtabat; aſt,  
cum fere ſaturati erant, cum, tetras indutus veſtes, ingreſſus eſt  
& potum mox glutire cœpit, ac ubi unum cornu cereviſia-  
rum exauſit, rationis inopem, funibus ſine mora con-  
ſtrictum, ſex diebus dimidio, detinere cogeabantur; tunc  
colonus Bergfinnus pro eo ſe ſemi libra argenti ſcrinium  
comitis ſancti Magni ditaturum, & ut Thordus, modo  
ad ſe rediret, tres noctes apud idem vigilaret, curaturum  
promiſit; cæterum Thordus, proxima, poſtquam votum pro eo  
nuncupatum erat, nocte, ſanabatur; omnes igitur celſiſſimum  
regem cœlorum ejusque dilectum amicum, venerandum comi-  
tem ſanctum Magnum laudarunt.

U u u

Cap.

A. D.

## Cap. 39.

**Þ**at er enn sagt at II. menn brutu gull af skríni hinns heilaga *Magnusar* iarls, annar þeirra var *Katnetskr*, enn annar var *Orkneyskr*, enn sá hinn *Katneski* tándiz oc drucknadi á *Petlandsfyrdi* oc het sá *Gilli*, enn hinn *Orkneyski* vard ærþ oc sagdi (f) í orunum hvat þeir höfdu gert, þá var heitit fyrir hönum *Romferd* ef hann yrði heill, síþan var hann færðr til hins heilaga *Magnusar* iarls oc heitit á hann til heilsu-bótar hönum oc vard hann þegar heill oc lofadi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

## Cap. 40.

**A***smundr* hiet maþr, i haufut hönum tell tre mikit oc lamdiz hauffian allr, enn optnefndr *Bergfinnr* bondi het fyrir hönum oc var hlutat um hvart heita skilldi fyrer hönum (g) utanferd eda giefa fee til *Magnus* kirkio, enn sá kom hlutr upp at hann skilldi sækia til heilags doms hinns heilaga *Magnusar* iarls; (h) (feck hann þá þegar mál sitt þat er hann hafði áðr mißt, fór hann eptir þat til hins heilaga *Magnusar* iarls) oc vakti þar oc feck fulla bot sinna meinsenda, enn *Bergfinnr* bondi gaf *Magnusi* iarli halfa mörk silfrs vegna sem hann hafði heitit.

## Cap. 41.

**K**ona het *Sigríðr*, hun var dottir *Sigurðar* af *Sanndi* norðann af *Hialtlandi*, hun var blind frá blautu barns beini, alt

(f) jöllunum. *omn.* (g) *Romferd.* *omn.* (h) *omitt.* *O.*

## Cap. 39.

**F**eruntur præterea duo aurum, quo ornatum erat scrinium comitis sancti Magni, fregisse, alter eorum Katnesensis, alter Orcadensis erat; ille, cui nomen Gillii, in sinu Petlandiæ, undis absorbtus, periit, hic vero, mente captus inter delirias, quæ unapatraverant, manifestavit; hinc Romam peregrinationem, modo sibimet restitueretur, voto pro eodem promiserunt; deductus exinde ad sanctum Magnum, cum votum comiti pro salute nuncupassent, mentis mox compos, Deum & comitem sanctum Magnum laudavit.

## Cap. 40.

**A**smundus nominabatur in cujus caput ingens lignum decidit idemque totum attrivit, verum sæpe nominatus colonus Bergfinnus votum pro eo fecit, & utrum peregrinatio, an danda templo Magno sacro, pecunia vovenda esset, in sortem coniectum est; ast sortito obtigit, ut sacras reliquias comitis Magni peteret; hinc lingvæ usum, quem antea amiserat, statim recuperavit. Visit postea sanctum Magnum ibique vigilavit & perfectam defectus medelam nactus est; cæterum incola Bergfinnus semi marcæ argenti ponderatam, ut pomiserat, comiti Magno donavit.

## Cap. 41.

**F**emina nomen fuit Sigridis, filia Sigurdi de Sando in Hialtlandia; hanc a prima inde infantia, ad vicesimum us-

Uuu 2

que

A. D. alt til þess er hun var tvitugh, fadir hennar fylgdi henni suðr til *Orkneyia* oc let hana vaka at fkríni hinns heilaga *Magnusar* iarls, hann offradi þar miklu fee; *Sigridr* tók þar biarta sýn beggia augna oc foru þau fedgin þápan fagnandi oc lofandi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

## Cap. 42.

**A**unnr kona het enn *Sigridr*, dóttir *Arnfridar* nordann af *Hialtlandi*, af þeim bæ er *Unustadir* heita, fótleggir hennar brotnadi i tva luti oc var henni fylgt til hinns heilaga *Magnusar* iarls oc feck hun skiótra heilsu oc þackadi Gudi oc hinnum heilaga *Magnusi* iarli.

## Cap. 43.

**H**in þridia kona het enn *Sigridr* norþan af *Hialtlandi* ur *Aunstr*; hun var vístum med þeim bonda er *Þorlákr* het, hann bió á (i) *Bollaftaudum* *Sigridr* faumadi um kvell-dit fyrir messodag hinns heilaga *Magnusar* iarls, síþann er adrir menn lietu heilagt, *Þorlákr* spurdi hvi hun ynni sva leingi, enn hun qvedz þá hætta mundi, geck bondi þá brott, enn hun faumadi sem ádr (k) (þá kom *Þorlákr* audru sinni til hennar oc mælti; því gerir þú sva illa á sva helgum tíma; nu fár þú brott oc vinn eighi leingr í mínu hufi, hun liet þá lítid at vansökum oc faumadi sem ádr), þartil er myrkt var af nött, enn þá er menn biugguz til matar, þá vard *Sigridr* ærr, sva at hana vard þegar i baund at færa oc  
var

(i) *Bellaftöðum. omnia.* (k) *parenthesfn. omitt. omnia.*

*que ætatis annum, cæcam, pater meridiem versus in Orcades A. D. deduxit & apud scrinium comitis sancti Magni, ingentia numera largitus, vigilare fecit; Sigridis ibidem distinctum utriusque oculi usum adepta est, unde, cum patre, gaudens Deumque & comitem sanctum Magnum laudans, abiit.*

### Cap. 42.

*Alii præterea femine nomen erat Sigridis, filie Arnfridis ex Hialtlandiæ villa quæ Unastader audit; ea, crure in partes duas distracto, ad comitem sanctum Magnum deventa, cito sanabatur & Deo sanctoque comiti Magno gratias agebat.*

### Cap. 43.

*Tertiæ femine nomen erat Sigridis ex Amstr in Hialtlandia, operam conduxerat colono Thorlaco qui Bollastadis habitavit. Vesperis ante festum comitis sancti Magni, cum alii feriarentur, suebat; quærenti Thorlaco cur tamdiu operaretur? respondit se mox cessaturam. Discessit tunc colonus, illa vero ut prius suebat; hinc secunda vice eam accessit, & cur tam male, festo adeo tempore, ageret, quæsit; nunc, inquit abito, nec, diutius in domo mea suito; illa id haudquaquam nocere contendens, nihilominus usque quo diem nox cæca exciperet suebat, verum cum ad cænam pararentur, tanto rapta est furore, ut vinculis eam statim*

Uuu 3

coer-

A. D. var hardliga halldin alt til þess er Þorlák hét fyrir henni oc hlutadi hvart hun skilldi til *Roms* fara eda gefa fiarlut til hins heilaga *Magnusar* iarls oc kom síá upp at hun skilldi fækia til *Kirkiovags* hellgann dóm hinns heilaga *Magnusar* iarls oc sípann var hun pángat flutt oc feck hun þar háleita heilsugiðf sinnar vitfyrningar oc lofadi hun Gud oc hanns háleita riddara (l) *Magnús* iarl, enn þó fór hún sípann til *Roms* fer (m) til hialpar.

### Cap. 44.

**G**róa hét kona or *Rofsey*, hun var diöfulód oc fór til *Kirkiovags* til hinns heilaga *Magnusar* iarls oc feck hun þar goda heilsu oc lofadi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

### Cap. 45.

**R**agnhilldr hét kona, hun vard kriplíngr þá er hun var IV. vetra gömul oc alt til þess hun var tvítug, þá vakti hun III. nætr hiá helgum dómi heilags *Magnusar* iarls oc á hinni þridiu nótt fýndiz henni i svefni biartr madr, oc göfugligr oc skridr fagrliga oc mælti til hennar, þrátt oc opt hefer þu her legit, mikil er þurpt þín, rís upp þú nu, oc ver heil oc haf staf þenna i hendi þier, eptir þat hvarf hann frá henni, enn hun vaknadi, þá hieilt hun á láfi þeim er var at *Almario* því er var audrum megum *Magnus* kors, reis þegar upp alheil fva sem hun hefði alldri krept verit, med riettum beinum oc sinum, lofandi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl; var hun med biskuppi marga vetr.

### Cap.

(l) hinn helga. *add. omst.* (m) siálfri til lids oc hialpar. *add. omst.*

*coërceri opus esset & graviter laboraret donec Thorlacus A. D. pro ea votum nuncuparet ac sortem duceret utrum Romam iret, an pecuniam comiti sancto Magno conferret; fors autem obtigit, ut Kirkiuvogi sacras reliquias comitis sancti Magni inviseret, unde, eo deducta, eximiam ibidem ab insania restitutionem nata est & Deum ac inclytum ejus heroem, comitem Magnum, laudavit; Romam tamen postea, in sui salutem, profecta est.*

### Cap. 44.

**G**roa femina ex Hrosley, quam demoniaca ceperat insania, ad comitem sanctum Magnum ivit, ibique sibi bene restituta est & Deum ac sanctum comitem Magnum laudavit.

### Cap. 43.

**R**agnhilldis nomen fuit feminae, repsit a quarto ad vicefimum usque ætatis annum, quo tres noctes apud sacras reliquias comitis sancti Magni vigilavit; verum tertia nocte per somnium apparuit ei vir candidus, forma conspicuus & splendide vestitus, qui eam alloquēbatur; heic, ait, sæpenumero jacuisti, magni indiges, surgito jam & sana esto, baculumque hunc manu teneto; his dictis visui ejus se subduxit, ast ipsa expergesacta seram Almarii, quod ab altero erat latere chori Magnæani, manu tenuit, sana omnino, ac si nervi ei nunquam contracti fuissent, surrexit, erectis ossibus & nervis, Deum & sanctum comitem Magnum laudavit, & multos hyemes apud episcopum mansit.

### Cap.



A. D.

## Cap. 46.

**A***sa* het kona, hun hafði alla daga kryplingr verit, enn hun feck sva háleita heilsubót af hinum heilaga *Magnusi* iarli at hun gieck á því sama sumri til *Roms* sem hun vard heil.

## Cap. 47.

**G***udrun* het kona, hun var kryplingr lánga æfi, hun feck bráða bót síns meins oc fulla heilfu af verdleikum oc árna-darordi hins heilaga *Magnusar* iarls oc lofadi Gud oc hanns (n) áftvin (o) *Magnus* iarl.

## Cap. 48.

**S***igurdr* het madr, hann var ölmufumadr af *Hnotasandi*; hann var sva miök lafinn, at hann skreid á hniám oc mátti eigi upprettaz; hann vard alheill at skríni *Magnusar* iarls, lofadi hann Gud oc hinn heilaga *Magnus*.

## Cap. 49.

**S***udrmen* II. köstudu um filfr oc liet annarr hundrat merkr, var þá lokit öllu fee hanns, nema kugg einn átti hann epter, hann lagdi þá kugginn á mót öllu feenu því sem hann hafði látit, þá kastadi sá er unnit hafði fyrre II. sex, enn þá het hinn til fulltingis fierat hann nædi aptr fee sínu, á hinn heilaga  
*Mag-*

(n) dyrdliga. *add. omn.* (o) hinn fæla oc heilaga. *add. omn.*

## Cap. 46.

A. D.

**A**sa nominabatur fœmina, fuerat ab initio vitæ suæ nervis contractis laborabat, verum egregie adeo sanata est a Comite sancto Magno ut eadem, quæ restituebatur, æstate Romanam pedes iret.

## Cap. 47.

**G**udruna mulier, quæ diu membris capta fuerat, nævi repentinam sanationem & ingritatem, propter dignitatem & intercessionem Comitis sancti Magni, obtinuit, deumque & ejus amicum, comitem sanctum Magnum, laudavit.

## Cap. 48.

**S**igurdus nomen erat viro, eleemosynario ex Hnotafando, hic æger adeo erat, ut genibus nixus reperet & erigi nequiret; apud scrinium comitis Magni prorsus sanatus, Deum & sanctum Magnum laudavit.

## Cap. 49.

**V**iri duo Australes (Alemanni) de argento aleam jactabant, perdiderat alter marcas centum & universas suas opes, si navem unam onerariam exceperis, hanc igitur omnibus, quas amiserat, opponit; tunc ille, qui prius lucratus fuerat, duos seniores sortitus est; hic igitur in sui auxilium, ut res suas recuperaret,

XXX

A. D. *Magnus* iarl, síðann kastadi hann (p) (oc horfdi upp sex á öðrum terninginum), enn annar stöck i fundr i tva hluti oc voru þar VII. augun á báðum samann hlutunum, enn þrettán á þremr, hlaut hann sva fœc sitt alt. (q)

## Cap. 50.

Sá atburdr varð í *Noregi* á dögum *Haraldr Gilla*, at nokkurrer ríker menn oc mikilsháttar báru at II. brædr at þeirr mundi fífla þeirra frændkone, enn þessi atburdr var ei sánnr enn allt eins veittu hiner ríku menn þeim atgöngu oc tóku höndum, flytiandi þá til skogar brott frá audrum mönnum oc drápu þann sem þeirr höfdu meirr fyrir sökinni, síðann tóku þeirr annann oc veittu hönum maurg oc stór harmkvæli með miklum grimmleik, sva framt at þeirr brutu fundr báða hanns fotleggi, eptir þat stynga þeir grimmu menn út hanns bædi augu, þar með skierandi tunguna brott or hanns haufdi oc sva umannliga við hann skiliandi, at þeir fóru brott, (r) (enn hann lá þar eptir hálfdaudr. Skióeliga sem þeirr varo brott), hlupu af skóginum margir vargar, rífandi oc slítandi hold af beinum þefs er drepinn lá, farandi eptir þat aptr i skóginn, enn af hinum sára er þat at segja, þó at hann mætti ecki með tungunni sier miskunnar bidia, hugfadi hann alteins at almáttigr Gud veitti hönum nockorra hiálp, einkannliga renner hann sínum hug þar til sem var hinn heilage *Magnus* iarl, þvíat i þeim tíma blómgadiz sem mest hanns jar-teigna

(p) *omitt.* 351. O. (q) oc þackadi Gudi oc hinum helga *Magnusi* iarli.

(r) *omitt.* *omn.*

*peraret, sancto comiti Magno votum fecit, jactavit exinde, & A. D. senio in altera tessera sursum spectavit, alterius vero diffractæ duæ partes, una septem, tres vero tredecim puncta repræsentarunt, unde totam suam pecuniam sortitus est.*

## Cap. 50.

**A**ccidit in Norvegia, regnante Haralldo Gillio, ut opulenti quidam magnique nominis viri, fratres duos quod cognatas suas ad stuprum allicerent, insimularent; sed hæc criminatio falsa erat; nihilo tamen minus divites isti eos aggressi sunt & comprehenderunt, ab aliis in saltum traduentes, eum, quem magis suspicabantur, occiderunt, superstitem deinde multum magnumque tanta crudelitate torserunt, ut utrumque ei crus & lacertum comminuerint, quo facto, truculenti isti homines oculos ei eruerunt, ex ore præterea linguam exscindentes & inhumane adeo relinquentes, ut abirent, ille vero semimortuus ibi jaceret. Mox postquam discesserant, à saltu multæ accurrebant feræ, quæ discindebant ac dirumpebant ex membris occisi carnem, posteaque in saltum redibant; De saucio autem referendum est, quod, lingua licet misericordiam expetere nequiret, speraret tamen Deum omnipotentem auxilium quoddam laturum; animum præprimis ad comitem sanctum Magnum convertit, eo enim tempore miracula ejus quam maxime inclaruerunt, &, voto nuncupato, comperit

Xxx 2

adstare

A. D. teignagerþ, oc at saumdu heiti, verdr hann varr at madri er tilkominn sá er preifar um brotna leggi handa oc fóta, þarmed tekr hann tungu stufinn oc heimtir sipaz; hefir hann (s) sipán hendr at augnaftödunum, enn vid þessi átauk verda dásamlig umskipti, augunn skipaz aptr med skiaerri sín, tungann er greidlig ordinn til allz framburðar, brotnar leggir voru heilir, oc allr hann finni fyrri heilsu aptr golddinn, hann sierr standa hiá sier mann fagrann at álitu, vid hverrn hann talar, sva seigiandi, hvert er þitt nafn hinn tígulígi herra? biarti madr svarar, her er *Magnus* iarl; enn geym vel at efna þat er þu hefer Gudi heitit; af þessu vard hinn fullr fagnadar oc talar sva i annann tíma, medr því háleitr Guds vin at þú hefer veitt mier mikla heilsugiöf, bid ek enn þína míllði at þú árnir bróðr minum lifs af Gudi; eptir sva talat hvarf hinn heilage *Magnus* iarls brott at sýn, einghu svarandi til greindrar bænar, enn hinn fellr framm oc packar Gudi sier veitta miskunn, ætlandis at bidia í þeim stad II. nættr med stadfastri bæn til hiálpar bróðr sínum, enn sem stund leid, litaz hann um oc sier af skógi renna margra varga floek þar til sem hræ hinns andada lá oc spyia þar öllu upp sem etit hafdu af hanns holldi oc beini oc hverfa eptir þat i skóginn, oc er litill tími er lidinn, lítr hann heilagann *Magnus* tilkominn, oc blezar med sinni hægru hendi alltsamt spyiu varganna oc beininn, verdr því næst af þessu allheill líkamr; heilagr *Magnus* blezar annat sinn andlaufann líkama, hvar fyrir sá rís upp heill oc lifandi, sem ádr var drepinn, oc geingr til bróðr síns, fagnadi þá hverr þeirra öðrum, giörandi Gudi þackir oc hinum heilaga

Mag-

(s) sínar. omg.

*adstare virum qui fractos lacertos & crura leviter contrectat, A. D. curtam exinde lingvæ partem assumit & applicat; oculorum dein locis effosorum manus admovet; Verum ad hunc tantum egregiæ fiunt mutationes; oculi, cum distincto visu, restituantur, lingvæ facilis fit verborum quorumcunque prolatio, crura, fracta, integra, is totus priori suæ sanitati restituitur; videt adstare sibi virum aspectu pulchrum, quem sequentibus affatur; quo, quærit, nomine gaudes domine spectabilis? respondet candidus ille; est heic comes Magnus; verum memento ut Deo promissis stes; hinc ille læta concipit gaudia & vice secunda ita loquitur; præstans Dei amice! quoniam magnam mihi largitus es sanationem, rogo insuper tuam clementiam, ut fratri meo vitam a Deo prece impetres; his ita dictis a conspectu illius discessit comes Magnus, petenti nihil respondens; verum ille supplex prostratus, Deo pro præstita sibi clementia gratias agit, duas noctes ibidem, assiduis precibus, fratri auxilium exposciturus; verum paulo post circumspicit videtque ex saltu ad cadaver mortui multarum ferarum turmam accurrere, ibique, cum carne, omnia, quæ voraverant, ossa revomere & in saltum exinde redire; haud multo post videt adesse sanctum Magnum, dextra sua quæ evomebant & ossa beare; ex his deinde integrum fit corpus; benedicit iterum exanimi corpori sanctus Magnus; integer igitur & vivus, qui antea occisus fuerat, surgit & fratrem accedit. Gaudent hinc invicem, Deo & comiti sancto Magno pro singu-*

A. D. *Magnusi* iarli fyrir sva údvallda miskunn sem þeim veittiz. Sva geri oc allir þvilik stormerki heyrandi margföld lof sönnum Gudi er sva stóra luti veitir syndugum mönnum fyrir (t) bænir oc (u) verdleika sinna elskuligzsta ástvina.

(t) blidar. *add. om.*

(b) biarta. *add.*



### (\*) Jarteignar Magnus Jarls.

**P**at var eitt sumar er *Wilhialmr* biskup sigldi austr til *Noregs* nockura naudsýnia, oc þegar heim um haustit, oc kom nær vetrnottum til *Hialtlands*. Þá lögduz á andvidri oc stormar. Enn er lengi vetrar gaf ei birr til eyianna, þá örvænti Biskup, at hann mundi koma til stols síns firir vor. Styrimadurinn spurdi, ef hann villdi samþyckia helgi *Magnus* iarls, ef hann syngi meffo inn næsta drottins dag heima. Biskup samþyckti þessu at kalla oc meir af naudsýn, enn af aheiti. Enn er þetta var iatad, þá kyrdi vedrattu oc gaf brátt bir hagstædan, oc síðan sigldu þeir til *Orkneyia*, oc kom hann heim en næsta drottinsdag, oc lofudu allir Gud oc hanns enn helga píslarvott *Magnus* iarl. Nockurer menn sanna þat, at *Willhialmr* biskup samþyckti ei fyrr at taka or iordu helgann dom *Magnus* iarls, enn fá atburdr vard þar heima einn dag at hann matti ei ganga or kirkiu, því at hann var ordin blindr oc fann ei dyrnar, þar til er hann idradiz ótru sína, oc gret ákaflega oc bad Gud

(\*) *Ex compendio historie sancti Magni, quod est bibliorbecæ Suhmianæ.*

lari adeo auxilio gratias agentes, Omnes etiam talia *miracula* audientes, verum Deum, qui tanta hominibus peccatoribus, propter preces & merita dilectissimorum suorum amicorum dat, multiplicibus laudibus celebrant.



## Miracula Comitis Magni.

**E**piscopus Wilhelmus æstate quadam, negotia quadam expediturus, in Norvegiam orientem versus forte navigavit, & domum autumnino reversus, circa initium hyemis, Hialtlandiæ oris appulit; tunc adversi venti & tempestates supervenere; verum cum diu hyemis venti in insulas secundi non flarent, dubitavit episcopus se ante ver ad sedem suam venturum: Gubernatorum sanctitatem comitis Magni, si proxime sequenti die dominica missam domi celebrare contigerit, approbare vellet. Episcopus huic verbo tenus consentat, necessitate magis quam voto inductus. Cæterum cum votum hoc nuncupassent, sedata tempestate, auraque flante secunda, in Orcades navigant; venit domum ante proximam diem dominicam; laudabant omnes Deum & sanctum ejus martyrem Comitem Magnum. Sunt qui testantur, episcopum Wilhelmum, ut transferrentur Comitis Magni sacre reliquiæ, non prius probasse, quam accideret die quadam domi, ut templo, quoniam, excæcatus fores invenire nequivit, egredi non possit, donec incredulitatis pæniteret, graves funderet lacrymas, deumque oraret



A. D. Gæð at hann mætti hitta leidi *Magnus* iarls, oc er hann kom þar, fell hann allr til iardar, oc het at taka þegar or jörðu helgann dom hans, er hann fengi sýn sína. Oc er hann lauk bæn sinni, feck hann sýn sína þar vid leiddit.

### Capitulum.

Efter þat samnadi hann saman enum vitruztum mönnum oc enum göfguзум i *Orkneyium*, oc kom þá mikill mannfíolldi til *Kristzskirkio* i *Byrgisheradi*. Var þá tekinn or jörðu heilagr domr *Magnus* iarls, oc voro þá miök komin upp beinin or jörðu. Hann let þva beinin, oc taka kōggul, oc reyndi i vigdum elldi þrifvar. Enn hann brann ei, helldr varð hann sem brennt filfr. Þat er sumra manna sögn, at hann rynni i kross. Þá gerdiz þar margar jarteiner af helgumdominum. Síðan toko lærder menn helgann domin oc lögðu in skrín, oc settu yfer altari. Þat var *Lucie* meffo fyrir Jol, oc voro þá lidner XX. vetr fra lífláti *Magnus* iarls. Líflátsdagr hans er halldinn um vorit XVI. *Kalendas Maii*. *Wilbialmr* biskup baud þá heilagt at hallda hvarneveggia dagin um allt sitt biskupsdæmi, oc hann var síðan i mikilli ástúd vid enn helga *Magnus* iarl. *Wilbialmr* var fyrstr biskup i *Orkneyium*, oc ríkti LXVI. vetr.

### Capitulum.

G<sup>unni</sup> het bondi skilgodr i *Vestrey*, hann dreymdi at hinn helgi *Magnus* iarl kæmi til hans, oc mælti: Þat skaltu segia *Wilbialmi* biskupi, at ek vil fara bort or *Byrgisheradi*  
austr

*oraret. ut sepulchrum Comitis Magni invenire liceret, quo A. D. ubi venit, humi totus procumbens, mox, si visus sibi restitueretur, sacras illius reliquias se effossurum promisit; & finita prece, apud tumulum, lucis usura ei reddita est.*

### Caput.

**C**onvocat postea sapientissimos & nobilissimos in Orcadibus viros; hominum magna multitudo apud templum Christi in provincia Birgenſi congregatur. Nudantur sepulchro sacrae reliquiae Comitis Magni, ossa ex superficie fere surrexerant; hæc lavari facit & nodum articulorum assumi, igne sacro ter probari, ast non comburitur, verum argentum defecatum repræsentavit. Dicunt quidam eum liquefactum & in crucem transformatum. Multorum præterea miraculorum causa sacrae reliquiae extiterunt; has exinde viri docti assumptas scrinio incluserunt, quod super altare collocarunt; erat in festo Luciae ante tempus Julense, viginti post cædem comitis Magni annis. Dies ejus emortualis XV. Kalend. Maii tempore verno festus habetur. Jussit episcopus Vilhelmus in tota sua diœcesi utraque die feriantur, & comitem sanctum postea multum sibi favere expertus est. Fuit Vilhelmus primus Orcadum episcopus, annis sexaginta sex.

### Caput.

**G**unnus nomen erat incolæ Vestreyæ honesto; apparuit ei per somnium sanctus Magnus comes, sequentia fatus; dic episcopa Vilhelmo me ex provincia Birgenſi abire velle Kir-

Yyy

kiuvo-

A. D. austr i *Kirkiovog*, og trui ek því at Gud mun þar veita mér miskun, at þeir munu verða heilir meina, þeir er minn fund fækia með rettri tru; þu skalt segja draum þinn diarlega. Enn er hann vaknadi, þordi hann ei at segja draumin, þvíat hann ugdi reidi *Páls* iarls. Næstu nött epter syndiz honum *Magnus* iarl oc bad hann segja þá draumin er flester veri vid. Enn ef þu gerir ei sua, þá muntu taka viti a þer þessa heims, enn meira annars heims. Ok er hann vaknadi varð hann ottafullr, oc for til *Hrofseyiar* a fund biskups oc sagdi draum at biskups messö i miklum mannfölda, þar var þá *Páll* iarl, oc bad öll alþyða at biskup ferdi helgan dommin i *Kirkiovog*, sva sem *Magnus* iarl hafði vitrat. Enn *Páll* iarl þagði hiá oc setti dreyr raudan. Síðan for *Wilbjalnr* biskup austr i *Kirkiovog* með virðuligu föroneyti, oc flutti þangat helgan dom *Magnus* iarls, var skrínit sett yfer altari i kirkju þeirri sem þá var i *Kirkiovogi* kaupstaðrinn var lítt húsadr oc hefir hann mök síðan eftz. Fóro þangat síðan marger menn oc vöktu þar i kirkju at helgum dominum, oc fengu bot meina sinna, ef hetu a *Magnus* iarl með rettri tru.

### Caput.

**M**adr het *Elldjarn* oc var *Varda* son, hann atti kono oc mart barna, oc bió norðr i *Kelldubverfi*. Enn i hallæri mikla þá varð hann fátækr oc vanheilsu fullr, sva at hann mátti ei sialfbiarga verða, oc með sva litlum mætti varð hann, at hann mátti ei ganga, oc var ekit milli bæia. Þat var epter

Pálka

kiuvogum, ubi Deum gratiam, quod scilicet dolores sanen- A. D.  
tur eorum qui ad me vera fide veniunt, mihi exhibiturum  
credo. Somnium tuum audacter exposito. Ceterum exper-  
gefactus, somnium narrare non ausus est, iram enim comi-  
tis Pauli metuebat. Nocte proxime sequenti comes Magnus  
ei apparuit, jubens ut, quam plurimis præsentibus; somnium  
patefaceret; Quod, inquit, si non feceris, pœnas quidem in  
hac; majores vero in altera vita, lues. Verum somno ex-  
citatus & metu perculsus, episcopum, Hrosleyiam eundo,  
convenit, & ab eodem missa celebrata, somnium, præsente  
hominum multitudine, coram edixit; hinc, adstante comite  
Paulo, tota plebs episcopum, ut sacras reliquias, quemadmo-  
dum jusserat per somnium Comes Magnus, transferret, roga-  
vit; At Comes Paulus, audiens, tacuit & sanguineo perfusus  
est rubore. Ivit exinde episcopus Vilhelmus orientem versus  
Kirkiuvogum conspicuo cum comitatu, eodemque sacras reli-  
quias comitis Magni devexit; scrinium super altare in tem-  
plo, quod tunc erat Kirkiuvogi, collocatum est. Oppidum,  
cujus paucae erant domus, insigne postmodum cepit augmen-  
tum. Iverunt eo postea multi & in templo apud sacras re-  
liquias vigilarunt, sique vera fide comiti Magno vota face-  
rent, sanati sunt.

### Caput.

Erat quidam nomine Elldjarn Vardi filius, habebat cum  
uxore multos liberos & in tractu Keldensi septentrionem  
versus habitabat; Gravi vero grassante fame ad paupertatem  
reductus, ægrotaret adeo ut sibi ipsi non sufficeret, exi-  
guæ adeo ejus vires ut incedere nequiret & inter villas traha

Yyy 2

gesta-

A. D. Pálka um vorit at hönum var ekit vattdag oc föstodag oc laugardag, oc hafdi enga-fæzlu, hann kom at noni laugardag þar sem prestur bio, oc var þar um nottina, oc um morgininn er menn foro til ottuföngs, bad hann at hann skyldi bera til kirkiu, oc þat var gert. Epter óttuföngin foro menn inn milli tíða, enn hann lá uti þar sem um hann var buit. Var hann þá sva máttitill, at hann ætlaði þá mundu yferlyka, honum kom þat oc i hug hverr verit hafdi fyrr hagr hans, þá er hann átti vel fé; Þetta allt saman oc bæn su er hann badz fyrir fell hönum sva nær, at hann komz við miök, þá tok kann oc het VI. dægra föstu, ef Gud gæfi honum nockurra heilsu. Þeirri föstu het hann bæði fyrir *Olafs* meflo oc *Magnus* meflo. Þá er hann hafdi mælt fyrir heiti síno, foro menn til tíða oc föng prestur til meflo. Þá er lesinn var pistill, sofnadi hann, enn þeir er hiá voro, hugdu hann andaz mundu. I svefninum bar sýn fyrir hann, at hann þottiz síá lios mikit innar i sönghusit, enn þat fór utar til hans, hann sá með liosinu mann frídann oc sá mælti til hans. *Elldjarn* kvad hann, máttu lítit nu? hann þottiz suara sva þicki mer, enn þu má vera at þat se ei. Enn hver ertu, hann svaradi: her er enn helgi *Magnus* iarl *Erlendz* son; villtu heill verða. Hann svaradi: villða eck; *Olafur* konungr enn helgi heyrði bæn þína, oc heit þat, er þu hetz á ockr til heilsubotar þer; Enn hann sendi mik hingat at gefa þer heilsu, því at kona het á hann vestr i fiördum, oc for hann pangat at gera hana heila. Þá tok *Magnus* iarl at fara höndum um hann. Enn hann vaknadi þá er upp var hafit gudspjall, hann mælti við þá menn er nester voro, at þeir reifti hann upp, enn þeir svaradu: hvi mundu ver reisa þick upp er þu mátt því ecki, hann svaradi:

ek

gestaretur. . Fuit vere post festum Paschae cum die Jovis, velle A. D. ris & saturni, esca omnino carens; portaretur; dehit circa Nonam diei saturni in prædium quod incolebat sacerdos ibique pernoctavit; mane sequenti cum ad randum missum quidam (hora nona) irent, rogavit ut ad templum portarentur, illud & factum. Finito cantu, donec sacra viris relictis erant, habitaculum ingressi sunt, ille autem in strato lectula recubabat, tunc viribus adeo destitutus ut se moriturum putaret; pristinum etiam suum, cum dives erat, statum in mentem revocavit; hæc omnia & preces, quas fundebat eum adeo movebant ut perdoleret; hinc consilium cepit, sex semidierum jejunium, si Deus ei sanitatem quandam daret, vovendi; hoc & ante Olai & Magni festum promisit. Cum votum oratu nuncupaverat, sacra frequentantibus, sacerdos missam celebraturus cecinit; lecta epistola, somno sepultus est aeger, adstantes vero moriturum putarunt. Per somnum visio ei apparuit, lumen nempe magnum inter canentes, quod ad eum delatum; sequebatur lumen vir venustus, qui ipsum alloquebatur; Elldjarn, quærit numquid parum nunc reviscis. Mibi, quidem, respondet, videtur, forsitan tamen non est; Verum, interroganti quis esset, responsum dat ille; hic est sanctus Comes Magnus Erlendi filius, an vis tibi restui; volo, regerit; Sanctus rex Olaus exaudivit preces tuas & votum quod nobis in tui sanationem nuncupasti, ast me huc ad dandam tibi salutem misit, mulier enim occidentem versus in Sinibus ei votum fecit, unde illuc ipsi sanitem redditurus ivit. Cepit, his dictis, Comes Magnus manibus eum contrectare, verum cum evangelium recitaretur expergefactus Elldjarn, sibi proximos, ut ipsum erigerent, rogavit; illi autem respondebant; cur te tolleremus stando impari; ad

A. D. ek ætla mik nu heilann. Þeir toko til hans oc reistu hann á fætr, oc stóð hann um allt gudspjallit oc sva um alla mæfuna padan i frá. Epter mæflo geck hann innar at presti oc sagði jarteinina, hverfu hann hafði gefit hönum heilsu. Enn allir lofudu Gud fyrir þa miskunn er hann þeim veitti fyrir verðleika ens helga *Magnus* iarls; Hann árne ofs miskunnar oc syndalausnar við drottinn varn *Jesum Cbristum*, er með fedr oc helgum anda lífer oc ríker Gud um allar allder amen.



*hæc Elldjarnum, Janum se sibi videri asserentem, elevarunt, A. D. qui deinde evangelium & totam subsequentem missam stans audivit. Post missam sacerdotem accessit, miraculum patefecit quo modo salus ei data fuerit. Omnes autem pro gratia, quam propter merita comitis sancti Magni exhibebat, laudarunt Deum. Conciliet nobis gratiam & peccatorum remissionem apud Dominum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre & Spiritu Sancto vivit & regnat Deus per omnia secula amen.*



Seqvem





Sequens  
DIPLOMA

Exscriptum est

ex

JAM. WALLACE'S Account of the Islands  
of  
ORKNEY.

---

**Q**uoniam inter ceteras fluctuantis seculi curas & sollicitudines, pen- A. D. 1403  
fata temporum, morum ac hominum in hac lacrimarum valle,  
labilitate & brevitate, testante venerabili illo Cronographo *Martino*,  
Domini nostri pape Penetentiario & Cappellano, necesse videtur de  
congruo extrahere progenitorum, regum, principum & aliorum pre-  
clarorum genelogias per quas mundus iste transitorius regitur, Reges reg-  
nant & principes gubernant signantque; in deduccionem & agnitionem  
veritatis, quo ad eorundem successionem veresimiliter evenire speratur.  
illustri ergo & excellentissimo Domino nostro, principi supremo, Nor-  
wegie regi, suisque successoribus, satrapis, patriciis, consulibus & pro-  
ceribus dicti regni, *Thomas* Dei & Apostolice sedis gracia Episcopus  
Orcadie & Zetlandie, Canonici Ecclesie Cathedralis sancti *Magni* Marty-  
ris gloriosissimi, legifer, ceterique; procures, nobiles populus ac com-  
munitas ejusdem, gracia, pax, caritas, gaudium longanimitas, miseri-  
cordia a Deo patre omnipotente & a Jesu Christo in Spiritu sancto.  
In omnibus vobis per quem reges regnant & in cujus manu corda  
sunt regum cum omni subjectione, humilitate & obediencia prompti &

Z z z

parati

A. D. parati vestram in Jesu Christi visceribus zelantes & ficientes salutem in caritate non ficta. Requiritur ut in dicendis in nostra simplicitate vestra suppleat regia sublimitas, & quia scimus firmiter & longi temporis spacio, efficax rerum magistra, nos experientia docuit, quod in dubium non revocamus qualiter erga Comites Orcadie, regalis ipsa sublimitas, zelum semper exuberantem exercuit, quamobrem firmam spem gerimus, plenamque fiduciam obtinemus quod illa regia majestas verba nostra benigne recipiat, diligenter intelligat & effective prosequatur, ut infra pectoris claustrum solícite considerare convenit ipsa regia sinceritas & diligenter attendere, quod adulatorium vestre serenitati aliquid non scribimus, quod secundum *Petrum Blessensem* in suo prologo canentem, olei venditores esse non intendimus, sed patefactiones veritatis.

Ergo arbitramur pium esse & meritorium, testimonium perhibere veritati ne veritas occulcetur, presertim illa perquam innocenti possit prejudicium generari, & cum uterque reus est qui veritatem occultat & mendacium dicit, quia ille prodesse non iste nocere desiderat, quod a nobis Deus avertat, potissime cum in dicendis per quondam recolende memorie *Erici* vestri predecessoris regis nostri admoniti parentes literas fuisset testimonium perhibere veritati prout lacius in sequentibus patebit. Hinc est quod nos *Thomas* Episcopus, Capitulum, Canonici, Legifer ceterique proceres, nobiles, populus, communitas sive plebei antedicti, coram Deo in fide ac fidelitate quibus vestre regie Majestati tenemur astricti fideliter attestamur & ad perpetuam rei memoriam deducimus fidemque facimus vobis & omnibus presentibus & futuris. Jesu Christi fidelibus sancte matris ecclesie filiis in forma & effectu subsequenibus. Coram nobis congregatus, comparens magnificus & præpotens Dominus, Dominus *Willielmus* de Sancto Claro Comes Orcadie

Orcadie Dominus le *Sinclar* in ecclesia Sancti magni martyris in Orca-  
dia proposuit in hunc modum; supposuit enim quod nobis bene & ad  
plenum cognita res fuisset, quo modo magnis retroactis temporibus an-  
tecessores sui & progenitores ac ipsi Orcadie comites iuste ac iudice, incon-  
cussae, linialiter & gradatim jure hereditario comitatui Orcadie superdicto  
successerant ac illam per tempora magna & longa nulla aliena gene-  
ratione interveniente, quietissime possederant. Et qualiter diverse carte,  
evidencie, instrumenta libri censualis & alia diversa probationum gene-  
ra fuerant igne consumpta, deperdita & alienata, hostilitatis tempore  
& guerrarum, emulorum inimicorumque nonnullorum, defectu & carencia  
firmissime domus seu municionis inexpugnabilis ubi hujusmodi collocarentur;  
subjunxit idem Dominus Comes quod habuit literas quondam supremi  
Domini nostri Regis *Erici* illustris, Patentes, quas nobis ostendit & per-  
cepta continentes subsequencia, scilicet quodsi quis nostrum habuerit vel  
qui habuerint aliquas cartas, evidencias, cirographa, instrumenta, mu-  
nimenta, codicillos, acta vel privilegiorum literas ad progenitores an-  
tecessores vel ad se spectantes, dictumque suum comitatum concernen-  
tes, quod indilate & sine mora aut contradictione seu obstaculo quibus-  
cunque eidem Domino Comiti deliberaret vel deliberarent, secundum  
quod ipsius Domini nostri Regis evitare velimus indignacionem. Vir-  
tute quarum literarum sicut eadem comitis continebat propositio nos  
requisivit ut si de hujusmodi antedictis munimentis, aliqua habuissimus  
in nostris scriniis, Apothecariis, Thecis, Cistis, Archivis seu cartophi-  
laciis, quod ipsam sibi deliberaremus & in casu quo non habuerimus,  
sed sciremus ab aliis ea haberi quod sibi intimaremus & revelaremus.  
Et si nec unum nec reliquum sciremus, tunc nos requisivit earundem  
literarum autoritate, quatenus nos Deum, justitiam & equitatem pre-  
oculis habentes in declarationem veritatis velimus sagaciter & studiose

A. D.

Zzz 2

mature

A. L. *manus singula istam ac verba perferant scriptura, comites, nuncios & approbatores que faciunt fidem, illas perlegere, diligenter inspicere, bene concipere & intelligere, ac mentis intencionibus & excelsis fundamentis perspicere intendere, quibus sic manus rursus & ad plenum discussis vetustis supremo Domino nostro manifestare per gentilius acronicas, antonias, per quos & a quibus fuerunt & gradatim idem *Willelmus* Comes processit & per quanta tempora, legitime, iuste, bene & inopescibile predecessores sui & ipse gravati sunt dicto Comitatu cum universis & singulis suis infans, commodantibus & iustis suis pertinentiis, ac huiusmodi successio ultra debitam proclarentur hominum memoriam. His omnibus sic propolis, avilatis, discussis, digestis manere & ad plenum conceptis & intellectis, habitis prius diversis & singulis hinc inde tractatibus, ad honorem Dei omnipotentis, manifestationem veritatis & obedienciam & reverenciam supremi Domini nostri Regis tanquam filii obediencie preceptorii mandatarii prout decet in his que audivimus a senioribus nostris, deinde que legibus intelleximus & concepimus & ad plenum sano effectui decessimus per libros Scripturas, cronicas regnorum utrorumque Scocie & Norwegie & progenitorum eorundem; sic quod singulariter singuli & universaliter universi, uno animo, una fide, unico consensu & assensu respondemus fidem ut perfertur & testimonium veritatis facientes universis superscriptis. Quod universa genera munitorum, cartarum evidenciarum & aliarum probacionum species que apud nos erant, ob reverentiam supremi Domini nostri dicto Domino Comiti deliberavimus & exhibuimus antedictum comitatum concernencia. Sed verum est & in veritate attestatur ex relatione fide dignorum antecessorum & progenitorum nostrorum quod principulus & precipuus manus sive manerium Dominorum Comitum Orcadie fuit diversis temporibus igne combustus & ad nihilum redactus & funditus destructus & patria tota depredata*

depredata & vastata per emulos nostros & inimicos per quas depredationes, consumptiones & destructiones firmiter credimus quod principales evidencie, carte & alie patentes, diverse litere fuerunt & sunt alienate & consumptæ spectantes & concernentes ad antecessores & progenitores dicti Domini Comitis defectu unius castri in quo tutissime ipse evidencie, & carte & alia patrie jocalia firmissime poterant collocare. Ast quantum ad linealem progressum & gradum successionis dicti Domini Comitis & suorum antecessorum seu progenitorum Comitum Orcadie, nos prenominati superius expressatis, iusta nostrum ingenium, sensum & intellectum prescrutati sumus & mature avisati lufidissime per diversa lingvarum genera, Scripturas autenticas & approbatas cronicas scilicet in lingua latina & Norvegica per quas reperimus infeudaciones ecclesiarum nostrarum, genealogias nostras & antecessorum nostrorum, cartis & evidenciis ipsorum & nostrorum manifestantibus & claro stili eloquio testimonium perhibentibus ac fidem facientibus, in quibusdam Cronicis, libris, cartis ac aliis autenticis scripturis reperimus nomina diversorum comitum Orcadie tempora infeudacionum ipsorum juxta modum & formam sequentem, sed de eorum strenuis & notabilibus operacionibus, gestis, nominibus filiorum filiarumque suarum, de modo migrandi ab hac luce, de divisione seu unione hereditatis ipsorum, de incremento vel decremento possessionum suarum pro presenti brevitatis causa pretermittimus; & nos ad antiquas cronicas & genealogias autenticas & approbatas referimus.

Reperimus itaque imprimis quod tempore *Haraldi* Comiti primi Regis Norvegie, qui gavissus est per totum Regnum suum, hæc terra sive insularum patria Orcadie fuit inhabitata & culta duabus nationibus scilicet Peti & Pape, que due genera nationes fuerant destructe

Haraldus  
Pulchricomus.

A. D. radicitus ac penitus per Norvegeneses de stirpe five de tribu strenuissimi Rognvald principis *Rognaldi*, qui sic sunt ipsas nationes aggressi quod posteritas *Mæra iarl.* ipsarum nationum Peti & Pape non remansit. Sed verum est quod tunc non denominabatur Orcadia sed terra Petorum sicut clare verificatur hodie adhuc cronica attestanta, per mare dividens Scociam & Orcadium quod usque ad hodiernum diem mare Petlandicum appellatur & sicut pulchre subjungitur in iisdem cronicis Rex iste *Haralldus Comatus* primo Hetland. applicuit in Zetlandiam cum classe sua & consequenter in Orcadia & contulit illam Orcadiam & Zetlandiam antedicto principi *Rognaldo* robusto, ex cujus stirpe ut perfertur prefate due nationes, fuerant everse & destructe sicut cronice nostre clare demonstrant, a quo quidem *Rognaldo* processerunt linealiter & gradatim omnes Comites Orcadie & possederunt temporibus suis dictum Comitatum libere sine quacunque exactione quocunque Canone seu sensu, excepto obsequio prestando regibus Norvegie tributi ratione, sicut in clausula sequenti lacius patebit que in Cronica de verbo in verbum continetur. Revera enim usque hodie illorum posteritas dominio subjacent excepto quod jure tributario Norvegie regibus deserviunt; Qui quidem principes *Rognaldus* strenuissimus huiusmodi comitatum libere & jure donavit cuidam fratri suo *Swardo* nomine, qui Comes *Swardus* procreavit quendam filium *Gothornum* nomine, qui Comes *Gothornus* possedebat dictum Comitatum per unum annum & decessit sine herede legitimo & sic reversus est dictus Comitatus dicto principi *Rognaldo*, qui pure & libere illum contulit cuidam Sigurdus Eystani. filio suo *Egward* nomine qui postea cognominabatur *Turffeid*, qui quidem per longa tempora possedebat dictum Comitatum & habundavit opibus & plenus fuit divitiis. Cui successit filius ejus *Thurwider Gedclevar* cui successit filius ejus *Islanderver* cui successit filius ejus Comes *Swardus* robustus ac corpulentus, magnus & strenuissimus bellifer, adhuc tamen non fuit regeneratus

!Thorfinnus  
Hansaklufus

Lodver.

Sigurdus

Digri.

ratus sacri baptismatis lavacro neque alii Comites prenominati. In cuius A. D. quidem Comitis *Swardi* diebus supervenit *Olaus Thurgonus* Rex illustris. <sup>Olaus Tryg-</sup>  
 finus de occidentalium partium gverris, cuius induccione Comes ille <sup>gonis.</sup>  
*Swardus* una cum gente Orcadie devenerunt, Christiani gentilitatis relin-  
 quentes errorum. Cui Comiti *Swardo* successit filius ejus comes *Thurfnus*  
 procreatus ex filia quondam excellentissimi Principis *Malcomi* Regis Scotorum  
 illustris. Qui quidem Rex contulit dicto *Thurfino* terras de Cathnes &  
 Sutherland sub unica denominatione comitatus in Scocia & illis gavifus  
 est una cum comitatu Orcadie Zelandie & pluribus aliis dominiis in  
 Scocie Regno jacenibus & vixerat diu & strenuissimus erat in campis  
 post cuius quidem Comitis *Thurfini* obitum successit sibi ejus filius Co-  
 mes *Erlinus* primus & iste *Erlinus* primus genuit Comitem *Paulum* &  
*Erlinum* secundum qui *Paulus* Comes genuit Comitem *Hacoim* Comes,  
*Erlinus* secundus procreavit Comitem *Magnum* gloriosissimum Marty-  
 rem patronum Orcadie qui sanctissime abiit ab hac luce virgo & mar-  
 tyr. Post cuius quidem *Magni* martyris decessum & post obitum Co-  
 mitis *Hacoim* successit Comes *Rolandus* qui primo fundavit Ecclesiam  
 Sancti *Magni* Martiris; illamque magnis possessionibus divitiis & reddi-  
 tibus dotavit, predictus virque sapiencia & virtute polebat per plura bo-  
 na pietatis opera famabatur venerabaturque & reputabatur, pro sancto  
 viro. Post cuius quidem obitum successit ejus frater *Ericus* comitatu  
 Cui successit Comes *Harildus* Cui successit Comes *Joannes* filius ejus, Cui  
*Joanni* successit Comes *Magnus* Secundus a quo *Alexander* Scotorum  
 Rex cepit comitatum de Sutherland Cui *Magno* Comiti secundo succes-  
 sit Comes *Gilbertus* primus, cui successit Comes *Gilbertus* Secundus ejus  
 filius qui gavifus est comitatibus Orcadie & Cathnes in Scocia. Qui  
 quidem *Gilbertus* secundus procreavit *Magnum* tertium & quendam filiam  
*Matildam* nomine; Iste Comes *Magnus* filius *Gilberti* secundi genuit Co-  
 mitem



A. D. mitem *Magnum* quartum & quondam *Joannem* & ille *Magnus* comes quartus ab hac luce abiit sine prole, qui successit *Joannes* ejus frater in antedictis comitatibus Orcadie & Cathnes, *Joannes* iste genuit quendam *Magnum* Comitem quintum. Cui *Magno* quinto jure successionis linealiter successit Dominus *Malifus* comes de *Strateme* in Scocia tanquam heres legitimus jure hereditario ad utrosque comitatus Orcadie & Cathnes sicut clarissime manifestant munimenta, evidencie & carte utrorumque regnorum Scocie & Norvegie. Qui quidem Comes *Malifus* revera primo desponsavit filiam Comitis de *Monteth* in Scocia & ex ea genuit filiam *Matildam* nomine post cujus quidam prime uxoris obitum desponsavit filiam quendam quondam *Hugonis* Comitis de *Rosfe* & ex ea procreavit quatuor filias & decessit sine masculis sicque ejus domine terre & possessiones fuerant divise inter illas filiam vero antiquiorem ex prima uxore procreatam *Matildam* scilicet duxit in uxorem *Welandus* de *Ard* qui ex ea procreavit quendam filium *Alexandrum* de *Ard* qui *Alexander* jure Regne Scocie & consuetudine hereditaria successit Comiti *Maliso* de *Strathern* in principali manerio five manso ratione sue matris Comitatus de Cathania & possedebat jure & appellacione Comitis & eadem ratione & eodem jure gavifus est certa pericuta five quantitate terrarum Orcadie & gerebat se pro Balivo & Capitaneo gentis Orcadie Norvegie Regis ex parte idemque *Alexander* de *Ard* tempore suo vendidit & alienavit quondam recolende memorie Domino *Roberto Stewart* primo Scotorum Regi dictum comitatum de Cathnes mansum five manerium principale & omnia alia jura spectancia seu concernencia ad se ratione matris ejus tanquam ad antiquiorem sororem jure & consuetudine regnorum Scocie cum denominatione comitatus five Comitis, iste vero *Alexander* finaliter decessit sine herede de suo corpore quocunque legitimo procreato. Nunc vero vertamus styllum

ad

ad quatuor filias ex secunda uxore procreatas, quarum una desponsata A. D. erat cum Domino *Willielmo* de Sancto Claro Domino le *Sinclar* qui Dominus *Willielmus* ex ea genuit Dominum *Henricum* de Sancto Claro, qui Dominus *Henricus* desponsavit *Jonnetam* filiam Domini *Walteri* de *Haliburton* Domini de *Dirletoun* & ex ea procreavit Dominum *Henricum* de Sancto Claro secundum qui ultimo decessit comes Orcadie indubitatus qui in uxorem habuit venerabilem Dominam *Egidiam* filiam filii antedicti quondam Domini *Roberti Scotorum* Regis illustris filiamque quondam strenuissimi Domini *Willielmi* de *Douglas* Domini de *Nydysdale* & ex ea procreavit presentem Dominum *Willielmum* de Sancto Claro comitem Orcadie, Dominum le *Sinclare*. Quedam alia filia secunde uxoris desponsata fuit cum quodam milite denominato *Here Ginfill* de *Swethrick* partibus oriundo, qui vero miles in Orcadie partibus venit & jure ac ratione sue uxoris gavifus est quadam parte terrarum Orcadie que quidem uxor ab hac luce sine herede migravit legitimo ex suo corpore procreato. Tertia vero filia secunde uxoris fuit nupta cum quodam *Gothredo* nomine *Gothorno le Spere* qui ex ea procreavit quendam filium Dominum *Malisum le Spere* militem qui tandem decessit sine herede legitimo de suo corpore genito similiter & quarta filia decessit sine herede ex suo corpore legitime procreato. Verum iste Dominus *Henricus*, primus Dominus le *Sinclare*, ejus matre, *Alexandro* de *Ard* & Domino *Malislo Spere* adhuc viventibus ad Dominum nostrum supremum regem Norwegie adivit *Hocoin* nomine eum quo rege certas fecit pactiones, condiciones & appunctuamenta per quas reversus est ad Orcadie partes illisque gavifus est usque ad extremum vite sue comisque Orcadie obiit & pro defensione patrie inibi crudeliter ab inimicis peremptus est. Et post decessum istius *Henrici* comitis primi in Orcadie partibus supervenit dicti Comitis *Henrici* primi mater filia Do-

A. D. mini *Malisi* Comitis prenominati & ibi hæc remansit usque post obitum filii ejus *Henrici* Comitis primi & supervixerat post obitum omnium sororum suarum, filiorum filiarumque suarum sic quod ipsius antedicti quondam Comitis *Henrici* primi mater successit omnibus sororibus ejus eorundemque filiis & filiabus tanquam unica & legitima heres comitatus Orcadie & terrarum de Cathnes sibi tanquam uni sorori debitarum parte duntaxat & porcione exceptis sororis sue antiquiores de terris de Cathnes sub denominatione & appellatione comitatus sive Comitis quam partim ut superius dictum est alienavit & vendidit ipse quondam *Alexander* de *Ard* regi Scocie prenominato. Hujusque rei testes sunt adhuc viventes fide digni qui ipsum magrem *Henrici* primi oculis viderunt labiisque sunt locuti cum ea communicantes ad plenum Cui successit nepos *Henricus* secundus filius primi *Henrici*, cui *Henrico* secundo successit presens & superstes Dominus *Wilhelmus* comes modernus Dominus *le Sinclair*.

Excellentissime Princeps ut premissimus in principio ita sine protestamur quod vestra serenissima regia sublimitas ac ipsius benignissima majestas Justa ingenii nostri modulum & sensuum capaciatem nos lingua naturam incultam nebulis ignorantie multipliciter obfuscatam velit rudes indoctos a Rhetorica & sciencia alienas in secunda facundia ignaros habere excusatos quamvis barbarico more non poetice locucionis, modo grosso loquamur, quia Insulares sumus a literarum sciencia penitus alieni, imo quod condecanti rhetorice locucionis stilo sive Scriptura non referimus vestre regie majestatis ea & nos submittimus correctioni. Sed verum est ut attestamur quod more nostro barbarico omnia que superius vestre majestati scribimus vera sunt, quia ex antiquis libris, scripturis authenticis,ronicis approbatis & relacionibus

bus fide dignorum antecessorum nostrorum, ac infeodacionibus nostris A. D.  
ecclesiarum nostrarum ista extruximus & compilavimus. Et si opus  
esset plura quam in presenti epistola vestre celsitudini laus manifestare  
sciremus ipsamque in premissis informare, sed quia longa solent sperni,  
hec pauca sufficiunt pro presenti. Et ut hæc nostra epistola taliter qua-  
liter compilata vestre regie majestati ac dominia vestri consistorii & pa-  
laciæ circa latera vestra existentibus majorem fidem ac roboris firmita-  
tem faciat animos vestros ad plenum informet ac inter archane

vestrorum radicem emittat veritatis firmam & ceteros Christi  
fideles sanctæ matris Ecclesiæ filios instruat ad Deum & sacrosancta Dei  
Evangelia per nos corporaliter tacta juramus quod premissa modo quo  
super relata deponimus ad Dei honorem vestreque celsitudinis, prede-  
cessoris mandatum & non alias nec prece nec precio, odio, amore vel  
favore vel sub spe cujuscunque muneris presentis vel futuri sed pro ve-  
ritate duntaxat dicenda. In quorum omnium & singulorum fidem &  
testimonium premissorum sigilla *Thome* Episcopi, Canonorum & Capi-  
tuli antedictorum, totiusque populi & communitatis patrie nostre Orca-  
die quod dicitur sigillum commune & mei *Henrici Randalæ* legiferi in  
nostra publica & generali sessione non sine magna iustitiae & plena  
digestione presentibus sunt appensa apud *Kirkwall* mensis Maji die  
quarto Anno Domini millesimo quadringentesimo tertio.



A. D. \*+□\*□\*□\*□\*□\*□\*□\*□\*□\*□\*□\*□\*+3

## FRAGMENTUM

ex No. 103, in Folio (\*)

**I**mperavit *Hetlandiæ*, alias *Finland* & *Qvenland*, quæ ab aliis oriente maris *Gandvig* propinqui, nobis *Helsingiabond*, sita est, rex nomine *Forniotur*; filii ei erant tres, primus *Gler*, nobis *Egi*, secundus *Loge*, tertius *Tari*, huic filius *Frostiur*, pater *Suefis*, patris *Thoreris*, qui duos habebat filios, *Noerem* & *Goerem*; filia ei *Goa*; Religionis strenuus sectator, sacrificium, dictum *Thorrablót*, media quavis hyeme, unde etiam mensis nomen trahit, fecit: hyemæ quadam, inter solennia hæc sacra, *Goa*, omnibus inficiis desiderabatur, quæritur, non autem invenitur; Exacto mense isto, proxime sequenti, *Thor* victimam *Goebblót* obtulit, eum in finem, ut de *Goa* certiores redderentur; ast frustra. Tertia postea hyeme fratres se sororem exquisitos pollicentur, loca perlustranda sortiti, *Noer* continentem, *Gor* vero insulas, unde hic, nave vectus, cursum per mare dirigit, hinc in mare Jutiæ delatus, *Sueciæ* Peninsulas & omnes in orientali mari sitas insulas, postea *Gythlandiæ* scopulos scrutatur; ad Daniam exinde tendit & singulas ejus insulas transit, suos ibi cognatos, *Gleris Gamli* in *Lessöe*, posteros, convenit; pergit exinde, sorore non exquisita. *Noer*, donec hyeme, cum terra nive tegeretur, xylosoleis vehi posset, manebat; ex *Qvenland* tunc intra mare progressus, ad homines qui *Lappones* audiunt & pone *Finniam* habitant pervenit, cum his, transitura prohibentibus congregitur eosque fugat, ipse quippe, non secus ac exercitus, magiæ peritissimus; inde occidentem versus in *Kidl*, sine ullis obviis, tendunt diuque pergunt, feras avesque, queis

(\*) Hoc in reliquis non habetur & initium est historia; vitiose scripti exemplaris scopum tantum retinere possumus.

A. D.

queis victitent, jaculantes; Veniunt ad occasum versus de montibus decidentem fluvium eundemque labentem sequuntur, donec finum magnum, summam vastitatem præ se ferentem, conspiciunt, & multas ibi valles, undique cultas; ad finum descendunt & cum congregatis ibidem pugnam ineunt; *Noer* heic victor, vicinia loca peragrat ac tractus & omnium intra tribuum rex evadit; æstate ibi transacta, cum montes nix regeret, vallem, secundum australe tractus, qui *Thrandia* nunc audit, latus, superat; Quosdam ex suis, ingentes enim uniusque fratri copiarum, austrum versus in *Meriam* ablegat; quoscunque sibi in itinere obvios subigit; Ad australe montis, qui ad vallis suprema, latus progressus pergit usque quo ad stagnum *Miors* pervenit, occidentem versus, suos enim a rege, cui nomen *Sohnius*, cæsos audit, a monte vergit; venit in tribum *Valdures*, inde mare versus ad longum angustumque finum, hodie *Sogniam*, congregitur hic acri pugna cum *Sohnio*; illi magici ipsorum doli probe noti. *Noer* summam certando virtutem præstat & cum *Sohnio* tandem configit & eum, cum magno suorum numero, sternit.

## Cap. 2.

**H**is gestis, *Noer* in tractum a *Sohnia* aqvilonem versus, qui *Sohnio* paruerat, nunc *Soknedal*, pergit; moratur ibidem diu; locus *Nordford* appellatur. Convenit eum heic frater *Goer*, qui nihil omnino de sorore *Goe* audiverat, ast quæcunque extra continentem subegerat; Distribuant nunc loca subacta; obtinet *Nor* continentem; *Goeri* omnes insulæ, inter quas navigare posset, cedunt. In *Oplandias* exinde tendit *Noer*; regimen ibi *Bergis* erat apud *Roffum* regem, filium *Svædi* *Itteris*, a septentrionem versus jacentibus *Dofrum*; abduxerat hic *Goam*, *Thoris* filiam, unde *Noeri* secum certandi dat optionem, & post longam, ast

Aaaa 3

victoria

A. D. victoria carentem pugnam, cum fœdus contraherent, ipsam retinet & sororem suam illi vicissim elocat. *Nor* igitur in subactum prius regnum, quod *Norveg* s. *Noris via* audit, revertitur & ad finem usque vite regit, post eum filii, qui terram diviserunt, unde unicum regnum tot regna quot reges numeravit; hinc reges provinciales.

### Cap. 3.

**G**oer summus habebatur pirata (*Spe-Ronge*), ejus filii *Heiti* & *Beiti* piratæ primarii hominesque ferocissimi; Regnis filiorum *Goris* magna intulere damna, variis vincenibus. *Beiter* in *Thrandiam* delatus, in loco qui nunc *Beitisfjad* castra locat; navem inde trans *Fisfjvred*, ubi *Nomdaler* septentrioni proximi, trahi curat, in puppe sedens, gubernaculum tenet, totumque a sinistro navis latere territorium, multas provincias, sui juris facit.

*Heiter* Goeris filius pater erat piratæ *Sneidur*, cujus filius *Halsdamur Gamli*, pater *Ivaris* Oplandiæ comitis, cui filius *Eysteinn Glumra*, nepos comes *Rögnvalldus*, dives prudensque.

### Cap. 4.

**C**omes *Rögnvalldus* *Haralldo* pulchricomo addicitur, qui ipsum *Meria* & *Romsdalia* præficit. Erat ei uxor *Ragnhillda*, *Hrofsi Næfia* filia, suscepit ex eadem filium *Rolfum*, qui *Normandiam* subegit, vir hic tantæ molis ut nullus equus ei ferendo par esset, *Gaungu Rolf* (pedes) exinde dictus; ejus posterii *Rude Jarler* & *Angliæ* reges; habebant etiam (*Rögnvalldus* & *Ragnhillda*) filios plures, *Ivarem* nempe & *Tborerem Thegiandi* (taciturnum v. mutum). *Rögnvalldi* autem filii noti fuere *Halldus*, *Rollaugus* & *Einar*,

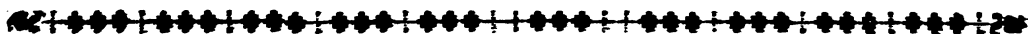
natu

natu minimus. Rex *Haralldus* Pulchricomus æstate quadam in mare occidentale navigationis cursum direxit, piratas, hostilium quippe eorum incursionum in Norvegiam, (hyemali tempore in Hetlandia vel Orcadibus morabantur) pertæsus, puniturus dirigit; subigit simul *Hialtlandiam*, *Orcades* & *Hæbudes*; ad occidentales usque *Meriæ* oras pergit, singulos vicos devastat pugnis variis & regiones longe adeo occidentem versus fitas, ut nemo exinde iis potius sit, suæ fecit potestatis. Inter memoratarum quendam pugnam cæsus est *Ivar*, comitis *Rögnvalldi* filius; dedit igitur rex *Orcades* & *Hialtlandiam* comiti, qui fratri *Sigurdo*; regis *Haralldi* proreæ, utramque cessit ditionem. A. D.





# CATALOGUS COMITUM ORCADENSII



## Catalogus Comitum Orcadensium

Ordine Chronologico.

| Anno | Herraudas cadit  | .                                       | . | . | Orcadum | 7     | nostra | Pag. |
|------|--|---|---|---|---------|-------|--------|------|
|      | <i>Angastyr</i>  | .                                       | . | . |         | 8     | —      |      |
|      | <i>Cormacus</i>  | .                                       | . | . |         | 8 & 9 | —      |      |
| 617  | <i>Godboldus</i>   | .                                       | . | . |         | 9     | —      |      |
|      | <i>Fridlesus Ragnaris Lodbrockis f.</i>  | .                                       | . | . |         | 9     | —      |      |
|      | <i>Rögnvalldus Eyfheimis f.</i>  | .                                       | . | . |         | 10    | —      | 3    |
|      | imperium in fratrem confert  | .                                       | . | . |         | 11    | 557    | — 3  |
|      | <i>Sigurdus Eyfheimis f.</i>   | .                                       | . | . |         | 12    | —      | 3    |
|      | <i>Guttormus Sigurdi f.</i>  | .                                       | . | . |         | 12    | —      | 3    |
|      | <i>Halladus Rögnvalldi f.</i>  | .                                       | . | . |         | 17    | —      |      |
|      | Defensionem insularum negligit, comitatum resignat & in Norvegiam redit No. 103 & 332. |   |   |   |         |       |        |      |
|      | <i>Einar, Torf-Einar, Rögnvalldi f.</i>  | .                                       | . | . |         | 18    | —      | 3    |
|      | <i>Arnkell Einaris f.</i>  | } cadum cum <i>Erico Blodöx</i> No. 103 |   | . |         | 22    | —      | 3    |
|      | <i>Erlendus Einaris f.</i>   |   |   | . |         | 22    | —      | 3    |
|      | <i>Thorfinnus Haufakufur</i>   | .                                       | . | . |         | 24    | —      | 3    |
|      | <i>Arnfinnus Thorfinni f.</i>  | .                                       | . | . |         | 24    | —      | 5    |
|      | <i>Havardus Thorfinni</i>  | .                                       | . | . |         | 24    | —      | 5    |
|      | <i>Laudver f. Ludovicus Thorfinni f.</i>   | .                                       | . | . |         | 24    | —      | 5    |
|      | <i>Liotus Thorfinni f.</i>   | .                                       | . | . |         | 24    | —      | 5    |
|      | <i>Skutinus Thorfinni filius</i>   | .                                       | . | . |         | 24    | —      | 5    |
|      | <i>Sigurdus Laudveris f. Crassus</i>   | .                                       | . | . |         | 27    | —      | 5    |
| 1013 | cadit  | .                                       | . | . |         | 44    | —      |      |
|      | <i>Sumarlidus Sigurdi f.</i>   | .                                       | . | . |         | 45    | —      | 5    |
|      | <i>Einar</i>   |   |   |   |         |       |        |      |

# ORDINE CHRONOLOGICO.

| Anno |   | Oread. nostra. | Page    |
|------|---|----------------|---------|
|      | <i>Einar Sigurði f. Rangmadr</i>                                      | 45             | 5       |
| 1020 | five distorti oris, cadit   | 48             | 15      |
| 1033 | <i>Brufus Sigurði f. obit</i>   | -              | 48      |
| 1064 | <i>Thorfinnus Sigurði f. natus 1008. decessit</i>                     | 65             | 87      |
| 1046 | <i>Rögnvalldus Brusfi occisus</i>                                     | 62             | 76      |
| 1099 | { <i>Paulus Thorfinni f.</i><br><i>Erlendus Thorfinni f.</i> } obeunt | 80             | 116     |
|      | <i>Erlingus Erlendi f. cadit de casu ejus duplex relatio</i>          | -              | 116     |
| 1110 | <i>Hacon Pauli f. moritur.</i>  | 90             | 141     |
|      | <i>Magnus Erlendi f. cæsus est</i>                                    | 86             | 132 504 |
|      |   |                | 504     |
| 1135 | <i>Haralldus Hasonis f. venenato indusio extinguitur</i>              | 91             | 135     |
|      | <i>Paulus Hacomis imperio potitur</i>                                 | -              | 159     |
| 1157 | Ejus fatum incertum   | 109            | 220     |
| 1158 | <i>Erlendus Haralldi Svaviloqui f. cadit.</i>                         | 137            | 361     |
| 1206 | <i>Kolu Kalii f. Rögnvalldus, non cadit 1159</i>                      | 142            | 389     |
|      | <i>Haralldus Machladi f. natus 1135</i>                               | 152            | 419     |
|      | <i>Haralldus Erii Slagbrellis f. ungi f. junior</i>                   | 147            | 411     |
| 1231 | <i>David Haralldi f. moritur</i>                                      | 154            | 420     |
| 1231 | <i>Jon Haralldi f. cæsus est</i>                                      |                |         |
| 1239 | <i>Magnus obit</i>  | 163            |         |
| 1256 | <i>Gibbon obit</i>  | 165            |         |
| 1267 | <i>Magnus Gilberti f. comitis officium gerit</i>                      | 172            |         |

NB. Ex Indice nominum *Jacobi Anderfoni*.

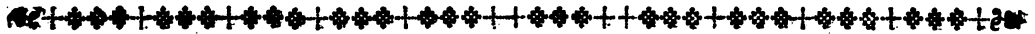
Primus in nostrorum scriptis memoratus Cathaniæ (Cathnes) Comes erat *Haralldus*, quo ob rebellionem adversus R. *Guilielmum* cæso, collatus est ab *Alexandro II.* is honor in *Magnum Gillebridi* comitis *Angusæ* filium, cujus vel filius vel nepos erat (\*) *Magnus*, hac charta nominatus, ejusque sobole deficiente eam dignitatem accepit,

*Magnus*

(\*) Vide *Magnum* infra post hunc ordinem quorum. Anno 1320.

Bbbb

# CATALOGUS COMITUM ORCADENSIIUM



## Catalogus Comitum Orcadensium

Ordine Chronologico.

| Anno | Herraudus cadit  | Orcadum                                  | 7      | nostra | Pag. |
|------|--|--|--------|--------|------|
|      | <i>Angantyr</i>  |  | 8      | —      |      |
|      | <i>Cormacus</i>  |  | 8. & 9 | —      |      |
| 617  | <i>Godballdus</i>  |  | 9      | —      |      |
|      | <i>Fridlesus Ragnaris Lodbrochis f.</i>  |  | 9      | —      |      |
|      | <i>Rögnvalldus Eyfsteinis f.</i>   |  | 10     | —      | 3    |
|      | imperium in fratrem confert  |  | 11     | 557    | 3    |
|      | <i>Sigurdus Eyfsteinis f.</i>  |  | 12     | —      | 3    |
|      | <i>Guttormus Sigurdi f.</i>  |  | 12     | —      | 3    |
|      | <i>Halladus Rögnvalldi f.</i>  |  | 17     | —      |      |
|      | Defensionem insularum negligit, comitatum resignat & in Norvegiam redit No. 103 & 332. |  |        |        |      |
|      | <i>Einar, Torf-Einar, Rögnvalldi f.</i>  |  | 18     | —      | 3    |
|      | <i>Arnkell Einaris f.</i>  | } cadunt cum <i>Erico Blodöx</i> No. 103 | 22     | —      | 3    |
|      | <i>Erlendus Einaris f.</i>   |  | 22     | —      | 3    |
|      | <i>Thorfinnus Hausaktiusur</i>   |  | 24     | —      | 3    |
|      | <i>Arnsfinnus Thorfinni f.</i>   |  | 24     | —      | 5    |
|      | <i>Havardus Thorfinni</i>  |  | 24     | —      | 5    |
|      | <i>Laudver f. Ludovicus Thorfinni f.</i>   |  | 24     | —      | 5    |
|      | <i>Liotus Thorfinni f.</i>   |  | 24     | —      | 5    |
|      | <i>Skulius Thorfinni filius</i>  |  | 24     | —      | 5    |
|      | <i>Sigurdus Laudveris f. Crassus</i>   |  | 27     | —      | 5    |
| 1013 | cadit  |  | 44     | —      |      |
|      | <i>Sumarliðius Sigurði f</i>   |  | 45     | —      | 5    |
|      | <i>Einar</i>   |  |        |        |      |

# ORDINE CHRONOLOGICO.

| Anno |   | Oread. nostra. | Pag.      |
|------|---|----------------|-----------|
|      | <i>Einar Sigurdi f. Rangmudr</i>                                      | 45             | — 5       |
| 1020 | five distorti oris, cadit   | 48             | — 15      |
| 1033 | <i>Brufus Sigurdi f. obit</i>   | -              | 48        |
| 1064 | <i>Thorfinnus Sigurdi f. natus 1008, decedit</i>                      | 65             | — 87      |
| 1046 | <i>Rögnvalldus Brusii occisus</i>                                     | 62             | — 76      |
| 1099 | { <i>Paulus Thorfinni f.</i><br><i>Erlendus Thorfinni f.</i> } obeunt | 80             | — 116     |
|      | <i>Erlingus Erlendi f. cadit de casu ejus duplex relatio</i>          | -              | — 116     |
| 1110 | <i>Hacon Pauli f. moritur.</i>  | 90             | — 141     |
|      | <i>Magnus Erlendi f. cæsus est</i>                                    | 86             | — 132 504 |
| 1135 | <i>Haralldus Haconis f. venenato indusio extingvitur</i>              | 91             | — 135     |
|      | <i>Paulus Haconis imperio potitur</i>                                 | -              | — 159     |
| 1157 | Ejus fatum incertum   | 109            | — 220     |
| 1158 | <i>Erlendus Haralldi Svaviloqui f. cadit.</i>                         | 137            | — 361     |
| 1206 | <i>Kohs Kalii f. Rögnvalldus, non cadit 1159</i>                      | 142            | — 389     |
|      | <i>Haralldus Maadladi f. natus 1135</i>                               | 152            | — 419     |
|      | <i>Haralldus Erici Slagbrellis f. ungi f. junior</i>                  | 147            | — 411     |
| 1231 | <i>David Haralldi f. moritur</i>                                      | 154            | — 420     |
| 1231 | <i>Jon Haralldi f. cæsus est</i>                                      |                |           |
| 1239 | <i>Magnus obit</i>  | 163            |           |
| 1256 | <i>Gibbon obit</i>  | 165            |           |
| 1267 | <i>Magnus Gilberti f. comitis officium gerit</i>                      | 172            |           |

NB. Ex Indice nominum *Jacobi Anderfoni*.

Primus in nostrorum scriptis memoratus Catha-  
niæ (Cathnes) Comes erat *Haralldus*, quo ob re-  
bellionem adversus R. *Guilielmum* cæso, collatus  
est ab *Alexandro II.* is honor in *Magnum Gille-*  
*bridi* comitis *Angusie* filium, cujus vel filius vel  
nepos erat (\*) *Magnus*, hac charta nominatus, ejus-  
que sobole deficiente eam dignitatem accepit,

*Magnus*

(\*) Vide *Magnum* infra post hunc ordinem quartum, Anno 1320.

Bbbb

# CATAL. COMIT. ORCAD. ORD. CHRONOLOGICO.

| Anno      |  | Orcad. Pag. |
|-----------|--|-------------|
| 1274      | <i>Magnus Gibbonis f. obit</i>   | — 172       |
| 1276      | <i>Magnus Magni filius comes creatur</i>   | —           |
| 1284      | <i>obit</i>  | — 172       |
| 1300      | <i>Jon Magni f. comitatum gerit</i>  | — 172       |
| 1320      | <i>Magnus comes Orcadiæ &amp; Cathaniæ nominatur in litera Comitum, Baronum, libere tenentium &amp; communitatis Scotiæ ad Pam Anno Dni 1320. Vid. J. Anderfoni Thesaurum Diplomatum &amp; Numismatum Scotiæ. ed. Edinburgi 1739. Tab. LL.</i> | —           |
| 1343      | <i>Argifel comes est</i>   | — 137       |
| 1357      | <i>Eringilfus</i>  | — 173       |
| 1369 1370 | <i>Henricus de S. Claro.</i>   | — 174       |
| 1375      | <i>Alexander de Ard comes</i>  | — 174       |
| 1406      | <i>Henricus Sinclar.</i>   | — 178       |
| 1418      | <i>Johannes Sinclar</i>  | — 178       |
| 1423      | <i>David Meiner constituitur</i>   | — 178       |
| 1427      | <i>removeretur ab officio</i>  | —           |
| 1427      | <i>Thomas de Tholæ episcopus comitatus præfecturam recipit</i>   | — 182       |
| 1434      | <i>Gvilhelmus de S. Claro comes creatur</i>  | — 183       |
| 1463      | <i>Robertus</i>  | — 186       |



Index

# Index Nominum propriorum.

## A.

- A** *kursburgum* urbs 310.  
*Aldeigoburgum* urbs in Bassia 47. 49.  
*Alfisa* 47.  
*Amundus* Hnefii filius. 375.  
*Andreas* Sveinis filius 405.  
*Armodus* poeta 267. 283.  
*Arnar* Spítuleggur, ejus cædes 275.  
*Arnfinnus* comitis Thorfinni filius 3. Ejus uxor Ragnhilda, regis Erici filia,  
ipsum occidit. No. 103. Cag. 8.  
*Arnkeil* comitis Torf-Einaris filius 3.  
*Arnor* Jarlaskáld 65.  
*Aslacus* Erlendi f. 261.  
*Audun* Raudi 303. seq. 307.  
*Aulver* Rosta, 141. 147. 175. seq. Olaufr Hrólfí comburit 187. fugatur 235.

## B.

- Biarnius* Kolbeinis filius in Orcadibus Episcopus. 405. 407.  
*Bolgaraland* v. Bolgardaland 318.  
*Brufus* Sigurdi filius, Orcadum comes, moritur 44.  
*Botolfus* Begla 355.

## D.

- Dagur* Eyðfi filius 109.  
*Dalveriaætt* 382.  
*David* rex Scotiæ 153. Melkolfi filius 177. moritur 327.  
*David* Haralldi f. 407. Orcadiæ comes 419. moritur 421.

Bbbt 2

Dro.

## INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

*Dromundr*, *Dromedarius*, navis ingens 298.

*Dufgall* Sumarlidii filius, rex 383.

*Dungadus* Katanesiæ comes 5.

*Dungadus* rex Scotiæ 91.

*Dyraksborg* 318.

### E

*Einar* Rögnvalldi filius comes 3.

*Torf-Einar* igitur cognominatus, quod glebularum torrefactas (*Torf*) pro ignis alimento in insulis adhibendas primus invenerit, altero oculo captus, statura magnus perquam, piratas Danos, Thorerem Tuelkegg & Kalkum Skurfam, qui insulas subegerant, occidit & Halfdanem Hálegg, cujus tergo transfosso, pulmones extrahit & ut victoriam obtineat Odino hostiæ loco offert. No. 103 & 332. Cap. 6. 7. 8.

*Einar* Sigurdi f. insularum comes 5. Rangmudr nominatur 61.

Svasu Ragnhildæ Eirici filiæ Einarem Klummung occidit & ejusdem cura exinde interfectus est No. 103. Cap. 9.

*Einar* Thambaskelfer Magnum Olai e Russia reducit 47.

*Einar* Vorfakrkr 3.

*Eysteinn* Glumra 3.

*Eysteinn* Orrius cadit 95.

*Eysteinn* Norvegiæ rex. 119. 259. 325. 333.

*Eivindus* Urarhorn occiditur 11.

*Eivindus* Olbogi 109.

*Eivindus* Melbrigdi f. 179. 187. 191.

*Ellisf* regina 95.

*Emanuel* rex Constantinopolitanus 319.

*Endridius* Isaaci filius 93.

*Endridius* Ungi 259 seq. 287 cædes ejus 321.

*Ericus* Spaki, rex Daniæ 99.

*Ericus* Blodöx 3. 17.

*Ericus* Eymmunius rex. 99. 173.

*Ericus* Stræta 143.

*Ericus* Slagbeller. 143. 147. 349. 397.

*Erlendus* Thorfinni f. 87 comes 91 uxor Thora 93. mors. 117

*Erlendus* Haralldi Stenmalii f. Svavilobvi f. 217. comes 327 cædes 361.

*Erlingus* Archidiaconus 93.

*Erlingus*, comitis Erlendi f. 93. cadit 117.

*Erlingus* Skacki 277. seq. 285. 301 sq. 321.

*Ermengerda*, regina Verboni, 278. sqq.

### F.

# INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

## F.

*Finnus* Arnæ f. 59.  
*Frakarka* Maddadi filia. 139 seq. 175. seq. ædibus inclusa comburitur 235.

## G.

*Gaddgeglar*, confinium Scotiæ & Angliæ 55.  
*Gaiciuland* 284. 294.  
*Gardariki*, Russia 45.  
*Gilla-Kristus* 151  
*Gilla-Odran* 383.  
*Guttormus* Sigurdi f. comes 3.

## H.

*Hazo* Ivaris f. comes 93. 96. 99.  
*Hazo* Pauli f. 93. comes 119. mors. 141. 413.  
*Hazo* Pik. 93. Sigurdi in Vestneso filius 147.  
*Hazo* Klo 93. 143. 147.  
*Hazo* Karl 119. 195.  
*Hazo* Norvagus. 99.  
*Hazo* Barn. 258.  
*Hazo* Herdibreid, rex constituitur & cadit 321.  
*Hazo* Haralldi filius, comes 397.  
*Hastidius* Thorkelis Fletus filius 215.  
*Hafsdanus* Háleggus regis Haralldi f. cadit. 3.  
*Halldor* Brinjuflr Ullfalldi f. 93.  
*Hallnesia* 95.  
*Hallus* de Sida 93.  
*Hallus* Thorarini Breidmagii filius 243. clavis metricæ cum comite Rögnvalde auctor 245.  
*Haralldus* Pulchricomus Orcades subigit. 3. 17.  
*Haralldus* Sigurdi f. rex 45 in Norvegiam venit 79. cadit. 95.  
*Haralldus* Gudini filius rex Angliæ 95.  
*Haralldus* Skettmáli, svaviloqvus comitis Haconis filius, comes 139 sqq. magia interit 145.  
*Haralldus* Magni Nudipedis filius 151 rex 171. 185. 199.  
*Haralldus* comitis Madadi filius 221. comes 231. 327. 337. 397. 407.  
*Haralldus* Jungi v. Ungi, Eriki filius 397. comes 407 cadit, sanctus. 411.  
Bbbb 3 Ha-



## INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

*Havardus* Gunneri f. 93. 127.  
*Havardus* Thorfinni filius, comes, 3. fvasu uxoris Ragnhildæ ab Einare Klammung  
 cæsus est. No. 103, Cap. 9.  
*Havardus*, domesticus Sölmundi 157. cædes ejus 161.  
*Heborga* comitis Pauli filia. 93.  
*Holldbodius* Hundii filius (interdum Hornbodi) 195. 235. fugatur. 247.  
*Hörda-Knutus*, Daniæ & Angliæ rex 57.  
*Hugo* Crassus 109.  
*Hugo* Prudi 109. cadit 111.

### I.

*Jarisleifus*, rex Holmgardiæ 47.  
*Imbolum* urbs 314.  
*Ingiborga* Jarlamoder, 5. comitum mater 59.  
*Ingimar* Sveinis filius 171, de Asko. cadit 173.  
*Ingirida* Sveinis Asleifæ filii uxor 237. 239. Thorkelis filia 329.  
*Ingius* Steinkelis f. Sveciæ rex. 99.  
*Ingius* Norvegiæ Rex 259 321.  
*Jonas* Wængr 149. 215.  
*Jonas* Petrif. 155. 157. 163. seqq. Fótr (pes) cognominatus 169. 199. 261.  
*Jonas*, episcopus in Scotia 229.  
*Jonas* episcopus in Kataneso læditur. 414.  
*Jonas* Vængr. 363. 371. seqq.  
*Jorvik* 5. Eboracum urbs 95.  
*Ivar* Gallius cadit 407

### K.

*Kalfus* Arnæ f. 47. 49. exulat 59. 63. seqq. Thingmannorum dux. 85.  
*Kalius* de Agdis 109. ejus mors 117.  
*Kalius* Koli filius 117. 151. antrum Dollii invisit. 155. seq. Rögnvalldus nomi-  
 natur & comes evadit 169. iter in Palæstinam suscipit 279. redit in  
 Orcades. 323. 347. ejus cædes. 389 395. 407. 411.  
*Karl* Hundii f. Rex Scotiæ 31. fugatur vel, ut quidam volunt, cadit. 39.  
*Klifland* in Anglia 95.  
*Kolbeinn* Hruga 93 257. 405.  
*Kolgaraland*. v. Bolgaraland v. Bolgardaland 318.  
*Kolus* Isaaci filius 93.

*Kolus*

## INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

*Kolus* Kalii f. 109. uxor Gunnhildis 117. 151. 175. 203. seqq.

*Konofagr*, Hiberniæ rex 11.

*Kugius* in Velturey 149. 179.

*Kunnabla* 118 fine rubris conuincta in folio.

### L.

*Laudver* v. Ludovicus comitis Thorfinni filius 5. Ejus uxor Öden, regis Hiberniæ Kialvoris filia. No. 103 c. 10.

*Liotus* comitis Thorfinni filius. 5. Uxor Ragnhilda, Regis Erici filia. Ex No. 103. cap. 9.

*Liotus* Nídingr 139.

*Lifolfus* Skalli (calvus) 407. cadit 411.

### M.

*Maddadus* comes Katanesiæ 219. Ejus mors 327.

*Magnus* Olai f., rex, e Russia reducitur 47. fqq. 61. 105. fq. cadit 119.

*Magnus* Havardi f. 93. 391.

*Magnus* comitis Erlendi f. 93 exulat 111. seqv. comes 121 cædes ejus & sanctitas 133 411 miracula 515 fqq.

*Magnus* Sigurdi regis f., rex constituitur 171 læditur 175.

*Magnus* Erlingi f. rex 321 407.

*Magnus* Mangius, Erici filius 397. cadit 407.

*Melkolfus* rex Scotiæ moritur 31

*Melkolfus* rex Scotiæ, cognomine Langháls 911. 177.

*Melkolmus* Davidis f. rex Scotiæ 327. 331. 383.

*Melkolmus* comes in Merhæfvia 405.

*Menelaus* (Emanuel) rex Constantinopolitanus 319.

*Myrkiartan* Hiberniæ rex 117.

*Moddan* comes Katanesiæ 31. occidit eum Thorkell Fostri 37.

*Mor-Karius* comes in Anglia 95.

### N.

*Nörðsafund* fretum 296 298.

# INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

## O.

- Olaus* Triggvii Rex Norvegiæ 5.  
*Olaus* Norvegiæ rex 17. seqq. Haralldi filius 29. cædit 45. sanctus 47. 51. 75.  
*Olaus* regis Haralldi f. rex constituitur 95. Kyrr 99. Digri 101.  
*Olaus* Magni filius Norvegiæ rex 119.  
*Olaus* Bitlingr, Hæbudarum rex 139. 383.  
*Olaus* Sveinis filius 405.  
*Olaus* Hrofi comburitur 187.  
*Ottar* comes in Thorsey 147. 217.  
*Otto* parvus, poeta, 267. seq. 283.

## P.

- Paulus* Thorfinni filius 87. comes 91. mors 117.  
*Paulus* Haconis comitis filius, Umálgi dictus, 141. comes 143. capitur 219. 387.  
 duplex de eo relatio. 221.

## R.

- Ragna*, mulier in Rinarsey 149. 242.  
*Ragnhilda* Erii regis filia, maritum, comitem Arnfinnum, interficit; Einarem exinde Klummung, ipsius sobrinum, ut secundum suum maritum, comitem Havardum, Arnfinni fratrem, interficiat, perfvadet, ad cujus cædis vindictam sumendam Einarem Hardkiöft (Rangmud) inducit, Einarem Klummung occidentem. Nubit exinde Lioto priorum conjugum fratri & Einarem Hardkiöft occidi curat. No. 103. cap. 8 & 9.  
*Raudabjörg*, prærupta ad finum Perlandicum 64.  
*Rögnvalldus* Meriæ comes 3.  
*Rögnvalldus* Brusii filius 11. apud regem Olaum moratur 27. Haralldum Sigurdi fil. e pugna Stiklastadeni avehit 44. in Norvegiam sequitur regem Magnum 49. comitis titulo ornatur 51. in Anglia arma circumfert 57. cædes ejus 79.  
*Rögnvallæus* comes. vide Kalus Koli f.  
*Rögnvalldus* Erii fil. 407.  
*Rögnvalldus* Gudrodi filius, Hæbudarum Rex 413.

## S.

- Saraceni* 304.  
*Sarðinarey*, insula a Serklandia meridiem versus 298.  
*Satyr*. peninsula in Scythia. vide Kantyr. 114

Serb.

## INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

- Serkland* 298. 308. l. *Saracenia*.  
*Serkus* de Sognia. 109.  
*Sigmundus* Aungull 291 seqq.  
*Sigurdus* Crassus, comes Laudveris filius, in prælio Brianico cadit 5.  
*Sigurdus* Eyfsteinis filius, primus Orcadum comes 3.  
 Postquam Comitem Scotiæ Melbrigda Tönn dolo circumvenerat atque occiderat, caput ejus epippiis alligavit, at cum eqvo calcaria addere vellet, denti re-torto pedem impexit, sed vulnus inde acceptum intumuit & mortis causa ex-titit. In Eckialsbacke intumatur. No. 103. Cap. 5.  
*Sigurdus* in Vestneso. 93. 143. 227.  
*Sigurdus* regis Magni filius. 109. rex. 119. 153. 169. mors. 171. 316. 321.  
*Sigurdus* Hranii filius. 109.  
*Sigurdus* Murtr, Ivaris Gallii f. 407. cadit 411.  
*Sigurdus* Sæis cadit 117.  
*Sigurdus* Slember 141. exulat 143.  
*Skulius* comes Thorfinni filius. 3. certans cum fratre Lioto cadit No. 103. cap. 10  
*Sölmundus* Sigurdi Sneifis filius. 151. 155. 215.  
*Stafnsfurdu* Briggia. 95. A. S. *Stanesfordesbrygge*, *Stanfordbrigge*, in agro Eboraceo.  
*Stephanus* Rágiafi (consiliarius) 383. 387.  
*Sumarliðius* comitis Sigurdi filius 5.  
*Sumarliðius* Ospaki f. 93.  
*Sumarliðius* Hauuldus 383. ejus cædes 385.  
*Sveinn* (Blót-Sveinn), rex Sveciæ, comburitur. 99.  
*Sveinn* Ulfi filius rex Daniæ. 49. 79. 85.  
*Sveinn* Olai 149. Asleifæ filius appellatus 187. comitem Paulum capit 217. 329. 397.  
 seqq. ejus cædes 405.  
*Sveinn* Brióstreip. 178. 181. ejus cædes 193.  
*Sveinn* Hroalldi filius 241. 248 seqq. 271.

## T.

- Thingamannalid*. 85.  
*Thorbiörnus* Niger obit 311.  
*Thorbiörn* Klerkr Thorfsteinis filius 141. 231. 241. 351. 381. 385. seqq. ejus cædes 395.  
*Thorer* Steigenfis 107.  
*Thorfinnus* Hausakliufus Torf-E. f. comes 3.  
*Thorfinnus* comitis Sigurdi fil. 5. 29. regem Carolum fugat 35. cum Rognvalldo cer-rat 74. eum fugat 71. moritur. 87.  
*Torfnes*. 38.

C c c c

Thor

## INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

*Thorkell* Amundi f. in Rossey, Foftri cognominatus 9. comitem Finam interfecit  
15. & comitem Rögnvalldum. 67. cædes ejus 143.  
*Thorkell Sumarliði* filius, ejus cædes 143.  
*Thorkell Flettr* 179. 195. ejus incendium  
*Thorsteinn Raudi* 5.  
*Thorsteinn Hauldr Fieransmannr* 141. 241.  
*Thorsteinn Ragnæ* filius 149. 215. 341.  
*Thrasus* 281.  
*Tröllhæna*. virgo sancta. 415.

## U. V.

*Unius* in Sognia 163. sqq. 203 sqq.  
*Waringar* 318.  
*Waldemarus Daniæ* rex. 321.  
*Valthiofus* comes in Anglia. 95.  
*Valthiofus Olai* interit. 187.  
*Vatnsfjördr* 53.  
*Widkunmus* Jonæ. f. 109.  
*Wilhelmus Ödlingur*. 93.  
*Wilhelmus* Orcadum episcopus. 137. 193. 197. 271. mors secundi, duo enim, 407.  
*Wilhelmus* rex Scotiæ. 407. 411.



# Index V o c u m

qvæ in Historia Orcadensium occurrunt ab aliis omiffæ.

## A.

**Abyrgd.** f. 1) Periculum quod ex fidejussione oritur. 2) Cura. 3) Præstatio rei. pag. 10. a verbo *at abyrgiaz*, 1) spondere, fidejubere, vadem agere, 2) meri, curare pag. 226. 400. a præp. *á & borga*, 1) fidejubere, cavere, *borgade hann herra Petri fyrrer þá at þeir skyldu loka tlundstna*, cavebar iis Dnus Petrus de decimarum solutione. INSTRUM. NORV. 1309. 2) Præstare. 3) Solvere. *Borgun*, fidejussio, vadimonium. 2) Præstatio, Anglo- S. *beorgan*, *beorgan*, mutuo dare. 2) Cavere, Dan. *borge*, mutuo dare. 3) mutuo accipere. Germ. & Belg. *borgen* 1) credere; 2) mutuari. 3) satisfacere, spondere; ut in *borg faan*, vide Kilianum auctum, *van Hoogstraten's Woorderboek, Versuch eines Bremisch-Niederfächsischen Wörterbuchs & Wachter*, qui hoc verbum cum Græco Παρεχειν præbere, concedere, credit convenire. Svec. *borge*, idem est, vid. *Ihre*. Germ. *borgen*.

**Aburdarmadr**, pag. 154, homo pompæ splendidiori deditus, ab *aburdr* illatio. 2) farcinæ; 3) œconomi. lætamen agtorum. 4) juridice, accusatio, crimen, res postulata. 5) gestus corporis vestibis ornati ad ostentationem compositus, quo sensu Dani dicunt *gebærder*, Galli *comportement*, Germani *Berd* apud Wachter: qvæ vox gestum corporis tam decentem quam indecentem notat. Omnia ab *at bera* ferre, gestare; *bera sik vel*, se bene, decenter gerere; *Bremenfibis beren* gesticulari; *beraz á*, ostentationem præ se ferre.

**Afarmenni**, p. 256, nimietatis homo, æ: homo injurius ab *of* velut *ofr* nimis, nimium, nimietas, & *menni* ab *madr* homo.

**Afaryrde**, p. 274, verba modum excedentia, injuria, ab *of*, *afar* & *yrde* verba plur. ab *ord* verbum.

**Afreksmadr**, p. 142, expeditionis homo, vir qui negotia fortiter expedit æ: vir fortis, strenuus, compos. ab *Afrek*, 1) expeditio, negotium absolutum

Cccc 2

a verbo

# INDEX VOCUM.

a verbo *at afreka*, ex præp. *af*, a, ab, de, ex, & *reka* pellere; *reka frá fer*, *fra höndunum*, A. S. *reccan*, curare, negotium expedire; *reka erende sin af hendi*, negotium expediendo manus liberare: negotium expedire; hinc heroum regumque apud veteres titulum, quo *reckar*, Germ. *Recken*. *Rektin* salutantur, quam a verbo *Recken* tendere, expandere, ut magno Leibnitio visum, aut ab adjectivo *rikr*, dives, potens, juxta *Wachterum*, deducere mallet. Etenim regis *Alfi* comites, fortissimos in armis viros; potius ab expeditionibus bellica virtute claris, quam ab divitiis; *reka* dictos fuisse quis non videt? Apud Bremenses *langen Reke* hodieum appellatur *ein lang aufgeschoffenen Mensch* & *Reks*, *riks ein grosser langer Mensch*. Eadem forte erit vox Danica *rekte*, series, (ab *at rekte*, extendere) alias *rad* dicta, qua voce utraque veniunt apud vulgus homines graciles sed procera statura.

*Ákafð*, nifus vehemens a partic. intensiva *á* & *kapp* nifus. 2) Fervor, vehementia in agendo. p. 318. 3) Insolentia p. 272. Fionice *Ákved*. 4) Certamen. *ákapt* vel *ákast* enixe, vehementer.

*Álag*, p. 138, imposuio, illatio, additio. 2) Juridice multa; a præpos. *á* & *leg* gin ponere.

*Álajörd*, p. 312, angvillarum terra: mare, quod poënice ita vocatur, ab *áll m*. angvilla, A. S. *al*. Dan. & Svec. *al*. Belg. *Ael* & *Aal*.

*Áræði* p. 28. aggressio. 2) Dan. *Áræad* audacia, ab *at ráða á* aggredi, irruere, Al *raden* currere, accelerare, celeriter cum impetu ferri.

*Ástgíaf* p. 68. opum dator, Germ. vet. *od* & *ot* Substantiv. opes, *osria*, ab *and* opes, A. S. *astig*, *astigre*, *astigrest*, felix, felicior, felicissimus. Ulph. *andrita* gratia (quali *and hafandi*, gratiam habens): felicitate plena vocatur *Maria* in Salutatione Angelica, vid. *Wachter* & *Ihre* in voce *Od* pag. 272.

*Ástjörp* p. 88. facilis visu: manifestus, perspicuus, a partic. inseparabili *and* quæ facilitatem possibilitatis involvit, A. S. *ast* in compositis idem est ex gr. *astwos*? Isl. *astveit* Dan. *astveit*, humilis, Alem. *od*, Franc. *os*, Gothis *ast*, Svec. *ast*, unde Isl. *ast* facilis, promus. 2) Celer. *ástörum* *ast*, lingua promptus. con. *Ihre* & *Wæster*.

## B.

*Bátinn* m. p. 302. terminus navalis, hanc navis illi ad sinistram manum qui in puppe ad gubernandum sedet, compos. a *bai* tergum & *bord*, de qua voce

# INDEX VOCUM.

voce vide vocabularium ad *Gunnlogi Ormsunga Sagam*. Videtur autem *bakbord* ita vocari, quod rector navis tergum isti parti, clavum tenens, olim adverterit. Holland. *Bakboort de linker Zijde van het schip als men met het gezicht na vooren slaet*. Vid. Nicol. Witsens *Scheepshow en Bestier*. II. D. 483. Perhibet Dnus *Ilre*, *bakbord* denotari partem sinistriorem, sed multoties navi vectus totum puppim inter & proram interstitium illo nomine venire observavi. confer porro illum in voce *bord*.

*Bálkr* p. 76. 1) trabs, Franc. *balko*, Dan. & Svec. *bjálke*, Belg. *balk*. 2) sepimentum, sepes ex lignis transversariis facta; *kann stöck yfer bákin*, sepim. (3) qva lignis constructa obstruxerant ostium hostes) transiit. pag. 76. 3) Titulus, sectio juris de certa quadam materia, cujus nominisationem a re-latis primum in tabulas ligneas legibus ducit Dnus *Ilre*. 4) Acervus; *var þat mikill frændabálkr um allan Breidafjörð*, ingens fuit hominum cognatorum acervus in toto Breidafjórdi: gens numerosissima. f. *Laxdæla*. 5) Condensatæ ad horizontem nubes, quæ tempestatum omen esse solent, unde 6) *vedrabálkr* hodie vocatur procella diu durans. 7) *Vis*, impetus. *Vidrísbálkr* pugna.

f. *þat* *hvar* *in* *Svea*. p. *frænda* *bálkr*

*Bard*. f. p. 298, unde *bord*, ora, extremitas, margo cuscunque rei, (a) terræ, montium; unde multis in Islandia locis nomen; ut *Bard*, *Bardafrönd*, *Bardsnesvsk*, *Bardvsk*. (b) In navi *rostrum* & quæ circa proram alia partes prominent, vulgo *rust*. Hinc (c) per synecdochen partis *bard* navis quoque appellatur. (d) In balanis pinnae remiges *hvalbardar* vocantur.

*Béita* p. 278, 1) Contraniti. 2) Terminus navalis, obliquare, cursum, captare, ventum. 3) Terminus venatorius, incitare, emitte, at *slæqe Hundene löse* canes emitte.

*Beinrángr* p. 268. vulgus, a *bain* os, Alam. *bein*, *pein*, A. S. *ban*, Belg. & Dan. *been*. 2) Crus; & *ránggr*, non rectus.

*Bengagl* p. 244. Guttae vulneris: sanguis: ut vero sanguis ruber est, loco citato, color ruber poenice ita nominatur a *ben* 1) vulnus, Goth. *banias*. Svec. *bane*. A. S. *ban* pernicies apud *Benson*. 2) Mors. Alem. *ban*. Dan. *banemand* homicida & *gagl*, de qua voce videatur Index vocum ad *Gunnlögs Ormsungu Sagam* in voce *blódgagl*.

*Bella* p. 196. Svecis *bälla*, valere pollere. 2) ad voluntatem relatum *velle* & hinc 3) audere, audacia præsumere Al. *baldan*, *ex siku kefer brilt*, qui talia ausus est. *Belde* audacia A. S. *belde*, Alem. *beldi* idem; & hinc *belláinn* 1) audax; 2) viribus fretus. 3) obstinax.



## INDEX VOCUM

- Bíta** p. 172. 1) mordere A. S. *bitan*. Al. *pitzan*. Dan. *bide*, Germ. *beissen*. *Mik bitu örfar*, sagittæ me mordebant l. c. *Samvitzkan bitr hann*, conscientia eum mordet. 2) efficere; *bryningen bitr*, admonitio vice cotis functa effectum habet.
- Bugr** p. 210. Curvus, incurvatus. 2) Demissus, humilis, a *bugr* curvatura, Dan. *bugt*, Belg. *bogt*, ab *at buga*, flectere, curvarè, Germ. *bugen*.
- Blódkerti** n. p. 366. sangvinis candela : hasta, compos. a *blód* sangvis, Al. *bluat*, *pluot*, Angl. *blood*, Belg. *bloed*, Dan. & Svec. *blod*, Germ. *blut*, Goth. *bloth*, Græc. *βλῦειν*, scaturire & *βλυδιον* humidum; & 2) *kerti*, candela, Germ. *Kerze*, utrumque a latinorum *cereus*, quod iterum a Græcorum *κερος*, cera.
- Bogmadr**, pag. 302, arcûs homo : sagittarius, a *bogi*, Svecis idem, arcus, Angl. *bow*, A. S. *bog*, Al. *bogen*, Belg. *boog*, Dan. *bue*; & *madr* homo.
- Bobr**, m. pag. 306. 1) truncus, pars media inter caput & coccendices, Cambro-Br. *bol*, venter, Al. *bulc*. 2) thorax in eodem sensu ac latinis a) pro parte ista corporis, b) pro veste manicis carente, 3) corpus capite demto, 4) cadaver, ut loco citato
- Bróðfengis**, adv. p. 28. Celeriter adquirendum : cito, a *bróð* celeritas, *bradr* celer, Dan. *brad*, Svec. *bróð*, Græc. *παδιδος*, Æol. *βραδιδος*; & *fengr*, captio, acquisitio.
- Brandr** m. p. 36, ensis, Ital. *brando*, Scot. *Brand*, Al. *brand*.
- Brióta** p. 284. frangere, *brióta straum fyrer*, primus aliquid aggredi; *brióta vapn upp*, arma effringere : sumere, expedire, arripere; dictionis hæc ratio est; solebant veteres, præsertim nave vestî, arma in cistis & fasciculis colligata adservare, unde factum magno sæpe molimine ea vix expedita esse.
- Brofa** pag. 400. subtrahere.
- Bruna**, pag. 90. 400 æstare, 2) vehementer procedere, a *bruni*, æstus.

## D.

- Dall** p. 146, facilis, commodus
- Dylgior** p. 88. Simultates, ab *at dylia* abscondere, occultare. 2) Simulare. 3) Decipere, Belg. *dolen*, Dan. *dølge*, Svec. *dölja*, A. S. *digelan*.

*Dólgr.*

# INDEX VOCUM.

*Dólg* m. p. 212, hostis vel nequam, qui dolos aliis struit; Svec. *dolg* in *Konung* & *Häfd*. Sstyr. Al. *dolg* perniciēs. 2) Cædem notat, A. S. *dolg*, cicatrix, vulnus; *dóli* nobis homuncio, nequam appellatur, & Anglo-Saxones *dole* hærenicum vocant; utraqve vox ab *at dylla* derivari potest.

*Drengiligr* p. 212. Virilis, a *drengr*, vir fortis, strenuus, A. S. *dranges*. 2) Miles. 3) Famulus. Vid. *Ihre* in hac voce, qui doctissimum de eadem Commentarium scripsit.

*Drift* f. p. 144. nix.

*Drótt* p. 54. natio, gens, populus. Al. *Drot*, A. S. *Drit*, unde *Drottinn*, dominus. *Drottning*, regina. Vid. in hac voce Illustr. Dn. *Ihre*.

## E.

*Egghríd* f. p. 58. acierum procella: pugna, ab *Egg*. 1) Ora, alias *rönd*, *brún*. 2) Acies, Al. *ecke*, Ang. *eide* A. S. *egge*, Brem. *Egge*, Cambr. *awch*, Dan. *eg*, Gr. *ακμή*, lat. barb. *aguazo*, & *hríd* procella.

*Eiði* n. p. 114, terræ isthmus, Dan. *ceth*, Sv. *ed*. 2) locus qui prospectum intercipit. *bar eiði milli þeirra*, locus illis munum intercepti visum; vulgo adhuc dicitur.

*Einbægr*, p. 20, unilateralis, dicitur de statu periculoso ex quo unica tantummodo via salutis patet; *Jarl sá at einbægr var koftr hans*, vidit Comes unicam sibi superesse viam, conditionem, modum l. c. ab *einn* unicus & *bægr* flexus, quod a *bógr* 1) armus. 2) Curvatura. 3) latus.

*Eindaga*, p. 124, diem statuere, ab *einn* unus, unicus, solus & *dagr* tempus agendi vid. *Ihre* in voce *Dag*.

*Einhltr* p. 224. 1) sui juris. 2) Sibi solus sufficiens, ab *einn* & *hltr*; *lid* auxilium, inserto ob emphasin h, & d in t mutato.

*Ellðskíde* n. p. 156 cremia, ab *elldr* m. ignis & *skíde* n. lignum fissum, lamina lignea. A. S. *Schide*. Angl. *Schid*. Germ. *Schëit*, a Gr. *σχίζω* findo, unde *σχιδή* *σχιδος* assula.

*Ellðvirke* p. 156, igniarius, quicquid igni fovendo aptum est, ab *elldr* & *virki*, quod ab *at virka* efficere.

*Elftærir* m. p. 266 procellæ (s. cædivalis) excitator: heros, athleta, vocatur enim prælium *aggia vidrifel* & simpliciter *el*, procella, tempestas. Sv. *ala*, Gr. *αελλα* idem, Celt. *avel*.

*Endem*

# INDEX VOCUM.

**Endemi** n. p. 198, quicquid unicum est in suo genere & quidem absurdum.  
2) Ineptia, confusio, delirium, compos. ab *eim* & *dæme* exemplum, nam *a* & *e* apud antiquos mutue sunt literæ.

**Ennisþænit** m. p. 270. Frontis laminæ s: vitta, quæ lamina aurea argenteave fuit apud veteres, ab *enni* frons & *spôn* m., pl. *spænir* 1) segmentum, A. S. *spôn*, Belg. *spæn*; Dat. *spønn*, & *span*. Germ. *span*, Sv. *spaan*. 2) poetice lamina.

## F.

**Falldr** p. 144. A. S. *feald*. 1) plica, plicatura. 2) Limbus, ima vestium ora. 3) Calantica, peplum, ornatus capitis mulieribus etiam in Islandia hodie proprius, figuræ pyramidalis teretis superne inflexæ; ab *at* *fallda* plicare, non autem ab *at* *fela*, velare, regere, quod Dno *Ihre* visum; testes hujus sunt adhuc composita *margfalldr* multiplex, Dan. *mangfoldig*, quod peplum plicando sæpius circa caput linteo quadrangulo componitur. Vid. *Olavii* & *B. Pauli* Iter Islandicum Tom. I. p. *Uno v. Tróils* Islandiska Refa, pag. 72.

**Fångaráð** n. p. 14. Captio consilii, a *fång*, Sv. *faang*, captura, acquisitio & quæ plura significat, vid. *Ihre* in voce *faa* & *råd*, consilium. *PORKELL sagði, hær sá ek alla vesta fangaráðs*. Thorkillus dixit heic omnes consilio maxime egenos vidi.

**Fella** l. c. pag. 96. 1) Cadere facere, demittere. 2) Coaptare, committere, *fella bæn at einum*, preces alicui fundere.

**Felmt** m. p. 166, horror, stupor, Ulph. *Ufílmei*, stupor. *Iireo* radix est verbum *at fæila* terrere.

**Fen** p. 388. 1) Palus. A. S. *fen*. 2) Lutum. Ulph. *fani*. Gr. *πυός*. AL *fen*.

**Förlausn**. f. p. 4. Redemptio vitæ, a *fiör* vita. Gr. *βίος*. Æol. *βιος*. Sv. *fiör*. 2) Sanguis, lat. *formus* vid. *Ihre*; & *lausn*, 1) Solutio. 2) Redemptio. *Koninger baud þa fiörlausn Jarli at ham skyldi taka tru retta*; Rex *Jarlo* vitam fide in Deum suscipienda redimendam esse dixit.

**Förråd** n. p. 136, vitæ consilium; Sic vocarunt majores consilium lethale quo in vitam alterius quis aliquid moliebatur, Dan. *Baneraad*, a *fiör* & *råd* consilium.

**Fyrermadr** m. p. 96, aliis potior, præstantior. 2) Præfectus, Dan. *Formand*, Compos. a præp. *fyrir* 1) pro, præ; AL *fora*, *furi*. Angk *for*. A. S. *for*

# INDEX VOCUM.

*for, fore, fyr, fyre.* Belg. *vor.* Dan. *for.* 2) ante, tam ratione temporis quam loci. 3) per, propter. & *madr*, homo.

*Fyrirrum* n., p. 108; 1) Sedes honorator. 2) Locus in navi throno proximus. Olai Sii vita de cæde Erlingi Skialgi filii. MAGNUS ERLENDSSON *settiz nidr aptur i fyrirumi*; Magnus Erlendi in intercalmio ad thronum proximo confedit. Duo pari nomine fuisse in navi loca asserit *Widalinus* in *Trætari* vulgo *Sessatal*, alterum ad puppim, alterum vero ad proram; quæ singula pluribus intercalmiis constituisse probat. Comp. a *fyrer* & *rum* n., Dan. *rom*, locus vacuus, spatium, unde plurima aliæ significationes.

*Flagd.* n. p. 172. Gigas. 2) Monstrum. Fæminæ adhuc in Islandia gestu corporis fluctuantes ita apud rusticos vocantur, unde verisimile est *flagd* venire ab at *fleyka* volare, fluctuare facere. Brem. *flegen* volare. *Flage, ein verfliegendes Wetter*, rabida tempestas. Lat. barb. *flaxare*, vigilias circumire, *floccatus* fluitans, latus; apud du Cange; alias *flagra* nobis dicitur circum volare, Dan. *flögte*.

*Fleyvángur* m. p. 292, navium arvom: mare, a *fley* navis, quæ a volatu ita dicitur, ab at *fliuga* volare; *fleygr*, subst. volatus, adj. volans, qui volare potest, Ciceroni eodem modo naves dicuntur velivolæ, velivolantes. A. S. *fleysan* fluxum, *fléavan* fluere; & *vángur* arvom. Al. *uang*. A. S. *vang*, *vong* Dan. *Vænge*. Sv. *Wang*.

*Flettiskepta* f. hasta amentata.

*Flytia* p. 306. 1) Vehere, transportare. 2) Migrare. 3) Narrare. 4) expedire. *flytia erinde sin*, negotia sua expedire.

*Flugumadr* m. p. 166. Sicarius, a *fluga* musca & *madr* homo; missi enim ad necem dolose aliis inferendam muscarum instar loca celeriter mutabant & se fugiendo, dum necessum esset, invisibiles reddebant.

*Forlendi* n. p. 262, litus (ante prærupta), terra quæ mari adjacet depressior, a *for* ante partic. inseparabili, de qua. vid. *lhre* in *för* pag. 533. & *land*, terra.

*Forad* n. p. 248 lutum. 2) Locus lutosus, limosus, a *for* stercus. ANS: *for* significat porcum apud Bensonum, quem forsan a stercore, in quo se lubenter volitat, ita dici puto.

*Forn.* p. 178. 1) Antiquus. Al. *firn*. Sv. *forn*. 2) Introduc[t]a religione Christiana *forn* dictus est ille, qui moribus antiquis vixit, præsertim qui usum ethnicismo propriam licitamque artem, postea vero veritatem, exercuit, hinc *fornefskia* & *fornefskiushapr*. 1) superstitio. 2) Magia, incantatio.

# INDEX VOCUM.

- Forvitne* f. p. 100. Cupiditas sciendi, a *for* & *vita* *feire*.
- Forvitr* p. 6. Sagax, prævidens, qui ventura prævidet, a *for* & *vit*r sapiens.
- Frændbálkr* p. 406 Cognatorum trabs: gens numerosa, multitudo hominum cognitione junctorum, a *frændi*, frater, cognatus A. S. *freond*, Dan. *frænde* & *bálkr*, de quo supra.
- Fráligr* p. alacer, celer, strenuus. *fríaleike* celeritas. A. S. *frea* liber; item herus, dominus.
- Fulkinge* p. 122. auxilium, a *fullr* plenus.
- Færa* p. 228. Ferre. 2) movere & qvæ plura significat. *færa lög d* movere: mutare leges aliquæ in re. p. 228. *færa under alboga* ferre sub cubitum: suppressere, opprimere.
- Fære* p. 228. 1) Possibilitas. 2) Nervus rerum gerendarum; *mínkadi miög færi*, consumptæ sunt res, qveis negotia gererentur. *Þat er eigi mitt færi*, non est, meorum virium. 3) oportunitas. *ef færi gefst*, si occasio se offert. 4) Conditio, modus, affectus rei, status. 5) Via, Comitatus, *hamm var í svo illu færi at usynt væri hveriu hamm eyrdi* l. c. malo adeo jam stupatus est comitatu ut qvæ audeat, prævideri minime possunt.
- Færleikr* m. p. 76 fortitudo, virtus.

## G.

- Gaddan* p. 244. Vestimentum muliebre f. pepli genus. *forfena* Goth. *Gaidjæs* congregare Sv. *Gadda*.
- Garpr*. p. 196. Vir fortis. 2) Audax, viribus fidens. 3) Gloriosus, thraso. Vid. *Ihre*.
- Gaupner*. f. p. 130 Manuum concavitas, vid apud *Ihre göpn*. Scot. *Gaupen* vola.
- Geyja* latrare p. 76.
- Geigr* m. p. 268. malum unde quid metuendum est. 2) Timor, metus.
- Geil*. f. p. 386. fissura, ruptura. 2) Interstitium inter duo prærupta.
- Geirafálmr*. m. p. 40. Framearum cantus: prælium, pugna, a *geir* framea hasta. A. S. *gar* jaculum, telum quodvis & *fálmr* Psalmus, cantus, Gr. *ψαλμος*.
- Geiri* p. 316. Manus, poet.
- Gersæmi* p. 144. res pretiosa quæcunqve. A. S. *Gersumus* opes, thesaurus, sumtus, Dan. *gørsum*, *giørsum*, Sv. *gersm*. Vid. *Ihre* in hac voce.

*Geörr*

# INDEX VOCUM.

*Geörr* adj. p. 30. Factus, *georr letz grund at veria*; dixit se regioni f. terræ tuendæ, (in tutamen, tutelam regni factum) natum.

*Gialfr* n. p. 266. 1) Stridor, clamor. 2) Nugæ canoræ. Bremens. *galfern galpen, galpern, heulen und pletten*, durchdringend heulen, daß einen die Ohren gellen, ejulare, plorare; Apud Angl. *Tiawlp, Telp* vulpis instar gannire. Apud Lubecens. *galsperrn*; apud Hamburg. *galstern* rogitare; apud Osnabrug. *galvern. Gelfen*, Frischio, latrare, gannire ut canis esuriens. Vett. Theuton. *galpen* avium instar canere & in qveisdam Germ. inferior: dialectis adhuc *jalsfern* dicitur, quæ omnia, non a *gala* altiori voce canere, quod societati Bremensi placuit, sed a voce primitus allata, venit. Et hæc ad primam significationem. Alteri cognata est. A. S. *gealp* jaçantia, *gealpan* jactare, *gealpend* jactans, apud Benzonium. Hodie vox hæc de sono tantum adhibetur quem allisæ rupibus undæ maris edunt.

*Gialldkeri* m. p. 150. Quæstor, exactor. Dan. *giælkære*. Sv. *giældkære*. a *gialld* n. solutio cujuscunque generis. 2) Pecunia. 3) Tributum. 4) Multa. Al. *gelt*. A. S. *geld, gild*. Dan. *giæld*. Lat. Barb. *gildum*. Sv. Germ. *geld*; & *kæra*. 1) quærerere. 2) incusare.

*Gnótt*. f. p. 242. Abundantia a *nóg*. fat, fatis, g ob evphoniam præposito, scribitur enim sæpius *gnóg*. pro *nóg*, *gnægd* pro *nægd* sufficientia. A. S. *genit* fatis.

*Góligr* adj. p. 316. Bonus, bono similis; comp. a *gódr* bonus. Ang. *good*. A. S. *god*. Belg. *goed*. Sv. *god*. Germ. *gut*. Gr. *αγατος*. 2) Præstans aliqua in re; *gódr drengr* vir præstans, egregius. 3) Divites; *godr boude* pater familias cui omnia, quorum opus haber, superflua sunt. 4) Nobilis, in legibus Danicis passim; *gode mand* viri nobiles; & *lkr* similis; vid. Dn. *Jhre*, qui egregie monet Latinis in 2) significatione bonum eodem sensu venire apud Virgilium lib. IX. v. 527. Hic jaculo bonus. 3: *hann uhr gódr bogmadr*.

*Gretu* f. 54. 140. Divisio. 2) Controversia. 3) ratio, quæ idearum a se invicem divisione elicitur. 4) Articulus, membrum cujusdam materiæ.

*Greppr* m. p. 322. Vir, homo, poët. hodie isto nomine vocamus hominem superbum & austerum, quo etiam sensu apud *du Cange grippus* occurrit.

*Gridkona* f. p. 264. Proprie hoc vocabulo vocabatur apud majores nostros ancilla, famula, quæ, dum familiæ serviebat, pace & securitate fruebatur; à *grid* pax, securitas. 2) pax publica. 3) fœdus. Al. *grit*. Ang. S. *grith*. *Greta* apud BEDAM in Præfatione historiæ Eccles. Scot. *grete*. Sv. *grut*. hinc

## INDEX VOCUM.

Angl. *gree* pacem imprecari, salutare, Sax. *gröten*. Germ. *grüssen*. Etenim plebei nostri domum hospites intrantes dicere solent, etiam hodie, *Guds fred* : pax divina, quæ salutatio illis est communis.

*Gridndingr* m. p. 370. Pacis datæ, fœderis violator, a *grid* & *nidingr* homo propudiosus, nequam, animi abjecti, a *nid* convicium. Vid. *Ihre* in hac voce.

*Grunr* m. p. 140 suspicio. *Gruna* suspicari.

*Gullsaumadr* p. 144. auro fusus, auro pictus, a *gull* aurum, Sv. *gull*. Dan. *guld*. Al. *colt*, A. S., Al., Germ. *gold*, *golt*, *golh*. *golthe* Prec. *goltz*. Approprietate characteristica veteres, cum indiderint nomina rebus, verisimillimum est eos hoc metallum, orbis nostri tyrannum, a colore fulvo, Isl. *gulr*., Dan. & Sv. *gul* denominasse. Vid. *Wachter* & *Ihre* in hac voce.

*Gædingr* m. p. 92. & passim, optimas, vir summæ dignitatis. *gædingr Kongs*, vir apud regem plurimum valens, *favorit*. a *gædi* n. bonitas, beatitudo.

## H.

*Halt* m. p. 58. vir. poët. A. S. *hæle*, *hæleþ*, dux, apud Benson.

*Harmr* m. p. 78 ægritudo animi, cura, luctus, dolor. Al. *harm*, Dan. & Sv. *harm*. Cæterum apud plerasque Europæas nationes vox hæc retenta adhuc, aliis alios sensus præbet, in hoc solo convenientes quod ingratum semper iis indigitetur. Vid. *Joh. Henr. a Seelen* Memoriam Stadenianam p. 221. *Ihre* in hac voce ut & *Wachter*.

*Harri* m. p. 356 dominus. poët. ob excellentiam quam ea persona præ aliis habet ita dictus, ab adj. *hær* excelsus, Compar. *hærri* excelsior sc. aliis. A. S. *hearra* dominus.

*Háttalikill* m. p. 244. modulorum, metrorum clavis. ab *hátt* modus. 2) Modulus, melodia, metrum & *likill* clavis.

*Haukvöllr* m. p. 280. accipitris campus : manus; compos. 1) ab *haukr*, Angl. *hawk*, Dan. *hög*, Finn. *haucka*, Regum avis, principum nobiliumque olim comes, qui eam jam humero jam manui insidere faciebant pæsertim iter peragentes. Vid. *Rolfi Krakii* hist. p. 141. Francis, qui per accipitrem solenne dabant juramentum, quam cara fuerit, vid. *Ant. Badinum*, *Alteserram* de Ducibus & Comitibus Provincialibus Galliarum p. 258. Non igitur mirum quod regalis fuerit accipitrum captura. v. Jus Island. *Fonsbók* Tit. de locatione conductione fundorum cap. 58. Skanelag. &c. iis præterea seu donariis mutuam olim principes amicitiam contraxerint stabilierintque teste

*Haconis*

# INDEX VOCUM.

*Haconis Grandævi* historia sæpius. Diplomate *Magni* Norvegicæ Regis IV. inter *G. J. Thorkelini* Analecta p. 158. 2) ab *völlr* campus, locus planus.

*Heidarhæna* f. p. 336 Montana gallinæ gallinacea. loco cit. per synecdochen perdix: ab *heidi* f. tesqvæ, desertum, loca vacua, ab *leidi* vacuum; & *hæna* gallina gallinacea.

*Heimdragr* m. p. 312. Domi, soli natalis amore ductus, natalis soli amans, ab *heimr*, Brem. *heime*, mansio &c. *de na der heime tidet fraget stitig na dem wege*; domuitionis avidus viam sæpe qværit; & *draga* ducere, verbum, qvo, eadem de re canens, poëta utitur.

Nescio quos natale solum dulcedine cunctos  
Ducit & immemores non finit esse sui.

*Heypt.* f. p. 88. ira. 2) odium.

*Heita á* p. 136. Nuncupare, votum facere, proprie invocare. Primitiv. est *heita* 1) nominare. 2) Promittere. 2) Minari, mala imprecari. Brem. *heten*. Holl. *heeten*. A. S. *hatan*, *hætan*. Ulph. *haitan*. Germ. *heissen*. In Dania hodie impersonaliter tantum adhibetur & unico in casu ubi de nomine alicujus qvæstio est; *hvad heeder han?* Quid nominatur?

*Hallda* tenere Al. *halten*. A. S. *healdan*. Dan. *holde*, *holde up* efferre, extollere. *Hallda upp bótum* p. 142. satisfactionem, multam efferre, offerre: præstare, in se suscipere. *Hallda upp kostnade* p. 142 impensas ferre, erogare.

*Helgavika* f. hebdomas sancta, quam Græci τῆς ἁγίας πνεύματος εβδομάδα vocabant, septimanam sc. ante festum pentecostes proximam.

*Herdrótt* p. 58. exercitus, populus, multitudo: exercitus magnus, numerosus, ab *her* exercitus. A *her*. Vid. *Wachter* & *Drótt* populus.

*Herhlaup* n. p. 204. concursus, qui fit allato de adventu hostium nuntio, ab *her* & *hlaup* n. cursus.

*Herkongr* m. p. 412 rex exercitus, ab *her* & *Kongr* Rex. Istorum in orbe boreali ante fidem in sacrosanctam Triadem receptam turba ingens erat, quivis enim agmen cogere potens, qvo alios aggrediretur; regium sibi nomen dari, cupivit fecitque. Vid. *Ott. Sperling* de vere Regio Titulo *Konning* passim.

*Hervirki* n. p. 234. Violentia, damnum violentum ab *her* & *verk* factum.

*Hestr* m. equus. Dan. *hest*. *Hestr* huns p. 264, equus summmitatis mali: navis. pars pro toto; est enim *hunn* globulus summmitati mali impositus.



# INDEX VOCUM:

- Hidma-hregg* n. p. 28. galearum nimbus, procellarum pugna, praelium, ab *hidmr* galea, cassis, in quam armorum ictus crebri imbris instar pluunt. AL. *helm*, ictum. 2) galea ferrea, Angl. *helmet*. A. S. *helm*. lat. *helmus*. Dan. *hielm*. Gall. *heaume*, item *elmo*, *elmitto*. Hisp. *yelmo*, ab *at hilma* tegere, abscondere; Græc. *ελυμα* operimentum quodvis. *ελυμος* theca cytharæ. *ελωω* involvo. *hregg* nimbus, pluvia, imber.
- Hiör* p. 268. gladius, Ulph. *hairus* Homero *ῥαρ* gladius est. Sv. *hiör*.
- Hiörþys* p. 10. Armorum strepitus, a *hiör* & *þys* strepitus ex collisione & concursu ortus.
- Hleypiskidihluns* p. 268. navis poet. ab *hlaup* n. cursus. *skidi* 1) asserulus. Gr. *σκιζω*. findo. 2) Xylosoleæ quæis velocissime septentrionales olim & adhuc dum Norvegi Finnonēsque currunt, præsertim per nives alias invias; apte, ab hoc instrumento metonymia ad naves transfertur, quæ per *hlunna* pulvinaria carinæ subiecta deductæ mare æque facili negotio undas fulcant ac xylosoleæ nives.
- Hlynbiörn* m. p. 312. Pulvinavis navalis urfus 3: navis poet., ab *hlunnr* pulvinar, trabs glabra, quæ navi deducendæ subducendæve subijcitur & *biörn* urfus.
- Hnofs* f. p. 114. Cimelium, res pretiosa quævis.
- Hoddarírer* p. 242. Aurum temnens, parvi faciens 3: munificus, ab *hodd* aurum. Vid. Ind. ad *Gunnlogi Ormstunga sagam* & *ríra* minuere & *rírir* parvi faciens ab *rír* parvus, vilis; *ríra* parvi facere. Belg. apud Kilian *ryeren* sufflamine comprimere, retinere.
- Hóglífi* n. p. 6. Vita medium tenens, tranquillitas. 2) modestia, *hóglífr*, tranquillus, mansuetus, ab *hóf* n. medium, mediocritas. 2) Mansuetudo cujus f. in g. in compositis mutatur, ut Matth. V. v. 5. *μακαριοι οι πραεις*. Isl. ad versionem b. Gulbrandi Thorlaci. *salir eru hógværir* beati sunt mansveti. In Bibl. b. Lutheri a Bugenhagio 1533 editis. *Salich synd de factmödygen*. Dan. in Bibl. Christ. III. 1550 & novissimæ revisionis 1758 *salige ere de factmødige*. In Bibl. vero a g. m. Frid. IV. forma 8. editis, incerto anno, *Salige ere de spagfærdige*. *Líf* vita, consuetudo, vivendi modus.
- Horfinn* p. 76, circumactus. 2) Circumdatus. 3) Cinctus, ab *at hverfa*, Sv. *hverfa*, 1) vertere, rotare, *hverfa at einum*, converti ad aliquem. 2) in gyrum agere. 3) Circumagere. 4) cingere, *hverfa borgina*, urbem corona cingere. 5) (a) abesse, fugere, (b) evanescere. 6) extra visum esse 7) mutare. *Hlatr var horfinn ur þussi hans*, crumenam simulacrum reliquerat.

# INDEX VOCUM.

querat. *Hönum hvarf hugr* animus eum reliquit 3: metus ei incussus est. *horfinn heillum* fortuna exutus, a fortuna disjunctus 3: infelix; *han er horfinn* invisibilis factus est, a *hvarf* intervallum, quod sitis ab utroque latere mutuum visum prohibet. 2) amissio; 3) damnum.

*Hofkr* p. 282. 1) Conspicuus. 2) strenuus. Al. *hübsch* pulcher, formosus, strenuus, robustus. Affert *Wachter* in voce allata derivationes complures, in quibus A. S. *hiwan*, *hiwian* formare, illi sola placet.

*Hrafn* m. p. 86. Corvorum altor, 3: miles, poet. compos. ab *Hrafn* corvus. Al. *rabe*, *raunen*. A. S. *remmo*, *ræsn*, *ræfen*; Angl. *raven*. Belg. *rave*. Dan. *ravn*. Germ. *raab*, *rabe*. Etymologistis aliis ab A. S. *reafian* rapere, aliis a voce Celt. *rabe* cadaver. Isl. *hræ* & *ræ*. A. S. *hræf*, quod summa petit rapacitate avis hæc: vid. *Wachter* in voce *Rabe*. Hic vero *hrafn* pro quavis ave natura rapaci ponitur. *Fæðir* m. altor, ab *at fæða* alere, nutrire &c.

*Hraun* n. p. 262 Saxetum hodie ita vocatur igne subterraneo natum, quod ex lapidibus cavernulosis, superficie & scabritie salebrosa, scorie ferri perquam simile constat. Primum vero significasse videtur quodvis saxetum mobilibus lapidibus constans, a loco eminentiori delapsis, est enim radix. *hrune* ruina, *hrynja* ruere, præceps ferri, l. c. pro vadis & quovis saxeto ponitur.

*Hregg* n. p. 294. imber. Cognatum est *regn* n. pluvia, Dan. *regn*. A. S. *hreggan* pluere, Germ. *regnen*; *hre* inundatio, *hreoge* turbidus.

*Hreinn* m. p. 384. Animal quod vulgo rangifer vocatur. A. S. *hran* Belg. *reen*, *reyn*, *reyner*. Svec. *ren*. Dan. *reendsyr*. Gall. vet. *Rangier* animantis genus fuit inter cervum & damam medium. Deducunt alii nomen ab adjectivo *hreinn* purus, alii ab *at renna* currere. Dno *Ihre* verisimile videtur a *Rapp*, colore inter flavum & caesium, latinis *rappo*, ita vocatum esse. Vide eum in voce *Ren*; vel a voce Armorica *Reun* 3: pilus, cetera crassior, qua etiam instructi sunt. Quod maximi momenti est, evincit locus citatus fuisse tempore isto in Scotia *Renones*. Nec proprii semper Grönländis & Lapponibus fuerunt, etenim Islandia seculo XII, teste jure Island. Ecclesiastico Thorlaco-Ketilliano Cap. XXXI, eos habuit. Extirpati tamen sunt incolarum incuria, qua etiam dudum periere, multo illorum damno, alia, sed domestica animalia, fues, anseres &c.

*Hrími* m. p. 88. pruina, sanguis, cruor, poet. A. S., Dan., Sv. *rim*, gelu, Ang. *rim*, Belg. *rym*, Græc. *χρῆμος* gelu.

*Hróðr*

## INDEX VOCUM.

*Hródr* m. p. 298. Cantus, poema. 2) Laus; Primitiva significatio videtur fuisse sermo, fama, nam *óhrodr* adhuc dicitur mala fama, calumnia, *at bera óhrodr um einn*, calumniis denigrare aliquem, ab *o* privativo & *hródr* vel *ródr*. Batavis apud Kilian *Rood-Walk*, lingua fictitia mendicorum, nebulonum, erronum & impostorum; adeoque nostrum *hródr* & Belg. *rood* idem esse constat.

*Hrókr* m. p. 298. Gloriosus, thrafo. 2) homo ignavus, ab *at hreikia* cumulare, coacervare, extollere. In ludo latrunculorum *Skák* vulgo dicto miles *hrókr* appellatur, elatus quippe superbusque. *Hroki* m. extumescencia. 2) Convicia, verba acerba; *Hrauokr*, strues, acervus, apud Lat. *rogus* eodem sensu occurrit. Belg. *Rock hoyt* strues, *o*: meta sceni.

*Hrollr* m. horror. p. 144.

*Húdfat* n. p. 216. 1) vasa ex pellibus facta; ab *hud*, A.S. *hyd*. Angl. *hide* Germ. *haut*. Brem. & Sax. *huud*. Belg. *huid*. Dan. & Svec. *hud*. ~~et~~ Cutis, pellis, corium; & *fat*. n. vas. 2) Supellectile quod rebus capiendis & servandis aptum est. *Hudfat* vero proprie nobis significat saccum ex pellibus factum, quo sarcinas iter facientes condebant suas & lecti instar simul utebantur. Meminit fere talium. Dec. III. Libr. I. *Livius* de *Hannibale* Rhodanum trajiciente, scribens. "Hispani (inquit) sine ulla mora in *utres* vestimentis coniectis, ipsi cetris superpositis incumbentes flumen transnavere." Ab hac voce etiam vocantur in Grönländsfaga, edit. Skalholt. p. 37. *Húdkeipar*, navigia pellibus induta. Quæ *Lucanus*, populis quibusdam, apud quos in usu erant, simul nominatis, accurate describit.

- " Primum cana salis madefacto vimine parvam
- " Textur in puppim; cæloque induta juvenco
- " Vectoris patiens tumidum superemicat amnem.
- " Sic Venetus stagnante Pado, fusoque Britannus.
- " Navigat Oceano — —

Et navibus ejusdem generis usos fuisse vetustissimos Germaniæ populos Sidonius testatur. Imo tales hodie in Scotia & Vallia, ubi etiam navigia panno pice obducto vestiuntur, inveniri perhibet vir doctissimus & mihi amicissimus Dominus *Jac. Johnston*, Legato Regis Britanniar. ad Regem nostrum a secretis.

### 3. Tectum

## INDEX VOCUM.

3. *Tectum*, quæ tamen significatio apud nos dudum obsoleta Germanis hodie frequens est; Etenim veteres ut pellibus corpora a frigore defendebant, ita iis loco tentorii utebantur. Quo modo Romanis *pelles* sæpius denotant tentoria ex pellibus constructa; *sub pellibus esse*, talibus tentoriis uti; Constructis demum domibus alia ex materia, nomen idem mansit; *Huda* enim, *Willeram*, mansio, domus, ædes est; hinc Germanorum *hütte*. Et multa sunt ad Bremam adhuc loca, quæ ab *huude* nomen certum trahunt, ut *Buxtehude*, *Fischerhude*, *Ridderhude*, *hudemölen*; Vid. *Versuch eines Bremisch-Niederdeutschen Wörterbuchs*.

Plura ad hanc vocem pertinentia habent annotationes Dni *Gunnari Pauli* ad Dissertationes D. *Joh. Petr. Ancherseii* de Tributo coriorum Norvegico & *Hida* veterum Anglorum scriptæ, sed anecdotæ, quas amicus nobis auctor aliquando misit, dignas, quæ ab interitu vindicantur, oportuno hocce loco inferantur:

- *Húd* in genere, nostra (s: Islandica) lingua, quamvis
- 1) *Cutem* vel *pellem* significare videtur, quod ex sequentibus manifestum fiet. „
- 2) Specialius pellem quamlibet crassiorem s. *corium*. (vid. Dn. *Ancherseii* Dissert. de Tributo coriorum Norveg. pag. 10. „
- 3) Specialissime *corium bovinum*; cum corium equinum usitate dicatur *Há*; pellis „ *ursina Felldur*; *Lamskin* agnina, *gara* ovina, vitulina *Kalfskinn* (quanquam hoc „ qvoque vocabulum est generale); caprina *flaka* & iterum ovina *Klippingur*,
- 4) Per metaphoram de variis crustis adhibetur, ex. gr. de politura ferri & metallorum, „ unde ad *húda járn* s: ferrum expolire. Et ex hac significatione dicitur „ *húdlaus fiór*, quasi excoriatum dicas mare, vehementiore vento exaspera- „ tum, cum per malaciam veluti levigatum & quasi cute quadam contextum „ spectetur. „
- 1) Significatio probatur Jobi 2 v. 4. *Húd fyrer húd*; ubi de cute „ humana sermo est, manifesta vocabulorum convenientia. In legibus „ nostris *Þiófabálkr* Cap. I. *leysi húd sína III mörkum* s: redimat (fur) „ cutem tribus marcis; & sæpius ibidem. Item in *Gulafingslögum*, at „ *beria húd af mani* s: servo cutem flagellando detrahare. Hinc derivata; „ *Eg hyde flagello*, virgis vel flagris cædō. II. *Gulathingeneses*. *Skal skap-* „ *drottinn hafa hydt fyrer fimt* s: dominus ante quintum diem virgis cædat; „ sc. servo vel ancillam. Vid. Nobiliss. ac doctiss. Dni *Joh. Eriici* Dissert. „ de *Expositione Infantum* p. 12. „

- 2) Per metaphoram *trudo propello*; quemadmodum sc. vesles l. cutis „ homini, qui flagellatur, abstrahuntur & quasi detrahuntur. „

E e e e

Hinc

## INDEX VOCUM.

” Hinc 3) per Ellepsin Accusativi reciproci, vel, ut vulgo loquuntur,  
 ” absolute; v. gr. *hann hydde af stad* (sc. *sig*) abripuit sese, celeriter abiit  
 ” Sed harum duarum significationum exemplum ex veterum monumentis  
 ” nunc certe non occurrit. Hinc verbale; *Hyding* flagellatio & quidem  
 ” fere vehementior; proprie quia cutis aufertur l. certe haud parum  
 ” læditur. „

” *Eg afhydi*, compos. idem quod simplex *eg hyde*, occurrit in Gret-  
 ” tislaga Cap. 61. „

” Hanc Imam significationem *rov Húd* respiciunt composita, *eg húd-*  
 ” *stryke*, vehementer flagello (vid. húst. Pass. Christi) *Húdstryking* &  
 ” *húdsfroka* vehementior flagellatio; verbum enim, *eg stryki*, significat qui-  
 ” dem flagellare l. potius virgis cedere, quemadmodum parentes liberos  
 ” castigant, a verbo *eg stryk*, quod significat leviter demulcere, velut ex.  
 ” gr. feles contrectamus, unde potius dicitur *hyddar þjófur* quam *stryktur*  
 ” *þjófur*, fures enim, quam pueros vel infantes, durius tractari notum est. „

” *Húdar skelmir*, flagrio, nequam, homo pessimi ingenii, dignus qui  
 ” sub flagris cutem amittat. Nisi forte *culeo dignum* malis interpretari &  
 ” ad significationem secundam vocis *Húd* referre, per Meton. Mat. „

” *Húdar selur* (dictio ut videtur recentior) homo dolosus & malignus  
 ” vulgo dicitur, quemadmodum phoca (Isl. *Selur*) animal satis callidum  
 ” habetur, nec minus fædum ac sævum. „

” *Húdlát* (a v. *eg lát*) quod, inter alia, amittere significat, idem quod  
 ” *hyding* l. *húdsfroka*. „

” *I húd og hár* proverbialiter dicitur 3: intus & in cute, ut: *frómur*  
 ” *madur* (vir probus), *skelmir* (nequam) *i húd og hár*. *Eg þekki* (agnosco  
 ” hominem) *hann i húd og hár* qu. ad extremas usque partes &c. Et hinc, non  
 ” minus quam ex antedictis, dici potest *húdar skelmir*; item *hár*, hic *líkhár*  
 ” pili cutis humanæ. „

” *Eg húdsfletti* idem ac *hyde* l. *húdsstryke*. Nam simplex *eg fletti* signi-  
 ” ficat vestem, vel quicquid tegit aut velat, detrahere. „

” Ex significatione 2da deducuntur. *Húdarklár*, equus senio confe-  
 ” ctus, cujus sc. solo in corio pretium consistit & cujus *húd* macie & labore  
 ” incrassatur. „

” *Húdsferkur* (Adjectiv.) instar corii durabilis, dicitur de pannis & aliis  
 ” ejusmodi. Nec minus; *Húdar-skelmir* huc satis commode referri potest,  
 ” ut sit nimirum veterator qui longo usu vitiorum habitum ac veluti cal-  
 ” lum quendam ac crassiorē cutem contraxit. „

” *Húd-*

## INDEX VOCUM.

» *Húðkeipar*, navis funilis l. (si mavis) navis corio obducta vel circumdata, vid. Dissert. de *Hida* p. 28 & Orig. Dan. p. 87 seq. Nam pho-  
 » carum ad hunc usum pelles adhibere Grœnlandos notum est: quorum  
 » naves *húðkeipar* (in plur.) nostranibus olim sunt appellatae. »

» Ad vocem autem *keipar*, (quæ posteriorem hujus vocabuli partem  
 » constituit) quod aminet, significatio illa non eadem scalmum (secundum  
 » nostros Nomenclatores) sed *υποκαλμος* l. *σκαλμοδέξιν*, lignum,  
 » cui scalmus immittitur l. imponitur. Scalmus vero est lignum illud mi-  
 » numum (teres) ex hyposcalmio prominens, ad quod remus a ligatur &  
 » inter remigandum sistitur; Germ. *Ruder-Nagel*, Dan. *Rør-Pind*, robis  
 » *Keips-nef*, quasi natus scalmi. Est igitur in voce *Húðkeipar* Synecdo-  
 » doche Partis: *húðkeipar* qu. *húðbátur*, l. *húðskeip*. Vid. *Grœnlandia*  
 » *Jæg* Cap. 10. p. 36. »

» *Húðfít*, lectus nauticus portatilis, quales in historiis passim memo-  
 » rantur, quos (per Etymologiam) e corio olim fuisse oportet. »

» *Hyde*, exuvium: ut *kōggjörmskyde*, spoliū serpentis. 2) Per me-  
 » taphoram, *inclementem* & quidem fere vilis, ut; *Læsa fór ær álta kyðna*  
 » x: exiit omnes vestes l. *inclementa* totius corporis. 3) Ita veterum  
 » *caûs* corio intectas, (quælibet in *Hida* p. 28 sit mentio) dictas fuisse  
 » opinor, vel etiam tertoria pellicea, cujusmodi in militia Romanorum  
 » memorantur, unde Danorum *hute* l. *lytte* & Germ. *hutte* deducta existi-  
 » mo. 4) Ab hujusmodi vili ædificii genere l. similitudine *ferarum æ fræ*  
 » dicta videntur *Hyde*, ut; *Biarnarkyðix*: urfi cubile & *húðfítur*, urfus  
 » in lussu recubans; quæ satis trita: vid. e. c. *Grettis saga* Cap. 23. Et hæc  
 » quidem de voce *Hud* & inde derivatis. Hactenus ille. »

*Húfr m.* p. 116. ungula, l. c. carina, quæ navis, ut ungula pedis, pars infima est;  
 alias *hófr*, Alem. *kruf*, Angl. *hoof*, A. S. *hōf*, Belg. *kerf*. Dan. *hørr*,  
 Germ. *huß*, Svec. *hoof*. *Hoöfslagere* iis ferrarius faber.

*Hugæ* p. 138. placet, verbum Imperfon.

*Hvalfrón* n. p. 282, balænarum terra x. mare, a *krak* balæna. A. S. *hwal*, Theo-  
 nisc. *waðrim*. Balænae sunt immensæ magnitudinis bestiae. Cæte *val* sunt  
 ingentia genera belluarum & æqualia omnium corpora l. Ecyi marini pri-  
 ma parte sunt, postrema solvantur in piscem. In Glossario Theonico  
 subjuncto M. Gerberi itinerario Almann. Ital. & Gall. p. 70. Arg. & Ital.  
 Belg. *wal*, Dan. & Svec. *hwal*, Gall. *balaine*. Græc. *βαλαινά*. Hisp.  
*ballena*. Ital. *balena*. Vid. *Ilre* in hac voce.

## INDEX VOCUM

*Hvítadagr* p. 376. Albi dies 3: septimana in albis, quæ hebdoma festum Palcharos proxime excipit. Ab *hvítr* albus, candidus, niveus. Al. *wit*, Angl. *white*, A. S. *hwite*, Germ. *weis*, Dan. *hvid*, Sv. *hvit*; & *dagr* dies. Ratio nominis hebdomadi huic impositi est petentibus eo tempore olim datus baptismus & conjunctæ cum illo albæ, in signum promissæ puritatis & innocentiae, ab iis inducendæ, vestes, qui fonte sacro lavabantur. Vid. du Cange in voce *Alba* Joh. Olavium in Diatribe de Baptismo p. 97. 98.

*Hvopttr* m. p. 228. mystax, *ham hafði urakada hvoptama ok heck þar sitt ofan*, mystacem intonsum habuit & promissa dependebat inde barba. 2) Gena. *gefa einum a hvoptinn*, alapam alicui infligere. 3) Os, riētus. *Kasta í hvoptinn* ori injicere. Sunt autem *hvopttr* et *kiaptur* hodierno usu synonyma &, fere dixerim, ejusdem originis. De hac voce vid. *Ihre* in *Kæst*.

*Hægintrídr* p. 88. facile credens, credulus ab *hægr* facilis. 2) Modestus; & *trúdr* partic. pass. verbi *at trúa* credere.

### I.

*Jardarmen* n. p. 298 Terræ torques, poet., 3: mare, quod, ut torques collum, terram cingit. A *jörd* terra & *men* torques. Vid. *Ihre* in hac voce.

*Jandrótt* n. p. 90. Gens domestica 3: satellitium, familia; ab *inne*, domus, domesticum, Angl. *inn* diversorium; & *drótt* vide supra.

*Itr* p. 282. Celebris; vir melioris notæ.

### K.

*Kaudi* m. p. 314. malus, quæ tamen significatio hodie obsoleta est, adhibetur enim tantum substant: quo notat. 1) virum malum. 2) Genium, spiritum, malum. Al. *Quad* malus. *Gwaet* pejor. Apud B. C. Boxhorn in Orig. Gall. pag. 35.

*Keskjörd* n. p. 242. Cavillatio, A *Keskni* f. procacitas & *ord* n. verbum.

*Kiökr* m. p. 398. 1) Carina. Angl. *Keel*. Al. *cheol*. A. S. *ceol*. Dan. *køl* & *kiöl*. Brem. *kiel*. 1) Cuneus & quicquid cunei formam habet. 2) Carina Belg. *keel* & *kiel*. Gall. *quille* l. *cale*. 2) Navis major, imo poet. quodvis navigij genus eodem jure ac latinis apud Lyricarum Patrem lib. Odar I. Ode IV. Trahantque siccas machinæ carinas. In Glossario Gerberti Theotisco p. 104. Inter naves occurrit *kiel*, "Ibi rates *kiel* majores & firmæ naves. Trieris, *kiel*, latine, Græce *Dulcon* dicitur. A. S. *ceol*. navis major, navis longa, lat. barb. *ceola*, *ciula*. 3) Summa montium juga. Alii petunt

## INDEX VOCUM

petunt radicem a Gr. *καλος* cavus, alii a *καλον* lignum, sed *Wachterus* a *Kellen* cavare omnia hæc deducit. *Somnero celox* thema est. Quidni *κελεω* celeriter curro. Ego *kiöl* a *köl*, Al. *kiel*, cuneo & communi urique negotio derivaverim; etenim cuneo diffindimus ligna, maria vero carina fulcamus. Favet huic conjecturæ declinatio plur. *kölir* naves, ut in quibusd. vet. Mss. scribitur.

**Kyrrlátr** p. 96. Qviete se gerens, qvienus. 2) Modestus a *Kyrr*, 'Al. *Kirr*, Dan. *stille*, stabilis, mansuetus apud *Wachter*, qvi hoc ab *kerem* naturam mutare ducit; & partic. *látr*, *låtandi* se gerens, verbi, *låtá* se gerere &c.

**Kyrrfati** n. p. 104. Qvies. 2) Immunitas ab expeditione bellica tributisque in expeditionem faciendis. Occurrit sæpe in diplomatibus Norvegicis, a *kyrr* & *fati* sedes. 2) Aëtus fedendi.

**Kiörr** m. p. 44. Lucus, virgultum.

**Kneckia** p. 88. Debilitare Al. *Knecken* terere, conterere, attritu rumpere. Dan. *Knecke* debilitare. Al. *Knick* ruptura fissura. *Knack knick* iëtus, pulsus. A. S. *cnocian*, *cnacian*, pulsare.

**Kollótttr** p. 208. In vertice pilis carens, a *kollr* vertex, cujus pars postica *skalle* occiput & *sköllótttr* calvus. Cambro Br. *cioll*. Dan. & Svec. *kull*. Galli inde *culbuter*. 2) Caput. *hann hefer vit í kolle*, capite ingenioso gaudet. *at raka éinum koll*, caput alicui radere. Qvæ rasura olim ignominiola erat, servis aliisque in pœnam facta. *Þan, þad állir þu állir gírdi umt á þ þeim i Lögmanns Þaga 9. 56.*

**Köftr** m. p. 76. Strues, ab *at Kasta* jacere, 2) Struere.

**Küggr** p. 238. Navigium mercibus ferendis constructum, in Gerberti Glossar. p. 104. *Kocho* vocatur navigium curtum. Cætera vide apud *Ihre* in voce *Kogg* & Versuch eines Brem. Niederfachf. Wörterbuchs in voce *Kogge*.

**Krækia** p. 302. Inuncare, a *Krókr*. 1) Uncus & quicquid aduncum est. 2) Hamus. 3) Angulus. 4) Ambages. Angl. *crook*. Dan. Svec. Krog. Belg. *Krooh*. Gall. *eroc*. *Akheri mikit heck á dromundinum ok var krækt fleininum á bordit*; Anchora ingens a Dromundo dependebat, oræ navis inuncata.

**Kurra** p. 114. Murmurare. Dan. *Knurre*, idem Sv. *Knörren*. Brem. *Knurren*. Belg. *Knorren*. Sax. *gnurren*. Scot. *to curr* gemere ut columba. A. S. *ceorlan*. Belg. *kuenen*, *korien*, *karien*, malis suis ingemescere.

**Kvittr** m. p. 212. Fama serpens, rumor. A. S. *cvidung* sermo, *cyþan* narrare, *cyþe* notitia, *cyþere* nuncius. *cyþung* ruminatio.



# INDEX VOCUM.

## L.

- Landmunir** m. p. 98. Soli desiderium, ab *land*. 1) Terra, regio, solum, Ulph. *land*. 2) In oppositione ad mare, continens. 3) (Respectu urbium) rus. 4) (Respectu villarum) fundus. *Hann fellði land ok lausa aura*, fundum & mobilia vendidit; & *munir* m. desideria, ab singul. *munr*, forsan a *minni* memoria.
- Landskulld** f. p. 274. Debitum quod locator fundi domino debet a *land* & *skulld* debitum.
- Laudr** n. p. 278. Spuma. Angl. *lather* spuma saponacea. *allða landri fallðin* 3: unda spumis velata. l. c.
- Laukr** m. p. 278. 1) Herba, olus. 2) Porrum. A. S. *leac*. Dan. *løg*. Teotisc. *loch* apud Gerbert. Al. *luoch*. Angl. *leek*. Belg. *look*. Germ. *lauch*. Gr. *λαχανον* olus. Ut vero cepe apud majores, ob insignem in medicinaulum, magni æstimatum fuit, ad optimum ex pluribus designandum relatum est nomen. Hinc *attarlaukr* vocatur vir familiæ suæ honor & ornamentum.
- Leggr** m. p. 302. Os, offis. 2) Tibia, crus. Dan. *leg*, Sv. *leg*. *armleggr* carpus. *fötleggr* crus, tibia. Per metaphoram inde ductam quicquid rectum est & tibie similitudinem habet, ex. gr. *leggr á strái* caulis. Dan. *en fiilk. drarleggr* pars remi manubrium inter & medietatem. *Ackeris leggr* l. c. trabs illa ferrea cui unci s. hami adferruminati sunt.
- Leida** fastidire. 2) Tædio afficere. *hvörsu þeir leiddu vikingum rán*, quomodo piratas ulterius prædari fatigarent. *leidi* tædium, nausea. Dan. *leed*. Svec. *led* turpis, tædium movens, adversus, malus, imperf. pertæsus. *Synden er mig nu leed*, peccatum mihi jam nausea est. Brem. *leed* dolor. Germ. *leid*, trauer. BOXHORN in Orig. Gall. *alaeth* luctus. Gr. *λεγειν* fatigare. Scot. *lethe* tædio affectus.
- Leirur**. f. p. 152. Argilloso, lutoso loca. Angl. *lerroch* locus lutosus. Sing. *leyra* f. terra argillacea. Sv. *lerra*, a *leir* m. argilla. Dan. Svec. *ler*.
- Lendr madr** p. 258. Terris donatus homo 3: fevdatarius, vir cui *lendur* 3: fundi in fevdum dabantur. Quæ collatio fevdi olim nobilitatis erat signum & hinc. 2) *Lendir menn* nobiles denotant, compos. a partic. *lendir* terras in possessione habens, terris auctus, a *lenda* territorium, fundus, regio, plur. *lendur*. Observante illustriss. Dno P. KOFOED ANKER (quem evergetam meum dii diu salvum & incolumem servent) in *Danske Lehnret* p. 4. *Knutr hefir verit víðlendaztr honunga á norðrlöndum* 3: KNOTUS terras latiores quam quisquam alius in septentrione dominus, habuit 3: latius imperavit. Knyl. Cap. XLIX.

Alii

## INDEX VOCUM.

Alii a *len* commodatum, fevdum, vocem deducunt, sed tunc participium emergit *leutr*, non vero *lendr* fevdo investitus. Ut taceam indeiernatam rei, qva commodatum constitui potuit, notionem, qvæ, si ab *lenda* derivetur, omnino certa manet. EDDA nodum solvit. *I eino landi ero mörg heroð, ok er hátttr konga at setia þar rettara yfer sva mörg herod sém hann hefir þar til valdz, ok heita þeir hersar edr lendir menn á Danzka tungu* : in regno multa sunt territoria; mos autem est regibus iudices (*rettari* proprie notat iudicem, virum qvi causas componit, deceditqve) singulis dare, qvi *Hersar* (duces) & *lendir menn* lingua Danica vocantur.

*Leita* á p. 99. Irritare.

*Letia* p. 392. Fatigare, dehortari, impedire, Angl. *to lett*.

*Lík* p. 240. Solvo, absolvo, *líuka málum*, causam, negotium absolvere.

*Lim* n. p. 112. Rami arborum. 2) Sarmenta. Gr. *κλεμα* virga vitea, flagellum, palmes. Svec. *líma*.

*Limdólgr* p. 58. Ramorum, farmentorum helluo : ignis poet. a *lim* & *dólgr*.

*Liómi* m. p. 18. Fulgor, splendor. A. S. *leoma* lux, globus. Angl. *gleam* fulgor.

*Lipting* f. p. 80. Thronus, turris in navi, ab *at lypta* elevare, in altum ferre. Erat talis thronus f. turris apud nostros maiores in puppe solum structus. Sed Appiano teste de bellis civilibus scribente *καὶ πύργους ἐπὶ τῶν νεῶν εἶχον κατὰ τε προῖαν καὶ κατὰ πρὸναν*. Turritæ hinc naves dicebantur a Virgil. *Æn.* VIII.

*Litilati* n. p. 100. Humanitas, a *lítill* parvus, 2) submissus, comis. Angl. *little*. A. S. *litel* & *lytel*. Gr. *λίτος* tenuis. Dan. *liden*. Sv. *liten*. Ulph. *leitils*, *lati* gestio, modus se gerendi, Huic virtuti opponitur *stórlati* superbia.

*Litverpr* p. 308. Colore nativo destitutus, a *líttr* color, Dan. *lyd*. Sv. *let*. Scot. *letster* vocatur tinctor. Angl. *to lit* tingere; & *verpa* jacere, projicere, mutare.

*Lodkápa* f. p. 342. Pallium hirsutum, villosum. *lodinn* hirsutus & *kápa* f. pallium de quo vid. *Ihre* in voce *kappe*.

*Lokleysa* f. p. 284. Nugæ.

*Loptfvalir*. f. p. 36. Hypætra ambulatio, subdiale, tabulatum ante ædes, pensile; a *lopt* quicquid elevatum est. *at fara á lopt* elevare. 2) Tabularum, conignatio. 3) Cælum. 4) Aer. Angl. Dan. & Svec. *loft* Cambro Br. *loft*.

M.

# INDEX VOCUM.

## M.

- Máli** p. 260 1) Donativum, pensio, tributum. 2) Stipendium, A. S. *male* veſtigal. Scot. *maíl*, Putat Dnus *Ihre* ab hac voce Cambr. *mílur*, lat. miles, pululasse. vide eum in hac voce. confer Indicem vocum ad *Thorkeini* Analeſta:
- Mæla** p. 6. Loqvi. A. S. *mældan*, Mælogoth. *mæthian*. Dan. *mæle*, lat. mulgere, Svec. *mæla*. *mæla ſtod fyrer jarli*, cauſam coram Jarlo orare. loc. cit. 2) Accuſare p. 62. *mæla eſter* cauſam alicujus agere.
- Mannadr** p. 78. Vir factus 3: masculis viribus & qvæ virum decent, artibus instru-  
— ctus, a *mann*, hodie *maðr*. 1) Homo. 2) Masculus. 3) Maritus. 4) Vir fortis. 5) Vasaſlus. 6) Mancipium. Angl. *man*, Al. *man*, A. S. *man*, *mon*, C. B. *mon*. Dan. *mand*.
- Margteitr** f. p. 116. Valde lætus, a *margr*, multus & *teiti* lætitia.
- Meginland** n. p. 114. Angl. *mainland*, terra primaria, in oppositione ad minores 3: continens, a *megin*, *megn* robur, potestas. Al. *magen*, A. S. *mægn*.
- Meniamyrdir** p. 214. Cimeliorum perditor 3: dator, & duſta inde metaphora. 2) Vir generoſus; qvi opibus utitur ut aliis benefaciat; a *men* torques A. S. *menni*, torques, monile. 2) Pretioſæ reliqvæ, item res pretioſæ. *myrder* m. proprie notat homicidam clandestinum, a *mord* cædes occultata. vid. *Ihre* in voce *mord*.
- Midhæſl** p. 314. Mediocritas, a *mid* medium & *hóf*, *hæſl*, modus, decentia.
- Mikilhæſr** p. 148. Elatus, arrogans, a *mikill* magnus, multus A. S. *myccle*, *mycel*, *mycle*. Dan. *megen*. Græc. *μεγαλος* & partic. *hæſr*, ab *at haſa* habere.
- Myrkvaſtofa** p. 220. Tenebrarum ædes 3: custodia, carcer, a *myrkr* tenebræ, Dan. *mörke* idem. Svec. *mörk* obſcurus, Gr. *μαυρος*. *Stofa* ædes, camera.
- Misbióða** p. 190. Iniqva offerre, a *mis* particula adverſativa inſeparabilis. AS. *mis*, Svec. *miss*, lat. *dis*. 1) Senſum auget verborum defectum ſignificantium. 2) Defectum rei notat. 3) Errorem. 4) Pravitatem. 5) Infortunium. 6) Diverſitatem vel varietatem indicat.
- Misfari** n. p. 18. Itineris diſcrimen a *mis* & *far* iter.
- Misganga** p. 208. Viciffitudo, a *mis* & *ganga* itio, ambulatio, accidentia, caſus.
- Mi-mæli** n. p. 74. lapſus lingvæ, cum aliud lingua effertur qvam mens voluit, a *mis* & *mæli* ſermo, loqvæla.
- Mundr** p. 266. 1) Donum. 2) Dos.

## N.

# INDEX VOCUM.

## N.

*Naddregn* n. p. 306. Ensim imber, a *nadr* serpens, aspis, angvis, vipera, Al. *nadel*, *natel*. A. S. *nædle* acus. 2) Metaphorice ensis, qui per corpus vipereo serpit morfu, A. S. *næddre*. & *regn* imber, pluvia.

*Næsnám* n. P. 28. Captura, prædatio in promontorio facta, a *næs*, *nðs* nasus, Angl. *nose*. A. S. *nase*, *næse*, *nose*. Al. *nasa*, Dan. *næse*, Gall. *nez*. Hisp. naris It. *naso*, Svec. *näsa*. 2) Promontorium cujus *tes* *næs* significatio hodie tantum apud nos supereft, nam *nef* nasus, *nðs*, *nasus* nares appellantur. vid. WACHTER & IHRE in voce *næs*. *Nám*, Dan. *nam*, captura, occupatio, ab *at nema* capere, Al. & A. S. *niman*, Germ. *nehmen*. Græc. *νεμειν*.

*Níðaz á* p. 256. Damnum inferre alicui; a *níð* n. invidia. 2) Damnum. Ulph. *neiths*. Germ. *neid*.

*Nýlufe* f. p. 362. Novilunium, novilunii splendor, a *nyrr* novus, Gr. *νεος*, *νεος*. Pez. *neu*, *nu*. Cambro Br. *nevydd*. Arm. *nevydd*, *newez*. Ulphil *nivi*. A. S. *neove*, *nive*. Al. *niu*. Belg. *nieu*. Angl. *new*. Hibern. *nua*. Sorab. *nowy*. Russ. *nu*. Gall. *neuf*, *nouveau*. Ital. *nuove*, Dan. *ny*, Svec. idem, a partic. *nu* nunc. *Lysi* lumen, a *lysa* lucere.

## O.

*Oðfi* n. p. 68. periculum, ab *ó* partic. privativa & *efni* materia, nervus rerum gerendarum.

*Ofarir* f. p. 56. Infelix iter, infortunium, ab *ó* particula privativa & *för* iter.

*Ofyrerleitinn* p. 230. Penulans, ab *o* priv. & *leita fyrir* investigare; 2) providere.

*Ofrynkigr* p. 378. Amico abfimilis, diffimilis: torvus, truculentus, ab *o* & *frændi* frater, amicus. A. S. *frynd*. Germ. *freund*. Svec. *fryndtlig* amicus.

*Ofstopamadr* p. 6. 96. Vir insolens, ab *offstopi* insolentia & *madr*.

*Ognbrádr* m. p. 26. Terroris accelerator: vir strenuus, ab *ógn* f. horror, terror. 2) Terror panicus. A. S. *ogha*. 3) Spectaculum quidvis f. spectrum, phenomenon mali ominis & *brádr* celer.

*Ognflarir* m. p. Terroris auctor sufflaminator: vir fortis qui aliis terrorem injicere potis est, ab *ógn* & *flarir* magnum faciens, augens, promovens, a *flór* magnus.

*Ognsterkr* p. 304. Terrore validus, pollens: qui viribus pollet validis ad terrorem aliis incutiendum, ab *ógn* & *sterkr*, 1) fortis; 2) robustus, validus, potens.

F f f f

Ord-

# INDEX VOCUM.

*Ordfærliga* adv. p. 210. diferte; ab *ord* verbum. Dan. & Svec. *ord*. Alem. *uort*. Angl. *word*. A. S. *vord* Germ. *wort*. Belg. *woord*. Ulph. *vaurd*. a præter. verb. *ek yrke* loquor; *hamm orti* ille locutus est, ut erudire monet Dnus *Ihre*. Convenit Latinorum *ordior*, loquor, *orsus* locutus apud Virgil. *Æn.* IX. v. 656. *fær* promptus; *ordfær* lingua promptus.

*Oškepna* f. p. 90. Fatum malum, ab *ó* priv. & *škepna* fatum. 2) Creatura, a verbo *at škapa* formare, creare.

*Otr* m. p. 216. Lutra. Al. *otter* A. S. *oter*, *otyr* fullus.

## P.

*Pallr* m. p. 144. 1) Scamnum. 2) Hodie ita vocatur tabulatum per transversam domum structum, duabus a pavimento ulnis plerumque elevatum. Hic sedes & lecti feminarum frequentes. Antiquum hujus usum dat *Gunnlaugi Ormstunga* saga.

*Pinding* f. p. 284. Poena, inflictio, afflictio, a *pina*, lat. *posna*. Græc. *πῖνη*. CBr. *poen*. A. S. *pin*. Gall. *peine*. Angl. *to pine* moerore marcescere.

*Plógland* n. p. 228. Aratri terra, mensura agri apud vetustissimos populos Schytas, Sveciæque & Germaniæ universæ incolæ, alias dicta *plógr*, Dan. *plov*, Germ. *pflug*, & *juchert*, Lat. *jugerum*, Lat. Barb. *arathrum*, *jochus*, *juchus*, *juchus*, Gall. *charüe*. Vid. *Du Cange* & *Henr. Chr. Senckenbergii* Script. Alamann. Tom. I. p. 140. Hic definitur esse spatium agri quod juncti die boves arare possunt; sed differre pro varia natura soli & numero junctorum aratro boum aut eorum certum est. Sic *Gefiona* quatuor junxit aratro boves quo describeret jugerum quod *Gylfius* illi dabat vid. *Snorre Sturleson* Tom. I. p. 9. Sclavis, *Helmodo* teste, l. I. Cap. 12. 14. aratrum *par boum aut unus conficit equus*; & Cap. 88. illud *perficitur duobus bobus & totidem equis*. Cum nostris in remotiores mutato res nomine migravit; Etenim leges Wisigothorum libr. X. Cap. XIV. Italicos partiuntur tali modo fundos, partes *aratra* vocantes, & Gallorum *charüe* quid aliud est? Scoti, patriarum consuetudinum tenacissimi, *plougland* in hunc diem agrum vocant, qui jugero respondit. Denique monendum mensuram hanc olim fuisse realem seu veram, hodie vero imaginariam tantum esse, qualis in Holsatia vicinisque terris est.

*Plógr* m. aratrum Al. *ploug*, Angl. *plau*, Belg. *ploeg*. Dan. *plov*, Bohem. *pluh*, Pol. *plug*.

*Pris* m. p. 316 1) Pompa. 2) Gloria. Dan. *pris*. Germ. *preis*.

*Prudr*

## INDEX VOCUM.

*Prúdr* p. 296. Magnificus. 2) Ingenuus; a *prídi* honor, decus. Sv. *prud* magnificus, ornatus, Angl. *proud* superbus A. S. *prout*. CBr. *prídi* ornatus.

### R.

*Rá* f. p. 296. Antenna. Br. *raa*. Dan. *raae*. Holl. *raa* & *ree*.

*Racki* m. p. 76. Canis A. S. *raco*. Normann. *Rachez*. Sv. *racka* canis fœmina, lat. Barb. *Racha*.

*Ráðbanamadr* p. 392. Consiliis necem alicui intentans, a *ráð* consilium. Al. *rat*. Dan. Svec. *raad*. *bani* mors. & *madr* homo.

*Ráðvinur* p. 114. Consilio prudens, a *ráð* & *vinur* sapiens.

*Ráðuneyti* p. 114. Consilium, a *ráð* consilium sc. consilarii & *neyti* usus ab æt *nióta* uti.

*Rammigr* p. 58. Forti similis, fortis, validus, comp. a *ramr* 1) fortis, 2) amarus. Al. & Svec. *ram* fortis. Gr. *ρῶμη* robur. Ang. *ram* robur. A. S. *remma* Isl. idem. 2) amaritudo. & *ligr*, *lifr* similis.

*Ránheimr* p. 282. undæ domicilium, mansio, orbis æ mare a *Rón* f. undæ & *heimr*.

*Raptr* m. p. 412 fudes.

*Reingor* f. p. costæ navis, a fing. *raung* v. *röng* f. Sv. *rangr*. Gall. *varangues*, poet. pro quolibet in navi ligno arrectario sumi potest.

*Retta* p. 274. Dan. *rette*, rectum facere (sc. quod curvum antea fuit) erigere. 2) In ordinem redigere. 3) Componere. at *retta mál manna* lites componere, decidere. 4) restituere; *retta lut finn*, rem lapsam restituere. *retta skadann* damnum restituere, reficere. A. S. *riht*. Dan. *rett* rectus.

*Ridlaz* p. 394. Ruere, vago nulloque ordine ferri, ab æt *ridia* ruere. 2) movere. *ridill* turba. *ridludust fra hönum*, vagi ab eo discedebant.

*Röft* & *raust* 114. cataracta maris, gurgēs. A. S. *ræse* stridor impetus fluvii. a *raust* sono nomen derivatum talium gurgitum, sonori enim maxime sunt, ideoque *malströmmen*. vulgo appellatur ad insulas Færöenses gurgēs, á *mál*, hodie *maal*, *mæle*, sermo sonus.

*Rúm* n. p. 260. 1) Spatium quodcumque tam temporis quam loci. 2) Locus. 3) Cubiculum. 4) intercalmum, locus in nave per transversam inter scalmos ad transtra; a *rumr*. Dan. *rom*. Svec. *rum*, latus, spatiosus amplius. Al. *rum* Angl. *rowme* German. *geraum*.

# INDEX VOCUM.

## S.

- Sannmadr** p. 6. Pacis homo : pacificus, ab absol. *Sam.* pax concordia, unde *at sémia* concordare. 2) Componere lites. *Samningr* compositio, fœdus.
- Samflot** n. p. 262. Comitatus plurium navium, quæ una navigant. A *sam* part. inseparabili lat. *com.* & *flot* natatio, ab *at flóta* fluere; 2) natare; hinc *floti* fluitans quid. 2) navium collectio.
- Sigla** f. p. 342. Malum navis, ab *segl* velum. Al., A. S., Germ., Dan. *segel*. Sv. idem. Angl. *sail*. Belg. *zeil*.
- Sigræz** p. 66. Vincere, verbum dep., Al. *siegen*, a *sigr* victoria. Dan. *seier*. Germ. *sieg*.
- Sinnadr** p. 54. Animo propensus, vel *sinnadr* animo faventi, propensus. *illa sinnadr* male propensus, *hvörn veg*, *hvorfu sinnadr*? Quo animo est? a *sinni* n. sensus Gr. *συνορις* complexus rationis, intellectus & iudicii voluntatis.
- Sitia** p. 178. 190. Sedere. 2) Manere. 3) Dominari. *at sitia at stóli, stadnum* &c. throno insidere : imperare. *sitia uti* foris sedere, sub dio manere. Proprie dicitur de iis qui olim, magiam exercentes, noctes sub dio peragebant. At quem in finem? Larvæ geniique, lucem diurnam, traditione, haudquaquam perferentes, noctu loca circumibant; Qui igitur ab illis nova ventura percontari vellent, insomnem agere debuerunt noctem, in compitis, præsertim quadriviis jacentes. Quæ vero aptissima negotio nox esset anni prima sive utrique veteri & novo communis censebatur.
- Shacki** m. p. 168. Inæqualitas, discrimen.
- Skarpleitr** p. 28. Acutus vultu, ab *skarpr* acutus. Al. & Franc. *sarf*, *sarph*. Angl. *sharp*. A. S. *scarp*. Belg. *scharp*, *scherp*. Dan. & Sv. *skarp*. Germ. *scharf*, proprie de acie ferro secando apta dicitur; transfertur autem inde 1) ad res quascunque quæ aciei instar alias penetrare valent, sic intellectus, visu, tactu acuta, mens, oculi, acida, ignes, frigora, dicuntur. 2) Ad res quæ in acutam oram prominent, ut in *skarpleitr*, significat enim virum facie macera & in acutum prominente, Dan. *tór og tynd i Ansigtet*, a *skarpr* & *lita* videre, cernere. Gr. *λευσσω*. Ulph. *vlæstan* intueor. Inde *lit* facies. A. S. *vlitan* & latinorum *vultus*, iudicio Dni *lhre*.
- Shebardi** m. p. 310. Navis. Scot. & Gall. *gabard* navis genus.
- Sheid** f. p. 54. Navis longa, cursoria, phaselus, A. S. *Seegþ* trieris, liburna apud BENSON, *Seegd*, *scieidman* pirata. Græcis *σχιςειον* locus in navi est, imo *σχασηρια* apud Heliolum portus. A structura oblonga & præacuta pectinis

# INDEX VOCUM.

pectinis instar textorii, etiam *skeid* dicti, ut mare eo facilius finderet & transcurreret undas, appellationem derivari crediderim, *skida* enim findere est & *scindere*. Gr. σχιζειν. Al. *scheiden*. A. S. *scadan*, *sceadan*. Fr. *scheiden*. Belg. *scheiden*. Conf. *skid* feli. unde *skid* ver.

*Skeka* p. 264. Quatere, concutere. Angl. *shake*. A. S. *scacan*, *sceacan*, *sceacel* plestrum. Sv. *skeka* divaricare.

*Skelfa* p. 266. Titubare, tremere. 2) horrere. A. S. *skylfan*. Dan. *skjæl*

*Skella* p. 204. Clangere, tinnire, clamorem edere. 2) Culpare, aliquid alicui obijcere, inculcare, conviciari. Germ. *schelten*. Dan. *skælde*. Svec. *skälla*. latrare. 2) Conviciari. Hodie apud Islandos de complotione quaque, Dan. *basken*, tantum adhibetur; *Brimt skellaz uppá bergit*, astuantes quatunt taxa fluctus. *Rasskella* podicem manu verbare. *Skellen* apud Kilian. rintannabulum. Apud Gerbert. n. 27. *scella* & *schelle*. Conf. *skell* feli. *skella* feli.

*Skidvindauga* p. 192. Speculatorium & aëre trajectum foramen: fenestra; a *skidrr*, Genit. *skid*, 1) Specula. 2) Operculum, fenestra, cuticula pellucida obductum. A. S. *sceavunge* specula. Germ. *schauw*. Belg. *schouwe*. Norveg. *skio* operculum cuticula pellucida obductum quo foramen caminis, extincto igne, obturatur. Nec aliunde Belgarum *schouwe* culmen domus & Germanorum *schofs* derivari puto. Rationem addam; illa vero hæc est; Solebant veteres antiquissimo tempore fenestras, non in parietibus, ut hodie vulgo fit, verum in tecto aut culmine domus collocare; has Islandiæ habent domus plurimæ, a me sæpius visæ, illas in Westrogothia observavit Dnus KALM. Omnia ab *at skid* videre, speculari, quæ vox, hodie obsoleta, in diplomatibus aliquoties occurrit; *hann skiði giörningann*, actum vidit, recognovit. A. S. *scheavian*, *schyan*. Al. *schauuon*, *scouuon*. Belg. *schouwen*. Angl. *shew*, *show* monstrare. Dan. *skue*, videre, considerare, *skue* feli. oculis lustrare. *Vindauga* quodlibet foramen dici potest per quod aër liberum habet iter; ab *vindr* 1) Aër. 2) Spiritus. 3) Ventus. Et *auga* 1) Foramen. 2) Oculus.

Vocatur alias apud nos fenestra *glugg* atque *lióri*; Hæc est Norvegorum, *lióre* foramen in cacumine domi, hodie sæpissime quadratum & cuticula obductum. Vid. PETRI QVIRINI. Iter ab illustr. Dno G. SCHÖNING Danice translatus notisque illustratus Tomo 2. Actorum Societatis Scientiar. Nidrosiensis p. 126. Celtis *Lwfer* origine idem, significatum eundem ac *skio* Norvegorum habet; Illa vero apud Danos vicinosque Svecos rure in casis hodiedum manet, *glugg* ab illis dicta.



## INDEX VOCUM.

*Skickia* p. 76. Toga, Sv. *käpa*, *mantel*. Dnus SKIÖNNING 2 D. p. 214. n. h. LA. GERBRING Svearik Hist. Tom. I. p. 419. vestimenti genus utrique sexui commune. vid. Gunnlogi Ormstungæ sagam p. 102. conf. Olavi Tryggv. hist. part. II. p. 163. & Þordar Hrædu sag. Cap. VI. Valde latum longumqve, gladius quippe eo regi potuit. vid. Víga Glums saga. Cap. 28. *Glumr hafði fverð brugðit under skickiu sinne*; Glumus gladium strictum pallio tectum tenuit. Hinc *sveipa sig í skyckiumne*, se pallio obvelare. Hoc, omnium quippe oculis obversum, indumentum honoratum erat maximaqve cura ornatum. Superficies *möttull* dicta erat purpura, pannus, coloris rubri optimus. Vita Haraldi Hardráda. Níála Cap. 53. Ormstungæ saga. Intrinsecus pellibus pretiosissimis, jam albis, jam griceis subtecta. Ol. f. Tryggvini pag. 169. Arons saga. Nolas illi affigere solebant, qveis obvii, non æque honorabiles, monerentur cedere; meminit talis Diarium Vadstenense; habuit togam ex pellibus murium Armenicorum qui intus farti erant a capite ad calcem, pendebat verò unicuique animali tintinnabulum de collo & annulus aureus ab ore cujusque. Islandi vero vestibus nolas licet assuisse non memorentur, ornatui eqvorum adservierunt, occurrit enim *at ríða vid hrímanda*, ephippio clangorem edente eqvitare.

*Skíalldýll* p. 74. Paries, ex coaptatis invicem asseribus constabat.

*Skytningr* p. 42. 1) Collatio, pensio quæ a pluribus confertur. 2) Diverforium, caupona; a *skot*. Sv. *skott*. Angl. *scot*. Belg. *schott*. Gall. *Escot*. Britanno in Gallia populo *scod* & *scot*, symbolum. 3) Fædus. Omnia ab *at skíóta* 1) trudere, impellere, 2) neutral. prominere, unde Island. *skuti* α) prominentia, id quod prominet. β) specus. 3) jaculari. 4) conferre. 5) Crescere. 6) attestari. 7) appellare. 8) incusare. 9) differre. 10) suggerere. *Skytningr* vero diverforium ideo vocatur, quod, litantes lætitiæ patri collatis primum symbolis, ex præscripto Magni Norvegiæ Regis, vulgari cognomine *Nudipedis*, una potare debebant. Certæ tum primum domus certique patres familias constituti sunt qui cauponas & diverforia exercerent.

*Skockr* m. p. 68. Umbo clypei. Hodie thecas acuum teretes *skock* vocamus.

*Skraut* m. p. 264. Ornatus elegantia, amictus elegans; cognatum est *skrud* ornatus, amictus, A S. *scrud*. *Skrautmenni* & *skrudmadr* homo ornatui, pompæ, deditus & sumtuose vestitus, apud nos sunt synonyma; adeoque *skraut* cognatum est cum sequenti.

*Skrúd* n. p. 398. Amictus honoratior & majoris pretii, sive solennis sit sacro destinatus usui, sive profanus; nec tamen diffiteor in sensu posteriori *skrudkladi* sæpius quam *skrud* a majoribus appellari, ut eatenus accurrata sit Dni IHREI senten-

## INDEX VOCUM.

sententia de hac voce dicentis, " certe *skrud* apud nos nunquam de veste vulgari sed de amictu solenni & ceremoniis consecrata usurpatur. A. S. *skrud* vestitus, vestis, hinc *skryda* A. S. *scredan*. 1) Ornare. 2) Vestire; inde Dan. *skræder* sartor, nisi a *scredan* comminuere mavis.

*Skúfadr* adjectiv. p. 280. Floccis oblitus. 2) ornatus.

*Skúta* f. p. 198. Cymba cursoria. Angl. *scute*. Hib. *scud*. Sax. *sküte*. Belg. *schuyte*, lembus, lembunculus, navigiolum, cymba, alveus, linter. Dan. *skoite* calceus quo in glacie curritur, utrumque ab *skiótr* celer.

*Skutilsveinn* m. p. 240. Minister a mensis; a *skutill* m., quam vocem GUDMUNDUS ANDRÆE aliique plures mensam denotare ajunt, sed an recte, valde dubitarem. Et facilius sum credere *skutul* lancem denotare in qua esca apponitur, nam dictio *at skióta fram skutli fyrir einn*, *scutulam* alicui apponere nihil certum statuit. Esto *skutill* mensa, at saltem portatilis, ab *at skióta*, ex loco in locum movere, quæ majores usus esse vix ullus ostender. Et enim longis & pavimento affixis, ita ut immobiles starent, mensis utebantur, & eundem morem rusticolæ plurimis in locis in hunc diem servant. Officium s. munus *skutilsveina* 3: ministrorum a mensis, nostra conjectura, lucem fœneratur, illorum enim erat lances in mensas ducere & prandentibus fercula apponere. Vid. Jus Aulic. Et in dialectis *skutill* est A. S. *scuttel*. Al. *scuzzele*. Germ. *schüffel*. Angl. *scuttel*. Belg. *schotel*. Ital. *scodella*. Hisp. *escudilla*. Gall. *escuelle*, *escuotillon*, a Lat. Lanx, patina, *scutula*, quod diminutivum est *scutra* vasis genus æneum.

*Sleitufiga* p. 190 Langvide, tarde, a *sleita* pigrities. A. S. *slæy* piger, *sleyd* pigrities.

*Slárvöndr* m. p. 268. Vaginæ virga 3: ensis qui vaginâ custoditur, a *sládr*, Sv. *slida* & *vöndr* m. Virga. Dan. *vaand*. Angl. *vand*. Sv. *vand* baculus.

*Slippr* p. 76. Inermis, inops. ab *sleppa*. Dan. *slippe*. Svec. *slippa*, diminere, cadere facere; 2) elabi. 3) subterfugere.

*Slód* f. p. 262. Tractus. 2) Vestigia. At *slæda* spargere.

*Snarráindr* m. p. 246. Acer ingenio, a *snarr* celer, Sv. *snar*. Dan. *snart* cito, celeriter. Et *lund*, mens, animus, ingenium.

*Sniallr* p. 266. Alacer, promptus agendo. 2) Clarus, inclutus. A. S. *snel* celer. Al. & Belg. idem. Germ. *schnell*. Ital. *snello*. Gall. vet. *isnell*. *Sniallr í tali*, lingua promptus, disertus.

*Sparda* f. p. 14. Tigillum, frustulum ligni, Angl. *spar*. Dan. *spær*. Est & armorum species *sparda*, quæ in Hakonar saga occurrit; *skótar höfðu mefi boga ok*

# INDEX VOCUM.

- ok spördor*, 3: Scoti arcubus & securibus Hibernicis maximam partem armati erant; est enim A. Saxonibus apud *Baxsonem* *spard* securis Hibernica.
- Stafkarl* m. p. 286. Baculi homo, homo qui baculo niti ob valetudinem corporis infirmam opus habet 3: mendicus, a *stafr* m. scipio, baculus, A. S. *stæf*. Dan. *staf*. Germ. *stab*. Angl. *staff*. Sv. *staf*. & *karl*. 1) Vir. 2) Senex.
- Steindr* p. 272. Colore obductus, a *stein* lapis. Ulph. *stains*. A. S. *stan*. Al. *stein*. Dan. Belg. *stein*. Angl. *stone*
- Stólköngr* m. p. 218. Throni Rex 3: imperator orientis, Constantinopoli sedens, a majoribus ita dictus; a *stóll* m. 1) Sel.a. Ulph. *stols*. Al. *stul*; *stual*. Belg. *stool*. Dan. Sv. A. S. *stol*. Angl. *stool*. Russ. *stole*. Pol. *stolice*. Slav. *stol*. Cambro-Br. *ystol*. Germ. *stul*. 2) Thronus. *köngr* Rex.
- Stórræði* n. p. 18. 1) Audacia. 2) Facinus, res magnæ molis. 3) Res perniciofa & alex plena. *Enn vid stórræði hans ok þat at ver erum her kommir þá mun homum lítt fyrir at gera þat af mínum koste sem hann vill*; loc. cit. 3: ut vero *qvævis* audeat & nos hic præsentés sumus, parvo negotio, rebus nostris finem, qui illi placuerit, dabit. *Bindaz fyrir stórræði*, rem magnæ molis aggredi, in se suscipere. *Her er ætlat til stórræða*, facinora jam animo voluntur. Hávarðs saga Ísfird. Cap. *Til stórræða nokkra munu þeir ætla sagði Hallgerðr* facinora certe eos edituros esse Hallgerða affirmavit. Níala Cap. 44. pag. 66. Sic *stórræðr* facinorosus, qui res mgani momenti consiliis agit, a *storr* magnus, ingens & *råd* n. consilium.
- Strandhögg* n. p. 54. Præda pecudibus constans, quas piratæ victus indigi, ex viciniis mari locis ad litus abactas, mactarunt; a *strönd* f. litus. Dan. Sv. *strand*. Sclavis *strand*, *strana* latus & *högg* ictus.
- Sundrgerdir* f. p. 154. Verbo tenus, separantes actiones 3: gloria, jactatio, quam quis novo vestium genere qværit, qui enim aliter se gerit ac recepta aliis docuit consuetudo, ille se ab aliis separat & singularem facit, qvæ ejus actio *sundrgerd* vocatur; a *sundr* pars divisa a toto, adverb. seorsim. Dan. *fönder* Svec. *fönd*. A. S. *funder*, diversus, singularis, seorsim; hinc *fundra* paritari, separare, dividere. *Hann fundrar sik frá öðrum*, hodie dicimus de eo qui se ab aliis aliquo modo separat nec communi ratione vitam agit. Eodem modo *Sunderkalgan* Pharisei ab A. Saxonibus vocantur. 2) *Sundr* idem notat ac latinorum particula *dis*, cui potestas partitiva inest, ut in *sundr þicki* dissensus.
- Sát* f. p. 264. Dolor, mæstitia, tristitia, moeror. A. S. *sucht* morbus. Forfan & huc referri potest verbum Svecicum *syta*, curare, Al. *fitan*, nam curæ moerorem pariunt.

Sveim

## INDEX VOCUM.

*Sveim mikít* p. 272. Valde turbulentum. *var þar sveim mikít í eyrunum*. l. c. In insulis eo tempore valde inquietum erat; a *sveima* fluctuare. 2) Circumire. Dan. *svømme*. A. S. *swimman* natare. 2) Fluctuari. *Mikít* magnum, adverb. admodum, valde, a *mikill* magnus.

*Sveit f.* p. 64. 1) Commitatus. Gall. *svite*. 2) Cohors, certa exercitus divisio. 3) Societas. 4) Parochia, certa territorium in Islandia, quæ in *sveiter* divisa sunt, pars.

*Sveitardráttir* m. p. 288. Factio & qui inde oritur. 2) Dissensus, a *sveit* societas & *dráttir* tractus quasi in partes. Et latinis eodem modo dicitur *trahere in partes*.

*Sverfa* p. 178. 368. Circumagere. Al. *zerben*, *zirben*. Svec. *Svarfva*. 2) limare. Adverb. venire. *At lata sverfa til fláts* curare ut ad arma res veniat, armis causa decidatur. Cæterum *sverfa* nihil aliud est quam *hverfa* in gymnum agere, vertere &c. quod solide monuit Dnus *Ihre* in hac voce.

*Svinur* p. 380. 1) prudens. Ut vero vir prudens intaminatus fulget moribus. 2) honestum denotat.

## T.

*Taka hus a einum* p. 290. Ædibus ineluso [supervenire, ædibus interceptum aggredi.

*Tengsl* n. p. 64. Juncturæ, ligamina, ab *at tengia* jungere.

*Tialld* n. p. 342. Dan. & Sv. *tælt*: imo ruricolis. Dan. *Tiald* ultimo d in *t* dum effertur colliquescenti. A. S. *tekl*, *tyld*, *getld*. Al. *zelt*. Belg. *telte*, tectum, tentorium, cujus tres apud majores species erant. 1) Velamina parietum, aulae. Dan. *betræk*. 2) Tecta quæ in navibus erigebant nautæ quamdiu in anchoris jacebant. 3) Tentoria quæis terrestræ iter facientes, utebantur.

Quod Dnus *Ihre* *tialld* a *saelt* unde *sállie* & *sállbudar* 3: tuguriola tumultuaria opera erectis, venire putat, fundamento caret, nisi hæc a *sæla* commodum, salus. Talia enim *sælalhus* apud majores dicta, proficiscantium commodo in desertis exstruebantur locis & sic *sält* v. *tält* tectum quod commoditati nostræ inservit, notat.

*Tilannadarmadr* m. p. 228. Institor, præfectus, curator, inspector, a Præpos. *til* quæ motum ad locum & præsentiam in loco significat *annæd f.*, genitiv. *annadar*, cura, opus, labor necessarius. *annaz* curare.

*Toga* p. 290. Trahere, ducere, allicere.

G g g g.

Tor-

## INDEX. VOCUM.

*Torfari* p. 156. 1) Difficultas. 2) Periculum, a *tor* particula difficultatem involventi & *fari* facultas.

*Tolkr* & *tulkr* p. 270. 1) Interpres. 2) Mediator. Dan., Svec., Belg., Russ. *tolk*. Germ. *Dolmetscher*. Russ. *tolks*. *Talks* interpretari, mediatorem agere, quod verbum ab *tala* loqui frequentativam esse credit Dnus *Ihre*.

## U. V.

*Ultr* p. 290. Poët. vir.

*Urd* f. p. 76. Saxetum.

*Uppnæmr* p. 66. Tolli facilis a: levis, parvi res negotii, ab *upp* sursum & *næmr* ab *at nama* capere.

*Utbod* n. p. 56 1) Expeditio, mandatum, literæ, quæ expeditio bellica imperatur, a part. *ut* foras, motus a loco; Ulph. *us*, *ut*, *uzuk*. A. S. *ut*. Dan. *ud*. Sv. *ut*. Al. *uz*. Germ. *aus*. Belg. *vyt*. Angl. *out*. 2) Notat finem, ut in *utslitinn*, usu confectus; *utlisadr* decrepuit. 3) Perfectionem notat, ut in *at utretta* perficere negotium. *Biôda* imperare, jubere. *biôda ut*, Dan. *hyde op*, copias excitare, conscribere.

*Valska* f. p. 286. Lingva Gallica, a *Valskr* Al. *Welfsk*. 1) Advena, peregrinus; hoc sensu *Valskir hiâlmr*, *Valskar brynior*, arma exotica in genere. A. S. *walek* barbarus; singula contracta a *wedek* peregrinus, *walhstôp* perigrini columen a: interpres. *Walh-kynne* peregrina natio; in sensu speciali nationem significat qui diversa a dominis & eo populo qui se nobiliorem ducit; etsi advena sit, idioma, mores, instituta colit; sic Anglo-Saxones in Angliam advenæ, indigenas in Cambriam & Cornubiam fugatos in genere *Wealas* peregrinos, *Walh-kynne* nationem perigrinam in specie vero illos *Nort-Wealas* hos *Cornwealas*, respectu ad se habito vocarunt. *Vealh* peregrinus, Barbarus, exoticus; *Wealstêod* idem ac *Walhkynne*, *Vealliam* peregrinari. Cæterum in *Valinkunnr* bene notus, vir insignis probitatis & *Wachterus* & *Ihre valinn* electum bonum (sive ab *at vetha* eligere veniat, sive a *vel* A. S. *veal*) cum *Valinkunnr* peregrino confundit quod a *vel* peregrino venit.

2) *uor' sfoxx* & in specie a) populus natio, advena & qui diversa a dominam re linguam instituta habet e. gr. *Wass* in Anglia. b) In sensu magis circum scripto certus populus quæ cum majores commercia frequentes exercuerunt, a) Galli præsertim maritimi primum excursionibus piraticis obnoxii, deinde

## INDEX VOCUM.

deinde commerciis, assueti. Hinc *Valland* Gallia, ut in KNYTLINGA; *Syner Adalvádz* vovo þá vestr á Vallandi i Nordmandia.

Ut verum in orbe Boreali doctrina religioni Christianæ, ob rationes politicas, sed impias, conjuncta, Romam soli cæliqve dominum omnes edocuit, Italia peregrinationibus, nobis *Walsart* dictis, inclarescere cæpit. Hinc *Walskr* Italus, Latinus, dicebatur; & *Welskland* Italia a nobis in hunc etiam diem *Walland* Dan. *Welschland* appellatur.

*Vanda* p. 144. Curare, cura aliquid facere. Þat skal vel vanda sem leingi á at standa cura id faciendum est, quod durable esse debet, a vandi 1) malum. 2) Difficultas, periculum. 3) Cura quæ a periculo s. difficultate, ut tollatur, emergit. 4) Diligentia. Dan. olim. vande hodie onde. Sv. idem. *Vandr* 1) malus. 2) difficilis. In participio accuratus, vir ad unquam factus. *Vandr at virdingu sinne*, vir suæ æstimationis amantissimus, vir integer vitæ icelerisqve purus. *Vanda* um. 1) increpare. 2) liniam addere, perpolire.

*Varpa* p. 102. Jacere, projicere. 2) promoveré. Vlph. *wairpan*. A. S. *weorpan*, *wyrpan*. Al. *uerffan*. Belg. *werpen*. Lat. Barb. *verpire*. Dan. *varpe* apud nautas dicitur navem, jactis anchoris, attrahendo promoveré.

*Varpa mundum* spiritum jacere: exhalare. 2) suspirare.

*Vedrviti* p. 270. Venti index. 2) Homo inconstans. Tevr. apud Gerbert. *wetherano* cheruca, Dan. *weirhan* triton; a *vedr* ventus & *viti* index, monstrator, dux.

*Veidarfari*. Instrumenta ad capturam pertinentia, a *veidi* captura in genere. In specie vero. 1) Venatio. 2) piscatura. *Veida* capturam exercere. Germ. *weiden*. Sv. *weda*. Hæc a *wed* sylva venationis & capturæ primario loco dictum esse putat.

*Vidbreckr* p. 386. Acclivis, a præpos. *vid* ad & *brecka* clivus.

*Vigi* n. p. 248. Propugnaculum, locus defensionis aptus, a *víg* pugna, cædes. A. S. *víg*, ab *at vega* ponderare, in altum ferre. 2) Cadere.

*Viggyrdla* p. 300. Naves in pugnam conjugere, a *víg* & *gyrdla* cingere a *giörd* cingulum.

*Vinna* p. 76. A. S. *vinnuan*, facere, operari. *vinna á einum* alicui læsionem inferre. 2) Occidere.

# INDEX VOCUM.

*Virki* n. p. 290. 1) Materia unde aliquid fit. 2) res facta, opus. Angl. *work*, *Hervirki* factum, violentum, dampnum vi datum, 3) Propugnaculum. *Danavirki*, Danorum opus ingens illud stupendæ molis ad fines Cimbriæ propugnaculum, ab *at virka*. A. S. *wircam* operari.

*Viti* m. p. 146. 1) dux, *oddviti* primipilus. Index, Pharus, ignes quævis signum de adventu hostium dabatur.

*Vördr* m. 266. A. S. *veard*. Al. *uuarda*. Germ. *warte*. Gall. *garde*. Ital. *guardio*. Syec. *waard*. 1) Custos, tutor. 2) Prefectus. 3. Excubitor, *standa á verði*, excubias agere; *hallda vörd*, idem, *varda* custodire, Angl. *ward*, Gall. *garde*. Ulph. *vardian*. A. S. *veardan*. Al. *uarden*. Germ. *warten*. Dan. *varte*. *skal jeg varte det*, num quid ego ejus curam habebo? Hinc *varnadr* omnia, tam personæ, quam res quæ in nostra tutela sunt, Dan. *waardnet*. Et hinc est quod rustici, glebæ adscripti *waarnede* dicuntur cum ad familiam domini fundi, in quo degunt, pertineant ac in ejus tutela sint. Nec tamen vox primogenia significatione aliquam servitutem involvit, etenim ævo medio viri principes inferiores cum omnibus quæ ad eos pertinere in tutelam immunitate fructuosæ gratiosæ sæpius receperunt; Et est verisimile homines infirmiores ætate ista, cæde & sanguine injuriisque fœda, certa pro defensione potentioribus officia sponte libereque obtulisse, sed quæ tempora, ut alia quævis apud posteros, in debita, unde servitus nata est, magno mortalium damno commutarunt.

*Vos* n. p. 294. 1) Humor. 2) Labor, molestia, quem humiditas parit. Dan. *vod*. Sv. *vaat*. Isl. *votr*, *vot* humidus, humida, *vott* humidum, a *vato* aqua, Ulph. *vato*. *Alen Wazys*. Germ. *Wasser*. Germ. *Wasser*. *han mdr* ~~remittit~~

p.

*Þaungull* m. p. 276. Algæ marinæ frutex. Scot. *tangle*. Angl. <sup>alga</sup> *þáng* alga.

*Þembi Þriótr* p. 313. ventris homo 3: deses, ignavus, homo cui cura stomachi unica est, a *þömb* venter, stomachus. A. S. *wæmbede* ventriculosus. *þemba* ventrem sufflare. 2) tendere. 3) nihi. *Þriótr* homuncio, iners, qui virtute caret. *Þriota* deficere.

*Þíngstöð* f. p. 122. Comitiorum statio, 3: locus, comitium. A *þíng* forum, comitium. 2) Judicium, comitia, conventus. A. S. *þing*. Dan. Sv. *ting*. *Stöð* statio. *Skipstöð*, statio navium. *hestastöð* sepes quæ equi custodiuntur, ab *at standa* stare.

Þyr

## INDEX VOCUM.

**Þys** m. p. 310. Strepitus. Dan. *dyffe & tyffe* strepitum componere, sopire. — *f. 211.*

**Þruma** f. p. 36. Tonitru, poet. præhium loco c. ab ingenti, quam exserit, vi, tonitru sic dictum puto, nam verbum, apud occidentalis Islandos *þruma* laborem sufferre, probabile facit olim *þruma*, accusat. *þrumu* robur denotasse. A. S. *trum* robustus, firmus, *trumor* firmior, *truma* cohors, *trumian* convalescere, vires recipere, *trumlice* firmiter, *trumnesse* robur, firmitas, firmamentum, *trymanan* hortari. *comp. Þrumil þru. — Þrumi þru. — Þrum engf.*

**Þrumir** p. 312. Tremor. Nu *þrumir grmd grytt yfer hönnum*, jam super eo terra tremet lapidosa, ab *at þruma* tremere instar æris tonitru moti.

**Þulr** m. p. 314. Vid. in Indice Vocum ad *Vasthrudinis mdt.*





# ERRATA.

|                           |  |                  |            |                                       |
|---------------------------|--|------------------|------------|---------------------------------------|
| Pag. 5 lin. 19            | delenda sunt verba, comitem                  | — 112 —          | 15         | rann til skagar leg. rannu til skógar |
| — 13 —                    | 24 exiperet leg. exciperet                   | — 114 —          | 19         | stad leg. þad                         |
| — 15 —                    | 4 subbesse leg. subesse                      | — 117 —          | 19         | quidem leg. quidam                    |
| — 15 —                    | 6 addesse leg. adesse                        | — 118 —          | 17         | Nagnus leg. Magnus                    |
| — 17 —                    | 12 aume leg. a me                            | pag. 120 lin. 25 | 26         | birker leg. birter                    |
| — 19 —                    | 21 conciliaverat leg. conciliaverat          | — 123 —          | 19         | Comiro leg. Comire                    |
| — 26 —                    | 18 Egnbradr leg. ógnbrádr                    | — 128 —          | 7          | Magnuse leg. Magnufar                 |
| — 28 —                    | 17 þá leg. var                               | —                | —          | penult. na l. nu                      |
| — 38 ult. lin.            | þeim l. tveim.                               | — 130 —          | 2          | þveir l. tveir                        |
| — 41 lin. 19              | pagus leg. pagos                             | — 143 —          | —          | iras leg. iratus                      |
| — 42 in nota (d)          | transigit leg. transigebat                   | — 149 —          | —          | penult. habitabant l. habitabat       |
| — 43 lin. 14              | come leg. comes                              | — 155 —          | 12         | ferdatarius leg. fevdatarius          |
| — ead. —                  | 17 potusque leg. potuque                     | — 259 —          | 19         | affatus l. afatus                     |
| — 47 —                    | 3 esset leg. erat                            | — 168 —          | 25         | giörfiligaztinn l. giörfiligaztann    |
| — ead. —                  | 16 Magnus leg. Magnum                        | — 173 —          | 3          | Hallvardus l. Haralldus               |
| — 49 ult.                 | quod leg. quain                              | — 175 —          | 8          | mode l. modo                          |
| — 51 —                    | 19 Olans leg. Magnus                         | — 178 —          | 18         | Briofstreip leg. Briofstreip.         |
| — 57 —                    | 21 copiam l. copias                          | —                | ad lin. 2. | 1166. leg. 1136                       |
| — ead. —                  | 24 obvium leg. obviam                        | — 185 lin. 20    | —          | postumus leg. possumus                |
| — 61 ult. non             | cessurum leg. non cessurum                   | — 187 —          | 16         | hac l. hoc                            |
| — 63 —                    | 3 Rogavallás leg. Röguvallás                 | pag. sequenti    | 188        | pro 187 leg. 189                      |
| — 66 —                    | 3 legnig l. leynig.                          | — 191 lin. 9     | —          | accubit l. accubuit                   |
| — 67 —                    | 25 aggregationem l. aggregationem            | — 194 —          | 17         | fund l. fund                          |
| — 69 —                    | 19 indigenas leg. indigenarum                | — 198 —          | 23         | ei l. & penult. ha leg. hic           |
| — 74 —                    | 1 utregner l. utdregner                      | — 203 —          | 9          | neque succedatur l. ne succendatur    |
| — 75 —                    | 15 alhyamtionem leg. ad hyemationem          | — 207 —          | 1          | facto tua l. facto tuo                |
| — 76 —                    | 17 gestari leg. gestare                      | — 21 —           | 21         | usu leg. usum                         |
| — 79 —                    | 2 oblegat l. ablegat                         | — 218 —          | 20         | hæfæti l. hálfæti                     |
| — 80 —                    | 20 dog l. dag. l. 25 mardr l. madr           | — 119 —          | 4          | interrupes, l. inter rupes            |
| — 81 —                    | penult. satellitibus l. satellitibus         | —                | 10         | occideret l. occiderent               |
| — 82 —                    | ult. hana leg. hann                          | — 222 —          | 4          | Astrifarfyne l. Asteifarfyne          |
| — 83 —                    | 23 calumniaries l. calumnieres               | — 226 —          | 13         | heimfaranleifi l. heimfaranleif       |
| — 84 ad 2. 1046 leg. 1047 | —  | — 227 —          | 5          | oc l. ac                              |
| — 85 —                    | 10 Comises l. Comisis lin. 12 leg. piraticæ. | — 244 —          | 15         | post verbum henni add. hart           |
| — 95 —                    | 1 defectus l. devesctus                      | — 245 —          | 24         | decicur l. dicitur                    |
| — 98 —                    | Kalladr leg. Kalladr                         | — 251 —          | 24         | autum l. autem                        |
| — 106 —                   | 6 stórádr, leg. stórrádr                     | — 255 —          | 5          | cupire l. cupere                      |
| —                         | 13 Haralldr l. Haralldus                     | — 264 —          | 5          | vas l. vos                            |
| — 107 —                   | 13 Norvagorum Nordmannorum                   | — 268 —          | 12         | badvars l. bödvars                    |
| — 110 —                   | 19 bardaganu leg. bardagann                  | — 270 —          | —          | penult hænum l. hænum                 |
| — 111 —                   | 9 rogobat leg. rogabat                       | — 271 penult.    | —          | ut expungendum                        |
| —                         | 19 ferat leg. fecerat                        | — 282 lin. 12    | —          | marg l. margr.                        |

pag. 283 lin. ult. virum l. vivat  
 — 289 — 2 p. verb. *Endridius* alteri autem  
 pag. seq. 290 279 leg. 291  
 — 291 lin. 19 cantilinam l. cantilenam *lin.*  
     *ult. armorum delendum.*  
 — 292 19 alldri l. ellldri. *ult. dyrgreipi,*  
     leg. dyrgripe  
 — 299 — 16 facinus l. facinus  
 — 300 — 13 *Erlendr* l. *Erlingr* item p. 302  
     leg. 24  
 — 303 *amre* *penult.* fibulata leg. fibulato  
 — 310 lin. 12 þiörþys leg. hiörþys  
 — 312 — 19 þvings l. þveings  
 — 314 — 15 þamnr l. þalmr  
 — 320 — 14 þu l. þá  
 — 323 lin. antepenult. Allabantur l. alla-  
     buntur  
 — 337 — 14 festam l. festum  
 — 354 — 18 post verba sem var, *add. var*  
     þo gert  
 — 355 lin. ult. vigil leg. vigilem  
 — 361 — 2 *Sveinn* leg. *Sveini*  
 — 363 — 2 discidere l. discedere  
 — 364 — ult. þeirluk a l. þeir luka  
 — 371 — 2 virisimile l. verisimile  
 — 374 — ult. balldaz  
 — 376 — 15 bropr leg. brodr  
 — 383 — *penult.* fatorum *add. sors*  
 — 377 — 7 suis l. suos  
 — 395 — ult. *post verbum* funus *add. sepelit*  
 — 402 — 11 stadinn *add. oc skipa finum*  
     mönnnum stadinn

pag. 404 — um bor l. borgarhlidinn, l. 18  
     apr l. eþr lin. 23 Kol-  
     beins l. *Kolbeins*  
 — 405 — 6 foveas l. foveas, lin. 11  
     morian l. morior  
 — 409 lin. 13 naves leg. navem  
 — 421 — 22 taciturnam l. taciturnum  
 — 436 — 8 allra leg. allri  
 — 437 — 6 adisceret l. addisceret  
 — 443 — 2 in sylva quodque fito  
 — 453 — 10 dediti l. dedit  
 — 460 — 16 broder hans stod l. burder  
     hans stodu  
 — 461 — 17 fratri ejus, *substituendum ei*  
 — 463 — 22 titulam l. titulum  
 — 467 — 20 immefgens l. immergens  
 — 473 — 22 qvæ leg. quam latere  
 — 475 — 14 salubris  
 — 483 — 13 proficitur l. proficiscitur  
 — 489 — 6 foran l. foran  
 — 503 — 8 benignitatem l. benagnitatem  
 — 507 — 13 magnitudo l. malitia  
 — 508 — 13 heita l. heita á  
 — 511 — 7 conciliavit l. conciliabat  
 — 517 — 20 corrabarato l. corroborato  
 — 521 — 19 diebus l. dierum  
 — 526 — 22 audrum megum l. audrum  
     megin  
 — 527 — ult. multos l. multas  
 — 529 — 2 *verbum fuerat excludendum est*  
     l. 8. ingritatem l. integritatem  
 — 535 — 14 consentat l. consentit.























